၀ ၀ မိလိန္ဒပညာပါရဂြတော်နိုသျှ။

နမောတဿဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ ။
နမောတဿဓမ္မဿ၊သွက္ခာတဿ၊သန္ဒိဋ္ဌိတဿ ။
နမောတဿသံဃဿ၊သုပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပဋိပန္နဿ ။

၁–ပုဗ္ဗယောဂ–ဗာဟိရကထာ၊

ဝုရ္ဘာမေ၊တိုင်းတကာတို့ထက်လွန်မြတ်သော၊သာဝတ္ထိယံ၊ယောနက တိုင်းသားလပြည့်ကြီး၌ မိလိန္ဒောနာမ၊မိလိန္ဒမည်သော၊ ယောရာဇာ၊အ ကြင်မင်းသည်၊အံ့သြ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါ ယရေနာအစိုရ၀တီမဟိသရဝူဟူသောမြစ်ကြီး၀ါ:သွယ်သည်ထည့်၊ သာ ဂရံ၊သရဒ္ဓရာသို့၊ဥပဂန္တိယထား၊သက်ဝင်ကင်ရောက်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထို့ အတူ၊နုဂသေနံ၊ ဆရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်သို့၊ ဥပဂဆိ၊ ချဉ်းကပ်လတ် ပြီ၊ ၊အာသဇ္ဇ၊ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ဥက္ကာ၀ာရံ၊ပညာဟူ သောမီးတိုင်ကို ဆောင်ထသော၊ တမောနုဒ်၊ သူတပါးတို့ယုံမှားမထင်း မသိခြင်းမောဟကိုပယ်နှင်းနိုင်ထသော၊စိတ္တြကတိ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ စ ကားရှိသော၊ဆရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်ကို၊ နိ၀ုတော၊ ထိပ်ရှေ့ခဲနှက်ကုန် သော၊ ဌာနာဌာနဂတော၊ အရောဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထု၊များစွာကုန်သော၊ပဥ္ဘေ၊ပြဿနာမေးခွန်းတို့ကို၊ အပုစ္ဆိ၊မေးတော့ကာ လတ်ပြီ၊ ၊ပုစ္ဆာစေ၀၊မိလိန္ဒမင်း၏မေးခွန်းပုစ္ဆာတို့သည်လည်းကောင်း ဝိသဇ္ဇနာစေ၀၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်၏ဖြေရှင်းချက်တို့သည်ထည့်း ကောင်း၊ ဂန္ဓိ၀ဋ္ဋေ။ပနိသိတာ၊ နှက်နဲသောအနှက်အဆိပ္ပါယ်ကိုကောင်း စွာမှီကုန်၏၊ ဟဒယင်္ဂမာ၊ ပညာရှိတို့ နှလုံးအလိုသို့ထည့်း သက်ရောက် ကုန်၏၊ကဏ္ဏသုခါ၊ ပညာရှင်တို့၏နားကိုလည်းချမ်းသာ၀ေနိုင်ပေကုန်၏၊ အဇ္ဇ။တာ၊မဖြစ်သင့်ဖြစ်၍ ဆုံ့ဘွယ်ရာထည့်း ဖြစ်ကုန်၏၊ထောမယံသနာ၊ ကြက်သီးထဘွယ်ထည့်းဖြစ်ကုန်၏၊ ၊စ၊ဝိသဇ္ဇနာနှင့်ဆိုင်ရာဂုဏ်ကိုပြ

ဦးဆုံ၊နာဂသေနကထား၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏ အဖြေစကားတို့သည်၊ အာဘိဓမ္မဝိနယောဂါဠာ။ အာဘိဓမ္မာ ဒီဃုကတိ ဝိနည်းဒီဃုကတ်နှစ်ရပ်သို့ လည်းသက်ဝင်ကုန်၏၊ သုတ္တန္တပိဋကတ်ကား၊သုတ္တန်ဟူသောကွန်ယက် နှင့်ထည်းပြည့်စုံ၏ ကုန်၏ ဩဝါဒမေတိစ၊ ဥပမာပျံပြင်ကျိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ နေးတေတိစ၊မျိုးစွာသောနည်းနာ ကိုပြုပြင်ကာလကောင်းစိုက်ပြီ။ ဒုဿြေစာ့ယမ် ဆန်းကြယ်လှကုန်၏၊ ။ကဏ္ဍ၊ထိုဆိုးပြီးသောဂုဏ်ရှိသောပိဋိနှစ်ပျားခွ၊ ဥာဏ်၊သိမြင်နာယူနှုန်စွမ်းနိုင်သောဥာဏ်ကို ပဏ်ဒေယ၊မြို့ရာစိုက်ထား၍ မာနသိ၊စိတ်ကို၊ ဟာသယစ်ဘွားနှ၊ ချင်ကြည်ခ်ေ၍၊ နိုပဂေ၊ သိပ်ပွေ့ နက်ခဲကုန်သော၊ကပ် ၂ ခု၊ဝိဒါလနေ့ယု ပ်ကားကိုသောအရာကိုအထူးသဖြင့် ခွဲဝက်နိုင်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိ၊ပြုသောနားမခွန်းတို့ကို၊ သုဏာထ၊ ထောင်နား နာကုန်လော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤကားဟူ၏ကုဏ်ရှင့် တကွဥယျောဇဉ်စကားရပ် တည်း။ ။ဟံ၊ထိုပိဋိ ပဏ္ဍာကို၊ ။ဝ ထော၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းရင်း မူသဖြင့်ဖြင့်။ အနုသာသတေ၊ကြားနာမည်နည်းဟူမူကား၊ ။

အထ၊ အကြောင်းမူသနှင့် တကွသိရန် ပြဆိုအံ့၊ယောနကာနှ၊ ယော နကတိုင်းသူတို့၏၊ နာနာပုဒ္ဓ၊ဘာခနှ်။ အထူးထူးသော ကုန်ထုတ်ကိုခွဲခြမ်း ဝေဘန်ရာဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိ နာမ၊ သာဝတ္ထိ မည်သော၊ ယံနဂရံ၊ အ ကြင်မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့သည်၊ နဒိပဇ္ဇတ သောဘိတံ၊ မြစ်ချောင်းကောင်တန်းတို့ဖြင့်တင့်တယ်၏၊ ရမဏီယဘူမိ ပဒေသဘာဂ၊ ပျော်မွေ့ဘွယ်သော ဖြောက်ရပ် အတိုလည်းရှိ၏၊ အာရာ မဃ္ဘာနော ပ.ာနဘဏ္ဍာဂါရေါ ကွရေ၏သမ္ပန္နံ၊ အရံဦးယူ၏ တောစဉ်တဘက် ဆည်း ကန်သေးထောင့်ကနဲ့ကို့နှင့်သည်း ပြည့်စုံ၏၊ နဒိပဇ္ဇတ ဝနရာ မဟောယျ ကံ၊မြစ်၏ မွေ့လျော်ဘွယ် တောင်၏ မွေ့လျော်ဘွယ် တောတို့ မွေ့လျော် ဘွယ်သည်းရှိ၏၊ သုတ ဝ ဏ္ဏ နိမ္မိတံ၊ အကြား အမြင် ပညာ ရှိသူတို့ဘန် ဆင်းတသ်ထောင်အပ်၏၊နိုပ္ပဋိကြိုက်၊ နေ့သူအနှောင့်အရှက်မှကင်း၏၊ ပဋ္ဌာ ဝိဏ္ဏ အနုပဒ္ဒုတံ၊ ရန်သူ ကိုသည်မဟုတ်ဆိုးမနှိပ်စက်နိုင်၊ ဝိစိတြဒဿနရာသ ကောဌ္ဌကံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်လှ၍ ခြမ်ခြိုင်ခံ့သော ဖြဲအိုးတံခါးရတ်ရှိ၏၊ ဝ ရေ ဝါ ပုရ ဘောရ ထ ။ အတိုင်းထက်အလွန်ကောင်းမြတ်သော၊တံခါးချန် တုရိ ၏ တိုင်လည်းရှိ၏၊ ဂန္ဓိ ရ ပ ရိ ကွ ၊ နက်စွာသောကျုံ်ပြောင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍာ ရ ပ ါ ကာ ရ ပ ရိ ကို ဗ္ဗ ဏ္ဏ ဝ ဝုရံ၊ ပွေ့ပွေ့ပြွေ့သောတံတိုင်းတို့ဖြင့်ဝန်းရံအပ်သော ရှိ ။ တွင်းနှုန်းတွင်းရှိ၏၊ သုပိဘဗ္ဗ ဝိဘိစ္ဆ ခ ဝ ဗ ကောင်းစွာခွဲ ခြားတောနှ်အပ်သောသမ်းမထမ်းကွေ့ လမ်းထေးသွယ်ဆုံ ့အစပ်ရှိ၏၊ သု

ပသာဒိတမနေကာဝိဝေ့ရဘဏ္ဍာပရိပူရိတန္တုရာပတော်၊ တင့်တယ်သင်ယင်စွာ ဖြန့်ကြောင်းသောမျှားလွှားသောတောင့်တအင်္ဂါမြတ်သောကုန်စည်ဥစ္စာတို့ ဖြင့်ပြည့်နှက်သောရွေးတော်ကြီးသည်း၏။ ဝိပိခေါ်နဂ္ဂသမာဓိရေပသောတိ တံ၊အထူးထူးသော အလှုမဏ္ဍာပ်တို့ဖြင့်အပြီးအစီသင့်ကယ်၏၊ဟိမဂိရိသိ ခရိသံကာသံ။ ဟိမဝန္တာတောင်ထွတ်နှင့်လည်းတူ၏။ ဝေဘာရနာသတသဟ သေပရိမဏ္ဍိတံ၊တောင့်တအင်္ဂါမြတ်သောနန်းထိုဗိမာန်အသိန်းတို့ဖြင့်တန် ဆာဆင်ယင်အပ်၏။ ဂဇဟယရထပဝတ္ထိ ဃမဟာကူလံ၊ဆင်ခြင်းရထားခြေ သည်ဟူသော စစ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ပြင်ပ်၏။ အတိရူပနာဒီ ဂဏာနု စရိတံ၊ အဆင်းလှသော ယောကျ်ားမိန်းမအစေါင်းတို့ အစဉ်လှည့်လည်ရာဖြစ်၏၊ အာကိဏ္ဏစနမနုသံ၊ ရောပြွမ်းသောလူမျိုးရှိ၏၊ ပုထုခဏ္ဍိယပြိုးဟူဏဝေ ဃသရန်ုများပြားသောမင်းပုဏ္ဏားကုန်သည်ဆင်းရဲသားရှိ၏၊ဝိပိဃေဝမဏ ပြာဟူဏ ဃမဘာဘနသံဃပ္ပတော်။ အထူးအပြားပြားသောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ၏အမှုတာသည်ရာဖြစ်၍တိုးဝှေ့ထိုကုန်၏၊ ဗဟုပိဝိဇ္ဇာဝေဒိမနိုသေ ဝိတ်၊များ သောအပြားရှိသောအတတ်ပညာတို့ဆောင်ကုန်သောပညာရှိတို့၏ကြားပြင့် စွာရှိပဲနေထိုင်ရာသည်းဖြစ်၏၊ကာသိကောဒုမ္ဘရိကာဒိနာနာဝိဝေ ဏ္ဍာဝတ ဃမ္ဘန်ုံ၊ကာသီတိုင်းကောဒုမ္ဘရတိုင်းဌ်ဖြစ်သော အသက်အစဉ်ရှိသောအထူး ထူးအပြားပြားသော အဂတ်အသည်ဖျေးရုံတို့နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊သုပသာ ရိမ်ရေဗဟုဝိဝေ့ဗ္ဗနာပတော်၊ ကောင်းမွန်ဖြန့်ခင်းအပ်၍ စိတ်နှစ်သက်ဘွယ်ရာ များစွာသောပန်းဖျေးဆိုင်နှ့ သာရေးဆိုင်သည်းရှိ၏၊ဂန္ဓဝဏ္ဏိတံ၊သီကုံ:အပ် သောပန်းနှ့ သာလည်းရှိ၏၊ အာသိသနိယံဗဟုဝေါနုပဇီဝိတံ၊ တောင့်တ ဘွယ်ရာများစွာသော ထောက်ခံတာနှုပမျိုးတို့နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဒိသာမုခ သုပ္ပသာရိကာဝတော်၊ ထိုထိုအရပ်သို့ပ,ရှိဖြန့်ခင်းအပ်သောရွေးဆိုင်သည်း ရှိ၏၊ သိဂီခုဝါကိဇဂဏာနုစရိတံ၊ တင့်တယ်စမ္ပယ်သော ကုန်သည်အ ပေါင်းတို့၏အစဉ်လျှောက်စားရာသည်းဖြစ်၏၊ ကဟာပဏဝေ ဘတသုဝဏ္ဏကံ ဃပဏ္ဍရပရိပူရံ၊ ဆယ်ပြားငွေ ရွှေကြေးတို့ဖြင့် ဖြန့်ခင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ပဇ္ဇောတနုနိမ်ကေတော်၊ပြောင်ပြောင်တောက်သောအိမ်ဆောင်ထုံနန်းသည်း ရှိ၏၊ ပဟုဘဝနဝေ ဝိပ္ပ ုပကရုကော်၊ များသောဥစ္စာစပါ: ဆယ့်အဆောင် သက်ဝတ်ယက်စားသည်းရှိ၏၊ ပရိပုဏ္ဏောသကောဌာဂါရော၊ပြည့်လျှမ်း သောကျီကြီးရှိ၏၊ ဗဟုအန္နပါနံ၊များသောထမင်းအဖျော်သည်းရှိ၏၊ဗဟုဝိ ဝခဇ္ဇဘောဇ္ဇဝေယျ ပေယျသာယနီယံ၊ များပြားသော ခဲဘွယ်စားဘွယ် ရှက်ဘွယ်သောက်ဘွယ်သာယာဘွယ်သည်းရှိ၏၊ဥတ္တရကုရုသဒိသော်၊

မြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်းနှင့်တူမျှ၏။ သမ္ဗန္ဓသသည်ပြည့်စုံသော ကောက်စပါးလည်းရှိ၏။ အာသကမန္ဒာပိယဆေဝပူရံ၊ အာသကမန္ဒာမည်သောနတ်ပြိုတော်နှင့်သည်းတူမျှလေ၏။ ။

ထို့ကြောင့်ဤအရာ၌ဌတ္ထာ၊ပုဏ္ဏာပိသောဇွန်နှာအချက်ကို ရှင်ထားဆိုင်းခဲ့၍၊ တော်သော်၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းနှင့်အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ပြတ်တို့၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ရှေးကံအကြောင်းရင်းကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ဆိုသင့်၏၊ ကထေန္တေန၊ ဆိုသောအရာသည်လည်း။ ဆဝ၊ ခြောက်ဘို့ခြောက်ရပိုင်းခြားသဖြင့်၊ ဝိဘဇိတ္တာ ဝေဘာနံပိုင်းခြား၍၊ကထေတဗ္ဗံ၊ဆိုသင့်၏။

သေယျထိဒံ၊ ခြောက်ပါးအပြားအဘာယတနည်းဟူမူကား။ ပုဗ္ဗယောဂါ၊ ရှေးသုတောင်းအခေါ်းသည်းကောင်း။ မိလိန္ဒပဉ္ဍ၊မိလိန္ဒမင်း၏ပြဿနာမေးခေါ်းလည်းကောင်း။ ထက္ခဏာပဉ္ဍ၊ သက္ခဏာမှတ်ကြောင်းကိုမေးသောအခေါ်းလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍကပဉ္ဍ၊ ဆိတ်ချိုနှင့်တူစွာကောဝ်ကျစ်သောမေးခွန်းအခေါ်းထည်းကောင်း။ အနုမာနပဉ္ဍ၊အနုမာန်အားဖြင့်မေးသောအခေါ်းထည်းကောင်း။ ဩပမ္မကထာပဉ္ဍ၊ဥပမာစကားကိုမေးသောအခေါ်းလည်းကောင်း။ ဒုတိ၊ဤသည်ကားအခေါ်းခြောက်ပါးတည်း။ ။ဝတ္ထု၊ထိုခြောဝ်ခေါ်းတို့တွင်၊မိလိန္ဒပညော၊မိလိန္ဒပညာသည်၊သက္ခဏာပညော၊သက္ခဏာပညာ အခေါ်းလည်းကောင်း။ ပိမတိ ဩဒနပညော၊ ယုံမှားသောအရာကိုပယ်ဖျောက်သောပြဿနာမေးခွန်းအခေါ်းထည်းကောင်း။ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဒုပိဝေ၊ နှစ်ခေါ်းရှိ၏။ မေဏ္ဍကပညောပိ၊ မေဏ္ဍကပညာသည်လည်း။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊မဟာဝဂ်လည်းကောင်း၊ယောဂိကထာပညော၊ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုမေးသောအခေါ်းထည်းကောင်း။ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဒုပိဝေ၊ နှစ်ခေါ်းရှိ၏။ ။ဝတ္ထု၊ထိုအခေါ်းခြောက်မျိုးတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗယောဂေါတိ၊ရှေးဆုတောင်းဟူသည်ကား၊တော်သော်၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းနှင့်အရှင်နာဂသိန်မထေရ်တို့၏၊ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ရှေးနှိုက်ပြုအပ်သောကံအကြောင်းရင်းတည်း။ ။ကိရ၊အာဆင့်စကားကြားရ ဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ ရှေးလွန်ထေပြီးသောအခါ၌၊ ကာသပဘာဂဝတော၊ကာသပဘုရားရှင်၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်သည်၊ ဝတ္တမာနေ၊တည်ထွန်းဖြစ်ပေါ်လတ်သော်၊ဂင်္ဂါယသမီပေ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဧကတ္တိ အာဝါသေ၊ တစုသော ကျောင်းတိုက်အရံ၌ကပ်၊ မဟာဘိက္ခုသံဃော၊ ရှားစွာသောရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ပဒိဝသတိ၊ထင်ရှားစွာနေထိုင်လေ၏။ ။ဝတ္ထု၊ထိုကျောင်းတိုက်၌ကပ်၊ ဝတ္ထာသိဟသမ္ဗန္ဓာ၊ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်သိသိအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၍သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ပါတောဝ၊နံနက်စောစောလျှင်၊

ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ထကုန်၍၊ယင်္ဂါ သမ္ဘဒ္ဓနိယော၊ အရိုးရှည်တံမြက်စည်းတို့ကို၊အာဒါ
ယ၊ယူဆုန်၍၊ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇနာ၊ဆင်ခြင်ကုန်
လျက်၊ အင်္ဂါ၊ကျောင်းအပြင်ကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိတွေ၊တံမြက်ထုည်းခတ်ကုန်၍၊
ကစဝေ့ဗျောက်၊အမှိုက်သရိုက်ရုံ၊ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊အထ၊ထို
အခါ၌၊ကောဘိ၊ဘုရား၊ဟန်းတပါး၊သည်၊ကော်သာမဏေ၊သာမဏေတဦး
ကို၊သာမဏေရ၊ အိုသာမဏေ၊ ဟေ့၊ လာပါ၊ ဖျာမ်ကစဝရ၊ဤအမှိုက်တံ
မြက်ချေးကို၊ ဆဏ္ဍေဟိ၊စွန့်ပစ်ချေလော၊ ဖျတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ပြောဆို၏၊
သော၊ထိုသာမဏေသည်၊ အသုဘန္ဓောဝိယ၊မကြားချင်ပြု၍၊ဝန္ဓတိ၊သွား
သော်၏၊သော၊ထိုခဟန်းသည်၊ ဒုတိယဝါရ၊နှစ်ကြိမ်တိုင်ထည်းကောင်း၊ တတိ
ယဝါရ၊သုံးကြိမ်တိုင်သည်းကောင်း၊ အာမန္တယမာနော၊ ခေါအပ်ပါလျက်၊
အသုဘန္ဓောဝိ ယ၊ မကြားချင်ပြု၍၊ ဝန္ဓတေဝ၊သွားသည်သာလျှင်တည်း၊
တတော၊ထိုနောင်မှ၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ အယံ သာမဏေ၊ဤ
ဤသာမဏေ သည်၊ ဒုဗ္ဗစော၊ဝတ၊ ဆိုးပြောခက်လှစွတကား၊ ဖျတိ၊ဤသို့
ကုဋေါ၊အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘဒ္ဓနိဒဏ္ဍော၊တံမြက်ရိုးဖြင့်၊ပဟာရံ၊
ရိုက်ခတ်ခြင်းကို၊အာဒါသိ၊ပေးထေပြီ၊ တတော၊ထိုသို့ရိုက်ခတ်ပြီးမှ၊သော
ထိုသာမဏေသည်၊ရောဒန္တော၊ငိုကြွေး၊ဘာယန၊ကြောက်သဖြင့်၊ကစဝရ
တံမြက်ချေးကို၊ဆဏ္ဍေန္တော၊စွန့်ပစ်စဉ်၊အဏုံ၊ငါသည်၊ ဖျမိနာကစဝေ့ဆင်ခြင်
နုပညကမ္မေန၊ ဤအမှိုက်စွန့်ပစ်မှုသောကောင်းမှုကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ယာဝပါပုဏာမိ၊ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ ဗြဟ္မဒေ
ဤအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနေ၊ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝနှင့်မမ္ပေ့ကိ
သူရိသောဝိယ၊မွန်းတည့်နေကဲ့သို့၊ မဟေယကျော၊ကြီးသောဘုန်းရှိသည်၊
မဟာတေဇော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်လို၏၊ ဖျတိ
ဤသို့၊ ပဋ္ဌမံပဋ္ဌနံ၊ရှေးဦးဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ကစ
ဝရ၊အမှိုက်ကို၊ဆဏ္ဍေတွေ၊စွန့်ပစ်၍၊ နဟာနုဏ္ဍာယ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ၊ဂင်္ဂါ
တိတ္ထံ၊ဂင်္ဂါမြစ်ဆိတ်သို့၊ဂဟော၊သွားပြန်ခဲ့သော်၊ ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ဦ
ဒိဂေဂ်၊ထိုင်းတံပိုးအဟုန်ကို၊ဝဂ္ဂရာယမာနံ၊ကျက်ကျက်ကျက်ကျက်ကျမ်းကျမ်း
ကျမ်းကျမ်းအသံပြုသည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ပြီးမှ၊ အဟံ၊ငါသည်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်
သို့၊ယာဝပါပုဏာမိ၊ ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ဗြဟ္မဒေ ဤအတွင်း၌
နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝနှင့်၊အယံဦမိ၊ဝေဂေါဝိယ
ဤထိုင်တံပိုးအဟုန်ကဲ့သို့၊ဗ္ဗာနုဗ္ဗာဘကပဒိဘာ၊နော၊အရာအားထျော်စွာဖြစ်
ပေါ်သောဥာဏ်ပဋိဘာန်ရှိသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဥဒ္ဓယပဒိဘာ

နော၊မကုန်မခန်းသောဥာဏ်ပညာရှိသည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပေသတည်း၊ နှုတ်ဤသို့ ဒုတိယမြိုပဏ္ဍန်၊နှစ်ကြိမ်ခြောဆရောင်းခြင်းကိုလည်း၊ပဌမပေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။ ၊သောဒိဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်ကလည်း၊သမ္ဘဒ္ဒနှင့်သာလာယ၊တံခြိုက်စည်းသားရာစင်ခဲ့၏။ သမ္ဘဒ္ဒနှင့်၊တံခြိုက်စည်းကို၊ ဌားပေကွေ၊ထား၊ခဲ့၍၊နဟာနဂ္ဂသာယ၊ရေချိုးခြင်းငှါ၊ ဂင်္ဂါတိုင်ကို ဂင်္ဂါမြစ်ဆိတ်သို့ ရန္ဓနေ့ကြာ၊သွားပြန်ထတ်သော်၊သာမဏေရသား၊သာမဏေ၏ ပဏ္ဍုန်၊ဆုတောင်းသံကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊ရသော်၏၊ သော၊ဤသာမဏေသည်၊ မယား၊ငါသည်၊ ပယောဇိတောပိ၊ ပေမိုင်းအင်ယျက်သည်း၊ဝေ၊ဤသို့၊တာ၊ပဝတ္တေတိ၊ထိုမျှသောက်တောင့်တ သေး၏၊မယ်ကို ငါ့အား၊ ကိုနှသမိန္ဒိ ယတိ၊အဘယ်မှာမပြည့်ရ ရှိထိုင်နည်း ဧကာ၊ဤသို့ပင်ကြွတွား၊ကြံစည်၍၊ အယံ ငါသည်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ထာ၊ဝပါ ဝုဏာပိ၊ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ ကွေ့ကွေ့ရော၊ဤအတွင်းနှင့်၊နိဗ္ဗဏ္ဍနိဗ္ဗ ဏ္ဍ၊ဖြစ်ကိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဌာနနှင့်၊ အယံဂင်္ဂါဒြိမ်ဝေဂေါ၊ဝိယ၊ဤ ဂင်္ဂါမြစ်လျှင်းတပိုး၊အဟုန်ကဲ့သို့ ဘဂ္ဂသပဒ္ဓိ ဘာ၊နော၊ မကုန်မခန်းသော ဥာဏ်ပညာရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါ၊စေသတည်း၊ နှုတ်ဤ၊ဤသာမဏေ သည်၊ဝုန်ဆို့တဝုန်ဆို့တီ၊မေ၊မေ၊သမ္ဘ၊သဒ္ဒံ၊အလုံးရုံသော၊ ပဌပ္ပဒ္ဓိ ဘာန်း၊ပြုသ နာ၌ကိုးတွင်းသောဥာဏ်ကို၊ ဝိ၊ဒေ့ဝတု၊ ရှင်းသင်းခြင်းငှါ၊နိဗ္ဗေဌေ့ဝတု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ပါ၊စေသ တည်း၊နှုတ်၊ဤသို့၊ပဏ္ဍန်၊တောင့်တခြင်းကို၊ပဌပေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။ ၊တေ ဥတောပိ၊ထိုနှစ်ဦးဟူသည်လည်း၊ ဒေ၊ဝသုစ၊နှတ်ထုတ်ကိုမ်ခဲ့သည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊လူ့ဘုံ၊ကိုမ်ခဲ့ကာ လည်းကောင်း၊ သံသရာ့ကွာ၊ကျင်းသည်ကုန် လျှက်၊ဇော်ဗုဒ္ဓန္တ ရှိ၊ ကသပေသုရား၊ရှင်နှင့်ငါတို့ကုရား၊ရှင်၏ တရသော အ ကြား၊ကို၊ ခေ၊ပေသုံ၊ကုန်စေကုန်ပြီ၊ အယ၊ထိုမှ၊နော၊ကိုနှင့်၊အဟောက်ငါတို့ ၏၊ဘဂဝတာပိ၊ ထုရား၊ဖြောက် သည်သည်း။ မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိသ၊ဩ့ရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိသ၊မ၊ထေရ်ကို၊ ဒိသ၊တိယ၊ထ၊ ဗျာဒိတ်ညွှန်ကြား ကော်မှုအပ် သည်သို့ ဝေ၊ဤ၊အ၊ဘု ဇ၊တေ၊ပိ၊တိုသ္ဒနှစ်ဦးတို့ကိုယည်း၊ဒိသ ဒ်ကို၊ဗျာဒိတ်ညွှန်အပ်ကုန်၏၊ကို၊အ၊ဘယ်သို့ညွှန်ထ၊သနည်းဟူမူကား၊မမ ငါ၊ဘုရား၏၊ပရိနိဗ္ဗာန၊တော၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှ၊ ပဌ၊ဝ၊သ၊သ၊တော၊နှစ်ပေါင်း ငါ၊ရာကို၊အတိက္ကန္တေ၊ကျော်လွန်သတ်သော်၊ တော၊ထိုမိလိန္ဒ ဘုရင်အရှင် နာ၊ဂသိန်မ၊ထေရ်တို့သည်၊ဥ၊ဇ္ဇဏီ ၊ သ ဒ်ကို၊ဖြစ်ပေါ်သ၊ကုန်လတ္တံ့၊မယား၊ငါ ဘုရား၊သည်၊သုခုမ၊ ခဲ့နှက်သိမ်း၊ဖွ,ဝ,ဖ,ဖ,ကတ္တား၊ပြု၍၊ ဒေသိတံ၊ဟော၊အပ် ယော၊ယံ၊ဓမ္မ၊ဝိနယံ၊ အ၊ကြင်ပရိ၊သတ် ဟရား၊တော်သည်၊ ဆဏ္ဍိ၊ရှိ၊လတ်၏၊

တံမြတ်ဝိနယ်၊ ထိုပရိသတ်တရားတော်ကို၊ ဖြေ၊ ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည်၊ ပညာ
ရှည်နုံ၊ ပြုသုနာမေးခွန်းကို၊ သြဝပဋ္ဌယုတ္တိဝေါနာ၊ ဥပမာ ဥပမေယျညီမျှ
သင့်တင့်သောနည်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နှိုင်းဆုံ၊ အယ္ယာဂ်မရှိအောင်၊ နိဂ္ဂဟ်၊ အ
အထွေးမရှိအောင်၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ ဝိဘာဒိတာ၊ ခွဲ၊ ဝေဘန်ကုန်သတ္တိ၊ ဩတိ၊
ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ဗျာဒိတ်ညွှန်အပ်ကုန်၏၊ ၊ ဝေ၊ သူ၊ ထိုရဟန်းသာမဏေနှစ်
ဦးတို့တွင်၊ သာမဏေရော၊ သာဝေသည်း၊ ဓမ္ဓဒိဋ္ဌိ၊ ဓမ္ဓဒိဋ္ဌိပဋိကျန်းနှင့်၊
သာဝလနုဂရေ၊ သာဝလမြို့နှင့်၊ ဝိလင်ဆွေနှာနုမ၊ ဝိလိန္ဒမည်သော၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ပဏ္ဍိတော၊ အသိပညာရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊
လိပ်မာ၏၊ မေဓာဝီ၊ ထိုး ထွင်းသောဉာဏ်ရှိ၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊
အတိတ်အနာဂါတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂေ၊ လောဂဝိဒူ၊ နုကြိုယာနုံ၊ ပညာ
နှင့်ယှဉ်၍ စိုခင်ခြင်း ပြုလုပ်ခြင်းကို၊ ဝဋ္ဋိ ဗဇ္ဇ၊ သော၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၊
ကမ္ဘဏကာ ထေ၊ ပြုလုပ်သော အခါ၌၊ နိသမ္ဘကာ ရှိ၊ စုံ၊ စမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလေ
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အထူး အား ဖြင့်၊ အသ၊ ထိုဝိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဗဟု
နိ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္ထာနိ၊ ကျမ်းဂန်အတတ်သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတာ၊ သင်ယူ
အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ဝေ ယျတိ၊ သင်အပ်သောကျမ်း
ဂန်အတတ်တို့သည်အဘာယိ၊ သည်း၊ ဣဒ္ဓ ရှုဝ ဇရသာ ဟူသော ဗေဒင်
ကျမ်းလည်းကောင်း၊ သရတိ၊ မနုစသော ဓမ္မသတ်ကျမ်း ထည်းကောင်း၊
သဒ္ဒ ၊ သဒ္ဒာ ကျမ်းထည်းကောင်း၊ ယောဂ၊ ရုစ ဥပါယ်ကိုပြုသော ပါတဉ္ဇ
လိ ကျမ်းလက်မှတ်ကို ပြုသော အဘိဓမ္ဘာစသော ယောဂကျမ်းလည်း
ကောင်း၊ နိမိ၊ ရောဇနိ စ သော နိမိကျမ်း ထည်းကောင်း၊ ဝိသေသိတာ၊ ထူ
သော ဝုဒ္ဓိ အနာဂတ်ကို ခွဲ၍ပြုသော ကာ ကာ ဒ ကျမ်းစသော ဝိသေသိက ကျမ်း
လည်းကောင်း၊ ဂဏိကာ၊ သုဘာ ဘုတကို ဟော ပြောကြောင်း ဖြစ်သော
ဖြို့ ကဖ်ကျမ်းစသော ဂဏိကကျမ်း ထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဂန္ဓဗ္ဗကျမ်း
ထည်းကောင်း၊ တိကိစ္ဆ ၊ သုသရာ ဆေးကျမ်းစသော တိကိစ္ဆာကျမ်း
လည်းကောင်း၊ ခနုဗ္ဗေဒါ၊ ဃ ရုဗေဒင် ကျမ်း၏ ဥပဗေဒင်ဖြစ်၍ ဆေးကိုင်
ဖြေ ပစ်ကိုသိကြောင်းဖြင့်သော ခနုဗ္ဗေဒကျမ်းထည်းကောင်း၊ ပုရာဏာ၊ ဖြေဟူ
ပုရာဏ်စသော ပုရာဏ်ကျမ်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသာ၊ ရှေ့ ဖြစ်ထုံ
ဟောင်းကိုပြုတတ်သော ဘာ ဒုတ စသော ဣတိဟာသကျမ်းထည်းကောင်း၊
ဗောဓိ သာ၊ ပြုတတ်နှုတ်ကတ်တို့၏ အသွားအထားကိုပြုသော ဗောဓိသကျမ်း
လည်းကောင်း၊ မာ သာ၊ ဖျက်ထုတ်ခြင်းအကတတ်ကိုပြုတတ်သော ဣဒ္ဓိ ဗာ သ ကျမ်း
စ သော မာယာ ကျမ်းထည်းကောင်း၊ ကေ ဝ၊ ကထာ ပရိတ်ကာ ဝ ကိတ်စ ထ

ကိတ်စသော ကိတ်အမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုပြတတ်သောကေတု ကျမ်းသည်းကောင်း၊ မန္တန်၊ဂါထာမန္တန်တို့၏အသံအသွေးကိုပြတတ်သော တတ္တိ.ကျမ်းစသောမန္တကျမ်းထည်းကောင်း၊ယုဇ္ဈ၊သေနာဂီဗျူဟာစသည်ကို ပြတတ်သောယုဇ္ဈါကျမ်းလည်းကောင်း။ ဆန္ဒသာ၊ဂုဏ္ဍရတနာကရစသော ဆန်းကျန်းသည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနေန၊ဘုရားပါဠိတော်နှင့်၊ သဟာ၊တကွ၊ ကျွေနဝိသကိ၊တဆဲ.ကိုးပါးသောကျမ်းအတတ်တို့သည်၊ဥဋ္ဌဟိတာနိ၊သင် ယူအပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ဝိတက္ကာဝါဒိ၊ဃဋ္ဋာဒိတို့စိတ်ကို တုန်တုပ်အောင်ပြောဆိုတတ်၏၊ ဒုရာသဒေါ၊ သူဘစားညှဉ်းဆဲနှိုင်ခဲ၏၊ ဒုပ္ပသဟော၊သူတဦးတို့သည်းခံနှိုင်ခဲ၏၊ပုထုတိတ္ထကရေနံ၊ မျှားစွာသော အယူဝါဒကိုပြုစိုင်သူတို့တွင်၊ အဂ္ဂ၊အမြတ်ဟု၊ အကွာယတိ၊ဆိုထိုက် သေ၏၊ယဒိဒံထာမေန၊ အကြင်ဥာဏ်အစွမ်းအားဖြင့်ယည်းကောင်း၊ယဒိ ဒ'ဇေန၊ အကြင်ဥာဏ်လျင်လျားခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒ'သု ရေန၊အကြင်ရဲရင့်ခြင်းအားဖြင့်သည်းကောင်း။ ယဒိဒ'ပညာယ၊ အကြင် ပညာအားဖြင့်ယည်းကောင်း၊ ,ယကသစမ္ဘုဒိဟေ၊စမ္ဘုဒိတ်ကျွန်းအလုံးနှိုက်၊ ဓိလိန္ဒနရညာ၊ဓိလိန္ဒမင်းနှင့်၊ သမော၊တူညီသော၊ ကောစိ၊တဦးတယောသည်၊ နာဟောသိ၊မဖြစ်ပြီ၊ အဒ္ဓေါ၊ဥဿာကြွယ်ဝ၏၊ မဟဒ္ဓနော၊မျှားသော ဥဿာဂို၏၊မဟာဘောဂေါ၊မျှားသောစည်းစိုင်ဂို၏၊ အနန္တ,ဗလဝါဟနော၊မျှား စွာသောဗိုလ်ပါစစ်သည်နှင့်ဆင်ယာဉ်စသည်ရှိ၏၊ ,အထ၊ထိုဓိလိန္ဒမင်း ဖြစ်သောအခါနှိုက်၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သားနှိုက်၊ ဓိလိန္ဒောရာဇာ၊ဓိလိန္ဒမင်း သည်၊ အနန္တ,ဗလဝါဟနံ၊ မျှားစွာသောဗိုလ်ပါနှင့် ဆင်ယာဉ်ဖြင်းယာဉ် ရှိသော၊ စတုရင်္ဂိနီမှ'၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ ဗလဂ္ဂသေနဗျူဟံ၊ဗိုလ်ပါ အပေါင်းစစ် သည်အရေးကို၊ ဒဿနကမ္မတာယ၊ ရှုစားတော်မူလိုသဖြင့်၊ နဂရာ၊မြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ဗဟိနဂရေ၊ မြို့အပြင်နှိုက်၊သေ နာဂိဒဿနံ၊ စစ်သည်အပေါင်းကို ကြည့်ရှုခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊သာရေ တွာ၊ပြီးဆုံးသတ်သော်၊ သောရာဇာ၊ ထိုဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဘဿဝါဒ ကော၊ စကားဆွေးနွေး ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထောကယက ဝိတက္ကေန သလ္လာပလိဝစိတ္တကော၊သေးကားယတကျမ်းနှိုက်သည်းကောင်းသန့်ကျင် သောသူတို့၏ပြောဆိုခြင်းနှိုက်ကည်းကောင်း ပေါ်သောစိတ်ရှိလျက်၊ကော တူဟလေ၊ အုက်အုတ် ကျက်ကျက်အလိုရှိရကား၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇမ္ဘကော၊ စမ္ပယ် တင့်တယ်စွာ၊ သူမိယံ၊ နေကို၊ သြားထားကေတွာ၊ ရှုစား၍၊ အမဗ္ဗေ၊အမတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆို

တိုင်ပင်တော် မူ၏၊ ကို၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင်တော် မူသနည်းဟူမူ၊ ဘဂေး၊ အချင်းအမျက်တို့၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ တာဝဒိဝသာဝသေသော၊ ထိုမှ သော်ကနေ့အကြောင်းရှိသေး၏၊ ဒုဒါနေ၀၊ ယဉ်ချသျှင်၊ နဂရံ မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကို၊ ကရိသ္သာမ၊ အဘယ်ပြုလုပ်ကုန်အံ့နည်း၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းမူ သည်းဖြစ်စေ၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားမူလည်းဖြစ်စေ၊ သံဃီ၊ အပေါင်းရှိ သော၊ ဂဏီ၊ အရှင်ရှိသော၊ ဂဏာစရိယော၊ ဂိုဏ်း၏ဆရာဖြစ်သော၊ အပိ၊ စင် စစ်ကား၊ အာဒုဟန္တိ၊ ပူးစပ်အထူးကိုခံထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား တည်းဟု၊ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံသော၊ ယောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိ သည်းမယား၊ ဝါနှင့်၊ သမ္ပီ၊ အတူ၊ သလ္လပိတုံ၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းငှါ၊ ကခ်ံ၊ ဝါ၏ယုံကြားကို၊ ပဋိပိုနေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌောတိ၊ စွမ်းဆောင် နိုင်၏၊ ကောစိ၊ တရုံတဦးသော၊ သော ပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏သော၊ တံ ပဏ္ဍိတံ၊ ထိုပညာရှိကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ပုစ္ဆိသ္သာမ၊ မေးမြန်းကုန်ဦး၊ ကခ်ံ၊ ဝါ၏ယုံကြားခြင်းကို ပဋိပိုနယိဿာမ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်ဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင် တော်မူ၏၊ ၊ ဧवं၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ မေးမြန်းထတ်သော်၊ ပဋ္ဌသတာယောနကာ၊ ငါးရာကုန်သော ယောနကအမတ်တို့သည်၊ ရာဇာနံ ဣလိန္ဒံ၊ ဣလိန္ဒမင်းကို၊ ဧवं၊ ဤသို့ ဣသိသေဝစကားကို၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်၏၊ ကိ အဝေါ စုံ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ထားကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝုရာဘ ကသေပေါ၊ ဝုရာဘကသ္ဌဝဏည်းကောင်း၊ မဂ္ဂလိ ဂေါသာ ဟေ၊ မဂ္ဂလိ ဂေါသာ ဝ ဝဏည်းကောင်း၊ ဒိဂ္ဂေ ဣနာ ဒုဝုဏ္ဏော၊ ဒိဂ္ဂ ဣနာ ဒုဝုဏ္ဏ ဝဏည်း ကောင်း၊ သမ္ဗယောဇေ ဝဏ ဒုဝုဏ္ဏော၊ သိမ္ဗလည်းဇေ ဝဏ ဝုဏ္ဏ ဝဏည်းကောင်း၊ အဇိတော ကေသ ကမ္ဗလော၊ အဇိတ ကေသ ကမ္ဗလ ဝဏည်း ကောင်း၊ ပဏုဟာ ကစ္စာယနော၊ ဝဏ္ဏ ကစ္စာယန ဝဏည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ဦး ကုန်သော၊ သတ္ထာရာ၊ ဂိုဏ်းဆရာ ကြီးတို့သည်၊ ဆတ္ထိ၊ ရှိကြကုန်၏၊ ကော၊ ထိုဂိုဏ်းဆရာ ကြီးတို့သည်၊ သံဃီနော၊ အပေါင်းရှိ ကြကုန်၏၊ ဂဏီနော၊ အရှင်ရှိကြကုန်၏၊ ဂဏာ စရိယကာ၊ ဂိုဏ်းဆရာ ကြီးဖြစ်ကုန်၏၊ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ယသဿိနော၊ အခြေအရံရှိ၍ ကျော်ကြားကုန်၏၊ တိတ္ထကရာ၊ အယူ၀ါဒကိုပြုနိုင်ကုန်၏၊ ဗဟုနာသာ၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု ခြီးမွမ်း အစ်ကုန် ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဂဠ္ဆ၊ ကြွေးကြိုတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သို့၊ ပဋ္ဌံ၊ ပြ ဿနာကို၊ ပုစ္ဆသု၊ မေးမြန်းတော်

မူ၊ကခ်ီ၊ယံ့ပ္ပ၊ကို၊ ပရိုပိနုယသ၊ ပထမ်ျောက် တော်မူ၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစု၊ယျောက်ကြကုန်၏၊ ။

အသခေါ၊ ထိုသို့အမတ်တို့ဆိုး၊သောအခါ၌၊ မိလိန္ဒာရာဇာ မိလိန္ဒမင်း သည် ပဏ္ဍိတ်ယာနကသဘော၊ ယာနကအမတ်ငါး၊ရာတို့ကြား၌ ပရိဝုတော ခြံရံ၍ကျက်၊ဘဒ္ဒဝါဟန်းကောင်း၊သော်မြင်းယာဉ်ကသော၊ ရထေရံ၊ရထား မြတ်ကို၊အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ ယေန၊အကြင်အရပ်ရှိ၊ပုရာဏာ ကသပေါ ပုရာဏာ ကသပသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဟေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ဆည်း ကပ်သော်၏၊ဥ၊သင်္ကမိတ္တာ၊ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ပုရာဏာ ကသ၊ပေန၊ပုရာဏ ကသ၊ပန္နင်း၊သည်ကို၊အတ္ထိ၊ကက္ခ၊သမ္ဗောဓိ ဝယ်ပြောတိ၊စွာပြော ဆိုတို့၊သမ္ဗော ဓနိ၊သည်၊ ဝယ်ပြော၊တိ၊စွာ၊ပြော၊ဟောအပ်၏သော၊ သာရဏီ၊သည်၊အောက်ခွေ၊လေ၊ သော၊ကတိ၊စကား၊ကို၊ဝိတ်သာ၊ရေတွာ၊ပြီး၊ဆုံး၊ခဲ့၊သည်၊ဧကမန္တ၊ယျောက် ပတ်သော၊အရပ်၊နေ၊ရာ၌၊ နိသိဒိ၊နေ၊ထိုင်ပြီ၊ ဧကမန္တ၊ယျောက်ပတ်သော၊အ ရပ်၊နေ၊ရာ၌၊နိသိ၊နေ၊သော်၊ထိုင်၊နေ၊ပြီ၊သော၊မိလိန္ဒာ၊ရာ၊ဘုရင်မင်း သည်၊ ပုရာဏ်ကသ၊ပ၊ပုရာဏ ကသ၊ပကို၊ တော်၊ဤသို့သော်စကား၊ကို၊အဝေါစ၊ မေး၊မြန်း၊ပြော၊ဆိုသော်ပြီ၊ ကိ၊အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မေး၊မြန်း၊သနည်း၊ ။ ဘာ၊ရှေ့ကာ၊ ပ၊အရှင်ကသ၊ပ၊ ကော၊အဘယ်တရား၊သည်၊ လောက၊လူအ ပေါင်း၊ကို၊ ပါ၊သတိ၊ စောင့်ရှောက်ပါ၊သနည်း၊ ဈာ၊ဤသို့ အဝေါစ၊မေး ပြီ၊မဟာရာဇ၊မင်း၊မြတ်၊ပထဝီ၊မြေကြီး၊သည်၊ လောက၊လူအပေါင်း၊ကို၊ပါ သေတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ဈာ၊ကို၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဖြေဆို၏၊ ။ ဘာ၊ရှေ့ကသ၊ပ အရှင်ကသ၊ပ၊ပထဝီ၊မြေကြီး၊သည်၊လောက၊လူအပေါင်း၊ကို၊ယ၊ဒိ၊ပါ၊ထ၊တိ အာ၊တ်၌၊စောင့်ရှောက်ခဲ့ဟု၊ အယ၊ထိုသို့စောင့်ရှောက်ခဲ့သော်၊ အ၊ဝိ၊စိ၊ရ ယံ၊အ၊ဝိ၊ဝ၊ကြီ၊သို့၊ ဂ္ဂ၊ဆ္ဆ၊ကာ၊ ကျ၊ရောက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တ၊ဝါတို့ သည်၊ ပထဝီ၊မြေကို၊အတ်ဏ္ဍ၊ဝိတ္ထာ၊ကျော်လွန်၍၊ ကသ္ဒ၊ဂ္ဂ၊ဆ္ဆ၊ကာ၊အ၊ဘယ် ကြောင့်ကျ၊ရောက်ကုန်သနည်း၊ ဈာ၊ကို၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆင်ခြေ၊စောဒ၊ကဆို လေ၏၊ ဝေ၊ဝ၊ဏ္ဏော၊ဤသို့ဆင်ခြေ၊စောဒ၊ကတ၊ကိ၊ဃ၊ကိ၊သော်၊ ပုရာ၊ဏာ၊ကာ ကသ၊ပေါ၊ပုရာ၊ဏ ကသ၊ပသည်၊ ဩ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ၊တု၊ကြီ၊ထွေ၊ဆုံ့၊သော၊ဌ၊ နေ၊သော်၊ မစ္ဆ၊ပ်ား၊ဆောင်နိုင်ပ၊ထေ၊ဥ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ၊တု၊ကျီ၊ဆုံ့၊သော၊ဌ၊ နေ၊ဝ၊သော်၊ မစ္ဆ၊ပ်ား၊နိုင်ပ၊ထေ၊ အ၊ဝေ၊ဝ၊ရ၊ခေါ်၊ မျှော်ကိုး၊အောက်ချ ၊ဘ၊ ပ၊ဏ္ဏ၊ကျ၊ရှေ့ား၊ဦး၊ခေါင်း၊ ဝ့ဲ့ထျက်၊ တ၊ထ၊ဤ ဘုကော၊ဆိတ်ပြီ၊ပ၊ စ္ဆ၊ယ၊ကျ၊ရှေ့ား၊မှိုင်တွေ၊ သျှက်၊ နိသိဒိ၊နေ၊ထ၊ ။

အ၊ထ၊ခေါ်၊ ထိုပုရာ၊ဏ ကသ၊ပကို မေး၊ပြီ၊သော နောက် အခါ၌ကား၊ မိလိန္ဒာ၊ရာ၊ဘု၊ရား၊မိလိန္ဒမင်း၊သည်၊မ၊ဂ္ဂ၊လိ ၊ဂေါ်သ၊ယ်၊မ၊ဂ္ဂ၊လိ၊ဂေါ်သ၊ထ၊ကို၊

ဝိတ်၊ ၍စကားကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကိ၊ အာဟယ်သို့ ဆိုပါသနည်း။ ၊ ဘန္တေ ဂေါသာဝ၊ အရှင်ဂေါသာဝ၊ ကုသလာကုသ လာနိ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အ ကုသိုလ်ကံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သ ဟော၊ သုဂတ ဒုဂ္ဂတ ဒွာခံ ကမ္မာနံ၊ ကောင်-မှုမကောင်းမှုတို့၏ ဖလံ၊ သာမညအကျိုးသည်။ ပိ၊ ပါ ကော၊ တူသော အကျိုး သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ ကုန်၏ လော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကုသလာကုသ လာနိ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အ ကုသိုလ်ကံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ ကုန်၊ သုဂတ ဒုဂ္ဂတ ဒွာခံ ကမ္မာနံ၊ ကောင်းမှုမ ကောင်းမှုတို့၏ ဖလံ ပိ ပါ ကော၊ အကျိုးထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမေ လောကေ၊ ဤလူပြည်၌၊ ယေ ဂေ ခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ခတ္တိယာ၊ ထိုမင်းမျိုးတို့သည်၊ ပရမောဟေ၊ တပါ၊ သောသေ လောကသို့၊ ဂန္ဓာ ပိ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း။ ပုန၊ တဘန်။ ခတ္တိယာ ဝ၊ မင်းမျိုးတို့သည်ယာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လတ္တံ့။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယေ ဝေ သာ၊ အကြင် ကုန်သည်တို့သည်၊ ယေ ဝေ သုဒ္ဒါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲတို့သည်၊ ယေ ဝေ စဏ္ဍာလာ အကြင်ခွန်းစဏ္ဍာ ဟူသည်၊ ယေ ဝေ ပုက္ကုသာ၊ အကြင်ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ထိ ပုဏ္ဏား စသော သူတို့သည်၊ ပရမောဟေ၊ တပါ၊ သောသေ လောကသို့၊ ဂန္ဓာ ပိ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း။ ပုန၊ တဘန်။ ဗြာဟ္မဏာ ဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝေ သာ ကုန်သည်တို့သည်၊ သုဒ္ဒါ သူ ဆင်းရဲတို့သည်၊ စဏ္ဍာလာ ခွန်းစဏ္ဍာ ဟူသည်၊ ပုက္ကုသာ ပန်းမှိုက်သွန်တို့ သည်သာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကုသလာကုသ ယေ ဟိ ကမ္မေ ဟိ၊ ကုသိုလ်အ ကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အာဟယ် ပြုရန်ရှိခဲ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ ဂေါသာဝ၊ အရှင်ဂေါသာ လော၊ ဣမေ လောကေ၊ ဤလူ.ပြည်၌၊ ယေ ခတ္တိယာ၊ အကြင်းမင်းမျိုးတို့သည်၊ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည် ယေ ဝေ သာ၊ အကြင်ကုန်သည်တို့သည်၊ ယေ သုဒ္ဒါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲတို့ သည်၊ ယေ စဏ္ဍာ ဝ၊ အကြင်ခွန်းစဏ္ဍာ ဟူသည်၊ ယေ ပုက္ကုသာ၊ အကြင် ပန်းမှိုက်သွန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ထိ သူတို့သည်၊ ပရမောဟေ၊ တပါ၊ သောသေ လောကသို့၊ ဂန္ဓာ ပိ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း။ ပုန၊ တဘန်၊ ခတ္တိယာ ဝ၊ မင်းတို့သည် ဗြာဟ္မဏာ ဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝေ သာ ကုန်သည်တို့ သည်၊ သုဒ္ဒါ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်၊ စဏ္ဍာ ဝ၊ စဏ္ဍာလတို့သည်၊ ပုက္ကုသာ၊ ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့သည်သာ၊ ယဒိ ဘဝိသန္တိ၊ အကယ်စင်စစ်ဖြစ်ရကုန်ခဲ့ ဟု၊ ကုသလာကုသ ယေ ဟိ ကမ္မေ ဟိ၊ ကုသိုလ်အ ကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်၊ ကရဏီ ယံ၊ ပြုလုပ်ဘွယ်သည်၊ ယဒိ နတ္ထိ၊ အကယ်စင်စစ်မရှိခဲ့ဟု၊ တေ နဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်

ခဲ့ပါမူကား၊ဘန္တေဝေါသာလ၊အရှင်ဝေါသာလ၊ဖုရဝေလောကေ၊ဤလူ့ပြည်၌ ယောတေဟတ္ထပ္ဆိန္နာ၊အကြင်လက်ပြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ၊ထိ သူတို့သည်၊ ပရေသောကံ၊တပါးသောလောကသို့၊ဂတ္တာပိ၊သွားကုန်၍လည်း ပုနဘဝန်၊ဟတ္ထပ္ဆိန္နာဝ၊လက်ပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ရကုန် လိမ့်တကား၊ယောပါဒပ္ဆိန္နာ၊အကြင်ခြေပြတ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ ထိသူတို့သည်၊ ပါဒပ္ဆိန္နာဝ၊ခြေပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ရ ကုန်လိမ့်တကား၊ ယေဟတ္ထပါဒပ္ဆိန္နာ၊ အကြင်လက်ခြေပြတ်သော သူတို့ သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိသူတို့သည်၊ ဟတ္ထပါဒပ္ဆိန္နာဝ၊လက်ပြတ် ခြေပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊ယေကဏ္ဏ ပ္ဆိန္နာ၊ အကြင်နားရွက်ပဲ့တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိသူတို့သည်၊ ကဏ္ဏပ္ဆိန္နာဝ၊ နားရွက်ပဲ့တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တ ကား၊ယေနာသပ္ဆိန္နာ၊အကြင်နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ၊ ထိသူတို့သည်၊ နာသပ္ဆိန္နာဝ၊နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊ ယေကဏ္ဏနာသပ္ဆိန္နာ၊ အကြင်နားရွက်ပဲ့နှာခေါင်း ကျိုးတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ၊ထိသူတို့သည်၊ ကဏ္ဏနာသပ္ဆိန္နာဝ၊နား ရွက်ပဲ့နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆင်ခြေဆိုး၏။ ၊ဝေ ဝုစ္စတေ၊ဤသို့ဆင်ခြေဆိုသော်၊ဝေါသာ လော၊ဝေါသာလသည်၊တုဏ္ဍိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ အဟုခေါ်၊ထိုသို့ဆိတ်ဆိတ်ကြီးမိုင်မပြောနိုင်သောအခါ၌ဓိလိန္ဒသဟရေညော ဓိလိန္ဒမင်း၏၊ ဝေါ်၊ဤသို့သောအကြီးအစည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်လေ၏၊ ကိ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ၊ဘာ၊အိုအချင်းတို့၊ဗမ္ဘုဒီပေါ၊ ဗမ္ဘုဒီတိ ကျွန်းသည်၊ တုဏ္ဍော၀တ၊အချည်းနှီးဖြစ်စွတကား၊ မဟာသော၀ တ၊အဖျင်းအတိုဖြစ်စွတကား၊သမတောဝါ၊ရယာန်းသည် မှုလည်းဖြစ်စေ၊ ပြာဟွေးကာ၀ါ၊ပုဏ္ဏား၊သည်မှုထည်းဖြစ်စေ၊ကောစိ၊တရုတ်တယောက်သော ယောပဏ္ဍိတော၊အကြင်ပညာရှိသည်၊မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊သ ဿိတုံ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းငှ၊ကခ်ိ၊ငါ၏ယုံမှားကို၊ပဓိဝိနော၊ဒေတုံ၊ဖယ်ဖျောက် ခြင်းငှါ၊သဏ္ဍောတိ၊စွမ်းသောင်နိုင်၏၊သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့ချေတကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊

အထခေါ်၊ ထိုသို့ကြီးစည်ပြီးသော်၊ ဓိလိန္ဒောရာဇာ၊ဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာမ ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ အာမန္တေသိ၊အဘယ် မိန့်တော်မူသနည်း၊ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ခေါသိနော၊ပြည့်မတင်စင်သော

အပြစ်ရှိသော၊ရဏ္ဍာ၊ညာဉ်သည်၊ရွှေကျီယံဝတ်၊ရွှေထျန်းစတွယ်ရှိစွတကား အစ္ဆ၊ ယခုကဲ့သို့သော အခါကာလ၌၊ ကိုယ်နှသမတ်ဝါ၊ အဘယ်သို့သော ရဟန်းသို့ ထည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဖြာဟွတ်ဝါ၊ အဘယ်သို့သော ပုဏ္ဏားသို့ ထည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌ၊ ပြာသနာကို၊ ပုန်ဆို့တုံ၊ မေးခြန်းခြင်းငှါ၊ ဥပသက်မေယျာမနုခေါ်၊ဆည်းကပ်ကုန်အံ့နည်းကော၊အဘယ်ရဟန်းပုဏ္ဏားပညာရှိသည်၊ မယား၊ငါဘုရင်နှင့်၊ သမ္ဘီ၊အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊ သလ္လဝိတုံ၊ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ကပ်၊ငါ၏ယုံမှားကို၊ပစ္ဆိဝိနေတုံ၊ဖျောက်ဖျက်သောငှါ၊သင်္ကြောတိနုခေါ်၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေလတ်ရဲ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏ ၊ဝေ၊ရားတို့၊ ဤသို့မေးခြန်းထက်သော်၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်သိတ်ဖြစ်ကုန်၍၊ ရညော၊ မိလိန္ဒမင်း၏၊ ရုဒိုမျက်နှာကို၊ သြဒေသာကယမာနာ၊ ကြည့်မြော်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ အမ္ဗံ သု၊တည်ကုန်ပြီ၊ ၊

ဘေနခေါ်ပနသမယေန၊ထိုမိလိန္ဒမင်းဝုန်ကျားမေးခိုက်အခါ၌ကား၊သာဂလနဂရံ၊သာဂလမြို့သည်၊ ဒွါဒသဝဿာနိ၊တဆဲ့နှစ်တို့ပတ်လုံး၊သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ဟာ၊ပတိပဏ္ဍိတောတိ၊ရဟန်းပညာရှိပုဏ္ဏားပညာရှိလူပညာရှိတို့မ သုညံ၊ဆိတ်ငြိမ်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌ကား၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ဟာ၊ပတိပဏ္ဍိတာ၊ ရဟန်းပညာရှိပုဏ္ဏားပညာရှိလူပညာ ရှိတို့သည်၊ပစ္ဆိဝဿေ၊ ထင်စွာနေကုန်သတတဲ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုဏာတိ၊ သတင်းကြား၏၊တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္ဓွာ၊သွားရောက်၍၊ရောဇာ၊မိလိန္ဒမင်း သည်၊တေ၊ထိုပညာရှိတို့ကို၊ပဋ္ဌ၊ပြာသနာကို၊ပုန်ဆို့တိ၊မေးလ၏၊ တေသဉ္စ ဒိ၊ထိုပညာရှိ အလုံးရုံတို့သည်ထည်း၊ ပဋိဘိသဒ္ဓေနေန၊ ပြာသနာမေးခွန်းကိုဖြေဆိုခြင်းဖြင့်၊ရောဇာနံ၊မိလိန္ဒမင်းကို၊ အာရာဓေတုံ၊နှစ်သိမ့်ကြည်စေခြင်းငှါ၊အသက္ကောနော၊မစွမ်းနိုင်ကုန်၍၊ယေနဝါ၊တေနဝါ၊ အမ္ဗတ်မထင်သော အရပ်မျက်နှာသို့ထည်း၊ ပက္ကာမုံ၊ ထွက်ပြေး ရကြကုန်၏၊ ယေ၊အကြင် ပညာရှိတို့သည်၊အညဒိသံ၊ သာဂလမြို့မှတပါး၊သောအရပ်သို့၊နပက္ကာမုံ၊ မတဲသွားကုန်၊တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးရုံသောပညာရှိတို့သည်၊တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍၊အဿ ဿ၊နေရကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုပေန၊ရဟန်းတို့မူကား၊ ယောထုယျေန၊မှားသောအားဖြင့်၊ကိမဝ ဿ ဝေ၊ကိမဝန်အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂ ဿ ဿ၊ကြွသွားကုန်၏၊ ၊တေနခေါ်ပနသမယေန၊ထိုသို့သာဂလမြို့ယမ် ပညာရှိဆိတ်သောအခါ၌ကား၊ ကောဠိသတာ၊ ကုဋေအရေ့ဖျက်ကုန်သော၊ အသ ဟာ ဿ၊ရဟ ဿ ဿ၊တို့သည်၊ကိမဝ ဿ ပဗ္ဗဇေ၊တ၊ ကိမဝန်တောင်ရှိကို၊ရဟ်ရှိ

တတလေ၊တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာ ဖြစ်သောရက္ခိုဝအပြင်နှင့်ကပ်၊ပဒို
ဝသန္တိ၊နေစရာတည်ကြိုကုန်၏။ ။

အထခေါ်၊ ထိုအခါနှင့်ကား၊ အာယသ္မာအသုရဂုတ္တာ၊ အရှင်အသုရဂုတ္တ
မထေရ်သည်၊ဖိုဗ္ဗာဟေ၊ သာတာခေတုဟာ၊ ဖိုဗ္ဗသောတအာဘိဥာဏ်ခေါ်ကြ၏၊
ဗိုလ်နွယ်သရေညော၊ဗိုလ်နွယ်မင်း၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ယုဂန္ဓရ
မတ္တကေ၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ကိုပင်နှင့်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊
သန္ဓိပါ၊ဟောတ္တာ၊ဘုရားဝေးစေ၍၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏၊
ကိုပုဏ္ဏား၊အာယသ္မာ မေးတော်မူ သနည်း၊အာဝုသာ၊အရှင်တို့၊ ဗိုလ်နွှေန
ရညော၊ဗိုလ်နွယ်မင်းနှင့်၊သန္ဓိ၊အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊ သလ္လပိတုံ၊ပြောဟောခြင်းငှါ၊
ကပ်၊ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဓိဝိနေတုံ၊ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ပဓိဗလော၊စွမ်းဆောင်
နိုင်သော၊ကောစိ ဘိက္ခု၊တစုံတဦးသောရဟန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိလေ၏၊လော
ကာ၊ဤ ဗိုမေးတော်မူ၏။ ဝေ၊ဆုတ်ကား၊ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ကောဠိသတာ
အရဟာ ရှေ့၊ ကုမ္ဘေအရှေ့သော ရဟန္တာတို့သည်။ တုဏ္ဍိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေ
ကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နတ္ထိ၊သမ္ဘိ၊နှင့်ကြိမ်သည်။ တတ်ကား၊ဝမ္ဘိ၊ခေါ်
သုံ၊ကြိမ်တိုင်သည်။ ပုဗ္ဗ၊မေးအပ်ကုန်သော်၊ တုဏ္ဍိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်
သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အထ၊ခေါ်၊ ထိုအခါနှင့်၊အာယသ္မာအသ
ဂုတ္တာ၊အရှင်အသုရဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊
ဝေါ်၊ဤစကားကို၊ အာဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ကား၊ ကိုအဝေါစ၊အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသောနည်း၊ အာဝုသာ၊အရှင်တို့၊ တာဝတိ်သဘာဝနော်၊တာဝ
တိ်သာနတ်တုံ့ဖ၊ဝေဇယန္တသော်၊သိကြားနတ်မင်းဗိမာန်ဝေဇယန်ကြီးသော
၏၊ပါ၀ိုနကော၊ အရှေ့ကျောက်နှာအရပ်ခု၊ ကေတုမတိနာမ၊ကေတုမတီမည်
သော်၊ဗိမာန်၊နတ်ဗိမာန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိလတ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုကေတုမတီမည်
သောဗိမာန်နှင့်၊ မဟာသေ၊နောနာမ၊ မဟာသေနမည်သော၊ဒေ၀ဥတ္တော၊
နတ်သားသည်၊ ပဓိ၀သတိ၊သင်ရှိ၏ရှေ့၏၊သော၊ထိုနတ်သား သည်၊တေနမ
ဟိုဗိုမေ၊ထိုမိုဗိုနှင့်မင်းကြီးနှင့်၊ သန္ဓိ၊အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊သလ္လပိတုံ၊ပြောဆို
ခြင်းငှါ၊ကပ်၊ယုံမှားခြင်းကို၊ပဓိဝိနေတုံ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ပဓိဗလော၊
စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊နုတ်၊ဤသို့ အ၊ဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။အထ၊ခေါ်၊ထိုမှ
နောက်နှင့်၊ ကောဠိသတာ၊ရဟန္တာ၊ ကုမ္ဘေ၊အရှေ့မှသော၊ရဟန္တာတို့
သည်၊ယုဂန္ဓ၊ရေပတ္တတော်၊ယုဂန္ဓိုရ်တောင်နှင့်၊အနု၊ရတိတာ၊ကွယ်ပျောက်
ကုန်၍၊ တာ၀တိ်သာ၀ဏ်၊ တာ၀တိ်သာနတ်ဘုံနှင့်၊ ပါတုရဟောသုံ၊
ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ။ဒေ၀ါနံ နတ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊အရှင်ဖြစ်သော်၊သတ္ထော

သိကြားမင်းသည်၊ ရှုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊အားဂန္ဓာ ကြွေ၊ ကြွလာကုန်
သော၊တောဘိက္ခု။ ထိုခုဟန်းတို့ကို၊ အဒ္ဒသခေါ၊ ဖြင်လတ်ပြီ၊ဒိသာနှင့်ခြင်
လတ်၍၊ ယေနှ၊ အကြောင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ အသ ဂုဏ္ဍာ၊အရှင်အသ
ဂုဏ္ဍမထေရ်သည်၊ အဏ္ဍ၊ ရှိ၏။ တေနှ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်း
ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ် လေပြီး၍၊ အဘိဝါ ဒေတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ် နေရာ၌ကို၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်
၏။ ကေ မန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ်နေရာ၌ကို၊ ဋ္ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီး
သော၊ ဒေဝါနံ၊ နှတ်တို့၏၊ ဩဇာ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ အသ ဂုဏ္ဍံ။ အရှင် အသ ဂုဏ္ဍ မထေရ်ကို။
ဘော်၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊လျောက်ထားလေ၏၊ ကိံ အဝေါစ။ အဘယ်
သို့လျောက်ထားသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဟာခေါ၊ များပြားထွ
စ္ဆာသော၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဂုဟန်း သံဃာသည်။ အနုပုဗ္ဗော၊ ကြွရောက်
တော်မူသော၏၊အဟု၊ အကျွန်ုပ်သည်၊သံဃာ၊ဂုဟန်းအပေါင်း၏၊ အာရာ
ဓိကော၊ အရံစောင့်ပါတည်း။ကေန၊အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊အတ္ထော၊အလိုတော်
ရှိပါသနည်း။မဟာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ကိ ။အဘယ်အမှုကို၊ကရေယံ၊ပြုရပါ
မည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျောက်ထားလေ၏၊ ။အထခေါ၊ထိုသို့
လျောက်ထားလတ်လေသော်၊ အာယသ္မာအသ ဂုဏ္ဍော၊ အရှင်အသ ဂုဏ္ဍ
မထေရ်သည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ ၊အဝေါစ၊အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
သနည်း။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဗျွေဒိ၊ပေသာဂဏနဂရေ၊ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်းသော
ဂဏမြို့ကြီး၌၊အယံခေါ၊ထိုမိလိန္ဒေါနာမရာဇာ၊ဤမိလိန္ဒမည်သော၊မင်းသည်
ဗိဘာဏ္ဍာဝါဒီ၊ပညာရှိတို့၏စိတ်ကိုတုန်လှုပ်အောင်ပြောဆိုတတ်၏၊ ခုရာသခေါ
သူတပါးညွှဲ့ဆဲနိုင်ခဲ၏၊ ခုဒ္ဒသဟော၊ သူ၏ဦးတို့သည်းခံနိုင်ခဲ၏၊ ဥထု
ကိတ္ထကရာနံ၊ များစွာသောအယူဝါဒကိုပြုစီရင်သူတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊အမြတ်
ဟု။ အက္ခာယတိ၊ဆိုအပ်၏၊သော၊ထိုမိလိန္ဒမင်းသည် ဘိက္ခုသံဃံ၊ဂုဟန်း
သံဃာသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ဒိဋ္ဌိဝါဒေန။ အယူကိုပြောဆို
သဖြင့်၊ပဋိ၊ပြန်သနာကို၊ဂုဏ္ဍိတွာ၊မေး၍ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဂုဟန်းသံဃာကို၊ဝိ
ဟေဌေတိ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ।

အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ ဒေဝါနံ၊နှတ်တို့၏၊ ဩဇာ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊
သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ အသ ဂုဏ္ဍံ၊ အရှင်အသ ဂုဏ္ဍမ
ထေရ်ကို၊ဘော်၊ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါစ၊လျောက်ထား၏၊ကိ ၊အဝေါ
စ၊အဘယ်သို့လျောက်ထားသနည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အယံခေါ၊ဒိလိန္ဒော

ရာစား၊ ဤမိလိန္ဒမင်းသည်၊ အကြောင်းဤနှတ်ပြည့်မှ၊ စုတောင်းရွေ့လျှောမူ၊ မနုသေသား လူ့ပြည်တို့နှင့်ကား၊ ဥပဓေနှောပြစ်ချေ၏။ ။ဘယ်နည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ ကေတုမတီဝိမာနေ၊ ကေတုမတီမည်သော ဗိမာန်နှင့်ကား၊ ဧသောခေါမဟာ သေနောနှာမဒေဝပုတ္တော၊ ဤမဟာသေနမည်သောနှတ်သားသည်၊ ပဒုံဝ သာတိ၊ ထင်စွာနေ၏။ သော၊ ထိုနှတ်သားသည်၊ တေနမိလိန္ဒေနရညာ၊ ထိုမိ လိန္ဒမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သင်္ကပိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ကပ်ယူမှားခြင်းကို ပဒုံပိနောဒေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ပဒုံဗထော၊ စွပ်နှိုင်း၏။ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနှတ်သားကို၊ မနုဿလောကူပပတ္တိယာ၊ လူ့ပြည်နှိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယာစိသာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်ဟု၊ အကြောင်းဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နှတ်တို့၏။ အနှော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တိကျွတ်ဆံ၊ ပေါနှံ့သံ၊ ကို၊ ပုရက္ခိတ္တွာ၊ ရှေ့ထားပြု၍၊ ကေတုမတီဝိမာနံ၊ ကေတုမတီမည်သော ဗိမာန်သို့၊ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာသေနံ ဒေဝပုတ္တံ၊ မဟာသေနနှတ်သားကို၊ အာလိင်္ဂိတ္တွာ၊ ဆည်ဘက်၍ အကြောင်းဝေါစ၊ ဤသို့တောင်းပန်ပြောဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့တောင်း ပန်ပြောဆိုသနည်း။ မဘရိသ၊ မိတ်ဆွေ မဟာသေနနှတ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဘိ၊ ဟ္ဗုသံ၊ ပေါနှံ့သံ၊ ခုဟန်းအပေါင်းသည်၊ မနုဿ ဟောကူပပတ္တိယာ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ယာစတိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ အကြောင်းဝေါစ၊ ဤသို့တောင်းပန် ပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သံ၊ ဃာ ဟောတော်တို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကမ္မဗဟုဟေ နု၊ အမှုအခင်းများလွန်သော၊ မနုဿ ဟောကော၊ လူ့ပြည်ဖြင့်၊ နုအတ္ထော၊ အလို မရှိပါ၊ မနုဿ ဟောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ တိဗ္ဗော၊ ဟော ဘာစ သည်ထက် သန်လှချေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် သံ၊ ဃာ ဟောတော်တို့၊ အာဟ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနေ ဝေ ဒေ ဟော ကော၊ ဤနှတ်ပြည့်နှိုက် သာလျှင်၊ ဥပ ရှုမ္ဘတ္တိ ကော၊ အထက် နှတ်ကုန်နှိုက် ဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်ထတ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ သော ဒိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့၊ အကြောင်းဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထားသေ၏။ ဒုတိယဓိခေါ နှစ်ကြိမ်တိုင်သည်းကောင်း။ ။ တိယဓိခေါ၊ သုံးကြိမ်တိုင် ထည်းကောင်း။ ဒေဝါနံ၊ နှတ်တို့၏။ အနှော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယာ ဝဇ္ဇော၊ တောင်းပန်ထသော်၊ မဟာသေနော ဒေဝပုတ္တော၊ မဟာသေနမည် သောနှတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ ကိံ အာဟ၊ အ ဘယ်သို့လျှောက်ထားသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်သံ၊ ဃာ ဟောတော်တို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား၊ ကမ္မဗဟုဟေ နု၊ အမှုအခင်းများလွန်သော၊ မနုဿ ဟောကော၊ လူ့ပြည် ဖြင့်၊ နုအတ္ထော၊ အလို မရှိပါ၊ မနုဿ ဟောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ တိဗ္ဗော၊ ဟော

ဘစသည်ထက်သန်ထုချေ၏၊ ဘဏ္ဍာ၊အရှင်သံဃာတော်တို့၊ ရှာဝေပေဒေ
ဝေတောကော၊ ဤနှတ်ပြည်၌ သာသနာ၊ ဥပ ရုပ္ပတ္တိကော၊ အထက် နှက်ထုံ
နှိုက်ဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့၊
ရှာတိအဝေါစ၊ ဤသို့သော့ကဲ့သားသော်၏၊ ၊အထခေါ၊ ထိုသို့သုံးကြိမ်
တိုင်ပြင်းပယ်သောအခါ၌ကား၊အာယသ္မာအသဟဂ္ဂေါ၊အရှင်အသ ဂ္ဂမ
ထေရ်သည်၊မဟာသေနံဒေဝပုတ္တံ၊မဟာသေနနှတ်သားကို၊တော်ဤစကား
ကို၊အဝေါစ၊ တောင်းပန်ပြောဆို၏၊ မာရိသ၊ သူတော်ကောင်းနှတ်သား
ရှုမဲ့ဤလောကနှိုက်၊မယ်ဝါတို့သည်၊ သဒေဝကံ၊ နှတ်နှင့်တကွသော
သောသတ်၊လောကကို၊ အနုဝိဝေကဃမာနာ၊အစဉ်ရှောက်ရှုရှာကြည့်ကုန်
သော်၊ကယော၊ သင့်ကို၊အညတ္တ၊ကြည့်၍၊ ဓိတိန္ဒိယရည်ရော၊ ဓိတိန္ဒမင်း၏
ဝါဒ်၊အယူကို၊ဘိန္ဒိတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊သာသနံ၊ဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ပဋ္ဌ
ဟေတု၊ပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊သမတ္ထံ၊စွမ်းနိုင်ထတ္တံ့သော၊ အညံ၊သင်မှတ
ပါ၊သော၊ကိုယ်ကိုယုံတဉ်ပြီးသောလူနှတ်ဖြင့်ကို၊နုပသာဟမ၊ မမြင်ပါကုန်ပေ၊
မာရိသ၊သူတော်ကောင်းနှတ်သား၊ တံ၊သင်နှတ်သားကို၊ ဘိက္ခုသံဃော၊
ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ယာစတိ၊ တိုက်တွန်းတောင်းပန်၏၊ သမ္ဘုရိသ၊သူ
တော်ကောင်း၊ သာရ၊ကောင်းမွန်စွာ၊မနုဿဝေါ၊ကော၊ လူတို့တုံ့ဆို
တွား၊ဖြစ်၍၊ဒေသဝသ၊ဌာ၊ဘုရားရှင်၏၊ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ပဋ္ဌဟာ
တိ၊ထောက်ပံ့ပြီးဖြင့်ပါ၊ထား၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊တောင်းပန်ပြောဆို၏၊
ဝေဝုတ္တော၊ဤသို့တောင်းပန်သတ်သော်၊ မဟာသေနော၊ဒေဝပုတ္တော၊ မဟာ
သေနမည်သောနှတ်သားသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဓိတိန္ဒရည်ရော ဓိတိန္ဒမင်း၏
ဝါဒ်၊အယူကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ပဋ္ဌဟာ
တု၊ပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းအားရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်
လတ်မည်သတဲ့၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊ဟဒ္ဒတုဒ္ဓော၊ ကြည့်ရှုခြင်းစွာ၊ဥဒဂ္ဂ၊ဒေါ၊ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာစွာ၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ သာရ၊ကောင်း
လှစွာပြီ၊မနုဿ ဝေါ၊ကော၊လူတို့တုံ့ဆိုနှိုက်၊ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်ပါတော့အံ့၊ရှုတိ၊
ဤသို့၊ပဋိဇာနိ၊ ဝန်ခံသောအသိအမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ပေးလတ်၏၊ ၊အထ
ခေါ၊ထိုသို့ပဋိညာဉ်ရေပြီးသောအခါ၌ကား၊တောဘိက္ခု၊ကိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒေ
ဝေသော၊ကော၊နှတ်ပြည်နှိုက်၊တံ်ကရောမင်း၊ထိုပြိုထုပ်ဘုယ်ကို၊ တိရေတွား
ပြီးမြောက်စေ၍၊ဒေဝေသုတာဝတိ်သော၊ တာဝတိ်သာနှတ်ပြည်တို့နှိုက်
အနုရေကိတာ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်၍၊ ဟိမဝန္တေ ဝဇ္ဇတော၊ဟိမဝန္တာတောင်နှိုက်၊

ရက္ခိတတထေ၊ တရားစောင့်သူကို့နေထိုင်ရာဖြစ်သောရက္ခိတအပြင်နှင့်၊ ပါတုရဟောသုံ၊ထင်းရှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ။

အထခေါ်၊ ထိုသို့တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာ ဖြစ်သောရက္ခိတအပြင် သို့ရောက်ပေါ်အခါနှင့်၊ အာယသ္မာအသေဝဂုဏ်ကြောင့်၊ အရှင်အသေဝဂုဏ်ကို မထေရ်သည်၊ဘိက္ခုသံဃာ့ရှေ့ဟန်းအပေါင်းကို၊ တော်၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ကိုယ်အဝေါစ၊ အဘာယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊အာဝုသော၊အ ရှင်တို့၊ဖုမသို့ဘိက္ခုသံဃာ၊ဤရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သင်္ခါပါတ်၊စည်းဝေး ရာသို့၊အနာဂတော၊မသာမရောက်သေး၊ကောဒိဘိက္ခု၊တစုံ်တဦးသော ရဟန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပေသည်လော၊ဖုကိုအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပေ၏၊ဝေ ဝုဏ္ဏော၊ဤသို့မိန့်တော်မူသော်၊အညတရော၊တစေ့ယောက်သော၊ကိုကျွန်ုရဟန်း သည်၊အာယသ္မန္တံ့အသေဝဂုတ္တိ၊အရှင်အသေဝဂုဏ်မထေရ်ကို၊ တော်၊ဤစကား ကို၊အဝေါစ၊ယျောက်ရှိ၊ ကိုယ်အဝေါစ၊အဘာယ်သို့ယျောသနည်း၊တာန္တေ၊အ ရှင်ဆုရား၊အာယသ္မာ၊ရာဟတောဟု၊ အရှင်ရောဟာထေ၊ထေရ်သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ဖုတော၊ဤနေ့မှ၊သတ္တမေ၊ဒီ၊ သော၊ ခုနှစ်ခုကျော်ကြာ၏ကုန်ပြီ၊ ပဗ္ဗတံ၊ဟိမဝန္တာ၊ ပဗ္ဗတံ၊ဟိမဝန္တာတောင်သို့ ပုဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊နဲ့ရောဝ်ံ၊ နိ့ရောသေ၊မာပတ် သို့၊သမာပန္နော၊ ဝင်စားနေ့ထိုင်ပါ၏၊ တာသတိ၊ကျွန်ုနော၊ ထိုရောဟာ ရဟန်း၏၊သန်ကြီ၊အသံသို့၊ခုကံ၊တမနဲ့ကို၊ ပါ၊ဟောထ၊စေတော်မူ၏ရုန်လော၊ ဖုတိ၊အဝေါစ၊ ဤသို့ယျောက်ထား၏၊ ။အာယသ္မာ၊ဝိ ရောဟာ၊ရောဟာ၊ထေ၊ထေရ်သည်လည်း၊တာဝိ၊ဟာ ညော၊ ထိုခဏ၊ကြီ၊သာ ယျောင်၊နိ့ရော ခ၊နဲ့ရော ခ၊ သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထလေ၍၊ သံစော၊ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဝ်ံ၊ပေါ့ကို၊ပဗ္ဗမာ ခေတ်၊ပြော်ထင်ရှား၏၊ ဖုတ်၊ ဤသို့ခုလုံးသွင်း၍၊ဟိမဝန္တေ၊ပဗ္ဗ တော၊ဟိမဝန္တာ၊တောင်ကြီ၊အန္တရဟိ၊တော၊ကွယ်ခဲ့၍၊ရက္ခိတ၊ထ၊ထေ၊တရား စောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သော ရက္ခိတအပြင်နှင့်၊ ကောဠိ၊သ၊တာ၊ခုံ၊အရ ဟန္တာ၊ခုံ၊ကုဋေ၊အရာ၊သော၊ရဟန္တာတို့၏၊ ပုရ၊တော၊ရှေ့ကျ၊ဆရေ၊ပ်ကြီ၊ပါ၊ဝုရ ဟော၊သိ၊ထင်စွာဖြစ်တော်၏၊ ။

အထ၊ခါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာ၊အသေ၊ဝဂုဏ်ကြောင့်၊အရှင်အသေ၊ဝဂုတ္တ၊မထေ၊ရ် သည်၊အယသ္မန္တံ့ရောဟတံ၊ အရှင်ရောဟ၊ထ၊မထေ၊ရ်ကို၊ တော်၊ဤစကား ကို၊အဝေါစ၊ မိန့်ကော်မူ၏၊ကိုယ်အဝေါစ၊ အဘာယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဝုသောရောဟာ၊ ၊ဝ|ရှင်ရောဟ၊ထ၊ဗုဒ္ဓသာ၊သနေ၊တုရား၊သာ၊သနာ၊တော် သည်၊ဘိဒ္ဓေ့ကြီ၊ယွက်စိုး၊သော်၊သံ၊စ၊ ။ သံ၊စာ၊တော်၏၊ကရ၊ဏီ၊ယာနိ၊ပြု လုပ်ထွယ်တို့ကို၊နုပ၊ဿ၊သ၊ကိုယ်ခု၊မ၊ပြောင်ပါ၊သ၊လော၊ ဖုတ်အဝေါစ၊ဤသို့မိန့်

တော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အမနုသိကာရော၊ နှလုံးမသာ။ ဖိခြင်းသည်၊ အကောဿိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့ ယျောက်ယား၏။ အာဝုသောရောဟဏ၊ ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့နှလုံးမသွင်းဖိရှိခဲ့ပါမူကား၊ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်အမှုကို၊ကရောမ၊ပြုကုန်အံ့၊ရှုတိ၊ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကိं၊အဘယ်ဒဏ်ကို၊ ကရောဝိ၊ပြုရပါအံ့နည်း၊ရှုတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ။အာဝုသောရောဟဏ၊ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊ တုဏ္ဍိဟိမဟန္တပဗ္ဗတပမဏေ၊ဟိမဝန္တတောင်တော်ကြီး၏ဘေးစောင်းနှင်းကိုး၊ဂဇင်လံနှာမ၊ ဂဇင်ထအာမည်ရှိသော၊ပြောဟူတတဝါမော၊ပုဏ္ဏားရှာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထ ထိုရှာနှင်းကို၊ သောဏုတ္တရောနာမ သပြောဟူတော၊ သောဏုတ္တရမည်သော ပုဏ္ဏားသည်၊ ပရိဝသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေ၏။ အာသေ၊ထိုပုဏ္ဏား၏မုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ နာဂသေ နောနာမဒါမကော၊ နာဂသိန် မည်သော သူငယ်သည်၊ ဥပဋ္ဌိသတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့။ အာဝုသောရောဟဏ၊ ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သတ်မည်ကြောင့်၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဒသမာသာဓိကာနိ၊ဆယ်သအလွန် ရှိကုန်သော၊ သဏ္ဌာဝေသာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တံ ကုဏ်၊ ထိုပုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ စီတ္တာယ၊ ကွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လတ်၍၊ နာဂသေနံ ဒါရကံ၊ နာဂသိန်မည်သော သူငယ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ လူဘောင်ပေါ်ထုတ်၍၊ ပဗ္ဗတေဟိ၊ ရှင်သာမဏေ ပြုစေသော၊ တတ္ထ ထို နာဂသိန် သူငယ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတဝေ၊ ရှင်ပြုပြီး မူကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒဏ္ဍကမ္မကော၊ ဒဏ်အမှုရှိ၊ မုတ္ထိသဒ္ဒေ၊ ရေတွင်ကို၊ လွတ်ထတ္တံ့။ ရှုတိ၊ ဤသို့ပိန်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ ဝိရောဟဏော၊ အရှင် ရောဟဏမထေရ်သည် ထည်း၊ သာဝတ္ထိ၊ကောင်းပါပြီ၊ဘုရားဟု၊သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝန်ခံ၏။ ။မဟာသေနော ဝိခေါ၊ဒေဝပုတ္တော။ မဟာသေန နှတ်သားသည်ထည်း၊ ဒေဝထောကာ၊နှတ်ပြည်ပှ၊စုဝိတွာ၊ရတောသ္မြာခဲ့၍၊ သောဏုတ္တရပြောဟူဏသား၊သောဏုတ္တရပုဏ္ဏားကြီး၏၊ ဘရိယာယ၊မယား၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊ဝမ်းနှင်း၊ ပရိသဒ္ဓိ၊ပရိသန္ဓေစွဲနေခြင်းကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ယူပြီ၊ သဟ ပရိသဒ္ဓိသ္မိံ ပဋိဟာဏား၊ပရိသန္ဓေနေသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အာဝုဝဘာဏ္ဍာနိ၊ထက်နက်ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ပဗ္ဗတိ သု၊ထွန်းတောက်ပကုန်၏။ အဂ္ဂသဒ္ဒေ၊မွန်ခြေတ်သော ကောက်စပါး၊သည်၊ အာဘိနိပ္ပန္နံ၊ပြည့်ရုံ၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ သည်းထန်လွန်မင်းစွာသော ဒိုလင်းကြီး၊သည်၊ အာဘိပ္ပဝတိ၊ အလွန်ရှာသွန်းလတ်၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ တယော၊ သုံးမျိုးကုန်သော၊အဏ္ဍ ရိယာ၊ဆုံ့ကျီ၊ဘွယ်ရာတို့သည်၊အာ ဏ္ဍ ဟုတ်ရှာ၊မဖြစ်ဘူးမြဲထူးကဲသောဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောတို့သည်၊ ပါတုရဟောသု၊ သောက

နွေကာသင်ရားဖြစ်ထက်ကုန်၏။ အာယသ္မာဝိဇေါ်ရောဟာဏော၊ အရှင်ရေဟာ
ဏမထေရ်သည်လည်း၊ ကသ၊ ထိုနာဂသိန်သူငယ်၏၊ ပဒိုသ္ဒိုဂ္ဂဟာဏ
ဟော၊ပဒိုသန္ဓေယျသည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊ အစတည်ထောင်၍၊ဒသမာသာမိကာ
နိ ဝတ္ထုကသာနိ၊ ဆယ်သအလွန်ရှိသောခန္ဓာနှစ်တို့ ကာထပတ်လုံး၊ တံကု
လ်၊ကိုအမိပ်သို့ဇိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအသို့,ဌ၊ ဝဝိသန္ဓော၊ဝင်ထတ်သော်၊ကော
ဒိဝသမ်ပို့ဟာနေ့နွေကိုမျှလည်း၊ကဒေ ဆွေ့မတ္တံဘတ္တံဝါ၊တစ်ဂန်းမျှသောဆွမ်းကို
ထည်းကောင်း၊ဥဋ္ဌေကိမတ္တံယာဂုံ ဝါ၊ တယောက်ချိုမျှသောဆန်ပြုတ်ယာဂု
ကိုထည်းကောင်း၊အဘိဝါဒနံဝါ၊ဦးညွှတ်ရှိခိုးခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ဒေ
ထိ ကမ္ပံဝါ၊ကက်ဆုတ်ချီခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ သာမိစိကမ္ပံဝါ၊ဆရာ့အသေ
ပ္ပါခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နုထတ္ထ ၊ရေဘူးသည်ဟုမရှိထေ၊ ၊

အထေ၊မရှေ့သည်ကမဟုတ်ပါသေး၊ ခေါ်၊ကောနံစင်စစ်အားဖြင့်၊ အတ္ထော
သည်ဥ၊ဆဲမေးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဘာသည်ဥ၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းမောင်း
မိုးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပဒိုထဘာတိ၊ ထင်ထင်ရှားရှားရှိလေ၏၊အတိ ဆွေ့ထဘာ
ဆွေ့တိုဝစနမတ္ထမ်ပို့၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရားဟူသောစကားမျှကိုလည်း၊
ဝတ္ထုနာမ၊ဆိုထတ်သောသူမည်သည်၊နာဟောသိ၊မခြစ်ဘူးလေသေ့ ၊
ပန်၊ထိုသို့ခန္ဓာနှစ်ဆယ်သရှိပြီးသောနောက်မှ၊ ဒသမာသာမိကာနံ၊ဆယ်သ
အလွန်ရှိ ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ ခန္ဓာနှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန် သေသ
ဖြင့်၊ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သန္ဓိက်၊အတ်ဆွေ့ထဘာဆွေ့တိုဝစနမတ္ထံ၊ ကန်တော့
ပါ၏အရှင်ဘုရား ဟူသောစကားမျှကို၊ အထတ္ထ ၊ရှိသူးလေ၏၊တံ ဒိဝသ
မေဝ၊ထိုနေ့နွေကပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏောပိ၊သောဝေ့ဗ္ဗာရပုဏ္ဏားသည်ထည်း၊
ဗဟိကမ္ဘန္ဓာ၊ ရွှေ့ပြင်အမှုလုပ်ဆောင်ရာမှ၊ အာဂ ဆွေ့ဆွေ့ပြန်လာထတ်
သော်၊ပဒိုပထေ၊ခရီးအဆိုင်နွေက်၊ ထေရ်၊ရောဟာဏထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်
ကည့်သော်၊ဘောပဇ္ဇဒ္ဓိတ၊ အိုရ်ကန်း၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဂေတံ၊အိမ်သို့
အဂမ်ဆွကိ်၊ရောက်ခဲ့ပြီထော၊ ဆွတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မေး၏၊ ၊ဗြာဟ္မဏ
ဝုဏ္ဏား၊အာမအဂမမှာ၊ အိမ်ရောက်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဆွတိ၊ဤသို့မိန့်ဆိုထေသော်၊
ကိုယ်ရှိ၊တရုံ်တရာကို၊ အဝိလတိတ္ထ၊ ရခဲ့ပါသလော၊ ဆွတိ၊ဤသို့မေးပြန်၍
ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား၊ အာမလတိမှာ၊ အိမ်းရခဲ့ပေကုန်၏၊ ဆွတိ၊ဤသို့မထေရ
ဆို၏၊ သော၊ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ အနတ္ထမနော၊နှစ်ထိုးမသက်သာဘဲ၊ ဂေဟံ
ဂတ္ဝာ၊အိမ်သို့သွားလေ၍၊တသ္မပဇ္ဇဒ္ဓိတသ၊ထိုအိမ်သို့ထသနေ့ကြေ့ဟန်း
အား၊ကိုယ်ရှိ၊တရုံ်ကရာကို၊ အဒတ္ထ၊ပေးချေသထော၊ ဆွတိဝုဏ္ဏ၊ဤသို့မေး၏၊
ကိုယ်ရှိ၊ကရုံ်ကရာကို၊နုအဒတ္ထာ၊မပေးရပါကုန်၊ဆွတိ၊ဤသို့ပြန်ကြားကုန်၏။ ၊

ဗြာဟ္မဏောဟု ဝုစ္စတေ။ ဒုတိယဝိဒိသေ၊ နှစ်ဝက်ပြောက်နှိုက်၊ စတုဗိုဒါးရယောဝ၊ အိမ်တံခါးဝနှိုက်ဟာသျှင်း၊ အဓိပ္ပါယနှေ့၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ဟောနိုကို၊ ရဟာဝါ၊ ဒေနုရေသားဆိုခြင်းဖြင့်၊ နိုဂ္ဂဏ္ဌိသာမိ၊ ဒိဋ္ဌိမှ၊ ဖွားတိုး၊ ဖြူးသို့၊ နိသိဒိ၊ စောင့်စားငံ့ထင့်ဏ၊ ။

ထေရော၊ ဆောဟာဏမထေရ်သည်၊ ဒုတိယဝိဒိသေ၊ နှစ်ခက်ပြောက်နှိုက်၊ ဗြာဟ္မဏသားဝုဏ္ဏားဏ၊ စတုဗိုဒါ၊ အိမ်တံခါးဝသို့၊ သမ္ဘတ္တော၊ တြေ ရောက်ဘေဝ်မှု၏၊ ဗြာဟ္မဏောဟု ဝုဏ္ဏားသည်၊ ထေရ်မထေရ်ကို ဒိသ္သာဝ၊ ခြင်ဘေ၊ သာသျှင်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ပြောဆို၊ ထေ၏၊ ကိ၊ အာဟု၊ အဘယ် သို့ပြောဆို၊ ထသနည်း၊ တုဗေ၊ သင်ရဟန်းကို့သည်၊ ဟိယျော၊ ယ မနိုလွန် ပြီးနှေ့က၊ အမှာက်၊ ဝါကို့၏၊ ဝေ၊ ဟော၊ အိမ်ရှေ့၊ ကိုဖြို၊ တရုံ့ တရောကို၊ အလတိ တ္ဝ၊ ယော၊ မရတဲ့ထုက်သာသျှင်၊ လတိမှ၊ တိ၊ ရကုန်၏ဟု၏၊ အဝေါ၊ ရတ္ထ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ကုမှာက်၊ သင်ရဟန်းလူမျိုးတို့အား၊ မသာဝါ ဒေ၊ မသာဝါ ခ သည်၊ ဝန္ဒတိနုခေါ၊ အပ်ပါ၊ သလော၊ ရှုတိ၊ အာဟု၊ ဤသို့ဆိုပြီ၊ ။ ထေ၊ ရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏား၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ တုဗှာက်၊ သင်တို့၏၊ ကေဝ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိသ ကြာ၊ ဆွမ်း ခပ်ခင်ရောက်ကုန်သည်ကား၊ ဒသမာသ ဒိကာ၊ နိသတ္တ ဝ ဟသ်ာနိ၊ ခုနှစ်နှင့် ဆယ်လကျိကုန်ပြီ၊ အတိ ရ္ဓ ထာ ဘဲ ဝစန မတ္တမ္ပိ၊ ကန်တော့ပါ၏ဟူသော စကားမျှကိုလည်း၊ အလတိ ဘဝ်၊ မခုစဘူး ဘဲ၊ တိ၊ ဃ ရှား၊ ယ မနိုလွန်ပြီးနှေ့ကမူ၊ အတိ ရ္ဓ ထာ ဘိ ဝစ မနုတ္ထံ၊ ကန်တော့ပါ၏ ဟူသော စကားမျှကို၊ အလတိ ဟု၊ ရကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိ သို့ ရ ဟော ကြောင့်၊ ဇော်ဝါ စာ ပဒိ သန္ဓာ ရံ၊ တ ခွန်း သော စကား အစေ့အစပ်ကို၊ ဥပါ ဒါ ၊ အ ကြောင်းစွဲ ပြု၍၊ ဝေ၊ ဤ ရ ၏ ဟူ သော စကားကို၊ အ ဝါ ရ ဟု၊ ဆိုလိုက်ပေကုန် ပြီ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဖိန့်ဆိုတော်မူ ထေ ၏၊ ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏား ကြီး သည်၊ စိ ၊ ရှ သည်၊ ကြီ စည်စဉ်း စား ၏ ကို ၊ ကိ ၊ စ ရှ ၊ ။ ။ ။

ထမင်းမှ၊ ကရိယာ၊ ကြိုကျွေး၊ ဘဇွန်းသောဆွမ်းကို ထည့်ကောင်းတရုဝိယ်။ ထိုဆွမ်းအားလျော်သော၊ ဗျဉ်နှစ်ပါးကို ထည့်ကောင်း၊ ဒါပေတွေ့ လှူစေ၍ အမှတ်ဘိက္ခု ဤမျှသော်သောဆွမ်းကို၊ သင်္ဃာတော်အား အခါခပ်သိမ်း တရှေ့ယင်တို့သည်၊ ထာဝိ ယာထ၊ ကေနဉ်လိုင့်သတည်း။ အကြင်ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုနဒိဝသတော၊ တဘန်သောနေ့ဖြစ်ပတ္တကို၊ စ၍ ဥပသတ်မနှင့်သား။ ကပ်ရောက်လာသော်သား ထေရသား၊ မထေရ်၏၊ ဥပ သမ်ပြေပ်သက်သော အရှေ့ကို၊ ဒီသွား၊ ခြင်း၍၊ မတ္တာယား အတိုင်းအရှည် တက်၊ ကိုယ်ကျောသော်လွန်ကဲ့ရာ၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညိုပြီး၍၊ ထေရ်၊ မထေရ် ကို၊ နိုရှကာယ်၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အတ္ထနောဆေ၊ ပိဏ္ဍပါတံ ဝ ဒ ဒုတ်ရာယ၊ ဆွမ်းအမြီးသားသောက် ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ၊ ယာစိ၊ ကျွေးကျွေ ကောင်းပန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တုဏှီ ဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ ပါဖြင့်၊ အဓိဝါသေတွား၊ ဝန်ခံ၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ ဘတ္တ ကိစ္စ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ကြွလတ်သော်၊ ထော ကံ်ထောက်အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သုရားရှင်စကားတော်ကို၊ ကထေတွား၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ကြွသွားထေသတည်း။ ။ သပ်ခေါ ဖြာဟူကား၊ ထိုသောဟုဏ္ဏပုဏ္ဏားတို့ ပုဏ္ဏားမသည်ထည်း။ ဒေဝမာသစ္ဆ ယေနဉ်ထယ်ထလွန်ဖြောက်သ ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏ၊ သားကို၊ ဝိဇ်ယပါ၊ ဘွားမြင်ထေ၏၊ အ ယား ထိုသူယော်၏၊ နာဂသေနောဟု၊ နာဂသိန်ဟု၊ နာမ်အမည်ကျော်ကို၊ အကိုသူ၊ မှည့်ခေါ် ကုန်၏၊ သော၊ ထိုနာဂသိန်သူယော်သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အ စဉ် ဟု ဖြင့်၊ ဝစနော၊ ကြီးပွါးထက်၍ ၊ သက္ကဝေဒေ ကောဝုဒ္ဓနှစ်သားရှိသည် ဖြစ်ကား ဖြစ်ထေပြီ။ ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ရှုနှစ်ဖြောက် ရောက်သတ် သောအခါ၌ကို၊ နာဂသေနသဒ္ဒါ ရ ကသား၊ နာဂသိန်သူယော်၏၊ ဝိတ ၊ အဘ ပုဏ္ဏား သည်၊ နာဂသေနံ ဒါ ၊ ကို၊ နာဂသိန်သူယော်ကို ကေ ၊ ဤသို့သောစကား ကို၊ အ ၊ ဝါ ၊ ပြောဆိုလတ်သကည်း။ ကိ အ ၊ ဝေါ ၊ အာဟယ်သို့ ပြောဆို လတ်သနည်း၊ တာတ နာဂသေန၊ အဟမ ၊ ဘဉ်နာပယိနံ၊ ရှုမတ္ထိ ခေါ်ဖြာဟူ ကာကုသော ၊ ဤ ၊ ဝါ ၊ ဘိုဝုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ကို၊ ထိတ္ထာနံ၊ သင်အပ်သော အသက်ပညာတို့ကို ပယိတ္ထေ ယျာသိ၊ သင်ယူပါ၏ သော့၊ ရှုတိ ၊ ဝေါ ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ။ တာ ၊ ဘ ၊ ဘခင်၊ ရှုမတ္ထိ ဖြာဟူ ကာကုသော ၊ ဤ ၊ ဝါ ၊ ဘိုဝုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ကို၊ သိတ္ထာနံ၊ နာ ၊ ပယ် အပ်သည်အတတ်ဟူ၏ မည်သည်သည်း၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့ပေနည်း၊ ရှုတိ ၊ ဤ ၊ ဘို ပေ ၊ သတ်ထော်၊ တာတ နာဂသေန၊ အဟမ ၊ ဘ ၊ ဘခင်ဗျား ၊ ဝေ ၊ ဒ ၊ ၊

ဗုဒ္ဓသုံးပုံတို့သည်ပင်၊သိက္ခာနှိုနှာမ၊သင်အပ်သည့်အတတ်တို့မည်ကုန်၏။အဝေးသာနှိုး၊ဗုဒ္ဓသုံးပုံမကြွင်းကုန်သော၊သိပ္ပါနှိုး၊အတတ်တို့သည် သိပ္ပံနှာမ၊သိပ္ပမည်၏။ဤကား။ဤသို့ဆိုလေ၏။တာဝတ်ဘဝင်၊တေနဟိ၊ထိုသို့ ဖြစ်မူကား၊သိ၊ဤသောမိ၊သင်ကြားပါအံ့။ဤကား။ဤသို့နှာဝသေနဝဏ်ခံ၏။ ၊ အယဉ္စ ခေါ။ဤ အခါ၌ ။ သေါ ကုဋ္ဌ ။ ရောဂြာဟူ၏ ။ သော ။ ။ ။

သောကစိုးပွါးကို အားထုတ်စေတတ်သော။ ထောကာယက ကျွမ်းယောကျ်ားမြောက်တို့သက္ခဏာမှက်ကြောင်းကို ဆိုရာဖြစ်သောမဟာဝရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့နှင့်၊ အနွယ်သေ၊မယုတ်ကုန်ထိုပြည့်စုံ ဗျာတတ်မြောက်သည် အဟောသိ ဖြစ်ကုတ်ပြီ၊ ၊အထခေါ်။ ထိုသို့ပညာသင်ခြင်းအကြောင်းမဲ့ တတ်မြောက်သော အခါနှင့်၊ နာဂသေနောဒါရကော၊ နာဂသိန်သူငယ်သည်ဝိဘရံတခင်ကို၊ ဗုတ်ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုဏ်။ ကိ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ သခင်၊ ဖွားမတို့ ပြောဟူကုသော၊ ဤဝုဏ္ဏားမျိုးခ်ီ၊ ဖွားတော၊ ဤဗေဒင်သုံးပုံပယသည်ထက်ကား၊ ဥတ္တရိ ပါ၊ အပိအလွန်သည်း၊ သိကျွတ်ဖွယ်နှင့်၊ ကင်ဘွယ်ကို ရှိသည်၊ အတ္ထိနုခေါ်၊ ရှိကုန်သေးသထော၊ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်ခဲ့မူ၊ ဣတ္ထေ ကာနေဝ၊ ဤမျှသည်သာထော။ ဖွားတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ ။ဟာဟနာဂ ၊ သနုအမောင်နာဂသိန်ဖွားမတို့ ပြောဟူကုသော၊ ဤပုဏ္ဏားမျိုးနှင့်ကား ဖွားတော၊ ဤဗေဒင်သုံးပုံထက်၊ ဥတ္တရိ ပါ၊ အပိအလွန်၊ သိကျွတ်ဖွယ်နှင့်၊ ကင်ဘွယ်ကို သည်နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတ္ထေ ကာနေဝ၊ ဤမျှတို့ကိုသာ ဣတ္ထိ ကိုသာ ဣတ္ထိ ကင်ကြားအင်ကုန်ဏ်၊ ဖွားတိ ၊ ဤသို့ပြန်ကြားသဏ်။ ၊အထခေါ်၊ ထိုအခါနှင့်၊ နာဂသေနောဒါရကော။ နာဂသိန်သူငယ်သည်၊ ဆာစရိယ ။ ။ ဆရာ၊ အား။ အနုသောဝ်ံ ၊ မေးမြန်းစီစစ်ခြင်းကို၊ ဒတ္တွာ ၊ ပေး၍၊ ပါသာဒါ ၊ ပြုသောနှင်ထက်ခ်ိ ကြည်ရယ်ကား ၊ ဆင်းသက်ခဲ့၍၊ ပုဗ္ဗဝါ ၊ သနာယ ခေါ် ၊ ရှေးနှင်ကိုထု ဘူးသောရဟန်းပြုခြင်းစသော ဝါ ၊ သနာစရိုက်နှင်ကိ ၊ ကိ ၊ ကိ ၊

နိုသိန္ဓော၊ နေတ္ထက်၊ စေတသာ၊ ဓိဝိစိတ်ဖြင့်၊ နာဂသေနာသ ဒါရုကသ၊ နာဂသိန်သူငယ်၏၊ ဧကော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို၊ အညေ ဝ၊သိလေ၍၊နိုဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်ရုံ၍၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာ သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ပတ္တနိယောသေနာသနေ၊ ဝတ္ထုနိယာကျောင်း ရှိကို၊ အန္တရဝတ်တော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ ဂဇင်ထဗြောဟွတာဂါမသ၊ ဂဇင်ထ ပုဏ္ဏားရွာ၏၊ ပုရတော၊ ရှေးရှုအရပ်ရှိက်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ကင်ရွာဖြက် ထက်၏၊ နာဂသေနောဒါရုကော၊ နာဂသိန်သူငယ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ ၏၊ဒါရုကောဌကေ၊တံခါ၊မရဲ့ရှိက်၊ ဌိတော၊ ရပ်တည်လျက်၊ ဒုရတော၊ အ၊ဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂ၊ဌာနံ၊ ကြွလာ ထတ်သော၊ အာယသ္မန္တံ ရော ဟတံ၊အရှင်ရောဟာဏမထေရ်ကို၊ အဒ္ဒသ၊ခေါ်ဖြင်ပြီ၊ ဒိသွာ၊နှ၊ဖြင်လျှင်၊ အတ္ထာမနော၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရမ ဟော၊ကြည်ညှာ်ရှင်၍၊ပိတိသောမနဿ သောဟာတော၊နှစ်ရွှိုက်ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်၍၊ အယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ဤရဟန်းသည်၊ကဒါစိ၊တစုံတရာနှိုက်၊သာ၏၊အနှစ်ကို၊ အပ္ပေဝနာမ ဟာနေယျ၊ သိလိမ့်ပြီ၊အံ့မယိ၊ ဟုတိ၊ဤသို့ကြံစည်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ရှိက်၊အာယသ္မာရောဟတော၊အရှင်ရောဟ ဏမထေရ်သည် အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုရောဟဏမထေရ်ရှိရာအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ ၏၊ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်ရောပြီး၍၊အာယသ္မန္တံ ရောဟတံ၊ အရှင်ရောဟဏ မထေရ်ကို၊ဟော်၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ချေါက်ဆို၏၊ ကိ အဝေါစ၊အ ဘယ်သို့ယျောက်ဆိုသနည်း၊မာရိသ၊အရှင်ဘုရား၊ဒေဒိသော၊ဤသို့သဘော ရှိသော၊ဘဏ္ဍု၊ဦးခေါင်းပြည်းသော၊ ကာသာဝဝသနော၊ ဖန်ရည်ဆိုးဝတ် သော၊တွေ့၊အရှင်ကား၊ ကောနု၊ခေါ်၊အဘယ်လူမျိုးမည်လေသနည်း၊ ဟုတိ အဝေါစ၊ထိုသို့ဆို၏၊ဒါရုက၊သူငယ်၊အဟံ၊ငါကား၊ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ရဟန်း မည်သတည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့ရောဟဏမထေရ်ပြောလတ်သော်၊ မာရိသ၊အ ရှင်ဘုရား၊တွေ့၊သင်သည်၊ကေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတောနာ မ၊ရဟန်းမည်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ရသနည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့မေးပြန်၍၊ ဒါရုက၊သူ ငယ်၊ယသ္မာ၊ အကြင်သို့ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့်၊ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာဆိုး ညစ်ကုန်သော၊မလာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အကူးတို့မှ၊ဝဗ္ဗဇေတိ၊ကြဉ်၍သွား ကတ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ အဟံ၊ငါကား၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ရဟန်းမည် ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့ရောဟဏမထေရ်ဆို၏၊မာရိသ၊အရှင်ဘုရား၊ကိ ကာရဏာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊တေ၊အရှင်၏၊ကေသာ၊ဆံပင်တို့သည်၊အညေ သံ၊အရှင်မှတပါး၊သောသူတို့၏ကေသာယထာ၊ဆံပင်တို့ကဲ့သို့၊ နု၊မရှည် ။

ဘဲတို့ရပါသနည်း။ မှုတိ၊ ဤသို့မေးပြန်သတ်သော်၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ သောင်္ဂသ တဆဲ့ခြေခံပါးကုန်သော၊ မှုမေဃလိဗောဝေ၊ ဤဆိုထတ္တံ့သောကြောင့်ကြ ဘွယ်အနှောင့်အရှက်တို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ကောသမဿ ၊ ဆံပင် နှင့်မျက်ဆံတို့ကို၊ ဩဟာရေတွေ့ပယ်စွန့်၍၊ ဗဟုဒိတောဝ၊ ရဟန်းပြုချေ။ ။ သောင်္ဂသ၊ ကြောင့်ကြဘွယ်တဆဲ့ခြေခံပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ် တို့နည်းဟူမူကား။ ။အသက်ခံရပလိဗောဝေ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ရသော အနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ မဏ္ဍနပလိဗောဝေ၊ ပြေပြစ်ချောမွေ့အောင် ပြုရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ တေလမက္ခန၊ ဆီလိမ်းရသောအ နှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း။ ဟောပန၊ ဆေးလျှော်ရသော အနှောင့်အရှက် ထည်းကောင်း၊ မာလာ၊ ပန်းပန်ရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓန၊ အမွှေးသုတ်လိမ်းရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ဝါသန၊ သျှောင်ရန် ထုံးထားရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ဟရိတက၊ သဖန်းခါးသီးရှာ ရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ အာမလက၊ ဆွေစ်ဆွားသီးရှာရသော အနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ရဂ၊ ဆံနက်အောင်ဆိုးရည်ဆိုးရသောအ နှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏန၊ သျှောင်ထုံးရသောအနှောင့်အရှက်ထည်း ကောင်း၊ ကောဋ္ဌ၊ ကိုးဖြင့်ကိုးရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ကပ္ပက ပြုပြင်ရသော အနှောင့်အရှက် ထည်းကောင်း၊ ဝိဓေဝုန၊ ထုံးပြီးသျှောင်ဖြ ဖြန့်ရသောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း။ ဥိကာပလိဗောဝေ၊ သပ်ရှာရ သောအနှောင့်အရှက်ထည်းကောင်း၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့သည်၊ ဝိလူနေသု၊ ကျွတ်ခဲ့ပြတ်ခဲ့ကုန်သော်၊ သောစန္ဒ၊ ဗိုးဝိမ်ရကုန်၏၊ ကိလေမန္ဓ၊ ပင်ပန်းရ ကုန်၏။ ပရိဒေဝန္ဓ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကုန်၏။ ဥရတာသိ၊ ရင်ပတ်စည် တီး၊ ကန္ဒန္ဓ၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းရကုန်၏။ သမ္ဘောဟ၊ လွန်စွာတွေဝေခြင်း သို့၊ အာပဇ္ဇန္ဓိ၊ ရောက်ရကုန်၏။ ။ဒါရက၊ သူငယ်၊ မှုမေသုခေါ်သောင်္ဂသ ပလိဗောဝေသု၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသောကြောင့်ကြဘွယ် အနှောင့်အရှက် တို့ကို၊ ပလိဝုတ္ထိတာ၊ ရစ်ပတ်နှောင့်ရှက်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိသုခုမာနိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့လှကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သိမ်ပျါးနို့ ဆိပ္ပါနိ၊ အလုံးရုံ ကုန်သော အတက်ပညာတို့ကို၊ နာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကြပေကုန်သတတ်၊ မှုတိ၊ ဤသို့ရောဟကာမဏေရ မိန့်ဆိုလေ၏။ ။

မာရိသ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ သင်၏၊ ဝတ္ထွာနိ၊ အဝတ်တို့သည်ထည်း၊ အညေသံ၊ သူတပါး၏၊ ဝတ္ထွာနိ ယထာ၊ အဝတ်တို့ကဲ့သို့၊ မဟုတ်ကုန်သနည်း။ မှုတိ၊ ဤသို့မေးပြန်သတ်

ဟေသော်၊ ၊ဒါရုကၠဏ်သူယော်၊ဝတ္ထုဒါနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ ကာမနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်အလိုဆိုးနှိုက်မှီကုန်၏၊ဂိဟိဗျည်ဖွယ်ရာတည်း၊ လူ၏အသွင်အပြင် လူ၏အဝတ်ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ကာမနိသိတာနိ၊ကာမဂုဏ်အလိုဆိုးနှိုက်မှီ ကုန်၏၊ခေါ်၊အကယ်ဆိုလျှင်၊ယာနိကာနိစီးယာနိ၊ အမှတ်မထင်အကြောင် အကြောင်းဟူးရှိ၏သည်။ဝတ္ထုဟေား၊အဝတ်ကြောင့်၊ ဥပဓိနှင့်၊ ဖြစ်ရကား ကုန်၏၊တာနိ၊ထိုဟေားနှိ၏သည်။ ကာသာဝဝသနသာ၊ ဖန်ရည်ဆိုးဝတ် သူအား၊ ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊ဝတ္ထာနိပိ၊အဝတ်တို့သည်လည်း၊အညောသံ၊တပါးသူတို့၏၊ ဝတ္ထာ နိယထာ၊အဝတ်တို့ကဲ့သို့၊နမဖြစ်ထေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို တော်မူ၏၊ ၊မာရိသ၊အရှင်ဘုရား တို့၊သင်သည်၊ သိပ္ပါနိနာမ၊ အတတ် ပညာတို့မည်သည်ကို၊ဇာနာသိခေါ်၊တတ်သိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးပြန် ၏၊ ၊ဒါရုကၠဏ်သူယော်၊အသိ၊ငါသည်၊ သိပ္ပါနိ၊အတတ်ပညာတို့ကို၊ အာ ဇာနာမိ၊ကြေညာတတ်ပေ၏၊လောကေ၊လောကဟူ၏၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ ယံ မဏ္ဍံ၊ အကြောင်အတတ်ဝညာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တမ္ပိ၊ထိုအတတ်ပညာကို ထည်း၊ဇာနာမိ၊တတ်သိပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ မာရိသ၊အရှင် ဘုရား၊တို၊ထိုအတတ်ပညာကို၊မယှံ၊ငါ့အား၊ထည်း၊ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ၊စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော၊ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်သော်၊ ၊ဒါရုကၠဏ်သူယော် အာမသဏ္ဌာ၊ကြေညာပေးစွမ်းနိုင်ပေ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ၊တေန ဟိ၊ထိုသို့ပေးစွမ်းနိုင်ပါမူကား၊မေ၊ငါ့အား၊ဒေဟိ၊ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ဤ သို့တောင်းပန်၏၊ ၊ဒါရုကၠဏ်သူယော်၊အကာလော၊ပေးဝန်အခါမဟုတ်ချေ သေား၊အန္တရဓာန၊ရှာတွင်းအိပ်တွင်းသို့၊ပျောယား၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိဗ္ဗာ၊ ဝင်ဆဲဖြစ်ကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုရ၏၊ ၊အထခေါ်၊ ထို အခါနှိုက်၊ နာဂသေနော ဒါရုကော၊ နာဂသိန် သူယော်သည်၊ အာ ယသ္မာ တော ရောဟဏသား၊ အရှင်ရောဟဏ မထေရ်၏၊ ဟတ္ထတော၊ ထက် တော်မှ၊ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ ယူဆောင်၍၊ စာရီ၊ အိပ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတ္မာ၊ ပင့်သွင်းလေ၍၊ပဏီ၊တနှ၊ မွန်ဖြတ်ရှာသော၊ ခါဒနီယ နဘောဇနီ ယေန၊ ခဲးတွယ် ဘောဇဉ် ဖြင့်၊ သဟတ္ထာ၊ ကိုယ် တိုင်၊ သန္တပ္ပေတ္မာ၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေ၍၊ သမ္မဒေဝ၊တန်ပြိုဟူဖြစ်စေ၍၊ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဂဟိတပတ္တပါဏီ၊ သပိတ်မှာယပ်ချ သောလက်ရှိသော၊ အာဟသ္မာ ရောဟဏံ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်ကို၊ ဟေ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ကိံ အဝေါစ၊အဘာယပ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊

မာဒိ သ။အခ္ခ၏ထုရား။ဒါ၊ိ၊ယ။ မ၊ခ္ခ်ံ။အတတ်ပညာ။ကို၊ ပေ။ဝါ့အား။ဒေ
ဟိ။ပေ။ပါ၊ထော။ ဓ္ကာ်ိအ၀ေါ၀။ ဤ်သို့ဆို၏။ ။ဒါ၊ုက။သူ၀ယ်။ခေါ်။အ
ကယ်ပေ။ရ၊မသ်ပ္ပန်ချေ၊သေ၁်။ယ၊ခါ၊ အ၊ကြောင်အ၊ခါ၊ိ၊ခ်ိ၊ ၊တ္ပ ်သ၏သည်။ခ်ိ၊ပ
ထ်ိ၊ဗောခေ။ကြောင့်ကြ၊ရ၊ခ်ိ၊အ၊ခ္ခ၊ောင့်အ၊ခ္ခ၊ုက်ထ္ပတ်ကင်း၊စေ၊သည်။ ဟုတ္ပ။
ဖြစ်၏။မ၊ကာ၀ိတ၊ရ၊ော။ အ၀ိ၊အ၊ဘ၊တ္ပ်ိ၊ကို၊ အ၊ခ္ခ၊ာ၊ခ္ခ၊ာ၊ပေ၊တ္ပ၊ာ။ ခ္ခ၊င့်ပ္ပြ၊စေ၏။
မ၊ဟ၊ာ။ဝါ၊သည်။ဂ၊ဟိ၊ကာ်။ စ္ခ်ယ္ယ၊အ၊ခ်ိ၊ သ။ ပ၊ဗ္ဗ၊ဖ်ိ၊တ၊ဝေ၁်။ရ၊ဟ၊န်း၊အ၊ခ္ခ၊င်အ
ပ္ပြ၊င်ကာ်။ဂ၊ဤ ၊သ၁ိ။ယ္ယ၊ပေ၊လ၊တ္ပ်ိ့။တ၊ဒါ၊ ကျ်ိ၊ခါ၊ခ်ိ၊ကာ်။ဒ၊သ၊ာ၀ိ။ပေ။ခ်ိ၊ခ်ံ့။ဓ္ကာ
တ်ိ။ဤ်သို့။အ၊ာ၊ဟ။ခ်ိ၊ခ်ိ၊ဆို၏ထော်။ ။အ၊ထ၊ခေါ်။ထ်ိ၊အ၊ခါ၊ခ်ိ၊ကာ်။နာ၊ဂ၊သ၊ေ၊ခ်ိ၊ခ
ရ၊ကော။ နာ၊ဂ၀ိ၊ခ်ိ၊သ္ပ၊ဝ၁်သည်။မ၊ဟ၊ာ၀ိ၊တ၊ရ၊ော။ အ၀ိ၊အ၊ဘ၊တ္ပ်ိ့သ္ပ်ိ့။ဥ၊ပ၊သ
ကာ်ဝ၁ိ၊တ္ပ။ ။ဆ၊ည်း၊ကပ်၍။အ၊ဌ၊တ၊ာ၊တ။ ၀ိ၊ခ၊င်ဘ၊ခ၊င်တ္ပ်ိ့။အ၊ယ်ပ၊ဗ္ဗ၊ဖ်ိ။တ၊ာ။ဤ်ရ
ဟ၊န်း၊သည်။ ၊ဝ၊ော၊ကော။ ၊ယ၊ာ၊ကန်ခ်ိ၊ကာ်။ ဥ၊ဗ္ဗ၊ဝ်။ပ္ပြ၊ကာ်သ၊ော။ ယ်ပ၊ခ်ံ့။အ၊ကြောင်အ
တ၊တ်ပ၊ညာ။ပ၊ည်း။ အ၊ဌ္ဌ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊တ်ပ၊ခ်ံ့။ ထ်ိ၊အ၊တ၊တ်ပ၊ညာ၊ကို၊ ၊ဓ၊နာ၀ိ၊တ်ိ။
သ်ိ၊ခ်ိ၊ဟ၊ခ်ိ၊ ၀ဒ၊တ်ိ။ပ္ပြ၊ာ်ဆို၏။အ၊ဌ္ဌ၊နော။ဝ်ိ၊ခ်ိ၊ခ်ိ။သ၊ခ်ိ၊ကော။အ၊ထ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ကာ်။အ၊ပ၊ဗ္ဗ
ဖ်ိ။ဟ၊ သ။ရ၊ဟ၊န်း၊ပ္ပြ၊သ္ပ၊ာ။နုစ၊ခ၊ော်ိ။ မ၊ပေ။လ၊ေ၊အ၊ယ်။ဝ၊ါ၊သည်။ဂ၊ော၊သ
ထ်ိ၊ဟ၊ာ၊ခ်ိ။ သ၊ခ်ိ၊ကော။ ၊ဆ၊ထ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ကာ်။ ပ၊ဗ္ဗ၊ဖ်ိ၊တ္ပ၊ာ။ရ၊ဟ၊န်း၊ပ္ပြ၊ခ်ိ။ ဥ၊ဗ္ဗ၊ဝ်။ပ္ပြ၊ကာ်
သ၊ော။တ်ိ၊ခ်ံ့။ထ်ိ၊အ၊တ၊တ်ပ၊ညာ်ကာ်။ဥ၊ဂ္ဂ၊ယ်ာ်သ၊ာ၀ိ။သ၊ခ်ိ၊ယ္ယ၊ပါ၊တ၊ော၊ခ်ံ့။ဓ္ကာ်
ဤ်သို့။အ၊ာ၊ဟ။ခ်ိ၊ခ်ိ၊ တ်ိ။ပ္ပြ၊ာ်ဆို၏။ ။ဓ၊ထ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ကာ်။အ၊ သ။
ထ်ိ၊ သ။ နာ၊ဂ၀ိ၊ခ်ိ၊ခ်ံ့။ မ၊တ၊ာ၀ိ၊တ၊ရ၊ော။ အ၀ိ၊အ၊ဘ၊တ္ပ်ိ့သည်။ ပ၊ဗ္ဗ၊ဖ်ိ၊တ္ပ၊ာ၀ိ။
ရ၊ဟ၊န်း ပ္ပြ၊ခ်ိ၊သ၁ည်။ နော။ ၊ဝ၊ါ၊တ္ပ်ိ့။ ၊ပ၊ဗ္ဗ၊ော။ သ၊ား၊သည်။ မ၊ခ်ံ့။အ၊တ၊တ်
ပ၊ညာ၊ကို၊ဂ၊ဗ္ဗ၊ာ၊တ။ ယ္ယ၊ပါ၊ စ၊ော။ ဂ၊ော၊တ္ပ၊ာ။ ယ္ယ၊ပ္ပြ၊ီ။ ပ၊နု၊တ၊တ်ခ်ံ့။ အ၊ာ၊ဂ၊ခ်ိ
ဝ်ိ၊လ၊ာ်ပ္ပြ၊ခ်ိ၊ပေ၊လ၊တ္ပ်ိ့။ ဓ္ကာ်မ၊ညာ၊မ၊နာ။ ဤ်သို့ဖ၊တ်ထ၊င်ကုန်၍။ ၀ုတ္ပ။ သ၊ား
မော၏။ ဂ၊ဗ္ဗ။ သ၏ယ္ယ ပါ၊တ၊ော။ ဓ္ကာ်။ ဤ်သို့။ အ၊ခ္ခ၊ာ၊ခ်ိ်သ။ အ၊ခ္ခ၊င်
ဟ္ကာ်ကုန်ပ္ပြ၊ ။ ။အ၊ထ၊ခေါ်။ ထ်ိ၊အ၊ခါ၊ခ်ိ၊ကာ်။ အ၊ာ၊ယ၊ာ၊ခ္ခ၊ာ ရ၊ော၊ဟ၊တ၊ော။
အ၊ခ္ခ၊င် ရ၊ော၊ဟ၊ထ ၊မ၊ထ၊ော၊ရ်ိ၊သ၁ည်။ နာ၊ဂ၊သ၊ေ၊ခ်ံ့ ၊ခ၊ါ၊ခ၊ကာ်။ နာ၊ဂ၀ိ၊ခ်ိ၊ သ္ပ၊ဝ၁်
ကို၊အ၊ာ၊ခ၊ါ။သ၊ခ၊ေ၊ခ်ေ၊သ၊ော၊ခ်ိ၊ပ္ပြ၊ ယ၊ော၊ခ်ံ့။အ၊ကြောင်အ၊ရ၊ပ်ခ်ိ၊ကာ်။ ၀ဟ္ကာ်ခ်ိ၊ယ်ံ့။သ၊ခ်ိ၊ခ်ိ
၀ဟ္ကာ်ခ်ိ၊ယ၊ကျ၊ော၊င်း။ဝ၁ည်။ အ၊ဌ္ဌ၊ခ်ိ၊ခ်ိ။ တော၊ခ်ံ့။ ထ်ိ၊အ၊ရ၊ော်ခ်ိ။ ဥ၊ပ၊သ၊ကာ်ခ်ိ၊ကာ်
ရ၊ော၊ကာ်ခ်ိ။ဥ၊ပ၊သ၊ကာ်ခ်ိ၊တ္ပ၊ာ။ကာ်ရ၊ော၊ကာ်ပ္ပြ၊ခ်ိ။ ၀ိ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ ၀ဟ္ကာ်ခ်ိ
၀ဟ္ကာ်ခ်ိ ကျ၊ော၊င်း။ခ်ိ၊ကာ်။ ၊ကော၊ဟ္ကာ်ခ်ိ။ တ၊ည်ခ်ိ၊ မ္ယ။ ၀ဝ်ိ၊တ္ပ၊ာ။ ခ၊ော်ထ်ိ၊ခ်ိ။ ယ၊ခ်ံ့။
အ၊ကြောင်အ၊ရ၊ပ်ခ်ိ၊ကာ်။ ရ၊ကျ်ိ၊တ၊တ်ခ်ိ။တ၊ရ၊ော်ခ်ိ၊ခ်ိ၊ သ္ပ၊ော်ခ်ိ။ ခ၊ော်ထ်ိ၊ရ၊ ပ္ပြ၊ခ်ိ၊ သ၊ော
ရ၊ကျ်ိ၊ကအ၊ပ္ပြ၊ခ်ိ၊ သ၁ည်။အ၊ဌ္ဌ၊ခ်ိ၊ခ်ိ။တော၊ခ်ံ့။ ထ်ိ၊အ၊ရ၊ော်ခ်ိ။ ဥ၊ပ၊သ၊ကာ်ခ်ိ၊ကာ်ထ၊ော်ခ်ိ။
ဥ၊ပ ၊သ၊ကာ်ခ်ိ၊တ္ပ၊ာ။ကာ်ထ၊ော်ပ္ပြ၊ခ်ိ။ ကော၊ခ်ိ်သ၊တ၊ာ၊ခ်ံ့အ၊ရ၊ဟ္ကာ်ခ်ံ့။ ကုဒ္ဓ၊ အ၊ရ၊ာ၊ မ္ယ

သောရေဟန္တာတို့၏ မဏ္ဍေ၊အဏယ်ရှိက်၊နာဂသေနခဲ့ပါက်၊နာဂသိန်သူဝယ်
ကို၊ပဋ္ဌာဒေသိ၊ရှင်ပြုလတ်ပြီ၊ ဤနေ့စကားဆက်စပ်ခဲ့ပုံ၊ပဋ္ဌဒိတောစ၊ရှင်
ဖြစ်ပြီးသည့်သာဖြစ်သတ်ပေသော်၊အာသွာနာဂသေနနော်ရှင်သာမဏေနာဂ
သိန်ပေတည်း၊အာယသ္မန္တံ ရောဟဏံ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရံ၏ ဟူ၊ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ကိ အဝေါစ၊အာဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသ
နည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်၊တဝ၊အရှင်ဘုရား
ကုန်၏၊ဝေသော၊ ဒေသင်အပြင်ကို၊ ဂတိတောဃယူပြီ ဒါနိုးထခုမေ၊ဘုရားတ
ပည့်တော်အား၊မန္တံ၊အတတ်ပညာကို၊ဒေထ၊ပေးတော်မူကုန်လော၊ဆုတ်အ
ဝေါစ၊ဤသို့လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ၊အထခေါ၊ဤအခါ၌၊အာယသ္မာရောဟဏော၊
အရှင် ရောဟဏမထေရ်သည်၊ အဟံ၊ငါယုတ်၊ နာဂ၊သခဲ့ နာဂသိန်ကို
ပဌမံ၊ထက်ဦးမဆွ၊ကိမ္မိ၊အာဟယ်ပိဋကတ်ရှိက်၊ ဝိ၊နယဿ ၊ခေါ၊သင်ပြသိ
စေရမ့်နှင်း၊ဝိနယော၀၊ဝိနည်းပိဋကတ်ရှိက်မူသည်း၊ ဝိနေယျ ၊ခေါ၊သင်
ပြသိစေရပိတ်လေခဲ့၊ သုတ္တန္တေ၀၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်ရှိက်မူသည်း၊ ဝိနေယျ ၊ခ
ခေါ၊သင်ပြသိစေရပိတ်ထော၊အဘိဓမ္မေ၀၊အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ရှိက်မူသည်း
ဝိနေယျ ၊ခေါ၊သင်ပြသိစေရပိတ်ထော၊ဤတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွား၊ကြံစည်လတ်
သော်၊အယံ၊နာဂ၊သေနော၊ဤ၊နာဂသိန်သည်း၊ခေါ၊ အကယ်ကေန်၊ပဏ္ဍိတော၊
ပညာဥာဏ်ရှိ၏၊ သုဒ်ခနေ၀၊ချမ်းသာလွယ်ကူ၊ပြင့်ပင်၊ အဘိဓမ္မံ၊အဘိ
ဓမ္မာကို၊ပရိ၊သာပုဏာတိ၊သင်ယူနိုင်ခြင်း၌၊သင်ကြားတိ၊စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့ကြံစည်ပြီး၍၊ ပဌမံ ၊ထက်ဦးမဆွ၊ အဘိဓမ္မံ ၊အဘိဓမ္မာကို၊ဝိနေ
သိ၊သင်ကြား၏၊အာယသ္မာပိ၊နာဂ၊သေနော၊အရှင်သာမဏေနာဂသိန်သည်
လည်း၊ကုသ၊ဟာ၀ဓမ္မာ၊အကုသ၊လာ၀ဓမ္မာ၊အဗျာ၊ကတာ၀ဓမ္မာ၊တိ၊ကုသ၊ထာ၊ဓမ္မာ
အကု ၊သ၊လာ ၊ဓမ္မာ၊အဗျာ၊ကတာ ၊ဓမ္မာ၊အ၊စ၊ရှိ၊သော၊ တိ၊ကနုကပဒ်မတ္တိတံ၊
တိ၊ကဒုကဲ့ကို၊ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော်၊ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏ ၊ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းကို
ထည်း၊ကောင်း၊ ခန္ဓဝိဘင်္ဂါ၊ဒိ၊အဋ္ဌာ၊ရသ၊ဝိဘင်္ဂပဒ်မတ္တိယံ၊ ခန္ဓ၊ဝိ၊ဘင်း၊အ၊စ
ရှိ၊သော်တည်းရှစ်ပါး၊သော ဝိ၊ဘင်း၊တို့ဖြင့်တန်ဆာ၊ဆင်အပ်သော်၊ဗိ၊ထ၊ဂ်ပ္ပက
ရဏ်၊ဝိ၊ဘင်း ကျမ်းကို၊ထည်း၊ကောင်း၊သင်ပေ၊ဟာ၊အ၊သင်ဟောတိ၊ဖွယ်ရှိ၏၊သင်
ဟော၊အ၊သင်ဟော၊ဤသို့အ၊စ၊ရှိ၊သော်၊ရုဒ္ဓ၊သ၊ဝိ၊ခေါ်၊တည်ကုန်ပေ၊ကုန်ကုန်
ခြင်း၊ဖြင့်၊ဝိ၊ဘတ်တို့၊ဝေ၊ဘန်ပိုင်း၊ခြား၊အ၊စ်သော်၊ဓာတုကထာ၊ပကရဏ်၊ဓာတု
ကထာကျမ်းကို၊ထည်း၊ကောင်း၊ ခန္ဓ၊ပညတ်တို့အ၊ယ၊တ၊နပညတ်တို့တိ၊အ၊ဒိ၊နာ
ခန္ဓ၊ပညတ်တို့အ၊ယ၊တ၊နပညတ်တို့၏ ၊ဤသို့အ၊စ၊ရှိ၊သော်၊ ဆ၊ဠ်ခေ၊ခြောက်ပါ်ပါ်သော
ခွဲ၀ေ၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ဝိ၊ဘတ်တို့၊ဝေ၊ဘန်ပိုင်း၊ခြား၊အ၊စ်သော်၊ ပုဂ္ဂ၊လ၊ပညတ်တို့ပကရဏ်၊

ဝုဋ္ဌလဝတ္ထုတော်ကျမ်းကိုသည်းကောင်း၊ သကဝါဒေ၊ မိမိအယူနှိုက်၊ ပဋ္ဌသုတ္တ သတာနိ၊ သုတ်ငါးရာတို့ကလည်း၊ ကာင်းပခဲ့ဝါဒေ။ သူတပါးအယူနှိုက်၊ ပဋ္ဌ သုတ္တသတာနိ၊ သုတ်ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တသတာသည်၊ သုတ်တထောင်ကို၊ ဟမေဝ၊ ခေနေတ္ထ၊ ပေါင်း၍၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ကထာဝတ္ထုပုကရဏံ၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုသည်းကောင်း၊ မူလယမကံ ခန္ဓယမကဉ္စ အာဒိနာ၊ မူလယမကံခန္ဓယမကံ ဤသို့အစ ရှိသော၊ ဒသဝိဓေန၊ ဆယ်ပါး၊ သော ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်း ခြားအပ်သော၊ ယမကပကရဏံ၊ ယမိုက်ကျမ်းကိုသည်းကောင်း၊ ဟေ တုပစ္စယော အာရမ္မဏ ပစ္စယောတိအာဒိနာ၊ ဟေတုပစ္စယော အာရမ္မဏ ပစ္စယောဤသို့အစရှိသော၊ စကုဝိသကဝိဓေန၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးပါးသော ခွဲဝေ ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ပဋ္ဌာနပကရဏံ၊ ပဋ္ဌာန်း ကျမ်းကြီးကိုသည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံအဘိ ဓမ္မပိဋကံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို၊ ဧကေနေဝ သဒ္ဓါဟေန၊ တကြိမ် ရှက်အံ့ခြင်းဖြင့်ပင်၊ ပဋိဂ္ဂဏိ၊ လေ့လာသည့်ကို၊ ကတ္တာ။ ပြု၍၊ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ တိဋ္ဌသ၊ ခုပ်ပါကုန်၊ ပုန၊ တဘန်၊ နသြသာ ရေထ၊ မချမသွင်းပါ ကုန်သင့်ပြီ၊ အာဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒ္ဓ ကေနေ၊ ဤမျှဖြင့်ပင်၊ သဒ္ဓါယ သာ ပိ၊ ကြိုးကိုလည်းသဒ္ဓါယ်ပါပြီးအုံး ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့တော်လတ်၏။ ၊အထ ခေါ၊ ထိုသို့အဘိဓမ္မာကိုသင်ယူပြီးနောက်နှိုက်၊ အာယသ္မာနာ ဥပေနေ၊ အရှင်နာဂသိန်းသာမဏေ သည်၊ ယေန၊ အကြင်အခုပ်နှိုက်၊ ကောဋိ သတာ အ ရဟန္တာ၊ ကုဋေ အရာသောရဟန္တာတို့သည်၊ အတ္ထိ ဟန်၊ ရှိကုန်၏။ ယေန၊ ထိုအ ခုပ်သို့၊ ဥပသက်ပါ၊ ချဉ်းကပ်ထေ၏။ ဥပသက်ပါတ္ထ ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ ကောဋိ သတ ၊ အ ရဟန္တေ ကုဋေ အရာသော အ ရဟန္တာတို့ကို၊ ဝေါ ဤစကားကို၊ အဝေါစ ၊ သျှောက်ထတ်၏။ ၊ကိီ အဝေါစ ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သတ်သနည်း ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အာဘိ ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ခေါ ၊ အကယ်စင် စစ်၊ ကုသလ ၊ ဓမ္မာ အကုသလာ ၊ ဓမ္မာ ၊ အ ဗျာ ကတာ ၊ ဓမ္မာ တိ ၊ ကုသာလ ၊ ဓမ္မာ ၊ အ ကုသလာ ၊ ဓမ္မာ ၊ အ ဗျာ ကတာ ၊ ဓမ္မာ ဟူ ကုန်သော ၊ နုမေ ၊ သုတိ ၊ သုပ ၊ ဒေ ၊ ဤသုံး ပုဒ်တို့နှိုက်၊ ပကဋ္ဌိ ၊ ပတ္ထ ၊ ထည့်သား၍၊ သဗ္ဗံ ၊ အလုံးစုံ၊ သော ၊ တံ ၊ အဘိ ၊ ဓမ္မ ပိ ၊ ဋကံ ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို၊ ဝိတ္ထာ ၊ ရေနေ ၊ အ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ဖြင့်၊ ဩ ၊ ယ ၊ ရေ ၊ သာ ၊ ဟု ၊ ဆုံ ၊ အောင်သွင်းပါအုံ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ ၊ နာ ၊ ဂ ၊ သ ၊ ဒ ၊ ရှင်နာဂ သိန် ၊ သ ၊ ရ ၊ ကောင်းပြီ ၊ ဩ ၊ ယ ၊ ရေ ၊ ဟု ၊ ဆုံ ၊ အောင်သွင်းပါ ထေ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ပါ၍ ဆိုကုန်၏။ ၊ အထ ခေါ ၊ ထိုခေါ်နှိုက်၊ အာယသ္မာ နာ ၊ ဂ ၊ သ ၊ ရှင်နာဂ

သိန်သည်၊ သတ္တမမသာနှိ၊ ခုနှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ သတ္တပကရဏာနှိ၊ အတိမ္မာ ခုနှစ်ကျော်ကို၊ ဝိဇ္ဇာရေနှ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဩသာရေသိ၊ ဆုံးအောင် သွတ်သွင်းလေ တည်ပြီ။ ပထဝီ၊ ဖြေကြီးသည်၊ ဥန္ဒီ၊ ပြင်းစွာမြည်ကိုး၏၊ ဒေဝ ကေသနှင့်အသပါင်းတို့သည်၊ သာရကာရီ၊ ကောင်းချီးကို၊ အဒ်သု၊ ပေးထုန်၏၊ ပြောဟွန်နှေ၊ ပြေပွာအပေါင်းတို့သည်၊ အပ္ပေါဒေသုံ၊ ထက်ပန်းခတ်တိုးဂုန်၏ ဒိဗ္ဗာနှိစန္ဒနဝုဏ္ဏာနှိစေ၊ နှတ်စန္ဒကူးနှံ့ သင်ဖွှန်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာနှိ မန္ဒာရဝပုပ္ပာနှစ်၊ နှတ်မန္ဒာရဝပန်းတို့သည်ထည်းကောင်း။ အတိဝသိ သု၊ လွင်းရ၍ရှာသွန်းထုန်၏။ ။အထခေါ်၊ ထိုမှနောက်ကာလ ရှိက်၊ ဒကာ ဝိ သတာအရဟန္တာ၊ ကုဒေ အခုဟောပ ဝဟန္တာတို့သည်၊ အာယသ္မ ဣန်ဒ ဝ ယေနှ၊ အရှင်နာဂသိန်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏာ ဒိ ဝတိ ဝသံ။ အသက်ခုနှစ်ဆယ်ပြည့် သည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏ်ဗဟုတလေ ကရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သောရက္ခတ အပြင်ရှိ ကိုးပေ ဗွါ ဒေသ ရဟန်းပြုကြုန်ပြီ။ ။ပန်ရဟန်းပြုပြီးသည်မှ နောက်အဆက်ကား ။ ဥပသမ္ပဒေ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော၊ အာယသ္မာနာ ဣသ နောဝ၊ အရှင်နာဂသိန်ရဟန်းကောဟ်သည်ထည်း၊ တဿ ဝ ဣတ္ထိယာ ထိုရဟန်း ဖြစ်ပြီးသောညဉ့်၏။ အစွဲယေနှ၊ ထွန်သဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌဟာသမယံ၊ နံကိုအခါ ရှိက်၊ နိဝါ ဟေ ကတ္ကာ ၊ သက်နှိုးသစ်ကုဝတ်ရုံ၍၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သဝိတ်သက်နှိုးကို၊ အာ ဒါယ ။ ယူ ။ ဟောင်၍၊ ဥပစ္ဆာ ယေနှ ၊ ဥပစ္ဆာယ်ဖြစ်သောရောဟာ ဏမဟေ ရှိနှင့်၊ သဒ္ဓိ ။ အတူ ။ ကွ ၊ ဂါမံ ။ ရွာသို့ ။ ပိဏ္ဍာယ ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ ။ ပဝိသန္တော ။ ဝင် လတ်သော ။ မေ ။ ငါ၏ ။ ဥပစ္ဆာ ယော ။ ဥပစ္ဆာယ်ဖြစ်သောရောဟာ ဏမ ထေရ် ။ ဟုသည်။ တုဏ္ဏီ ဘူတော ။ အချည်းနှီးပေတကား ။ မေ ။ ငါ၏ ။ ဥပစ္ဆာ ယော ။ ဥပ စ္ဆာယ်ဖြစ်သော ။ ရောဟ ဏော ။ ထေရ် ။ သည်။ ဟာ ။ ဝတော ။ ရိုက်ကန်ခဲ့ ။ ကား ။ မေ ။ ငါ ။ အား ။ အ ။ သော ။ အတိမ္မာ ။ ကြွင်း ။ သော ။ ဗုဒ္ဓဝစနံ ။ ဟုရေး ။ ပါ ။ ကို ။ ကော ။ ကို ။ ဌပေတွာ ။ ချင်းချုံ ။ ထား ။ ၍ ။ ပဌမံ ။ ထက် ။ ဦး ။ ဆော ။ အတိ ။ ဝ ။ ဗ ။ ။ အတိ ။ ဝ ။ ဗ ။ ။ ရှိ ။ ကြီ ။ ဆုံ ။ ။ ။

အကြံအစည်ကို၊ ဝိဟာရကွယ်သို့၊ ကြွစည်ချေ၏တကား၊ နာဂသေန၊နာဂသိန်။ တပေ၊သင်၏၊တော်၊ဤအကြံအစည်သည်၊နခေါပနအနုဗ္ဗဝိဟံ၊မသင့်မလျော်ပေ။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အပေါ်စပ်ခိုနှိုင်းတော်မူ၏။ ၊အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကား၊အာယသ္မာ၊တောနာဂသေနသော၊ အရှင်နာဂသိန်၏ တော်၊ ဤသို့သော၊အကြံအစည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ကို၊အဟောသိ၊အဘာဝတ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟော၊အိုအချင်းတို့၊ အရှင်ရဟန်ဝတ၊ အံကြည်ဘွယ်ရှိစွတကား၊ အဟု၊တော်ဝတ၊မဖြစ်စမြဲဖြစ်လေစွတကား၊ ယတြတဲ့နာမ၊အကြင်သို့နှင့်ဘွယ်ကောင်း ယောကြောင့်ဝင်၊မေ၊ငါ၏၊ဥပရာယော၊ဥပရာယ်ဆရာသည်၊စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊စေကေသပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံအစည်ကို၊ဖေနဲ့သော်တိ၊သိနိုင်ပါ၏လော၏၊မေ၊ငါ၏၊ဥပရာယော၊ ဥပရာယ်ဆရာသည်၊ပဏ္ဍိတောဝတ၊ ပညာကြီးလှစွတကား၊ အဟိ၊ငါသည်၊ယံနူန၊ အကယ်စင်စစ်၊ဥပရာယံ၊ ဥပရာယ်ဆရာကို၊ခမာပေယျံ၊ကန့်တော့ဝန်ချတော့အုံ၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊တော်၊ ဤသို့သော၊အကြံအစည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လေ၏။ ၊အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကား၊ အာယသ္မာနဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်သည်၊အာယသ္မန္တံ ရောဟဏံ၊အရှင်ရေ၊ဟာဏမထေရ်ကို၊တော်ဝစန်၊ဤစကားကို၊အပေါ်စ၊ချေကာ၊ဆိုတ၏။ ကိ၊အပေါ်စ၊ အာယသ္မာ ချေကာ်သနည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်တုရား၊မော၊ အကျွန်ုပ်အား၊ခမထ၊သည်း၊ခံတော်မူပါ၊ဟု၊တဘန်၊ဝေ၍ပ်၊ဤသို့သော၊အ ကြံအစည်ကို၊ နဝိတက္ကသာမိ၊မကြံစည်ပါ၏ ၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အပေါ်စ၊ကန့် တော့စကား၊ချေကာ်ထား၊လတ်၏။ ၊

အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌ကား၊အာယသ္မာရောဟဏော၊ အရှင်ရောဟဏမ ထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်ကို၊ ဝေါ်စစန်၊ဤစ ကားကို၊ အပေါ်စ၊ခိုနှိုင်းတော်မူ၏။ ကိ ၊အပေါ်စ၊ အာဝုယ်သို့မိန့်တော်မူသ နည်း၊နာဂ ၊ သန၊ နာဂသိန်၊တော်၊သင်အား၊ ဣဿာ ဝတာ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်၊အ ဟိ၊ငါ ၊သည်၊ နခမာမိ၊ သည်း၊မခံနိုင်ခေါ်၊အကယ်သည်း၊ခံရမည်ဆိုလျှင်၊ နာဂ ၊သန၊နာဂသိန်၊ သာဂလဲနာမ၊သာဂလမည်သော၊ နဂရ၊ရှိကြ၏၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှိနှိုက်၊ မိလိန္ဒောနာမရာဇာ၊ မိလိန္ဒမည်သောမင်း သည်၊မဇ္ဈိ၊မင်း၊အဖြစ်ကို၊ကာမေသိ၊ပြုလတ်၏။ သော၊ထိုမိလိန္ဒမင်းသည် ဒိဋ္ဌိပါဒေန၊ အယူကိုပြောဆိုသဖြင့်၊ ဟဠ ၊ ပြုသောနာကို၊ ပုဏ္ဏတ္တာ၊ မေ၊၍ ဘိက္ခုသံဃံ ၊ရဟန်း၊အပေါင်းကို၊ဝိဟေဌေတိ၊ညှင်းဆဲ၏။ တွေ ၊သင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဂလ၌ရှိသို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍ ၊ သ ၊ ၊ ၊

ပဿာဒေသောသိ၊ အကယိ၍ကြည့်ညြှိုစေနိုင်ဆုံ့ပေ၊ ဤသို့ကြည့်ညြှိုစေ
နိုင်မူကား။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ခမိသေယံ၊ ကြေဇော်ဖွယ်ကို၊ ဤသို့
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကောဓိလိန္ဒောရုဒ၊
တယောကိတည်းသောမိလိန္ဒမင်းသည်၊ တိဋ္ဌတု ရှိပါစေ၊ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ သကသဒ္ဒေ ဒီပေ၊ ဒမ္ဗေ ဒီပဝ်တကျွန်းလုံးနှင့်၊ သဒ္ဒေ အကြွင်းမရှိကုန်
သော၊ ရုဒ၊ နောနော၊ မင်းတို့သည်၊ အာဂတ္ကိ၊ လာရောက်ကုန်၍၊ မ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊ ဟဥ္စ၊ ပြောပြပါ၊ နာကို၊ ဥဒ္ဓေယျ၊ ကျေးဇူး၊ ။ မေးမြန်းပါစေကုန်။ တံသဒ္ဒ၊ ထိုအသံ၊ ရှု
သောမင်းတို့အမေးကို၊ ဗိသဇ္ဇေတွေ၊ ဖြေကြားလ၊ သမ္ဘဝါထေသသေါ၊ အယ္ယကို
သည်းခံဖျက်ပါအုံ၊ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ခမယ၊ သည်းခံ
တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံတောင်းပန်စကားကို၊ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုဆုတ်၍၊ နခမ
ဝိ၊ မကျေနှိုင်ပေ၊ ဣတိ ဟုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ
နဟိ၊ ထိုသို့မကျေနှိုင်မူကား၊ ဣဒံ တေ မယာ သိ၊ ဤ ဝါတွင်းသုံ်ထပ်တိုး
ကား၊ အာယယ်ဆရာ၏၊ သန္ဓိ ကေ၊ အထံ၌ကို၊ ဝသိ ယာ ဝိ၊ တပည့်တော်
နေရပါမည်နည်း၊ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်မေးပြန်၏။ ၊နာ ဝေ ၊ နာ
ဝသိန်၊ အယံ ခေါ အာယသ္မာ အသေ ဝုတ္တော၊ ဤ အရှင် အသေ ဝုတ္တ မ ထေ ရ
သည်၊ ဝတ္ထုနိ ယ သေ နာ သ နေ၊ ဝတ္ထုနိ ယ ကျောင်းနှင်ကို ဝိ ဟ ရေ၊ နေ ထော်
မူ၏၊ နာ ဝ သေ ၊ နာ ဝ သိန်၊ တဲ့ ၊ သင်သည်၊ ဝန္ဓ ၊ သွား ချေ ၊ ယေ ၊ အ ကြင်
အ ရှင်ခ ၊ အာ ယ သ္မာ အ သေ ဝုတ္တော ၊ အ ရှင် အ သေ ဝုတ္တ မ ထေ ရ သည်၊
အ ဗ္ဗ ၊ ဂ ၏ ၊ တေ ၊ ထို အ ရှင်သို့ ၊ ဥ ပ သ ကာ ဒိ ၊ ဆည်းကပ် ထ ထော ၊ ဥ ပ
သ ကာ ပိ ဟ ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍ ၊ မ မ ၊ ငါ ၏ ၊ ဝ စ နေ ၊ စ ကား ဖြင့် ၊ အာ ယ သ္မ တော
အ သေ ဝုတ္တ ၊ အ ရှင် အ သေ ဝုတ္တ မ ထေ ရ ၏ ၊ ပါ ဒေ ၊ ခြေ တော်ရံ တို့ကို ၊ သိ ရ
သား ၊ ဦးခြင့် ၊ ဝ န္ဓ ။ ဦးညွှတ်ခြင်း ထ ၊ ထို အ သေ ဝုတ္တ မ ထေ ရ ကို ၊ ဝ ဠ ၊ ဤ သို့
ထ ည်း ၊ ဝ ဒ ဒေ တိ ၊ လျှောက်ဆိုထ ၊ ကိ ံ ဝ ဒ ဒေ တိ ၊ အ ဘာ ယ် သို့ လျှောက်ဆိုရ
သ နည်း။ ဘ ဂ္ဂ ေ ၊ အ ရှင်ဘုရား ။ မေ ၊ ဘုရား တ ပည့်တော်၏ ၊ ဥ ပ ဇ္ဈာ ယော ၊
ဥ ပ ဇ္ဈာ ယ် ဆ ရာ သ ည် ၊ တ ဗ ာ က ် ၊ အ ရှင်ဘုရား တို့ ၏ ၊ ပါ ဒေ ၊ ခြေ တ ော် အ ရ ံ တို့
ကို ၊ သိ ရ သ ား ၊ ဦ း ခြ င့် ၊ ဝ န္ဓ ။ ဦ း ညွ ှ တ် ရ ှိ ခိ ုး ထ ိ ုး ခ ေ ါ ် ၊ ဝ ဠ ၊ ဤ သ ို့
ထ ည် း ၊ ဝ ဒ ေ တ ိ ၊ လ ျ ှ ော ် ဆ ို ထ ေ ။ ကိ ံ ဝ ဒ ေ တ ိ ၊ အ ဘ ာ ယ် သ ို့ လ ျ ှ ော ် ဆ ို ရ
သ နည်း။ ဘ ဂ္ဂ ေ ၊ အ ရှ င် ဘ ု ရ ား ။ မ ေ ၊ ဘ ု ရ ား ။ ဘ ဂ ဝ ံ

နေထိုင်စေခြင်းငှါ၊ မ၊ဘုရားတပည့်တော်ကို ပယိတာ၊စေတ္တတိလိုက်ပါ
၏၊ဖွဲ့တိ၊ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ လျှောက်ဆိုးလေသော၊ စ၊ထိုပြုင်၊တော၊ သင်၏
ဥပစ္ဈာယော၊ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ကောနာမော၊အဘယ်အမည်ရှိသတဲ
သနည်း၊ဖွဲ့တိဝုတ္တော၊ ဤသို့မေးမူကား၊ရောဟဏတထေရော နာမဘန္တေ၊
ရောဟဏ ထေရ်မည်ပါ၏ဆုရားဟု။ ဝဒေယျာသိ၊ လျှောက်ဆိုလေသော၊
အဟံ၊ငါကား၊ကောနာမော၊အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဖွဲ့တိစဝုတ္တော၊ဤသို့
မေးပြန်သတ်မူကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မမ၊ဘုရားတပည့် တော်၏
ဥပစ္ဈာယော၊ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားကို၏၊ နာမံ၊
အမည်တော်ကို၊ ဟနာတိ၊သိပါ၏၊ပေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျာသိ၊လျှောက်ဆို
သော်လေ၊ ဖွဲ့တိ၊ဤသို့မှာထားတော်မူလိုက်သော်တတ်၊ ဘန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊ပေ၊ဟုတ်ထုပါပြီ၊ ဖွဲ့တိခေါ၊ဤသို့လျှောက်ထား၍လျှင်၊အာယသ္မာ
နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ ရောဟဏံ၊အရှင်ရောဟ
ဏာမထေရ်ကို၊ အတိဝ၊ဒေတွာ၊ရှိခိုးပြီးချ၍၊ ဒက္ခိဏာကတွာ၊အရှိုအသေပြု
၍၊ပတ္တစိဝရံ၊သပိတာသင်္ကန်းတဲ၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ခရီးစဉ်အား
ဖြင့်၊စာရိကံ၊သွားလာခြင်းကို၊ စရမာနော၊သွားရောက်ထတ်သော်၊ယေန၊
အကြောင်းအရပ်၌၊ဝတ္ထုနိယံသေနာသနံ၊ ဝတ္ထုနိယကျောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
ယေန၊အကြောင်းအရပ်၌ အာယသ္မာအ ဂုတ္တော၊အရှင်အသဂုတ္တမထေရ
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ကောနု၊ထိုအရပ်သို့ဥပသက်သိ၊ ဆည်းကပ်၏ဥပသက်
ပါတ္တာ၊ဆည်းကပ်ပြီး၍၊အာယသ္မန္တံ အာ ဂုတ္တံ၊ အရှင်အသ ဂုတ္တမထေရ
ကို၊ အတိဝ၊ဒေတွာ၊ရှိခိုးပြီးချ၍၊ကေမန္တ၊လျှောပတ်သောနေရာ၌၊အဌာသိ၊
ရပ်တည်နေထိုင်၏၊ ကေမန္တ၊လျှောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ဝိဿောခေါ၊ရပ်
တည်နေထိုင်နေပြီးသော၊အာယသ္မာနာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်းသည်၊အာ
ယသ္မန္တံ အာ ဂုတ္တံ၊ အရှင်အသ ဂုတ္တမထေရ်ကို၊ပေ၊ဤသို့သောစကား
ကို၊အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆို
သေသနည်း၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်၏၊ဥပစ္ဈာယော၊
ဥပစ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်အရုံ
တို့ကို၊သိရသော၊ဦးခြင့်၊ဝန္ဒတိ၊ ဦးညွှတ်ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။ ဝေဠု၊ဤသို့ထည်း
ဝဒေတိ၊လျှောက်ဆိုလိုက်ပါ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊မောဂါဥပါဒိမရှိသည်ကို၊အပ္ပါ
ထကံ၊ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊လဟုဋ္ဌာနံ၊လျင်စွာထကြွရှိသည်ကို၊ဗလံ၊အား
အင်ပြည့် တင်းသည်ကို၊ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရသည်ကို၊
ပုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်လိုက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ဘုရားတပည့်

တော်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ဣမိ ဘေမာသံ၊ ဤ၀ါတွင်း သုံးသပတ်လုံး၊ တုမှာကံ၊အရှင်သုရားကို၏၊သန္ဓိကေ၊အတံတော်၌၊ဝသိ တုံ၊နေဖိပ်သောဌာန်၊ဝ၊ထုရားတပည့်တော်ကို၊ပဟိတိ၊စေလွှတ်လိုက်ပါ၏ ဣတိ၊ဤကို၊အ၀ေါစ၊ဟောကုန်ဆိုတော်။ ။

အထဆေ၊ထိုအခါ၌၊အာဟာ၀ဿာအာသဝုတ္တော။ အရှင်အာသဝုတ္တမထေရ် သည်၊အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်းကို၊ဟေ၊ဤစကားကို၊အ၀ေါ စ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အ၀ေါစ၊ အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်း။ တွံ ၊သင် သည်၊ကိံ နာမော၊အာဘယ်အမည်သည်၊ ဣတိ၊ဤမျှ ပြစ်ကိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အတ်၊ဘုရားတပည့်တော် သည်၊နာဂသေနော နာမာတိ၊နာဂသိန်းမည်ပါ၏ဟု၊ အ၀ေါစ၊ဟောကုန်ဆို ၏။ တေ၊သင်၏၊ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ကော နာမော၊အာဘယ် မည်ရှိထတ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘု ရား၊ မေ၊ဘုရား၊တပည့်တော်၏၊ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ရော ဟဏော နာမ၊ရောဟဏမည်ပါ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အ၀ေါစ၊ဟောကုန်ဆို၏။ ။ အဂ်၊ငါကား၊ ကော နာမော၊အာဘယ်အမည်ရှိထတ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ဘုရား၊တပည့်တော်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ဝုတ္တမုဏိ၊ နာမ်၊အ မည်တော်ကို၊ဝေနာ၊ဟု၊သိပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊ဟောကုန်ဆို၏။ ။နာ ဂသေန၊နာဂသိန်း၊ သာ၀ု၊ကောင်းပေ၏။ ပဏ္ဍိ၀ဝ၏၊ သပိတ်သက်နှုံးကို၊ပဋိ သာမေဟိ၊ထားသိုပါ၊သေး၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊သာ၀ု၊ကောင်းတော်ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဏ္ဍိ၀ဝ၏၊သပိတ်သက်နှုံး ကို၊ပဋိသာမေတွား၊ ထားသိုပြီး၍။ ပုနဒိ၀သေ၊တဘာနှုန်ကို၊ ပရိ၀ေဏ၊ ကျောင်းပရိ၀ုဏ်အပြင်ကို၊ သမ္မဇ္ဇိတွား၊တံမြက်တုတ်၍၊ ရ၊ခေါ၌တံ၊မျက် နှာသစ်ရေကို၊ဒန္တ ပေါဏ်၊ဒန်ပူကို၊ ဥ၊ပဋ္ဌပေတိ၊ကပ်ဆက် တည်ထား၏၊ ထေ၊ဆုံး၊ အရှင်အာသဝုတ္တမထေရ်သည်၊ သမ္မဇ္ဇိတ္ဝာ၊တုတ်ပြီးနေရာကို၊ ပဋိသမ္မဇ္ဇတိ၊ ထပ်၍တုတ်ပြီး၏၊ ဥ၊ဒကံ၊တည်ထားသော ရေကို၊ ဆဋ္ဌေတွား၊ ဆွဲ၍ယူ၍၊ အ၀ဲ၊တပါး၊သော၊ ဥ၊ဒကံ၊ရေကို၊ အာ၊ဟာရိ၊ဆောင်တော်မူ၏ ဒန္တ ကဋ္ဌံ၊ဒန်ပူကို၊ အ၀ဇေ၊တွား၊ပယ်စွန့်၍၊ အ၀ဲ၊တပါး၊သော၊ ဒန္တ ကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို၊ဂဏ္ဍိ၊ယူတော်မူ၏။ အာ၊လာ၊ပ၊သ၊ဿ၊ပ၊ဝ်၊စ၊ကား၊မေ၊ပြန်း၊ပြော်ဆိုတို့ဝင် ပင်ခြင်း၊ကို၊နှ၊အ၊ကာ၊သိ၊ မပြုမလုပ်၊ဝေ၊ဤသို့ ချည်း။ သတ္တ ဒိ၀သာနိ၊ ခုနှစ် ရက်တို့ပတ်လုံး၊ကတွား၊ပြုတော်မူ၍၊ သတ္တ မေဒိ၀သေ၊ခုနှစ်ရက်ဧ၀ရောက်

နေ့နွေ့ကာ်၊ပုန်း၊ဘာဘန်၊ပုန္ဓိတ္တာ၊မေးခြန်းတော်မူလတ်သော်၊ ပုန်း၊ဘာဘန်၊တေ
နေ့ထိုနာဂသိန်သည်၊တထေ၀၊ရှေးနည်းအတူသာသျှင်၊ဝုဏ္ဏေ၊လျှောက်ထား
သော်မှ၊ဝလသာ၀ါသီ၊၀ါဆိုနေထိုင်ခြင်းကို၊အနှစ်၁၀နှင့်၊အခွင့်ပြုလတ်ထေ၏။ ၊
တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုနာဂသိန်ထေရ်နေ့စဉ်အခါ၌ကာ်၊ ကောမဟာ
ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးတဦးသည်၊ အာယသွန္တ်အသားဂုတ္တိ၊ အရှင်
အသားဂုတ္တမထေရ်ကို၊တိ်ုသမ္ဘာနိ၀ဿာနှ်၊အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်ထိုး၊
ဥပဇ္ဈာယ်၊လုပ်ကျွေးသျှောက်ရှိထေ၏။အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကာ်၊ သာမဟာဥပါ
သိကာ၊ကိုဒါယိကာမကြီး သည်၊ ( ) မာသမ္ပယေန၊ ၀ါတွင်းသုံ:လလွန်
သောသဖြင့်၊ ယေန၊အကြောင်အရာ၌ကာ်၊ အာယသ္မာအသားဂုတ္တော၊ အရှင်
အသားဂုတ္တမထေရ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရေ၌သို့၊ ဥပသက်မိ၊ဆည်း
ကပ်ထေ၏။ဥပသက်မိတွား၊ဆည်းကပ်ပြီး၍၊အာယသ္မန္တ်အသားဂုတ္တ၊အရှင်
အ ( )ဂုတ္တမထေရ်ကို၊တော်ဤစကားကို၊အ၀ေါစ၊ လျှောက်ကြား၏။ ကိ
အ၀ေါစ၊ အာဘယ်သို့လျှောက်ကြားသနည်း၊ တာတ၊ချစ်ရှင်၊ တုမှာကာ်၊
အရှင်တုရားတို့၏သန္တိကေ၊အထံ၌ကာ်၊အညော၊ တပါ:သော၊ ဘိက္ခု၊
ဟောန်:သည်၊အတ္ထိနုခေါ်ရှိသတ်ပေသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊လျှောက်
ကြား၏။ ( )မဟာဥပါသိကော၊ဒါယိကာမကြီး၊ အမှာကာ်၊ ငါတို့၏၊ သန္တိ
ကေ၊အထံ၌ကာ်၊နာဂသေနောနာမဘိက္ခု၊နာဂသိန်မည်သောရဟန်:သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိပေသေး၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊ ပြန်ကြား တော်မူ၏။ တာတ
အသားဂုတ္တ၊ချစ်ရှင်အ ( )ဂုတ္တ၊တေနဟိ၊ထိုသို့ရှိပေသေးမူ၊ နာဂသေနေန၊
နာဂသိန်နှင့်၊ သဒ္ဓိ်၊အတူတကွ၊သွားကနာယ၊နက်ဖြန်အတွက်၊တာ့ကို၊ဆွမ်:စား
ကို၊အဓိ၀ါ:သဟိ၊၀န်ခံပါလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ကြား၏။
အာယသ္မာအသားဂုတ္တော၊အရှင်အသားဂုတ္တမထေရ်သည်၊ တုဏ္ဍိဘာ၀ေန၊
ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိ၀ါသေသိခေါ်၊ ၀န်ခံထတ်ထေ၏။ ( )အထခေါ်၊
ထိုအခါ၌ကာ်၊ အာယသ္မာအသားဂုတ္တော၊ အရှင်အသားဂုတ္တမထေရ်သည်၊
ဟသားဂုတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏၊အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ဝုဋ္ဌေ(ပ)သမယံ၊ နံနက်အ
ခါ၌ကာ်၊နိ၀ါသေတ္ဝာ၊သင်္ကန်:သစ်ကိုဝတ်ရုံ၍၊ပတ္တစီ၀ရ၊ သပိတ်သင်္ကန်:
ကို၊အာဒါယ၊ယူဆောင်၍၊ပစ္ဆာသမဏေန၊နောက်ပါရဟန်:ဖြစ်သော၊ အာ
ယသ္မတာနာဂသေနေန၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ်၊အတူတကွ၊ယေန
အကြောင်အရာ၌ကာ်၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏၊ နိ၀ေသနံ၊နေ
အိမ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရေ၌သို့၊ဥပသက်မိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဥပ
သက်မိတွား၊ကပ်ရောက်ပြီး၍၊ပညတ္တေ၊ခင်းထား၊အပ်သော၊ အာသနေ၊နေ

နှိုက်၊နိုဝိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏။ ။အထူးခေါ်၊ထိုအခါနှိုက်၊ သာမဟာဥပါ
သိကာ၊ထိုဒါယိကာမကြီးသည်၊ဆယ်သွယ်နှင့် အသာဂုဏ်ကို၊ အရှင်အသ
ဂုဏ်မထေရ်ကိုထည်းကောင်း၊ အသာသွယ်နှင့် နာဂသေနမ်း၊ အရှင်နာဂသိန်
မထေရ်ကို သည်းကောင်း။ ပဏီတောနှ၊ မွန်ဖြောက်ပွားသော၊ ခါဒနီယေနှ၊ခဲ
ဘွယ်ဖြင့်၊ဘောဇနီယေနှ၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊သဟတ္ထာ၊ကိုယ်တိုင်၊သန္တုဿိ
ရောင့်ရဲတင်းကိပ်စေ၏၊ သမ္ဘာဝေတိ၊ တန်ခိုးဟုမြင်စေ၏။ ။အထူးခေါ်
ထိုအခါနှိုက်၊ ဆယ်သွယ်အသာဂုဏ်ကား၊ အရှင်အသ ဂုဏ်မထေရ်သည်၊
ဆုဘုရား၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဂဟိတဝတ္ထုပါတိ၊သဒိတ်မှဖယ်ရှားသော
ဆက်ရှိသော၊အာယသွယ်နှင့် နာဂသေနမ်း၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ တော်ဤ
စကားကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကြီ အဝေါစ၊ အာယသ်ဟိ မိန့်တော်မူသ
နည်း၊နာဂသေန၊နာဂသိန်၊တို့၊သင်သည်၊မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ
ကြီးအား၊အနုမောဒနံ၊ဝမ်းမြောက်သွယ်ရာ အနုမောဒနာတရားကို၊ ကရော
ထိ၊ဟောပြောခဲ့ထော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဟုခေါ်၊ဤစကား
ကို၊ဝတ္ထု၊မိန့်သတ်၍၊အာသနာ၊ထိုင်နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထသတ်၍၊ ပဏ္ဍာမိ၊
ဗဲကြွတော်မူသော်၏၊ ။

အထူးခေါ်ထိုအခါနှိုက်၊သာမဟာဥပါသိကာ၊ထိုဒါယိကာမကြီးသည်
အာယသွယ်နှင့် နာဂသေနမ်း၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ဇော်ဝစနံ၊ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ထျောက်ကြား၏၊ကြီ အဝေါစ၊အာယသ်ဟိ ထျောက်ကြားသနည်း
ကာတနာဂသေန၊ချစ်ရှင်နာဂသိန်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟာလျိကာခေါ်
အရှယ်ကြီးရင့်ပြီ၊ဂန္ဓိရာယ၊နက်နဲသော၊ ဝမ္မကထာယ၊ တရားဟောပြော
ခြင်းဖြင့်၊အနုမောဒနံ၊ဝမ်းမြောက်သွယ်ရာ အနုမောဒနာတရားကို၊ ကရော
ထိ၊ပြုပါလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ထျောက်ကြား၏၊ အထူးခေါ်ထိုအခါ
နှိုက်၊အာယသွယ်နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ တ သာမဟာ
ဥပါသိကာယ၊ထိုဒါယိကာမကြီးအား၊ဂန္ဓိရာယ၊နက်နဲသော၊ ထောတုဏ္ဍ
ရာယ၊ ထောကမ္ပလွန်နှင်ရာဖြစ်သော၊ သုညတပဋိသံယုတ္တာယ၊ ဝုဋ္ဌိတ
အတ္ထယောက်ျားမိန်းမကင်းဟောက်လွယ်သည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ဝမ္ဘ
ကထာယ၊တရားဟောပြောခြင်းဖြင့်၊အနုမောဒနံ၊ဝမ်းမြောက်သွယ်ရာ အနု
မောဒနာတရားကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊အထူးခေါ်ထိုအခါနှိုက်၊တသာ
မဟာဥပါသိကာယ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးအား၊ တထိ ယောဝအာသနေ၊ထို
ထရားဟောရာနှိုက်ပင်ထျင်း၊ဝိမုတ်၊ရာဝဖြူကင်းစင်သော၊ဝိဘာဝတေ၊ ရာဂ
စသည် အညစ်အကြေးမကင်းသော၊ ဝမ္ဘစက္ခု၊သောတာပတ္တိဥာဏ်မျက်စိ

သည်ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ထေ၏။ ကိ၁ဥဒပါဒိ၊အာယတိသို့ထင်ရှားဖြစ်ကတိသ
နှင့်။ ဤကိုပြု၊အလုံးစုံသော၊ ကာမဂုဏ်ခမည်း ဖြစ်တတ်ခြင်းကိုတောဟု သမ္ဘ
သည်၊ခေါ်ကြ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသည်၊ နိုင်ငံ့ခေတ်ချုပ်ပြိပ်ခြင်း
ကောသာ၏လေတိုကားပုံ။ ဤသို့ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ထတိ၏။ ၊အာ
ယသ္မာပိ ခေါ်နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်လည်း၊ တဿာမ
ကာဥပါသိကာယ ။ ထိုဒါယိကာမကြီး၏ အား၊ အနုမောဒနံ၊ပမ်းပြောက်သွယ်
ရာ၊ အနုမောဒနုပကာရကို၊ ကတ္တာ၊ရှိ၏။ အတ္ထနာ ။ ငါ၏ ။ ဣ
ဝိတံ၊ ဟောပြောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ကရားတော်ကို၊ ပရိဝေတ္ဝေန ။ ဆင်
ခြင်အောက်မေ့သကဲ့၊ ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စစသည်ဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌ
ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တတ္ထ ဟောသနေ၊ ထိုထိုင်နေရာ ၌ပင်ယျှင်
ဒိဋ္ဌိ ။ ထိုင်နေစဉ်၊ သောတာပတ္တိဖလေ ။ ။ ။

အရှင်အသုဘကို မြင်ယောဂီသည်၊ တော်ကျိုးစကားကို၊ အပေါ်စီးမိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်အပေါ်စီး အဘယ်သို့ ပြန့်တော်မူသနည်း။ နာဂသေန၊ နာဂသိန်း တို့၊ ငါ့ရှင်သင်သည်၊ ပါဒုလိပုတ္တ၊ ပါဒုလိပုတ်မြွေသို့၊ ကမ္ဘာသွားသော်ပါဒုသိပုတ္တ နာဂရေ၊ ပါဒုလိပုတ်မြွေတော်နှင့်၊ အသေကာရာမေ၊ အသေကာရံ ကျောင်းတိုက်နှင့်၊ အာယသ္မာ မဇ္ဈရက္ခိတော၊ အရှင်မဇ္ဈရက္ခိတာ မထေရ်သည်၊ ပဓိ ဝသတိ။ ထင်ရှားစွာနေ၏။ တာသေ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သင်္ကန်းကော၊ အထပ်နှင့်ကား ဗုဒ္ဓ ဝစနံ၊ ဘုရားစကား တော်ကို၊ ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်ယူချေသော၊ ဖွားတိ ဤသို့၊ အပေါ်စီးမိန့်တော်မူ၏။ ။ တဿ ဣ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဖွားတော၊ ဤဝတ္ထု နယကျောင်းမှ ပါဒုလိပုတ္တနာဂရံ၊ ပါဒုလိပုတ်မြွေသည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ အဘယ် မျှခရီး ကွာလွန်းပါ သနည်း။ ဖွားတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်သော်၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်း၊ ယောဇနသတာနိ ခေါ၊ ယူဇနာတရာတို့တိုင်တိုင်၊ ခန္ဓာ၊ ကွာလွန်း ဖို့ ဖွားတိ ဤ၊ ရှိ၏ မိန့် တော်မူ၍၊ တဿ ဣ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး သည်၊ ခန္ဓော ခေါ၊ ကွာလွန်းလတ္တံ့ ။ ။ ။ အန္တရာ၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး၊ အတွင်းနှင့်၊ ထိကျ၊ ဆွမ်းကို ရှာလေ၊ ခဲ့ခဏ်း ။ ။ ။ ဘတ်ဘုရား၊ ကတိုဝမိ ကသ ဝတ်၊ အသို့ သွားမည်ပေအံ့နည်း။ ဖွားတိ ဤသို့ ထပ်၍ လျှောက်ပြန်လတ်ဆော်၊ နာဂသေန၊ နာ ဂသိန်း၊ တို့ ၊ သင်သည်၊ ဝန္ဓ ၊ သွားချေ ။ အန္တရာ၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး၊ အတွင်းနှင့်၊ သာ လိန်း ။ ။ ။

ဂန္ဓာနဲ့၊ ကြွေသားသေး၊ အာယသ္မာနဲ့ နာဂသေနံ၊ အရှင်ဂဝတိနံမထေရ်ကို၊ အနှီသာခေါ်၊ ခြင်သည့် သာတည်း၊ ဒီသွားနှ၊ ခြင်ပြီး၍၊ ဟောနှ၊ အကြင် အရှင်ရှိက်၊ အာယသ္မာ နာဂသေနနှာ၊ အရှင် နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေနှ၊ထိုအရှင်သို့၊ ဥပသက်ပါ၊သည်းကပ်၏၊ဥပသက်ပါတွေ၊ သည်းကပ် ပြီး၍၊ အာယသ္မာနဲ့ နာဂသေနံ၊ အရှင် နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ အဘိဝါ၊ဒေတွေ၊ရှိခိုးဦး၍၊တာတ၊ ဦးပဋ္ဌင်းအရှင်ဘုရား၊ကျေတိ်၊အသာယ်အ ရှင်ပါ့သို့၊ဂန္ဓသိ၊ကြွေတော်မှ ယတ္ထိ့ နည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊ ၊ ဂဝတာပတိ၊ဒါယကာကြီး၊ ပါဒုလိဝုတ်ကို၊ပါဒုလိဝုတ်ပြို့သို့၊ ဂန္ဓာမိ၊သွားပေ ဆုံ့၊ဆိုတ၊ဤသို့၊အာဟ။ ပြန်ကြား၏၊ ၊တာတ၊ဦးစဋ္ဌင်းအရှင်ဘုရား၊သာ ရု၊ကောင်းပါပြီ၊မယ်ဗိ၊ တပည့်တော်ကိုသည်လည်း၊ ပါဒုလိဝုတ်ကို၊ပါဒုလိ ဝုတ်ပြို့သို့၊ဂန္ဓာမ၊သွားကုန်ဆုံ့၊အမှော်ကို၊အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊သင်ခ်ီ၊အတူတကွ၊ သုခံ၊ချမ်း၊သာစွာ၊ဂန္ဓဝ၊ကြွတော်မှ ကုန်သော၊ဆိုတ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက် ထား၏၊ ၊အထခေါ်၊ထိုအခါနှင့်၊ပါဒုလိဝုတ်ကြောင့်၊ ပါဒုလိဝုတ်ပြို့သား ဖြစ်သော၊သေဒ္ဓိ၊သူဌေးကြီး သည်၊အာယသ္မာတောနာဂသေနဿ၊ အရှင်နာ ဂသိန်မထေရ်၏၊ဆွေရိယာပထေ၊သွားခြင်း၊လာခြင်းဆွေရိယာပုထ်နှင့်၊ပဝတ် ဒ်ဘွား၊ကြည်ညြို့၍၊ အာယသ္မာနဲ့ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော၊ခါဒနီယေန၊ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ဘောဇနီယေန၊ဘောဇဉ် ဖြင့်၊သာဟတ္ထေ၊ကိုယ်တိုင်၊သန္တပ္ပေတွေ၊ဆောင်ရဲတင်းတိမ်ရေ၍၊သမ္ပဝါမေ တွေ၊ကန်ပြီဟုမြစ်စေ၍၊ဟုတ္တာပါ်၊ဆွမ်းစားပြီးသော၊ညြေကိုတစတ္ထပါကို၊ ယူပါဟု၊ကမ်ယ်ချသောသက်ရှိသော၊အာယသ္မာနဲ့နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ပသိဒိတွေ၊ကြည်ညြို့၍၊အညတရံ၊တခုသော၊နိစံ၊နိမ့်သော၊အာ သနံ၊နေရာကို၊ဂဟေတွေ၊ယူ၍၊ ၊ကေမန်နဲ့၊ လျှောက်ပတ်သောနေရာနှင့်၊ နိသိဒိ၊နေထိုင်ဖို့၊ ၊ကေမန်နဲ့၊လျှောက်ပတ်သောနေရာနှင့်၊နိသိန္နော၊ခေါ်၊နေ ပြီး၊သော၊ပါဒုလိဝုတ်ကြောင့်၊ပါဒုလိဝုတ်ပြို့သား ဖြစ်သော၊သေဒ္ဓိ၊သူဌေးကြီး သည်၊ အာယသ္မာနဲ့နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊တော်၊ဤစကား၊ကို အဝေါ်စ၊လျှောက်ဆို၏၊ ကိုဘုရား၊အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊တာ တ၊ဦးပဋ္ဌင်းအရှင်ဘုရား။ တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ကိုနှာမ၊အဘယ်အ မည်ရှိပါ၊သနည်း၊ဆိုတ၊ဤသို့၊အဝေါ်စ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊ဂဟာပတိ၊ဒါယ ကာကြီ၊ဆတိ၊ဝေ်ကား၊ နာဂသေနောနာမ၊နာဂသိန်မည်ပေ၏၊ဆိုတ၊ဤသို့၊ အပေါ်စ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊တာတ၊ဦးပဋ္ဌင်းအရှင်ဘုရား၊တို့၊အရှင်ဘုရား သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံနာမ၊ ဘုရား၏ဉာဏ်စကားတော် မည်သည်ကို၊ ဟာနာသိခေါ်၊

ထက်သိပါ၏။ သော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗဏ်း၊ မေး၊ လျှောက်၏။ ၊ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ ကြီး၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အာဘိဓမ္မပဒါနိ၊ အာဘိဓမ္မာအတွေ့ဖြစ်သော ဘုရား၊ စကား တို့ကို၊ ဟောနာမိ ခေါ်၊ တတိယ ပေ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထိန့်တော်မူ၏။ တာ တာ၊ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင်ဘုရား၊ နော၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ထာဘာ၊ ရေခြင်းတော် ထွားပစ္ဂ၊ တာတာ၊ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင်ဘုရား၊ နော၊ တပည့်တော်တို့အား၊ သုဒ္ဓ ကောင်းကောင်း ရေတော်ဗေစွတ်ကား၊ တာတာ၊ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင်ဘုရား၊ အတိ ဝိ တပည့်တော် သည်ထည်း၊ အာဘိဓမ္မိကော၊ အာဘိဓမ္မာတရား ကို တတ်သိပါ ၏။ တွန်ဖို၊ အရှင်ဘုရား သည်ထည်း။ အာဘိဓမ္မိကော၊ အာဘိဓမ္မာ ဆောင်ပေး သ တည်း၊ တာတာ၊ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင်ဘုရား။ အာဘိဓမ္မာပဒါနိ၊ အာဘိဓမ္မာတရား တို့ ကို၊ ဘဏ၊ ဟောပါလေ ဘုရား၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ၊ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ ရှိက်၊ အာယသ္မာ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ် သည်၊ ပါဠိ လိပုတ္တာ သေမ္ပိ သ၊ ပါဠိ လိပုတ်မြို့သား ဖြစ်သော သူဌေး ကြီး အား၊ အာဘိဓမ္မိ၊ အာဘိဓမ္မာတရား ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော ကြား ၏။ ဒေသေန္တေ ယေဝ ဟောရှိတိုင်အတွင်း ရှိက်သာ သည်ရှိ၊ ပါဠိ လိပုတ္တာ ကသာ၊ ပါဠိ လိပုတ်မြို့သား ဖြစ်သော၊ သေမ္ပိ သ၊ သူဌေး ကြီး အား။ ဝိရဇ ၊ ရာဂ မြူ ကင်းစင်သော၊ ဝီတ ရာဂ၊ ရာဂ စသည် အငြိမ်အကြေး မ ကင်သော၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိ ဥာဏ်မျက်စိ သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ထေ၏။ ကိ ဥဒပါဒိ၊ အဘာယ် သို့ ထင် စွာ ဖြစ်လတ်သနည်း။ ယံ ကိ ဘိ၊ အလုံးရုံ သော၊ သမုဒယ ဓမ္မံ၊ ဖြစ်တတ်ခြင်း သ ဘောဟူ သမျှ သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးရုံ သည်၊ နိရောဓ ဓမ္မံ၊ ချုပ် ငြိမ်းရခြင်း သဘော သာ ရှိ ထေ စွာ တကား။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ် လတ်၏။ ၊ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ ရှိက်၊ ပါဠိ လိပုတ္တာ ကော၊ ပါဠိ လိပုတ်မြို့သား ဖြစ် သော၊ သေမ္ပိ၊ သူဌေး ကြီး သည်၊ ပဋ္ဌမ ဣတ္ထာ နိ သ ကစု သ ဘာ နိ၊ ဝါ ဂ ရ ဟု သော ထုတ်ကြီး တို့ ကို၊ ဟူ ခုတော၊ ရှေ့ ရှု ဥယျာ ဗေ တွေ၊ ထွက်လိုက်၍ သယံ၊ မိမိ သည် ပဏ္ဍိ ကော၊ နော ကမ်ဖ၊ ဂ ဏ္ဍ ကော၊ သွား လျက်၊ ပါဠိ လိပုတ္တာ သ၊ ပါဠိ လိပုတ်မြို့ ၏။ အဝိ ရှ ရေ၊ အနိုး ရှိက်၊ ဒွေ ဓာ ပ ထေ၊ ခရီး နှစ် ကြောင်း ဆုံ ရှိက်၊ ဌ တွ ၊ ရပ်၍ ၊ အာယသ္မ နာ ဂသေန်၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ် ကို၊ ဇော်၊ ဤစကား ကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို ၏။ ကိ အဝေါစ၊ အဘာယ် သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း၊ တာ တ နာ ဂသေန၊ မောင်းပဋ္ဌင်း နာဂသိန်၊ အယံ ခေါ်၊ ဤ သမ်း သည် ကား၊ အသော ကာ ရာ မ သ၊ အသော ကာ ရ ရဲ့ ကျောင်း တို့ ကို ၏ မ ဂ္ဂေါ၊ ခရီး ပင် တည်း၊ တာ တ ဦးပဋ္ဌင်း အရှင်ဘုရား၊ မ ယ္ဟ ၊ ဘုရား တပည့်တော်၏။ ရှမ်ခေါ ကမ္ဘ ထ ရ တ နံ၊ ဤ ကမ္ဘ သာ ရ တ နာ သ သည် ကား၊ အာ ယာ မေ နံ၊ အ ထ ရား အား ဖြင့်၊ သော ဌ သ

ဟာတ္ထံ၊တဆဲ့ခြောက်တောင်ရှိယါ၏။ ဝိတ္ထာရေန။ အနုအားဖြင့်၊ အဋ္ဌဟာတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိ၏၊တာတ၊မောင်ပတ္ထင်းအရှင်ဘုရား၊ရှာမံကမ္ဘလရတနံ၊ဤကမ္ဘလာရတနာကို၊ အနုကမ္ပိ၊ အစဉ်သနားတော် မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းခံပြု၍၊ ပဒီဝုဏ္ဏာဟိခေါ၊အလျှံခံတော်မူပါ၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ၊အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊တံကမ္ဘလရတနံ၊ထိုကမ္ဘလာရတနာကို၊ အနုကမ္ပံ၊အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ဥပါဒါယ၊အကြောင်းခံပြု၍၊ပဒီဝုဟောသိခေါ၊ အလျှံခံတော်မူရသေး၏။ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ပါဠုလိဝုတ္တကော၊စါဠုလိဝုတ်ခြိုသားဖြစ်သော၊သေမ္မိ၊သူဌေးကြီးသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ပမုဒိတော၊ကြည်ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ပီတိသောမနဿာဒတော၊ နှစ်သိမ့်ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက္ခဏာတရားသုံးပါးကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဏ္ဍိမ၊ဗဟွားထတ်၏။ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊အာယသ္မာ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ယေန၊အကြောင်အရင်၌ကား၊အသောကာရာမော၊အသောကာရုံကျောင်းတို့ကား သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ယေန၊အကြောင်အရင်၌ကား၊ အာယသ္မာမဟာရက္ခိတော၊အရှင်မဟာရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ဆည်းကပ်သေး၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ မဟာရက္ခိတံ၊အရှင်မဟာရက္ခိတမထေရ်ကို၊အာဘိဝါဒေတွာ၊ရှိခိုးပြီး၍၊ အတ္ထာနော၊မိမိ၏၊အာဂတကာရဏံ၊ ပညာသင်ယူကြောင်းကို၊ကသေတွာ၊လျှောက်ကြား၍၊ အာယသ္မတောမဟာရက္ခိတသ၊အရှင်မဟာရက္ခိတမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌ကား၊တေပိဋကံ၊ပိဋကတ်တော်သုံးပုံဟူသော၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊တုရားစကားတော်ကို၊ဧကေနေဝဥဒ္ဒေသေန၊တရုသောဥဒ္ဒေသဖြင့်သာလျှင်၊ တိဟိမာသေဟိ၊သုံးလတို့ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓနေသာ၊သဒ္ဓါဝုဒ်ဗျည်းအားဖြင့်၊ဗရိယာပုဏ္ဏိတွာ၊သင်ယူ၍၊ဝုနာ၊တဘာနံ၊တိဟိမာသေဟိ၊သုံးထပ်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထသော၊အနက်အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊မနသာကာသိ၊နှလုံးသွင်း၏။ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊အာယသ္မာဝမ္ဘရက္ခိတော၊အရှင်ဝမ္ဘရက္ခိတမထေရ်သည်၊အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဇေတံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိ'အဝေါစ၊ အာဘတ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသမား၊သည်၊ဂါဝေါ၊နွားအလေါင်းတို့ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ထိန်းကျောင်း၏၊အညေ၊ နွားကျောင်းဓုတမါ၊နွားမှင်တို့သည်၊ဂေါရုသံ၊နွားနို့မဖြစ်သောအရသာကို

ပရိဘုဇ္ဈန်ိ သေယျထာပိ၊ ဘေးသုံးလေရကုန်၏သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤနှုတ်ထိန်း ဥပမာအတူသာလျှင်၊ တို့၊ သင်သည်၊ ပုထုဇဉ်နှော၊ ပုထုဇန်ဖြစ်၍ တေဝိဇ္ဇကံ၊ ပိဋကတ်တော်သုံးပုံဟူသော ဗုဒ္ဓဝစန်၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဓာရေန္တော ပိ၊ ဆောင်ရွက်ပေလင့်ကစား၊ သာမညဿ၊ မဂ်၏ထည်းကောင်း ဖိုလ်၏ ထည်းကောင်း၊ နဘာဝိ၊ အတ္ထိ ဗရုမတိုက်ချေ၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့် တော်မူ၏၊ ၊ဘာ ရှေ့၊ အရှင်ဘုရား၊ ဟောတု၊ ဂိုပါစေ၊ ထွေကေန၊ ဤမျှ ဩဝါဒဖြင့်၊ အလံ၊ သင့်တန်ပါပြီ၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍၊ တေနေဝ ဒိဝ သဘာဝေန၊ ထိုနေ့အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေနရတ္တိဘာဝေန၊ ထိုညဉ့်အတွင် ဖြင့် သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓိဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါဟာ၏ လေးပါးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ နာဂသေနသ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ သစ္စပဋိဝေဒေန။ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိမြင်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်တည်း၊ သဒ္ဓေဒေဝါ၊ အလုံးရှုံ့ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းပြီးကို၊ အဒံ သု၊ ပေးကုန်၏။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဥန္နဒိ၊ ပြင်းစွာမြည်ဟီး၏။ ဗြဟ္မာ နော၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်၊ အဗ္ဘေါ ဧသုံ၊ ထက်ပမ်းခတ်တီးကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိ စန္ဒရုက္ခာနိ ဧဝ၊ နတ်စန္ဒကူးနှံ့သာမှ,် တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာနိ မန္ဒာရဝပုပ္ဖာနိ စ၊ နတ်မန္ဒာရဝပန်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ အဘိဝဿိံ သု၊ လွှမ်းမိုးရွာသွန်းကုန်၏။ ၊တေနခေါ၊ နသမယေန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကောဠိသ တအရဟန္တော၊ ကုဒ္ဓေ ဘာရာသောရဟန္တာတို့သည်၊ ဟိမဝန္တေ ပဗ္ဗတေ၊ ဟိမ ဝန္တာတောင်၌ကား၊ ရက္ခိတတလေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေရာ ရက္ခိတအပြင် ၌ကား၊ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍၊ အာယသ္မတော နာဂသေနသ၊ အရှင်နာဂ သိန်မထေရ်၏။ သန္ဓိ ကော၊ အဘံသို့၊ ရှုတ်တမန်ကို၊ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ် ကုန်၏။ ကိံ ပါဟေသုံ၊ အဘယ်သို့ စေလွှတ်ကုန်သနည်း၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်သည်၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာခဲ့လော၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ နာဂသေ နံ၊ နာဂသိန်ကို၊ ဒဿနကာမာ၊ မြင်လိုကုန်၏။ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟေသုံ၊ စေ လွှတ်ကုန်၏။ ၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အာယသ္မာ နာဂသေနော၊ အရှင် နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ရှုတ်သင်း၊ တမန်၏၊ ဝစန်၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား ဝတ်၍၊ အသောကာရာမေ၊ အသောကာရုံကျောင်းတိုက်၌ကား၊ အန္တရဟိ တော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ ဟိမဝန္တေ ပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌ကား၊ ရက္ခိတတလေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာ ရက္ခိတအပြင်၌ကား၊ ကောဠိသတာနံ၊ ကုဒ္ဓေ အ ရှေ့မှကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့ရှု၊ ပါတုရဟော

သိ၊ထင်ရှားဖြစ်ထေ၏။ ၊အထူခေါ်၊ထိုအခါ၌၊ ကောဇိသတာ၊ကုမ္ဘတရာ ကုန်သော၊အရဟန္တာ၊ရဟန္တာတို့သည်၊အားဟသွန်ကုန်ခဲ့ကုန်ပြီ ဆိုမိမထေရ်ကို၊ငြင်းတံဝစန်၊ဤစကားကို၊ အဝေါရဲ့၊ပြောဆိုကြကုန်၏၊ကိုယ် အဝေါရုံ၊အဘယ်သို့ပြောဆိုကုန်သနည်း၊ နာဂသေန၊နာဂသိန်း၊ဟေသောခေါ် ဓိလိန္ဒောရာဇာ၊ဤမိလိန္ဒမင်းသည်၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ဝိဟာ ဝေတိ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏။ဝါဒပဒိုဝါဒေန၊အယူကိုအယူဖြင့်၊ပဋ္ဌိ ပြဿနာ ကို၊ပုစ္ဆယ၊မေးခြင်းထျောက်ထား၊သဖြင့်၊ဝိဟာဝေတိ၊ညှင်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်း၊သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊တဲ့၊ သင်ငါ့ရှင်သည်၊ဂန္ဓာ ဟာ၊ သားပါချေ၊ မိလိန္ဒ ရာဇာနုံ၊မိလိန္ဒမင်းကို၊ဒေမေတိ၊ဆုံ:မချေထော၊ဟူတိ၊ဤ သို့၊အဝေါရုံ၊ပြောဆိုကြကုန်၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧကောတ ယော်ထည်း၊သော၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊တိဋ္ဌတု၊ရှိပါစေ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သဂ္ဂလဒမ္ဘု၊ဒီပေ၊အလုံးစုံ သောဒမ္ဘု၊ဒီပဂ္ဂန်းနှိုက်၊ရာဇာ ဒုဗ္ဗ၊မင်းတို့သည်၊အာဂတ္တာ၊ထာသတတ်ကုန်၍၊မ:ဘုရားတပည့်တော်ကို၊ ပဋ္ဌ:ပြဿနာကို၊ သစေပုစ္ဆယ္ယု၊အကယ်၍မေးကုန်ရာ၏၊သင့်:အလုံးစုံ သော၊တံပဋ္ဌ:ထိုပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ဖြေရှင်း၍၊ သမ္ဘဒါ၊ထေသသာမိ၊ ဗျာကိ၊ဆိုးပါအံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ဝေါ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊အာဆန္ဒ ဟာ၊ မကြောက်မရွံ့ကုန်တဲ့၊ သာဂ၊ဆနဂ၊ရံ၊ သာဂ၊လ၊ဖြို့တော်သို့၊ဂန္ဓ၊ထ၊ ကြွတော်မူကုန်သော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊ယျောက်ကြား၏။ ၊အထခေါ် ထိုအခါ၌ကား၊ ထေရာ၊မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတော်ကြီး တို့သည်၊သာဂ၊ဆနဂ၊ရံ၊သာဂ၊ထ၊ဖြို့ကို၊ ကာသာဝ၊ပဋ္ဌောတံ၊သင်္ကန်းရောင် ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်ထွန်းအောင်၊ဟူသိ၊ဝါ၊ဘဒ္ဒ၊ဝါ၊တံ၊ ရဟန်း၊သံ၊ဃာ တော်တို့၏ သွားထားသော ကြောင့်ဖြစ်သော ထေရန်ထေ၊ဆန် တိုက်ခိုက် အောင်၊အကံ၊သ၊ပြုလုပ်တော်မူကုန်၏။ ၊

တောနခေါ၊ပနသမယေန၊ ထိုသို့သာဂ၊ထ၊ဖြို့သို့သံ၊ဃာ၊တော်တို့ဝင်ရောက် သောအ ခါ၌ကား၊ အာယာသ္မာ၊အာယုပါ၊ထော၊ အရှင် အာယုပါ၊ထ၊မထေရ် သည်၊သ၊ခ်ေ့ယ၊ပ၊ဒိ၊ဝ၊ဝေ၊ သ၊ခ်ေ့ယ၊မည်သော၊ကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ပ၊ဒိ၊ဝ ဘတိ၊ထင်စွာနေ၏တ၏။ ၊အ၊ထ၊ခေါ်၊ထိုသို့သံ၊ဃာ၊တော်တို့ဝင်ရောက်ပြီး အခါအခိုက်နှိုက်ပင်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊အ၊မ၊ဗ္ဗေ၊အ၊မ၊တ်တို့ ကို၊ငြင်း၊ဤစကားကို၊အ၊ဝေါ၊ဆို၏၊ကိုယ်အ၊ဝေါ၊အ၊ဘ၊ယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အ၊ချင်း၊အ၊မ၊တ်တို့၊ ဒေါ၊သိ၊နာ၊ မြို့ညွှန်မ၊တင်စင်သော၊အ၊ပြုန်ရှိ၊သော၊ ရ၊ကြီ၊ညဉ့်သည်၊ရ၊ဒ္ဓ၊ဏီ၊ဃာ၊ဝ၊တ၊ ပွေ့.လျော်စ၊ဘ,လ်ရှိ၊စွ,တ,ကာ၊ အ,ဒ,ယ,ခ

ကဲ့သို့သောအခါကဲ့သို့ကား၊ ကိန္နု သမ္ဘဝံ။ အဘယ်သို့သောဂုဏ်းသို့ ထည်းကောင်း၊ကိန္နုဗြာဟ္မဏံ၊အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားသို့ထည်းကောင်း ဟု၊ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆိတု၊ မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ဥပသက်မယျာမနုခေါ်၊ဆည်း ကပ်ရကုန်အံ့နည်း၊ကော၊အဘယ်ဂုဏ်းပုဏ္ဏားစည်ကိုရှိသည်၊သောကမ္ဘာယ ဆွေးနွေးခြင်းငှါ၊ ဟဋ္ဌ ပုစ္ဆနာယ၊ပြဿနာမေးခြင်းငှါ၊မယာ၊ငါတုရင်ဖွင့်၊ သဒ္ဒါ၊အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊ သလ္လဒိတု၊ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ကပ်၊ငါ၏ယုံကားကို၊ ပဋိဂဏှတု၊ဟောက်ခြင်းငှါ၊သဏ္ဌာတိနုခေါ်၊စွမ်းဆောင်နိုင်ပေတိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဆိုကုန်၏။ ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ထုတ္ထေ၊ ဒိလိန္ဒမင်းမေးလတ် သော်၊ ပဏ္ဍိတတာယောနကာ၊ ငါးရာကုန်သောယောနက အမတ်တို့သည်၊ ဝေ၊ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစု၊ ဟော်ကြကုန်၏၊ ကိ၊အဝေါစု၊ အဘယ်သို့ဟော်ကုန်သနည်း၊မဟာရာဇ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ကေဝိဒူ၊ကော ဗိဒူ၊ကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သော၊ ဗဟုဿုတာ၊ အကြားအမြင်များသော၊ အာဂတာဂမော၊ အာဂုမ်ပါမိုက်ရှိသော၊ အာယုပါ၊ယောနာမဏေ၊အာ ယုပါဏမည်သောမဏေရ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောဏေ၊ထိုမဏေရ်သည် ဇာ၊ရတ်၊ယဆုအခါ၌၊ သင်္ခေယျပရိ၊ဝေ၊ဏော၊သင်္ခေယျမူကျောင်းတိုက်၌၊ပဋို ဝ ယတိ၊ထင်စွာနေ၊ထတ်၏၊မဟာ၊ရာဇ၊အရှင်မင်းမြတ်၊တွံ၊အရှင်မင်းမြတ် သည်၊ဂ ဗ္ဘ၊ကြွေထွက်တော်မူ၊ အာယသ္မန္တ်အာယုပါလ၊ အရှင်အာယုပါ ဏမဏေရ်ကို၊ဟဋ္ဌ၊ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆသု၊မေးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစုံ ဟော်ကုန်၏၊ ၊ဘဝေ၊အချင်းအမတ်တို့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ရှိခဲ့မူ၊ ဘဒ္ဒန္တ ဿ၊အရှင်မြတ်အား၊အာရောစေထ၊ဟော်ပန်ကြားကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကား၊နေဗိတ္ထကော၊နေဗိတ္ထက မည်သောအမတ်သည်၊အာယသ္မတော အာယုပါဏဿ၊အရှင်အာယုပါဏ မဏေရ်၏၊သန္တိကာ၊အထံသို့၊ဒုတ်၊တမန်ကို၊ပါဟေသိ၊စေလွှတ်၏၊ကိ၊ပါ ဟေတိ၊အဘယ်သို့စေလွှတ်သနည်း။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗိလိန္ဒော ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊အာယသ္မန္တ်အာယုပါလ၊အရှင်အာယုပါဏမဏေရ် ကို၊ဒဿနကာမော၊ဖူးမြင်လိုပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပါဟေသိ၊စေလွှတ်၏၊ ၊ အာယသ္မာပိ၊ခေါ် အာယုပါ၊သော၊ အရှင်အာယုပါဏမဏေရ် သည်ထည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆို၏၊ကိ၊အာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်ဆိုသနည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖူ၊မြင်လိုမူကား၊အာဂစ္ဆတု၊ထာသတ်စေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆို ၏၊ ၊အထခေါ်၊ထိုယောအခါ၌၊ဗိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ပဏ္ဍိတ္ဌေ ဟိယောနကသတေဟိ၊ ငါးရာမွှေကုန်သော ယောနက အမတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိ

ဝုတောဃ၊ ခြိုရိုလျက်၊ ရထေဝရ၊ မြတ်သောရထားကို၊ အာရုယ္ဟ၊ တက်စီး၍ယေန
အကြင်အရပ်နှင်းကာ၊ သင်ချေယျပရိဝေဏ်၊ သင်ချေယျ ကျောင်းတိုက်သည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှင်းကာ၊ အာယသ္မာ အာယုပါ ထော၊ အရှင်အာ
ယုပါ သမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသက်ပါ၊ ဆည်း
ကပ်သော်၊ ဥပသက်ပါတို့၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မာ တာ အာယုပါ သော
နှ၊ အရှင်အာယုပါ သမထေရ်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ အတူတကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်
စွာပြော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်စွာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ
အသက်ထက်သုံ့ပြတ်အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီး
ဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောနေရာ၌ကား၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
လျှောက်ပတ်သောနေရာ၌ကား၊ နိသိန္နော ခေါ၊ နေပြီးသော၊ ပိလိန္ဒော ရာဇာ၊
ပိလိန္ဒမင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ အာယုပါဝေါ၊ အရှင်အာယုပါ သမထေရ်ကို၊
ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
လျှောက်သနည်း။ ၊ဘန္တေ အာယုပါ သ၊ အရှင်အာယုပါ သ၊ တုမှာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပဇ္ဇဟော၊ ရဟန်းပြုကြခြင်းသည်၊ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အ
ကျိုးရှိပါသနည်း၊ စ၊ ထို့ပြင်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပရေမဇ္ဇော၊ အ
လွန်အလိုရှိအပ်၍ မြတ်သောအကျိုးကား၊ ကော၊ အဘယ်ပါတုံ နည်း။ ရှုတိ
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေး လျှောက်သော်၏၊ ထေရော၊ အာယုပါ သမထေရ်သည်
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မစရိယာယ ခေါ၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ကြံခြင်းငှါသာ
လျှင်၊ သမ္မစရိယာယ ခေါ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းငှါသာ၊ ပဇ္ဇဟော၊ ရဟန်းပြုခြင်း
ဘုရားသည်၊ ကာတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ပန၊ ထို့ပြင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရေမဇ္ဇော၊ အလွန်
အလိုရှိအပ်၍ မြတ်သောအကျိုးကား၊ သာမညဖလံ၊ မဂ်ဖိုလ်ပေတည်း ရှုတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဖြေဆိုတို့၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးလျှောက်ပါ
အံ့၊ ကောစိ၊ တရုံ တဝီ၊ သော၊ ဂိဟိပိ၊ လူဖြစ်သျှင်းလျက်သည်း၊ ဓမ္မစာရီ
တရားသဖြင့်ကျင့်ကြံသူသည်၊ သမစာရီ၊ အညီအမျှကျင့်သူသည်၊ အတ္ထိ
ရှိပါ၏လော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ ၊ စောဒကတက်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ကောစိ၊ တရုံ တဝီ၊ သော၊ ဂိဟိပိ၊ လူဖြစ်သျှင်းလျက်သည်း၊ ဓမ္မစာရီ
တရားသဖြင့် ကျင့်ကြံ သူသည်၊ သမစာရီ၊ အညီအမျှ ကျင့်သူသည်
အာမအတ္ထိ၊ လျှောက်ရှိပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ ရှိကြောင်း
ကား၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်နှင်း၊ ရှုသိပတနေ ဒီဝဒါယော
ဘုရား ရဟန္တာတို့၏ သက်ရာဖြစ်သော ဒီဝဒါဝုန် တောနှင်း၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ဒေသနာကို၊ ပဝတ္တေ၊ ဟောထော်

မှတတ်သော်၊ အဠာရသန္ဓေဗြိဟွေကောင်ခိုနှံ၊ ဗြိဟွာတဆဲ့ ရှစ်ကုဋေ တို့၏၊ ဝမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုသိခြင်းရခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်သကဲ့ပြီ၊ ပန္နဃိုတပါး၊ဒေဝတာနှံ၊ နှတ်တို့၏၊ ဝမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုသိခြင်းရခြင်းသည်၊ဂဏနပထံ၊ဂဏန်းအရေအတွက်ကို၊ဗိဘိဝတ္တာ၊လွန်ထေ၏၊ တောသဗ္ဗေ၊ထိုနှတ်ဗြိဟွာအားလုံးတို့သည်၊ ဂိဟိဘူတာ၊လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းမဟုတ်ကုန်၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝုန္နစပရိ၊ထိုမှတပါး တဲ့လည်း၊ဘဂဝတာခေါ်။ ဘုရားရှင်သည်ပင်လျှင်၊ မဟာသမယသုတ္တန္တေ မဟာသမယ သုတ္တန်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း ကောင်း၊မဂ်ဝသုတ္တန္တေ၊မဂ်ဝသုတ္တန်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော်လည်းကောင်း၊ သမစိတ္တပရိယာယသုတ္တန္တေ၊ သမစိတ္တပရိယာ ယသုတ္တန်ကို၊ဒေသိယမာနေ၊ဟောတော်မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ရာဟု ဝေါဒသုတ္တန္တေ၊ရာဟုလောဝါဒသုတ္တန်ကို၊ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော် မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ပရာဘဝသုတ္တန္တေ၊ပရာဘဝသုတ္တန်ကို၊ဒေသိ ယမာနေ၊ဟောတော်မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ဂဏနပထံ၊ ဂဏန်းအရေ အတွက်ကို၊ဗိဘိဝတ္တာနှံ၊လွန်ထေကုန်သော်ဒေဝတာနှံ၊နှတ်တို့၏၊ ဝမ္မာဘိ သမယော၊တရားသိခြင်းရခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တောသဗ္ဗေ၊ ထိုအ ထုံးရှုံ့သော၊နှတ်တို့သည်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေအာယုပါလ၊ အာယုပါလအရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့လျှင်ဖြစ်သည်း တရားကျင့်၍ရတိမူကား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းပြုကြခြင်းသည်၊နိရတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိခဲ့ လေတကား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးရှေးဘဝနှင့်၊ ကတသ၊ပြုကျင့်ခဲ့သော၊ ပါပကမ္ဘ ဿ၊မကောင်းမှု၏၊နိဿန္ဒေန၊အကျိုးဆက်ကြောင့်၊သကျပုတ္တိယာ၊ သာ ကိုဝင်မင်းသားဘုရားရှင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာ၊ရဟန်း တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇေန္တိ၊ ရဟန်းပြုရကုန်၏၊ စ၊ထို့ပြင်၊ ရုတဂါနိစ၊ ရူတင် တို့ကိုထည်း၊ ပရိဟရေန္တိ၊ ကျင့်ဆောင် ရကုန် ရှေ့၏၊ ဘန္တေ အာယု ပါလ၊ အာယုပါလ အရှင်ဘုရား၊ ယေခေါ တောကိုရှု၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်၊ ဧကာသနိကာ၊ တထပ်သာ တနေ့ရာနှင်ကိ စား၍ ဧကာသနိက် ဆောင်ကုန်၏၊ ဒေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်ကိ၊ ပရေသံ၊သူ တပြီးတို့၏၊ ဘောဂ ဟာရကာ၊ ဥစ္စာကို ခိုးယူ ဆောင်ကုန်သော၊ စော ရာနုန်၊ခိုးသူတို့ မဖြစ်သင့်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပရေသံ၊ သူတပြီးတို့ကို၊ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ အနဏ္ဍိတ္ဌာ၊ ခိုးယူ၍၊ တသ

ကမ္ဘသ၊ထိုကဲ့၏၊ နိဿန္ဓေန၊အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဇောရဟိ၊ယာရဟခါ၌၊ ဇကာသနိကာ၊ တထပ်သာတနေရာ၌ကိစားခ၌ကောသနိက် ဆောင်ကုန်ဝဲသည်၊ ဘဝ၌နှုန်း၊ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်သော၊ ကာသေနကာသံ၊ဆခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဘုဇ်တုံ၊စားသောက်ကြခြင်းငှါ၊ နထဘာ၌နှုန်း၊မခကြေပေကုန်သကဲ့သို့၊ တောသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ သိသံ၊အကျင့်သိထသည်၊ နတ္ထိနှုန်း၊ မရှိလေယောင်တကား၊တပေါ ပြုံးခြိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိနှုန်း၊ မရှိလေယောင်တကား၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြတ်သူတို့အကျင့်သည်၊ နတ္ထိနှုန်း၊ မရှိလေယောင်တကား၊ ၊ပနုထိမ္ဘတပါး၊ ဘန္တေ အာယုပါလ၊ အာယုပါလအရှင်ဘုရား၊ ယေခေါတောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အဇ္ဈောကာသိကာ၊ လွင်ပြင်ခေါင်နှင်ကနေ၍အဇ္ဈောကာသိက် ဆောင်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊ရှေးနှင်ကဲ့၊ ဂါမသေ၊ရွာကို၊ ဝေါ၊ဝ၊ကား၊ဗျက်ဆိုးကုန်သော၊စောရာနှုန်း၊ခိုးသူကြီးတို့ မဟုတ်တုံလော၊ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပရေသံ၊သူတဘိုးတို့၏၊ဂေဟာနိ၊အိမ်တို့ကို၊ပိနာသေတွာ၊ဗျက်ဆိုး၍၊တသကမ္ဘသ၊ ထိုကဲ့၏၊နိဿန္ဓေန၊အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဇောရဟိ၊ယာရဟခါနှင်၊အဇ္ဈောကာသိကာ၊ လွင်ပြင်ခေါင်နှင်ကနေ၍အဇ္ဈောကာသိက် ဆောင်ကုန်သည်၊ ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်၏၊သေနာသနာနိပိ၊အိပ်ရာနေရာကျောင်းကန်တို့ကိုထည်း ပရိဘုဇ်တုံ၊သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊နထဘာ၌၊ မခြေထောကုန်၊တောသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သိသံ၊ အကျင့်သိထသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တပေါ၊ ပြုံးခြိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြတ်သောသူတို့၏အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဘန္တေ အာယုပါလ၊ အာယုပါလအရှင်ဘုရား၊ ယေခေါပန တောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်။နေသဇ္ဇိကာ၊ ထိုင်၍သာနေသဖြင့်နေသဇ်ဆောင်ကုန်၏၊ကော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊ ရှေးရှေးနှင်ကဲ့၊ ပန္တဇနသကာ၊ထပ်ခရီးနှင်ကဲ့ဗျက်ဆိုးတတ်ကုန်သော၊စောရာနှုန်း၊ခိုးသူတို့မဖြစ်သင့်ကုန်သော၊တေ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပရေသံ၊သူတဘိုးတို့၏၊ ပတိကော၊ ခရီးသွားကုန်သော ဇနေ၊လူတို့ကို၊ ဂဟေတွာ။ ဘပ်ယူကုန်၍၊ ဗန္ဓိတွာ၊နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍၊နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေကုန်၍၊တသကမ္ဘသ၊ ထိုကဲ့၏၊နိဿန္ဓေန၊အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဇောရဟိ၊ယာရဟခါနှင်၊ နေသဇ္ဇိကာ၊ထိုင်၍သာနေသဖြင့်နေသဇ်ဆောင်ကုန်သည်၊ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်၏၊သေယျ၊အိပ်ရာနှင်အိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နထဘာ၌၊မရခေကုန်၊တောသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ သိသံ၊အကျင့်သိထသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့၊ တပေါ၊ပြုံးခြိုခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိခဲ့၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ဖြတ်သူတို့အကျင့်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိခဲ့၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ရှေ့ဝဲ

ကြားလေ၏။ ။ဝေ၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏော၊ လျှောက်ကြားလတ်သော်၊ အာယတ္တ
အာယုပါ၊သော၊အခ္ခင်အာယုပါလမထေရ်သည်၊တုတ်ကို၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်
အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကိုယ်တော်ရဲ့ဟသုသောစကားကို၊နှုတ္တဒိုဘာသိ၊မဆိုခြင်း၊ ။
အထားခါ၊ထိုအခါ၌၊ပဋ္ဌသတာယောနကာ၊ဝေါ်ရာသောယောနကအမတ်တို့
သည်၊ရာဇာနံ ဗိသိန္ဒ၊ဗိသိန္ဒမင်းကို၊ဝေတံ ဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါ
ရုံ၊လျှောက်တင်ကုန်၏။ကိုယ်အဝေါရုံ၊အာယတ်သို့လျှောက်တင်ကုန်သနည်း
မဟာရာဇ၊ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာ
ထားရှိ၏။ အဝိစခေါ၊ထိုသို့ပညာ ပင်ရှိလင့်ကစား၊ အဝိသာရဒ၊မရဲရင့်
သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်၊ထရုံ တရသောစကားကို၊ နှုတ္တဒိုဘာသတ်။ မမြှောက်ထား
ဟုတ်၊ဤသို့၊အဝေါရုံ၊ လျှောက်တင်ကြ၊ထေကုန်ပြီ၊ ။အထခေါ၊ထိုအခါ
ရှိက်ဗိသိန္ဒောရာဇာ၊ ဗိသိန္ဒမင်းသည်၊ အာယတ္တ,ကို အာယုပါလ်၊ အခ္ခင်
အာယုပါလမထေရ်ကို၊ တုတ်ကိုဘုတ်၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို၊ ဒိသ္ဝာ၊မြင်
ထတ်၍၊ အသပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ထက်ပမ်းခတ်၍၊ ဥက္ကုန္ဒြ်၊ကြွေးကြော်သည်ကို၊
ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ယောနကော၊ယောနကအမတ်တို့ကို၊ ကေ၊ဤသို့သောစကား
ကို၊အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ ကိုယ်အဝေါစ၊ အာယတ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။ဘော၊အိုမ
ချင်းတို့။ဓမ္မဒိပေါ၊ ဓမ္မဒီပဝိကျွန်းသည်၊ တုဏ္ဍ,ဝဝတာ၊ အရှည်ကြီးဖြစ်ပ
တကား၊ဣသာ၊အိုအချင်းတို့၊ ဓမ္မဒိပေါ၊ ဓမ္မဒီပဝိကျွန်းသည်၊ ပလာသော
ဝတာ၊အဖျင်းအတိ ဖြစ်ပ,တကား၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်မူထည်းဖြစ်
စေ၊ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်မူထည်းဖြစ်စေ၊ ယောပဏ္ဍိတော၊အကြင်
ပညာရှိသည်၊ မယာ၊ငါ၌ဖ,သင်္ခ်ီ၊တကို၊ သလ္လပိတုံ၊ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း
ဌာ၊ကပ်ိ၊ငါ၏ယုံကြည်ကို၊ပဋိပိနေတုံ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်းဌာ၊ဥသ ၊ဟတိ
စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊ ကောစိ၊တရုံတဦးသော၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိ
သည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ,ချေ၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ ။အထခေါ၊ထိုအခါ၌
ဗိသိန္ဒသဟ,ရာဇာ၊ဗိသိန္ဒမင်းသည်၊ သင်္ခ်ီ၊အလုံးရှိ,သော, တံပရိသံ၊ထိုပရိ
သတ်ကို၊ အနုပိဃောကေ,ကုန်သော၊ ကြည့်ရှုစဉ်၊ အဘိကော၊မကြောက်မရွံ့
ကုန်သော၊အမတ်ကိုဘူတော၊မျက်နှာ ရှင်ယှဉ်ရှိကုန်သော၊ ယောနကော၊ယောနက
အမတ်တို့ကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်ထတ် သောကြောင့်၊ ကေ၊ ဤသို့သော အကြင်
သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကိုယ်အဟောသိ၊ အာယတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ နိသိ
သတ်ခေါ၊ယုံကြည်ခဲ့ ထျင်း၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊မယာ၊ငါ၌၊
သင်္ခ်ီ၊အထူတကို၊ သလ္လပိတုံ၊ပြောဟောခြင်းဌာ၊ ဥသ ၊ဟတိ၊စွမ်းဆောင်
နိုင်၏၊ပဏ္ဍိတော၊ဗညာရှိသော၊ အညော၊တပါ၊သော၊ ကောစိ၊ထရုံ တဦး

သော၊သော၊ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊အတ္ထိမည်သော၊ ရှိယောင်ဝတ္ထာ၊ယေန၊ အကြင်သို့ရှိသောကြောင့်၊ ဖုဋမေယောနကာ၊ ဤယောနကအမတ်တို့သည်၊ နမကိုဘုရား၊မျက်နှာ၌ရှင်ပျံ(ဖန်)ကြဲသောထုန်(၏)၊ ဖုဋကို၊ ဤသို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်သတ်ပြီ၊ ၊အသခေါ၊ထိုအခါ၌ကပ်ပိထိန္ဒောရောဇာ၊ဝိလိန္ဒမင်းသည်၊ယောနကော၊ ယောနကအမတ်တို့ကို၊ ဇေတ်ဝစန်၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆိုတ(ဲ)၊ ကိုယ်အဝေါစ၊ အဘာယတ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊ဘဒန္တ၊အရှင်းတို့၊ ယောပဏ္ဍိ တော၊အကြင်ပညာရှိသည်၊ မယော၊ ငါထုရင်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊သည်လည်း ပိတု၊ကြောဟော ဖိဝ်သောဌ၊ ကဝ်၊ငါ(ဖ)ယု(မ)ယုမ်ားခြင်းကို၊ ပဋိပိနေတု၊ ဖျောက်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊စွမ်းဆောင်နိုင်(ဖ)၊ အညော၊တစါ်းသော၊ ကောစိ၊တစု(တ)ဦး(သော)ဟဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပေသထော၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ(၏)၊ ၊တေန ခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့ဝိလိန္ဒမင်းမေးသော အခိုက်အခါ၌ကပ်၊ အာယသ္မာ နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သမဝေ(တ)ဝေ(ပ)ရိဝုတော၊ရဟန်း အပေါင်း ခြံရံထွက်၊ သံဃီ၊ သံဃာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂဏာ စရိယော၊ ဂိုဏ်း ဆရာဖြစ်၍၊ ဥာတော၊ ထင်ရှား(ထ)ကျော်၊ ယာသသိ၊ကျော်စောထက်ဝတ်ရှိနေသော(ထ)အများ(သည်)၊ သာဓုသမ္မတော သူတော်ကောင်းဟုခြိုးချီ(ထ)ထက်၊ ပဏ္ဍိတော၊ဉာဏ်ရှိ၍၊ဗျတ္တော၊လိမ္မာ၍၊ မေဓာဝီ၊ ဘုံးထွင်းသောဉာဏ်ရှိ(ထ)ထက်၊ ခိပ္ပကေတု၊သိမ်ဖွေ.သောဉာဏ်ရှိ ထက်၊ဝိညူ၊အရာရောက်သိတတ်၍၊ ဗိဘာဝီ၊ထင်စွာပြုနိုင်သောပညာရှိ(ထ)၊ ဗိနီတော၊ဥပဒေ(ကို)ဖြင့်ထိုးထွင်းနိုင်(ထ)သည်၊ ဗိသာရဒေါ၊ရဲရင့်သည်၊ ဗဟုဿု တော၊များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ တေပိဠုကော၊ပိဠုကတ်တော်သုံ: ပုံးကိုတက်ကျမ်းသည်၊ ဝေဒဂူ၊မဂ်ပညာအထွတ်သို့ရောက်သည်၊ ပတ်ခ္ခ ဗုဒ္ဓိမာ၊ကွဲပြားပြီးဉာဏ်ပညာရှိသည်၊ အာဂတာဂမော၊နွတ်ရှိက်လာသော အာဂုံပါဠိရှိသည်၊ ပတ်ခ္ခပဒုသဒ္ဒိနော၊ ကွဲပြားသော ပဒုသဒ္ဒိဒါဉာဏ်ရှိ သည်၊နဝင်္ဂသတ္ထု သာသနေ၊အင်္ဂ ၊ကိုးဘုံရှိ(သော)ဆရာ(ရှင်)သာသနာတော် ရှိက်၊ ပရိယတ္တိခရော၊ ပရိယတ်ကိုထည့်ဆောင်သည်၊ ပါရေပိပဏ္ဍော၊ ယောဂျားထူး(ဟု)ခေါ်(ဆိုအပ်)အမှုဟူသော(ဃ)ဝ(ဂ)ပါရေပိအထွတ်အထိပ်သို့ရောက် သော(သည်)ဖိနုပစနော၊ဂုရားရှင်စကား(ကော)ရှိက်၊ ဝမ္ဘတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓ ကုသလော၊ အကြောင်းရှိက် ထည့်ကောင်း အကျိုးရှိက် ထည့်ကောင်း အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးကိုဝေဓနဲ့ ပေးပြောခြင်းရှိက် ထည့်ကောင်း မချွတ်မယွင်း သင်ပြင် ခြင်းရှိက် ထည့်ကောင်း ထိမ္ဘာ ကျွမ်းကျင်သည်၊

အကျွေရဝိစိတြေပဋိဘာနော၊ မကုန်မခမ်း ဆန်းကြယ် စွာထင်သော ဥာဏ် အမြင်ရှိသည်၊စိတ္တကထီ၊ဝေဠုဝန်းသောဘုရားစကားရှိသည်၊ ကလျာဏ ဝါဏ္ဏမေဃာ၊ ကောင်းစွာသောစကားရှိသည်၊ဒုရာသဒေါ၊သူတပါးညှဉ်း ဆဲနိုင်ခဲသည်၊ ဒုပ္ပသဟော၊ သူတပါးတို့ ဥာဏ်ဖြင့် သည်းခံ နိုင်ခဲသည်၊ ဒုရတ္တရော၊သူတပါးတို့ဥာဏ်ဖြင့်လွန်နိုင်ခဲသည်၊ဒုရာဝရဏော၊သူတပါး တို့ဥာဏ်ဖြင့်ပိတ်ပင်နိုင်ခဲသည်၊ ဒုန္ဒေ ါ ခမ်ဘော၊ သူတပါးတို့ဥာဏ်ဖြင့်တား မြစ်နိုင်ခဲသည်၊သာဝရောဝိယ၊ ထရဒ္ဒရုပင်ထယ်နှင့်တူ၍ အကျွေဘောသူ တပါးတို့ မထွက်ချောက်နိုင်၊ ဂိရိ ရာဇာဝိယ၊ ဖြင့်ရိုရ တောင် မင်းနှင့် တူ၍၊ နိဗ္ဗလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်း သည်၊ ဂဟဋ္ဌဘော၊ ကိလေသာကို ရှုန့်ဝယ် ပြီးဖြစ်သည်၊ တမောနုဒေါ၊ မောဟမှောင်ကို ပယ်နှုတ်သည်၊ ပဘာကရော၊ ပညာဥာဏ် ရောင်ကို ပြေါ်ထင်းစွာ ပြုနိုင်သည်၊ မဟာ ကထီ၊ မြက်ထွတ်တြီးကျော်ယော စကားထိုးရှိသည်၊ ပရမဂဏီ၊ မြတ် သောဂိုဏ်းဆရာ ဖြစ်သည်၊ ဂဏိမဒ္ဒနော၊ သူတပါး ဂိုဏ်းကို နှိုင်နှင်း နှိုင်းသည်၊ ပရဝါဒီ ဝဏမထနော၊ သာသနာတော်မှတပါးသော ဂိုဏ်း ၏အကြီးအမှူးအပေါင်းကို ဖျက်ချိုးနိုင်သည်၊ ပရမတ်ထွေ မဒ္ဒနော၊ ဘဝ သနာတော်မှ တပါးပျံ ကပြားသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့ကိုနှိပ်နှင်း နိုင်သည်၊ ဘိက္ခုနုံ၊ရဟန်းကို သည်ထည်းကောင်း၊ဘိက္ခုနီနုံ၊ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်ထည်းကောင်း၊ဥပါသကာနုံ၊ဒါယကာတို့သည်ထည်းကောင်း၊ဥပါ သိကာနုံ၊ဒါယိကာမတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ရာဇုနုံ၊မင်းတို့သည် ထည်း ကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနုံ၊မင်း၏အမတ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ သတ္ထာ တောဝိယသာဝ်သည်၊ဝရုဂတောဝ၊အလေးမှုအပ်သည်၊မာနိတောဝ၊ဖြတ်ခိုး အပ်သည်၊ပူဇိတောဝ၊ပူဇော်အပ်သည်၊ အပစိတောဝ၊ကျိုးနှိုးနှိုင်ချအပ်သည်၊စိ ဝရုပိတ္တပါတ သေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုံ၊သက်နှုံးဆွယ်ပ ကျောင်းနေရာသူနာအထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ကို၊ ထာဝိ၊ရေလွှယ်သည်၊ ထာဝရပ္ပတ္ထော၊ ဖြတ်သောထာဝ် ထာဝကိုရှိ သည်၊ဗုဒ္ဓါနုံ၊သိကြားလိုကုန်သောသူတို့အား၊ဝိဇ္ဇာနုံ၊လိမ္မာလိုကုန်သောသူ တို့အား၊ ဒေသတာပဝေဒေနုံ၊နှားထောင်လိုက်နာခြင်းနှင့်၊ သမ္ဘာဝတာနုံ၊ ပြည့်စုံသူတို့အား၊နုဝဂီ၊အဂ်ိ၊ကိုးဘာနှိုရှိသော၊ဓိနုသာသနုခရာနုံ။ထုရား၏ ၏သာသနာတော်သုံးရပ်ဟူသောရေဒေ၊ယာဥ်ကုန်၊သမ္ဘေသမ္ဘော၊ဟောပြော ပြီးလျက်၊ဓမ္မဒေ၊ဓမ္ဘ၊တရားဟူသောတံခွန်ကုန်၊ ဥပဒိသမ္ဘော၊ညွှန်ကြား ဟောပြီးလျက်၊ဓမ္မပမ္ဘောတံ၊ တရားဆိပ်ကြီးကို၊ဓာရေမ္ဘော၊ဆောင်ယူညှိ

ထွန်းလျက်၊ ဓမ္မယုပ်၊တရားပြောသာန်ကို၊ ဥသာဝေလ္လော၊စိုက်ထူထောင်
လျက်၊ဓမ္မဟာဂီ၊တရားယာဇကို၊ ယစနော်ဟူဧော်လျက်၊ ဓမ္မဓေ၊တရား
အောင်ထံကို၊ပဠဝဠာနော်ပြီးပြောက်လျက်၊ ဓမ္မကေတု၊တရားမှန်ကင်းကို၊
ဥသာဝေလ္လော၊ပြောက်ချီလျက်၊ ဓမ္မသမ်၊တရားခရီသင်းကို၊ဥဒ္ဒဒ်သော်နော်
မှတ်လျက်၊ဓမ္မဘေရိ၊တရားစည်ကြီးကို၊ အာဟနန္တော်၊ဆောင်ယူမ်းတီးခတ်
လျက်၊ သိဟနာဒ်၊ မကြောက်မရွံ့ခြင်းသော်သံကို၊ နဒန္တော်၊ကိန်းဟောက်
လျက်၊ဓမ္မဂဠိတ်၊မိုးပယ်းကြီးသံကို၊ ဂဇ္ဇန္တော်၊ကျူးဝါးလျက်၊ မရေရိုရဝန်ဖြို
ဟောနှုတ်ချီ ယာသော အသံဖြင့်ထစ်ချုံးသော၊ ဥာဏဝရိယဗလာဇာသထပရိဝေဓိ
တော်၊ဥာဏ်တည်းဟူသော ဣဒ္ဓိပ္ပဒနှယ်ကွန်ယက်ဖြင့်ယှက်သန်းရစ်ပတ်အပ်
သော၊ကရုဏာဓာတုသဘာရိတော်၊ သနှားခြင်းကရုဏာရေဖြင့်ပြည့်လျှံ့သော၊
မ ဟတ၊ကြီးကျယ်လှစွာသော၊ဓမ္မာမတမေဃော်၊တရားအမြိုက်ဟူသော
ရိုးပင်းဖြင့်၊သကသလောက်၊နတ်လူသတ္တဝါအလုံးရံ့ကို၊အာဘိတပ္ပယနော်
ချောင့်ရဲကင်းကိပ်စေလျက်၊ဝါမနိုဝမရာဇဌာနိသု၊ရွှာနိဟုပ်မင်းနေပြည်တို
ရှိက်၊စပရိကံ၊လှည့်ထည့်ခြင်းကို၊ စရမာနော်၊လှည့်ထည့်သတ်သော်၊အနု
ပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထနဂရံ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ အနုပတ္တော်၊အစဉ်အ
တိုင်းရောက်လာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊အာယသ္မာနာဝသေနော်၊အ
ရှင်နာဝသိန်မထေရ်သည်၊ အသိတိယာတိက္ခုတ္တုသဟာသေသတိ၊ ရှစ်သောင်း
သောရဟန်းတော်တို့နှင့်၊သင်္ဃီ၊အတူကကွ၊တကြွသုဒ်သရော်ယျမရိုးဝေထော
ထိ သာဝတ္ထိမြို့ သရော်ယျကျောင်းတိုက်ရှိက်ပင်၊ ပဋိဝသတိ၊ထင်ရှားစွာနေ
တော်မူ၏ဟုတ်၊ ၊ယေနု၊အကြင်ကြောင့်၊ပဋိဝသတိ၊ထင်ရှားစွာနေ၏
တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဒေါရုဏာ၊ရှေးပဝေဏီမထေရ်မြတ်တို့သည်၊အာဟု
ထုတ်ဆိုးကျူးရင့် သတ်ကုန်၏၊ ကိ"အာဟာ၊အဘယ်သို့ထုတ်ဆိုကျူးရင့်
သတ်ကုန်သနည်း၊ ၊

နာဝသေနော်၊နာဝသိန်မထေရ်သည်၊ ဗဟုဿုတောဝ၊များစွာသောအ
ကြားအမြင်သည်းရှိ၏၊ စိတ္တကထိစ၊ ထူးဆန်းထွေပြား တ္ထသောစကား
လည်းရှိ၏၊ နိဝုဏောစ၊ သိမ်မွေ့နုးညံ့ခြင်းထည်းရှိ၏၊ဝိသာရဒေါ၊ကြောင့်ရှိ
မရှိပကတိအားဖြင့်သည်းရဲခင့်ထေ၏၊သာမယိကော၊ ဘာသာအယူကိုသိ
ကျွမ်းလိမ္မာ၏၊ ကုသလော၊အနာဝဇ္ဇာနုတ္ထိုင်းလိမ္မာတော်မူ၏၊ ပဋိဘာနေစ၊
ပြောဆိုခြင်းရှိက်သည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ ကျွမ်းကျေတော်မူပေ၏၊ ၊တေဝိ
ဇုကာစ၊ဗိဇုကတ်သုံးပုံထုံးကိုဆောင်သည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပဠုနေကာ
ယိကာသိစ၊နိကာယ်ငါးရပ်လုံးကို ဆောင်သည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊စတု

နေကာယဝိကာစေဝ၊ နိကာယ်လေးရပ်ကိုဆောင်သည့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေဒဘိက္ခု၊ ထိုသို့သောရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ နာဂသေန်၊နာဂသိန်မ ထေရ်ကို၊ ဝုဏ္ဏရဲ့ ဝန်းရံကုန်ပြီ၊ ။ဂန္ဓိဟေဠော၊ နက်နဲသောဥာဏ် ပညာရှိသော၊ မေဓာဝီ၊ ထိုးထွင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂသာနည်း ဆင်းဟုက်မဟုတ်နှိုက်၊ ကောဝိဒေါ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ထက်သန်ခွဲတတ်ပြီး ပြတ်သောအခုဟာတ္ထိုဗိုလ်အကျိုးထူးသို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊အစဉ်ရောက်တော်မူ ပေ။သော၊ ဝိသာခုဒေါ၊ပိဋကတ်တော်နှိုက်ရဲ့ရှင်တော်မူပေ။သော၊နာဂသေ နော၊နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ။နိပုဏောတိ၊သိမ်မွေ့ပေ။ ဥာဏ်ပညာရှိ ကုန်သော။ သစ္စဝါဒီ ဘိုးမှန်ကန်သောစကားကို ဆိုတတ်ရှိကုန်သော၊ တေတိ ဘိက္ခူ၊ဟု၊ထိုသို့သောရဟန်းအားပါင်းတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတောဝန်းဝိုင်းခြံရံထက် ဂါမနိဂမံ၊ရွာနိဂုံးသို့၊စရန္တော၊လှည့်လည်၍၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ဥပ သင်္ကမိ၊ကပ်ရောက်ထေ၏။။ကဒါ၊ထို သာဝတ္ထိမြို့သို့ကပ်ရောက်သောအခါ နှိုက်၊နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သင်္ချိယျပရိဝေဏတွင်၊ သင်္ချိယျကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ ဝသိ၊နေတော်မူ၏တည်ပြီ၊သောနာဂသေနော၊ ထိုနာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗတေ၊ ကောင်လိုဏ်နှိုက်၊ ကောသရိယထေရ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ မနုဿေ၊ဟု၊ လူအားပါင်းတို့နှင့်၊ ကဝေ၊ သို့၊ ဆွေးနွေး ဟောပြောတော်မူ၏။ ။ဣတိ၊ဤသို့၊အဟု၊ ထုတ်ဆိုကျူးရင့်တော် မူကုန်ပြီ၊ ။

အသေ၊ခါ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းမေးမြန်းသောအခါနှိုက်၊ ဒေဝမန္တိယော၊ မင်း တိုင်ပင်အမတ်တို့သည်ရာဇာနုံ၊မိလိန္ဒ၊ မိထိန္ဒမင်းကို၊ ဝေါ်ဝစနံ၊ဤသို့သော စကား၊ကို၊အဝေါစု၊ လျှောက်ဆို၏။ကို အဝေါစု၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တွေ့၊သင်မင်းမြတ်သည်၊အာဂေတိ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ ဦး၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နာဂသေနော နာမ၊နာဂသိန်မည်သော၊ပရိတ္တိတော၊ ပညာရှိသော၊မေဓာဝီ၊ထိုးတွင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ ဝိနိတော၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းနှိုင်သော၊ ဝိသာရဒေါ၊ရဲရင့်သော၊ ဗဟုဿုတော၊များသောအ ကြား၊အမြင်ရှိသော၊စိတ္တကထီ၊ ဆန်းကြယ်သောစကား၊ရှိသော၊ ကထျာ ဝေါပဒိဘာနော၊ကောင်းသောဥာဏ်အမြင်ရှိသော၊ အတ္ထမ္ဘေနိရုတ္တိပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ အတ္ထပဋိသမ္ภิทาမဟုပဋိသမ္ภิทา နိရုတ္တိပဋိသမ္ภิทาပဋိဘာန ပဋိသမ္ภิทาတို့နှိုက်၊ ပါရမိပတ္တော၊ အတွက်အထိပ်သို့တက်ရောက်သော၊ ယောဂေ၊ရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ အတ္ထို၊ရှိ၏။သောထေရော၊ ထိုမ ထေရ် သည်၊တေရသိ၊ယခုအခါ၌၊သင်္ချိယျပရိဝေဏော၊သင်္ချိယျကျောင်း

ကိုက်နှိုက်ပန္ဒိုဝသတိ၊ထင်ရှားစွာနေပေ၏။ ၊မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊တွေ့၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ဝန္ဓေ၊ထွက်တော်မူ၊အာယသ္မန္တံနာဂသေန၊အရှင်နာဂ ထိန်မသေရကို၊ ဟူ၍ပြုသနာကို၊ ပုန္ဓ သမု၊မေးလျှောက်တော်မူ၊သော၊ ထိုအရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ ကားဟု၊အရှင်မင်းကြီ နှင့်၊ သင်္ဂလပိတု၊ ပေးပြုစိပ်သောဌ၊ ကခ်ီ၊အရှင်မင်းကြီး၏ ယုဇ်ရှားကို၊ ပဋိဝိနေတု၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းဌ၊ ဥသဟကို၊စွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၏၊ဟူ၏ဟု၊ဤသို့၊အဝေါ စ၊တင်လျှောက်၏၊ ၊အထခေါ၊ထိုသို့ တင်လျှောက်သော အခါ၌ကင်း ဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဓိလိန္ဒမင်းအား၊သဟသာ၊ အဆောတလျှင်၊နာဂသေနောတ် ကဲ့၊နာဂသိန်ဟူသော အသံကို၊ သုတ္တာဝ၊ ကြားပေတ်သောလျှင်၊ဘယ်၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ဆန္ဒိကတ္တံ၊ ကိုယ်တုန်ထွတ် ခြင်းသည်၊အဟုဒေ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊လောမဟံသော၊ကြက်သီးထခြင်းသည်၊ အဟုဒေ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ဓိလိန္ဒောရာဇာ၊ဓိလိန္ဒမင်း သည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကို၊ ဧတံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ပြောဆို၏၊ ကိ၊အဝေါစ၊ အဘာယ်သို့ပြောဆိုသနည်း၊ ဘော၊အို အချင်း၊အမတ်၊နာဂသေနောဘိက္ခု၊ နာဂသိန်မည်သော၊ဟောနှုတ်သည်၊မယာ၊ ငါ့ကုရင်နှင့်၊ သင်္ဂလပိတု၊ပေးပြုစိပ်သောဌ၊ ဥသဟကို၊စွမ်းဆောင် နိုင်ပါ၏သလော၊ဟူ၏ဟု၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ပြောဆိုမေးမြန်း၏၊မဟာရာဇာ၊အရှင် မင်းမြတ်၊ဟိန္ဒမယဝဂ္ဂကာဏဝေ ပေ၊ သ ပတိသုယာမသန္ဓုသိကားလောက ပါ၊လေကိပိ၊ ဟိန္ဒနှတ်ယမနှတ်ဝရုဏာနှတ်ကုဝေရနှတ် ပဇာပတ်နှတ်သုယာ မနှတ်သန္ဓုသိတနှတ် ထောကပါလနှတ်တို့နှင့်သည်း၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ သင်္ဂလပိတု၊ ပြောဟောခြင်းဌ၊ ဥသဟတိအပါ၊စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသေး၏ တကား၊ ပိတုပိတာမဟေန၊ အဘ၏အဘိုးဖြစ်သော၊ မဟာဗြဟ္မာနှင့်ပါ၊ဗြ ဟ္မာ၊ကြီးနှင့်သော်လည်း၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊သင်္ဂလပိတု ပြောပြောခြင်းဌ၊ ဥသဟတိအပါ၊စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသေး၏တကား၊ မနုဿ ဘူတေန၊လူချင်း ချင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အရှင်မင်းကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊သင်္ဂလပိတု ပြော ပြောခြင်းဌ၊ကိ၊မဂ်ိ၊ပန်၊ အဘယ်ကြောင့်မစွမ်းနိုင်ရှိတု လိမ့်နည်း၊ဟူတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်တင်သတ်၏။ ၊အထခေါ၊ ထိုသို့လျှောက်တင် ပေ၊အခါ၌ကင်း၊ဓိလိန္ဒောရာဇာ၊ ဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊မင်းတိုင် ပင်အမတ်ကို၊ ဧတံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ကိ၊အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယ၊မင်းတိုင်ပင်အမတ်၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ တွေ့၊သင်သည်၊ဘန္တေ ဘုန်းတော်ရှင်၊အရှင်မြတ်၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်သို့၊ဤတံ၊

ဓိလိန္ဒပဉ္ဍာပါဠိတော်

တမန်ကဲ့၊ပေသေဟိ၊စေခိုင်းလိုက်ပါ၊ဆိုကြောင့်ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုလတ္တံ့၊ ။
ဒေဝ၊ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ကောင်းလှပါပြီ၊ ဆိုတိခေါ်၊ဤသို့သင်၊ဒေ
မန္တိယ၊မင်းတိုင်ပင်အမတ်သည်။ အာယသ္မတော်နာဂသေနာ၊အရှင်
နာဂသိန်မထေရ်၏၊သန့်ကော၊အထံတော်တို့သို့၊ရောက်၊တော်နှင့်ကိုပါဟောသိ၊
စေလွှတ်လိုက်၏။ကိုပါ၊ဟုသိ၊အဘယ်သို့စေလွှတ်သနည်း၊ဘုန်းကြီး၊အရှင်
ဘုရား၊မိမိနွေဘုရား၊ မိမိနွမည်သောမင်းသည်၊ အာယသ္မန်၊အရှင်
ယုရားကဲ့၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ရန်အလိုရှိပါ၏။ဆိုတို့ဤသို့၊ပါဟောသိ၊
စေလွှတ်လိုက်၏။ ။အာယသ္မာဝိခေါ်နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်
သည်လည်း။ဝေါ်ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိုအာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်
တော်မူသနည်း၊ ဟေနတိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူ၊အာဂစ္ဆတု၊ သာဓုစေ၊လော၊ဆိုတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။အထခေါ်၊ ထိုသို့ခွင့်ပြုလိုက် သောအခါ
ရှိက၊မိမိနွေဘုရား၊ မိမိနွမင်းသည်၊ ပဗ္ဗမဇ္ဇော်တိယောနုကသတေဟိ၊
ငါးရာမျှကွဲနှင့်သော၊ယောနုကအမတ်တို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံထွက်၊ရောက်ရန်
မြတ်သော၊ရထား၊ထက်သို့၊ အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ မဟာတာဝတိကာယေန၊
မျှားစွာသော၊ဗိုလ်ထိုက်သူအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ ယေန၊အကြောင်းအရာ
ရှိ၊သည်ကျေးပဇူးတော်၊ သည်ကျေးဇူးကျေးဇူး၊တိုက်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ယေန၊
အကြောင်းအရာရှိက၊အသယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုသည်ကျေးဇူးကျေးဇူးတိုက် အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ရှိရာ
အရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်းကပ်ယာဟောက်၏။ ။တေနခေါ်ပနသမယေ
နဲ့ထိုယောအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊
အသိတ်ယာတ်ကျွန်ယသပသောတ်၊ ရှစ်သောင်းသော ရဟန်းတော်တို့နှင့်၊
သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ မဏ္ဍလမာယေ၊ညီမူရာစရပ်ရှိက၊နွယ်ဆန်ရော၊နေတော်မူ
သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မိမိနွေဘုရား၊ မိမိနွမင်းသည်၊အာယသ္မတော်နာ
ဂသေနသား၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏။ ပရိသိ၊ပရိသတ်ကဲ့၊ ခွေ့ထောပ၊
အဝေးမှလျှင်၊အဋ္ဌသသခေါ်၊မြင်ထတ်ပြီ၊ ဒီသွာနု၊မြင်သောကြောင့်၊ဒေဝမန္တိ
ယံ၊မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကို၊ ကော်ဤစကားကဲ့၊အဝေါစ၊ဆိုတို့၊ကိုအဝေါစ၊
အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိယ၊ဟေ၊ဟေ၊ဟေ၊ဟေ၊ကဲ့ကဲ့ကဲ့ကဲ့
သော၊သော၊ဤပရိသတ်သည်၊ကသ ။အာဘယ်သူ၏၊ပရိသ၊ပရိသတ်ပေ
နည်း၊ဆိုတိ ဤသို့၊ အဝေါစ၊မေးသော်၏။ ။မဟာရာဇ၊ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊
အာယသ္မာတော်နာဂသေနသား၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ပရိသ၊ပရိသတ်
ပေတည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ကြားတင်သော်၏။ အထခေါ်၊ထိုအခါ

ရှိက်၊ဓိလိန္ဒရညော၊ဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မတောနာဂသေနသား၊အရှင်
နာဂသိန်မထေရ်၏၊ပရိသတ်၊ပရိသတ်ကို၊ ရှုရတော၊အဝေးဌာနတွင်၊ဒီသွား၊မြင်
လတ်သော်၊ဘယ်၊ကြောက်ခြင်းသည်၊အဟုဒေါ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ဆန္ဒိတတ္တံ၊
ကိုယ်ကုန်ကျွတ်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေါ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ သောမတ်သော၊ကြောက်
သိုးသတ်ခြင်းသည်၊အဟုဒေါ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဓိလိန္ဒော
ရာဇာ၊ဓိလိန္ဒမင်းသည်၊ ခဏ္ဍပရိဝါရိတော၊ကြီးသတ္တဝါတို့သည် ဝန်းရံခြင်းမိ
သော၊ဂဟေါဝိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍပရိဝါရိတော၊ဂဠုန်တို့
ဝန်းရံခြင်းမိသော၊နာဂေါဝိယ၊ နဂါးကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ဆဇဂဏပရိဝါရိ
တော၊စပါးကြီး၊ဖြွ ဝန်းရံမိ၊သော၊ ကောသကောဝိယ၊ ခွေးကဲ့သို့သည်း
ကောင်း၊မဟိ ၊ပရိဝါရိတော၊ကျွဲသတ္တဝါတို့ဝန်းရံခြင်းမိသော၊အဇ္ဇောဝိ
ယ၊ဝံသတ္တဝါကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ နာဂါနုဘန္ဓော၊ ဖြွေသည်အစဉ်တစိုက်
ထိုက်ဘမ်းအပ်သော၊ မတ္တာ့ကောဝိယ၊ ဘားကဲ့သို့သည်းကောင်း၊သန္ဒု
ဏာနုဘန္ဓော၊ ကျားသစ်သည်အစဉ်တစိုက်ထိုက်ဘမ်းအပ်သော၊ ဓိဂေါဝိ
ယ၊သမင်ကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ အဟိတုဏ္ဍိကသဟာဂတော၊ အထမ္ပာယ
သမားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ပန္ဒေါဝိယ၊ ခြွေကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗရသ
ဟာဂတော၊ထော်ခင်အိမ်နှင့်၊ တကွဖြစ်သော၊ ဥန္ဒုရောဝိယ၊ ကြွက်ကဲ့သို့
သည်းကောင်း၊ ဘုတေဇ္ဇသဟာဂတော၊ ဆုတ်မနွန်ဆရားနှင့်တကွဖြစ်
သော ဗိသာဒေါဝိယ၊ မြေဆုတ်ကဲ့သို့ သည်းကောင်း၊ ရာဟုရာဂတော၊
ရာဟု-တွင်းသို့ရောက်လတ်သော စန္ဒောဝိယ၊ လကဲ့သို့ သည်းကောင်း၊
ပေဠဇ္ဇလဂတော ပချုပ်အတွင်းသို့ရောက်တော၊ ပန္ဒေါဝိယ၊ ခြွေကဲ့သို့
သည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇဂတော၊ ချိုင့်အတွင်းသို့ရောက်သော၊ သကုတော
ဝိယ၊ ငှက်ကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဓာသဇ္ဇဂတော၊ ပိုက်ကွန်အတွင်း
သို့ရောက်သော၊ မဏ္ဍူကော်ဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ဝါဠဝန်း၊ သားရဲ၌
သော၊ဟာအတွင်းသို့ အနုပဝိဋ္ဌော၊ အစဉ်ဝင်ရောက်သော၊ ပုရိသောဝိ
ယ၊ယောကျ်ားကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဇဝသ ဝတ်နှတ်မင်းကိုပြစ်မှားမိသော၊ ယ ကေ္ခာဝိယ၊ ဘီလူးကဲ့သို့သည်းကောင်း
ပရိကို့ကားယူကော၊နှတ်သက်ဆုံးသော၊ဒေဝဒူတ္တောဝိယ၊ နှတ်သားကဲ့သို့
သည်းကောင်း၊ဘီကော၊ကြောက်လန့်လျက်၊ရင်ခွဲ၌ပေါ်၊တုန်ယင်၍ဥတြဏ်ထွေ
ထိတ်လျက်၊ သံပြင်ပေါ်၊လန့်လျက်၊ထောမဟာဌာနော၊ကြောက်သိုးထခြင်း
ဖြစ်လတ်၍၊ဝိမနော၊ စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်းရှိ၍၊ ဒုမ္မနော၊ နှစ်လုံးမသာယာ
လျက်၊အ ဆွေးဝင်ထွေ၊တဖြတ်ပြတ် ထွက်သောစိတ်ရှိ၍၊ဝိပရိဏတမာနသော။

အောက်ညွှတ်သော စိတ်ထားရှိသည်ဖြစ်၍ မိုးငါ့ကို၊ အယ်ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ မပရိတ္တဝိ၊ မနိုင်စက်စေသား၊ ဖွားကို၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ထင်သော သတ်ကို၊ ဥပမာပေတွေ့ဖြစ်စေ၍၊ ဒေဝမဏ္ဍိယံ၊ ဒေဝမဏ္ဍိယ အမတ်ကို၊ ဤစကားကို၊ အလေါစ၊ ဆိုပြီ၊ ကိုအလေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမဏ္ဍိယ ဒေဝမဏ္ဍိယအမတ်၊ တွေ့ သင်သည်၊ အားထသွေ့ကို နှာဝသေနံ၊ အရှင်နှာဝသိနှ မထေရ်ကို၊ မတ္တ၊ ငါ့အား၊ မာခေါအာစရိယကျွေယျာသိ၊ မပြောကြားလင့်၊ အကား ငါသည်၊ အနုဂ္ဂဟတည်ရေ ဝ၊ မပြောဘဲသာယူ၏ နှာဝသေနံ၊ နှာဝသိနှ မထေရ်ကို၊ ဟန္ဒိ သဟာယိ၊ သိပေ ဟု၊ ဖွားကို ဤသို့၊ အာဝ စ ဟောတိ ။ ဟောရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ တွေ့ရ ပေ့ ။ ပင်ပင်ကြီးကဲ့သို့ တိုင်သာယူ၏ ဟနှာဟိ၊ သိ တော်မူလော၊ ဖွားကို ဤသို့ ။ အလေါစ၊ ရှေ့ကဆိုပြီ ။ ဟေနခေါ ဟနသမ ယေန၊ ကုဒ်ပိသိ ဒ္ဓမင်း ... ...

အထခေါ်၊ ထိုသို့သိုးထသောအခါ၌ကား၊ ဝိတိန္ဓောရာဇာ၊ ဝိတိန္ဓမင်းသည်၊ဒေဝမန္တိယ်၊ဒေဝမန္တိယအမတ်ကို၊တော်၊ဤစကားကို၊အဝေါ၊ပိန့်ဆိုဏ်၊ကိ"အဝေါ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ၊ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်၊သော၊ ဤအရှင်သည်၊ အာယသ္ဍာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်တည်း၊မှုတ်၊ဤသို့၊အဝေါ၊ပိန့်ဆိုဏ်၊မဟာရာဇ၊ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်သောခေါ်၊ဤအရှင်သည်သာလျှင်၊ နာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်ပါတည်း၊ မဟာရာဇ၊ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊တို့၊ ယင်သည်၊သုဒ္ဓုခေါ်၊ကောင်းစွာသာလျှင် နာဂသေန်၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အညာသိ၊ သိတော်မူတိ၏၊ မှုတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊တဘော၊ထိုနောက်မှ၊ရာဇာ၊ဝိတိန္ဓမင်းကြီး၊သည်၊တုဏ္ဍော၊ ရှင်ပြုခြင်း၊သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ထေ၏၊ မယား၊ငါ၁ရှင်သည်၊ အနုကွာတောဝ၊ မပြောပါဘဲထက်၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အညာတောသိအပ်ပေ၏၊ မှုတ်၊ဤသို့၊ တုဏ္ဍော၊ ရှင်ပြုခြင်း၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ထေ၏။ ၊အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကား၊ဝိတိန္ဓသာရဥ္ညော ဝိတိန္ဓမင်းသည်၊အာယသ္ဍန္တံ နာဂသေန်၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ဒိသ္သာဝ၊ မြင်သောကြောင့်လျှင်၊ဘယ့်၊ကြောက်ခြင်း၊သည်၊အဟုဒေဝ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ဆန္ဒိတတ္တာ၊ကိုယ်တုန်ထူပ်ခြင်း၊သည်။ အဟုဒေဝ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ထောမဟံ သော၊ကြောက်သိုးထခြင်း၊သည်၊ အဟုဒေဝ။ ဖြစ်ထတ်ပြီ။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊အာဟု၊ပိန့်ဆိုကုန်ပြီ၊ကိ"အာဟု၊ အဘာယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ ၊

စရဏေန၊ဆရာ့ကျင့်အာစာရနှင့်၊သမ္ပန္နဟု၊ ပြည့်စုံ"သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တာမေ၊ထွန်မြတ်သော၊ဒမေ၊ဇာရန်ခြေစောင့်ထိန်းခြင်း၌ကား၊သုဒန္တဟု၊ကောင်းကောင်းယဉ်ကျေးပြီးထည်းဖြစ်"သော၊နာဂသေန်၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို ဒိသ္သာ၊မြင်ထတ်၍၊ရာဇာ၊ဝိတိန္ဓမင်းကြီး၊သည်၊ဆုဒ်ဝစန်း၊ဤစကားကို၊အပြောပိ၊ဆိုသေပြီ၊ ကိ"အပြောပိ၊အာဘယ်သို့ဆိုသေပြီးသနည်း။ ၊မယာ၊ငါ၁ရှင်သည်၊ဗဟု၊များစွာသောပညာဂုဏ်တို့ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖွေ့မြင်ကုန်၍၊ကတိတာ၊ စကား၊ဆိုဘူးတုကုန်ပြီ၊ ဗဟု၊များတုကုန်သော၊သာကစ္ဆာ၊ဆွေးနွေး၊ခြင်းတို့သည်၊ညြိသာနှာ၊ပြီးဆုံးဘူးတုကုန်ပြီ၊အဇ္ဈ၊ယခုတကြိမ်၌ကား၊မမ၊ငါ၁ရှင်အား။ တသောယထာ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကဲ့သို့၊တာဒိသံ၊ထိုနှင့်တူစွာ၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း၊သည်၊ နုအာသိ၊ မဖြစ်ဘူးထေစမြို့။ ၊ယထာ။ အကြင်သို့ ကိတ်ထန့်သောကြောင့်၊စိတ်ကို၊ငါ၏စိတ်သည်၊ နုသဏ္ဌာတိ၊ မတည်တံ့နိုင်၊ ထတာ၊ထိုသို့မတည်တံ့နိုင်အောင်ကြောက်လန့်သောကြောင့်၊အဇ္ဈ၊ ယခု

တကြိုတ်၊မမ၊ဂါ၏၊ပရာဇိကော၊ ရှုံ:ရခြင်းသည်၊နိသဒ်သယ်၊ယုံကြားမဲ့ပင်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်သတ္တံ့ ၊ စ၊ဆိုပြီး၊ နာဂသေနာသ၊ နာဂသိန် မထေရ်၏၊ဇ ကော၊အောင်မြင်ခြင်းသည်၊ဘဝိသာတိ၊ဖြစ်သတ္တံ့သတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊မိန့်ဆိုကေဝ်မူထေကုန်ပြီ၊ ၊ဗာဟိရကထာ၊ ဗာဟိရကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံ:ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂–မိလိန္ဒပညာ–၁–မဟာ၀ဂ်၊
၁–နာမပညတ္တိပဉ္စာ၊

ဣ အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊မိလိန္ဒေါရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ထေနု၊အကြင် အရဝ်၌ကား၊အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တေနု၊ထိုအရဝ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်းကပ်လေ၏၊ ဥစသင်္ကမိတ္မာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မတာနာဂသေနေန၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ ၊အတူတကွ၊သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြောဟောလေ၏၊ သမ္မောဒနီ ယံ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြောဟောအပ်သော၊သာရဏီယံ ၊အသက်ထက် ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ကထံ၊စကား၊ကို၊ပိတိသာရေ ဝတ္မာ၊ပြီးဆုံ:စေ၍၊ ကေမန္ဒံ၊လျှောက်ပတ်သောနေရာ၌ကား၊ နိသိဒိ၊ နေထိုင်ထေ၏၊ ၊အာ ယသ္မာပိခေါနာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်လည်း၊ ပဋိသမ္မောဒိ ယေ၀၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စကားကြောကြားခြင်းဖြင့်ပင်၊ မိလိန္ဒသ ဒ္ဓေ၊မိလိန္ဒမင်း၏၊စိတ်တို့၊စိတ်ကို၊အာရောစေသိ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပြီ၊ ၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊မိလိန္ဒေါရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ နာဂ သေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ဇေတ်ဝစနံ ၏သို့သောစကားကို၊ အ၀ေါ စ၊လျှောက်ထား၊လေ၏၊ ကိံ အ၀ေါစ၊ အာဘယ်သို့ လျှောက်ထား၊သနည်း၊ ဘန္တေ၊အရှင်မြတ်၊ကို၊ကထံ ဥာယတိ၊အာဘယ်သို့ထင်ရှား၍သိအပ်ပါသ နည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ကိန္နာမော၊အာဘယ်အမည်တော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊လျှောက်ထား၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊အ ကံ၊ငါသည်၊နာဂသေနောတိ၊နာဂသိန်ဟူ၍၊ဥာယတိ၊ထင်ရှား၍အမျှားသိအပ် ပေ၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊မ ၊ငါ့ကို၊ နာဂသေနောတိခေါ၊ နာဂသိန်ဟူ၍ ပင်၊သဗ္ဗြဟ္မစာရီ၊သိတင်းသုံ:တော်တို့သည်၊သရဒါစရိယ်၊ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ အဗိစ၊ထိုမှတစပါ:ထည်း၊မာတာပိတရော၊ အဝိဆာတို့သည်၊နာဂသေနော ကိ ၀၊နာဂသိန်ဟူ၍ထည်း၊ကောင်း၊သူ့ရသေနောတိ ၀၊သူ့ကောင်းနှင့်ဟူ၍ထည်း

ကောင်းဝိရသေနောတိ၀ါ၊ဝိရသိန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊သိဟသေနောတိ၀ါ
သိဟသိန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊နာမ်၊အမည်သည်ကား၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိစ၊ခါ၊စင်စစ်သော်ကား နာဂသေနောတိ၊နာဂသိန်
ဟူသော ယမိဒံနာမ်၊အကြင်အမည်သည်၊ အဏ္ဍိ၊ရှိ၏။ တံနာမံ၊ထိုအမည်
သည်၊သခါ၊ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသာတည်း။ သမညာ၊ သရုတ်ခြင်းသာ
တည်း၊ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ဝေခြင်း သာတည်း။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်
ဝေါ်စရာ ပညာတ်သာ သာတည်း။ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှ သာပေတည်း။ ဟိ၊သင့်
စွဲ၊ကြောင့်၊ဤနာဂသိန်ဟူ၍ရှိက်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူတေ သတ္တ၀ါအထည်
ဝတ္ထု၊ကို၊ နဥပလဗ္ဘတိ၊ ဥပါဒါဖြင့်ရှုကြည့်၍ မမြင်ရ၊ မဟုတ်၊ ဤသို့၊
အဝေါ၊ပါ၊ဒိန်တော်မူလေ၏။ ၊

အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ ဗိလိန္ဒေါရာဇာ၊ဗိလိန္ဒမင်းသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊အ
ဟ ဆိုး၏။ကိုယ်အာ ဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ပရိယာယ်ကုန်သော၊
ဘေ၊ရှေ့ယောနေ ကာ၊ အိုဝေယနကအမတ်တို့။ ဝ၊ဆိုပြင်း အသိတိသဟ
သာ၊ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ ဘောရှေ့ဘုရားတို့။ အိုအရှင်ဟောနိုးတို့ မေ၊အ
ကျွန်ုပ်၏၊ဝစနံ၊ ပြောသည့်သောစကားကို၊ သုဏာ ကျေးဇူးပယူပါကုန်၊အထံ
နာဂသေနော၊ဤနာဂသိန်မထေရ်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊အဟု၊ပါ၏ဆိုလေ၏။ကိုယ်
အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ကား၊ သင့်မြတ်စွာ ထွေ၊ဤရှင်နာဂသိန်မ
ထေရ်ဟူ၍ရှိက်၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သူတေ သတ္တ၀ါအထည်ဝတ္ထု၊ကို၊ နဥပ
လ ဗ္ဘတိ၊မမြင်ရ၊ဟုတို့၊ဤသို့၊အ ၊ ပါ၏ဆိုလေ၏။ ၊ တံ၊ထိုအရှင်နာဂသိန်
မထေရ်ဆိုသောစကားကို၊အဘိနန္ဒိတ္ဝါ ကောင်းလှပေ၏ဟုနှစ်သက်ခြင်း
ဌာ၊ကလျှင်နှုခေါ်။ ကျေဝိကန်သင့်မြတ်ပါ၏ခံ ထေ၊ဟုတို့၊ဤသို့၊အ၊ဟု၊ဆိုပြီ
အထခေါ်၊ထိုအခါ၌ကား၊ဗိလိန္ဒေါရာဇာ၊ဗိလိန္ဒမင်းသည်၊အာယသ္မန္တံ နာဂ
သေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ၊ဝေါ၊
ယျောက်ကြား၏။ ကိုယ်အ၊ဝေါ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ကြားသနည်း။ ၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သူတေ
သတ္တ၀ါအထည်ဝတ္ထု၊ကို၊ သစေနုပလဗ္ဘတိ၊အကယ်၍ရသည်းမရအပ်သည်
ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ဝေ၊ ဤသို့မရအပ်ခဲ့သော်၊တုဗ္ဘာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့အား၊စိ၀ရ
ဒိဏ္ဍပါ တယောနာသနဂိသာန ပစ္စယာ၊ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ သကိန်း၊ဆွမ်း
ကျွေး၊အိပ်ရာသူနာကို၊အထောက်အ အပ်ဖြစ်သော ဆေးစပ္ပည်း၊ပရိက္ခရာ
ကို၊ကောစရဟိ၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒေတိ၊ပေးလျှသနည်း။ တံ၊ထိုပေးတတ်
သောစပ္ပည်းကို၊ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ထေသ

နည်း၊ သိမိတ်အကျင့်သိလက္ခဏာ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ထိပ်းသနည်း၊ ဘာဝနာကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်သနည်း၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်ပြီသနည်း၊ ပါဏာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဟနတိ၊ သတ်ဖြတ်သနည်း၊ အဒိန္နံ၊ သူမပေးသောဥစ္စာကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူသနည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ၊ ဝတ္ထုကာမကို မှီခိုကာ မှောက်မှားသောအကျင့်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ စရတိ၊ ကျင့်သနည်း၊ ရသာ၊ မဇ္ဇနီယတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဘဏတိ၊ ပြောဆိုတတ်သနည်း၊ မဇ္ဈံ၊ သေအရက်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပိဝတိ၊ သောက်ကြူးသနည်း၊ ပဌာနနှုရိယကမ္မံ၊ မာတုစောတကစသောပဌာနနှုရိက်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ယာသဟ၊ အကြင်သို့ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောကြောင့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ကရောတိ၊ ပြုဘိသနည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေပြီ။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေပြီ။ ကုသလာကုသလ ... ကမ္မာနံ၊ ကောင်းမွမကောင်းမွက်တို့ကို၊ ... ...

စ၊ဖြေဆိုတော်မူပေ၏။ ထောမာ၊ အမြတ်ရှိသည်၊ နာဝေသနော၊ နာဝ
သိန်းထထော့၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်း
ဖြတ်၊ နဟိ၊အမြတ်ရှိ နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆို
တော်မူ၏။ နခါ၊ ထက်သည်းခြေသည်းတို့သည်၊(ပ)၊မတ္တကော၊ ဦးထိပ်
ရှိက်၊ မတ္ထလုင်္ဂ်ံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ နာဝ သေနောခေါ၊ နာဝ သိန်ထေ
ထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊
ဦးနှောက်သည်နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆိုတော်
မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဟိန္ဒု၊ အသို့နည်း၊ ရုပ်ရုပ်သည်၊ နာဝသေ
နော၊နာဝသိန်ထေထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊ ရုပ်သည်နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေ
တော်မူ၏။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ နာဝသေနော၊နာဝသိန်ထေထော့၊ ရှုတိ၊ဤ
သို့၊ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊ဝေဒနာသည်နာဝသိန်မ
မည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ သညာ၊သညာသည်၊နာ
သေနော၊နာဝသိန်ထေထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊သညာသည်နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆို
တော်မူ၏။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊နာဝသေနော၊နာဝသိန်ထေထော၊ ရှုတိ
ဤသို့၊ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊ သင်္ခါရတို့သည်နာ
သိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်
သည်၊နာဝသေနော၊နာဝသိန်ထေထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။
မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ နဟိ၊ဝိညာဏ်သည်နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရာ
ဝိညာဏ်၊ရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏ်ရှိသည်၊နာဝသေနောကိ ပန်
နာဝသိန်ထေထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်
နဟိ၊ရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဏ်တို့သည် နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ရုပ်ရုပ်ကိုထည့်
ကောင်း၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ သညာ၊သညာကိုထည့်ကောင်း
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့ကို ထည့်ကောင်း၊ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်ကို ထည့်
ကောင်း၊ အညတ္တ၊ကြဉ်ထား၍၊ နာဝသေနောကိ ပန်၊နာဝသိန်မည်ထေသ
ထော၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊ဝုန္ဓ်၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊နဟိ၊ရုပ်ဝေဒ
နာသညာသင်္ခါရဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ ထည့်နာဝသိန်မမည်ချေ၊ ရှုတိ၊
ဤသို့၊အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟိ၊ဘုရား၊တ

ပည်ကောဝိသည်၊ ပုဏ္ဏားနှင့်ပုဏ္ဏားမ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းပင် ၊တံနာဂသေနံ၊ ထိုနာဂသိန်ကို၊ နုပသသာမိ၊ မမြင်ရ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဒေါ်ယော၀၊ အသံမျှတည်းပင်၊ နာဂသေနော နုခေါ်၊ နာဂသိန်ထေလော၊ ဖြစ်တိ၊ ဤသို့ပုဏ္ဏား၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ အသံမျှတည်းသည်းနာဂသိန်မမည်ရော့ ဖြစ်တိ၊ ဤသို့၊ အ၀ေါ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤအရာ၀ယ်၊ ကောဝနနာဂသေနော၊ အဘယသ်သည်နာဂသိန်မည်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အလိုက်၊ အမှန်ရှာတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ရေသာ၀ါဒီ၊ ရေသားကို ဘာသတိ၊ ဆိုကိုး၏၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေတကား၊ ဖြစ်တိ၊ ဤသို့လွန်စွာ အပြစ်တင်၍၊ အ၀ေါ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ မိလိန္ဒ ံ ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ ဧတေ ၀စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အ၀ေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ ံ အ၀ေါ၊ အဘယသ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ ခေါ၊ သင်မင်းမြတ်ကား၊ ခတ္တိယသုခုမာ လော၊ မင်းမျိုးတို့၏ နူးညံ့ခြင်းရှိ၏၊ အနှစ်နှင့်သုခုမာ လော၊ စင်စစ်နူးညံ့ ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တ သ ဂေ၊ ထိုသင်မင်းမြတ်သည်၊ မဏ္ဍန ဋ္ဌ ကသမယ်၊ ပွန်းတည့်ရှိနှင့်ကြီးအခါ၌၊ တတ္ထ ဘယ၊ ပူလောင်ထသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေပြင်နှင့်၊ ဥဏ္ဏာယ၊ ပူပြင်းထ သော၊ ဝါလိကာယ၊ သဲပြင်နှင့်၊ ခရာယ၊ ကြမ်းတန်းသော၊ သက္ခရကဋ ထ ဝါလိကာယ၊ ကျောက်စရစ်ခဲအိုခြမ်းကွဲသဏ္ဌာန်ပြင်နှင့်၊ မန္ဒတ္ထေ၊ နင်း၍၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဥဒ္ဓ ံ ကတ္ဝါ သ၊ ချိတ်ကြွလာခဲ့စဉ်၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဥဏ္ဍ ံ ၊ ကျွဲ၊ နာဂျိန်းစင်ကုန်ထိပ်တကား၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကိ ံ ထ မတ်၊ ပင်ပန်းပေထိပ်တကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥ ပဟာ ဥတိ၊ ညှိုးနွမ်းပေ ထိပ်တကား၊ ခုဏ္ဍ သ ဟ ဂတံ၊ ဆင်းရဲနှင့်တကွသော၊ ကာယ ဝိညာဏံ၊ ကာယ ဝိညာဉ်စိတ်သည်၊ ဥ ပ ဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်သ ထိပ်တကား၊ ကိ ံ ၊ အ သို့နည်း၊ တွံ ခေါ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ပါ ဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ အာ ဂ တော၊ ချိတ်ကြွခဲ့ပေ ၏ သည်၊ အ သိ ခေါ၊ ဖြစ်ပါ ၏ ထ ထော၊ ဥ ခါ ဟ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ခဲ့ ရှုံ၊ ဝါ ဟ ဒေန၊ ယာဉ်ရထားဖြင့်၊ အာ ဂ တော၊ ချိတ်ကြွခဲ့ပေ ၏ သည်၊ အ သိ ခေါ၊ ဖြစ်ပါ ၏ ထ ထော၊ ဟုတ်၊ ဤသို့ မေးတော်မူ ပေ ၏ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အ ဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါ ဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ နာ ဂ ဗ္ဗာ ဝိ၊ မထ ပါ ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာ ဂ တော၊ ထ ာ သည်၊ အ သို့ ဖြစ်ပါ ၏ ဟုတ်၊ ဤသို့ ၊ အ ဝေါ၊ လျှောက်ဆို ၏ ၊ ၊ မဟာရာ ဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ ၊ သင်မြတ်သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာ ဂ တော၊ ထ ာ သည်၊ သ စေ ခေါ အ သိ၊ အ ဂ ဟ ယ် ၍ ဖြစ်ပါ အံ၊ ဧ ၀ံ၊ ဤသို့ ဖြစ်မူ ကား၊ မေ ၊ ဗျိ အား၊

ရထိုးရထားကို၊အသောရောစေကို၊ပြောကြားပါ၏။ဦးထောမပ သရုစ်မင်းမြတ်၊
ကို၊အသိနည်း၊ဤသာ၊ဤရထားသန့်သည်၊ ရထောနှခေါ်ထားပေကော
ဟုတိ၊ဤသို့၊အပေါ်၊ မေးတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊ နတ်ရထားသန့်
သည်ရထားမဟုတ်၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ အကျွှေ့ရထား
ဝင်ရိုးသည်၊ ရထော်ရထားလေလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။
ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်ရထားဝင်ရိုးသည်ရထားမမည်ချေ၊ဟုတိ၊ဤသို့
အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ဝဏ္ဏာနှိ၊ရထားဘီးတို့သည်၊ ရထား၊ရထားတို့လေ
ထော၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်ရထား
ဘီးတို့သည် ရထားမမည်ကုန်ချေ၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။
ရထပဋ္ဌာ၊ ရထားပုံတောင်းသည်၊ ရထော်ရထားလေလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။
ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်ရထားပုံတောင်းသည်ရထား
-မမည်ချေ၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ ဝေဌဏ္ဍာကော၊ရထား
ထောက်သည်၊ရထော်ရထားလေလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။
ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရာ ၊ နတ်ရထားထောက်သည် ရထားမမည်ချေ၊ ဟုတိ
ဤသို့။အဝေါ်၊ လျှောက်ဆို၏။ ယုဂ်ထမ်းပိုးတုံ်းသည်၊ ရထော်ရထား
လေလော၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်ထမ်း
ပိုးတုံ်းသည်ရထားမမည်ချေ၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ဝေတ္ဌိယော
ကြိုးတို့သည်၊ရထား၊ ရထားလေလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။
ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊ နတ်ကြိုးတို့သည် ရထားမမည်ချေ၊ ဟုတိ၊ဤသို့။
အဝေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ပေဘောဒယမ္ဘိ၊နှင်တံကြိမ်လုံးသည်၊ရထော်ရထား
လေလော၊ဟုတိ၊ဤသို့။ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား ၊ နတ်နှင်
တံကြိမ်လုံးသည်ရထားမမည်ချေ၊ဟုတိ၊ဤသို့။အပေါ်၊လျှောက်ဆို၏။ ၊
မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ကို၊အသို့နည်း၊ဤသာ၊ဆက္ခစက္ကရထပမ္ဘဝရထဏ္ဍာ
ယုဂရတ္ထိပတောဒါ၊ရထားဘန် ရထားဝင်ရိုးရထားဘီး ရထားပုံတောင်းရ
ထားထောက်ထမ်းပိုးတုံ်းကြိုးနှင်တံကြိမ်လုံးတို့ကဲ့၊ အညတြ၊ကြဉ်၍၊ရ
ထော်ရထားလေလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘု
ရား၊ နတ်ရထားသန့်ရထားဝင်ရိုးရထားဘီးရထားပုံးတောင်းရထားထော
ထမ်းပိုးတုံ်းကြိုးနှင်တံကြိမ်လုံးတို့ကဲ့ ကြဉ်၍ရထားမမည်ချေ၊ ဟုတိ၊ဤ
သို့။အပေါ်၊လျှောက်ဆို၏။မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊အတ်ငါသည်ပုန္ဓဏ္ဍော
ပုန္ဓဏ္ဍော၊မေးတိုင်း မေးတိုင်း၊ တံရထ်ထိုရထားကို၊ နမသ္သာမိ၊မမြင်
ချေ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ရထ သန္ဓေါ်ယော၊ရထားဟူသောအသံသည်သာ

ရထေးနှုခေါ်။ ကထားသေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘော်ဖြူ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ ရထားဟူသော အသံသည် ရထားမမည်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ဣတော၊ ဤအရာ၌ကား၊ ကောဝနရထော၊ အဘယ်သည် ရထားမည်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွေ့သင်မင်းကြီးသည်၊ အလိုကဲ့၊ မမှန်ချေတိ ယွင်းသောစကားကို၊ ရေသာဝါဒီ ရေသားကို၊ ဘာသကိ လျှောက်ဆိုကို၏။ ရထေ၊ ရထားသည်၊ နဏ္ဍိ၊ မဂ္ဂိရေတကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွေ့သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဟကထ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ အထိုးရှင်သော ဇမ္ဗူ ဒီပ၌ကား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်ဆုံး၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သော်မင်းကဉီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှက်၊ တွေ့သင်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဘာယိတွာ၊ ကြောက်ထိန့် ၍၊ ရေသာ၊ မမှန်ချေတိ ယွင်းသောစကားကို၊ ဘာသသိ၊ ဆိုတတ်ဘိသနည်း။ ၊ ပဠူသတာ၊ ငါးရာရှုံ့သော၊ တောနွားယောနကာ၊ အိုယောနကအမတ် ကြီးတို့၊ စ၊ သို့ဖြင့်၊ အသိတိ ဟာသာ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ တောနွားတို့ ကျ။ အိုရောနန်းတို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ ပြောလတ္တံ့သော စကားကို၊ သုတ္တာ ဟု၊ နာယူလေကုန်။ အယံ ပိယိ ဒွေ ရာဇာ၊ ဤပိယိနွယ်မင်းသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဣဟ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ရေထေနဲ့ ရထားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာလတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွေ့သင်မင်းမြတ်သည် ရထေနဲ့ ရထားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာလတ်သည်၊ သစေ အသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်တုံ့ဆဲ့ ဟု သတ်၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာရောစေတိ၊ ပြောကြားလျှောက်ဆိုပါလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ် သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သျှင်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ နသမ္ဘာဒေတိ၊ မပြုံးစေနိုင်၊ တံ၊ ထိုသင်မင်းကြီး စကားကို၊ အတ်နဒ္ဓိတု၊ ကောင်းလှပေ၏ဟု နှစ်ခြိုက် ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံ နုခေါ်။ လျှောက်ပတ်ပါ့မလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုလတ်သော်၊ ပဠူသတာ၊ ငါးရာကုန်သော ယောနကာ၊ ယောနကအမတ်ကို့သည်၊ အာယသ္မတော နာဂသေနာ ၊ အ ရှင်နာဂသိန်အား၊ သာဓု ၊ ကောင်း၏။ ကောင်းချီးကြဲဘာကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးကုန်၍၊ ပိယိနွဲ့ ရာဇာနံ၊ ပိယိနွယ်မင်းကို၊ ဝေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်း မြတ်၊ ရှေ့ဒါနဲ့ ယခုတို့၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ သင်္ကြောနှော ဆိုတွင်းနှင်ပေါ် ဘဝ ယဆုတ်ခေါ်။ ပိန့်ဆိုပါလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ဆိုကုန် ၏။ ၊ အထခေါ်။ ထိုအခါ၌ကား၊ ပိယိနွယ်မင်းသည်၊ အာ

ယသ္ဒန္တ နာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ တော်ဝင်စုန်း၏စကားကို၊ အ
ကေါစ၊ လျှောက်ပြန်၏။ ကိုယ်အကေါစ၊ အာဘယ်သို့လျှောက်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာ
ဂသေန၊ နာဂသိန်အရှင်ထုရား။ အဟံ၊ ဘုရားကပည့်တော်သည်၊ ရဟ
ရှက်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘာဏာမိ၊ မဆိုပါ။ ဤသမ္ဘူ၊ ရထားသဏ္ဌာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ အက္ခဗ္ဗ၊ ရထားဝင်ဂိုး၊ ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲ
ပြု၍၊ စက္ကာနိစ၊ ရထားဘီးတံ့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရထ
ပဒုမဉ္စ၊ ရထားပုံးကောင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရထဆောက်ကု
ရထားထောက်ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရေထောတိ၊ ရထားဟူ၍
သမ်း၊ ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသည်၊ သမညာ၊ သမုတ်ခြင်းသည်၊ ပညတ္တိ၊
အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းသည်၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်စကားပညာတ်သည်၊
နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကေါစ၊ လျှောက်
၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်း
စွာပင်လျှင်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဟာနာသိ၊ သိပါ၊ ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤသင်လျှောက်ထားသော ရထားအတူသာသျှင်၊ မဟာ်ပိ၊
ဝါ၏လည်း၊ ကေ သေစ၊ ခပ်ပင်ကို့ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ရထာမေ
စ၊ အမွေးတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ (ပ)၊ မဏ္ဍလုဂ်စ္စ၊ ဦးနှောက်
ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ
၍၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ သညာစ၊ သညာ
ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ သင်္ခါရေစ၊ သင်္ခါရတို့ကို ထည်း
ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ဝိညာဏံစ၊ ဝိညာဏ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲယူ၍၊ နာဂသေနောတိ၊ နာဂသိန်ဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသည်၊
သမညာ၊ သမုတ်ခြင်းသည်၊ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်၊ ဝေါ
ဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်စကားပညာတ်သည်၊ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသည်၊ ပဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်အမှန်သော်ကား၊ ဣဒေ ဣနာဂသိန်ဟူရာ ရှိကား၊ ပရမတ္ထ
တော၊ မဟောက် မပြန့်မှန်သော အနုက်အားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဝုဋ္ဌေသော
ဝုဋ္ဌိ(ရ)သူ ပါသတ္တဝါ အထည်ဝတ္ထုကို၊ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရစကောင်းပေ၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝဇိရာယ၊ ဝဇိရာမည်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းသည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံရုခါ၊ ရှေ့တော်မျက်မှောက်ရှိကား၊ တေ၊
ထိုဂါထာကို၊ ဘာသိတာ၊ ဟု၊ ရှေးရှင်အစဉ်ပြု၊ ကိုဘာသိတံ၊ အဘာယသို့ ဟု၊
ရှင်လေသနည်း၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြအံ့၊ အဂ်သမ္ဘာ ရေတွင်းသန့်ဝင်ရိုး
ထန်းပိုးစသောလည်း၏ အမိတ်အဆောက်အဦးရှိကား၊ ရထောတိ၊ ရထားဟူ

၍။သန္ဓေါ။သန္ဓပညာတ်သည်၊ ဟောတိယဏာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ ၊ ဝေ၊ဤနည်းအ
တူ၊ခန္ဓေသု၊ ရူပက္ခန္ဓာစသော ခန္ဓာတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိလတ်ကုန်သော်၊
သဏ္ဌာတိ၊ပုဂ္ဂိုလ်သူငါသတ္တဝါကောင်ဟူသော၊သမ္မုတိ၊သရတ်ခေါ်ဝေါ
ခြင်းပညတ်တရား၊သည်,ဟောတိ၊ဖြစ်ရသည်။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဣဒ္ဓိ
ဝင့်အပ်၏။ ၊ဟူတိ၊ဤသို့နာဂသိန်မထေရ်မိန့်ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေနာဂ
သေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အစ္ဆရိယံ၊ဆုံဘွယ်ရှိပေစွတကား
ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊အဟု,တံ၊မဖြစ်ဘူးပြီဖြစ်
ပေစွတကား၊အတိစိတြောနိ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်လှကုန်သော၊ဟဠံ၊ပဋိဘာနာ
နိ၊ပြဿနာမေးခွန်းစကားတို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇိတာနိ၊ဖြေဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏
ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားရှင်သည်၊ ယဒိဘိမ္ဘေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသင့်ရှာ၊အကယ်၍သာ
ရှိထေကြားနှင့်၊ ဝေ၊ဤသို့ရှိသေမူကား၊ သာရုကာရီ၊ ကောင်းမြတ်ကြောင်
းထောမနာစကားကို၊ ဒဒေယျ၊ကောင်းထင်စွာပေးထေရာ၏၊ဘန္တေနာဂသေန
နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊သာရုသာရ၊ ကောင်းလှစွကောင်းလှစွ
အတိစိတြောနိ၊အလွန်ဆန်းကြယ်လှကုန်သော၊ဟဠံ၊ပဋိဘာနာနိ၊ပြဿနာမေ
ခွန်းစကားတို့ကို၊ဝိသဇ္ဇိတာနိ၊ဖြေဆိုမပ်ကုန်ပြီ၊ဟူတိ၊ဤသို့ပြီးကျူးခဲ့မော်
သာရုခေါ်ထတ်၏။ ၊ဟဠ္ဗမာ၊ရှေးဦးစွာသော၊နာမပညတ်ပညာ၊နာမပညတ်
ပြဿနာသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂–ဝ[illegible]ဂတာနုပဗ္ဗာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တို့၊အရှင်ဂြိတ်ကား
ကတိ၀သော၊မည်မျှ၀ါ၊တော်ရှိသည်၊အသို၊ဖြစ်ထတ်သနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့
မေးလျှောက်လတ်တော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ အတ်၊ငါကား၊ သဏ္ဌာ
သော၊ရဟန်း၀ါခုနစ်၀ါရှိပေပြီ၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊အပေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ
အရှင်ဘုရား၊ တေသဏ္ဌာ ထိုခုနစ်၀ါတို့ဟူကုန်သည်၊ ကေ၊အဘယ်တို့ပေ
နည်း၊တို့၀ါ၊အရှင်ဘုရားသည်မူလည်း၊ သဏ္ဌာ၊ခုနစ်၀ါတို့ထော၊ဂဏနာ၀ါ
အရေအတွက်ဂဏန်းတို့သည် မူလည်း၊ သဏ္ဌာ၊ခုနစ်၀ါတို့ပေလော၊ဟူတိ
ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊လျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊ဟေနခေါ၀နသမယေန၊ ထိုအခါ၌ကား
သဗ္ဗာဘရဏသာ၊ အလုံးရုံသော၊တန်ဆာတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတာသာ၊တန်ဆာ
ဆင်ယင်အပ်သော၊ အလက်ဘပဋိယတ္တာသာ၊ ဟန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့်ဆက်
စပ်သော၊ဗိုလိန္ဓသမုဒ်ကြီး၊ဗိုလိန္ဓမင်း၏၊ဆင်းယောဝါ၊ကိုယ်ရိုယ်သဏ္ဌာန်ယည်

ပထဝီယံ၊ မြေပေါ်ရှိက်၊ ဒီသတ်၊ ထင်မြင်လေ၏။ ဥဒကမဏိကေစ၊ သော်ရေခွက်ရှိက်လည်း၊ ဆာယာ၊ ကိုယ်အရိပ်သည်၊ ဒီ၊ တ်၊ ထင်မြင်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ အာယ သ္ဍာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဗိုလိန္ဒရာဇာနံ၊ ဗိုလိန္ဒမင်းကို၊ တော်ဤသို့သောစကား၊ ဒေ၀ေါ၊ မိန့်ဆို တော်မူပေ၏။ ကိ၊ အ၀ေါ၊ အဘာယတ်သို့ မိန့်ဆိုတော်မူပါသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ အယံ ဆာယာ၊ ဤအရိပ်သည်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌ကျက်လည်းကောင်း၊ ဥဒကမဏိကေစ၊ သောက်ရေခွက်ရှိက် ထည်းကောင်း၊ ဒီသတ်၊ ထင်မြင်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယန်၊ မေးသော်၊ တွံ၀ါ၊ သင်မင်းမြတ်သည်မူလည်း၊ ရာဇာကိ၊ မင်းထသော ဆာယာ၀ါ၊ အရိပ်သည်မူလည်း၊ ရာဇာကိ၊ မင်းသေလော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရာဇာ၊ မင်း၊ မတည်း၊ အယံ ဆာယာ၊ ဤအရိပ်သည်၊ နရာဇာ၊ မင်းမဟုတ်ပါ၊ ပန၊ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ ဆာယာ၊ ဖြစ်ရသည်၊ ပဂတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အ၀ေါ၊ ထျောက်ဆို၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ၊ မေ၊ ခေါ၊ ဤနှင့်တူစွာ ပင်၊ ဘဝသံသရာ၌ နှစ်တို့၏၊ ဂတိနှာ၊ အမေ၊ အတွက်၊ ကောင်းတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ ရုနစ်ဝါ တို့သည်ပတည်း၊ ဆာ၊ ဝါ၊ သည်၊ ဒပန သတ္တ၊ ရုနစ်၊ ဟုတ်ချေ၊ ပန၊ စင်စစ်ဆို သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ သတ္တ၊ ရုနစ်ရုအရေအတွက်တို့ သည်၊ ပ၀တ္တာ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆာယူ၀ံ၊ အရိပ်နှင့်၀ါ တူညီ၏။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အ၀ေါ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘန္တေ၊ နာဂ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ အ၀ဏ္ဏ၊ တံ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲဖြစ်ပေစွ၊ အတိဝိတ္ထာ၊ နိ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်လှကုန်သော၊ ပညာ၊ ပဋိဘာ၊ နေ၊ ပြဿနာ ပေးသွန်းတို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဘာ၊ နိ၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အ၀ေါ စ၊ ထျောက်ဆိုလေ၏။ ၊ ဒုကိ၊ ယာ၊ နှစ်ရုတို့၏ ပြဿ၊ ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝ၊ ဿ၊ ဝ၊ ဘာ၊ ပညာ၊ ဝါ၊ တော်အ၊ ခေ၊ အတွက်ကိုမေးသော ပြ၊ ၊ နာ၊ မေးသွန်း သည်၊ နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီး၊ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃–ဝိမံသနပညာ၊

ရာဇာ၊ ဗိုလိန္ဒမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ မဟာ၊ တပည့်တော်နှင့်၊ သင်္ခါ၊ အတူ၊ ဟက္ခ၊ သလ္လ ဝိသဟ၊ ဆွေးနွေး

တိုင်ပင်ကောင်းမူပါအံ့သော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ။မဟာ
ရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တို့၊ ယင်မင်းမြတ်သည်း၊ ဗေဿိဟပါဒ်၊ ပညာရှိတို့၏ တိုင်ပင်
ပြောဆိုခြင်းမျိုးကို၊ သစေ သလျှင်ပါ ယခု၊ အ ကယ်၍ တိုင်ပင်ခဲ့ဆုံ၊ ဝေ၊ ဤသို့
ပြောဆိုဆုံ၊ ပန်၊ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ၊ ရာဇပါဒ်၊ မင်းတို့၏ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း
မျိုးကို သစေ သလျှင်ပါ ယခု၊ အကယ်၍ တိုင်ပင်ပြောဆိုခဲ့ဆုံ၊ ဝေ၊ ဤသို့ပြော
ဆိုခဲ့ယော၊ နှသလျှင်ပါ ယခု၊ မတိုင်ပင် မပြောဆိုလိုပေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊
အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘုန်းတော်ရှင်ယောနှ၊ နှာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ဘုရား။ ဗဿိကာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကထံ သလျှပန်း၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်
ပြောဆို လေကုန်သနည်း။ ရှုတိ၊ ဤသို့မေးထေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ပဗ္ဗိုဘုန်းပညာရှိတို့၏ခေါ်စင်စစ်၊ သလျှာပေ၊ ဆွေးနွေးပြောဆိုရာနှင့်၊
အာဝဇ္ဇန်ပါ၊ စကားဖြင့်ချီးနှောင်ခစ်ပတ် ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်
အပ်၏၊ နှိုင်းဖွယ်ပါ၊ ကုန်သည်ဖြေချွတ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ နှိုင်ဂေါပါ၊ ဒွိဝင်ခွင်းရှုတ်ချခြင်းကိုလည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်၏၊ ပဒို
ကမ္ဘမ်ို၊ အပြန်အမှုပြုလုပ်ပြောက်တင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ ဝိဝေါသားသာဟိ၊ အကျွမ်းဘဝင်ကိုသည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်၏၊ ပဒိုဝိ
ဝေ ပသော၊ သူ၏ဆုတဲ့ အပြန်အကျွမ်းတဝင်ကိုလည်း၊ ကယိရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗိုဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နစကုမ္ဘန်း၊
အမျက်သည်းမထွက်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ ခေါ်၊ ဤသို့ဟု၊ ပဗ္ဗို
တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သလျှပန်း၊ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အ
ပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘုန်းတော်ရှင် အရှင်ဘုရား၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ကထံ ပ
နသလျှပန်း၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်ပြောဆိုလေကုန်သနည်း။ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှော်
ဆိုယော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရာဇာနော ခေါ်၊ မင်းတို့သည်ကား၊ သလျှပေ၊
ဆွေးနွေးရာနှင့်၊ ကော်ဝဏ္ဏ ၊ ထခုသော ဝဏ္ဏကို၊ ပဇာနန်း ဝန်ခံကုန်၏၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တံ ဝဏ္ဏ ၊ ထိုဝဏ္ဏကို၊ ဝိလောမေတိ၊ ချုတ်ယွင်း
စေ၏၊ တ သ၊ ထိုသူအား၊ ဒဏ္ဍ ၊ ဒဏ်ကို၊ အာဏာပေန်း၊ ပေးစေကုန်သော၊
ရှုမယော၊ ဤသူအား၊ ဒဏ္ဍ ၊ ဒဏ်ကို၊ အာဏာပေထ၊ စေခိုင်းကုန်၏၊ ရှုတိ၊
ဤသို့၊ အာဏာပေန်း၊ စေခိုင်းကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ ခေါ်၊ ဤသို့
လျှင်၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ သလျှပန်း ပြောဆိုကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ
စ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဘုန်းတော်ရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
သည်၊ ပဗ္ဗိုဘဝါဒ ၊ ပညာရှိတို့တိုင်ပင်ခြင်းမျိုးကို၊ သလျှပေ သယံ၊ တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပါအုံ၊ ရာဇပါဒ ၊ မင်းတို့ပြောဆိုခြင်းစကားမျိုးကို၊ နော သလျှ၊

ဗိသဝါဒီ၊မေးပြောဆိုပါ၊ သဒ္ဒန္တော၊အရှင်မြတ်သည်၊ဗိသဝဒ္ဓေ၊လွတ်လွတ်ရဲရဲ၊ သလ္လပတု၊ပြောဟောတော်မူပါ၊ဘိက္ခုနာဝါ၊မဟာန်းနှင့်ထည်းကောင်း၊ သာမဏေ၊ရဟန်ဝါ၊သာမဏေနှင့်ထည်းကောင်း၊ဥပါသကာနဝါ၊ ဒါယကာနှင့်ထည်းကောင်း၊ အာရာဓိ ကေနဝါ၊ အရာဓိ စောင့်နှင့် ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ သလ္လပတိယ ထေ၊ ဟာ၊ပြောသကဲ့သို့၊ ဇော်၊ဤအတူ၊ ဘဒ္ဒန္တော၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗိသ၊ဒ္ဓေ၊လွတ်လွတ်ရဲရဲ၊ သလ္လပတု၊ပြော ဟောတော်မူပါ၊မာဘာဘထတု၊မတွန့်ရွံတော်မူပါလင့်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊ စ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းတော်ပါပြီ၊ဟုတိ၊ဤ သို့၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ အဇ္ဇုနမောဒိ၊ ပမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြီတော်မူ၏၊ ၊ရာဇ၊ ဗိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအုံ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ပုစ္ဆ၊မေးပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့ပန်ခံတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မေ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊မေးအပ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝိ ဿဇ္ဇိတုံ၊ဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊တဿ၊ အရှင်ဘုရား၊သည်၊ကိ၊ပနဝိဿဇ္ဇိတုံ၊ အဘာယ်ကိုဖြေ အပ်သေးသနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တဿ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ ကိ၊ပနပုစ္ဆိတုံ၊ အဘာယ်ကိုမေးအပ်သနည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊တတိယံ၊သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိမံသနပဏ္ဍိ၊ဝိမံသနပြဿနာ၊ဟူ၏၊သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးဆုံး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄-အနုန္တကာယသဿပဏ္ဍာ၊

အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗိလိန္ဒသမ္ဘေ၊ ဗိလိန္ဒမင်းအား၊ ဇော်၊ဤ သို့သော အကြံအစည်သည်၊ အ ၊ ဟာသိ၊ ဖြစ်သတ်၏၊ ကိ၊အဟောသိ၊အ ဘယ်သို့ဖြင့်သနည်း၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ၏၊ မ၊သာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊သလ္လပိတုံ၊ ပြောဟော၊ခြင်းငှါ၊ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်၏၊စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊မေ၊ငါသည်၊ဝုဏ္ဏိတဇ္ဇာနိ၊ မေးမြန်းဘွယ်တို့သည်၊ဗဟုကာနိ၊များပြား၊စွာ၊ဝုဏ်သော၊ထာနိ၊ရှိကုန်သော်၊ အကြောင်းအရာတို့သည်၊ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သတ္တံ့၊ တာနိ၊ရှိကုန်၊ ထိုအရာတို့သည်၊အပုဏ်

တာနိုယော၀၊ မမေးရသေးကုန်သည်သာလျှင်၊ ထာ၀ဘ၀ပ်ပ်ပ်ဖြစ်ကုန်
သတ္တံ့၊အထ၊ ထိုသို့မမေးရသေးဘဲ၀ယ်၊ သူ့ရိယော၊နေမင်းသည်၊အထက်
ပိ၊သတိ၊၀င်သေလတ္တံ့၊ အဟံ၊ဂါ၊သည်၊သွေ့နက်ဖြန်ခါ၊ အနှေ့ပူရေ့နန်း
တွင်းနှိုက်၊သလ္လပေယျ၊လျှောဝ်ထား၊ပြောဆိုရမ္ဘကား၊ယန္ဒုနှ၊ကောင်းထေ
ရှုတိ၊ဤသို့သောအကြောသည်၊အ၊ဟာသိ၊ဖြစ်ထတ်ရ၊ ချာ၊ပိတိနှမင်းကြီး
သည်၊ဒေ၀မန္တိယံ၊ ဒေ၀မန္တိယအမတ်ကို၊ ၎င်း၊ဤသို့သော စကား၊ကို၊
အ၀ေါ၊ဆိုရ၊ကိ၊အ၀ေါ၊အ၊ဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ဒေ၀မန္တိယ၊ဒေ၀မန္တိ
ယအမတ်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မှကား၊ တွ၊သင်သည်၊ ဘဒ္ဒန္တသ၊အ၎င်
မြတ်အား၊ဘန္တေ၊အ၎င်ဘုရား၊ သွေ့နက်ဖြန်၊အနှေ့ပူရေ့နန်းတော်တွင်
နှိုက်၊ရည်၊ပိတိနှမင်းကြီး၊နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ဆတ္ကတက္ခ၊သလ္လပေါ်၊ဆွေးနွေးတိုင်
ပင်ခြင်းသည်၊ ဘ၀ိသတိ၊ ဖြစ်ပါ၀ယတ္တံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာရောစေရာ၀ယ်
လျှောက်ထား၊ပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါ၊ဆိုရ၊ ဟုဒ၊ ဤစကား၊ကို၊ ၀တ္ထား၊ပိန်
ဆိုပြီး၍၊ပိတိနှောရာ၀ယ်၊ပိတိနှမင်းသည်၊ အာသနာ၊နေရာ၌ဥဇ္ဇာယ၊ထ၍
နာ၀ေနံ၊ထရံ၊နာ၀သိန်မထေရ်ကို၊အာပုစ္ဆိတွာ၊အ၎င်ပန်ကြား၍၊ရထံ
ရထား၊ကို၊ အတိ၎ဟိတွာ၊တက်စီး၍၊ နာ၀ေသနောနာ၀ေသနော၊ကို၊နာ၀
သိန်နာ၀သိန်ဟု၊ သ၎ဿာယ်၊ သ၎ဿာယ်ခြင်း၊ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုထုက်၊ပဏ္ဍ
ပိ၊ဘဲပြန်ရေ၏၊ ၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေ၀မန္တိယော၊ဒေ၀မန္တိယ
အမတ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ နာ၀ေနံ၊ အ၎င် နာ၀သိန်မထေရ်ကို၊ ၎င်း
ဤစကား၊ကို၊အ၀ေါ၊ လျှောက်ထား၏၊ကိ၊အ၀ေါ၊အ၊ဘယ်သို့လျှောက်
သနည်း၊ဘန္တေ၊အ၎င်ဘုရား၊ ပိတိနှောရာ၀ယ်၊ပိတိနှမင်းသည်၊ ၎င်းဤသို့
အာဟ၊လျှောက်ဆိုပါ၏၊ ကိ၊အာဟ၊အ၊ဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပါသနည်း
သွေ့နက်ဖြန်၊ အနှေ့ပူရေ့နန်းတော်တွင်နှိုက်၊ သလ္လပေါ်၊ဆွေးနွေးပြော
ဟောခြင်းသည်၊ဘ၀ိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပါ
၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါ၊လျှောက်ထေ၏၊ ၊ထေရော၊ နာ၀သိန်မထေရ်
သည်၊ သုဠု၊ကိ၊ ကောင်းတ,ပြီဟု၊အ,ဟု,နှုမောဒိ၊ ၀မ်း၊မြောက်တော်မူထေ
၏၊ ၊အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊တသ,ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊လွန်
ထေသဖြင့်၊ ဒေ၀မန္တိယော၊စ၊ ဒေ၀မန္တိယ အမတ်သည် ထည်း၊ကောင်း၊
အနုန္တ ကာယော၊စ၊ အနုန္တကာယ အမတ်သည်ထည်း၊ကောင်း၊ မဂ္ဂ
ရောစ၊ မဂ္ဂ,ရအမတ်သည် ထည်း၊ကောင်း၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌောစ၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌအမတ်
သည်သည်း၊ကောင်း၊ ယေန၊အကြောင်အရ၊ပ်နှိုက်၊ ပိတိနှောရာ၀၊ပိတိနှမင်း
သည်၊ အတ္ထိ,ရိ၏၊ တေန၊ထို့အရ၊ပ်သို့၊ ဥ,ပသင်္ကမိ၊ကပ်ထေ၏၊ဥ,ပသင်္ကမိ

ဖိတ္ကား၊ကပ်သေပြီး၍ဖိလိုဒ္ဓ ရာဇာနုံ၊ဖိလိုဒ္ဓမင်းကို၊ကော်၊ဤ ဗျိုသောစကား ကို၊အားဝါရုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ သဒ္ဒေ္ဓာနှာဂ သေနှာ၊ အရှင်နှာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဂန္တုတု၊ကြွလာစေအံ့ လော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာမအာဂ ဆုတု ကြွလာပါစေ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဖိန်ဆိုး၏။ ယဉ္စကေဘိက္ခု၊ အကြင်မျှလောက်ကုန် သောရဟန်းတို့ကို၊ ဆု ဆုတဲ့၊ အလိုရှိ၏။ တဉ္စကေဟိ၊ ထိုမျှးလောက်ကုန် သော၊ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်၊သင်္ခေ၊အတူတကွ၊အာဂ ဆုတု၊ကြွ လာပါစေလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ဒုတိယဝိုဒ်ခေါ်နှာ ်ခ်ပ် ပြောက်သည်။ ရာဇာ၊ ဖိလိုဒ္ဓမင်းကြီးသည်၊ ယဉ္စကေဘိက္ခု၊အကြင်မျှ လောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဆု ဆုတ်၊အလိုရှိ၏။ တဉ္စကေဟိ၊ထိုမျှ လောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်၊သင်္ခေ၊အတူတကွ၊အာဂ ဆုတု၊ ကြွလာပါ၊စေ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဖိန်ဆိုလေ၏။ တတိယဝိုဒ်၊ သုံးကြိမ်ပြော သည်။ သဒ္ဓေ္ဓာနှာ၊သဒ္ဓေ္ဓာနှအံ့မတ်သည်၊မဟာရာဇ အရှင်မင်းမြတ်၊ဒသဟိ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊သင်္ခေ၊အတူတကွ၊အာဂ ဆုတု၊ ကြွလာပါ၊စေ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။သဗ္ဗောပနဲ၊အလုံးရှိ၍ပင်၊ အယံသက္ကာရော၊ဤပူဇော်သွေးခါနှုံးတွယ်ကို၊ ဝဠိယာဒိပေ၊စိစဉ်အပ်ပြီ၊ အတိ၊ပါ သည်၊ ယဉ္စကေ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ ကို၊ဆု ဆုတ်၊အလိုရှိ၏။ တဉ္စကေဟိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သင်္ခေ၊အတူတကွ၊ အာဂ ဆုတု၊ကြွလာပါ၊စေ၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ ဘဏာမိ၊ဖိန်ဆိုပေ၏။ ဘဏော၊အချင်းတို့၊ အယံသဗ္ဗဒိန္နော၊ဤသဗ္ဗဒိန္နအ မတ်သည်၊ အညထာ၊ တမျိုးတမည်အားဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ပြောနေ၏။ မယံ၊ ပါတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါတုံ ပေးခြင်းငှါ၊ နပဋိဗလာကိ၊မစွမ်းနိုင်လေကုန်သလော၊ဆုတိ၊ဤသို့မောင်း ပဲ၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊မောင်းပဲ ပြောဆိုလတ်သော်၊ သဗ္ဗဒိန္နော၊သဗ္ဗဒိန္ဒ အမတ်သည်၊ မဂ်ကို၊ဖျက်နှာမသာယာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်လေ၏။ ။ အသေခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ဒေဝမဇ္ဈေ၊ဟောစ၊ ဒေဝမဇ္ဈေ၊ယအမတ်သည်ထည်း ကောင်း၊ အနုဇ္ဇကာယော၊စ၊ အနုဇ္ဇကာယအမတ်သည် ထည်းကောင်း၊ မဂ်ကိုရောစ၊မဂ်ကိုရအမတ်သည်ထည်းကောင်း၊ ယောနဲ၊အကြင်အရပ်နှိုက်၊

အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိအရေ၊ ဥပသက်မိ၊ ကစ်လေ၏၊ ဥပသက်မိတွား၊ ကစ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဘုံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား ကို၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ ကိံ အဝေါစုံ၊ အဘာယ်သို့လျှောက်ကြကုန် သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား။ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်လိုက်ပါ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘာယ်သို့လျှောက်ပါသ နည်း၊ ယတ္ထကေ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိ အလိုရှိ၏၊ တတ္ထကေဟိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက် ဆိုလိုက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ ဣတိ ဟု၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၊ ဝေါ၊ ကို၊ ဣတိ ဟု၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၍ ကား ဟု ဆိုလို ၏။ ဝေါ ကို ဣတိ ဟု

လျှောက်၏။ ပန်းငါးမေးခဲ့၊ ဧတေဝါတော၊ ဤအသက်ခေါ်သောထေသည် နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့၊အပသို့ထွက်ပြီးသော်၊ ယဒိနဂ္ဂရိသေယျ၊အကယ်၍အတွင်းသို့ မဝင်ခဲ့ဘဲ၊ပရိသိတွေ့။ အတွင်းသို့ဝင်ပြီးသော်၊ ယဒိနနိက္ခမေယျ၊အကယ်၍ အပသို့ မထွက်ခဲ့ဘဲ ဧဝं ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောဝုဏိသော၊ထို ယောကျ်းသည်၊ဖီဝေယျနှုခေါ်၊အသက်ရှင်နိုင်ဦးမည်လော၊ဟူတိ။ ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ အသက်မရှင်နိုင်ရာ၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ၊ပန်းငါးမေးဦးခဲ့၊ ယေဟိုမေသင်ဝမကာ၊အ ကြင်ခရီသင်းမှတ်သမားတို့သည်၊ ဘဝ်ခရီသင်းကို၊မေမှန်၊မှတ်ကုန်၏။ ကောသံ၊ထိုခရီသင်းမှတ်သမားတို့၏၊ ဝါတော၊ထွက်ထေသည်၊ပုန်းတဘန် ပရိသတိ၊ ဝင်သေးသလော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့မေး၏၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ထွက်ကောသည်မဝင်ပါ။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ပန်း ငါးမေးဦးခဲ့၊ ယေဟိုမေ ဝံသခမကာ၊ အကြင် ငြွေမှတ် သမားတို့သည်၊ ဝံသံ၊ငြွေကို၊ခေမှန်၊မှတ်ကုန်၏။ကောသံ၊ထိုငြွေမှတ်သမားတို့၏။ဝါတော၊ ထေသည်၊ပုန်းတဘန်၊ပရိသတို၊ဝင်သေးသလော၊ ဟူတိ။ ဤသို့မေးသော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊မဝင်ထားပြီ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏။ ပန်းငါးမေးဦးခဲ့ ၊ယေဟိုမေသိရိဝမကာ၊အကြင်တပိုးမှတ်သမားတို့သည် သိရိ၊တပိုးကို၊ခေမှန်၊မှတ်ကုန်၏။ ကောသံ၊ ထိုကပိုးမှတ်သမားတို့၏ ဝါ၊တော၊ထေသည်၊ပုန်းတဘန်၊ ပရိသတို၊ ဝင်သေးသလော၊ ဟူတိ၊ဤသို့ မေးသော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊မဝင်ထားပြီ၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ၊လျှောက်ဆို၏။ အထ၊ထိုသို့မဝင်ပါသဲ့သော်၊ ကိသဝေန၊ အဘာယ်ကြောင့် ဣဒါ၊တော၊ထိုခရီသင်းငြွေနှုံ့တပိုးမှတ်သမားတို့သည်၊ နမရန္တိ၊ မသေရ ကုန်သနည်း၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊မေးပြန်၏။ ၊ဘဉ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တယာဝါဒိနာ၊ အရှင်သို့စကားကပ်ဆိုလျှောရှိသော သူ့နှင့် သဒ္ဓိ၊ယှဉ်ပြွတ်၍၊သလ္လပိတုံ၊ ပြောဆိုလျှောက်ထား၏။ နဟိဗလော၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၊ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ သာဓုတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ကိုဆစ်သောအဓိပ္ပါယ်ကိုသား၊ဖောက်ပြီး၊ပြေအောင်ဖြေဆိုပါလော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ၊ဧကော၊ ဤသင်ပြောသောထေသည်ကား၊ နဖီဝေါ၊အသက်မဟုတ်၊ဧတေ၊ထိုးလတ္တံကား၊ကာယသခ်ါရာ၊ကရဇကာ ယဟူသောစတုသမုဋ္ဌာန်ကရဇ်အပေါင်းပြုပြင်စီမံအင်ကုန်သော၊အသော သပသာသာနှာမ၊ ဗိတ္ထာဝေါ၊ယောဝေါတ်သားဖြစ်ကုန်သောထွက်သက်ဝင် သက်တို့ပေတည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ထေရော၊နှာဝသိန့်မထေရ်သည်၊ အတိဝမ

ကထံ၊သင် ၊ရဟတ်လာအတိမ္ဗောတရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေခြင်း ပြီနှင့်တော်မူ၏။ ၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊အနုန္တကာယော၊အနုန္တကာယအမတ် သည်၊ဥပါသကတို့၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာ၏အဖြစ် ကို၊ပယိုဝေဒေသိ၊ ထင်စွာလျှောက်ကြားလေ၏။ ၊စတုတ္ထိ၊ သေးခုတို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊အနုန္တကာယသုတ္တံ၊ အနုန္တကာယပြဿနာမေး မှန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပဒ္ဓဇုပဉ္ဍာ

အထခေါ်၊တိုအခါ၌ကြီးနှာဂသေးနှာ၊ နှာဂသိုမထေရ်သည်၊ ယေန၊ ဗေကြောင်အရှင်၌ကြီး၊ မိလိန္ဒသည်ရှေး၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ခိုဝေသန်၊ နန်းတော် သည်၊အတ္ထိ၏ကို၏၊ တောနေ၊ထိုအခေါ်သို့၊ ဥပယဝတ်မိ၊ကပ်ထေ၏၊ ဥပသက်မိ တွေ့၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာသနေ၊ငင်းထားအပ်သောနေရာ၌ကြီ၊ နိသိဒိ၊သိ တင်းသုံ့နေတော်မူ၏။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌ကြီ၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်-သည်၊အာယသ္မန္တံ နှာဂသေနံ၊အရှင်နှာဂသိုမထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ပရိ သိ၊ကြွင်းသောရဟန်းပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော ခါဒနိယေန၊ခဲဘွယ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊သောဇနီယေန၊သောစားဖြင့်ထည်း ကောင်း၊သဟတ္ထာ၊ကိုယ်တိုင်၊သန္တပ္ပေတွာ၊ရောင့်ရဲစေ၍၊သမ္ပဝါရေတွာ တန်ပြိုဟုမြစ်စေ၍၊ကေမေကာ၊တပါးတပါးသော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတော်ကို၊ ကေမေကောနု၊တရတရသော၊ဒုသယုဂေနု၊ဝုဆိုးအရစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာဒေတွာ၊ ဆင်ကပ်လှူခဲနိုး၍၊ အာယသ္မန္တံ နှာဂသေနံ၊အရှင်နှာဂသိုမထေရ်ကို၊တဲ် စိဝရေနု၊တဲ်စိဝရိက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာဒေတွာ၊ဆင်ကပ်လှူခဲနိုး၍၊ အာယသ္မန္တံ နှာဂသေနံ၊ အရှင်နှာဂသိုမထေရ်ကို၊ ကော်ဝစန်၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိ အဝေါစ၊ အာဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနှာဂသေန၊နှာဂသိုမကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒသကိ၊ဆယ်ပါးကုန် သော၊သိက္ခာပုဒ်၊ရဟန်းတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊နိသိဒေထ၊ သိတင်းသုံ့ပါ ကုန်၊အဝသေသာ၊ကြွင်းသောရဟန်းတော်တို့သည်၊ဂဏ္ဍန္တေ၊ကြွပါစေကုန် ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက် ထေ၏။ ၊အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌ကြီ၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ဘုတ္တဝိ၊ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩနီတပတ္တ ပါဏိ၊သပိတ်တော်မှတဲ်သောလက်ရှိသော၊အာယသ္မန္တံ နှာဂသေနံ၊အရှင် နှာဂသိုမထေရ်ကို၊ဝိဒိတွာ၊သိထေ၍၊အညတရံ၊တရသော၊နိစ်၊နိမ့်သော၊

အာသနံ၊နေရာကို၊ဂဟောတ္ဝာ၊ယူ၍၊ကေမန္တ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာ၌ကပ်
နှိသိမိ၊နေထေ၏၊ကေမန္တ၊ထျောက်ပတ်သောနေရာ၌ကပ်၊ နှိသိန္ဓောခေါ်၊နေ
ပြီးသော၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာ
ဂသိန်မထေရ်ကို၊တော်၊ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏၊ ကိံ အ
ဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ ဟိ၊အဘယ်အရာ၌ကပ်၊ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရား
ဆွေးနွေးမေးမြန်းပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသတည်း။ နှုတိ၊
ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မယံ၊ ငါတို့
ကား၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးစီးပွားဖြင့်သာ၊ အတ္ထိကာ၊ အလိုဆန္ဒရှိကုန်၏၊
အတ္ထေ၊အကျိုးစီးပွါးစကား၌ကပ်၊ကထာသလ္လာပေါ၊စကားပြောခြင်း
သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေဟု၊ နှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။ရာဇာ၊
မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ထားလတ်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့
လျှောက်ထားသနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်
ဘုရား၊တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ပဋိဇ္ဇာ၊ရှိပြန်းပြုခြင်းသည်၊ကိမတ္ထိယာ
အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း၊စားထိုပြင်၊တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပရ
မတ္ထော၊တောင့်တအပ်၍မြတ်သောအကျိုးကား၊ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း၊
နှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မေးလျှောက်၏၊ ။ထေရော၊နာဂသိန်မထေရ်သည်၊
အာဟ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဖြေဆိုတော်မူသနည်း၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နှုဒ၊ ဒုက္ခ၊ ဤသံသရာဆင်းရဲသည်၊ ကိန္တိ၊အသို
သောနည်းနှင့်အကြောင်းဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်ငြိမ်းပါ၏ နည်း၊ စ၊ထိုပြင်၊
အညံ၊ဤယခုဖြစ်ရသောဒုက္ခမှတပါး၊သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးသည်၊
နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မကပ်မရောက်ဖြစ်ပေါ်ထေအုံ့နည်း၊နှုတိ၊ဤသို့ကြံစည်၍၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေဒတ္ထာယ၊ဤဆိုပြခဲ့သည့်အကျိုးငှါ၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊
ပဋိဇ္ဇာ၊ရှိပြန်းပြုခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပန၊ထိုပြင်၊ အနုပါဒါ၊ တဏှာ
နိဗ္ဗိုဟပ်ပြိုစွဲလမ်းခြင်းမရှိမူ၍၊ပရိနိဗ္ဗာနံ ခေါ၊ တဏှာညွှတ်မှာလွတ်မြောက်
ရခြင်းကား၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ပရမတ္ထော၊ အလွန်အမြတ်တောင့်တအပ်
သောအကျိုးပင်တည်း၊နှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ပန၊မေးလျှောက်ပါ
အံ့၊သင်္ခေ၊ရဟန်းဟူသမျှအလုံးရံတို့သည်၊တေဒတ္ထာယ၊ ဤဆိုပြခဲ့သည့်
အကျိုးငှါ၊ပဋိဇ္ဇန္တိ၊ကြီး၊ ရဟန်းပြုလေကုန်သလော၊ နှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊
မေးလျှောက်လေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကေစေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့

သည်၊ ဘေဒဏ္ဍာယ၊ ဤဆိုပြခဲ့သည်အကျိုးငှါ၊ နဟိပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းမပြုကုန်
ကေစေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းနှင်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေစေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ စောရာဘိနီတ။
ဗုံးသူနှိပ်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေစေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့
သည်၊ အွတ္ထဇာ၊ ကြွေးမြီနှိပ်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေစေ၊
အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ အာဒီဝကတာယ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအ
လို့ငှါ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ပုန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
ဘေဒဏ္ဍာယ၊ ထိုနက္ခတ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြု
ကုန်၏။ အွတိ။ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊ ဗြဟ္မဏများ
တို့ပုန၊ အရှင်ဘုရားကား။ ဘေဒဏ္ဍာယ၊ ထိုနက္ခတ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါသလော။ အွတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အတ္ထိ ခေါ်၊ ဝါသည်
ကား၊ ဒဟရကော၊ ကျိုရှယ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏
အွမသဿနာမသ၊ ဤနှိဗ္ဗာန်မည်သည်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇာမိတိ၊
ရဟန်းပြု၏ဟု၊ နဇာနာမိ၊ မသိပေ၊ အဝိစခေါ်၊ အကြောင်းအမှန်သေခင်ကား
မေ၊ ငါ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ကိံ အဟောသိ
အဘာယသို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ သကျမုတ္တိယာ၊ သာကျနွယ်ဝင်သာကီဝင်ဖြစ်ကုန်
သော။ အွမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတော်တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊
တေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပံ ငါ့ကို၊ သိက္ခာပေသန္တိ၊ သင်ပေကုန်
လိမ့်သတတ်၊ အွတိ၊ ဤသို့၊ အဟောဒသိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေဟိ၊
ထိုရဟန်းတော်တို့သည်၊ သိက္ခာဝိတော၊ သင်ပေအပ်ရကား။ အွမသဿနာမ
သ၊ ဤနှိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်
ဟောတု၊ ဖြစ်၏။ အွတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာမိ၊ သိထည်းသိခုံ၏။ ယဒါ ဝိ၊ ခြင်
ထည်းခြင်၏။ အွတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
ပေပြီ။ အွတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားလျှောက်ကြား၏။
ပဠိပါ၊ ငါးရုတ်ရှိ၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပဌာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပြဿနာ မေးခွန်း
သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပဒေသန္တိပညာ

အထူးထိုအခါ၌၊ ရှုစာ၊ ပိဋကတ်မင်းကြီးသည်၊ အာဟာရမေးလျှောက်ပြန်၏၊ ကိုယ်အာဟာရ၊ အာဟာရဟူ၏ မေးလျှောက်ပြန်သနည်း။ ဘုန်းတော်ရှင်ကား၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဗုဒ္ဓရားမတော်၊ သေလွန်သော၊ ကောစိ၊ တရုံဘဉီးသော၊ ယောဟာကြောင့်သူသည်၊ နုပဒေသန္တဟူသော၊ ဘဝတပါးနှင့်မဆက်မစပ်ရ၊ သော၊ ထိုပဒေသန္တမနေရမည့်တရုံကဉီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကောစိ၊ အဿ၊ ပုဂ္ဂိုလော သည်၊ ပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်ဆက်စပ်၏။ ကောစိ၊ အဿ၊ ပုဂ္ဂိုလော သည်၊ နုပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ကော၊ အာဟ သို့သော်သူသည်၊ ပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်ဆက်စပ်ရပါသနည်း၊ ကော၊ အာသို့သော်သူသည်၊ နုပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရပါသနည်း ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သင်္ကိုလေသော၊ ကိုလေသာရှိထေသောသူ့သည်၊ ပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်ဆက်စပ်ရ၏။ နိက္ကိလေသော၊ ကိုလေသာမရှိသော သူသည်၊ နုပဒေသန္တဟူ၏၊ ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘုန်းတော်ရှင်ကား၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တို့ပန်း၊ အရှင်ဘုရားသည်ကား၊ ပဒေသန္တဟူသော်သော်၊ ဘုန်းတော်ရှင်စင်အံ့ ထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗဒါ၊ ဒိနော၊ တတ္ထာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ နှစ်ပါးရှိသည်၊ သစေ ဘာ၊ ဝိ သော်မိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့အုံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဒေသန္တဟူ၏ သော်မိ၊ ဘုန်းတော်ရှင်ဆက်စပ်ရအုံ့၊ အနုပါ ဒိနော၊ တတ္ထာ ဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးမရှိသည်၊ သစေ ဘာ၊ ဝိ သော်မိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့အုံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နုပဒေသန္တဟူ၏ သော်မိ၊ ဘုန်းတော်ရှင်မဆက်စပ်ရလတ္တံ့၊ ရှုတိ ဤသို့၊ ဝိ သော်ဖြေ ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘုန်းနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ရှုတိ ဤသို့၊ ဆေ၊ ပေ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဒေသန္တပညာ၊ ပဒေသန္တပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇–ယောနိသောမနသိကာရပညာ၊

အထခေါ်၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ပဋိ သန္ဓေဟတိ၊ဘဝတစပါး၊နှင့်ဆက်စပ်ရာ၏၊သော၊ဟိ သူသည်၊ယောနိသောမနသိ ကာရေန၊အသင့်အတင့်နှစ်လုံးသွင်းခြင်းသက္ခဏာရှိသော ယောနိသောမန သိကာရကြောင့်၊ နပဋိသန္ဓေဟတိနု၊ပဋိသန္ဓေမနေရသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်၏၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊အသင့် အတင့်နှစ်လုံးသွင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ယောနိသောမနသိကာရကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ပညာကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ ကုသ လေဟိ ဓမ္မေဟိ၊မနသိကာရပညာမှ ဘဝတစပါး သန္ဓေ၊အစရှိသောကုသိုလ်တရား တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နပဋိသန္ဓေဟတိ၊တဘန်ဘဝတစပါး နှင့်မဆက်စပ် ရ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ယောနိသောမန သိကာရဆိုသော ဝေါ၊ယောနိသောမနသိကာရသည်ပင်လျှင်၊ ပညာနှု၊ပညာ မဟုတ်တုံလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗို၊မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နတိ၊ယောနိသောမနသိကာရော သည် ပညာမဟုတ်ချေ၊ မနသိကာရော၊မန သိကာရသည်၊ အညော၊တပါး၊တခြား၊တည်း၊ ပညာ၊ပညာသည်၊အညော၊ တပါး၊တခြား၊တည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ ခေါ်၊အကယ်အား၊ဖြင့်၊ မှုမေသ အစေဒ္ဓကဂေါ်ဆမပိ သည်ကြင့်ဂေါ်ခြင်းဘာနှ၊ ဆိတ် သိုး နွား ကျွဲ၊ ကယောအုတ် ဖြည်းသည့်ဂေါ်တို့အား၊ မနသိကာရော၊မနသိကာရသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊နေသော်၊ ထိုသည့်ဂေါ်တို့အား၊ပညာပန်၊ပညာသည်ကား၊နတ္ထိ၊မရှိလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘု ရား၊ ကလ္လော၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည့်အသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်၏၊ သတ္တာမိ၊ရှစ်ခုတို့၏ဖြည့်ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ ယောနိ သော မနသိကာရပညာ၊ ယောနိသော မနသိကာရ ဖြသောနာ၊မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၈–ယောနိသောမနသိကာရလက္ခဏာပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ပြန်၏၊ကိ အာဟာ၊အာယသ်သို့ လျှောက်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊

မနုသိကာရော၊ မနုသိကာရသည်၊ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အာဘယ်မှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အာဘယ်မှတ်
ကြောင်းသင်္ခဏာရှိပါသနည်း၊အုတိ၊ဤသို့ပဉ္စာ၊မေးလျှောက်၏၊မဟာရာ
စ၊မင်းမြတ်၊မနုသိကာရော၊မနုသိကာရသည်၊ဥဟာနလက္ခဏာ၊အားထုတ်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ပညာ၊ပညာသည်၊ဆေးနလက္ခဏာ၊ဝိုင်းဖြတ်ခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏၊အုတိ၊ဤသို့ဝိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊မနုသိကာရော၊မနုသိကာရ
သည်၊ကထံ၊ဥဟာနလက္ခဏာ၊ အာဘယ်သို့အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိပါသ
နည်း၊ပညာ၊ပညာသည်၊ ကထံဆေးနလက္ခဏာ၊အာဘယ်ဆို့ဝိုင်းဖြတ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဩပမ္မံ၊ဥပမာကို၊ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါဦးထော၊
အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာစ၊ မင်းမြတ်၊တွေ့သင်
သည်၊လာဝကော၊ကောက်ရိတ်သမား၊တို့ကို၊ဓာနာသိ၊ သိပါ၏လော၊အုတိ၊
ဤသို့မေးလတ်သော်၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အာမဇာနာမိ၊ကြောက်သိပါ၏ဘု
ရား၊အုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာစ၊မင်းမြတ်၊ လာဝကာ၊
ကောက်ရိတ်သမား၊တို့သည်၊ယဝ၊ရေယောကောက်စပါး၊ကို၊ကထံလုနဿ၊
အသို့ရိတ်ကုန်သနည်း၊အုတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေးတော်မူပါ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘု
ရား၊ဝါ၊မနုဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲဘက်လက်ဖြင့်၊ယဝကလာပ်၊ ရေယောစပါး
ဆုပ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်ဆုပ်၍၊ ဒက္ခိဏေနဟတ္ထေန၊လက်ယာဘက်ထက်
ဖြင့်၊ဒတ္တြဲ၊တံစဉ်တို၊ဂဟေတွါ၊ကိုင်ဆုပ်၍၊ဒတ္တေန၊တံစဉ်ဖြင့်၊ဆိန္နန္တိ၊ရိတ်
ဖြတ်ကုန်၏၊ အုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာစ၊မင်းမြတ်၊ယ
ဝလာဝကော၊ရေယောရိတ်သမား၊သည်၊ဝါ၊မနုဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊
ယဝကလာပ်၊ ရေယောစပါး၊ဆုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊ဒက္ခိဏေန
ဟတ္ထေန၊ လက်ယာဘက်လက်ဖြင့်၊ဒတ္တြဲ၊တံစဉ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်ဆုပ်
၍၊ဆဝ်၊ရေယောစပါး၊ကို၊ဆိန္ဒတိယထာ၊ရိတ်ဖြတ်ကေသကဲ့သို့၊ဝေမေဝခေါ
ဤအတူပင်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြို၊ ပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်သည်၊မနုသိကာရေနေ၊မနုသိကာရဖြင့်၊မာနသံ၊စိတ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ
ငင်၍၊ပညာယား၊ပညာဖြင့်၊ကိုလေသော၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ဆိန္ဒတိ၊ဖြတ်၏၊
မဟာရာစ၊ မင်းမြတ်။ ဝေ၊ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မနုသိကာရော၊ မနုသိကာရ
သည်၊ ဥဟာနလက္ခဏော၊အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊
ပညာ၊ပညာသည်၊ဆေးနလက္ခဏာ၊ဝိုင်းဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊အုတိ၊ဤ
သို့ဝိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုထင်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်လျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ၏၊အုတိ၊

ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ အမှန်မှီ၊ ရှစ်ခုတို့၏ခြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယောနိသောမနသိကာရ။ ထက္ခဏာပညာ၊ ယောနိသောမသိကာရ ထက္ခဏာ ပြာသာနှာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်ကားပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၉–သိလသမ္ပတ်ရှာနှုတ်ကျွတ်ပညာ၊

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အညတိစကုသလေတိ ဝေဒေတိ၊ အညတိစကုသလေတိ ဝေဒေတိဟူ၍ ယံပနေတံ၊ အကြင်သာမညစကားကို၊ ဤတို့ကား၊ ဝိနိုတောင်မူတို့၏ ကတမေ၊ အသယ် တရားတို့သည်၊ ကုသလာ ဝေဒနာ ပဋိသန္ဓေ မနေရ ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားတို့နည်း၊ ဘုရား၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိလံ၊ သီလသည်းကောင်း။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါထည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ. ဝိရိယထည်းကောင်း၊ သတိ၊ သတိထည်းကောင်း၊ သမာဓိ၊ သမာဓိထည်းကောင်း၊ ဘုရေ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝတကုသလာ ဝေဒနာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ပေတည်း။ ဘုရား၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိနိုတောင်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကိံ ထက္ခဏံ၊ အဘယ်ဖွယ်ကြောင်း ထက္ခဏာ ရှိပါသနည်း။ ဘုရား၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိလံ၊ သီလသည်၊ သဇ္ဇေသံ၊ ဘကြောင်းမရှိကုန်သော၊ ကုသလာနံ၊ ဝေဒနာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာနထက္ခဏံ၊ တည်ရှိရာ ထက္ခဏာရှိ၏၊ သိလံ၊ သီလသည်၊ ဘုန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်ဘတ်ပဌာန သမ္ပယောဇနဘုန္ဒြိပါဒေါ ဘုရာနုဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ ဘုန္ဒြေဒိုဝ်ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်သတိပဋ္ဌာန် သမ္ပယောဇနဘုန္ဒြိပါ၌ ဘုရာနုဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ ဘုရား ဝိသမာ ဝတ်ဟူသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကုသိုလ်များတို့၏ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရှိရာဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိလေ၊ သီလ ပဋိဋ္ဌိတောခေါ၊ တည်ရှိသည်သာဖြစ်သော၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြီးပမ်းကျင့်သတ်ဝတ္ထုတို့ကို ဖြတ်သည်၊ သိလံ၊ သီလကို၊ နိဿာယ ရှိ၍၊ သိလေ၊ သီလ ရှိက်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဒ္ဓါ ဒ္ဒြယံ၊ သဒ္ဓါ ဗလေ ရင်း၊ ဝိရိယံ ဒ္ဒြယံ၊ ဝိရိယံ ဗလေ ရင်း၊ သတိ ဒ္ဒြယံ၊ သတိ ဗလေ ထည်းကောင်း၊ သမာဓိ ဒ္ဒြယံ၊ သမာဓိ ဗလေ ထည်းကောင်း၊ ပညာ ဒ္ဒြယံ၊ ပညာ ဗလေ ထည်းကောင်း။ ဘုရား၊ ဤသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ ဒ္ဒြယာနိ၊ ငါးပါးသော ဘုန္ဒြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ အောင်ဖြစ်စေ၏။ သဇ္ဇေ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာ ဝေဒနာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ နုပရိဟာယန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဘုရား၊ ဤသို့၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ သြပမ်ဥပမာ

ကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့ဣတ္ထာကာသတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယောကေစိ၊ အလုံးရုံ့ကုန်သော၊ ဗိဇဂ္ဂါမဘူတဂ္ဂါမား၊ဗိဇဂမ်ဘူ တဂမ်ဟူကုန်သော မြက်သစ်ပင်တို့သည်၊ ဝုဠ္ဍီ၊ကြီးပွါးခြင်းသို့၊ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လ၊ပြန့်ပွါးခြင်းသို့၊ ယာဒါ၊အကြင်အခါ၌၊အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိန်းကုန်သော၊ တေ၊ထိုမြက်သစ်ပင်အပေါင်းတို့ သည်၊ပထဝိ၊မြေပြင်ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ပထဝိယံ၊မြေပြင်ပေါ်၊ဝတ္တာယ၊ တည်၍၊ဝုဠ္ဍီ၊ကြီးပွါးခြင်းသို့၊ဝိရူဠှိ၊စည်ပင်ခြင်းသို့၊ဝေပုလ္လ၊ပြန့်ပွါးခြင်း သို့၊အာပဇ္ဇန္တိ ယထာ၊ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ဧवမေव၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်သတ် ဝတ္ထု(ထ)မြတ်သည်၊သိမံ၊သိထကို၊ နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊သိမေ၊သိထဆိုက်၊ဝတ္တာယ၊တည်၍၊ သဒ္ဓါမြဲယံ၊ သဒ္ဓါခြေကဲ့သည်းကောင်း။ ဝိရိယမြဲယံ၊ဝိရိယမခြေ ကဲ့သည်းကောင်း၊သတိမြဲယံ၊သတိခြေကဲ့သည်းကောင်း၊သမာဓိမြဲယံ၊သမာဓိခြေ ကဲ့သည်းကောင်း၊ပညာမြဲယံ၊ ပညာခြေကဲ့သည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌိမြဲဃာနံ၊ ငါးပါးသောဈာန်ခြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွါးများအောင်ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဥပမာဆောင်၍၊ဝိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ထိုထက်အလွန်၊ ဩဝိမမ်ဥပမာကို၊ ကရောထ၊ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက် သော်၊ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊ဗထကရုဏိယာ၊ အားအင်ဖြင့်ပြုကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာ။ အမျိုးတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ထိုအမှုမျိုးတို့ ကို။ပထဝိ၊ မြေပြင် ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ ပထဝိယံ၊မြေပြင် ပေါ်၊ဝတ္တာယ၊တည်၍၊ ကရိယန္တိ။ ပြုအပ်ကုန်၏၊ဧवံ၊ဤသို့၊ဗထကရုဏိ ယာ၊အားအင်ဖြင့်ပြုဆပ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ကမ္ဋ္ဌာ၊ ထိုအမှုမျိုးတို့ကို၊ကရိ ယန္တိယထာ၊ပြုဆပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧवမेव၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယောဂါ ဝစရော၊ကမ္ဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်ထက်ဝတ္ထု(ထ)မြတ်သည်၊သိမံ၊သိထ ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ သိမေ၊သိထဆိုက်၊ ဝတ္တာယ၊တည်၍၊သဒ္ဓါမြဲယံ၊သဒ္ဓါ ခြေကဲ့သည်းကောင်း။ ဝိရိယမြဲယံ၊ဝိရိယမခြေကဲ့သည်းကောင်း။ သတိမြဲယံ၊သတိ ခြေကဲ့သည်းကောင်း၊သမာဓိမြဲယံ၊သမာဓိခြေကဲ့သည်းကောင်း၊ပညာမြဲယံ၊ပညာ ခြေကဲ့သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌိမြဲဃာနံ၊ငါးပါးသောဈာန်ခြေတို့ကို၊ဘာဝေ တိ၊ပွါးများအောင်ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ဥပမာဆောင်၍၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆို တော်မူ၏၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမ်ဥပမာကို၊ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သော်၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊နဂရေ၊ဗ ကိ၊ရွှေပြုရသော ထက်သမား၊သည်၊ နဂရံ၊ရွှေကို၊ မာပေတုကာမော၊ဘာန်

ဆင်းပြီးရလုပ်လိုသော်၊ပဌမ်းလက်ဦးမဆွ၊ နုဂရဇ္ဇာနှ်၊မြို့ဘန်ဆင်းမည်နေ ရာရပ်ကွက်ကို၊သောဓာပေတွေ၊သုတ်သင်ရှင်းသင်းစေ၍၊ခါးဟုကဟ္ဟက်၊ သစ်ဝုတ်ဆူးပြောင့်ကို၊အပကမ္ဘာပေတွေ၊ ဆွဲထုတ်နှုတ်ငင်စေ၍၊ဘူမိသမ် မြေညီညွှတ်အောင်၊ကာရာပေတွေ၊ပြုလုပ်စေ၍၊ တတောဝ၊ထိုသို့သုတ်သင် မြေပြင်ကိုညွှိုပြီးမှ၊ အပရဘာဂေ၊နောက်အတ္ထိန္ဒ္ရိက်၊ ဝိထိစတုက္ကသစ်ဘဲ့ ကာဒိပရိန္ဒ္ရေ ဒေန၊ ထပ်တိုလပ်ခွ ထပ်စပ်စသည် ပိုင်းခြားသဖြင့်၊ ဝိဘာ ဒိတွေ၊ဝေဘန်၍၊နုဂရံ၊မြို့ကို၊မာပေတိယထာ၊ဘန်ဆင်းပြီးလုပ်ထေသကဲ့သို့၊ ဌေမေဝခေါ။ ဤအတူသာသျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္ဘဏ္ဍာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်ထတ်ဝုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊သိလ်၊သိဒ္ဓတ်ကို၊နိဿာ ယ၊ဒ့ဲ၍၊သိလေ၊ သိဒ္ဓတ်ရှိက်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊သဒ္ဓါမြဲယံ၊ သဒ္ဓါမြေလည်း ကောင်း၊ဝိရိယမြဲယံ၊ ဝိရိယမြေထည်းကောင်း၊ သတိမြဲယံ၊သတိမြေလည်း ကောင်း၊ သမာဓိမြဲယံ၊ သမာဓိမြေ ထည်းကောင်း၊ပညာမြဲယံ၊ပညာမြေရင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌိမြဲယာနိ၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ဘာဝေတိ၊ပွါးများအောင် ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဿဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန် ဩပမ္မံ၊ဥပမာကို၊ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ဤသို့ထေ့ဝံထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ထပ်ကော၊ဂျပ်းကရေ့သမာ သည်၊ သိပ္ပ်ံ၊ဂျပ်းက အဘတ်ကို၊ဒသေသတုကာမော၊ ကပ္ပြိုလိုထတ်သော်၊ပထဝိ၊ မြေပြင်ကို၊ ခဏာပေတွေ၊တူးစေ၍၊ သက္ခရကထလံ၊ ကျောက်စိုရစ်ခဲအိုးခြမ်းကွဲကို၊ အပကမ္ဘာပေတွေ၊ ဆွဲထုတ်နှုတ်ငင်စေ၍၊ ဘူမိသမ်၊ မြေညီညွှတ်အောင်၊ ကာရာပေတွေ၊ပြုစေ၍၊ရေနုကာယ၊ နွားကြီ့သော၊ဘုရိယာ၊မြေပြင်ရှိက်၊သိ ပ္ပ်ံ၊ဂျပ်းကဆတတ်ကို၊ ဒသေသဝိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဌေမေဝခေါ၊ဤအ တူသာသျှင်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယောဂါဝစရော၊ကမ္ဘဏ္ဍာန်းဝယ်ကြိုးပမ်း ကျင့်ထတ်ဝုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊သိလ်၊သိဒ္ဓတ်ကို၊နိဿာယ၊ဖို့၍၊သိလေ၊သိလ ရှိက်၊ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊သဒ္ဓါမြဲယံ၊ သဒ္ဓါမြေလည်းကောင်း၊ဝိရိယမြဲယံ၊ဝိရိ ယမြေထည်းကောင်း၊ သတိမြဲယံ၊ သတိမြေလည်းကောင်း၊သမာဓိမြဲယံ၊ သမာဓိမြေထည်းကောင်း၊ ပညာမြဲယံ၊ ပညာမြေထည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋ္ဌိမြဲယာနိ၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများအောင်ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊ ဖြေဆို တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝေ၊ဤဂါထာကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ် ၏၊ကိ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ၊

သပညော၊ ကမ္ဘဇာတိဟိတ်ပဋိသန္ဓေပညာရှိသော၊ နရော၊သတ္တဝါဖြစ်
သော၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သိဒေ၊သိသင့်သော်ကား၊ပတိဋ္ဌာယ၊
ဖြည့်ကျင့်သဖြင့်တည်တံ့၍၊ စိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ကိုထည်း
ကောင်း၊ ပညဿ၊ဝိပဿနာပညာကိုထည်းကောင်း၊ ဘာဝယံ၊ပွါးများစေ
လျက်၊အာတာပီ၊ လုံ့လရှိပြီးသော၊ နိပကော၊ ပါဠိဟာရိယပညာရှိသော၊
သောသိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမံ၊ဤအတွင်းအပန္နစ်ဝသောတရား
အရှုတ်အထွေးကို၊ ဝိဓေဃယေတိ၊ ဖြေရှင်းခွဲဖျက်နိုင်ရာ၏၊ ၊ဝရပါ
မောက္ခိယော၊ ဖြတ်သောပါတိမောက္ခဖြစ်သော၊ယောသိယက္ခန္ဓော၊အကြင်
သိသင့်အရသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အယံ၊ဤသိသင့်အရသည်၊ ဝေဏီ၊ဖြေသည်၊
ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာဝ၊ တည်မှီရာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ ပတိဋ္ဌာ၊ကုသိုလ်တရားတို့၏တည်မှီရာဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ဤသိထသည်၊
ကုသလာဘိဝုဒ္ဓိယာ၊ကုသိုလ်ပွါးစီးခြင်း၏၊ မူထဟ၊အရင်းဆမြစ်ထည်းဖြစ်
၏၊ဣဒံ၊ဤသိထသည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရှိ သော၊ဖိနသာသနေ၊ဘုရားရှင်၏ဩဝါ
ဒအဆုံးအမအပေါင်းနှင့်၊ရေခဲ့ဟူ၊တံခါး၊အဝင်ပေါနုအချက်လည်းဖြစ်လေ၏
ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဆုရား၊ကလ္လော၊အလွန်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ
စေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊ လျှောက်လေ၏။ ၊နဝမိ၊ ကိုးရတို့၏ ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိသဿ၊သိသ၏၊ ပတိဋ္ဌာနထက္ခဏပဏ္ဍာ၊ပတိဋ္ဌာန
သက္ခဏပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀-သမ္ပသာဒနုလက္ခဏာသဒ္ဓါပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဆုရား၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ကိံ၊လက္ခဏာ၊အဘယ်ဌာတ်ကြောင်းလက္ခဏာ
ရှိပါသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပသာဒနုလက္ခဏာ၊ ကြည်လင်စေခြင်းလျှင် ဌာတ်
ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္ပက္ခန္ဓနုလက္ခဏာ၊ ကုသိုလ်အတို့သို့သက်ဝင်
စေခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသာဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊
ဘဂ္ဂေ၊ဆရှင်ဆုရား၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ ကထံ၊သမ္ပသာဒနုလက္ခဏာ၊ အသို
ကြည်လင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဒ္ဓါခေါ၊သဒ္ဓါသည်ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ဖြစ်သည်ရှိ

သော်၊နိဝရဏာ၊ချာန်စသည်ကိုတားမြစ်တတ်သော ကာမဆ္ဆန္ဒစသော နိဝရဏာတရားတို့ကို၊ ဝိကွမ္ဘေါဟ၊ကင်းကွာစေ၏၊ ဝိနိဝရဏ်၊ နိဝရဏာကင်းကွာခုကာ၊စိတ္တ၊စိတ်သည်၊ အာရုံ ၊ကြည်လင်သည်၊ဝိပဿနာ်၊အထူးသဖြင့် သန့်ဂင်သည်၊ အနာဝိလ်၊ မနောက်ကျူ၊သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧ ခေါ်၊ဤသို့သျှင်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပသာဒနု ထက္ခဏာ၊ ကြည်လင်စေခြင်းထက္ခဏာ၌၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသဒ္ဓေတိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏ ဩဝါဒ၊ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ စက္ခုဝတ္ထု၊စကြာကိုထည်စေနိုင်သော၊ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်၊စတုရင်္ဂနီဗိုလ်၊ဆင်ခြင်းရထား၊ခြေသျှင်အား၊ဖြင့် စစ်ဆင် ါ ထေး ပါ:ရှိသော၊သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်၊ သမ္ပ ်၊အတူဘက္ခု၊အဋ္ဌါနမဂ္ဂ ်၊ရှည်ထျား ဝေးကွာသောခရီး၊သို့၊ပဒုပနေ္တာ၊ကြွချိုထွက်သွားသော်၊ ပရိတ္တ၊အနည်းငယ် သော၊ဥဒက်၊ရေကို၊ ပသေယျ၊ဖြင်ရာ၏၊ တံဥဒကံ၊ထိုနည်းပါးသော ရေ သည်၊ ဟတ္ထိတိစ၊ဆင်တို့သည်သည်းကောင်း၊ အသ ်တိစ၊မြင်းတို့သည် သည်းကောင်း၊ ရထေ ိစ၊ရထား၊တို့သည်သည်းကောင်း၊ ပတ္တိတိစ၊ခြေ ထျင်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဥဘိတံ၊ထကြွတ္ထပ်ရှား အပ်သည်၊ အာဝိလ်၊ နောက်ကျူ၊သည်၊ လုဒ္ဒိတံ၊ကျွေ်ကျွေ်နောက်သည်၊ ဘလလိဘူတံ၊ ရ ် ,ညွှန် အထား၊ဖြစ်သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ဖြတ်ကူးပြီးသော်၊ စက္ခ ဝတ္ထု၊စကြာကိုထည်စေနိုင်သော၊ရာဇာစ၊စကြာမင်းသည်ထည်း၊ဘဝေ၊ အချင်းတို့၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ အာဟရထ၊ဆောင်ယူဆက်ကြကုန်၊ ဝိဝိသာမိ၊ရေသောက်ဆံ ,ဣတိ၊ဤသို့၊မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ အာဏာပေယျ၊ စေခိုင်းချေ၏၊ရညော၊စကြာမင်း၏၊ ဥဒကပသာဒကော၊ရေကိုကြည်လင် စေနိုင်သော၊ မဏိစ၊ ပတ္တမြား သည်ထည်း၊ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဒေ၊အရှင်မင်းကြီး၊ဧ ်၊ကောင်းပါပြီ၊ဣတိခေါ်၊ဤသို့လျှင်၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ စက္ခုဝတ္ထိသရညော၊စကြာမင်းအား၊ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ထု ် ,ပြန်လျှောက်ထား၍၊ ဥဒကပသာဒကံ၊ ရေကိုကြည်လင် စေနိုင်သော၊တံ မဏိ ်၊ထိုပတ္တမြားကို၊ဥဒကေ၊ရေနှင်ဂ်၊ပဂ္ဂိပေယျုံ ်၊ချကုန်ရာ၏၊ ဥဒကေ၊ ရေနှင်ဂ်၊တဘ္ဘိ ်၊ထိုပတ္တမြားကို၊ပဂ္ဂိတ္တာမတ္တေ၊ချကာမျှနှင်ဂ်၊သင်ပ်သေဝါလ စဏကံ၊ မြေ၏ကြီးမြေ၏သေးမြေ၏ညှိသည်၊ ဝိဂစ္ဆေယျ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏၊ ကန္ဒမောစ၊ညွှန်ကုန်စသည်ထည်း၊သန္ဓိသိဒေယျ၊ဆုတ်နှစ်ရာ၏၊အာ ် ,ကြည် လင်သော၊ ဝိဝိသန်း၊အထူးသဖြင့်သန့်စင်သော၊ အနာဝိလ်၊ မနောက်ကျူ သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊စက္ခ

ဝတ္ထိသ၊စကြာကိုလည်စေနိုင်သော၊ ရည်ရွယ်စကြာမင်းအား၊ ပါနိုယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ပါနိုယံ၊သောက်တော်ရေကို၊ ဝိဝတ္ထ၊ သောက်တော်မူ၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဥပနာပေယျုံ၊ ဆက်ကပ် ကုန်ရာ၏။ ။ မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဥဒကံယထာ၊ရေကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဒဠ္ဍံ၊မှတ်အပ်၏၊ တေမနုဿာယထာ၊ ထိုလူတို့ကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤအတူ၊ ယောဂါဝစရော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်တတ်ကုန်သော်၊ထိမြတ်ကို၊ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏၊သခ်ီသေဝါလပဏကံယထာ၊ ဖော်ကြီးဖော်သေးဖော်ညှိုကဲ့ သို့ထည်းကောင်း၊ကဠမောယထာ၊ရွှံ့ညွှန်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဝေ၊ဤ အတူ၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဒဠ္ဍံ၊မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဥဒကပသာဒ ကော၊ရေကိုကြည်လင်စေတတ်သော၊မဏိယထာ၊ပဏ္ဍာမြားကိုကဲ့သို့၊ဝေ၊ ဤအတူ၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါကို၊ဒဠ္ဍံ၊မှတ်အပ်၏။ဥဒကေ၊ရေနှင့်၊ ဥဒကပသာဒ ကော၊ ရေကိုကြည်လင်စေတတ်သော၊ မဏိမှ၊ပဏ္ဍာမြားကို၊ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ချကာမျှနှင့်၊ သခ်ါသေဝါလ ပဏက၊ ဖော်ကြီးဖော်သေးဖော်ညှိုသည်၊ ဝိဝရွှေယျုယထာ၊ယျောက်ကင်းသကဲ့သို့၊ ကဠံမောစ၊ရွှံ့ညွှန် သည်လည်း၊ သန္ဓိသိဒေယျထာ၊ ဆုတ်နှစ်ရာသကဲ့သို့၊ အဒ္ဓာ၊ ကြည်ထင်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျထာ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ဝိပ္ပသန္နံ၊အထူးဟဖြင့်သန့် စင်သည်၊အနာဝိဏံ၊မနောက်ကျုသည်၊ဘဝေယျယထာ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့. ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူလျှင်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘ သာဒနုထက္ခဏာ၊ကြည်လင်ခြင်းသက္ခဏာရှိ၏။ဖုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆို တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်တော်သော်လျှောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဖုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ။ဒေဝမိ၊ဆယ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမ္ဘသာဒနု ထက္ခဏာ၊ကြည်ထင်ခြင်းသက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓါပညာ၊သဒ္ဓါပြဿနာမေး ခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၁–သမ္ဘက္ခဏုနုသက္ခဏာသဒ္ဓါပညာ၊

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ ကထံသမ္ဘက္ခဏုနုသက္ခဏာ၊အဘယ် သို့.သက်ဝင်စေခြင်းသက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေးလျှောက် ၏။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့် လတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊အညေသံ၊မိမိမှတပါးသူတို့၏၊ ဝိရဇ္ဇံ၊ကိလေသာ

မှလွတ်ငြိမ်းသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿိတ္ဝာ၊ ရှုမြင်၍၊ သောတာပတ္တိ ဖလေ၀၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သကဒါ ဂါမိဖလေ ၀၊ သကဒါ ဂါမိ ဖိုလ်နှင့် လည်း ကောင်း၊ အနာဂါမိ ဖလေ၀၊ အနာ ဂါမိဖိုလ်နှင့် ထည်းကောင်း၊ အရဟတ္တေ၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ထည်း ကောင်း၊ သမ္ဘဝဋ္ဌေ၊ကောင်းကောင်းသက်ဝင်၏၊ အပ္ပတ္တသ၊ မရောက် မရသေးသော မဂ်ဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း ရခြင်းငှါ၊ အနုဝိက တသ၊ ထက်ရောက်မမှီမရသေးသော မဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဝိဂမာယ၊ ထက် ရောက်ရ မှီခြင်းငှါ၊ အာသန္နိ ကတသ၊ မျက်မှောက် ရှေးရှု မပြုရသေး သောမဂ်ဖိုလ်ကို၊သန္နိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုပြုရခြင်းငှါ၊ယောဂံ သမထဝိပဿနာ နှစ်ပြားသောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်တည်ထောင်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေ ခေါ်၊ဤသို့လျှင်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘဝ္ဌနဋ္ဌ ဝတ္ထုကာ၊ သက်ဝင်စေခြင်း ဝတ္ထုတာရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဤသို့၊ဝိသဒ္ဓိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ကြေပမ်၊ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါ၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဤသို့ ရှေ့ကထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဥပရိ ပဗ္ဗတေ၊တောင်ထက်နှင်၊ မဟာမေဃော၊ ဖိလပ်ကြီးသည်၊အဘိ၀ဿ ယျ၊သည်းထန်စွာရွာသွန်းရာ၏၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေပင်းရေသည်၊ယထာနိန္နံ၊ နိမ့်နင်းနက်ရှိုင်း ရာအတိုင်း၊ ပ၀တ္တမာနံ၊ စီးဆင်းလျက်၊ ပဗ္ဗတသန္ဓေ၊ တောင်ချောက်ကြားကို၊ ပဒရသာခါ၊ ချောက်ထက်တက်တို့ကို၊ ပရိပူရေ တွာ၊ပြည့်လျှံစေ၍၊ နဒီ၊ဖြစ်ကို၊ ပရိပူရေယျ၊ပြည့်စေရာ၏၊ သာ၊ထိုဖြစ် သည်၊ ဥဒကတောဏုသောနိ၊ ဖြစ်ကမ်းနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဝိသန္ဓေန္တိ၊လျှံတက် ယိုစီး၍၊ဂဠေယျ၊ သွားရာ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧ၀ ၊ထိုသို့စဉ်အခါ နှင့်၊ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသော ထုအပေါင်းသည်၊ အာဂန္တွာ၊ ရောက်ဆောထတ်၍၊ တသာနဒီယာ၊ ထိုဖြစ်၏၊ဥဒ္ဓာနတံ၀၊ တိမ်သည့် အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝဿိရတံ၀၊နက်သည့်အဖြစ်ကိုသည်းကောင်း၊ အဇာနန္တော၊ မသိရကား၊ တိတောဝ၊ကြောက်ထန်၍၊ ဝိတ္ထတောဝ၊တွန့်ရှံ့ ယှက်၊တိရေ၊ကမ်းရံနှင်၊တိဌေယျ၊ ဆိုင်းငံ့ရပ်တည်ရာ၏၊အထ၊ထိုစဉ် အခါ၌၊ အညတရော၊ တဦးသော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊ အာဂန္တွာ၊ ထောထတ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ထာမဋ္ဌ၊ အား၊အင်ကိုထည်းကောင်း၊ ဗလ၊ သတ္တိအစွမ်းကိုလည်းကောင်း၊သမ္ဘသန္ဓော၊ကောင်းစွာမြင်ထတ်၍၊ဗာဟု၊ မြေမြှောင်စွာ၊ကန့်၊ပုဆိုးအောက်ပိုးကို၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့ကျိုက်၍၊ပဂ္ဂဠှိတွာ၊ဖြစ်သို့ သက်ဆင်း၍၊ တရေယျ၊ ကူးခြောက်ရာ၏၊ တံတိဏ္ဏံ၊ ထိုကူးခတ်ပြီး

ယောက်ျားကို။ပသိတ္တာ၊ဖြင့်ရ၍၊ မဟာဇနကာယောဝိ၊ များစွာသောလူ
များအ ပေါင်းသည်သည်း၊ တရေယျ၊ ကူးမြောက်ရာ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
ဖြတ်၊ဝေမေဝခေါ်၊ ဤအတူပင်ဟု၎င်း၊ ယောဂါဝစရော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုး
ပမ်း၊ကျင့်သတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်သည်၊ အညောသံ၊ ဗိဗိမ္ဘတပါ၊သူတို့၏၊ဝိမုတ္တိ၊
ကိုထေသာမ္ဘတ္တပြိမ်းသော၊စိတ်၊စိတ်ကို၊ပသိတ္တာ၊ဖြင့်၍၊သောတာပတ္တိ
ဖလေဝါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ထည့်ကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖလေဝါ။
သကဒါဂါမိဖိုလ်နှင့်ထည့်ကောင်း၊ အနာဂါမိဖလေဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်
နှင့်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တေဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ထည့်ကောင်း၊
သမ္ဘဝ္ဘန္ဓတိ၊ ကောင်းကောင်းသက်ဝင်၏၊ အပ္ပတ္တသ၊မရောက်မရသေး
သောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ရခြင်းငှါ၊ အနုဓိဂတသ၊ လက်
ရောက်မမှီမရသေးသောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊လက်ရောက်ရခြင်းငှါ၊
အသန္ဓိကတသ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှု မပြုရသေးသောမဂ်ဖိုလ်ကို၊သန္ဓိ
ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုပြုရခြင်းငှါ။ ယောဂီ၊သမထဝိပဿနာနှစ်
ဖြာသောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်တည်ထောင်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊
ဇဝံခေါ်။ဤသို့လျှင်၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊သမ္ဘဝ္ဘန္ဓနထက္ကဏာ၊သက်ဝင်စေခြင်း
ထက္ကဏာရှိ၏၊ ဩတိ၊ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဘဂ
ဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံယုတ္တာနိကာယဝရေ၊ သံယုတ္တနိကာယ
ဖြတ်နှင့်၊ ဝေဒို၊ဤစကားကိုထည့်၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိဿ
ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော ကော်မူအပ်သနည်း။ ၊

သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဩဃံ၊ ဝဋ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို၊ တရတိ၊လွန်
မြောက်ကူးခတ်နိုင်၏၊ အပ္ပမာဒေန၊မမေ့ မလျော့ မပေါ့တန်ခြင်းသတိတ
ရားဖြင့်၊ အဗ္ဗုဠှံ၊သံသရာပင်လယ်ကြီးကို၊တရတေ၊လွန်မြောက်ကူးခတ်
နိုင်၏၊ဝိရိယေန၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ရုက္ခံ၊သင်းရဲအပေါင်းကို၊အဗ္ဗေ
တိ၊လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်နိုင်၏၊
ဩတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဩတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဖြေဆို
တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နှာဂသေန၊နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျှော
သင့်လျော်ထျောက်ပတ်ခြင်းသည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဩတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ
လျှောက်ဆို၏၊ ၊ကောသဒမိ၊ တဆဲ့တရတို့၏ပြည့်ကြွေးဖြစ်သော၊
သမ္ဘဝ္ဘန္ဓန ထက္ကဏာ၊ သက်ဝင်စေခြင်းထက္ကဏာရှိသော၊ သဒ္ဓါပညာ၊သဒ္ဓါ
ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ်၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၂–ဝိရိယထက္ကဏာပဏ္ဏာ။

ရာဇာ၊ မိတ်ရှုမင်းကြီးသည်၊ ဘဏ္ဍုနာဝသေနနှင့် နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ စေတသိကလက္ခဏာရှိပါ သနည်း၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဝိရိ ယံ၊ဝိရိယ သည်၊ ဥပတ္ထမ္ဘနလက္ခဏာ၊ ပြိုးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းလျှင်မှတ် ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိရိယသုပတ္ထဒ္ဓိတာ၊ဝိရိယထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇေ၊ခပ်သိန်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ နုပရိဟာ ယဒ္ဓိ၊မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဒ္ဓိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဩပယိကော၊ ကိယော၊ ထိုဆက်အလွန်၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ နုပရိဟာယဒ္ဓိ၊မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဒ္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဩပယိကော၊ ကရောတိ၊ပြု တော်မူပါသော၊ ဖွားတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ ဂေဟာ၊အိမ်သည်၊ ပတာမာနော၊ပြိုကျသည်ရှိသော်၊အ ညေန၊တပါးသော၊ကဠေန၊ သစ်ဖြင့်၊ဥပတ္ထမ္ဘေယျ၊ ထောက်ရာ၏၊ ဥပတ္ထ ဒ္ဓိတံ၊ ထောက်ထားအပ်သည်၊ သန္ဓံ၊ဖြစ်ခဲ့ဆုံ၊ ဒေါ၊ဤသို့ထောက်ထား သဖြင့်၊တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သည်၊ နုပထေယျ၊ မပျိုမကျွန်ုပ်ရာ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ဥပတ္ထမ္ဘနလက္ခဏံ၊ ပြိုးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိရိယသုပတ္ထဒ္ဓိတာ၊ ဝိရိယထောက်ပံ့အပ်ကုန် သော၊ သဇ္ဇေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊

ရာဇာ၊ မိတ်ရှုမင်းကြီးသည်၊ ဘဏ္ဍုနာဝသေနနှင့် နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ စေတသိကလက္ခဏာရှိပါ သနည်း၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဝိရိ ယံ၊ဝိရိယ သည်၊ ဥပတ္ထမ္ဘနလက္ခဏာ၊ ပြိုးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းလျှင်မှတ် ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိရိယသုပတ္ထဒ္ဓိတာ၊ဝိရိယထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော၊ သဇ္ဇေ၊ခပ်သိန်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ နုပရိဟာ ယဒ္ဓိ၊မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဒ္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဩပယိကော၊ ကရောတိ၊ပြု တော်မူပါသော၊ ဖွားတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ ဂေဟာ၊အိမ်သည်၊ ပတာမာနော၊ပြိုကျသည်ရှိသော်၊ အ ညေန၊တပါးသော၊ကဠေန၊ သစ်ဖြင့်၊ဥပတ္ထမ္ဘေယျ၊ ထောက်ရာ၏၊ ဥပတ္ထ ဒ္ဓိတံ၊ ထောက်ထားအပ်သည်၊ သန္ဓံ၊ဖြစ်ခဲ့ဆုံ၊ ဒေါ၊ဤသို့ထောက်ထား သဖြင့်၊ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သည်၊နုပထေယျ၊ မပျိုမကျွန်ုပ်ရာ၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ ဥပတ္ထမ္ဘနလက္ခဏံ၊ ပြိုးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိရိယသုပတ္ထဒ္ဓိတာ၊ ဝိရိယထောက်ပံ့အပ်ကုန် သော၊ သဇ္ဇေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊

ထရားတို့သည်၊ နေပရိဟာယဟန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ မွှတ်၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဖြစ်ကြောင်းမူ၏။ ။ဘိယျောတိ၊ ထိုထက်အလွန်၊ နေပရိဟာယဟန္တိ၊ မဆုတ်မယုတ်ကုန်၊ မွှတ်၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဖြစ်ကြောင်းမူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေဝိ၊ ဤစကားကိုထည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘာယသို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိရိယဝါ ခေါ၊ လုံ့လဂိုဏ်ပြီးသားဖြစ်သော၊ အရိယသာဝကော၊ ငါ၏ဘုရား၏ စကားကိုနာကြား၊ တတ်သော တပည့်မြတ်သည်၊ အကုသလံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်ပယ်၏။ ကုသလံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၍ဖြစ်စေ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်ပယ်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၍ဖြစ်စေ၏။ သုဒ္ဓံ၊ ကိုယ်သန့်ရှင်းကြယ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရွက်လေ၏။ မွှတ်၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မွှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်တော်ပေ၏ ကျေနပ်ပက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ မွှတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ဒွါဒသမှိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယ လက္ခဏာပညာ၊ ဝိရိယလက္ခဏာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၃–အဝိဇ္ဇာပဋိဃလက္ခဏာပညာ၊

ရာဇာ၊ ဗိဝိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကိံ လက္ခဏာ၊ အဘာယသို့မှတ်ကြောင်းထက္ခဏာ ရှိပါသနည်း။ မွှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိတရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာပဋိဃလက္ခဏာစ၊ မပျော်ပျက်မတိမ်ကောခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းထက္ခဏာထည်းရှိ၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာစ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းထက္ခဏာထည်းရှိ၏။ မွှတ်၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဖြစ်ကြောင်းမူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံ အဝိဇ္ဇာပဋိ လက္ခဏာ၊ အဘယသို့မပျော်ပျက်မတိမ်ကောခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းထက္ခဏာရှိသနည်း။ မွှတ်၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုသလာကုသလသာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇ တိနေ့ပဏီတကဏှာသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂအပ္ပဋိဘာဂမ္မေ၊ ကုသိုတ်အကုသိုတ်

အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ အယုတ်အမြတ် မည်းညစ်သောဖြူစင်သော အတို့ရှိကုန်သောတရားတို့ကို၊ အဝိဇ္ဇာပေတိ၊ မယျောက်ဖျက်စေ၊ ကိ၊ အဝိလာပေတိ၊ အဘယ်သို့ မယျောဝ်ဖျက်စေသနည်း၊ ရှုမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ခာရောဃ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာန၊ ပတိပဋ္ဌာန်တို့ပေတည်း၊ ရှုမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ခာရောဃ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္မပ္ပဓာန၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ပေတည်း၊ ရှုမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ခာရောဃ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ရှုဒ္ဓိပါဒါ၊ ရှုဒ္ဓိပါဒ်တို့ပေတည်း ရှုမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား၊ ပဠု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရှုဒ္ဓြိယာနိ၊ ရှုဒ္ဓြေတို့တည်း၊ ရှုမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား၊ ပဠု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့တည်း၊ ရှုမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင် ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ပေတည်း၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ မဂ် ၊ ရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ သမထော၊ သမထပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိပေတည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာပေတိ၊ မယျောက်ဖျက်၊ တတော၊ ထိုသို့မယျောဝ်ဖျက်သောကြောင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်သတိရှိ၊ ထိုပြတ်ပြတ်သည်၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်သင့်သော၊ ဧဠေ၊ တရားနှိုက်၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မဖြစ်သင့်သော၊ ဧဠေ၊ တရားနှိုက်၊ နသေဝတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဧဠေ၊ တရားနှိုက်၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ မဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဧဠေ၊ တရားနှိုက်၊ နဘဇတိ၊ မဆည်းကပ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့သျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အဝိလာပနလက္ခဏာ၊ မယျောက်မဖျက် မတိမ်ကောခြင်းသျှင် ဖွတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြန့်တော်မူ၏။ ၊ သြပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ယျောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ စက္ကဝတ္တိ ၊ စကြာကို ထည်စေနိုင်သော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်း၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာနံ၊ စကြာမင်းကို၊ ဘာယတိ၊ ညှပ်ချမ်းတိုင်း၊ ပါတိ၊ နှံကာတိုင်း၊ ယဿ၊ စည်းစိမ်ကို၊ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့ ဖွတ်ရစေ၏။ ကိ ၊ သရာပေတိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ ဖွတ်ရစေသနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းဖြတ်၊ ဘော၊ အရှင်မင်းဖြတ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတ္ထေ၊ ကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ အဿာ၊ မြင်းတော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတ္ထေ၊ ကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ ရထာ၊ ရထားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ကြောကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ ပတ္တိ၊ခြေလျှင်စစ်သည်တို့သည်၊ သန္ဓိ၊ဖိုကုန်၏၊ ကြောက်၊ဤမျှသော၊ ဟိရညိ၊ငွေသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ကြောက်၊ဤမျှသော၊သုဝဏ္ဏ၊ ရွှေသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ ကြောက်၊ဤမျှသော၊ သာပတေယျ၊ဥစ္စာဘဏ္ဍာတော်အရုသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ တံ၊ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဒေဝေါ၊အရှင်မင်းကြီးသည်၊သရေတူ၊အောက်ခေတော်မူပါလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ရည်ညွှန်းစကြားမင်းကြီး၏၊သာဂတေယျ၊ဥစ္စာဘဏ္ဍာတော်အရကို၊ အဝိသာမေတိ၊ မယှောက်မယှက်စေ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တိ၊သတိသည်၊ဥပဋ္ဌမာနာ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ကုသလာကုသလသာဝဇ္ဇာနာဝဇ္ဇတိနပဏီတကဏှာသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂအပ္ပဋိဘာဂမ္မေ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ အယုတ်အမြတ်မည်းညစ်ဖြူစင်သောအတို့ရှိမဲ့ သောတရားတို့ကို၊ အဝိသာမေတိ၊မယှောမယှက်စေ၊ ကိं အဝိသာမေတိ၊အဘာယ်သို့မယှောမယှက်စေသနည်း။ ၊ဟုမေ၊ဤတရားတို့ကား၊စက္ကာရော၊ထေးပါးကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနာ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့တည်း၊ဟုမေ၊ဤတရားတို့ကား၊စက္ကာရော၊ထေးပါးကုန်သော၊ သမပ္ပဓာနာ၊သမပ္ပဓာန်တို့တည်း၊ ဟုမေ၊ဤတရားတို့ကား၊စက္ကာရော၊ထေးပါးကုန်သော၊ ဟုဒ္ဓိပါဒါ၊ဟုဒ္ဓိပါဒ်တို့တည်း၊ဟုမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား။ ပဠု၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဟုန္ဒြိယာနိ၊ဟုန္ဒြေတို့တည်း၊ဟုမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား၊ပဠု၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလာနိ၊ဗိုလ်တို့တည်း၊ဟုမေ၊ဤတရားတို့ကား၊သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ဗောဇ္ဈင်တို့တည်း၊အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊အရိယော၊ဖြတ်သော၊အဋ္ဌင်္ဂိကော၊အဂီ ါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂေါ၊မဂ်တည်း။ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊ သမထော၊ သမထတည်း။ အယံ၊ဤတရားသည်ကား။ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာတည်း။ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတည်း၊အယံ၊ဤတရားသည်ကား၊ဝိမုတ္တိ၊အမြတ်တည်း၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အဝိသာမေတိ၊ မယှောက်ယှက်စေ၊တတော၊ထိုသို့ မယှောယှက်စေသောကြောင့်၊ယောဂါဝစရော၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၀ယ်ကြိုးပမ်းကျင့်ဆတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်သည်၊သောဝိတဇ္ဇေ၊မှီဝဲသင့်သော၊ ဝမ္မေ၊တရားနှိုက်၊သေ ဝတိ၊မှီဝဲ၏၊အသေဝိတဗ္ဗေ၊မမှီဝဲသင့်သော၊ဝမ္မေ၊တရားနှိုက်၊ နသေ ဝတိ၊ မမှီဝဲ၊ဘဇိတဗ္ဗေ၊ဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဝမ္မေ၊တရားနှိုက်၊ ဘဇတိ၊ဆည်းကပ်၏၊အဘဇိတဗ္ဗေ၊မဆည်းကပ်သင့်သော၊ဝမ္မေ၊တရားနှိုက်၊ နဘဇတိ၊ မဆည်းကပ်၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေ ခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ သတ်၊သတိသည်၊ အဝိသာမနသကဘာ၊ မယှောက်မယှက်မတိမ်းကာခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်း ဆက္ခဏာရှိ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝိသဇ္ဇိ၊ပြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍနာဝသေန၊

နာဝတိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ကလျှော၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊တေရသမိ၊ တဆဲ့သုံ်းရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊အဝိသာမနုသကဿတပညာ၊အဝိသာ မနုသကဿတပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၃-သတိသကဿတပညာ၊

ဘန္တေ အရှင်သုရား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပဋ္ဌာနသကဿတာ၊ အာဘယ်သို့သိမ်းဆည်းခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းသကဿတာရှိပါသနည်း၊ဆိုတိ ဤသို့ မေးလျှောက် သတ်သော်၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ဥပဋ္ဌာနာ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာဟိတာနံ၊ စိုးပွါးရှိစိုးပွါးမဲ့ ဖြစ် ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊တရားတို့၏၊ဂတိယော၊ဖြစ်ခြင်းသဘောတို့ကို၊သမန္နေ သ တိ၊ရှုးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ကိံ သမန္နေ သတိ၊ အာဘယ်သို့ရှုးစမ်းဆင်ခြင်ပါသ နည်း၊ဆိုမေဓာ၊ဤတရားတို့သည်၊ ဟိတာ၊ စိုးပွါးရှိကုန်၏၊ ဆိုမေဓာ၊ဤ တရားတို့သည်။ အဟိတာ၊ အစိုးအပွါးမရှိကုန်၊ ဆိုမေဓာ၊ဤတရားတို့ သည်၊ဥပကာရ၊ကျေးဇူးများကုန်၏၊ ဆိုမေဓာ၊ဤတရားတို့သည်၊ အနုပ ကာရ၊ ကျေးဇူးမများကုန်၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ သမန္နေသတိ၊ ရှုးစမ်းဆင်ခြင် တတ်၏၊ကဟော၊ ထိုသို့ရှုးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယော ဂါ၀စရ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၀ယ်ကြိုးပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်သည်၊အဟိတေ အစိုးအပွါး မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အမနုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏၊ ဟိုးဟ၊အစိုးအပွါးရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဿတိ၊ ခြိုးခြွင့် သိမ်းယူ၏၊အနုပကာရေ၊ကျေးဇူးမများကုန်သော၊ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊အမ နုဒေတိ၊နှုတ်ပယ်၏၊ဥပကာရေ၊ကျေးဇူးများကုန်သော၊ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဿတိ၊ခြိုးခြွင့်သိမ်းယူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ ထိုင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌာနသကဿတာ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း သကဿတာရှိ၏၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပမ်၊ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော် မူပါဦး၊ဆိုတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပ မာအားဖြင့်၊ စက္ကာ၊ဝတ္တိ၊သ၊ စက္ကြာကိုဆည်းစေနိုင်သော၊ ရထား၊ စက္ကြာ မင်း၏၊ပရိဟာယကရတနံ၊သားကြီးရတနာသည်၊ရထား၊စက္ကြာမင်းအား၊ ဟိတာဟိတေ၊စိုးပွါးရှိသူစိုးပွါးမဲ့သူတို့ကို၊ ဘာနာတိ၊သိတတ်၏၊ကိံ ဘာနာ တိ၊ အာဘယ်သို့သိတတ်သနည်း၊ ဆိုမေ၊ဤသူတို့ကား၊ ရထား၊စက္ကြာမင်း

အား၊ဟိတာ၊အစိုးအပွါးရှိကုန်၏၊ အမှုမေ၊ဤသူတို့ကား၊ ရည်ရွယ်စကြာမင်း
အား၊အဟိတာ၊အစိုးအပွါးမဲ့ကုန်၏၊ အမှုမေ၊ဤသူတို့ကား၊ ရည်ရွယ်စကြာ
မင်းကြီးအား၊ဥပကာရ၊ကျေးဇူးများကုန်၏၊အမှုမေ၊ဤသူတို့ကား၊ ရည်ရွယ်
စကြာမင်းကြီးအား၊အနုပကာရ၊ကျေးဇူးမများကုန်၊အကြင်၊ဤသို့၊ ဖခင်ကဲ
သို့၏၊တကား၊ ထိုသို့သိသောနောက်မှ၊အကြင်၊ စိုးပွါးမဲ့သူတို့ကို၊ အပ
နွယ်ဒေတိ၊နွတ်ပယ်၏၊ဟိတ၊စိုးပွါးရှိသူတို့ကို၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ပြုဖြင့်သိမ်းယူ
၏၊အနုပကာရ၊ကျေးဇူးမများသူတို့ကို၊အနုပဒေတိ၊နွတ်ပယ်၏၊ ဥပကာ
ရ၊ကျေးဇူးများသူတို့တို့၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ပြုဖြင့်သိမ်းယူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာသာ၍၊သတိ၊သတိသည်၊ဥဋ္ဌမာနာ၊ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ဟိတာဟိတာနှုန်း၊စိုးပွါးရှိစိုးပွါးမဲ့ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာနုံ၊တရား
တို့၏၊ဂတိယော၊ဖြစ်ခြင်းသဘောတို့ကို၊သမန္ဓေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊
ကိုသမန္ဓေသတိ၊အဘာဝယ်သို့စူးစမ်းဆင်ခြင်သနည်း၊ အမှုမဓမ္မာ၊ဤကရား
တို့သည်၊ဟိတာ၊စိုးပွါးရှိကုန်၏၊အမှုမဓမ္မာ၊ဤတရားတို့သည်၊ အဟိတာ၊
အစိုးအပွါးမရှိကုန်၊အမှုမဓမ္မာ၊ဤကရားတို့သည်၊ဥပကာရ၊ ကျေးဇူးများ
ကုန်၏၊အမှုမဓမ္မာ၊ဤတရားတို့သည်၊အနုပကာရ၊ကျေးဇူးမများကုန်၊အကြ
ဤသို့၊ သမန္ဓေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊တကား၊ ထိုသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်
တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်
သတ်ပွတ်ကြံ၍ပြတ်သည်၊အဟိတ၊အစိုးအပွါးမရှိကုန်သော၊ ဓမ္မော၊တရား
တို့ကို၊အပနွယ်ဒေတိ၊နွတ်ပယ်၏၊ ဟိတ၊ အစိုးအပွါးရှိကုန်သော၊ ဓမ္မော
တရားတို့ကို၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ပြုဖြင့်သိမ်းယူ၏၊အနုပကာရ၊ ကျေးဇူးမများ
ကုန်သော၊ဓမ္မော၊တရားတို့ကို၊ အပနွယ်ဒေတိ၊နွတ်ပယ်၏၊ ဥပကာရ၊ကျေး
ဇူးများကုန်သော၊ ဓမ္မော၊တရားတို့ကို၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ပြုဖြင့်သိမ်းယူ၏၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝံခေါ၊ဤသို့ဤ၍၊သတိ၊သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊
သိမ်းဆည်းခြင်းသက္ခဏာရှိ၏၊အမှုတ်၊ဤသို့ဝိဿဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဝဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တိက္ခဝေ၊ခုဟာန်းတို့
အဟုတ်၊ငါသည်၊သတိ ခေါ်၊သတိကို၊သဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အထုံးစုံသောအရာနှိုက်အ
လိုရှိအပ်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊အမှုတ်၊ဤသို့၊ ဝေါ်၊ဤစကားတော်
ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊အမှုတ်၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျှော၊ သင့်ထျော်
ထျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ အမှုတ်၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထျောက်၏၊

တေရသမိ၊ တဆဲ့သုံးရုတ္ရိ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သတိထက္ကဏမယျာ၊ သက်သက္ကဏာပြိသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၄–သမာဓိယျာ၊

ရာဇာ၊ဝိသိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ ဘဏ္ဍနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ထုရား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အဘာယတ်လျှင် ပုတ် ကြောင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာ ရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊ပရေခလက္ခဏာ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းလက္ခ ဏာရှိ၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ဝိဘဇ္ဇ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ယေကေစိ၊ အလုံးရုံ၊ကုန် သော၊ကုသလာဝမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊သန္တာ၊ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ် သိပ်းကုန်သော၊တော၊ထိုတရားတို့သည်၊ သမာဓိပုမ္ပရေ၊သမာဓိလျှင်ပြဋ္ဌာန်း ကုန်သည်၊သမာဓိန္ဒြေ၊သမာဓိနှင့်ကိုက်ညီတတ်ကုန်သည်၊သမာဓိပေါဟာ၊သမာ ဓိနှင့်ကို ကိုင်းကုန်သည်၊ သမာဓိ ပဇ္ဇာရာ၊ သမာဓိနှင့်ကို ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆိုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုဋေ၊ဂါရသ၊အထွတ်ရှိသောအိမ်၏၊ ယာဝကာစိ၊ အလုံးရုံ၊ကုန်သော၊ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်သစ်ဝါးတို့သည်၊ သန္တာ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗာ၊ခပ်သိပ်းကုန်သော၊ သာ၊ထိုအခြင်သစ်ဝါးတို့သည်၊ ကူဋဂိမာ၊ အထွတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကုန်သည်၊ ကူဋဒိန္နာ၊ အထွတ်နှင့်ကို ညွှတ်ကိုင်းကုန်သည်၊ကူဋမူသမောသရဏာ၊ အထွတ်နှင့်ကိုရုံးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကူဋံ၊ အထွတ်ကို၊တာသံ၊ ထိုအခြင် သစ်ဝါးတို့ ထက်၊အဝှံ၊အမြတ်ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ဆိုရ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝ မေဝခေါ၊ဤတူသောသျှင်၊ယေကေစိ၊အလုံးရုံ၊ကုန်သော၊ကုသလာဝမ္မာ၊ကု သိုလ်တရားတို့သည်၊သန္တာ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိပ်းကုန်သော၊တော၊ထိုတ ရားတို့သည်၊သမာဓိပုမ္ပရေ၊ သမာဓိပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်၊သမာဓိန္ဒြေ၊သမာဓိ နှင့်ကိုက်ညွှတ်ကုန်သည်၊သမာဓိပေါဟာ၊ သမာဓိနှင့်ကိုကိုင်းကုန်သည်၊သမာဓိ ပဇ္ဇာရာ၊သမာဓိနှင့်ကို ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဆိုတိ၊ဤသို့၊အ ဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ဩပမာကို၊ကရော တိ၊ပြုတော်မူပါဦး၊ ဆိုတိ၊ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောမိ၊တရုတ်ဦးသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊

စတုဂေါ်နှယ်ယာ၊စစ်အင်္ဂါထေးပါးရှိသော၊သေနာယာ၊စစ်သည်ဖိုထိပါးနှင့်၊သင်္ခြိ
အတူတကွ၊သင်္ဂါမ်း၊စစ်တဆင်းသို့၊ဩတတပေယျ၊ သက်ရောက်ရာ၏၊ဟတ္ထိ
စီး၊ဆင်တစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အသာစီး ဖြင်းတစ်တို့သည်ထည်း
ကောင်း၊ရထားစီ၊ ရထားတစ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ပတ္တိစီး၊ခြေထောင်စစ်
တစ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ သင်္ဘာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သေနာ၊စစ်သည်
တို့သည်၊တံပမ္ပခါ၊ထိုမင်းလျှင်ကြီးမှူးကွပ်ကဲရှိကုန်သည်၊တန္ဓိန္ဒာ၊ထိုမင်း
သို့ညွှတ်ကုန်သည်၊ တဗ္ဗေါဏာ၊ ထိုမင်းသို့ကိုင်းကုန်သည်။ တပ္ပဿုရာ၊ထို
မင်းသို့ရှိုင်းကုန်သည်၊ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တံယေဝ၊ထိုမင်းသို့သာ
သျှင်၊အနုပရိယာယေယျုံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏၊မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊သင်္ခေ၊ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊တော၊ထိုတရားတို့သည်၊ သမာဓိပမုခါ၊သမာဓိပြဌာန်းကုန်
သည်၊သမာဓိနိန္နာ၊သမာဓိနှိုက်ညွှတ်ကုန်သည်၊ သမာဓိပေါဏာ၊ သမာဓိ
နှိုက်ကိုင်းကုန်သည်၊သမာဓိပဗ္ဗာရာ၊သမာဓိနှိုက်ရှိုင်းကုန်သည်၊ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝံ ခေါ၊ဤသို့လျှင်၊သမာဓိ၊သမာဓိသည်
ပရေခသက္ခဏော၊ ကြီးမှူးကွပ်ကဲခြင်းပြဌာန်းခြင်း ထင်ရှားကာဝိ၏၊ မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧတေ၊ဤစကားတော်ကို၊
ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိံ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်
သနည်း၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သမာဓိ၊သမာဓိကို၊ ဘာဝေထ၊ဖြစ်စေ
ကုန်၊သမာဟိတော၊တည်ကြည်သောဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်
တိုင်း၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ပဿနာတိ၊သိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊
နာဂသိန်းကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလ္လော၊သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊
အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ထျောက်ဆို၏၊ ၊ရဒ္ဓသိ၊ တဆဲ
လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမာဓိပညာ၊ သမာဓိပြဿနာမေးခွန်း
သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ကြိုးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၅-ပညာထက္ကထပညာ၊

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ပညာ၊ပညာသည်၊ကိံ ထက္ကထာ၊အဘယ်လျှင်ဖွတ်ကြောင်း

ဈာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေဝခေါ၊ ရှေးမ
နုသိကာရအမေးနှိုက်ပင်လျှင်၊ မယား၊ ငါသည်၊ သေဒနုထက္ခတာပညာတို့၊
သေဒနုထက္ခတာပညာဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ပြေဆိုအင်ပြီ၊ စ၊ ထိုသို့ပြောဆိုကြီးထင့်ကစား၊
အဝိ၊ တဘာန်ဟာနည်းအားဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဩဘာသနုထက္ခတာပါ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းလျှင် ရှက်ကြောင်းထက္ခတာရှိသေး၏၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊
ဝိသဇ္ဇိ၊ ပြေဆိုတော်မူ၏၊ သမ္ဗေ၊ အာရှင်ဘုရား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကထံ
ဩဘာသနုထက္ခတာ၊ အဟာသိ သို့ ထွန်းလင်း တောက်ပခြင်း လျှင်မှတ်
ကြောင်းထက္ခတာရှိပါသေးသနည်း၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥပဓိမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
အဝိဇ္ဇာကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်ရိုက်ကို၊ ဝိဓေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဝိဇ္ဇော
ဘာသံ၊ ပညာဥာဏ်ရောင်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥာတာသော၊ ဥာဏ်
အထင်းရောင်ကို၊ ဝိဓ ံသေတိ၊ ထွန်းပြ၏၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယာသစ္စာတို့
ကို၊ ပါကဋာနိ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုသို့ထင်
ရှားသောအခါနှိုက်၊ ယောဂါ၊ ဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝတ်ကျီးပမ်းကျွဲ့ သတ်
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြောက်သည်၊ အနိစ္စန္တိ ၊ အမြဲမရှိဟု သည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ ၊ ဆင်း
ရဲအကျိုးဟု ထည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ၊ သာယာ တစ်မက်စရာ အရိုင်
အနှစ်မရှိဟု သည်းကောင်း၊ သမ္မပညာယ ၊ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မှန်သော ပညာ
ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပသာတိ ၊ ရှုကြည့်ထင်ဖြင်နှိုင်း၏၊ ဈာတိ ၊ ဤသို့ ဝိသဇ္ဇိ ၊ ပြေဆို
တော်မူ၏၊ သြပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ ၊ ပြုပါဦး ၊ ဈာတိ ၊ ဤသို့ ၊ လျှောက်ဆို
ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ ၊ မင်းမြတ် ၊ ယထာ ၊ ဥပမာ အား ၊ ဖြင့် ၊ ပုရိသော ၊ ယော
ကျားသည် ၊ အန္ဓကာရေ ၊ မှောင်ရိုက်သော ၊ ဂေဟေ ၊ အိမ်နှိုက် ၊ ပဒီပံ ၊ မီးတိုင်
ကို ၊ ပဝေသေယျ ၊ သွတ်သွင်းရာ ၊ ပရိဗ္ဗော ၊ သွတ်သွင်းပြီသော် ၊ ပဒီပေါ ၊ မီး
တိုင်သည် ၊ အန္ဓကာရံ ၊ မှောင်ရိုက်ကို ၊ ဝိဓေတိ ၊ ပယ်ဖျောက်နှိုင်း၏ ၊ ရူပါနိ ၊ ရူ
ပါရုံတို့ကို ၊ ပါကဋာနိ ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ၊ ကရောတိ ၊ ပြု၏ ၊ မဟာရာဇ
မင်းမြတ် ၊ ဧवမေव ခေါ ၊ ဤအတူသာလျှင် ၊ ပညာ ၊ ပညာသည် ၊ ဥပဓိမာနာ ၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော် ၊ အဝိဇ္ဇာကာရံ ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်ရိုက်ကို ၊ ဝိဓေတိ ၊ ပျက်
ဆီး၏ ၊ ဝိဇ္ဇောဘာသံ ၊ ပညာဥာဏ်ရောင်ကို ၊ ဇနေတိ ၊ ဖြစ်ပေါ်စေ၏ ၊ ဥာ[illegible]
သော ၊ ဥာဏ်အထင်းရောင်ကို ၊ ဝိဓ ံသေတိ ၊ ထွန်းပြ၏ ၊ အရိယ[illegible]
ရိယာသစ္စာတို့ကို ၊ ပါကဋာနိ ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ၊ ကရော[illegible]
ထော ၊ ထိုသို့ထင်ရှားသောအခါနှိုက် ၊ ယောဂါ ၊ ဝစရော ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း[illegible]ယ်ကျီ
ပမ်းကျွဲ့ သတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြောက်သည်၊ အနိစ္စန္တိ ၊ အမြဲမရှိဟု သည်းကောင်း ၊

ဒုက္ခဿ ဝါ၊ဆင်းရဲအတိဟုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊သာယာတင်မက် စရာအရိုင်အနှစ်မရှိဟုထည်းကောင်း။ သမ္ဘဝညာယ၊ကောင်းပွန်ကြောင့်ရှိန် သော ဟညာဥာဏ်ဖြင့်၊ဗသတိ၊ ရှုကြည့်ထင်ပြင်နှိုင်း၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း ဖြတ်၊ဝေ်ခေါ်၊ဤသို့ယူင်းဟညာ၊ ဟညာသည်၊ ဩဘာသနုထက္ခဏာ၊ထွန်း ထင်းတောက်ပခြင်းသျှင်မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ဝိသေဒ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်သျော်ကျော်ကော်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အ ဝေါစ၊သျှောက်ဆို၏၊ ၊ပန္နရသိ၊တဆုဝါးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဟညာထက္ခဏာဟညာ၊ဟညာထက္ခဏာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံ းခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၆–နာနာဝမ္မာခဲ့ကော်ကိစ္စ'အသိန္ဒိယာဒနဝဏ္ဏာ၊

ရာဇာ၊ ဝိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ဣမေဝမ္မာ၊ ဤယောနိသောမနသိကာရ သိထစသောတရား တို့သည်၊နာနာ၊ အသီးအခြားတို့သည်၊ သဇ္ဇာ၊ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ ကော်၊တခု သော၊အတ္ထ'ကိစ္စကို၊ အသိန္ဒိယ်ဒေန္တိ၊ပြီးစေနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ဤသို့ အာဟ၊ထျှောက်ပြန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ ဣမေဝမ္မာ၊ဤယောနိသောမ နသိကာရသိလစသောတရား တို့သည်၊နာနာ၊အသီးအခြား တို့သည်၊သဇ္ဇာ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ကော်၊တခုသော၊အတ္ထ'ကိစ္စကို၊အာမအသိန္ဒိယ်ဒေန္တိ၊ကြော် ပြီးစေနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင် ထုရား၊ဣမေဝမ္မာ၊ဤယောနိသော မနသိကာရတိထစသောတရား တို့သည်၊ နာနာ၊အသီးအခြား တို့သည်၊သဇ္ဇာ၊ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ကော်၊တခုသော၊အတ္ထ' ကိစ္စကို၊ ကထံ အသိန္ဒိယ်ဒေန္တိ၊ အဘာယသိ့ ယျင် ပြီးစေနိုင်ကုန်သကဲ့သို့ ဣတိ၊ဤသို့မေးထတ်သော်၊ကိုယ်ထော်ကိုယ်ကိုးဟန်ကို၊သတ်ကုန် ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကော်၊တခုသော၊ အတ္ထ'ကိစ္စကို၊အသိန္ဒိယ်ဒေန္တိ၊ပြီးစေနိုင် ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပမ်ပ,ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ဤသို့ ထျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ သေနာ၊စစ်သည်တို့သည်၊ ဟတ္ထိစ၊ဆင်တို့သည် ထည်းကောင်း၊အသသာစ၊မြင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ရထာစ၊ရထား တို့ သည်ထည်းကောင်း။ ပတ္တိစ၊ခြေသျှင်တို့သည် ထည်းကောင်း၊နာနာ၊အသီး

အသိုးကသန္တာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ကော်၊တရသော၊အတ္ထ ၊အောင်ခြင်ခြင်းကိစ္စ
ကို၊ အတိနိမ္ဗါဒေန္တိ၊ပြီးစေကုန်၏။ သင်္ဂီမေ၊စစ်ခြေခြင်ကို၊ပရသေနံ၊တ
ပါးသောစစ်သည်ကို၊ အဘိဝိဇိန္တိ၊ထိုးပစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဝေမေဝ,ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ဆွမ်းမေဝမ္ဘာ၊ဤယောနိသောမနသိကာရသိုလ
စသောတရားတို့သည်၊နာနာ၊အသိုးအခြားတို့သည်၊သန္တာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်
ကော်၊တရသော၊ အတ္ထ ၊ကိစ္စကို၊အတိနိဗ္ဗါဒေန္တိ၊ပြီးစေနိုင်ကုန်၏။ကိလေ
သေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဟနန္တိ၊ပယ်နှုတ်ကုန်၏။ဆုတ်၊ဤသို့၊ဝိသေသဖြင့်၊ဖြေဆို
တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ကလျှော
သင့်လျော် လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဆုတ်၊ဤသို့၊ဆဝေါစ
လျှောက်ဆို၏။ ၊သောဠသမိ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုတို့၏ ဂြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ဓမ္မာနုံ၊တရားတို့၏။ နာနာ၊အသိုးအသိုး၊ ကော်၊တရသော၊ကိစ္စ ၊ကိစ္စ
ကို၊အတိနိဗ္ဗာဒနုပညာ၊ ပြီးစေခြင်းဂြိုဟ်သနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ပဌမော၊ရှေးဦးဆုံးသော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ။ မဟာဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးပြီ
ဆုံးမတ်ပ,ဂ္ဂေ၊ဤမဟာဝဂ်နှင့်၊သောဠသပညာ၊တဆဲ့ခြောက်ခုသောပြဿ
နာရှိ၏။ ၊

၂–ပိတိန္ဒပညာ– ၂–အဒ္ဓါနဝဂ်၊
၁၇–ဓမ္မသန္တာတိပညာ၊

ရာဇာ၊ ပိတိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို ဤ၏။ ကိ ်အာဟ၊
အဘာယသိုလျှောက်ထားသနည်း၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်သုရား၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖ

 သန္ဓေအား၊ဖြင့်ဘဝ
သစ်နှင်ကိုဖြစ်ပေါ်၏။သော၊ထိုပဋိသန္ဓေ စွဲနေသောသူသည်၊ သောဝေ၊ထို
ရှေးဘဝတည်းက သူပင်ဖြစ်ပါသလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့ မဟုတ်၊အညော၊
တဦးတခြားသာဖြစ်ပါသလော၊ ဆုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ မေးလျှောက်၏။ ၊
ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိ ်အာ
ဟ၊အဘာယသိုမိန့်တော်မူသနည်း၊သော၊ထိုရှေးဘဝကသူသည်၊နစ၊ဟုတ်
လည်း၊မဟုတ်ချေ၊ နစအညော၊အခြားတပါးကသူထည်း၊မဟုတ်၊ ဆုတ်၊ဤ
သို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဩပမ ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါဦး
လော၊ဆုတ်၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယဒါ၊အကြင်

အခါ၌ကား၊ တို့၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒဟာရော၊ဝယ်ရှယ်သော၊ တရုဏော၊ နုပျိုသော၊မန္ဒေါ၊သေးကွေးသော၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ပက်လက်သာအိပ်သေးသောသူငယ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့၏၊ သောယောဓ၊ထိုငယ်ခဲ့သော တို့၊သင်သည်ပင်၊တောရဟိ၊ယခုစဉ်အခါ၌ကား၊မဟာနွယ်ကြီးသောသူဖြစ်သလော၊တံ၊ထိုအမေးကို၊ကိ ံမည်သည်၊အသို့အားကမ္ဘာ့တုံ သနည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ပုန္ဓိ၊မေးတော်မူ၏၊ ။ဘဏ္ဍေ၊ ရဟန်းတုရား၊ နဟိ၊ယင်းသို့မဟုတ်ချေ၊ ဒဟာရော၊ဝယ်သော၊ တရုဏော၊နုပျိုသော၊ မန္ဒေါ၊ သေးကွေးသော၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ပက်လက်သာအိပ်သေးသော၊သော၊ထိုသူသည်ကား အညော၊ ယခုကြီးသော တပည့်တော်ဖခင်ခြားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဘေရတိ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ မဟာနွယ်ကြီးသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား၊ တညော၊တပါးအခြားသာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝံသန္တေ၊ခေါ၊ယင်းသို့ယခင်သူတခြား ကြီးသူတပါးဖြစ်ခဲ့ရသော်၊မာတာတိ၊အမိမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊မဖြစ်တော့ရာ၊ ပိတာတိ၊ အဘမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊အာစရိယောတိ၊ ဆရာသမားမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ သိပ္ပဝါတိ၊အတတ်တတ်သိသောသူမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊မဖြစ်တော့ရာ၊ သိလဝါတိ၊ သီလရှိသူမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊မဖြစ်တော့ရာ၊ ပညာဝါတိ၊ ဝိညာဏ်ရှိသူမည်သည်ရည်း၊ နဘာဝိသတိ၊မဖြစ်တော့ရာ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိ ံ၊အဘယ်တုံ နည်း၊ကလလသ၊သင်ဝအခေရကြည့်၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ အညာ ဝေ နုခေါ၊ အခြားတပါး သာဖြစ်ထေသလော၊ အဇ္ဇီ ဒ္ဒသ၊ အဖြုတ်၏၊မာတာ၊အမိသည်၊အညာ ဝေ နုခေါ၊ အခြား တပါးသာဖြစ်ထေသလော၊ ပေသိယာ၊ သားတစ်ဖိုင်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊အညာ ဝေ နုခေါ၊ အခြားတပါးသာဖြစ်ထေသလော၊ ဃနုသ၊ အခဲ၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ အညာ ဝေ နုခေါ၊ အခြားတပါးသာ ဖြစ်ထေသ ထော၊ခုဒ္ဒကသ၊ ငယ်သောသူ၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ အညာ ဝေ နုခေါ၊အခြားတပါးသာ ဖြစ်ထေသလော၊ မဟန္တသ၊ကြီးသောသူ၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊အညာ ဝေ နုခေါ၊ အခြားတပါးသာဖြစ်ထေသလော၊ အညော၊တပါးသောသူသည်၊ သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာကို၊ သိက္ခတိ၊သင်ကြား၏၊အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ သိက္ခိတော၊ သင်ပြီးသော အတတ်ရှိသည်၊ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊အညော၊တပါးသောသူသည်၊ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကို၊ကရောတိ၊ ပြု၏၊အညသ၊တပါးသောသူ၏၊ ဟတ္ထပါဒါ၊လက်ခြေတို့သည်၊ ဆိန္နာ၊ ဆိ၊

ပြတ်ရာကုန်ချေ၏လော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နှတိ၊ ဤသို့ကားမဟုတ်သင့်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထို့ပနေ၊ အရှင်ဘုရားကား ငါ၊ ဤအရှင်မေးသည့်အတိုင်း၊ ရဟန်းသူတပါးမေးစဲ့သော်၊ ကိုယ်ဝန်ဒေယာ သိ၊ အာဘယ်သို့ဖြေဆိုတော်မူလိမ့်နည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ယောရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိုယ်အာဟာ အာဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်မူသနည်း၊ အကယ်ထေဝခေါ၊ ငါသည်ပင်ထျင်၊ ဒဟာရော ယော်သည်၊ တရုကောဟု ရှိ၏သည်၊ မန္ဒော၊ သေးကွေးသည်၊ ဥဇ္ဇာနသေယျ ကော၊ ပက်သက်အိပ်ကာမျှသူယော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ အဟိယေဝ၊ ငါသည်ပင်ထျင်၊ တေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ မဟန္တာ၊ ကြီးငယ်၏၊ ဆုမ်ယေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာထျင်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ယ၊ အမှီပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ တေ၊ ထိုယော်သောအရှင်တော်စသည့်တို့ကို၊ ကောသဂ်ဟိတာ၊ တရုဘည်း တပေါင်းတည်းသိမ်းရုံးအစ်ကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထက်သော် မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတဦးသော ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပဒီပ်၊ မီးတိုင်ကို၊ ပဒီပေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏၊ သော၊ ထိုမီးတိုင်သည်၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ တညဉ့်လုံးလုံး၊ ပဒီပေယျ ကိ၊ ထွန်းလင်းအံ့ ဟရော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ တညဉ့်လုံး လုံး၊ အာမပဒီပေယျ၊ ကြေဝ်ထွန်းလင်းရာ၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ လျှောက် ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာမ် ရှိက်၊ ယာအစ္ဆိ၊ အကြင်မီးကောက်သည်၊ အစ္ဆိ၊ ရှိ၏၊ မစ္ဆိမေယာမေ၊ သန်း ခေါင်ယာမ်ရှိက်၊ သာအစ္ဆိ နုခေါ၊ ထိုရှေးညဉ့်ဦးယာမ်က မီးတောက်ပင် လော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ၊ နှတိ၊ မဟုတ် ပါ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မစ္ဆိမေယာမေ၊ မစ္ဆိမယာမ်ရှိက်၊ ယာ အစ္ဆိ၊ အကြင်မီးတောက်သည်၊ အစ္ဆိ၊ ရှိ၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ဆိုးသောက်ယာမ် ရှိက်၊ တာအစ္ဆိ နုခေါ၊ ထိုရှေးသန်းခေါင်ယာမ်ကမီးတောက်ပင်လော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ၊ နှတိ၊ မဟုတ်ပါ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ လျှော်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း ၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာမ် ရှိ၊ သောပဒီပေါ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တခြားတပါး သည်၊ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော၊ မစ္ဆိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယာမ်ရှိက်၊ ပဒီပေါ၊ မီးသည်၊ အညော တခြားတပါး သည်၊ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်သထော၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ဆိုးသော် ယာမ်ရှိ၊ ပဒီပေါ၊ မီးသည်၊ အညော၊ တခြားတပါး သည်၊ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်

သလော၊ ဖွားတို့၏ဘိုးပုန်ကြီ'မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ နှတို့၊ထိုသို့
မဟုတ်ပါ၊တံယေနု၊ထိုညည်ဦးခိုးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ပြု၍၊သင့္ဂရိတ္တိ
တည်ဋ္ဌိထုံးထုံး၊ ပဒိဝိတောဝ၊ထွန်းထင်ပါ၏။ဖွားတို့၏ဘိုးအဝေါစ၊လျှော်၏။ ၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေ၊ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ဓမ္မသန္တာန်တို့၊တရား၊အ
စဉ်အဆက်သည်၊သန္ဓာန်တို့၊ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏၊အညော၊တပါး၊သောတ
ရား၊သည်၊ ဥပ္ပန္နတို့၊ဖြစ်ပေါ်သော်၏။ အညော၊တပါး၊သောတရား၊သည်၊နိဗ္ဗာ
တို့၊ချုပ်ငြိမ်း၏၊အဝုဇ္ဈအစရိပ်ဝိပ်ယ၊မရှေ့မနှောင်းတပြိုင်နက်ကဲ့သို့၊ သန္ဓာ
တို့၊ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏၊တေန၊ထိုသို့တပြိုင်နက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ချုပ်ပျက်စပ်
ဆက်သောကြောင့်၊ နစ၊သော၊ထိုရှေးသူထည်းမဟုတ်၊နစ၊အညော၊ထိုခေါ်
သူမှာခြားတပါးကသူထည်းမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပရိညာ၊ကော၊ရှေးဘဝဖြစ်သော
ပရိညာဥ ဘုရားသည်း ပဋ္ဌိမပရိညာ၊ကံ၊နောက်ဘဝဖြစ်သော ပရိညာဥ ဘုရား
ကို၊သင်္ဂီတိ၊ပေါင်းရုံးခြင်းသို့၊ ဝဏ္ဏတို့၊ရောက်ကေ၏။ဖွားတို့၏ဘိုးအဝေါစ၊
ဘိုန်တော်မူ၏။ ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြု
တော်ပါ၊ ဖွားတို့ ဤသို့ လျှောက်ထားတော်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊
ဥပမာအားဖြင့်၊ ခေါ်ရုံ၊နို့ ရည်ကို၊ ဒုယ္ဟမာန်၊ညှစ်အပ်သော်၊ ကာတန္ဓရေန၊
ကာသတပါး၊ခြားကွာသဖြင့်၊ဒဓိ၊နို့ ဝမ်းသည်၊ ပရိဝတ္တေယျ၊ဟောက်ပြန်၍
ဖြစ်ရာ၏၊ဒဓိတော၊နို့ ဝမ်း၌၊နဝနီတံ၊ဆီဥသည်၊ပရိဝတ္တေယျ၊ဟောက်ပြန်၍
ဖြစ်ရာ၏၊ နဝနီတတော၊ ဆီဥ၌၊ ဃတံ၊ထောပတ်သည်၊ ပရိဝတ္တေယျ
ဟောက်ပြန်၍ဖြစ်ရာ၏။မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊နူ၊ခေါ်
ကေန်စင်စစ်၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုကြားအံ့၊ ကိ ဝဒေယျ၊အဘယ်သို့ဆိုရာ
သနည်း၊ယံ်ယေ ဝ ခေါ်ရုံ၊အကြင်နို့ ရည်ပင်လျှင်၊တံ်ယေ ဝ ဒဓိ၊ထိုနို့ ဝမ်းတည်း
ယံ်ယေ ဝ ဒဓိ၊ အကြင်နို့ ဝမ်းဝင်လျှင်၊ တံ်ယေ ဝ နဝနီတံ၊ ထိုဆီဥတည်း
ယံ်ယေ ဝ နဝနီတံ၊အကြင်ဆီဥသည်ပင်လျှင်၊တံ်ယေ ဝ ဃတံ၊ ထိုထောပတ်
တည်း၊ဖွားတို့၏ဘိုးဝဒေယျ၊ဆိုကြားအံ့၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝဒမာနော၊
ဆိုသော၊သော၊ထိုသူသည်။ သမ္ဘာ၊မတော်မပြန်ဖွယ်ကန်စွာ၊ ဝဒေယျနူ
ခေါ်၊ဆိုသည်မည်ပါမည်လော၊ ဖွားတို့၏ဘိုးပုန်ကြီ၊မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်သု
ရား၊နှတို့၊ ဖွန်ကန်စွာဆိုသည်မမည်ရာ၊တံ်ယေ ဝ၊ထိုနို့ ရည်စသည်ကိုသာ
လျှင်၊နိဿာယ၊ပြု၍၊သမ္ဗန္ဓတို့၊နို့ ဝမ်းစသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဖွားတို့၏ဘိုးအဝေါ
စ၊လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေ ဝ ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ဓမ္မသန္တာ
တို့၊တရား၊အစဉ်အဆက်သည်၊သန္ဓာန်တို့၊ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏၊အညော
တပါး၊သောတရား၊သည်၊ဥပ္ပန္နတို့၊ဖြစ်ပေါ်သော်၏၊အညော၊တပါး၊သောတရား

သည်၊ နိဗ္ဗာန်တို၊ ချုပ်ငြိမ်း၏၊ အပုဒ်ဟု အစဝိုဏ်၊ မရှေးမနှောင်းတည်ခြင်နက်ကဲ့သို့ သန္ဓာဟူတို၊ ရှေ့နောက်ဆက်စပ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ တည်ခြင်နက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ချုပ်ပျောက်ဆက်စပ်သောကြောင့်၊ နစသော၊ ထိုရှေးသူလည်းမဟုတ်၊ နစအညော ထိုရှေးသူမှတပြားတပါးကသူလည်းမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပရိညာကား၊ ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သောပရိညာ၌တရားသည်၊ ပစ္ဆိမပရိညာ၏၊ နောက်ဘဝ၌ဖက်ဖြစ်သော ပရိညာ၌တရားကို၊ သင်္ဂဟ၊ ပေါင်းရုံးခြင်းသို့၊ ဂဏ္ဌတို၊ ရောက်၏၊ ဟုတို၊ ဤသို့၊ ဝိသဒိုး၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘဉ္ဇနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဆုရား၊ ကလျှောသင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဟုတို၊ ဤသို့၊ အားဝါစ၊ လျှောက်၏။ သတ္တရသမိ၊ တဆဲ့နစ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝမ္ဘသန္ဓာတိပညာ၊ ဝမ္ဘသန္ဓာတိပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၈–ပဋိသန္ဓေဟာနပညာ၊

ရာဇာ၊ ဝိဿမိတ္တမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အာဟာယသို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘဉ္ဇနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဆုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နပဋိသန္ဓေဟာတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နပဋိသန္ဓေဟိသော၊ ဝိ၊ ဝါကား၊ ပဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ ဘုရားတို၊ သိပါသလော၊ ဟုတို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းကြီး၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နပဋိသန္ဓေဟာတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နပဋိသန္ဓေဟိသော၊ ဝိ၊ ဝါကား၊ ပဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ အာမဘာ နာတို၊ ကြောင်းသိနိုင်ပါ၏၊ ဟုတို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဉ္ဇနာ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ ဘာနာတို၊ အဘယ်သို့သိနိုင်ပါသနည်း။ ဟုတို၊ ဤသို့လျှောက်လတ် သော်၊ ပဋိသန္ဓေဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၏၊ ယောဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿဟေတုသော၊ ထိုအကြောင်း၏၊ တဿပစ္စယသော၊ ထိုအထောက်အပံ့၏၊ ဥပရုဒ္ဓတာ၊ ချုပ်ငြိမ်းပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ နပဋိသန္ဓေဟိသော၊ ဝိ၊ ဝါကား၊ ပဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဟာနာတို၊ သိ၏၊ ဟုတို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး ဟော၊ ဟုတို၊ ဤသို့ လျှောက်ထားသော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းကြီး၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကသကော၊ လယ်ဖြင့်အသက်မွေးသော၊ ဂဟပတိကော၊ သူ

ကြွယ်ယောကျ်ားသည်၊ကသိတ္တာစ၊ တွန်ယက်၍သည်းကောင်း၊ဝဝိတ္တာ
စ၊ဗိုက်ပျိုး၍သည်းကောင်း၊ ခညာဂါရံ၊စပါးကျီကို၊ပရိပူရေထား၊ပြည့်စေ
ရာ၏သော၊ ထိုသူသည်။ အပရေနေ၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌ကား
နေဝကသေသယျ၊ မတွန်ယက်ရာ၊ နဝပ္ပေယျ၊မဗိုက်ပျိုးရာ၊ ယထာသမ္ဘ
တပ္ပ၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူး၍ ဖြစ်စေအပ်သည်သည်း ဖြစ်သော၊ ဣ
စပါးကို၊ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊ဝါ၊စားသောက်သည်းစားသောက်ရာ၏၊ ဗိသဒ္ဓေ
ယျ၊ဝါ။ ပေးစွန့်သည်း ပေးစွန့်ရာ၏၊ ယထာ ပစ္စယံ၊ ဝါ၊ အကြောင်း အ
ထောက်သည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ကာသကော။ သယံဖြင့် အသက်
မွေးသော၊ သောဟ ပတိကော၊ ထိုသူကြွယ် ယောကျ်ားသည်၊ မေ
ဂါ၏၊ ခညာဂါရံ၊ စပါးကျီသည်၊ နပရိပူရေသတိ၊ မပြည့်တော့ ထတ္တ.
ဟု၊ဓာနာတိ၊သိန္ဓိင်ပါဒ်ခံ့လော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုဏ္ဏ၊မေးတော်မူ၏၊ဘဂ္ဂေ၊အ
ဂ္ဂင်ဘုရား၊အာမဇာနေယျ၊ ကြော်သိန္ဓိင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်
သော်၊တ၊ထိုသို့သိခြင်းသည်၊ ကိသဟေတု၊အဘာယ်အကြောင်းကြောင့်
နည်း၊ခညာဂါရသာ၊စပါးကျီ၏၊ ပရိပူရထာယ၊ပြည့်ခြင်း၏၊ယောဟေတု၊
အကြင်အကြောင်းသည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဿဟေတုသာ၊ ထိုအကြောင်း၏၊ တဿပစ္စယသာ၊ထို့အ
ထောက်အပံ့၏၊ ဥပရမာ၊ပြောက်ကင်းခြင်းကြောင့်၊မေ၊ဂါ၏၊ခညာဂါရံ။စပါး
ကျီသည်၊ နပရိပူရေသတိ၊မပြည့်တော့သတ္တံ.ဟု၊ဓာနာတိ၊သိ၏၊ဣတိ၏
ထိုမိန့်တော်မူပြီ.၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊
ပဒိသန္ဓဟနာယ၊ ပဒိသန္ဓေနေရခြင်း၏၊ ယောဟေတု၊အကြင်အကြောင်း
သည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဿ
ဟေတုသာ၊ထိုအကြောင်း၏၊တဿပစ္စယသာ၊ထိုအထောက်အပံ့၏၊ဥပ
ရမာ၊ချုပ်ငြိမ်းကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့်၊နပဒိသန္ဓဟိဿတိ၊ပဒိသန္ဓေမနေ
ရတော့သတ္တံ.ဟု၊သော၊ထိုသူသည်၊ ဓာနာတိ၊သိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်အဂ္ဂင်ဘုရား။ကလ္လော၊သင့်
တော်သော် တောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၊ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
လျှောက်၏၊ ၊အဠာဝကသိ၊တဆဲ့ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဒို
သန္ဓဟနပညာ၊ ပဒိသန္ဓဟနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၉–ညာဏဝဂ္ဂ၊

ရာဇာ၊ဒီဃာဝုမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုတို့၊ကို အာဟာ၊အာဘယ် သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘရာဟ္မဏ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယသ၊အကြင်သူအား၊ဥာဏ်၊ ဥာဏ်သည်၊ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊တာသ၊ထိုသူအား၊စည်း၊ ပည်းသည်၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်ပါ၏သော၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုတို့၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ယသ၊အကြင်သူအား၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်သည်၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊ တာသ၊ထိုသူအား၊ ပည်း၊ပည်းသည်၊ အာမဥပဓိ၊ကြောင့်ဖြစ်ပေတို့၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဒိန္နတော်မူ၏၊ ဘရာဟ္မဏ၊အရှင်ဘုရား၊ ယံယေဝဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏ်သည် ပင်လျှင်၊ သာယေ ဝပညာကိ၊ထိုပညာပင်သော၊ ဤတို့၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ယံယေဝဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏ်သည် ပင်လျှင်၊ အာမ သာယေ ဝ ပညာ၊ ကြောင့် ထိုပညာပင်တည်း၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဒိန္နတော်မူ၏၊ ၊ ဘရာဟ္မဏ၊အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးလျှောက်ဦးအုံ့၊ ယ၊သ၊ အကြင်သူအား၊ တံယေဝဥာဏံ၊ ထိုဥာဏ်သည်ပင်လျှင်၊ သာယေဝ၊ပညာ၊ ထိုပညာသည်၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥာဏ် ပညာ ဖြစ်သောသူသည်၊ သံရဟေတုယျ ကိ၊ တွေ့ဝေရာ အံ့သော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူ၊ နသံရဟေတုယျကိ၊ မတွေ့ဝေရာအံ့သော၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ကတ္တာစိ၊ အချို့အရာ၌ကာ၊ သံရဟေတုယျ၊ တွေ့ဝေရာ၏၊ ကတ္တာ စိ၊အချို့အရာ၌ကာ၊ နသံရဟေတုယျ၊ မတွေ့ဝေရာ၊ ဤတို့၊ ဤသို့၊ ဗိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ဘရာဟ္မဏ၊အရှင်ဘုရား၊ကုတိ၊အာဘယ်အရာ၌ကာ၊သံရဟေတုယျ၊တွေ့ဝေရာသနည်း၊ကုတိ၊ အာဘယ်အရာ၌ကာ၊နသံရဟေတုယျ၊မတွေ့ဝေရာသနည်း၊ဤတို့၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊အ ညာဘဝုဇ္ဇသု၊မသိဘူးသော်ကုန်သော၊ သိပ္ပဌာနေသုဝါ၊အတတ်ပညာအ ရာတို့၌ကာ်သည်ကောင်း၊အဂတဝုဇ္ဇေသုဝါ၊ မယောရောက်ဘူးသော၊ဒီသာ ယ ဝ၊ အရေပ်၌ကာ်သည်ကောင်း။ အသုဘဝုဇ္ဇာယ၊မကြားစဘူးသော၊နာ မပညတ္တိယာ ဝ၊အမည်ပညတ်၌ကာ်သည်ကောင်း။ သံရဟေတုယျ၊တွေ့ဝေ ရာ၏၊ဤတို့၊ ဤသို့ ဗိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ကုတိ၊အာဘယ်အရာ၌၊ နသံ ရဟေတုယျ၊မတွေ့ဝေရာသနည်း။ ဤတို့၊ ဤသို့မေးလျှောလတ်သော်၊မဟာရာ ဇာ၊မင်းမြတ်၊ဘာယပညာယ၊ ထိုပညာဖြင့်၊ယံခေါပန၊အကြင်ဘာဝနာတ် ကို၊အနိစ္စန္တိ ဝါ၊အနိစ္စဟုလည်းကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုလည်းကောင်း၊

အနုဂ္ဂါတိဝါ၊အနုဂ္ဂဟုဃသည်းကောင်း၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တဟိ၊ထိုဘာဝနာ
ကံ၌ကပ်၊နသံရယ္ဟယ္ယ၊မတ္ထေ၊ဝေရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသေသ၌ဖြေဆိုတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အသေ၊ ထိုဘာဝနာကံကိုပြုသောပညာရှင်အား၊ မော
ဟာပနေ၊တွေဝေခြင်းမောဟ သည်ကား၊ ကုတိ၊အဘယ်သို့။ဣဒ္ဓတိ၊သွား
ထေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
မောဟောခေါ၊ မောဟ သည်ကား၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊
ဖြစ်ပေါ်ခါမျှ၌ကပ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ကပ် ပင်၊နိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ပျောက်
သေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသေ ၌၊ ပြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဩပမံ၊ဥပမာကို၊
ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက် ထက်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေव၊ တရုံတဦး
သော၊ ဝုဂ္ဂိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊ အန္ဓကာရဂေဟေ၊ မှောင်ရိပ်သော
အိမ်၌ကပ်၊ ပဒီပံ၊မီးတိုင်ကို၊ အာရောပေယျ၊တင်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုသို့
တင်သောကြောင့်၊အန္ဓကာရော၊အရိပ်တိုက်သည်၊နိဗ္ဗေယျ၊ချုပ်ကွယ်
ရာ၏၊အာသေသကော၊အကြောင်းအသင်းလည်း၊ ပါတုဘဝေယျ၊ ထင်စွာဖြစ်
ရာ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧवမေव၊ ဤအတူသည်သာလျှင်၊ ဥာဏော
ဥာဏ်သည်၊ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ဖြစ်ခါမျှ၌ကပ်၊ မောဟော၊မောဟသည်၊တတ္ထေဝ၊
ထိုအရပ်၌ကပ်ပင်၊နိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေ
ဝ၌ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား၊
ကုတိ၊အဘယ်အရပ်သို့။ ဣဒ္ဓတိ၊ သွားပါသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်
သည်ရှိသော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပညာဝိခေါ၊ပညာသည်လည်း၊ သကိစ္စ
ယံ၊မိမိပြုလုပ်သွယ်သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တာ၊ပြုလုပ်၍၊တတ္ထေဝ၊ထိုအခါ
၌ကပ်သာသျှင်၊နိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊ချုပ်ငြိမ်းဧကဒေ၏၊ပန၊စင်စစ်ကား၊ တာယပညာယ
ထိုပညာသည်၊ ယံ၊အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အနိစ္စဟုထည်း
ကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုထည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟုထည်း
ကောင်း၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တံ၊ထိုဘာဝနာကံသည်၊နနိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊မချုပ်ပျောက်
သေ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝိသေ ၌ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ပညာယ၊ပညာသည်၊ သကိစ္စယံ၊မိမိပြုလုပ်သွယ်
သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တာ၊ပြုလုပ်၍၊တတ္ထေဝ၊ထိုအခါ၌ကပ်ပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗုဇ္ဈ
တိ၊ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ ပန၊စင်စစ်ကား၊ တာယ
ပညာယ၊ထိုပညာသည်၊ ယံ၊အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊အနိစ္စဟု
ထည်းကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုထည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟု

ထည့်ကောင်း၊ ကတ်၊ပြုအပ်၏၊ တံ၊ထိုဘာဝနာကံ သည်၊ နှိုရ္ဓ္ဓတိ၊ မချုပ်ယျောက်လေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြဟ္မာ၊ဆိုတော်မူ၏၊တသ၊ထိုစကား၏၊ သြပမ်ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ လျှောက်မိပေး၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ကောကောဓိ၊တရုတ်တဦးသော၊ဝုဒ္ဓိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်ဦးနှင်း၊ ထေခံ၊စာသဝတ်ကို၊ ဝေသေတုကာမော၊ စေလ္လာဒိလိုရှိ၍၊ ပဒီပံ ဆီမီးတိုင်ကို၊အာရောပေတွာ၊ညှိတင်ထွန်း၍၊ ထေခံ၊စာသဝတ်ကို၊ သေခါပေယျ၊ ရေးသားစေရာ၏၊ ထေခေ၊ စာသဝတ်ကို၊ လိခိတေပန၊ ရေးသားပြီးသော်ကား၊ ပဒီပံ၊ ဆီမီးတိုင်ကို၊ ဝိဇ္ဈာပေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏၊ပဒီပေ၊ ဆီမီးကို၊ ဝိဇ္ဈာတေဒိ၊ ငြိမ်းစေ သော်သည်း၊ ထေခံ၊ စာသဝတ်သည်၊ နဝိနသေယျ၊ မပျောက်ပျက်ရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဣဒါအတူသာသျှင်၊ ပညာယ၊ပညာသည်၊ သကိစ္စံ၊ ဝိဝိပြုရောင်ဘွယ်သိ ဖြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တွာ၊ပြုလုပ်၍၊ တဏ္ဍေဝ၊ထိုအခါ၌ကား သာသျှင်၊ နိုရ္ဓ္ဓတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းသေ၏၊ပန၊စင်စစ်ကား၊ တာယ ပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ သံ၊ အကြင်ဘာဝနာကံကို၊အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အနိစ္စဟုထည့်ကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ ဒုက္ခ ဟုထည့်ကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟုထည့်ကောင်း၊ ကတ်၊ပြုအပ်၏၊ တံ၊ထိုဘာဝနာကံ သည်၊ နုိရ္ဓ္ဓတိ၊ မချုပ်မယျောက်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသေဒ္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ သြပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက် ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏေ၊ မသုဇနေ ပ ဒေသေ၊ အနေ့ တိုင်းပြည်တို့၌ရှိက်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အနုကံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၊ အာသိမ္ပနံ၊ ထောင်သောမီးကို၊ ဝိဇ္ဈာပေတုံ၊ သတ်ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဠု ဥဒကဿ ဥဒကဿ ကာနိ၊ ငါးလုံးငါးလုံး သောရေအိုးတို့ကို၊ ဥဒေ ရှိ၊ တည်ထားကုန် ၏၊ ဿ ရေ၊ အိမ်ကို၊ ပဒီတ္တေ၊ မီးလောင်ခဲ့ သော်၊ တာနိ ပဠု ဥဒကဿ ကာနိ၊ ထို ငါးလုံးငါးလုံး သောရေအိုးတို့ကို၊ ဿ ရ သ ၊ အိမ်၏ ဥပရိ၊ အထက်ထိ၊ ဝိပန္ဓိ၊ ပစ်လွှင့်ကုန်၏၊ ဘတော၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌိ၊ မီးသည်၊ ဝိဇ္ဈာယတိ၊ ငြိမ်းထေ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ ၊ အသို့နည်း၊ တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ပုန၊ တဘာနံ၊ တေဟိ ဿ ဒေ ဟိ ၊ ထိုပစ်လွှင့်သောရေအိုးတို့ဖြင့်၊ ဿ ဒကိစ္စံ ၊ ရေအိုး ကိစ္စကို၊ ကရိ ဿ သာမ ၊ ပြုကုန်အံ့လော၊ ဣတိ ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ လတ်သော်၊ ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘုရား ၊ နဟိ ၊ အိုးကိစ္စပြုမည်ဟု မဖြစ်ရာ ၊ ဘေဟိ ဿ ဒေ ဟိ ၊ ထို အိုးတို့ဖြင့် ၊ အလံ ၊ အလိုမရှိရာ ၊ ဘေဟိ ဿ ဒေ ဟိ ၊ ထိုအိုးတို့ဖြင့် ၊ ကိံ ၊

အာဘယ်ပြုတော်မူအံ့နည်း၊ အရှင်တို၊ ဤသို့လျှောက်သတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဋ္ဌဥဒကစသမျှာနိယထား၊ ငါးလုံးငါးလုံးသောအိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ ဤအတူ၊ သန္ဓိ ရှိယံ၊ သန္ဓိမဲ့သည်းကောင်း၊ ဝိဝိယရှိယံ၊ ဝိဝိယမဲ့သည်းကောင်း၊ သတ်ရှိယံ၊ သတ်မဲ့သည်းကောင်း၊ သမာဓိရှိယံ၊ သမာဓိမဲ့သည်းကောင်း၊ ပညာရှိယံ၊ ပညာမဲ့သည်းကောင်း၊ အရှင်တို၊ ပဋ္ဌိရှိယံ၊ အရှင်ရှေ့ငါးမျိုးကို၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ တေမနုဿာယထာ၊ ထိုအရှေ့တိုင်းသားတို့ကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ ဤအတူ၊ ယောဝါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်လတ်ပဋ္ဌိုလ်ခြင်းကို၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဋ္ဌိယထား၊ မီးကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ပဋ္ဌဟိဥဒကစသော၊ ငါးလုံးငါးလုံးသောမြေအိုးတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌိ၊ မီးကို၊ ဝိဇ္ဇာပယတိထထာ၊ သတ်ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ ဤအတူ၊ ပဋ္ဌိရှိယော၊ ငါးပါးကုန်သောအရှေ့ရှိတို့သည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇာပယန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာပိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာပါ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ ပုန၊ တဘာနိ၊ နသမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်မပေါ်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊ သကိစ္စံ၊ မိမိပြုလုပ်တွယ်ထိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခါ၌ကိသာလျှင်၊ နိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာယ ပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အနိစ္စဟုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ ဒုက္ခဟုထည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟုရင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်၊ နနိဗ္ဗုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်မပျောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေဒ္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘိယျော၊ တို့ထက်အလွန်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမား၊ သည်၊ ပဋ္ဌမုလဘေသဇ္ဇာနိ၊ ပဋ္ဌမုဆေးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂိဟာနကံ၊ သူနာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကစ်ရောက်၍၊ တာနိ ပဋ္ဌမုလဘေသဇ္ဇာနိ၊ ထိုပဋ္ဌမုဆေးတို့ကို၊ ဒိသိတွာ၊ ကြိတ်၍၊ ဂိဟာနကံ၊ သူနာကို၊ ဒိဝေယျ၊ တိုက်ရာ၏၊ တေဟိ၊ ထိုပဋ္ဌမုဆေးတို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဒေါသာ၊ အပြစ်ဒေါသတို့သည်၊ နိဗ္ဗေယျုံ၊ ပျောက်စီးပျောက်ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တသာ ဝဇ္ဇသ၊ ထိုဆေးသမား၊ ဩ၊ ပုန၊ တဘာနိ၊ တေဟိ ပဋ္ဌမုလဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ထိုပဋ္ဌမုဆေးတို့ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇကိစ္စံ၊ ဆေးကိစ္စကို၊ ကရိသသိ၊ ပြုလုပ်ဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ ခေါ်၊ ဖြစ်ရသေးအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ

မေးတော်မူ၏။ ။ထိုနည်းအရင်ဘုရား၊နှတို၊ဤသို့မဟုတ်ပါ၊တေတိတော
သင်္ခေတိ၊ ထိုမူသဆေးတို့ဖြင့်၊ အလိုအကျိုးမရှိရာ၊တေတိမူထသော်သင်္ခေ
တိ၊ထိုမူသဆေးတို့ဖြင့်၊ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ဟူတို၊ဤသို့၊
အဘဝါစ၊လျှောက်ထိုး၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပဋ္ဌမူထသောသင်္ခါနိယထား
ပဋ္ဌမူဆေးတို့ကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤအတူ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ဝိရိ
ယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြေသည်းကောင်း၊သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေသည်းကောင်း၊သ
မာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်းကောင်း၊ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်းကောင်း၊
ဟူတို၊ဤသို့၊ ပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗာနိ၊ဖွတ်အပ်
ကုန်၏၊ဝဒေါ့ယထား၊ ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤအတူ၊ ယောဂ၊ဝစရော
ကမ္ဘဋ္ဌာန်းဝယ် ကြိုးပမ်းကျင့်ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်ကို၊ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ဖွတ်အပ်၏၊ဗျာ
ဓိယထား၊အနာကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဒဠ္ဌဗ္ဗာ၊
ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ဗျာဓိကော၊ အနာရောဂါ ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိလောယထား
ယောဂီကျင့်သူကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ပုထုဇဉ်နော၊ပုထုဇဉ်ကို၊ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ဖွတ်အပ်
၏၊ဟူမူထသောသင်္ခေတိ၊ ပဋ္ဌမူဆေးတို့ဖြင့်၊ ဂိလာနသ၊ သူနာအား၊ဒေါ
သာ၊အပြစ်ဒေါသတို့သည်၊ နိဒ္ဒမန္တိ၊ ဗျက်စီးပျောက်ပြိမ်းကုန်၏၊ဒေါသေ
အပြစ်ဒေါသတို့ကို၊ နိဒ္ဒမန္တေ၊ဗျက်စီးပျောက်ပြိမ်းပြီးသော်၊ဂိလာနော၊သူနာ
သည်၊အားရောဂေါ၊အနာမရှိသည်၊ ဟောတိယထား၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအ
တူ၊ ပဋ္ဌိန္ဒြိယေတိ၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊
နိဒ္ဒမိယန္တိ၊ဗျက်ဆီးပျောက်ပြိမ်းကုန်၏၊ နိဒ္ဒမိတာ၊ဗျက်ဆီးအပ်ကုန်သော
ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်ထည်း၊ပုနာ၊တဘာန်၊နသမ္ဘဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ပညာယ၊ပညာသည်
သင်္ကိစ္စယံ၊မိမိပြုလုပ်သင့်သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တာ၊ပြုလုပ်၍၊တဏ္ဍေ
ထိုအခါ၌သာလျှင်၊နှစ်ရှည်တို၊ချုပ်ငြိမ်းထေ၏၊ပနာ၊စင်စစ်သော်ကား၊တာယ
ပညာယ၊ ထိုပညာသည်ယံ၊အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊အနိစ္စဟု
ထည်းကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုထည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊အနတ္တဟု
ထည်းကောင်း၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တံ၊ထိုဘာဝနာကံသည်၊နှစ်ရှည်တို၊မချုပ်မ
ပျောက်၊ဟူတို၊ဤသို့၊ဝိသဿဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ။ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်
သြဝမ်၊ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦး၊ထော၊ဟူတို၊ဤသို့ဣတ္ထံ
သော်၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထား၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ သင်္ဂါမာဝစရော၊စစ်
မြေပြင်ရှိကိုးထွက်ကျက်သော၊ ယောဓော၊သူရဲသည်၊ပဋ္ဌကဏ္ဍာနိ၊ဖြန့်ဝေ
စင်းတို့ကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ သင်္ဂါမံ၊စစ်တထင်းသို့၊ပဝိသေယ်၊တပါးသော

စစ်သည်ကို၊ ပိဇေတုံ၊အောင်ခြင်းငှါ၊ သြတရေယျ၊ သက်ရောက်ရာ၏၊ သော၊စစ်သူရဲသည်၊သင်္ဂါမဂတော၊စစ်မြေပြင်သို့ရောက်ထက်သော်၊ တာ ဒိုပဠကဏ္ဍာနိ၊ထိုမြှားငါးစင်းတို့ကို၊ဝိသမယျ၊ခစ်ရာ၏၊ဘေဘီစ၊ထိုမြှားငါး စင်းတို့ဖြင့်သည်း၊ပရေသေနာ၊တပါးစစ်သည်သည်၊ဘိဇ္ဇယျ၊ပျက်စီးရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသိုနည်း၊ သင်္ဂါမာဝစရသော၊ စစ်မြေပြင် နှိုက်လေ့ကျက်သော၊ တသရောသော၊ထိုသူရဲဆား၊ ပုနဲ၊တဘန်၊ဘေဘီ ကဏ္ဍေဟိ၊ ထိုမြှားတို့ဖြင့်၊ကဏ္ဍကိစ္စံ၊မြှားကိစ္စကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုဦးအုံ၊ ဧဝံ၊ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတိ၊နူး၏၊ဖြစ်အုံ့သော၊ အုတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နကိ၊ထိုသို့မဖြင့်နှင်ချေ၊ဘေဘီကဏ္ဍေ ဟိ၊ထိုမြှားဘို့ခြင့်၊အသံ၊အကျိုးမရှိပြီ၊ဟေတိ ကဏ္ဍေဟိ၊ထိုမြှားဘို့ဖြင့်၊ကိံ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း၊အုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊သျှောက်ဆို၏။မဟာရာဇ မင်းမြတ်၊ပဠကဏ္ဍာနိယထာ၊မြှားငါးစင်းတို့ကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ။သဒ္ဓိန္ဒြိယံ။ သဒ္ဓိန္ဒြေဝ၊ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ဝီရိယိန္ဒြေသည်းကောင်း၊သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြိယံ။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊သမာဓိန္ဒြေ ထည်းကောင်း၊ပညိန္ဒြိယံ၊ပညိန္ဒြေသည်းကောင်း။ ဤသို့၊ပဠိန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို၊ဒဠ္ဌာနိ၊မှတ်အပ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊သင်္ဂါမာဝစရော၊စစ်မြေပြင်ဝင်လေ့ ကျက်သော၊ယောဓောယထာ စစ်သည်သူရဲကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုး ပမ်းကျင့်သတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဋသေနာယထာ၊တ ပါးသောစစ်သည်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ကိုးလသား၊ကိုးလေသားတို့ကို၊ဒဠ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊တေဘိပဠေဟိကဏ္ဍေဟိထိုမြှားဝါးစင်းတို့ဖြင့်၊ပရေသေနာ တပါးသောစစ်သည်သည်၊ဘိဇ္ဇတိယထာ၊ပျက်စီးသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ပဠိန္ဒြိယေဟိ၊ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ကိုးလသား၊ကိုးလေသားတို့သည်၊ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ ဘဂ္ဂါ၊ချိုးဖဲ့ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သော၊ ကိုးလေသာစ၊ကိုးလे သာ ဘိုသည်သည်း။ပုနဲ၊တဘန်၊ နသမ္ဘဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ် ဧဝမေဝ၊ခါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ပညာ၊ပညာသည်၊သင်္ဂါမ္ဘာ၊ဒိမိပြုလုပ်ဘွယ် သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတွာ၊ပြုလုပ်၍၊ တဏ္ဍာ၊ဆိုအခါနှိုက်သာလျှင်၊နိဗ္ဗုဒ္ဓ ကို၊ချုပ်ငြိမ်းလေ၏၊ပနဲ၊စင်စစ်သော်ကား၊တာယပညာယ၊ထိုပညာသည် ယံ၊အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊အနိစ္စဟု လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုထည့်ကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟုထည့်ကောင်း၊ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်၊ နနိဗ္ဗုဒ္ဓတိ၊မချုပ်၊အုတိ၊ဤသို့၊ဝိသာဒို၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်

ဘုရား၊ ကလ္လေဝ၊သင့်ထျော်ထျောက်မတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ရှေးကဆိုတော်၏၊ ။ကေ္ခနုဝိသတိ၊ တရယတ်နှစ်ဆယ်တို့ ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥာဏပညာပဌာ၊ ဥာဏပညာပြုသနာမေးခွန်း သည်၊ နိဗ္ဗာန၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-ပဒိုသနှဟနုပဂ္ဂဃသဝေဒိယနုပဌာ၊

ရာဇာ၊ပိယိနှမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ရှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိ"အာဟာ၊ အဘယ်သို့ရှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ယော၊အကြင်လူသည်၊ နပဒိုသနှဟတိ၊ ပဒိုသနှေမနေရ၊ သော၊ထိုသူသည်၊ ကိဋ္ဌိ၊တရုံတရသော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ခံစားသေးသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ရှောက်ဆို၏။ ။ယေ ရောနာဂသိန်မယေရ သည်၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိ"အာဟာ၊အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ကိဋ္ဌိ၊ အချို့သောဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ကိဋ္ဌိ၊ အချို့သောဝေဒနာကို၊နဝေဒေတိ၊မခံစားလေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဖြေဆို တော်မူ၏။ကိ"၊အဘယ်ဝေဒနာကို၊ဝေဒေတိ၊ခံစားပါသနည်း၊ကိ"၊အဘယ်- ဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစားပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးလျှောက်လတ် သော်၊မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှင့်ကြုံဖြစ်သော၊ဝေဒနံ၊ဝေဒ နာကို၊ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။စေတသိကံ၊စိတ်နှင့်ကြုံဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ဝေဒနာ ကို၊နဝေဒေတိ။မခံစား။ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ။ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှင့်ကြုံဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို၊ကထံဝေ ဒေတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ခံစားပါသနည်း၊ စေတသိကံ၊စိတ်နှင့်ကြုံဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ကထံနဝေဒေတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မခံစားပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးလျှောက်သော်၊ကာယိကာယ၊ ကိုယ်နှင့်ကြုံဖြစ်သော၊ဒုက္ခ ဝေဒနာယ၊ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ ဥပဓိဘာ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဌာ၊ ယောဟေတု၊အ ကြောင်းအကြောင်းသည်၊ယောပစ္စယော၊အကြောင်းအထောက်အပံ့သည်၊အတ္ထိ ရှိ၏။တသဟေတုသော၊ ထိုအကြောင်း၏၊တသပစ္စယသော၊ထိုအထောက် အပံ့၏၊အနုပရမာ၊ မပြတ်မကင်းခြင်းကြောင့်၊ ကာယိကံ၊ကိုယ်နှင့်ကြုံဖြစ် သော၊ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို၊ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ စေတသိကာယ၊စိတ်နှင့်ကြုံဖြစ် သော၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ဥပဓိယာ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဌာ၊ယော ဟေတု၊အကြောင်းအကြောင်းသည်၊ ယောပစ္စယော၊အကြောင်းအထောက်အပံ့

သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသဟေတုသ၊ ထိုအကြောင်း၏၊ တသပစ္စယသ၊ ထိုအထောက်အပံ့၏၊ ဥပရမ၊ ပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ စေတသိက်၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝဝတာ၊ ပြတ်စွာတုရားသည်၊ ဧတေ၊ ဤသို့သောစကား ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟော တော်မူအပ်သနည်း၊ သော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယိက၊ ကိုယ် နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ဒုစတသိက၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝိန္ဒ ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား ၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အရဟာတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုနယောဝါ၊ ချစ်ခင်ထေးမြတ်ခြင်း တဏှာ သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ပဋိဃောဝါ၊ ငြိုငြင်ထိပါးခြင်း ဒေါသသည်။ လည်း၊ ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရဟတ္တေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပဏ္ဏ၊ မရင့်ကျက်သေးသည်ကို၊ နစပါတေန္တိ၊ မချေချသည်း၊ မချေချကုန်၊ ပဏ္ဍိ တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိပဏ္ဏ၊ ရင့်ကျက်အောင်၊ အာဝမေန္တိ၊ ငံ့ဆိုင်း တော်မူကုန်၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူ ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ ထေရေနသာရိဝတ္ထေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် သည်၊ ဧတေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ သာ သိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ၊

မဂ္ဂတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ သေလွန်ခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဧဝံ ပိတံ၊ အသက်မသေ တည်နေရခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဒ္ဒိကော၊ အခစားလုပ်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌသံ၊ နှစ်တွက်သခင်ကြီးဌေစကို၊ ပဋိကဝိကိယထာ၊ ပြောသင့်တောင့်တသကဲ့သို့ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်လွန်ရန် အချိန်မှန်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိ ကင်္ခါမိ၊ တောင့်တပြော်သင့်၏။ ၊မဂ္ဂတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ သေလွန်ခြင်းကို၊ လည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဧဝံ ပိတံ၊ အသက်မသေတည်နေခြင်းကို လည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ဘာဝေနာ၊ ပညာဥာဏ်ခြင် ကောင်းစွာ ဗဟုဇ္ဈကို၊ ပဋိသဟတော၊ ထင်စွာမှတ်မိသတိနှင့်ပြည့်စုံ၏သည်၊ ကာယံ၊ ပရိ

နိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန်အချိန်ကို၊ပဒိုသမ်ါမိ၊ ကြော်ထင်ကြောင်တဏှာ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာ
သိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသဖြင့်ကြေဆိုတော်မူ၏။ ၊
ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဂ္ဂလ္လော၊သင့်ထျော်
ထျော်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊
ဝိသကိမာ၊နှစ်ဆယ်ကျော်ကြီ၏ကြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဒိုဘဒ္ဒဟာနုပဋ္ဌသာ၊ပဒို
သဒ္ဓေနေ။ သာ ဗုဒ္ဓိုလ်၏၊ ဝေဒိယနုပဌာ၊ ဝေဒိယာနကြီးသနာမေးခွန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၀–ဝေဒနာပဌာ၊

ရာဇာ၊ ဗိဝိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊သုခါ၊ဝေဒနာ၊သုခဝေဒနာသည်၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်ပင်ထော၊
အကုသလာ၊အကုသိုလ်ပင်ထော၊ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတပင်ထော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သိယာ၊ရံဘန်ရံခါ၊
ကုသလာ၊ကုသိုလ်ပေတည်း၊ သိယာ၊ရံဘန်ရံခါ၊အကုသလာ၊အကုသိုလ်
ပေတည်း၊သိယာ၊ရံဘန်ရံခါ၊ အဗျာကတာ၊အဗျာကတပေတည်း၊ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုကော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ ယဒိကုသလာ၊အ
ကယ်၍ သုခဝေဒနာသည်ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့ဆုံး၊ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်ထတ်မူ၊နုဒုက္ခာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာမဖြစ်ပေရာ၊ ယဒိဒုက္ခာ၊အကယ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပြန်ခဲ့အုံ့၊
နကုသလာ၊သုခဝေဒနာသည် ကုသိုလ်မဖြစ်ရာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်
သည်၊ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခဟူ၍၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်သင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့ မေးလျှောက်
သတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ကိံ၊မည
တိ၊အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ဣဒ၊ ဤအရာနှိုက်၊ပုရိသသ၊ယောကျ်ား၏
ဟတ္ထေ၊ထက်နှိုက်၊ ကတ္ထံ၊ရဲရဲကောက်ပူသော၊ အယောဂုဠံ၊သံတွေ့ခဲကို၊
နိက္ခိပေယျ၊ တင်ထားရာ၏၊ ဒုတိယောဟတ္ထေ၊ ဒုတိယလက်နှိုက်၊ သိတံ၊
ဖြေကော၊ ဟိမဝိဏ္ဏံ၊ဆီးနှင်းခဲကို၊ နိက္ခိပေယျ၊တင်ထားရာ၏၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တေဘုတောပိ၊ ထိုအပူအနှောင့်ပါးရုံ တို့သည်
သည်း၊အဒဟေယျုံ၊ နှုခေါ်၊လောင်မြိုက်ကုန်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေး
တော်မူ၏၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊တေဘုတောပိ၊ ထိုအပူအနှောင့်ပါးရုံ တို့သည်
ထည်း၊ အာမဒဟေယျုံ၊ကြော်ကောင်မြိုက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိံ၊အသို့နည်း၊ တေဘုတောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံ တို့

သည်၊ဥဏ္ဍာနုခေါ်၊ပူကုန်သကော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊နှတိ၊အပူတို့ချည်းမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျောင်သော်၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကိ၊အသို့နည်း၊ တေဘောပိ၊ထိုနှစ်ပါးရဲ့တို့သည်လည်း သိတသာနုခေါ်၊ အကြို့ချည်းလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏၊ထင်္ဂေ အရှင်သုရား၊ နှတိ၊ အကြို့ချည်းမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့ယျောက်လတ် သော်၊ နိဂ္ဂုတိ၊သင်မင်းကြီးစကားနှိုက်ခွဲပ်အပ်သည်ကို၊ အာဇာနာတိ၊သိ ရှတ်တော်မူလော၊ တတ္တ၊ မူသောသံတွေ့ခဲသည်၊ ယဒိဒဟတိ၊ အကယ်၍ ယောင်ပြုက်ဆုံ၊ ဧဝံ၊ဤသို့ ထောင်ပြုက်သည်ရှိသော်၊ တေဘောပိ၊ထို ထောင်တတ်သော သံတွေ့ခဲ ဆီးနှင်းခဲနှစ်ခုတို့သည်လည်း၊ နစဥ္ဇာ၊အပူ တို့ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊တေန၊ထိုသို့အပူချည်းမဟုတ်သောကြောင့် နှုပ္ပဇ္ဇတိ၊ သံတွေ့ခဲ့ယောင်သည် မဖြစ်ပေရာ၊ သိတတံ၊သော ဆီးနှင်းခဲ သည်၊ယဒိဒဟတိ၊ အကယ်၍ယောင်ပြုက်ဆုံ၊ဧဝ၊ဤသို့ယောင်ပြုက်လတ် သော်၊ တေဘောပိ၊ ထိုယောင်တတ်သော သံတွေ့ခဲ ဆီးနှင်းခဲတို့သည် လည်း၊ နစသိတသာ၊ အကြို့ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊တေန၊ထိုသို့အပူ အချည်းမဟုတ်သောကြောင့်၊ နဥ္ဇပ္ပဇ္ဇတိ၊ဆီးနှင်းခဲ့ယောင်သည်မဖြစ်သင့် ပေရာ၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေဘောပိ၊ထိုသံတွေ့ခဲဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါးရဲ့တို့သည် လည်း၊ ကိသယနဒဟန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့်ယောင်ကြကုန်သနည်း၊ တေ ဘောပိ၊ထိုသံတွေ့ခဲဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါးရဲ့တို့သည်လည်း၊ နစဥ္ဇာ၊အပူတို့ ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ တေဘောပိ၊ ထိုသံတွေ့ခဲ ဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါး ရဲ့တို့သည်လည်း၊ နစသိတသာ၊အကြို့ချည်းထည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ ကော်၊တခုသောသံတွေ့ခဲသည်၊ ဥဏ္ဍံ၊ ပူချေ၏တကား၊ ကော်၊ တခုသောဆီး နှင်းခဲသည်၊သိတသံ၊ခဲ့ဖို့တကား၊တေဘောပိ၊ထိုနှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ ဒဟန္တိ၊သောင်ကုန်၏တကား၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊နဥ္ဇပ္ပဇ္ဇတိ၊အပူအကြောင် ခြင်းမဖြစ်သင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ ဟယာဝါဒိနာ၊ အရှင်သို့စကားကဲ့ဆိုလေ့ရှိသောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ရှင်ပြုင်၍၊ သလ္လပိတုံ၊ ပြောဆိုလျှောက်ထားရန်၊ နပဋိဘလော၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၊ ထဏ္ဍေ၊အရှင်သုရား၊သာရ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ အတ္ထံ၊လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ် ကိုသာသူ့ခင်၊ ဧပ္ပေတိ၊ပြီးပြေအောင်ဖြေဆိုပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊တတော၊ထိုနောင်ဗျာ၊ထေရော၊နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အသိမ္ဘသံယုတ္တာယ၊အသိမ္ဘာနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ကထာယ၊ဝေဒနာသရုပ်

ခွဲစကားဖြင့်၊ ဒီဃနိ၏ အာစာရုံ၊ ဒီဃနိ၏မင်းကြီးကို၊ သည်ပေတိ၊ ထိမှတ်နား ထည့်စေ၏၊ ကိ သည်ပေတိ၊ အဘယ်သို့သိမှတ်နားထည့်စေသနည်း၊ ၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဂေဟနိဿိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်မှီကုန်သော၊ ဒုမာနိသောမနဿာနိ၊ ဤသောမနဿဝေဒနာတို့ကား၊ ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ နေက္ခမနိဿိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဈာန်မဂ်နှင့်မှီကုန်သော၊သောမနဿာနိ၊သောမနဿတို့သည်လည်း၊ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ ဂေဟနိဿိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်မှီကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနိ၊ဒေါမနဿတို့သည်၊ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊နေက္ခမနိဿိတာနိ၊ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဈာန်မဂ်နှင့်မှီကုန်သော၊ဒေါမနဿာနိ၊ဒေါမနဿတို့သည်၊ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ဂေဟနိဿိတာ၊ကာမဂုဏ်နှင့်မှီကုန်သော၊ဥပေက္ခာ၊ဥပေက္ခာတို့သည်၊ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ နေက္ခမနိဿိတာ၊ကာမဂုဏ်နှင့်ထွက်မြောက်ကြောင်းဈာန်မဂ်နှင့်မှီကုန်သော၊ဥပေက္ခာ၊ဥပေက္ခာတို့သည်၊ဆ၊ခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ ဤတို့၊ဤသို့၊ဒုမာနိဆယ်ဆယ်ကျာနိ၊ဤဝေဒနာအပြားဆယ်ကျခြောက်ပါးတို့သည် ဟောကြ၏၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိတာပိဝေဒနာ၊ အတိတ်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ ဆဂ္ဂါ သပိခ၊ သုံးဆဲခြောက်ပါး အပြား၏ကုန်၏၊အနာဂတာပိ ဝေဒနာ၊ အနာဂတ်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ဆဂ္ဂါ သပိခ၊ သုံးဆဲခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နာပိဝေဒနာ၊ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ ဆဂ္ဂါ သပိခ၊ သုံးဆဲခြောက်ပါးအပြား၏ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကာထသုံးပါးနှင့် ဖြစ်သော ဆဆဂ္ဂဝေဒနာကို၊ ကေဒ္ဓ၊ ၊တပေါင်းတရုတည်း၊ အဘိသညုတိတ္ထာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ အဘိဘဝိန္ဒိတ္ထာ၊ ဘိမင်းကျူ၊ ရစည်း၍၊ အဋ္ဌသတဝေဒနာ၊ တရာရှစ်ပါးသော ဝေဒနာ အပြားတို့သည်၊ ဟောကြ၏၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဝမ္မာ သံယုတ္တာယ၊ အဘိဓမ္မာနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ကထာယ၊ ဝေဒနာသရုပ်ခွဲစကားဖြင့်၊သည်ပေတိ၊ထိမှတ်စေ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂဆိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊ကေစိသတိမာ၊ နှစ်ဆဲ့တရုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဝေဒနာပညာ၊ဝေဒနာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊

၂၂-နာမရူပါနံပစ္စုပ္ပန္နာဂတာနံကေတ္တနာနုတ္တရပညာ

ရာဇာ၊ဒိဋ္ဌိနှစ်မင်းကြီးသည် ၊အာဟာ၊ သ္မောက်ဆိုပြန်၏၊ကိုယ်အာဟာ၊ အာဟာယ်သို့ သ္မောက်သနည်း၊ ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ကော၊အာဟာယ်ကရားသည်၊ပဋိသန္ဓေဟူတို့၊ ဆက်စပ်သနည်း၊ဖွားတို့ ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်၏၊ လေရော၊အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နာမရူပ်ခေါ်၊နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး သည်ပင်လျှင်၊သန္ဓေဟူတို့၊ ဆက်စပ်၏၊ဖွားတို့ ဤသို့၊ အာဟာ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဖွားမိုးယောဝနာမရူပ်၊ ဤနာမ်ရုပ် ပည်သာလျှင်၊ပဋိသန္ဓေဟူတို့ကို၊ ဆက်စပ်သလော၊ဖွားတို့၊ဤသို့ သ္မောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဖွားမိုးယောဝနာမရူပ်၊ဤနာမ်ရုပ် သည်သာလျှင်၊ နခေါသန္ဓေဟူတို့၊ ဆက်စပ်သည်မဟုတ်သေး၊ပန်၊စင်စစ် သော်ကား၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဖွားမိုနာနာ၊မရှုပေန၊ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်၊သောဘ ကံဝါ၊ကောင်းသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ ယုတ်သည်ထည်းဖြစ် သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊တေန၊ ကမ္မေန၊သို့ကုသိုလ်အကုသိုလ် ကံဖြင့်၊အည်း၊ဘပါ၊သော၊ နာမရူပ်၊ ပဋိသန္ဓေနာမ်ရုပ်သည်၊ပဋိသန္ဓေ ဟူတို့၊ ဆက်စပ်၏၊ဖွားတို့ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဉ္ဇ၊အရှင်ဘု ရား၊ဖွားမိုးယော နာမရူပ်၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်သာလျှင်၊ ယာဒိပဋိသန္ဓေဟူတို့၊ အကယ်၍ဘည်းပဋိသန္ဓေနေခဲ့ဖုံ၊သော၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေမှသောသူသည်၊ ပါပကေတိ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ကမ္မေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊မရွှေ့၊ကင်း လွတ်ရသည်၊ ဘဝိ၊သတိနဲ့ ဖြစ်ရလတ်မည်မဟုတ်တုံ၊လော၊ ဖွားတို့ ဤသို့သ္မောက်လတ်သော်၊ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊အာဟာ၊မိန့်ဆို တော်မူ၏၊ကိုယ်အာဟာ၊အာဟာယ်သို့ မိန့်တော်မူဘုရားနည်း၊ယာဒိပဋိသန္ဓေဟောယျ အကယ်၍ဆက်စပ်ခဲ့ဖုံ၊ဝေ၊ဤသို့ ဆက်စပ်ခဲ့သော်၊ ပါပကေတိ၊ယုတ် မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ ရှုတ္ကော၊ ကင်းလွတ်သည်၊ နာဘဝယျ၊မဖြစ်ရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ စ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ယသ္မာ ခေါ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ ပဋိသန္ဓေဟူတို့၊ ဆက်စပ်၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ကမ္မေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နမုရှုတ္ကော၊ မလွတ်သော၊ ဖွားတို့ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဩပမ်ဥပမာ ကို၊ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊လော၊ ဖွားတို့ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာ၊အား၊ဖြင့်၊ကောစိနေဝ၊တရုတ်တဦး၊သော ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊အညတရသ၊ တရုတ်တဦး၊သော၊ ပုရိသသ၊

ယောဂျိုးဏ်၊အမ္ပ ်သရက်သီးကို၊ အဝဟာရေယျ၊ ခိုးရာ၏၊ တမေနံ၊ ထိုခိုး သူယောဂျိုးကို၊အမ္ပာသာမိကော၊သရက်သီးရှင်သည်၊ဂဟေတွာ၊ ဘဝ်: ၍၊ဒေဝ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣမိနာပုရိသေန၊ဤယောဂျိုးသည်၊ မယ္ဟ ်၊ အာဂ္ဂန္ဓိပ်၏၊အမ္ပာ၊သရက်သီးတို့ကို၊အဝဟာဒုဿ၊ ခိုးအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုမူ၊ရည်ရွယ်၊မင်းအား၊ဒေ၊ယ်ယူ၊ပြုရာ၏၊သော၊ထိုခိုးသူသည်၊ဝေ ်၊ဤသို့ ဂဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ကိ ်ဝဒေယျ၊ အဘာဝ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဒေဝ၊ရှင်မင်း မြတ်၊အဟ ်၊အယ္ယန္ဒိပ်သည်၊ဣမသ၊ဤယောဂျိုး၏၊အမ္ပေ၊သရက်သီးတို့ ကို၊နအဝဟာရာမိ၊မခိုးပါ၊ဣမိနာ၊ ဤယောဂျိုးသည်၊ယေ၊အကြင်သရက် သီးတို့ကို၊ရောဒိတာ၊စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်၏၊တေအမ္ပာ၊ထိုသရက်သီးတို့ကား အညေ၊တပါးတို့ပါတည်း၊ မယာ၊အာဂ္ဂန္ဓိပ်သည်၊ ယေ၊အမ္ပာ၊ အကြင်သ ရက်သီးတို့ကို၊အာဟာဒုဿ၊ခိုးကုန်၏၊ တေအမ္ပာ၊ ထိုသရက်သီးတို့ကား၊ အညေ၊တပါးတို့တည်း၊ဆဟ ်၊အာဂ္ဂန္ဓိပ်သည်၊ နဒဏ္ဍပ္ပဏ္ဍော၊အပြစ်ဒဏ် မရောက်သင့်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ ်၊ အသို့နည်း၊ သော ပုရိသော၊ ထိုယောဂျိုးသည်၊ ဒဏ္ဍပ္ပဏ္ဍော၊ အပြစ်ဒဏ် ရေ ်သည်၊ ဘဝေယျ နုခေါ၊ ဖြစ်ပေရာ သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ ဒဏ္ဍပ္ပဏ္ဍော၊ ကြောင့် အပြစ်ဒဏ် ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက် ဆို၏၊ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်၊ဒဏ္ဍပ္ပဏ္ဍော၊အပြစ်ဒဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသ နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သော၊ထိုခိုးသူ သည်၊ဝေ ်၊ဤနည်းအတိုင်း၊ကိဠာဝိဝဒေယျ၊အကယ်၍တည်းဆိုစေကာမူ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ပုရိမ ်အမ္ပ ်၊ ရှေးသရက်သီးကို၊ အဝဠဂ္ဂသယ၊မျက် မှောက်ရှေးရှုအခေးမပြုမလုပ်သော်၊ ပစ္ဆိမေနအမ္ပေန၊ နောက်သရက်သီးဖြင့်၊ သောပုရိသော၊ထိုယောဂျိုးသည်၊ဒဏ္ဍပ္ပဏ္ဍော၊ အပြစ်ဒဏ်ရောက်သင့် သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမိနာနာမရူပေန၊ဤနာမ်ရူပ်ဖြင့် သောဘဏ်ဝါ၊ ဒကာင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ ယုတ်မာသည် လည်းဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်၏၊တေနကမ္မေန၊ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်က ်ဖြင့်၊အညံ ်တပါးသော၊နာမရူပံ၊နာမ်ရူပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓဟ တိ၊ဆက်စပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပါပကေဟိ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ကမ္မေ ဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နရဏ္ဍော၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန္ဓိ ဆို

တော်မူ၏၊ ဘိယျော၊ ထိုထက် အလွန်၊ သြဝပမ်၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဇေဝ၊ တရုတ်တဦးသာ ရှိခဲ့ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အညတရသော၊ တရောက်သော၊ ပုရိသသော၊ ယောကျ်ား၏၊ သာလီ၊ သလေးကို၊ အဝဟရေယျ၊ ခိုးရာယူရာ၏၊ (ပ)၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိပုရိသော၊ တရုတ် တရောက်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဟေမန္တကာလေ၊ ဆောင်းအခါ၌ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိပျိုး၍၊ ဝိသိဇ္ဇေတွာ၊ မီးတွေ့၍၊ အဝိဇ္ဇာပေတွာ၊ မငြိမ်းမသတ်ခဲ့ဘဲ၊ ပဏ္ဏမေယျ၊ ဗဲသွားရာ၏၊ အထခေါ၊ ထို ဗဲသွားသော အခါ၌ကား၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ အညတရသော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသ ၊ ယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဥပဝဍ္ဎေယျ၊ လောင်ရာ၏၊ တာ၊ မေနံ၊ ထိုမီးဖျိုးသောသူကို၊ ခေတ္တသာမိကော၊ လယ်ရှင်သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဒဟံ၊ မီးရှို့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဧကော၊ မင်းအား၊ ဒသေယျ၊ ပြရာ၏၊ သော၊ ထိုမီးညှိပျိုးသောသူသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ နဒ္ဓာ ပေမိ၊ မီးမရှို့ပါ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာပိတော၊ မငြိမ်းအပ်သော၊ ယော အဂ္ဂိ အကြင်မီးသည်၊ အဇ္ဇိ၊ ရှိ၏၊ သော အဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တပါ၊ တခြား သာတည်း၊ ယေန အဂ္ဂိနာ၊ အကြင်မီးဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဒဟံ၊ ရှို့အပ်၏၊ သော အဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တပါ၊ သာတည်း အာဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဒဏ္ဍပ္ပတ္တော၊ အပြစ်ဒဏ်မရောက်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်းသော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍပ္ပတ္တော၊ အပြစ်ဒဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား အာမ ဒဏ္ဍပ္ပတ္တော၊ ဟေတု အပြစ်ဒဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍပ္ပတ္တော၊ အပြစ်ဒဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သော၊ ထိုမီးပျိုး သောသူသည်၊ ဝေ၊ ဤနည်းအတိုင်း၊ ကိဠာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍တည်း ဆို စေကာမှ၊ ပုရိမံ အဂ္ဂိ၊ ရှေးမီးကို၊ အပစ္စက္ခာယ၊ မျက်မှောက်ရှေ့ရှိအရေ၊ မပြု

ထုပ်ဘဲ၊ပန္ဆိုမေနအဂ္ဂိနှာ၊နောက်မီးဖြင့်၊သောပုရိသော၊ထိုယောဂျားသည်၊ ဒဏ္ဍာပဋ္ဌာတော်ကြီး၊အဖြစ်ခါတော်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ ထျောက်ဆိုရာ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဟူမိနှာနှာမရှုပေနှ။ ဤနှာပ်ရှပ်ဖြင့်၊ ဆေဘာတော်ဝါ၊ကောင်းသည်သည်းဖြစ်သော၊ပါပတော်ဝါ၊ယုတ်မာသည်ထည်းဖြစ်သော၊ကမ္ဘီ၊ကိုကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်၏၊ ကောနုကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုဖြင့်၊ အညံ၊ အားထုတ်ပြုလုပ်စဉ်နှာပ်ရှပ်မှတပါးသော၊နှာမရှုပ်၊ပဋိသန္ဓေနှာပ်ရှပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေဟုတိ၊ဆက်စပ်၏၊ စ၊စင်စစ်သော်ကား၊ယသ္မာ၊ အကြင်သို့ဘဝမ ဆုံးသေးသောကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေဟုတိ၊ ဆက်စပ်ရသေးကြောင့်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေတိ၊မ ကောင်းမှုတို့မှ၊နှမကြော်၊မလွတ်သာပေ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝိသဒ္ဒိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘိယျော၊ထို့ထက်အလွန်၊ဥပမ်၊ဥပမာ၊ကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါ ဦး၊သော၊ဟူတိ၊ဤသို့ထျောထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာဥပမာ အား၊ဖြင့်၊ ကောမိဒေဝ၊တရုတ်ဘဦးသားလျှင်ဖြစ်သော၊ပုရိသော၊ယောဂျား သည်၊ ပဒီပ်၊ဆီမီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပသာဒ်၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အဘိရု တိတ္ထား၊တက်၍၊ထုဗ္ဗေယျ၊ဘောဇဉ်စားရာ၏၊ပဒီပေါ၊ဆီမီးသည်၊ဗျာယမာ နော၊ ထောင်မြှောက်သည်ရှိသော်၊ တိဏ်၊မိုးသောမြှောက်ကို၊ဗျာပေယ၊ထောင် မြှောက်ရာ၏၊ တိဏ်၊မိုးသောမြှောက်ကို၊ ဗျာယမာနုံ၊ထောင်မြှောက်သော်၊ဈာဏ်၊ အိမ်ကို၊ဗျာပေယျ၊ထောင်မြှောက်ရာ၏၊ဈာဏ်၊အိမ်ကို၊ဗျာယမာနုံ၊ထောင်မြှောက် သော်၊ဂါမ်၊ရွာကို၊ ဗျာပေယျ၊ထောင်မြှောက်ရာ၏၊ ဂါမဇနော၊ရွာသားအ ပေါင်းသည်၊ တံဝုရိသံ၊ထိုယောဂျားကို၊ ဂဟေတွာ၊ဖမ်း၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘာယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောဂျား၊တို့သင်သည်၊ ကိသ၊အဘာယ်ကြောင့်၊ဂါမ်၊ရွာကို၊ဗျာပေ သိ၊မီးရှို့ရသနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ၊သော၊ထိုယောဂျား သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ကိံ ဝဒေယျ၊အဘာယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘော၊အိုလူမျိုးအပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ ဂါမ်၊ရွာကို၊နဗျာပေသိ၊မီးမ ရှို့ပါ၊အဟံ၊ဝါသည်၊ယသ၊အကြင်မီး၏၊အာသေကေန၊အရောင်အထင်း ဖြင့်၊ဘုန်ကြီ်၊စားပြီ၊ သောပဒီပဟို၊ထိုမီးတိုင်မီးသည်၊ အညော၊တမျိုးတခြား တည်း၊ယေန၊အကြင်မီးသည်၊ဂါမော၊ရွာကို၊ဗျာပိတော၊ထောင်ကျမ်း၊အဝ ၏၊သော၊အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်၊ အညော၊တပါးသာတည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝဒမာနုံ၊ ငြင်းခုံကြကုန်လျက်၊တဝ၊

သင်၏၊ သန္ဓိကေ၊ အဝံ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒန

ကားငေ၊ ၍သို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိုဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊ အဂ္ဂ၊ ငါကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဘရိယာ၊ မယား၊ ကို၊ နနေမိ၊ မဆောင်မယူပါ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝါရိတာစ၊ ထိပ်ပြား၊ ထက်ထပ်အပ်သည်ထည်း ဖြစ်သော ဒိန္နသုကပ်စ၊ စား၊ ရန်အသွင်း ဆောင်နှင်း အပ်သည်ထည်း ဖြစ်သော၊ ယာ၊ အ ကြင်ပိန်းမသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ရှိ၏၊ သာ ဒါရိကာ၊ ထိုသူငယ်မသည်ကား၊ ဒဟရတ ရုကိယာ၊ သေး သွယ်နူဟို့သော၊ အညာ၊ တပါ၊ သောပိန်းမပါတည်း၊ မယာ၊ ငါ သည်၊ ဝါရိတာစ၊ ထိပ်ပြား လက်ထပ်အပ်သည်ထည်း ဖြစ်သော၊ ဒိန္နသုကပ် စ၊ စား ရန်အသွင်း ဆောင်နှင်း အပ်သည် ထည်း ဖြစ်သော၊ ယာ၊ အ ကြင်သူ ငယ်မသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ရှိ၏၊ အယံ ဒါရိကာ၊ ၏ သူငယ်မသည်ကား၊ မဟာတိ၊ ကြီး သော၊ ဝယပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော၊ အညာ၊ တပါ၊ သော ပိန်းမပါ တည်း၊ ငေ၊ ၍သို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံ ကြကုန်လျက်၊ တ ဝ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌ကပ်၊ အာဂ ဆွေ ယျုံ၊ ထာ ကုန်မူ၏၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်တို့၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ကသ၊ အ ဘယ်သူ အား၊ အ ဗ္ဗ ၊ ဘ ရား ကို၊ ဝ ဒေ ယျာ ဘိ၊ ဆောင်ထား အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ၍ သို့ မေး ထတ်သော်၊ ဘ ဗ္ဗေ၊ အ ရှင်ဘုရား၊ ပုရိ မ ဿ ၊ ရှေး ဖြစ်သော ယောက်ျား အား၊ ဝ ဒေ ယျာ ဘိ၊ အ နှိုင်ဆောင်ထား ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ၍ သို့၊ အ ဝေါ စ၊ ဣ ယ ာ ၏ ။ ကိုကာ ရဏ ာ၊ အ ဘယ် အ ကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ၍ သို့ မေး ထတ်သော်၊ သော၊ ထို ယောက်ျား သည်၊ ငေ ၊ ၍ အ တိုင်း၊ ကို ယာ ဝ ဒေ ယျ ၊ အ ကယ် ၍ ဆို စေ ကား မူ၊ အ ပါ စ၊ စင်စစ် အား ဖြင့်၊ တ တော် ယော ဝ၊ ထို ပိန်းမ ယ် မ ယား ရှိ သော် ၊ မ ဟ တိ၊ ကြီး ခြင်း သည်၊ နိ ဗ္ဗ ဗ္ဗ ာ ၊ ဖြစ် ထ ာ ပါ ၏ ။ ဣ တိ တ ဿ ၊ ထို ကြောင့်၊ ပုရိ မ ဿ ၊ ရှေး ဖြစ် သော ယောက်ျား အား၊ ဝ ဒ ေ ယ ျ ာ ဘိ ၊ အ နှိုင် ဆောင်ထား ပါအံ့၊ ဣ တိ ၊ ၍ သို့ ၊ အ ဝ ေ ါ စ ၊ ဣ ယ ာ ၏ ။ ၊ မ ဟ ာ ရာ ဇ ၊ မင်း မြတ်၊ ဝ ေ ဓ ေ ဝ ေ ါ ၊ ၍ အ တ ူ သ ာ သ ာ ရှင်၊ မ ာ ဒ ေ ထ ဗ္ဗ ိ ကံ ၊ သ ေ သ ည် အ ဆုံ း ဖြစ် သော၊ နှ ာ မ ရ ူ ပ် ၊ နှ ာ မ ရ ူ ပ် သ ည် ၊ ကိ ုယ် ရ ူ ပ် အ ည ီ ၊ အ က ယ် ၍ တ ပါ း တ ခြ ား ဖြ စ် ၏ ။ ပ ဒ ိ သ ဗ္ဗ ိ ထ ိ ် ် ၊ ပ ဒ ိ သ ခ ေ ါ ဗ္ဗ ိ ကံ ၊ နှ ာ မ ရ ူ ပ် ၊ နှ ာ မ ရ ူ ပ် သ ည် ၊ ကိ ုယ် ရ ူ ပ် အ ည ီ ၊ အ က ယ် ၍ တ ပါ း တ ခြ ား ဖြ စ် ၏ ။ အ ပ ိ စ ၊ ထ ို သ ို့ ဖြ စ် သော် သ ည်း ၊ တ တ ော် ယ ော ဝ ၊ ထ ို ရှ ေ း နှ ာ ပ် ရ ူ ပ် ကြ ော င့် သ ာ သ ည် း ၊ တ ံ ၊ ထ ို နှ ာ ပ် ရ ူ ပ် သ ည် ၊ ဣ ဗ္ဗ ိ ဗ္ဗ ာ ၊ ဖြ စ် ၏ ။ ယ ဿ ၊ အ ကြ င့် ကြ ော င့် ၊ နှ ာ မ ရ ူ ပ် ၊ နှ ာ ပ် ရ ူ ပ် သ ည် ၊ ပ ဒ ိ သ ဗ္ဗ ာ ဟ ာ တ ိ ၊ ဆ က် စ ပ် ရ သ ေ း ၏ ။ တ သ္မာ ၊ ထ ို ကြ ော င့် ၊ ပ ါ ပ ေ ာ ဟ ိ ၊ ယ ုတ် မ ာ ကုန် သ ော ၊ ကမ္ဘ ေ ါ ဟ ိ ၊ မ ေ ာ ဝ ်း မ ှ ု ဟ ို့ ရ ှ ိ ရ ာ ဗ္ဗ ာ ၊ မ လ ွ တ် သ ာ ၊ ဣ တ ိ ၊ ၍ သ ို့ ။ ဝ ိ သ ဿ ဇ ် ၊ ဗ ြ ဲ ဆ ိ တ ော ် မ ူ ၏ ။ ၊ ဘ ိ ယ ျ ာ ၊ ထ ို ထ က် အ လ ွန် ၊ ဩ ပ ပ ံ ့ ဌ ပ ေ ာ ကို ၊ ဂ ရ ော ဟ ိ ၊ ရ ှ ိ တ ော ် မ ူ ပ ါ ဦ း

ထော၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့ဟေ၊ လောကိတ်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောဓိဒေဝ၊ ဝ
ရုံတဦးသာ ဖြစ်သော၊ ပုဂိုလ်သော၊ ယောဂျားသည်၊ ဂေါပါလကသား၊ နွားကျောင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်၌၊ ဝိရေဘဒ္ဒ၊ နွားနို့အိုးကို၊ ကိုင်ကိုင်တွယ်၊ ဝယ်၍၊ တသော ဂေါပါလကသား၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ၊ လက်နှိုက်ဥကို့ပိတ္တာ၊ ဆစ်နှ ၍ ဆွေးနက်ဖြန်း၊ ဂဟောတ္တာ၊ ယူ၍၊ ဂဝိသာမိ၊ သွားအုံ၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့ဆိုမူ၊ ပဏ္ဍာမေယျ၊ ဘဲသွားရာ၏၊ တံ၊ ထိုနွားနို့သည်၊ အပ ရေ၌၊ နှက်ဖြန်နှိုက်၊ ဒဓိ၊ နို့ဓပ်သည်၊ သမ္ဘဒ္ဓေယျ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သော၊ ထို ယောဂျားသည်၊ အာဂတ္တာ၊ လာလတ်၍ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိုဝ ဒေယျ၊ အာဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရေဘဒ္ဒ၊ နွားနို့အိုးကို၊ ဒေဟိ ပေးပါ၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဒဓိ၊ နို့ဓပ်ကို၊ ဒသေယျ၊ ပြရာ၏၊ အ္ဂတရော၊ နွားနို့ဝယ်သူသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေ ယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အတ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်၌၊ ဒဓိ၊ နို့ဓပ်ကို၊ နကိဏာမိ၊ မဝယ်ပါ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရေဘဒ္ဒ၊ နွားနို့အိုးကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါ၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိုဝ ဒေယျ၊ အာဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ တေ၊ သင်သည်၊ အဇာနန္တော၊ မသိမြဲ၊ ဝိဒုံ၊ နွားနို့သည်၊ ဒဓိဘူတံ၊ နို့ဓပ်ဖြစ်ထေ၏၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ ၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံကြကုန်ထက်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီး ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌ကပ်၊ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွေ့၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ကသ၊ အဘယ်သူ၏၊ အနုဇ၊ တရားကို၊ ဝေဒေယျာ သိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားရာအုံ့နည်း၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂေါပါလကသား၊ နွားကျောင်းသား၊ အား၊ ဝေဒေယျာသိ၊ အနိုင် ဆောင်ထားပါအုံ့၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိုကာရဏာ၊ အာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ သော၊ ထိုနှစ်ယော သူယောဂျားသည်၊ ဝေ၊ ဤအတိုင်း၊ ကိုဠာဝိဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုစေကာ မူ၊ အပိ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တတော၊ ယောဝ၊ ထိုနွားနို့ဓပ်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနို့ ဓပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ အ္ဂတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါပါလကသား၊ နွား ကျောင်းသား အား၊ ဝေဒေယျာသိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားပါအုံ့၊ အ္ဂတိ၊ ဤသို့၊ အ ဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေ ဝေါ၊ ဤအတူပင် လျှင်၊ မာရဏန္တိကံ၊ သေဘည့် အဆုံးဖြစ်သော၊ နာမရူပ်၊ နာမ်ရူပ်သည်၊ ကိုဠာဝိအည်း၊ အကယ်၍တခြားတပါး ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓိသို့၊ ပဋိသန္ဓေ၌ကပ်၊ နာ မရူပ်၊ နာမ်ရူပ်သည်၊ ကိုဠာဝိအည်း၊ အကယ်၍တခြားတပါး ဖြစ်၏၊ အပိ၊ ထို

သို့ဖြစ်သော်ထည်း၊တဘောယော၀၊ထိုရှေးနာဝ်ရှင်ကြောင့်သာလျှင်၊တံ၊ထို
နောက်နာဝ်ရှင်သည်နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ နာမရူပ်၊နာဝ်
ရှင်ကား၊ပဋိသန္ဓေဟူတိ၊ဆက်စပ်၏၊ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပါ၊ကေဟိ၊ယုတ်
မာကုန်သော၊ကမ္မေဟိ၊မကောင်းမှုတို့မှ၊နဝရိရတ္တောဝါ၊မလွတ်နိုင်စေ၊ဣတိ
ဤသို့၊ဝိသဒ္ဒိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ နာ၀သေန၊နာ၀သိန် ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊လျောက်၏၊ ၊ဒ္ဝါဒသတိမာ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ပဋ္ဌမနာ၀ကတာနံ၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနအနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော၊နာမ
ရူပါနံ၊နာ၀်ရှ၀်တို့၏၊ ကေတ္တနာနဂ္ဂဟဝဋ္ဌာ၊ ကေတ္တနာနဂ္ဂဟပြဿနာမေးခွန်း
သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂၃–ထေရသဟဝ်ိုသန္ဓေဟနာ၀ဝ်ိုသန္ဓေဟနဝဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊မိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊
အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပါ သနည်း၊ ဘန္တေ နာ၀သေန၊ နာ၀သိန် ကိုယ်
တော် အရှင်ဘုရား၊ တွဲ့ပန်၊ အရှင်ဘုရား သည်ကား၊ ပဋိသန္ဓေ ဟိသ
သိ၊ပဋိန္ဓေနေရ ဦးမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အလံ၊ မသင့်မလျော်၊ တေ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ
တေန၊ မေးအပ်သော။ တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့
နည်း၊ မယာ၊ငါသည်၊ ပဋိကဿ၀၊ ရှေးဦးမဆွကပင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊သဉ္ဇပါဒါနော၊ ဥ၀ါဒါနိတရားနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သစေသဝိသသာဒိ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ပဋိသန္ဓေဟိသသာဒိ၊ပဋိသန္ဓေနေရဦးအံ့၊ အနုပါဒါနော၊ဥ၀ါ
ဒါနိမရှိသည်၊ သစေဘ၀ိသသာဒိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နုပဋိသန္ဓေဟိသသာဒိ၊
ပဋိသန္ဓေမနေရအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အကျွာတံနဲ့၊ ဟောအပ်ပြီမဟုတ်လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဣဒ္ဓိပဓံ.ဥ၀မာကိ၊ ကရောတိ၊
ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထက် သော်၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥ၀မာမည်သည်ကား၊ ကောစိဒေ၀ပုတ္တ၊ဘုံတဦးသာလျှင်
ဖြစ်သော၊ဝုဂ္ဂိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ရညော၊မင်းအား၊အဓိကာရံ၊ကျေးဇူ
ကို၊ကရေယျ၊ပြုရာ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်ရကား၊အဓိကာရံ
ကျေးဇူးတံ့ပူဇော်ခြင်းမြှောက်ခြင်းကို၊ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏၊သော၊ထိုကျေးဇူး
ကိုခံရသောယောကျ်ားသည်၊ တေနအဓိကာရေန၊ ထိုကျေးဇူးတံ့ဖြင့်၊ပဋ

ဟိ၊ငါးပါးထုန်သော၊ကာမဂုဏ်ကား၊ကာမဂုဏ်ကို၊ နာမဝိတော၊အလွန်ဝပြောထက်၊သမဂီဘုတော၊ပြည့်ရုံသူကို၊ပရိစဝေယျ၊စမ္ဘာယ်ရာ၏၊သော ထိုယောက်ျားသည်၊ဇနုဿ၊လူအပေါင်းအား၊မေ၊ငါ့အား၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ကိုယ်ရှိ၊တစိုးတစိသောကျေးဇူးကို၊နုပရိကရောတိ၊အတု ့ မပြုသေး၊ဣ တိ၊ဤသို့၊စေအာရောစေယျ၊အကယ်၍ပြောကြားပြားအုံ့၊ကိ ်၊အဘိုနည်း၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သောဝုရိသော၊ထိုယောက်ျားသည်၊ယုဇ္ဇကာရီ၊သင့်ထျော်စွာပြုလုပ်သည်၊ဘဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ပါအုံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊ မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နုဣ္ဌိ၊မဖြစ်ပေရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာသည်ချင်း၊တော၊သင် မင်းကြီးအား၊တေနဝုဏ္ဏတေန၊ ထိုသို့မေးလျှောက်သဖြင့်၊ ကိ ်၊အတယ်အ ကျိုးရှိအုံ့နည်း၊မယာ၊ငါသည်၊ပရိကရွေဝ၊ရှေးဦးမဆွကပင်၊ ဥပါဒါနော၊ ဥပါဒါန်တရား၊နှင့်တကွဖြစ်သည်၊သစေဘာရိသာသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့၊ ပရိ သန္ဓတိသာသိ၊ပရိသန္ဓေနေရုဦးအုံ့၊ အနုပါဒါနော၊ဥပါဒါန်မရှိသည်၊ သစေ ဘာရိသာသိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့၊နုပရိသန္ဓတိသာသိ၊ပရိသန္ဓေမနေနေအုံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟွာတံနဒု ဟောအပ်ပြီးမဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုထိတ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၏၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊တေရိသတိမဟ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးရာ့ကျ၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ထေရသ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ ပရိ သန္ဓဟနာ၊ပရိသန္ဓဟနုပဌာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၊ပရိသန္ဓေမနေခြင်း ပြဿနာမေးသွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၄–နာမရူပါနုပရိသန္ဓဟနုပဌာ၊

ရာဇာ၊မိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ ်အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုထိတ်တော် အရှင်ဘုရား၊နာမရူပန်၊နာမ်ရုပ်ဟူ၍၊ယံပနဇေတံ၊အကြင်စကား၊ကို၊ဤသို့ ဟော ်တော်မူ၏၊တဏ္ဍ၊ထိုနာမ်ရုပ်နှစ်ပါး ကိုတွင်၊ ကတမံ၊အဘယ်ဝရား သည်။နာမ်၊နာမ် ခေါ်ပါသနည်း။ကတမ ်၊အဘယ်တရားသည်၊ ရူပံ၊ရုပ်ခေါ် ပါသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တဏ္ဍ ထိုနာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ယံသြဠာရိကံ၊ အကြင်ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော

သဘောသည်၊ အတ္ထိ၏ရှိ၏၊ တော်၊ ဤသဘောသည်၊ ရူပ်ရှပ်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနာမ်ရူပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ သုခမာ၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ယေစိတ္တစေတသိကာ၊ ဣဒ္ဓိ၊ အကြင်စိတ်စေတသိက်တရားတို့ သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော်၊ ဤတရားသည်၊ နာမ်၊ နာမ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နာမ်ယေဝ၊ နာမ်ချည်းသာလျှင်၊ ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ရူပ်ယေဝ၊ ရူပ်ချည်းသာလျှင်၊ နပရိသန္ဓဟတိ၊ ပရိသန္ဓေမနေတုံ သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဿ်ရေ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အညမညူပနိဿိတာ၊ အချင်းချင်းဘေးပါးသည်တပါးခွဲမှီကုန်ရကား၊ ဧတေဝမ္ဘာ၊ ထိုနာမ်ရူပ်တရားတို့သည်၊ ကေတောဝ၊ တပေါင်းတစည်းတည်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မ၏၊ ကထမ်ရေကြည်နှစ်သည်၊ နာဘေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဏ္ဍဒ္ဝိ၊ အဥ္ဉသည်လည်း၊ နာဘေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ထက်ကွဲတွင်၊ ယမ္ပိ ကထမ်၊ အကြင်ရေကြည်နှစ်သည်ရင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပါမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ၊ စတုဝိသတိမာ၊ နှစ်ဆဲ့လေးခုကို၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ နာမရူပါ၊ နာမ်ရူပ်တရားတို့သည်၊ နပရိသန္ဓဟနပညာ၊ မဆက်စပ်သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂၅-အဋ္ဌါနပညာ၊

ရာဇာ၊ မိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ပါသနည်း၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒီဃံ၊ ရှည်လျားသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ အခါကာလပတ်သုံး၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြဟ္မာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ လျှောက်ဦးအံ့၊ တော်အဋ္ဌါနံနာမ၊ ဤကာလမည်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အတိတော၊ လွန်ထေပြီးသောအခါသည်၊ အဋ္ဌ၊ အဓွန်ကာလတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အနာဂတော၊ လာလတ္တံ့သောအခါသည်၊ အဋ္ဌ၊ အဓွန်ကာလတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအခါသည်၊ အဋ္ဌ၊ အဓွန်ကာလတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ဖြေဆိုတော်မူ၏။သင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌ။ အလုံးစုံကုန်သော အခါကာလတို့သည်၊ အတ္တိ
ကိုပန်၊ ရှိသေကုန်သကဲ့သို့ ဖွားကို၊ ဤသို့မေးလျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ကောစိအဋ္ဌ။ အချို့သော အခါကာလသည်၊ အတ္တိ ရှိ၏ ကောစိအဋ္ဌ။
ချို့သော အခါကာလသည်၊ နတ္ထိ မရှိ။ ဖွားတို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတမောပန၊ အတ္ထိယံ ကာလသည်ကား၊ အတ္ထိ ရှိပါသ
လော၊ ကတမော၊ အတ္ထိယံ ကာလသည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါသလော၊ ဖွားတို၊ ဤ
သို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေ တေ သမ္ပါရာ၊ အကြင်သမ္ပါရ
ကို့သည်၊ ဆတိတာ၊ အတိတ်လွန်ပြီးဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဂတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မလွတ်ကင်း
ကုန်၏၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ဝိပရိဏတာ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုသမ္ပါရ
တို့၏၊ သော အဋ္ဌ။ ထိုအခါကာလသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေ တေ ဝမ္မာ၊ အကြင်တ
ရားတို့သည်၊ ဝိပါကာ၊ အကျိုးတရားဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ထို့ပြင်၊ ယေ၊ အကြင်တ
ရားတို့သည်၊ ဝိပါကဝမ္မဝမ္မာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသော အ
ကြောင်းတရားဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ထို့ပြင်၊ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ အည
တြ၊ တပါ၊ သော ဘဝ နှင့်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်သဲ၊ တေ
သံ၊ ထိုတရားတို့၏ သော အဋ္ဌ။ ထိုအခါကာလသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ။ ယေ
သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာဟကိ တာ၊ သေလွန်ကုန်သော်၊ အည
တြ၊ တပါ၊ သော ဘဝ နှင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သဲ၊ သော စအဋ္ဌ။ ထိုအခါကာ
လသည်သည်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ယေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာဟကိ
တာ၊ သေလွန်ကုန်သော်၊ အည တြ၊ တပါ၊ သော ဘဝ နှင့်၊ အနုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ဆဲမ
ဟုတ်ကုန်၊ သော စအဋ္ဌ။ ထိုအခါကာလ သည်သည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စ၊ ထို့ပြင်၊
ယေ သတ္တာ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိနိဗ္ဗုတာ၊ ဘဝမှလွန်ငြိမ်းမြေတ်
ကုန်၏၊ သော စ၊ ထိုသတ္တဝါသည်ထည်း။ ပဋိနိဗ္ဗုတတ္တာ၊ ပဋိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
ချုပ်ငြိမ်းခန္ဓာဇာတ်ထိပ်သောကြောင့်၊ အတ္ထိ။ အခါကာလ သည် ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဖွားတို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အတိ
ဖြစ်ပါ၏ ဟု၏၊ ဖွားတို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။ ပဉ္စဝိသတိမာ၊ နှစ်ဆယ်
ငါးခုတို့၏ ပြဿနာ ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကထာ။ အဋ္ဌကထာ သဒ္ဒါ မေးလွှန်းသည်၊
နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြဿနာ ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကထာ။ အဋ္ဌကထာ
သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ဖွားမတို့ ဝတ္ထု၊ ဤမဟာဝဂ်

အဋ္ဌိနုဝဂ်နှစ်ပါးဒ္ဒုတိယပဏ္ဏာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါ ၊သောပြဿနာမေးခွန်းတို့တည်း။ ။

၂–ဓိတိန္ဒယဘာ–၃–ဝိစာရဝဂ်။
၂၆ အဋ္ဌိနုယဘာ။

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုး၏၊ကိုဏ် အာဟာ၊အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဘဏ္ဍန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊အတိတသော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌိနုသော၊ အမွန်ကာလ၏၊ မူလ၊ ဖြစ်ကြောင်းအရင်းမူလသည်၊ ကိုဏ် ၊အဘယ်ပါနည်း။ အနာဂတသော၊အနာဂတ်ဖြစ်သော၊အဋ္ဌိနုသော၊အမွန်ကာလ၏၊မူလ၊အကြောင်းအရင်းမူလသည် ကိုဏ် ၊အဘယ်ပါနည်း၊ပစ္စုပ္ပန္နသော၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊အဋ္ဌိနုသော၊အမွန်ကာလ၏၊မူလ၊အကြောင်းအရင်းမူလသည်၊ကိုဏ် ၊အဘယ်ပါနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုး၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊အတိတသော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ ဋ္ဌိနုသော၊ အမွန် ကာလ၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နသော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌိနုသော၊ ၊အမွန် ကာလ၏ လည်းကောင်း၊ မူလ၊ အကြောင်းရင်းမူလသည်၊အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာတည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊ သမ္ဘဝတို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဝိညာဏ်၊ဝိညာဏ် သည်၊သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ဝိညာဏပစ္စယာ၊ဝိညာဏ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပ်၊နာမ်ရူပ်သည်၊သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊နာမရူပပစ္စယာ၊နာမ်ရူပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဠာယတနံ၊သဠာယတနသည်၊ သမ္ဘဝတို၊ ဖြစ်၏၊ သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတန ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ သမ္ဘဝတို ဖြစ်၏၊ ဖဿပစ္စယာ၊ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်သည်၊ သမ္ဘဝတို၊ ဖြစ်၏၊ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအအကြောင်းကြောင့်၊ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ဘဝပစ္စယာ၊ဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊သမ္ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇရေ၊မရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခ

ဒေါမနဿသုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်း ဝိုးဝိတ်ခြင်း ဝိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်ကြီး တဝင်ဝင် ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ သမ္ဘဝဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၏ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကောဝဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒေဝသမာဇာနုသာ၊ ထိုအစွန်ကာဝ၏၊ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ပြီးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နုပညာယတိ၊ မထင်ရှားလေ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကပ္ပေ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဋ္ဌာနပညာ၊ အဋ္ဌာနပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂၇-ပုရိမာကောဋိပညာ၊

ရာဇာ၊ ပိယိနှမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ပြီးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နုပညာယတိ၊ မထင်ရှားလေ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ယံ ပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြဟ္မာ၊ ဟောဟော်မူ၏၊ တံ ဝသ၊ ထိုစကား၏၊ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရေ၊ ပြု၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ပထဝိယံ၊ မြေနှိုက်၊ နိက္ခိပေယျ၊ စိုက်ပျိုးထေ့ံ၊ တတော၊ ထိုမျိုးစေ့မှ၊ အကိုရောအညွှန့်အညှောက်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ။ ထလတ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏံ၊ ကြီးကျယ်ခြင်းသို့၊ ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်လတ်၍၊ ဟလံ၊ အသီးကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ တတော ပိ၊ ထိုအသီးမှလည်း၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုယူ၍၊ ပုနေ၊ တဘာန်၊ ရောပေယျ၊ စိုက်ပျိုးရာ၏၊ တတော ပိ။ ထိုမျိုးစေ့မှလည်း၊ အကိုရော၊ အညွှန့်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထလတ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အား ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏံ၊ ကြီးကျယ်ခြင်းသို့၊ ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်ထတ်၍၊ ဟလံ၊ အသီးကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးလေရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘော်ဟသာသန္ကတိယာ၊ ဤသစ်ပင်မျိုးစေ့ အစဉ်အဆက်၏၊ အန္တော၊ အစ အဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကောင်းသေးသလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ ဝေ ဝေ ခေါ်၊ ဤ

အတူသာလျှင်၊ အဋ္ဌါနသာ၊ အဓွန့်ကာလ၏၊ ဝုဒိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြင့်သော၊ ကောဒိပိ၊ အစအစွန်းသည်ထည်း၊ နပညာယတိ၊မထင်ပေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသဒ္ဒိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ဩပမ်း၊ဥပမာ၌ကို ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ယျော်ထတ်သော်၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မ၌၊ အဏ္ဍံ၊အဉ္ဍ သည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊အဏ္ဍံ၊တော၊ အဉ္ဍ၌၊ကုက္ကုဋိ၊ ကြက်မသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကုက္ကုဋိယာ၊ကြက်မ၌၊ အဏ္ဍံ၊အဉ္ဍသည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧवं၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတေ သာသနာ ဣတိယာ၊ ဤကြက်မ ကြက်ဥ အစဉ်အဆက်၏၊အနော၊အစမဆုံးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိကောင်းသောအံ့သော ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အနော၊အစအဆုံး သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ဧवမေव၊ဤအတူသာလျှင်၊ အဋ္ဌါနသာ၊အဓွန့်ကာလ၏ဝုဒိမာ၊ရှေး နှိုက်ဖြစ်သော၊ကောဒိပိ၊ အစအစွန်းသည်ထည်း၊ နပညာယတိ၊မထင်ရှား ပေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသဒ္ဒိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမ်း၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ယျောက် လတ်သော်၊ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ပထဝီယာ၊မြေနှိုက်၊ ရက္ခံ၊စက်ဝိုင်းကို၊လိဒ်တွာ၊ ရေးသား၍၊မိတ်ဆွေ၊ရာဇာနံ၊မိတ်ဆွေမင်းကြီးကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ဟိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊အ ဘာယ်သို့ဟိန့်တော်မူသနည်း။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမသ္မိံ ရက္ခေ သာ၊ ဤစက်ဝိုင်း၏၊ အနော၊ အစအဆုံးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဟိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အနော၊အစအဆုံး သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ ဧवမေव၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမာနိ၊စက္ကာနိ၊ဤစက်တို့ကို၊ဘဝ ဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ကိံ၊ဧတ္ထ၊နိ၊အဘယ် သို့ဟောအပ်သနည်း။ ၊စက္ခုံ၊စက္ခုပသာဒကိုလည်း၊ဘာ၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပဋိစ္စ၊အစဲအမှီပြု၍၊စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ် သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံဝိညာဉ်၊ သုံး၊ တို့၏၊ သင်္ဂတိ၊ ရောစပ်ပေါင်းဆုံခြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဖဿော၊ဖဿသည်၊ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ်သား၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်ပေါ်သား၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်ပေါ်သား၏၊တဏှာ

ပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်သည်၊ စသော တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါနုပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသော စေတနာကံသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ကမ္မတော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသော စေတနာကံကြောင့်၊ ပုနဗ္ဘဝ၊ တဘဝ်စကၠဒေ၊ စကၠဒေ ပ သာဒရပ်သည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤစကၠဒေစက်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေါ၊ ဤသို့ဘုရားဟောတော်မူတိုင်း၊ တေသာသ ဗ္ဗ တိယာ၊ ဤစကၠဒေဝိညာဉ်အစဉ်အဆက်၏၊ အနွှာ၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ မီးတော်မူ၏၊ ဘဝေ ဗ္ဗ ၊ ဘုရား၊ အနွှာ၊ အစအဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။

သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲအမှီပြု၍(ဝ)၊ မနဉ္စ၊ မနာယတနကိုလည်းကောင်း ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲအမှီပြု၍၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ တိဏ္ဏံ၊ မနာယတနဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဉ်သုံးမျိုး၏ တို့၏ သင်္ဂတိ၊ ဆုံစပ်ပေါင်းဆုံခြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဆုံးသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါနုပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာကံသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ကမ္မတော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာကံကြောင့်၊ ပုနဗ္ဘဝ၊ တဘဝ်မနော၊ မနာယတနသည်၊ စသည်တို့၊ ဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤမနစက်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေါ၊ ဤသို့ ဘုရား ဟောတော်မူတိုင်း၊ တေသာသ ဗ္ဗ တိယာ၊ ဤမနာယတနအစဉ်အဆက်၏၊ အနွှာ၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ မီးတော်မူ၏၊ ဘဝေ ဗ္ဗ ၊ ဘုရား၊ အနွှာ၊ အစအဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရေ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေ ဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဒ္ဓါနသ၊ အတွန်ကာလ၏၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှားနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဘဉ္စေ နာဝသေန၊ နာဝတိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထျောက်ပက်သည်၊ အသိ၊

ဖြစ်ပါပေ၏။ ဤကား၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ဆိုပြီ။ ။ရုတ်ယား။ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုရိမာကောဋိပညာ၊ ပုရိမကောဋိပြေသနာ မေးခွန်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-ကောဋိယာပုရိမပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ သျှောက်ပြန်၏၊ ကိုယ်အာဟာ၊ အာဟာယ်သို့ သျှောက်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပုရိမာ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မမြင်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြောင်စကားကို၊ ပြုသည်၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပုရိမာ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ သောကောဋိ၊ ထိုအစအစွန်းသည်၊ ကာကမာ၊ အာဟယ်ပါ နည်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်ဆိုပြီ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အတိတော၊ အ တိတ်ဖြစ်သော၊ ယောခေါ အဒ္ဓါ၊ အကြောင်အစွန်သည်၊ အဏ္ဍ၊ ဂ္ဂိ၏၊ ပုရိမာ ရှေး နှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ သော ကောဋိ၊ ဤအစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မ မြင်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြန်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ပုရိမာ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာ ယတိ၊ မထင်မမြင်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့။ ယံပနေတံ၊ အကြောင်စကားကို၊ ပြုသည်၊ ဟော တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိုပန်၊ အသို့ ပါနည်း၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးရုံ သည်းဖြစ်သော၊ ပုရိမာ ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မမြင်သလော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး ထျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောဋိ၊ အဆို့သော ရှေ့ အစအစွန်းသည်၊ ပညာ ယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ကောဋိ၊ အဆို့သော ရှေ့ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင် ရှား၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြန်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကတမာ၊ အဘာယ် အစအစွန်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား ပါသ နည်း၊ ကတမာ၊ အဘာယ် အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား ပါသနည်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့ သျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆွေဟော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာထ ရှ၊ ပုဇ္ဇ၊ ရှေ့ အတိတ် အခါနှိုက်၊ သဗ္ဗေ နသဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ သည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့ သော ပုရိမာ ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော၊ သော ကောဋိ၊ ဤအစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား၊ ယံ၊ အကြောင်တရား သည်၊ အဟုတ္တာ၊ ထင်ရှား မရှိလတ်ဘဲ၊ သဗ္ဗော တိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ထတ်၏၊ ဟုတ္တာ၊ ထင်ရှား ဖြစ်လတ်၍၊ ပဋိဝိဂ္ဂတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း

ကွယ်ပျောက်၏။ ပုရိမာ၊ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော၊ ဧသောကောဠိ၊ ဤအစအစွန်း သည်၊ပညာဟူတို၊ထင်းရှား၏။ မှတို၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေနာဂသေန။နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ယံ၊အကြောင်းတရား သည်၊ အဟုတ္တာ၊ထင်ရှားမရှိဆဋ်ဘဲ၊သမ္ဘောတ်၊ထင်စွာဖြစ်ထတ်၏၊ဟုတ္တာ၊ထင် ရှားဖြစ်လတ်၍၊ပဋိပဋိဝစ္ဆတို၊ချုပ်ကင်းကွယ်ပျောက်၏၊ တံ၊ထိုတရား သည် ဥဘာတောဆိန္နံ၊ရှေ့နောက်အစွန်းနှစ်ပါးရံ အားဖြင့်ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့၊ဝစ္ဆတို၊နေ့ရောက်သည်မဟုတ်လော၊ မှတို၊ ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ ဥဘာတောဆိန္နံ၊ရှေ့နောက် အစွန်းနှစ်ပါးရံ အားဖြင့်ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊အတ္ထံ၊ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်ခြင်း သို့၊ဝစ္ဆတို၊အကယ်၍ရောက်သည်ဖြစ်ဆုံ၊ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥ ဘာတောဆိန္နာ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းနှစ်ပါးရံ အားဖြင့်ပြတ်သည်ကို၊ ဝေဒေတုံ၊ပွားများ ခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ၊စွဲမှီ၊နှိုင်ပေ၏။ မှတို၊ဤသို့၊ ဗိသာဒို၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ သာဓု၊ ထိုနှစ်ပါးရံပြတ်သည်ကိုထည်း၊ ဝေဒေတုံ၊ပွားများခြင်းငှါ၊ အာမ သဏ္ဌာ၊ကြောင့်စွမ်းနိုင်ပေ၏။ မှတို၊ဤသို့စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ဤနှစ်ပါးရံပြတ်ပြီးကို၊ နဝုဏ္ဏာမိ၊မမေး ပါ၊ ကောဠိတော၊ ရှေ့နောက်အစွန်းအားဖြင့်၊ ဝေဒေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ၊စွမ်းနိုင်ပါသလော။မှတို၊ဤသို့သာ၊ပုဏ္ဏာမိ၊မေးလျှောက်ပါ၏၊ဝေ ဒေတုံ၊ပွါးများခြင်းငှါ၊ အာမသဏ္ဌာ၊ကြောင့်စွမ်းနိုင်ပေ၏။ မှတို၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ကြောမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊လော၊ မှတို၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ ထေရော၊နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ တာသာ၊ ထိုစကား၏၊ ရုက္ခဗျာမ်၊သစ်ပင်ဥပမာကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ကေဝလ သာ၊ အထိုးရုံသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ဒုက္ခအပေါင်း၏၊ ခန္ဓောစ၊ပဉ္စက္ခန္ဓာကို လည်းကောင်း၊ ဗီဇာနိစ၊မျိုးစေ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ ၏။မှတို၊ဤသို့၊ ဗိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်တော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။မှတို၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊တတိယာ၊သုံးခုတို့ ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကောဠိယာပုရိမပญှာ၊ကောဠိပုရိမပြဿနာမေး ခွန်းသည်၊နှဠိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၉–သင်္ခါရဇာယမာနုပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ဒီဃနိကာမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုအာဟာ၊အ
ဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ဘုန်းတော်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘု
ရား၊ထေသင်္ခါရာ၊အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ဇာယတို့၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏၊ကေဝ
အပ္ပေါကုန်သော၊တေသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါကုန်သလော၊
မှတိ၊ဤသို့ မေးလျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယေသင်္ခါရာ
အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ဇာယတို့၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏၊တေသင်္ခါရာ၊ထိုဖြစ်ဆဲ
သင်္ခါရတို့သည်၊အာမအတ္ထိ၊ကြောင့်ရှိကုန်၏၊ မှတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ ၊ဘုန်းတော်အရှင်ဘုရား၊တေသင်္ခါရာ၊ ထိုဖြစ်ဆဲသင်္ခါရတို့သည်၊ကတ
မေ၊အဘယ်တို့ပါနည်း၊ မှတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊စက္ခုတို့စ်၊စက္ခုဗသာဒသည်ထည်း၊ကောင်း၊ရှုပေသုစ
ရှုပါရုံတို့သည်ထည်း၊ကောင်း၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စက္ခုဝိညာဏော၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊
စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုသမ္ဖဿော
စက္ခုသမ္ဖဿသည်၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာသည်၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ တဏှာ၊တဏှာသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တဏှာယ၊တဏှာသည်၊ သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥပါဒါနာ၊ဥပါဒါန်သည်၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ဘဝေါ၊ဘဝသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘဝေါ၊ဘဝသည်၊သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ဇာတိသည်၊ သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ ဇရာမရဏ
သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း
ငိုကြွေးခြင်းဆင်း ရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိကာကြီးတင်ငင်ပင်ပန်း
ခြင်းတို့သည်၊ သမ္ဘဝတို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧवं၊ဤသို့၊ကေဝလသ၊အလုံးရှိသော
တေသဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ထိုဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ သမုဒယော၊ဖြစ်ခြင်းသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊…… ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ စက္ခုတို့စ်၊စက္ခုဗ
သာဒသည်ထည်း၊ကောင်း၊ရှုပေသုစ၊ရှုပါရုံတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊အ၊သတိ
မရှိခဲ့သော်၊စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊စက္ခုဝိညာ
ဏော၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊အ၊သတိ၊မရှိခဲ့သော်၊ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖ
ဿသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်၊အ၊သတိ
မရှိခဲ့သော်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝေဒနာယ၊ဝေ

ဒုနာသည်း အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်း အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဥပါဒါနေ၊ဥပါဒါန်သည်၊အသတိ၊မရှိခဲ့သော်၊ဘဝေ၊ဘဝသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဘဝေ၊ဘဝသည်း အသတိ၊မရှိခဲ့သော်၊ဇာတိ၊ဇာတိသည်း နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဇာတိယာ၊ဇာတိသည်း အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေါဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိက်ကြီးတင်ငင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ကေဝလဿ၊အလုံးစုံသော၊ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစုပေါင်း၏၊ ခိုရောဟော၊ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်လျော်ကျေးဇူးပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ။ စဘုဏ္ဍိ၊ထေးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သင်္ခါရတရားယမာနပညာ၊သင်္ခါရတရားယမာနပြေသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗာန်တား၊ကြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀-ဘဝန္တွာနုံသင်္ခါရာနုံဇာယပညာ။

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊လျှောက်ပြန်၏၊ကိံ အာဟ၊အာဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယော သင်္ခါရာ၊အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊အဘဝန္တာ၊ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိကုန်ဘဲ၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊တေ သင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယော သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိကုန်ဘဲ၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ တေ သင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်သော၊သင်္ခါရာယေဝ၊သင်္ခါရတို့သည်သာ လျှင်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်ထကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တွံ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ယတ္ထ၊အကြင်နေ့ တော်ရှိက်၊နိဘိန္ဓော၊နေ၏၊ဆုံ့ဂေဟာ၊ဤအိမ်တော်သည်၊အဘဝန္တ၊ဖြစ်ပေါ်ထရာသင်ရှားမရှိဘဲ၊ဇာတ၊ဖြစ်ပေါ်ထသကဲ့သို့ပေါ်ပေ၊သော၊ဧကာ၊

ကို၊ကြီ်မည်ထိ၊အဘယ်သို့အောင်းမေ့သနည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ဝုန်ဆို၊မေးတော်
မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဆုတ၊ဤနှုန်းတော်ရှိက်၊ အဘဝန်္တ၊ဖြစ်ပေါ်
လာရာထင်ရှားမရှိဘဲ၊ဇာတ်ဖြစ်ပေါ်သော၊ ကိုယ်စု၊တရုံ်တရာသည်၊နတ္ထိ
မရှိချေ၊ ဘဝန်္တယော၊ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိ၍သာသျှင်၊ ဇာတ်ဖြစ်ပေါ်သော်၏
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ခေါ်ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ဆုမာနိဒါဠုနိ၊ဤတိုင်စသော
သစ်သားတို့သည်၊ဝနေ၊တောရှိက်၊အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊အယဉ္စမတ္တိကာ၊
ဤနံရံလိပ်ပြောကြ် သည့်ကသည်း၊ ပထဝိယံ၊ပြေ၌၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတ္ထိ
နဠ၊မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုရိသာနဠ၊ယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊
တာဠနဝါယာမေန၊ထိုအိပ်ကိုဖြစ်ဟတ်သေးလတ်လတ်ဖြင့်၊ ဝေ၊ဤသို့ဟု၊ဆုဒ
ဝေဟိ၊ဤအိပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ပေါ်သော်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အဝေစ၊ဖြေဆို
လျှောက်ကြားသတဲ့။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝေ၊ဤအတူသာသျှင်၊
ယောသမ်ါရာ၊ အကြင်သမ်ါရတို့သည်၊အဘဝန္တာ၊ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိ
ကုန်သော်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊တေသမ်ါရာ၊ထိုသမ်ါရ
တို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်သော၊သမ်ါရာယေဝ၊
သမ်ါရတို့သည်သာ၊ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆို
တော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ထို့ထက်အလွန်၊ဩပမာကို၊ကရောတိ၊ပြု
တော်မူပါဦး၊သော၊ ဆုတိ၊ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ ထေရော၊အရှင်နာဂ
သိန်မထေရ်သည်၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ကို်အာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်
မူသနည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဩပမာ၊အား၊ဖြင့်၊ယေကေစိ၊အလုံးရုံ
ကုန်သော၊ ဗီဇရဟိတဘူတဂါမာ၊ဗီဇဂါဝ်ဘူတဂါဝ်တို့သည်၊ ပထဝိယံ၊မြေ
ရှိက်၊နိက္ခိတ္တာ၊ ချထား၊ရိုက်ဖျိုးကုန်ထတ်သော်၊ အနုဝုဋ္ဌေန၊အစဉ်သဖြင့်၊
ဝုဋ်ုကြီးကူယ်ခြင်းသို့၊ဝိရူဠှိ၊စီးပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ပြန့်ပွါးခြင်းသို့၊အာ
ပဇ္ဇမာနာ၊ရောက်ထတ်သော်၊ပုပ္ဖန္တိ၊စ၊အပွင့်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ဖလာနိစ
အသီးတို့ကိုထည်းကောင်း၊ဒဿေသုံ၊ပေးကုန်ရာ၏။ တေရုက္ခာ၊ထိုသစ်ပင်
တို့သည်၊အဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားမရှိကုန်သော်၊ နဇာတာ၊မဖြစ်ပေါ်ကုန်
ဘဝန္တာယေဝ၊ ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားရှိကုန်၍သာသျှင်၊ တေရုက္ခာ၊ထိုသစ်ပင်
တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဘဝန္တာနိယေဝ၊ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားရှိကုန်၍သာသျှင်
တေရုက္ခာ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်
ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝါ၊ဤအတူသာသျှင်၊ယောသမ်ါရာ၊အ
ကြင်သမ်ါရတို့သည်၊အဘဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာမရှိဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်

၏၊ကောစိ၊အဿုကုန်သော၊တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန် ဘဝန္တာယေဝ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်၍သာလျှင်၊ တေသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရ တို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ သြပမ်ညပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦး ဟော၊ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ် သည်၊ အာဟ။မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာဟတ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ကုမ္ဘကာရော၊အိုးလုပ်သမား သည်၊ပထဝိယာ၊မြေမှ၊မတ္တိကံ၊မြေညက်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ထုတ်ယူ၍၊ နာနာ ဘာဇနာနိ၊အထူးထူးသောအိုးတို့ကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်၏၊တာနိ ဘာဇနာနိ၊ ထိုအိုးတို့သည်၊ အာဘဝန္တာနိ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှား၊မရှိကုန်ဘဲ။ နဇာတာနိ၊မဖြစ် ပေါ်လာကုန်၊ ဘဝန္တာနိယေဝ၊ဖြစ်ရာမြေထင်ရှား၊ရှိကုန်သော်သာလျှင်၊ဇာ တာနိ၊ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ ဧဝမေဝ၊ဤအတူသာ လျှင်၊ယေ သင်္ခါရာ၊အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊အာဘဝန္တာ၊ထင်ရှားဖြစ်ရာ ဘဝမ ရှိကုန်ဘဲ၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကောစိ၊အဿုကုန်သော၊တေသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါ ရတို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဘဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာရှိကုန်သော၊သင်္ခါရ ယေ ဝ၊သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆို တော်မူ၏။ ၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊သြပမ်ညပမာကို၊ကရောတိ၊ပြု တော်မူပါဦး၊ဟော၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယ ထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ဝိတာယ၊စောင့်ခ်ိုး၊ပတ္တံ၊စောင်းခွက်စောင်းပြား၊သည် နသိယာ။ မရှိခဲ့ဆုံး၊ စမ္မံ၊ သားရေသည်၊နသိယာ၊ မရှိခဲ့ဆုံ၊ဒေါဏိ၊စောင်. ခွက်သည်၊နသိယာ၊မရှိခဲ့ဆုံ၊ဒဏ္ဍော၊စောင်းလက်သည်၊နသိယာ၊မရှိခဲ့ဆုံ၊ ဥပဓိဟော၊ စောင်းကြောက်သားရေသည်၊နသိယာ၊ မရှိခဲ့ဆုံ၊တဉ္စိ ယော၊ စောင်းကြိုးတို့သည်၊ နသိယျုံ၊မရှိခဲ့ကုန်ဆုံ၊ကောဟော၊စောင်းတီးတုတ် သည်၊နသိယာ၊မရှိခဲ့ဆုံ။ ပုရိသသ၊ယော၊စကျွေး၏၊တဇ္ဇောဝါယာ၊မော၊ထို စောင်းသံဖြစ်ခဲ့ရန်ထေမာန်သောလုံ့လ၊ဟု သည်ထည်း၊နသိယာ၊စောင်းသံမဖြစ် နိုင်ပါ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်သို့၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ဝိတာယ။ စောင်ခ်ိုး၊ပတ္တံ၊စောင်းခွက်စောင်းပြား သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊စမ္မံ၊သားရေသည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊ဒေါဏိ၊စောင်းခွက် သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊ဒဏ္ဍော၊စောင်းလက်သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊ဥပဓိဟော၊ စောင်းကြောက်သားရေသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့ဆုံ၊ တဉ္စိ ယော၊ စောင်းကြိုးတို့ သည်၊သိယျုံ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊ကောဟော၊စောင်းတီးတုတ်သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ဆုံ၊ပု

ပုရိသသ၊ယောဂျိုး၏၊တဏ္ဍောဝါယာမော၊ထိုစောင်းသံဖြစ်ရန်လျော်ကန်
သောလုံ့လသည်လည်း၊သိယာ၊ရှိခဲ့အံ့၊သဒ္ဒေါ၊စောင်းသံသည်၊စာယေယျ၊
ဖြစ်ရာသထော၊အုတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်သုရဿ၊အာမ
စာယေယျ၊ကြောင်ဖြစ်ရာ၏၊အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဝေဠုဝေ၊ဤအတူသာသာ၍ မင်း၊ ယေကေစိ၊အလုံးရှိကုန်သော၊ယော
သခ်ါရာ၊ အကြောင်သင်္ခါရတို့သည်၊အာဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှား၊မရှိကုန်ဘဲ၊
စာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်သောကုန်၏။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ ကောသင်္ခါရာ၊သို့သင်္ခါ
ရတို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာထင်ရှား၊ရှိကုန်သော၊သင်္ခါရာယော
ဝ၊သင်္ခါရတို့ သည်သာလျှင်၊ စာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်သောကုန်၏။ အုတိ ဤသို့
အာဟ၊ မိန့်ဆိုးတော်မူ၏။ ၊ဘိုးယျာ၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမ်၊ ဥပ
မာကို။ ကးရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦး၊သော၊ အုတိ၊ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အရေကိ၊မီးပွတ်ခံ့သည်၊
နသိယာ၊မရှိခဲ့အံ့၊အရေကိ၊ပါတကော၊မီးပွတ်ခံ့ကျည်တုတ်ချောင်းသည်
နသိယာ၊မရှိခဲ့အံ့၊အရေကိယောဏ္ဍော၊ မီးပွတ်ကြိုးသည်၊ နသိယာ၊မရှိခဲ့အုံ့၊
ဥဿာရာရေကိ၊ အထက်ပွတ်ခံ့သည်၊နသိယာ၊ မရှိခဲ့အုံ့၊စောဌကံ၊မီးစာ၊အ
ဝတ်သည်၊ နသိယာ၊မရှိခဲ့အုံ့၊ပုရိသသ၊ ယောဂျိုး၏၊ တဏ္ဍောဝါယာ
မော၊ထိုအရာအား၊ရှေ့ သောလုံ့လသည်၊ နသိယာ၊မရှိခဲ့အုံ့၊သော၊အဂ္ဂိ
ထိုမီးသည်၊စာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊အုတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊အရှင်သုရဿ၊နတိ၊မီးမဖြစ်နိုင်ပါ၊အုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ယေ တော၊အကြောင်ကြောင့်၊ အရေကိ၊မီး
ပွတ်သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊အရေကိ၊ပါတ၊ကော၊မီးပွတ်ခံ့ကျည်တုတ်ချောင်း
သည်၊ သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊ အရေကိယောဏ္ဍော မီးပွတ်ကြိုးသည်၊ သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊
ဥဿာရာရေကိ၊ အထက်ပွတ်ခံ့သည်၊ သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊စောဌကံ၊မီးစာ၊အဝတ်
သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊ ပုရိသသ၊ယောဂျိုး၏၊ တဏ္ဍောဝါယာမော၊ထို
အရာအား၊ရှေ့သောလုံ့လသည်၊ သိယာ၊ရှိခဲ့အုံ့၊ သော၊အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်၊
စာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊အုတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်
သုရဿ၊ အာမစာယေယျ၊ကြောင်ဖြစ်ရာပါ၏၊အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်
ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေဠုဝေ၊ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ယေ
သင်္ခါရာ၊အကြောင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အာဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာဘာဝထင်ရှား၊မရှိကုန်
ဘဲ၊စာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊တောသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရတို့
သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပကုန်၊ဘာဝန္တာ၊ဖြစ်ရာဘာဝထင်ရှား ရှိကုန်သော၊သင်္ခါရာ

ယောဝ၊သင်္ခါရတို့သည်ဟုသျှင်၊ စာယန္တိ၊ဖြစ်ပေါ်ထားကုန်၏။ အကြင်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊ အကြင်၊ဤသို့လျှောက်ထိုက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဂ္ဂေ၊သူရဿကန် ကျောက်သည်၊ နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊အာဘာပေါ၊ နေဟူသည်၊နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊ဂေါမယံ၊မီးစာ သည်၊နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊သောဒဂ္ဂေ၊ထိုမီးသည်၊စာယေယျ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော အကြင်၊ဤသို့မေးဆတ်သော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်၊မီး၊မဖြစ်နိုင်ပါ၊အကြင်၊ ဤသို့၊အဝေါ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ယထော၊အကြင်ကြောင့်၊မဂ္ဂေ၊သူရိယကန်ကျောက်သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့၏ အာဘာပေါ၊နေဟူသည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့၏၊ ဂေါမယံ၊မီးစာသည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့၏ သောဒဂ္ဂေ၊ထိုမီးသည်၊စာယေယျ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော၊အကြင်၊ဤသို့၊ဝုဏ္ဏ၊မေး၏။ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမစာယေယျ၊ ဩဝါဖြစ်ရာပါ၏။ အကြင်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ဝေမေ ဤအတူသာသျှင်၊ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊အာဘဝ ဘဉ္ဇာ၊ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှား၊မရှိကုန်ဘဲ၊ စာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊တေ သင်္ခါရာ၊ဟိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဘဝ ဘဉ္ဇာ၊ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှား၊ရှိ ကုန်သော၊သင်္ခါရာယေဝ၊ သင်္ခါရတို့သည်သာသျှင်၊ စာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အကြင်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ဩပ မ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊ အကြင်၊ဤသို့လျှောက်ထတ် သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊အာဒါသော၊ဖွန်သည် နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊အာဘာ၊အထင်းသည်၊ နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊မုခံ၊မျက်နှာ သည်၊နုသိယာ၊မရှိခဲ့၏၊အတ္ထာ၊ကိုယ်ရိပ်သည်၊စာယေယျ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ အကြင် ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊နတ်၊ကိုယ်ရိပ် မဖြစ်နိုင်ရာ၊အကြင်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ယထော၊အကြင်ကြောင့်၊ အာဒါသော၊ဖွန်သည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ ၏၊အာဘာ၊အထင်းသည်၊ သိယာ၊ရှိခဲ့၏၊မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊သိယာ၊ရှိခဲ့ ၏၊အတ္ထာ၊ ကိုယ်ရိပ်သည်၊ စာယေယျ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ အကြင်၊ဤသို့မေး တော်မူသတ်သော်၊ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမစာယေယျ၊ဩဝါဖြစ်ရာ၏။ အကြင်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ် ဝေမေ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ယေသင်္ခါရာ။ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊အာဘ ဝဉ္ဇာ၊ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှား၊မရှိကုန်ဘဲ၊ စာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကေစိ၊အချို့ကုန်

သော၊တောသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဘဝန္တာ၊ဖြစ်ရာဝယ
ထင်ရှားရှိကုန်သော၊သင်္ခါရာယောဝ။ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဓာယဏ္ဍိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊မှုတို့၏ဟု၏။ အာဟ၊မိန့်ဆို၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊
ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊မှုတို့၏ဟု၏။အာဟ၊လျှောက်ပေ၏။ ၊ပဠိ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဝန္တာနံ၊ဖြစ်ရာဘဝ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊
သင်္ခါရတို့၏၊ ဓာယဟေတု၊ ဖြစ်ခြင်းပြုသောမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံ
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃၁-ဝေဒဂူပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း ကြီးသည်၊ အာဟ၊ သျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊
အဘယသိ့လျှောက်ပြန်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်တတ်သောဝေဒဂူကို၊ ဥပလဒ္ဓတိ
ရအပ်ပါသလော၊မှုတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ဧသဝေဒဂူနာမ၊ ဤသင်းပြောသောဝေဒဂူမည်သည်ကား၊ ကောမနု
အာဘယ်လေနည်း၊မှုတို့၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ ၊အရှင်ဘုရား၊
အဘ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ် တွင်းနှလုံး ယောဇိ၊ဝ၊ အကြင် အသက်သည်၊
စက္ခုနာ၊စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊အဆင်းကို၊ပသ ။ ကို၊မြင်၏၊ သောတေန၊
သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဒံ၊အသံကို၊သုဏာတိ၊ကြားရ၏၊ ဃာနေန၊ဃာနပ
သာဒဖြင့်၊ဂန္ဓံ၊အနံ့ကို၊ဃာယတိ၊နမ်း၏၊ ဇိဝှာယ၊ဇိဝှာပသာဒဖြင့်၊ရသံ၊
ရသာရှိ်ကို၊သာယတိ၊လျက်၏၊ကာယေန၊ကာယပသာဒဖြင့်၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ဖော
ဋ္ဌဗ္ဗာရှိ်ကို၊ဇာနာတိ၊တွေ့ထိ၏၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊ဓမ္မာရှိ်ကို၊ ဝိဇာနာတိ၊
သိ၏၊ ၊ကိံ ဝိယ၊ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဣဓ
ပါသာဒေ၊ဤနန်းတော်ပြာသာဒ်ထက်နှလုံး၊ နှသိန္ဓာ၊နေထိုင်ကုန်လျက်၊ယေန
ယေနဝါတပါ၊နေန၊ အကြင်အကြင်လေသာ ပြွတင်းတံခါးဖြင့်၊ ပသိတဝါ
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ဣဒ္ဓေယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ တေနတေနဝါတပါ၊နေန၊
ထိုထိုလေသာပြွတင်းတံခါးဖြင့်၊ ပသေယျာမယထာ၊ကြည့်ရှုကုန်ရှိင်ရာ
သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပုရတ္ထိ၊မနဝါတပါ၊နေနပိ၊ အရှေ့လေသာပြွတင်း
တံခါးဖြင့်လည်း၊ ပသေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာ သကဲ့သို့ ထည်း
ကောင်း၊ ပစ္ဆိမေနဝါတ ပါ၊နေနပိ၊ အနောက်လေသာ ပြွတင်း တံခါးဖြင့်၊

လည်း၊ ပသေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဥတ္တရေနဝါတပါနေနှင်၊ မြောက်ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်သည်း၊ ပသေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာ သကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေနဝါတပါနေနှ၊ တောင်ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်သည်း၊ ပသေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာသကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘာ၏ကြောင့်အ ရှင်ဘုရား၊ အဘွားနှင့်ရော၊ ကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ အယ်ဒီဝေါ၊ ဤအသက်သည်းယေန ယေနဖွါရေနှ၊ အကြောင်ကြောင်စကျွ၊ စသောဖွါရဖြင့်၊ ပသိတုံ၊ ရှုကြည့်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားတို၏၊ တောနတောနဖွါရေနှ၊ ထိုထိုစကျွ၊ စသောဖွါရဖြင့်၊ ပသတိ၊ ဖြင်နှင်ချ၊ ယေသာဒီဝေါ၊ ဤအသက်ဒီဝသည်း၊ ဝေဒဂုနာမ၊ ဝေဒဂုမည်ပါ၏ ဘုရား၊ ဤသို့ယျောက်လေ၏၊ ။ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်း၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုးတော်မူ၏၊ ကိ အာဟ။ အဘာယ်သို့ မိန့်ဆိုပါသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဗ္ဗဖွါရံ ဖွါရေါ်းပါးကို၊ ဘဂဝါသဟာဝိ၊ ဘုရားဝေဒံ၊ တံ၊ ထိုဝါ ဟာသတ္တံ့ သောဘဏားကို၊ သုဏောဟိ၊ နာဗြီးလော၊ သာရုတ်၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေထော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ အဘွားနှင့်ရော ကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ ဒီဝေါ၊ အသက်သည်း၊ စကျွ၊ စကျွ၊ ပသာဒဖြင့်၊ ရှုပ်၊ အဆင်းကို၊ ယာဒိပသတိ၊ အဂ္ဂယ်ချ ခြင်းငှံ့၊ မယံ၊ ဝါတ္ထိ သည်း၊ ဘုရပါသာ ဒေ၊ ဤနှုန်းတော်ပြုသောနှင့်နှိုက်၊ ဒိသိန္ဒာ၊ နေထိုင်ကုန်သျှင်၊ ယေနယေနဝါတ ပါနေနှ၊ အကြောင်ကြောင် ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်၊ ပသတိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဘုရားရှေ့ယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ တောနတောနဝါတပါနေနှ၊ ထိုထိုဝေသာ ပ္ပြဘင်း တံခါးဖြင့်ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသေယျာမယထာ၊ ဖြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ပုခဏ္ဍိမေနဝါတပါနေနှ၊ အရှေ့ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့် ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသေယျာမယထာ၊ ဖြင်ကုန်ရာ၏ သို့၊ ပစ္ဆိမေနဝါတပါနေနှ၊ အနောက်ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်ထည်း၊ ရှုပ် ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသေယျာမယထာ၊ ဖြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ဥတ္တရေ နဝါတပါနေနှ၊ မြောက်ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်း ကိုသာလျှင်၊ ပသေယျာမယထာ၊ ဖြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ဒက္ခိဏေဝါတပါနေန ဝ၊ တောင်ဝေသာ ပ္ပြဘင်းတံခါးဖြင့်ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသေယျာမယထာ၊ ဖြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်အဘွားနှင့် ကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ တောနဒီဝေ၊ သိုအ သက်ဖြင့်၊ စကျွ၊ နာဝိ၊ စကျွ၊ ပသာဒဖြင့် ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသိဘဇ္ဇံ၊ ရှုအပ်ရာ၏၊ သောတေနဝိ သောတပသာဒဖြင့်ထည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပသိဘဇ္ဇံ၊ ရှုအပ်

ရာ၏၊ စားနေနုပိ၊ စားနုပသာဒဖြင့်ထည်း။ ရူပ်ယော၀၊အဆင်းကို သာလျှင်၊ စသိတဲ့ ရှုအပ်ရာ၏ ဖိုဂ္ဂါယတိ ဖိုဂ္ဂါပသာဒဖြင့်ထည်း။ ရူပ်ယော၀၊အဆင်း ကိုသာလျှင်၊စသိတဲ့ ရှုအပ်ရာ၏ ကာယေနုပိ၊ကာယပသာဒဖြင့်ထည်း။ ရူပ်ယော၀၊အဆင်းကိုသာလျှင်၊ စသိတဲ့ ရှုအပ်ရာ၏ မနသာပိ၊စိတ်ဖြင့် လည်း၊ရူပ်ယော၀၊အဆင်းကိုသာလျှင်၊စသိတဲ့ ရှုအပ်ရာ၏ ၊စက္ခုနာ ပိ၊စက္ခုပသာဒဖြင့်ထည်း။ သဒ္ဒေါယော၀၊အသံကိုသာလျှင်၊ သောတဇော၊ ကြားအပ်ရာ၏ စားနေနုပိ၊စားနုပသာဒဖြင့်ထည်း၊သဒ္ဒေါယော၀၊အသံကိုသာ လျှင်၊သောတဇော၊ကြားအပ်ရာ၏ ဖိုဂ္ဂါယတိ၊ဖိုဂ္ဂါစသာဒဖြင့်ထည်း၊သဒ္ဒေါ ယော၀၊အသံကိုသာလျှင်၊သောတဇော၊ကြားအပ်ရာ၏ကာယေနုပိ၊ကာယပ သာဒဖြင့်ထည်း၊သဒ္ဒေါယော၀၊အသံကိုသာလျှင်။သောတဇော၊ကြားအပ်ရာ ၏၊မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်း၊သဒ္ဒေါယော၀၊အသံကိုသာလျှင်၊ သောတဇော၊ ကြားအပ်ရာ၏ ၊စက္ခုနာပိ၊စက္ခုပသာဒဖြင့်ထည်း၊ဂန္ဓောယော၀၊အနံ့ကို သာလျှင်၊ စာယတဇော၊ နံ့အပ်ရာ၏ သောတေနုပိ၊ သောတပသာဒဖြင့် လည်း၊ဂန္ဓောယော၀၊အနံ့ကိုသာလျှင်၊ စာယတဇော၊နံ့အပ်၏ ဖိုဂ္ဂါယတိ၊ ဖိုဂ္ဂါပသာဒဖြင့်ထည်း၊ဂန္ဓောယော၀၊အနံ့ကိုသာလျှင်၊စာယတဇော၊နံ့အပ် ရာ၏၊ကာယေနုပိ၊ကာယပသာဒဖြင့်ထည်း။ဂန္ဓောယော၀၊အနံ့ကိုသာလျှင် စာယတဇော၊နံ့အပ်ရာ၏၊မနသာပိ၊စိတ်ဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓောယော၀၊အနံ့ကို သာလျှင်၊စာယတဇော၊နံ့အပ်ရာ၏ ၊စက္ခုနာပိ၊စက္ခုပသာဒဖြင့်ထည်း ရသောယော၀၊အရသာကိုသာလျှင်။သာယတဇော။သာယာအပ်ရာ၏၊သော တေနုပိ၊သောတပသာဒဖြင့်ထည်း၊ ရသောယော၀၊အရသာကိုသာလျှင်၊သာ ယတဇော၊သာယာအပ်ရာ၏ စားနေနုပိ၊စားနုပသာဒဖြင့်ထည်း။ ရသော ယော၀၊အရသာကိုသာလျှင်၊ သာယတဇော၊သာယာအပ်ရာ၏ ဖိုဂ္ဂါယတိ၊ ဖိုဂ္ဂါပသာဒဖြင့်ထည်း၊ရသောယော၀၊အရသာကိုသာလျှင်၊ သာယတဇော၊ သာယာအပ်၏ ကာယေ နုပိ၊ကာယပသာဒဖြင့်လည်း၊ရသောယော၀၊အရ သာကိုသာလျှင်၊သာယတဇော၊သာယာအပ်ရာ၏၊မနသာပိ၊စိတ်ဖြင့်ထည်း ရသောယော၀၊အရသာကိုလျှင်၊သာယတဇော၊သာယာအပ်ရာ၏၊စက္ခုနာပိ စက္ခုပသာဒဖြင့်ထည်း။ ဟောဗ္ဗဗ္ဗော်ယော၀၊တွေ့ထိတွယ်ကိုပင်လျှင်၊ဖုဋ္ဌဗ္ဗော် တွေ့ထိအပ်ရာ၏၊သောတေနုပိ၊သောတပသာဒဖြင့်ထည်း။ ဟောဗ္ဗဗ္ဗော်ယော၀၊ တွေ့ထိတွယ်ကိုပင်လျှင်ဖုဋ္ဌဗ္ဗော်။တွေ့ထိအပ်ရာ၏၊စားနေနုပိ၊စားနုပသာ ဒဖြင့်ထည်း။ဟောဗ္ဗဗ္ဗော်ယော၀၊တွေ့ထိတွယ်ကိုပင်လျှင်ဖုဋ္ဌဗ္ဗော်၊တွေ့ထိအပ် ရာ၏ ဖိုဂ္ဂါယတိ၊ဖိုဂ္ဂါပသာဒဖြင့်ထည်း။ ဟောဗ္ဗဗ္ဗော်ယော၀၊တွေ့ထိတွယ်ကိုပင်

လျှင်၊ဇရသိဘဏ္ဍာ၊တွေ့ကြုံခြင်းအပ်ရာ၏၊ ၊မနုသာပါ၊စိတ်ဖြင့်ထည့်း၊ဖောင်ဖွဲ့ယောဝ
တွေ့ထိတွယ်ကိုပင်လျှင်၊ဇရသိတဏှာ၊တွေ့ထိအပ်ရာ၏၊စက္ခုနှာ၀ါ၊စက္ခုပသာ
ဒဖြင့်သည်း၊ခမ်းယော၀၊ခမ္ဘာရုံကိုပင်လျှင်၊ဓာနိတဏှာ၊သိအပ်ရာ၏၊သောတေန
၀ါ၊သောတပသာဒဖြင့်လည်း၊ခမ်းယော၀၊ခမ္ဘာရုံကိုပင်လျှင်၊ဓာနိတဏှာ၊သိအပ်
ရာ၏၊ဃာနေနဝါ၊ဃာနပသာဒဖြင့်သည်း၊ခမ်းယော၀၊ခမ္ဘာရုံကိုပင်လျှင်၊ဓာနိ
တဏှာ၊သိအပ်ရာ၏၊ဇိဝှါယ၀ါ၊ဇိဝှါပသာဒဖြင့်ထည့်း၊ခမ်းယော၀၊ခမ္ဘာရုံကိုပင်
လျှင်၊ဓာနိတဏှာ၊ သိအပ်ရာ၏၊ ကာယေနဝါ၊ ကာယပသာဒဖြင့်လည်း၊ခမ်
ယော၀၊ခမ္ဘာရုံကိုပင်လျှင်၊ ဓာနိတဏှာ၊ သိအပ်ရာ၏ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ပိန္ဓ
ဆိုတော်မူ၏၊ဘဂဝန်း၊အရှင်တုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဟူတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားတော်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊သင်၏ ဝုရိမေန၊ ရှေ
စကားနှင့်၊ ပဋ္ဌိမ်ဝါ၊ နောက် စကားသည် လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိမေန၊
နောက်စကားနှင့်၊ ပုရိမ်ဝါ၊ ရှေ့စကားသည် ထည့်းကောင်း။ နခေါယုဇ္ဇတိ၊
မညီညွှတ်ချေ၊ ၀ါပန၊ ထိုမှတပါး၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟုခေါ်သာဒေ၊ နန်း
တော်ပြုသောနန်ဒိက်၊ နိသိန္နော၊ ခေကုန်ထိုင်။ ဟုမသုဇာသ ၀ါတ ပါနေ
သု၊ ဤဇာတွန်ယက်ထား သော ထေသ တံခါးကို့ကို၊ ဥဿာ ဖိုတော သု
ဘွင့်ထွက်ကုန် သတ်သော်၊ မဟာနန္ဒန၊ ကျွတ်စွာသော၊ အာကာ သေန
ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဗဟိမုခါ၊ အပြင် ဘက်သို့ ခွေးရှု ကုန်၍။ သုဠ္ဠတရံ၊
အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ ပသာမ ယထာ၊ ဖြင်ရကုန် သကဲ့သို့၊ ၀ေ၊ ဤအတူ
အတူနည်းရေး၊အတွင်းမှ ကိုဖြစ်သော၊ ဧ၀ေ၀ နဗ်း၀နှာ၀ါ၊ ဤအသက်ဖြင့်ထည့်း
စက္ခုဒ္ဓါရေသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရကို့ကို၊ ဥဿာ ဖိုတော သု၊ ဘွင့်ထွက်ကုန်သတ်သော်၊
မဟာနန္ဒန၊ကျွတ်စွာသော၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊သုဠ္ဠတရံ၊အလွန်
ထင်စွာ၊ရှုပ်၊အသင်းကို၊ ပသိ ဘဏ္ဍ၊ဖြင်ကောင်းရာ၏၊သောတေသု၊သော
တဒ္ဓါရကို့ကို၊ဥဿာ ဖိုတော သု၊ဘွင့်ထွက်ကုန်သတ်သော်၊ ဃာနေ၊ဃာနဒ္ဓါရကို့
ဥဿာ ဖိုတော၊ဘွင့်ထွက်သတ်သော်၊ ဇိဝှါယ၊ဇိဝှါဒ္ဓါရကို့ ဥဿာ ဖိုတာယ၊ဘွင့်
ထွက်သတ်သော်၊ ကာယေ၊ကာယဒ္ဓါရကို့ ဥဿာ ဖိုတော၊ဘွင့်ထွက်သတ်သော်
မဟာနန္ဒန၊ ကျွတ်စွာသော၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သုဠ္ဠတရံ၊အ
လွန်ထင်ရှားစွာ၊သားဒ္ဓါ၊အသံကို၊ သောတဇ္ဇော၊ကြားကောင်းရာ၏၊ဂန္ဓော၊
အနံ့ကို၊ဃာယိ ဘဇ္ဇော၊နံ့ကောင်းရာ၏၊ရသော၊အရသာကို၊သာယိတဇ္ဇော၊
ထွေက်ကောင်းရာ၏၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗော၊ တွေ့ထိတွယ်ကို၊ ဇရသိတဇ္ဇော၊ တွေ့ထို
ကောင်းရာ၏ဟူတိ ဤသို့ပိန္ဓတော်မူသတ်သော်၊ဘဂဝန်း၊အရှင်တုရား၊နဟိ
ပိန္ဓဟော်မူတိုင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊လျှောက်သော်၏၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊တော၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ဝုရိမေနှ၊ရှေ့စကားနှင့်၊ပန္ဓိ၊ နောက်စကား သည်ထည်းကောင်း၊ ပန္ဓိမေနှ၊နောက်စကားနှင့်၊ ဝုရိမ်ဝါ၊ ရှေ့စကား သည်လည်းကောင်း၊ နခေါယူ၍တိ၊မည်ညွှတ်ခဲ့တကား၊မဟာရာ ဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန္ဓ၊တနည်းဆိုဦးအုံ၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ အယံဒိန္နော၊ ဤသမ္ဘဒိုနှ် အမတ်သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်သွား၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးရောက်အပြင်ဘက်နှင့််၊တိဋ္ဌေယျ၊ရပ်နေခဲ့အံ့၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊တို့ သင်မင်းမြတ်သည်၊ အယံဒိန္နော၊ဤသမ္ဘဒိုနှ်အမတ်သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက် သွား၍ ဗဟိဒ္ဓါ၊ရကောဋ္ဌကေ၊တံခါးမတ်အပြင်ဘက်နှင့််၊ဝိတောဝ၊ရပ်နေ၏ ဟု၊ဇနာသိ၊သိနိုင်ပါသလော၊ ရှုတိ၊ဤသို့မေးတော်မူထတ်သော်၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနာမိ၊ ပြောသိနိုင်ပါ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန္ဓ၊တနည်းဆိုဦးအုံ၊ယထာ၊ဥပ မာအား၊ဖြင့်၊အယံဒိန္နော၊ဤသမ္ဘဒိုနှ်အမတ်သည်၊ အန္တော၊အတွင်းသို့၊ ပဝိသိ တွာ၊ဝင်ထတ်၍၊တာ၊သင်မင်းမြတ်၏၊ပုရတော၊ရှေ့နှင့််၊ တိဋ္ဌယျ၊ရပ်နေ ပြန်ပြီး၊အုံ၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊တို့၊သင်မင်းမြတ်သည်၊အယံဒိန္နော၊ဤသမ္ဘ ဒိုနှ်အမတ်သည်၊အန္တော၊အတွင်းသို့ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ မမ၊ဝါ၏၊ပုရတော၊ ရှေ့နှင့််၊ဝိတော၊ရပ်၏ဟု၊ဇနာသိ၊သိနိုင်ပါသလော၊ ရှုတိ၊ဤသို့မေးထတ် သော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမဇာနာမိ၊ပြောသိနိုင်ပါ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အ ဝေါစ၊လျှောက်ပြီး၏။ ၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ခေါ်စင်စစ်၊ဝေမေ၊ဤအတူ သာဟု၊အတ္ထနှ,ရေ၊အတွင်းနှင့််၊သောဇိ,ဝေါ်ထိုအသက်သည်၊ ဖိ,ဂါယ, ဟု၊ဖြင့်၊ရှုသော၊အရသာကို၊ နိက္ခိတ္တော၊တင်ထား၊ထတ်သော်၊အမ္ဘိ,ထတ္တံ,ဝါ၊ ချဉ်သော၊အရသာကို၊ထည်းကောင်း။ ထ,ဝ,ဏတ္တံ,ဝါ၊ ငန်သော၊အရသာကို ထည်းကောင်း။ တိတ္တကတ္တံ,ဝါ၊ခါး,သော၊အရသာကို၊ထည်းကောင်း။ ကဋုကတ္တံ,ဝါ၊စပ်သော၊အရသာကို၊လည်းကောင်း။ ကသာ,ရတ္တံ,ဝါ၊ဖန်သော၊အရ သာကို၊ထည်းကောင်း၊မ,ဓုရတ္တံ,ဝါ၊ချို,သော၊အရသာကို၊ထည်းကောင်း၊ဘ,ဒေ ယျ၊သိ,ရာမည်မဟုတ်ပါ၊လော၊ ရှုတိ ဤသို့မေးတော်မူထတ်သော်၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အာမ,ဘ,ဒေယျ၊ပြောသိနိုင်ရာ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက် ဆိုလေ၏။ ၊အန္တော၊အတွင်းသို့၊ပ,ဝိ,ဋ္ဌော,ဝင်ကုန်သော၊တေ,ရသော,ထိုအရ သာတို့ကို၊အမ္ဘိ,ထတ္တံ,ဝါ၊ချဉ်သော,အရသာကို,ထည်းကောင်း၊ထ,ဝ,ဏတ္တံ,ဝါ ငန်သော အရသာကို,ထည်းကောင်း။ တိတ္တကတ္တံ,ဝါ၊ ခါး,သော,အရသာကို ရင်း၊ ကဋုကတ္တံ,ဝါ၊ စပ်သော အရသာကို ထည်းကောင်း။ ကသာ,ရတ္တံ ဝါ၊ဖန်သော,အရသာကို,ထည်းကောင်း၊မ,ဓုရတ္တံ,ဝါ၊ချို,သော,အရသာကို,ထည်း

လျှင်။ ။ဝင်း။ ဘာနေယျ။သိန္ဓိဝင်ရှင်အံ့သော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူထတ်သော်၊ ဘာန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမဇာနေယျ၊ကြောင်သိန္ဓိဝင်ရှင်၏ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ စ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေ၊သင်မင်းမြတ်၏၊ပုရိ မေနေ၊ရှေးစကားနှင့်၊ပန္ဓိမ်ဝါ၊နောက်စကားသည်လည်းကောင်း။ ပန္ဓိမေန၊ နောက်စကားနှင့်၊ ပုရိမ်ဝါ၊ရှေးစကားသည်လည်းကောင်း၊ နခေါယတိ၊ မညိညွှတ်ချေတကား။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ကော စိဒေဝ၊တရုတ်ဘဏ်းသားသျှင်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊မရဏဘေယ ဗေ သတ်အချိုအိုးတရာကို၊ အာဟာရပေတွေ၊ဆောင်စေ၍၊မရဏဒေါဏ်အချို ထည့်သောခွက်ကို၊ ပူရာပေတွေ၊ဖြည့်စေ၍၊ပုရိသသား၊ယောကျ်ား၏၊မုခ်၊ ခံတွင်း၁ကို၊ပိဒဟိတွေ၊ပိတ်ထား၍၊ မရဏဒေါဏိယာ၊အချိုထည့်သောခွက် ၌၊ပက္ခိပေယျ၊ချရာ၏။ ။သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊မရဏမဗ္ဗန္ဓံဝါ၊အ ချိုချိုမြိန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊နာဟမ္ဗန္ဓံဝါ၊မချိုမြိန်သည်ကိုလည်းကောင်း ဘာနေယျ။သိန္ဓိဝင်ရှင်အံ့သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အ ရှင်ဘုရား၊နဟိ၊မသိန္ဓိဝင်ရှာ၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ကေ၊နကာရ ကေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နဇာနေယျ၊မသိန္ဓိဝင်ရှာသနည်း၊ဣတိ၊ဤ သို့၊ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တ၊သော၊ထိုယောကျ်ား၏၊မုခ ခံတွင်းနှင့်၊မရဏ၊အချိုသည်၊နဟိပရိဗ္ဗဒ်၊မဝင်ရှေ့ပါတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊တေ၊သင်မင်းမြတ်၏၊ပုရိမေနေ၊ရှေးစကားနှင့်၊ ပန္ဓိမ်ဝါ၊နောက်စကား သည်သည်းကောင်း၊ ပန္ဓိမေန နောက်စကားနှင့်၊ ပုရိမ်ဝါ၊ရှေးစကားသည် လည်းကောင်း၊ နခေါယတိ၊မညိညွှတ်ချေတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ ပိန္ဓကော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တယာဝါဒိနာ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ စကားတတ်သောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊သင်္ကြာပိတုံ၊ ပြောဆိုရန်၊နဟုဒ္ဓိဗဟေ၊မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊သာဓု၊တောင်း ပန်ပါပြီ၊ အတ္ထ၊လျှောက်ထားသောစကားကို၊ ဇဗ္ဗေဟိ၊ ပိန္ဓဆိုတော်မူပါ သော၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ် သည်၊အဘိဓမ္မသံယုတ္တာယ၊ အဘိဓမ္မာနှင့်စပ်သော၊ကထာယ၊စကားဖြင့် ရာဇ၊နံ၊မိလိန္ဒ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးကို၊ သညေပေသိ၊သိစေ၏။ကို၊သညာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ဤ၊ထောကနှိုက်၊ စက္ခုဠု၊စက္ခုဟသာဒကို လည်းကောင်း၊ရူပေ၊ရူပါရုံတို့ကိုထည့်ကောင်း၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ပေါ်ထား၏။ တံ၊ယဟ၊ဝတာ၊ထိုစက္ခုဝိညာဉ်

နှင့်အတူ ဖြစ်ရာနိုင်သော၊ ဖဿသာ၊ ဖဿထည်းကောင်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာလည်းကောင်း။ သညာ၊ သညာ ထည်းကောင်း။ စေတနာ၊ စေတနာ ထည်းကောင်း။ ဇောဋ္ဌတာ၊ ဇောဋ္ဌတာ ထည်းကောင်း။ ဇီဝိတိန္ဒြေယဲ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းကောင်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရ ထည်းကောင်း။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဇောဓမ္မာ၊ ဤတရား ၄မျိုးတို့သည်၊ ပစ္စယတော၊ စက္ခု ပသာဒမူပါရုံနှစ်မျိုးထိခိုက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ဓာယတ္တိ၊ ဖြစ်ထာကုန်၏၊ တိ၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌ဟု နှိုက်၊ ဝေဒဂူ၊ ဇီဝအသက်ကို၊ နဥပထဇ္ဇတိ၊ မရအပ်၊ သောတပသာဒကို ထည်းကောင်း။ သဒ္ဒေစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကို ထည်းကောင်း။ ပဋိဃ၊ စွဲ၍ (ပ)၊ မနဉ္စ၊ မနောဒွါရကိုထည်းကောင်း။ ဓမ္မေစ၊ ဓမ္မရုံတို့ကိုထည်းကောင်း။ ပဋိဃ၊ စွဲ၍ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်ဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်ထာ၏။ တံသဟဇာတာ၊ ထိုမနောဝိညာဏ်နှင့်အတူဖြစ်ကုန်သော၊ ဖဿသာ၊ ဖဿထည်းကောင်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေနာ ထည်းကောင်း။ သညာ၊ သညာ ထည်းကောင်း။ စေတနာ၊ စေတနာသည်းကောင်း။ ဇောဋ္ဌတာ၊ ဇောဋ္ဌတာထည်းကောင်း။ ဇီဝိတိန္ဒြေယဲ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်းကောင်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရထည်းကောင်း၊ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဇောဓမ္မာ၊ ထိုတရား ၄မျိုးတို့သည်၊ ပစ္စယတော၊ မနောဒွါရ ဓမ္မာရုံနှစ်မျိုးထိခိုက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ဓာယတ္တိ၊ ဖြစ်ထာကုန်၏၊ တိ၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌ဟု နှိုက်၊ ဝေဒဂူ၊ ဇီဝအသက်ကို၊ နဥပထဇ္ဇတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ။ သင်္ခါ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဝေဒဂူပညာ၊ ဝေဒဂူပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

---

၃ ၂–စက္ခုဝိညာဏ်မနောဝိညာဏပညာ။

ရှေး၊ ပဌမနှမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘဂဝါ။ နာဂသိန်း ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဉ္စ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရုံနှိုက်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုံနှိုက်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊

မင်းဖြတ်၊ယဉ္ဇ၊အကြောင်စက္ခုဒ္ဒါရုန်ကိ၊စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဓိတို၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုန်ကိ၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ် သည်၊အာမဥပဓိတို၊သြော်ဖြစ်နိုင်လေ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ဘဂဝန္တနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကို၊အသို့ပါ နည်း၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဓိတိနှင်ခေါ်၊ ဖြစ်သေသလော၊ပဏ္ဍာ၊နောက်မှ၊မနောဝိညာဏ်၊မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဓိ တိနှင်ခေါ်၊ဖြစ်သေသလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပဓိတိနှင်ခေါ်၊ဖြစ်သေသလော၊ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ၊စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဓိတိနှင်ခေါ်၊ ဖြစ်သေ သလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း၊ ။မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဓိတို၊ဖြစ်ပေ၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ဘဂဝန္တနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ကို၊အသို့ပါနည်း၊စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မနော ဝိညာဏ်၊မနောဝိညာဉ်ကို၊ အဟု၊ ငါစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ယဉ္ဇ၊ အကြောင် စက္ခုဒ္ဒါရုန်ကိ၊ဥပဓိဟုခေါ်၊ဖြစ်ဆဲ့တွင်ပါ၊သင်မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊တတ္ထ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုန်ကိ၊ဥပဓိဟုတို၊ဖြစ်သေသော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာသေတိ၊ စော ဒိုင်းလေသလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊မနောဝိညာဏ်၊မနောဝိညာဉ်သည် စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊တွင်၊သင်မနောဝိညာဉ်သည်၊ယဉ္ဇ၊အကြောင် စက္ခုဒ္ဒါရုန်ကိ၊ဥပဓိသသတိ၊ဖြစ်သတ္တံ့၊အဟု၊ငါစက္ခုဝိညာဉ်သည်လည်း တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုဒ္ဓ၊ဥပဓိသသတိ၊ဖြစ်ပေအံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာသေတိ၊ စော ဒိုင်းလေသသော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မေးလျှောက်လေ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊တော်၊ထိုဝိညာဉ်တို့၏၊အညမညတို၊တပါးသည်တပါး၊တို့နှင့် သမ္ပီ၊အတူတကွ၊အာလသမေါ၊တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ နတိ၊မဖြစ်ပေ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ဘဂဝန္တနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ယဉ္ဇ၊အကြောင်စက္ခုဒ္ဒါရုဒ္ဓ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ် သည်၊ဥပဓိတို၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုဒ္ဓ၊မနောဝိညာဏ်ဝိ၊မနောဝိညာဉ် သည်ထည်း၊ကတံဥပဓိတို၊အသေယသိ၊ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာ ဟ၊လျှောက်ဆိုတ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ နိန္ဒတ္ထာစ၊ကိုင်းညွှတ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဒ္ဓါရတ္ထာစ၊ ဖြင်ပေါ်ရာတံခါး၏အဖြစ်ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဏတ္ထာစ၊ သေ့သလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်း၊

သရဒါ စရိတတ္တာ၊ အလွန် လေ့ကျက် သောကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဥပဓိတို၊ဖြစ်ပေ၏။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိဟကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နိန္ဒတ္တာ၊ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ယဉ်ကျေး၊ အကြင်စကျေ့ဒ္ဒါရှိနှိုက်၊ စကျေ့ဝိညာဏ်၊ စကျေ့ဝိညာဉ် သည်၊ ဥပဓိတို၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကျေ့ဒ္ဒါရှိနှိုက်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနော ဝိညာဉ်သည်ထည်း၊ ကထံဥပဓိတို၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သေသနည်း၊ ဩပမ်၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝေ၊ ရိပယ်းသည်၊ ဝသေ၊ ရွာသွန်း ထတ်သော်၊ ကတာ၊ မနု၊ အာဘယ်အရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရိပယ်းရေသည်၊ ဂဠေ ယျ၊ သွားရာသနည်း။ တံ၊ ထိုဝါမေးသော စကားကို၊ ကိုံ မည်သို၊ အသို့ အောက်မေ့ ဘိသနည်း။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဟေန၊ အကြောင်းအရပ်သို့၊ နိန္ဒ်ညောက်ရှိုင်း၏၊ တေန၊ ထိုအရပ် သို့၊ ဂဠေ ယျ၊ သွားရာ၏။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏။ အထ၊ ထိုမှအခြားမဲ့ဌ်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါနှိုက်၊ ဒေဝေ၊ ရိပယ်းသည်၊ ဝဿယျ၊ ရွာရာ၏။ ကတမေန၊ အာဘယ်အရပ်သို့၊ တံ ဥဒကံ၊ ထိုရေသည်၊ ဂဠေ ယျ၊ သွားရာသနည်း။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်သို့၊ ပုရိမံ ဥဒကံ၊ ရှေ့ရိပယ်း ရေသည်၊ ဂတံ၊ စီးသွား၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ တံ ပိ၊ ထိုနောက်ရိပယ်းရေ သည်ထည်း၊ ဂဠေ ယျ၊ စီးသွားရာ၏။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိုံ ၊အသို့နည်း၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရိပယ်းရေသည်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရိပယ်းရေကို၊ ယေန၊ အကြောင်းအ ရပ်သို့၊ အာဟ်၊ ဝါ ရှေးရိပယ်းရေသည်၊ ဂဠာမိ၊ စီးသွား၏။ ယေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ တွံ ပိ၊ သင်နောက်ရိပယ်းရေသည်ထည်း၊ ဂဠာဟိ၊ စီးသွားပါလော။ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ပေတိ ဘုရေါ၊ စေခိုင်းထေ သ,ထော၊ ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရိပယ်းရေသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရိပယ်းရေကို၊ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်သို့၊ တွံ ပိ၊ သင်ရှေးရိပယ်းရေသည်ထည်း၊ ဂဠ ဿသိ၊ စီးသွားထတ်တို့၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဟံ ပိ၊ ငါနောက်ရိပယ်း ရေသည်ထည်း၊ ဂဠ ဿာမိ၊ စီးသွားထတ်တို့၊ အို့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ ပေတိ ဘုရေါ၊ စေခိုင်းထေ သ,ထော၊ အို့တို၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အ ရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့ မစေခိုင်းပါ၊ တော်၊ ထိုရှေ့နောက်ဖြစ်သောရိပယ်း ရေတို့၏ အညမညေဟိ၊ တပါးသည်တပါးတို့နှင့်၊ သင်္ခ်ံ၊ အတူတကွ၊ အနာ

လာပေါ့။ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းမရှိပါ။ နိန္ဒတ္ထာ၊ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂန္ဓမ္ဓိ၊စိုးဆင်းကုန်၏၊မှတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊နိန္ဒတ္ထာ၊ကိုင်းရှိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ယတ္ထ၊အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေ၊ရှိက်၊စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေ၌၊မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေ၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ဝါ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ဖြစ်အံ့၊တ္ထ ပိ၊သင်မနောဝိညာဉ်သည်ထည်း၊တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေ၌ ဥပ္ပဇ္ဇာတိ၊ဖြစ်ပါ၊သော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ နအာဟာသေတိ၊ မစေမခိုင်းထေ၊ ။ မနောဝိညာဏံ၊မနောဝိညာဉ်သည်၊စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေ၌ရှိက်၊ တ္ထ ၊သင်စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ ၊ထိ၊ဖြစ်ရ ထတ္တ ၊တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေ၌ရှိက်၊ အဟေ၊ဝါ၊မနောဝိညာဉ်သည်ထည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇ ၊ သာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ နာဝိအာဟာသေတိ၊ စေလည်းမစေခိုင်းသေ၊ တော်သ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ် မနောဝိညာဉ်ကို၏၊ အညမညေတိ၊ တပါး သည်တပါးကို၌ဟု၊ သဒ္ဒါ ၊အတူတကွ၊ အနာဟာသေပါ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း မရှိချေ၊နိန္ဒတ္ထာ၊ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူသတည်း။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန နာဂသိန့် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒွါရဏ္ဍာ၊ဖြစ်ပေါ် ရာတံခါး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊အကြင် စက္ခုဒ္ဒါရေ၌ရှိက်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေ၌ရှိက်၊ မနောဝိညာ ဏံ၊မနောဝိညာဉ်သည်၊ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါဘုရား၊ဩပမာ ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ ၊လျှောက်ဆို လေ၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုဝါ၊ဟောသတ္တံ့ သောစကား၊ကို၊ကိ မညသိ၊အသို့အောက်မေ့ သနည်း၊ ဂုညော၊မင်း၏၊ ပမ္ဗန္ဓိ ၊တိုင်းစွန်ပြည် နား၊ဖြစ်သော၊ နဂရံ၊ရှိသည်၊ ဒဠ္ဍပါ၊ကာရတောရတော်၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ သောတံ တိုင်းတူရိုးတိုင်ရှိ၏၊ကေဠိရံ၊တံခါး၊တပေါက်သာ၌ရှိသည်၊အသား၊ဖြစ်ရာ ၏၊တတော၊ထိုရှိမှ၊ဝုဒိသော၊ယောဟ္ကား၊သည်၊ နိက္ခမိတုကာမော၊ထွက် လိုသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကတမေန၊ အဘယ်တံခါး၊ဖြင့်၊နိက္ခမေယျ၊ ထွက်ထက်မည်နည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား ဒွါရေန၊တံခါး၊ဖြင့်၊ နိက္ခမေယျ၊ထွက်ရာ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက် ဆို၏၊ ။အထ၊ထိုနောက်မှ၊ဆေပရော၊တပါ၊သော၊ ဝုဒိသော၊ယောဟ္ကား

သည်၊နိုက္ခမိတုကာဒေါ်မှ၊ ထွက်ခြင်းငါ့အလိုရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ထိုနောက်သောကျိုးသည်း၊ ကာတမေနု၊ အဘယ်တံခါးဖြင့်၊နိုက္ခမေ ယျ၊ထွက်လတ်မည်နည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူထတ်သော်၊ ဘဂဝန်၊ အရှင်ဘုရား၊ သေနု၊အကြင်တံခါးဖြင့်၊ ပုရိမော၊ရှေးဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ သောကျိုးသည်၊ နိုက္ခမန္တော၊ထွက်၏။ သောပိ၊ထိုနောက် သောကျိုး သည်လည်း၊တေနု၊ထိုတံခါးဖြင့်၊ နိုက္ခမေယျ၊ထွက်ရာ၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အ ဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကို၊အသို့နည်း၊ ပုရိမော၊ရှေး ဖြစ်သော၊ပုရိသော၊ သောကျိုး၊သည်၊ ပစ္ဆိမ၊နောက်ဖြစ်သော၊ ပုရိသံ၊ သောကျိုး၊ကို၊သေနု၊အကြင်တံခါးဖြင့်၊အဂ်ီ၊ငါသည်၊ဂစ္ဆာမိ၊ထွက်သွား ရန်၊တေနု၊ထိုတံခါးဖြင့်၊ တွံပိ၊သင်သည်လည်း၊ ဂစ္ဆ၊ဟိ၊ ထွက်သွားပါ၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ပေသိနုခေါ၊ စေခိုင်းထေသလော၊ ဝါ၊ထိုသို့မဟုတ်၊ ပစ္ဆိ၊မော၊နောက်ဖြစ်သော၊ပုရိသော၊သောကျိုး၊သည်၊ပုရိမ၊ရှေးဖြစ်သော ပုရိသံ၊သောကျိုး၊ကို၊သေနု၊အကြင်တံခါးဖြင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ဂစ္ဆ၊သသိ ထွက်သွားလော၊သေနု၊ထိုတံခါးဖြင့်၊ အဟံပိ၊ငါသည်လည်း၊ဂစ္ဆိ၊သသာမိ၊ ထွက်သွားလတ္တံ့၊ရှုတိ၊ဤ သို့၊အာဟာ၊ပေတိနုခေါ၊ စေခိုင်းထေသထော၊ ရှုတိ၊ဤ သို့၊ပုစ္ဆိ၊မေ၊တော်မူ၏၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ တော်၊ ထိုသူတို့၏၊ အည်၊တယောက် သောသူသည်၊ မညောကိ၊တပါး သောသူ ကိုနှင့်၊သင်္ခ၊အတူတကွ၊အနာလာပေါ၊တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းမရှိပါ ဘုရား၊ တံခါး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂစ္ဆ ဟိ၊ထွက်သွားကုန်၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဥပမေ၊ခေါ၊ဤအ တူသာ သတ္တဝါ၊ဘုံ၊ရှိကုန်သော၊တံခါး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရနှင့်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဒ္ဒုတိ၊ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရ နှင့်၊မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဒ္ဒုတိ၊ဖြစ်၏၊စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်စက္ခု ဒ္ဒါနှင့်၊ အဟံ၊ငါစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပဒ္ဒုဿามိ၊ဖြစ်အုံ၊ တဏ္ဍ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရ နှင့်၊တွံ၊သင်မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပဒ္ဒုဿာဟိ၊ဖြစ်ပါထော၊ရှုတိ၊ဤ သို့၊နုအာဟာ၊ပေသိ၊ မစေခိုင်းလေ၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရနှင့်၊ တွံ၊သင် စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ဥပဒ္ဒိဿသိ၊ဖြစ်ပါထော၊တဏ္ဍ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရနှင့်၊အဟံ ပိ၊ငါမနောဝိညာဉ်သည်ကလည်း၊ဥပဒ္ဒိဿာမိ၊ဖြစ်ပေအုံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊နာပိအာ နာပေတိ၊မစေမခိုင်း၊ တေသံ၊ထိုဝိညာဉ်တို့၏၊ အည်မညော၊ယား၊တပါးသည်

တပါးကျွန်ုပ်၊ သမ္ဘီ၊ အတ္ထတာတွေ၊ အနာထာပေါ၊ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမရှိ ချေးနွားရှေ့ကြားနွားရေ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပုဒ္ဓနဲ့ ဖြစ်ကုန်၏။ဤတို့၊ အဝေါစ၊ ဒီနိုင်တော်မူ၏။ ။

ဘုန်းတော်ရှင်သေနှ၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဗိုလ်ကြွယ်ကြီးသေ့ထား သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ယတ္ထ၊အကြင်စက္ခုနှုတ်ရှိ၏။ စက္ခုပိညာဏ်၊စက္ခု ပိညာဉ်သည်၊ ဥပုဒ္ဓတို၊ဖြစ်၏၊ ထတ္ထ၊ထိုစက္ခုနှုတ်ရှိ၏။ မနောပိညာဏ်ပါ၊ မနောပိညာဉ်သည်သည်း၊ကထံဥပုဒ္ဓတို၊ အဘာယသိုဖြစ်သနည်း၊ဩပမ၊ ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးထော၊ဤတို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကံ၊ထိုင်ပါဟာဏတ္ထံ့သော စကားကို၊ ကိုမည်ဘိ၊အသို့အောက်ဝှေ့သနည်း၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ကေဝသကဒူ၊လှည်း တစီးသည်၊ ဂန္ဓေယျ၊သွားရာ၏။ အထ၊ထိုနောက်မှ၊ဒုတိယ၊နှစ်ခုမြောက် သော၊သကဒူ၊ လှည်းသည်၊ကတမေန၊ အဘာယ်ထမ်းဖြင့်၊ဂန္ဓေယျ၊သွား ရာသလော၊ ဤတို့၊ဤသို့မေးထတ်သော်၊ဘုန်းတော်အရှင်ဘုရား၊ဝုဂိမ၊သကဒူ၊ ရှေးလှည်းသည်၊ ယေန၊အကြင်ထမ်းဖြင့်၊ ဂတံ၊သွား၏။ တေန၊ ထိုထမ်း ဖြင့်၊တံပါ၊ထိုနောက်လှည်းသည်ထဲသည်း၊ ဂန္ဓေယျ၊ သွားရာ၏။ ဤတို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဝုဂိမ၊ရှေးဖြစ်သော၊ သကဒူ၊ လှည်းသည်၊ ပဌမ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ သကဒူ၊လှည်းကို၊ယေန၊အကြင်လှည်းထမ်းဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဂန္ဓာမိ၊ သွားအံ့၊ တွံ၊ပါ၊ သင်နောက်လှည်းသည်ထည်း။ တေန၊ထိုလှည်းထမ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓာဟိ၊သွားပါထော၊ဤတို့၊အာဟာ၊ပတိနုခေါ်၊စေခိုင်းလေသထော ဝ၊ထိုသို့မဟုတ်၊ပဌမံ၊နောက်ဖြစ်သော၊သကဒူ၊လှည်းသည်၊ဝုဂိမံ၊ရှေ့ ဖြစ်သော၊သကဒူ၊လှည်းကို၊ယေန၊ အကြင်လှည်းထမ်းဖြင့်၊တွံ၊သင်ရှေ့ လှည်းသည်သည်၊ ဂန္ဓိ သာသိ၊သွားပါထော၊ တေန၊ထိုလှည်းထမ်းဖြင့်၊ အဟဂ္ဂိ၊ ငါနောက်လှည်းသည်ထည်း၊ဂန္ဓိ သာမိ၊ သွားအံ့၊ဤတို့၊အာဟာ၊ပေ တိနုခေါ်၊စေခိုင်းထေသထော၊ဤတို့ဤသို့၊ဝုဏ္ဏ၊မေးတော်မူ၏။ဘုန်းတော်အရှင် ဘုရား၊နတ္ထိ၊ စေခိုင်းခြင်းမရှိပါ၊ဘေသံ၊ ထိုရှေ့လှည်းနောက်လှည်းတို့၏ အညမညော၊တဦးသည်တဦးကို၊နှင့်၊ အနာထာပေါ၊ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း သည်၊စိတ္တဇော၊ရေ့လသသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂန္ဓိ ကို၊သွားကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ်၊ဤအ တူသာသျှင်စိတ္တဇော၊ ဟေ့ထာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊အကြင်စ ကျုနှုတ်ရှိ၏။စက္ခုပိညာဏ်၊သည်၊ဥပုဒ္ဓတို၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊ထို

စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်၏၊ မနောဝိညာဏဝိသယ်ဟု ဤ ဥပဒေတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ အဟု၊ ငါစက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဒေါသိ ဖြစ်ရာ၏၊ စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ တဲ့ဝိ၊ သင်မနောဝိညာဏ်သည်သည်း၊ ဥပဒေါတိ ဖြင့်ပါ ထော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ နအာဟာရေတိ၊ မစေမခိုင်း၊ ။ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ တဲ့ဝိ၊ သင်မနောဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဒေါသိ ဖြစ်ပါ၏ ထော၊ တထာ၊ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ အဟုဝိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်သည်းသည်း၊ ဥပဒေါသိ ဖြစ်ပါ၏ဟု၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ နာဟိအာဟာရေတိ၊ စေလည်း မစေခိုင်း၊ ။ တေသံ၊ ထိုဝိညာဏ်တို့၏၊ အညမညေတိ၊ တပါး သည်တပါး တို့နှင့်၊ သမ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ အနာသဝေါ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း မရှိသော ဗိဿဇ္ဇကာ၊ ထေ ထာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပဒေါ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သရဒါစရိ တဏ္ဍာ၊ အလွန်ထေ ကျက်သောကြောင့်၊ ယဏ္ဍ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဒေါတိ ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ မနောဝိညာဏ်ဝိ၊ မနောဝိညာဏ်သည်သည်း၊ ကထံ ဥပဒေါတိ၊ အဟာ ဟိသို့ ဖြစ်ရသနည်း၊ ဩပမ်၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ မုဒ္ဓါဝတ္ထုနာသခ်ိုလေခါ ထိပ်ဦးခေါင်းသည်း၊ လက်ဆစ် ချိုးရေတွက် သောအတတ် ကိုးကြောင်းတွက် အသက် အတက် စာရေး အတတ် အရာဌာနတို့နှင့်၊ အာဒိကမ္မိကာ၊ အစ လက်ဦးစွာ ပြုလုပ်လေ့ကျက် သူအား၊ ဒန္ဓာယနာ၊ ဖင့်နှေးထေးကန်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ ထိုမလွန် မြောက်လတ်သော်၊ အပရေန၊ တပါး သော၊ သမယေန၊ အခါနှင့်၊ နိ သမ္ဗကိရိယာယ၊ ဆင်ခြင် ရှုစား ပြုလုပ်ပြီး၍၊ သရဒါစရိ တဏ္ဍာ၊ အလွန် ထေ ကျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္ဓာယနာ၊ မနှေးတွင်တွင်လျှင်မြန် သွက်ထက်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအ ဘုသာလျှင်၊ သရဒါစရိ တဏ္ဍာ၊ အလွန်လေ့ကျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဏ္ဍ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဒေါတိ ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုစက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ မနောဝိညာဏ်ဝိ၊ မနောဝိညာဏ်သည် သည်း၊ ဥပဒေါတိ ဖြစ်၏။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မနောဝိညာ ဏ်၊ မနောဝိညာဏ်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်စက္ခုဒ္ဒါရေန္ဒြိယ်ကို၊ အဟု၊ ငါစက္ခုဝိညာဏ်

သည်၊ ဥပဓိဗျာပါဒ်ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုံ၌ကား၊ တွံပါ၊သင်နေသောပြည်ရှင်
သည်သည်း၊ဥပဓိဗျာပါ၊ဖြစ်ပါလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ နအာဏာ၊ပေတိ၊မစေခိုင်း
ပါ၊မနောပြည်ရာ၏၊မနောပြည်ရှင်သည်၊ စက္ခုပြည်ရာ၏၊ စက္ခုပြည်ရှင်ကို၊
ယဏ္ဍ၊အကြောင်စက္ခုဒ္ဒါရုံ၌ကား၊တွံ၊သင်စက္ခုပြည်ရှင်သည်၊ ဥပဓိသဘာပါ၊ဖြစ်
ရကုန်တို့၊ တဏ္ဍ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရုံ၌ကား၊အဟံပါ၊ငါမနောပြည်ရှင်သည်လည်း၊ ဥပ
ဓိသဘာပါ၊ဖြစ်မုအံ့၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊နာပိအာဏာ၊ပေတိ၊ ပေထသော်မစေခိုင်းချေ၊
တောသံ၊ထိုပြည်ရှင်တို့၏၊ အညမညေဟိ၊ပြီးတပါးသည်တပါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
အတူတကွ၊ အနာလာပါ၊ ပြောဟော တိုင်ပင်ခြင်းမရှိချေ၊ သရဒါစရိ
တဟ္ဟာ၊အလွန်လေ့ကျက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပဓိနှင့်ဖြစ်ကုန်၏၊
ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊

ဘဏ္ဍနာဝဂေန ၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဏ္ဍ၊အကြောင်
သောတဒ္ဒါရုံ၊သောတပြည်ရာ၏၊ သောတပြည်ရှင်သည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊
တဏ္ဍ၊ ထိုသောတဒ္ဒါရုံ၌ကား၊ မနောပြည်ရာ၏၊ မနောပြည်ရှင်သည်လည်း၊
ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊(၀)၊ဘဏ္ဍ
နာဝဂေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ယဏ္ဍ၊ အကြောင် ဃာနဒ္ဒါရု
ရှိ၌ကား၊ဃာနပြည်ရာ၏၊ဃာနပြည်ရှင်သည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဏ္ဍနာဝဂေ
နာ၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ယဏ္ဍ၊အကြောင်ဇိဝှါဒ္ဒါရုံ၊ဇိဝှါပြည်ရာ၏
ဇိဝှါပြည်ရှင်သည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား၊ ယဏ္ဍ၊အကြောင်ကာ
ယဒ္ဒါရုံ၌ကား၊ကာယပြည်ရာ၏၊ကာယပြည်ရှင်သည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊
ထိုကာယဒ္ဒါရုံ၌ကား၊မနောပြည်ရာ၏ပါ၊ မနောပြည်ရှင်သည်လည်း၊ ဥပဓိတိ၊
ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ယဏ္ဍ၊အကြောင်ကာယဒ္ဒါရုံ၌ကား၊ကာယပြည်ရာ၏၊ကာယပြည်ရှင်သည်၊
ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုကာယဒ္ဒါရုံ၌ကား၊မနောပြည်ရာ၏ပါ၊ မနောပြည်ရှင်
သည်လည်း၊အာမဇ္ဇဥပဓိတိ၊ကြေ၍ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆို
တော်မူ၏၊ ၊ဘဏ္ဍနာဝဂေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိ၊
အသိုနည်း၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ ကာယပြည်ရာ၏၊ ကာယပြည်ရှင်သည်၊ ဥပဓိတိ
နုခေါ၊ဖြစ်လေသလော၊ပဏ္ဍာ၊နောက်မှ၊ မနောပြည်ရာ၏၊မနောပြည်ရှင်သည်
ဥပဓိတိနုခေါ၊ဖြစ်လေသလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ မနောပြည်ရာ၏၊မနော
မနောပြည်ရှင်သည်၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပဓိတိနုခေါ၊ဖြစ်လေသလော၊ ပဏ္ဍာ၊
နောက်မှ၊ကာယပြည်ရာ၏၊ကာကပြည်ရှင်သည်၊ဥပဓိတိနုခေါ၊ဖြစ်လေသ
လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊

ပဌမ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယဝိညာဏ်ထဲ၊ ကာယဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဓိတို့၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမ။ နောက်မှ၊ မနောဝိညာဏ်ထဲ၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဓိတို့၊ ဖြစ်၏။ ဤတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘဂဝန်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ခေါ်၊ အသို့ဖြစ်ပါနည်း။ (ပ)၊ တေသံ၊ ထိုဝိညာဏ်တို့၏၊ အည ဗညောကိ၊ တစပါး သည်တစပါး တို့နှင့်၊ သင်္ခါ၊ အတူတကွ၊ အနာဃာ ပေါ်ပြော ဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမရှိ၊ သရဒါ စရိတဏ္ဍာ၊ အသွန်ထေ,ကျက်သည် အဖြစ် ကြောင့်၊ ဥပဓိနှင့်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဘဂဝန်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ ဖြစ်ပါ၏ပေ၏။ ဤတို့ ဤသို့ အဝေါ၊ လျောက်ဆို ပေ၏။ ။ ဘဏ္ဍပိ၊ ခုနစ်ရက်ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မနောဝိညာဏပဌာ၊ မနောဝိညာဏ်ပြုသနာ မေးခွန်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၃-ဖဿဝဂ္ဂဏ်ပဌာ၊

ရာဇာ ဒိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျောက်ပြန်၏။ ကိုယ်အာဟ၊ အဘယ် သို့ လျောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘဂဝန်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ ယဏ္ဍ၊ အကြင်စွါရှိန်ကို၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ ဖဿ ပဝိ၊ ဖဿသည်ထည်း ကောင်း၊ ဝေဒနာ ပါ၊ ဝေဒနာသည်ထည်း ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏သတဲ့၊ ဤတို့ ဤသို့ အာဟ၊ မေးလျောက်၏။ မ ဘာသာ ခေါ်ခြင်း ခြင်း၊ အာမ ပြော်ဖြစ်ပါ ပေ၏။ ယဏ္ဍ၊ အကြင်စွါရှိန်ကို၊ မနော ဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ ဖဿော ပါ၊ ဖဿသည်ထည်း တတ္ထ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ ဝေဒ နာ ပါ၊ ဝေဒနာသည်ထည်း တတ္ထ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ စေတနာ ပါ၊ စေတနာသည်ထည်း ဟ,ဟ္ဟ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ ဝိတက္ကော ပါ၊ ဝိတက်သည်ထည်း တတ္ထ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ ဝိစာရော ပါ၊ ဝိစာရသည်ထည်း တ,ဟ္ဟ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်၏။ သဒ္ဒေ ပါ၊ အထုံး ရုံထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖ,ဿ ပဓာ ပဓာ ခ၊ ဖ,ဿ ဟု ခြင်းအမျိုးရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား ဟူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုစွါရှိန်ကို၊ ဥပဓိတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤတို့ ဤသို့ အာဟ၊ မိန့် ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဘဂဝန်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဖ,ဿော ဖ,ဿော သည်၊ ကိုယ်ကတ္တ,ကော၊ အာဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းသက္ခတ္ထာဂို

ပါသနည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့အားဟု၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရောဂ၊ မင်းမြတ်၊ ဖဿသ ဖဿသည်၊ ဇရသန ထက္ခဏော၊ တွေ့ဆုံ ခြင်းလျှင် ဖွတ်ကြောင်း ထက္ခ ထာဂို၏။ ရှုတိ ဤသို့ အာဟု၊ ပြောဆိုတော်မူ၏။ ဩပမာ ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုကောင်မူ ပါဦးလော။ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထပ်သော်၊ မဟာရောဂ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒွေ မဏ္ဍာ၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်တို့သည်၊ ယဉ္ဇေ ယျုံ၊ ခတ်ကုန်ခြားနှံ၊ တေ သု၊ ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ဧကော မဏ္ဍော ယထာ၊ တကောင်သော ဆိတ်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဖွတ်အပ်၏။ ဒုတိယော မဏ္ဍော ယထာ၊ နှစ်ရမြောက်သော ဆိတ်ကဲ့သို့ ဧဝံ ဤအတူ၊ ရူပ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ တေသံ၊ ထိုဆိတ်နှစ် ကောင်တို့၏၊ သန္ဓိပါ တောယထာ၊ ဥ့ခတ်ပေါင်းဆုံခြင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအ တူ ဖဿော၊ ဖဿကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ မိန့်ဆို တော်မူ၏။ ။ဘိယျော၊ ထို့ထက်အလွန်၊ ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသော်မူ ပါဦးလော။ ရှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရောဂ၊ မင်း မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒွေ၊ နှစ်ရကုန်သော၊ ပါဏိ၊ လက်ဝါးတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေယျုံ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုလက်ဝါးနှစ်ရတို့တွင်၊ ဧကော၊ တရုသော၊ ပါဏိ ယထာ၊ လက်ဝါးကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာ ဒကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဖွတ်အပ်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ရမြောက်သော၊ ပါဏိ ယထာ၊ လက် ဝါးကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ ရူပ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဖွတ်အပ်၏။ တေသံ၊ ထို လက်ဝါးနှစ်ရတို့၏၊ သန္ဓိပါ ကောယထာ၊ ရိုက်ခတ်ပေါင်းဆုံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ ဖဿော၊ ဖဿကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ မိန့် ဆိုတော်မူ၏။ ။ထိုဘိယျော၊ ထို့ထက်အလွန်၊ ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ ပါဦးထော။ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထပ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒွေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သမ္မာ၊ ထင်းကွင်းတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေယျုံ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏။ ဟေသု၊ ထိုထင်းကွင်း နှစ်ဘက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တဘက်သော၊ သမ္မော ယထာ၊ ထင်းကွင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဖွတ်အပ်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ဘက်မြောက် သော၊ သမ္မော ယထာ၊ ထင်းကွင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ ရူပ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဖွတ်အပ်၏။ တေသံ၊ ထိုထင်းကွင်းနှစ်ဘက်တို့၏၊ သန္ဓိပါ တောယထာ၊ တီးခတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ ဖဿော၊ ဖဿကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၊ တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ ကလ္လော၊ သင့် လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ ပေ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်

ဆိုပေတော့၊ ။အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဖဿသိက္ခာပုဒ်။ ။
ဖဿသိက္ခာပုဒ်သည်နှာမေးခွန်းသည်၊ နိဿဂ္ဂိယ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၄–ဝေဒနာယသိက္ခာပုဒ်။

ဘုရား နှာဝသေန၊ နှာဝသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ကိုးထပ်ရှိတား။ အဘယ်သို့ ခုတ်ကြောင်းသိက္ခာ ရှိပါသနည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာ ၊ မေးလျှောက်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝေဒယိတသိက္ခာတား၊ ခံစားခြင်းသိက္ခာသည်၊ အနုဘာဝနသိက္ခာတားရှိခြင်းကြောင့် ခုတ်ကြောင်းသိက္ခာတားရှိ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဘိက္ခုဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ကောစိဒေव၊ တစုံတဦးသာ ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ကသ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရကား၊ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးတို့ စည်းစိမ်ကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ သော ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဘောနအမိကာရေန၊ ထိုကျေးဇူး တို့ဖြင့်၊ ပဠုတိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာစုဝေး သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိစရေယျ၊ စဉ့်ယှဉ်ရာ၏၊ တသ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ အသ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ မယာ ခေါ၊ ငါသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ရုညော၊ မင်းကြီးအား၊ အမိကာရော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊ တသ ၊ မေ၊ ထိုငါအား။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ရှိ၍၊ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးတို့ ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးခဲ့ပြီ၊ သ ၊ ကံ၊ ထိုငါသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမင်းကြီးပြုသော ကျေးဇူးလျှင်အကြောင်းရှိသော။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော၊ ရှုမ ဝေဒနံ၊ ဤချမ်းသာဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရ၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အသ ယဝ ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့ရင်း၊ ဝါ ၊ ပန၊ တိုဗ္ဗတပါ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတဦးသာ ရှိ၍ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ကာယသ ၊ ကိုယ် ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ မ ဒုတာ ၊ သေလွန်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်နှိုက်၊ သုဂတိ ၊ ကောင်းမွန်ကိုပြုသောသူတို့၏ထံ ရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ ၊ အလွန်မြတ်

သော၊ သောကံ၊သောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ကပ်ရှိ၍ဖြစ်ရာ၏၊ သောစ၊ထိုနတ်
သားသည်ထည်း၊တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်ရှိက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊နတ်ရှိက်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဗဟုကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ကောင်းစွာရုပ်ဝေ
သည်ဖြစ်၍၊သမဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသ သည်ဖြစ်၍၊ပရိစာရေယျ၊စမ္ပါယ်ရာ၏
တ ယ၊ထိုနတ်သားအား၊ ဝေ၊ဤသို့သောကြောသည်၊ အ သ ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိ
အသ၊ အဘာယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ သောဒေဝပုတ်၊ထိုငါနတ်သားသည်၊ခေါ်၊စင်
စစ်ကေန်အမှန်အားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ နတ် သားမဖြစ်ခဲ့ရှိက်၊ ကုသလံ၊ကုသ
သိုလ်ကောင်းမှုကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ သောအဟံ၊ထိုငါနတ်သားသည်
ကား၊ ဘတောနိဒါနံ၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ
ရုပ်၊ဤသို့ သဘောရှိသော ဒုမ ဝေဒနံ၊ဤချမ်းသာဝေဒနာကို၊ဝေဒိယာမိ၊ခံ
စား၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အသယ ထ ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ မဟာရာဇ
မင်းမြတ်၊ဝေမေ ဝ ခေါ်၊ဤအတူ သာ ယ်ရှိ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ဝေဒယိတ
ဟုတ်ကြောင်း ယူကြရာ၏၊ခံစားခြင်းယူကြရာသည်၊ အနုဘဝနဟုတ်ကြရာ၊ ရှိခြင်းရှိ
ပ္ပတ်ကြောင်း ယူကြရာ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာ ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်လျော်
ပေတည်ပေတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်ဆိုပေ
၏၊ ၊နဝမိ၊ကိုးခုတ်မြောက် ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏
ယူကြရာပဌာ၊ ယူကြရာပြီ ၊ နာမေ၊ခွန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌတာ၊ကြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၈-၃ သညာယူကြရာပဌာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သညာ၊သညာ
သည်၊ကို ယူကြရာ၊ အဘာယ်သို့ဟုတ်ကြောင်းယူကြရာ၏ပါသနည်း၊ဟုတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သညာ၊သညာသည်၊
သဠာယတနဟုတ်ကြောင်းယူကြရာ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့ ၊
အဝေါ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကို အဘာယ်ကို၊သဠာယာတိ၊သိပါသနည်း၊ဟုတိ၊ဤ
သို့လျှောက်ထက်သော်၊ နိယမိ၊အညှိကိုထည်း၊ သဠာယာတိ၊ သိ၏၊ဝိတ်ပါ
အဝါကိုလည်း၊ သဠာယာတိ၊သိ၏၊လောဟိတ်ပါ၊အနိုကိုလည်း၊သဠာယာတိ၊
သိ၏၊ညြေဒါတ်ပါ၊အဖြူကိုသည်း၊သဠာတိ၊သိ၏၊မဇ္ဇေ ဝ ဒ ၊အမောင်းကိုလည်း
သဠာယာတိ၊သိ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေ ခေါ်၊ဤသို့ရှိ၍၊ သညာ၊သညာ

သည်၊ သဠာယတနလက္ခဏာ၊ သိခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဤကား ဤသို့မဟုတ်ပါ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကြည်လမ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ ဦးသော၊ ဤကား ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာဥပမာအားဖြင့်၊ ရေညောမင်း၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သဏ္ဌာဝိုးသည်၊ ဘဏ္ဍာဂါရ၏ ဘဏ္ဍာအိမ်သို့။ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ နိလဝိဝလောဟိတောဒါတမဇ္ဇဋ္ဌာနိ၊ အညိုအရွှေအနီအဖြူ။ အမောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇဘောဂါနိ၊ မင်းသုံး ဆောင်ကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ အဂတ်ကိုကို၊ ပသိတ္တာ၊ မြင်၍၊ သဠာနာတိယ ထာ၊ မှတ်သိသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗာ၊ သဗ္ဗာသည်၊ သဠာယတနလက္ခဏာ၊ သိခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ ဤကား ဤသို့ အားဟု၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဉ္ဇနောဂဝေသနနောဂဝိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ကဲလော၊ သင့်ထေ၊ ထေ၊ လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ ၏။ ဤကား ဤသို့ အပေါ်စား၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊ ဒေသိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့် ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သညာလက္ခဏပ ၊ သညာလက္ခဏ ပြသနာမေးခွန်း သည်၊ နိဋ္ဌိကား ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၆–စေတနာသက္ခဏာပညာ၊

ဘဉ္ဇနောဂဝေသနနောဂဝိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ စေတနာ၊ စေတနာ သည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဤကား ဤသို့ အားဟု၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စေတနာ၊ စေတနာ သည်၊ စေတယိတလက္ခဏာ၊ စေ့ဆော်ခြင်း လက္ခဏာသည်းရှိ၏။ ဝေါ၊ တ နည်း၊ ကား၊ အဘိသင်္ခရောသင်္ခဏာ၊ ကြွပြင်စီရင်ခြင်းလက္ခဏာ ထည်းရှိ၏ ဤကား ဤသို့ အားဟု၊ မိန့်ဆိုးတော်မူ၏။ ကြည်ပမ်ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူ ပါဦးသော၊ ဤကား ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောဓိဒေ၊ တရုက်ဦး သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုဒ္ဓိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ အဘိသင်္ခရိတ္တာ၊ ပြုပြင်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်မူလည်း၊ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို မူလည်း၊ ပါ ယေယျုံ၊ သောက်စေကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ကျား သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်မူလည်း၊ ဒုက္ခိတော ဆင်းရဲသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်မူသည်း ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန် ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဒေ၊ ဤသော

ကန္ဓာကို၊ ကေဠာ၊အရှိုသော၊ ဝုဋ္ဌလ၊ဝုဋ္ဌုတ်သည်၊ အကုသလ၊အကု
သိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္ဘ၊အမှုကို၊ စေတနာယ၊စေတနာဖြင့်၊ စေတယိတ္တ၊စေ
ဆေတ်၍၊ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊သေ
သည်၏နောက်ကာလ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏သားရာဖြစ်
သော၊အပါယ်၊ချမ်းသာကင်းသော၊ဝိနိပါတ်၊ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊နိရ
ယ၊ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇယ္ယ၊ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏၊ ဟေတု၊အကြောင်းသူတို့သည်ထည့်၊
တသ၊ထိုအကုသိုလ်ကိုပြုသောသူသို့၊ အနုသိက္ခန္တိ၊အတုလိုက်၍ပြုကျင့်
ကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်ထည့်၊ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊ပျက်စီး
သည်မှ၊ပရေ၊ဗျရဏာ၊သေသည်၏နောက်ကာလ၌ အပါယ်၊ချမ်းသာကင်းသော၊
ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏သားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတ်၊ပျက်စီး
၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယ်၊ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မဟာ
ရာဇ၊မြင်းမတ်၊ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းအားဖြင့်ထည့်၊ကောစိဒေဝ၊တရံ
ကဦးသာသျှင်ဖြစ်သော၊ဝုဂိသော၊ယောဂျားသည်၊ သတ္ပိနဝနီတကေ၊ထမ
ရဟာ၊ကိသ၊ထောပတ် ဆီဥဆီမျှားတင်းလဲကို၊ ကေဠာ်၊တပေါင်းတည်း၊
အာကိသ၊ရိတ္တာ၊ပြုပြင်၍၊အတ္ထနာစ၊ ပိဒိသည်လည်း၊ပိဝေယျ၊သောက်ရာ
၏၊ပရေစ၊ သုဘပါ၊ဘို့ကိုမူထည့်၊ပါ၊ဟေယျ၊ သောက်စေရာ၏၊သော၊ထို
သူသည်၊အတ္ထနာ၊ပိဒိသည်၊သုဒိတော၊ချမ်းသာသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊
ပရေ၊သုဘပါ၊ဘို့သည်ထည့်၊ သုဒိတ၊ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊
ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မဟာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ်၊ဤအတူသာသျှင်၊ ဒုဒ၊ဤ
သောကန္ဓာကို၊ ကေဠော၊ အရှိုသော၊ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌုတ်သည်၊ကုသလ်၊ကု
သိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္ဘ၊အမှုကို၊စေတနာယ၊စေတနာဖြင့်၊ စေတယိတ္တ၊စေ
ဆေတ်၍၊ကာယသ၊ခန္ဓာကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရေ၊ဗျရဏာ၊သေ
သည်၏နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ သား၊ရာ
ဖြစ်သော၊သဂ္ဂ၊အလွန်မြတ်သော၊ လောကံ၊လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ကပ်၍
ဖြစ်၏၊ ၊ယေ၊အကြောင်ဝုဋ္ဌုတ်တို့လည်းထည့်၊ တသ၊ထိုသူသို့၊အနုသိ
က္ခန္တိ၊အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်ထည့်၊ကာယသ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ပရေ၊ဗျရဏာ၊ သေသည်၏နောက်ကာ
လ၌၊သုဂတိ၊ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏သား၊ရာဖြစ်သော၊သဂ္ဂ၊အလွန်
မြတ်သော၊လောကံ၊လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာ၊ရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ်၊ဤအတူသာသျှင်၊စေတနာ၊ စေတနာသည်၊စေတ
ယိ၊ဘလဝ္ဘာ၊စေ့ဆော်ခြင်းသက္ခကာလည်း၏၏၊ဝါ၊တနည်းအားဖြင့်၊

အသိသမ်ရ ထားလက္ခဏာစ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လက္ခဏာလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်စတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊ကောဒသမိ၊ ဂ ဆဲ့တနုတ္ထိ၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ စေထနာ လက္ခဏာပညာ၊ စေ နာ လက္ခဏာပြုသည်နှင့်မေး ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၇–ဝိညာဏလက္ခဏာပညာ

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ် သည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အာဟယ်ရှင်မှတ်ကြောင်းရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိစာ နနုလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဩပမ်ပေါ ဥပမာကို၊ ဘရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ နဂရ ဂုတ္တိကော၊ မြို့စောင့်ယောက်ျား သည်၊ မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်နှစ်ကန်၊ နဂရသိဘဿ ကော၊ မြို့လမ်းဆုံနှစ်ကန်၊ နိသိန္နော၊ စောင့်နေလျက်၊ ပုရေ ဘိမဒိသတော၊ အရှေ့ အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ပသေ ယျ၊ မြင်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား သည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ယဉ္စ ရူပံ၊ အကြင်ရူပါရုံကိုလည်း၊ ပသဿတိ ဖြင့်၏၊ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏၊ သော တေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ ယဉ္စ သဒ္ဒံ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံကိုလည်း၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏၊ တံ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ ဃာ နေန၊ ဃာနပသာဒဖြင့်၊ ယဉ္စ ဂန္ဓံ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံကိုလည်း၊ ဃာယတိ၊ နံ၏၊ တံ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ ဇိဇ္ဝါ ပသာဒဖြင့်၊ ယဉ္စ ရသံ၊ အကြင်ရသာရုံကိုလည်း၊ သာယတိ၊ လျက်၏၊ တံ၊ ထိုရသာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ ကာယေန၊ ကာယ ပသာဒဖြင့်၊ ယဉ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏၊ တံ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိတတ်၏။ မနသာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ယဉ္စ ဓမ္မံ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ ဝိစာနာတိ၊

သိမ်ကြီးတော်ထိုမျှရုံကဲ့၊ ဝိညာဏေန မနောဝိညာဏ်ဖြင့်၊ ဝိဇေနာတိ၊သိမ်ကြီး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိညာ ကား၊ ဝိညာဏ်သည်၊ ဝိဇာနနလက္ခဏာ၊ အာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာဟု၏၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကဲ့သို့တော်အရှင်ဘုရား ကလျှော၊ သင့်ထေမ်ထောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပေ၏၊ ။ဒွါဒသမိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိညာဏလက္ခဏာပညာ၊ ဝိညာဏလက္ခဏာပြသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၈-ဝိတက္ကလက္ခဏာပညာ၊

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကဲ့သို့တော် အရှင်ဘုရား၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိ ကက်သည်၊ ကိုယ်လက္ခဏာ၊ အဘာဝလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အပ္ပနာ လက္ခဏော၊ ပြီးဆုံးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩဝိပမ်ဥပမာကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ မိုးတိ၊ ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝမ္ဘကိ၊ လက်သမားသည်၊ သုပရိကမ္မဘတ်၊ ချောမွေ့ကြီးထင်ပြီးသော၊ ဒါရုံ၊ သစ်သားကို၊ သန္ဓိဘိ၊ အဆက်အစပ်မှိုက်၊ ဗန္ဓေတိ၊ သွက်သွင်းစပ်ဟတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အပ္ပနာ လက္ခဏော၊ ပြီးဆုံးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကဲ့သို့တော် အရှင်ဘုရား ကလျှော၊ သင့်ထေမ် ထောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ မိုးတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ စ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ။တေရသမိ၊ တဆဲ့သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကလက္ခဏာပညာ၊ ဝိတက္ကလက္ခဏာပြသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၉-ဝိစာရလက္ခဏာပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကဲ့သို့တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရ သည်၊ ကိုယ်သဘောတော်၊ အဘာဝသို့ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိပါသနည်း၊

ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရဉ္စ သည်၊ အနုမဇ္ဈနုသဏ္ဌာတော၊ အဘာနဘာနသုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး။ ထော၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ အာကောဋိတံ၊ ခေါက်တီးအပ်သော၊ ကံသထာလကံ၊ ကြေးခွက် သည်၊ ပဿာ၊ နောက်နှိုက်၊ အနုရဝတိ၊ လိုက်၍မြည်၏၊ အနုသဒ္ဒဟတိ၊ အသံ ဆင့်မြည်၏၊ အာ၊ ကောဋ္ဌနာ ဝ ထာ၊ ထက်ဦးခေါက်တီးခြင်းသို့။ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မြင်အပ်၏၊ အနုရဝနာ ယထာ၊ နောဇဆင့်မြည် သံကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မြင်အပ်၏၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘာရေ ဗ္ဗနာ ဝ ဟ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထု ရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လေ့ကျပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ၊ ရဒ္ဓသိ။ တဆဲ့ သေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ ဝိစာရသက္ခဏပညာ၊ ဝိစာရဝုဏက္ခဏတ္ထိသ နာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ကတ်ယော၊ သုံးရမြောက်သော၊ ဝိစာရဝဂ္ဂေါ၊ ဝိစာရဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ၊ ဖွဲ့မတ္တိ ဝဂ္ဂေ၊ ဤဝိစာရဝဂ်နှိုက်။ ရဒ္ဓသပညာ တဆဲ့သေးခွန်းသောပြဿနာ၏၊ ၊

၂–မိလိန္ဒပညာ–၄–နိဗ္ဗာနဝဂ်၊
၄၀–ဖဿဒိန္နဝိနိစ္ဆယ်ပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုတော်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧကော ကောဘာ ဝ ဝတာနံ၊ တစေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဖွဲ့မေ သံဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယ်တွေ ဝိနိစ္ဆယ်တွေ၊ ခွဲခြမ်းသိုးသန့်၍၊ အယံ ဤတရားသည်၊ ဖဿော၊ ဖဿတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ နာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရား သည်၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဖွဲ့ဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ် တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရား သည်၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရတည်း၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ နာနာကာရဏံ၊ ထူးသောအ ကြောင်းကို၊ ပညာပေတု၊ ထိသာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း အံ့ ထော၊ ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ထေ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်

ကေတောဘာဝဂတာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဖွားမေ
သံမျှနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈတွာ ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈတွာ၊ ခွဲခြမ်းသိုးသန့်၍၊ အယံ
ဤတရားသည်၊ ဗဟေသောဗဟေ ဗတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
နာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရား သည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်
စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဖွဲ့၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်တည်း၊
အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိစာ
ရော၊ ဝိစာရတည်း၊ ဖွတိ၊ ဤသို့၊ နာနာကရဏာ၊ ထူးသောအကြောင်းကို၊
ပညာပေတု၊ သိသာထင်ရှားစေခြင်းငါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပေ၊ ဖွတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိန္ဒုဆိုတော်မူ၏။ ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး
သော၊ ဖွတိ၊ ဤသို့ ဧဝ္ဘာက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ
အားဖြင့်၊ သုဒေါ၊ စာ၊ တော်ချက်သည်၊ အရသံဝါ၊ အရေ၊ သော်အချက်လက်
သုတ်ဟင်းထွာကို လည်းကောင်း၊ ရသံဝါ၊ အရည်သောက် ဟင်းထွာကို
ထည်းကောင်း၊ ကရေယျ၊ ချက်ပြုတ်ပြုလုပ်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုစာ၊ တော်ချက်
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဟင်းထွာ၌ကား၊ ဒဗိမ္ပိ၊ နွေမင်းကို၊ ထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်
ခတ်ရာ၏၊ သော၊ အမ္ပိ၊ အားကို၊ ထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ သိဂီဝေ
ရံပိ၊ ချင်းကို၊ ထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ ဇီရကံပိ၊ ဇီရာကို၊ ထည်း၊
ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ မရိစံပိ၊ ငြုတ်ကို၊ ထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်
ရာ၏၊ အညာနိ၊ ဤမှတပါး၊ ကုန်သော၊ ဧကာရာနိပိ၊ ဟင်းအသောက်အဦးမျိုး
တို့ကို၊ ထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တမေနံ၊ ထိုစာ
တော်ချက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အာဘယ်သို့ဆိုရာ
သနည်း၊ ဒဗိသေ၊ နွေမင်း၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟရ၊ ဆောင်
ခဲ့ပေး၊ သော၊ သော တသေ၊ ဆား၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟရ၊
ဆောင်ခဲ့သော၊ သိဂီဝေ ရသေ၊ ချင်း၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ သောင်ခဲ့သော၊ ဇီရကသေ၊ ဇီယာ၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ မရိစသေ၊ ငြုတ်၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပက္ခိတ္တာနံ၊ ထည့်ခတ်အပ်
ကုန်သော အသောက်အဦးတို့၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ဒါ့အား၊ အာဟရ၊
ဆောင်ခဲ့သော၊ ဖွတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေ
တောဘာဝဂတာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ တော်သံ
ရသာနံ၊ ထိုဟင်းမျိုး အရသာတို့ကို၊ ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈတွာ ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈတွာ၊ ခွဲခြမ်းသိုး
သန့်၍၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ အာဟရိတု၊ ဆောင်ယူခဲ့ခြင်းငါ၊ သက္ကာ

နုခေါ်။ စွမ်းနိုင်အံ့ထော၊အမ္ဘိသတ္တံဝါ၊ အချဉ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ထဝဏ္ဏတ္တံဝါ၊ အငန်ကိုထည့်ကောင်း၊ ကိတ္တိတ္တံဝါ၊ အခါးကိုထည့်ကောင်း၊ကဒ္ဒုကတ္တံဝါ၊အစပ်ကိုထည့်ကောင်း၊ကသာယတ္တံဝါ၊အဖန်ကိုထည့်ကောင်း၊ မရုရတ္တံဝါ၊ အချိုကိုသည့်ကောင်း၊ အာဟာရိတုံ၊ ဆောင်ယူခဲ့ခြင်းငှါ၊ သတ္ကာနုခေါ်၊ စွမ်းနိုင်အံ့ထော၊ ဓာတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မေးတော်မူ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကေဘောဘာဝဝတာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊တောင်ရသောနံ၊ ထိုဟင်းချိုးအရသာတို့ကို၊ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈိတွာ ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈိတွာ၊ခွဲခြမ်းသိုးသန့်၍၊ ရသံ၊အရသာကို၊ အမ္ဘိသတ္တံဝါ။အချဉ်ကို ထည့်ကောင်း၊ထဝဏ္ဏတ္တံဝါ၊ အငန်ကိုထည့်ကောင်း၊တိတ္တိတ္တံဝါ၊အခါးကို ထည့်ကောင်း၊ ကဒ္ဒုကတ္တံဝါ၊အစပ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ကသာယတ္တံဝါ၊ အဖန်ကိုထည့်ကောင်း၊မရုရတ္တံဝါ၊အချိုကိုထည့်ကောင်း၊ အာဟာရိတုံ၊ ဆောင်ယူခဲ့ခြင်းငှါ၊ နတိသတ္ကာ၊မတတ်ကောင်းသည်သာဘည်း၊ ခေါ်မနု၊ အမှန်ကေန်၊ အပိ။စင်စစ်အားဖြင့်၊ သကေနသကေနထဏ္ဍကေန၊ဖိုမိ ဖိုမိ တို့၏စင်ငန်ဖန်ချင် စသောမှတ်ကြောင်း ထဏ္ဍကောအားဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒဟန္တိ၊ တည်ကြေကုန်၏၊ဓာတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေတံခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ကေဘောဘာဝဝတာနံ၊တပေါင်း တည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဓာတုမေသံမဟာနံ၊ ဤဟသစသောတရား တို့ကို။ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈိတွာ။ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈိတွာ၊ခွဲခြမ်းသိုးသန့်၍၊အယံ၊ဤတရားသည်၊ ဟသော၊ဟသတည်း၊ အယံ၊ဤတရားသည်၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတည်း၊အယံ၊ ဤတရားသည်၊သညာ၊သညာတည်း၊ အယံ၊ဤတရားသည်၊ စေတနာ၊စေ တနာတည်း၊ဓာတု၊ဤတရားသည်၊ ဝိညာဏ်၊ဝိညာဉ်တည်း၊အယံ၊ဤတရား သည် ဝိတက္ကော၊ဝိဘက်တည်း၊ အယံ၊ဤတရားသည်၊ ဝိစာရော၊ဝိစာရ တည်း၊ဓာတိ၊ဤသို့၊နာနာကရဏံ၊ထူးသောအကြောင်းကို၊ဟညာမေတုံ၊သိ စေခြင်းငှါ၊နသက္ကာ။မတတ်ကောင်း၊ခေါ်မနု၊ကေန်အမှန်၊အပိ၊စင်စစ်သော် ကား သကေနသကေနထဏ္ဍကေနစ၊ ဖိုမိဖိုမိတို့၏ သဘောထဏ္ဍကောဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ဓာတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊ပိန်တော်မူ၏၊ ၊သန္တေနာ ဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္ယော။သင့်လျော်လျော်မတ် သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဓာတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊ပဌမ၊ရှေး ဦး၊ဖွားသော၊ ဟသာဒီနံ၊ ဟသအစရှိသည်တို့၏၊ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈနပဌာ၊ဝိနိဗ္ဘုဇ္ဈန၊ ပြိုသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄၁-နာဂသေနမိလိန္ဒရာဇာမဟာပညာ

ထေရော၊မထေရ်သည်၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊လောကဲ၊ ဆားကို၊စကျွတ်ပ
ညေယျ၊ မျက်စိဖြင့်သိအပ်ပါသလော၊ဟုကို၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ
၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမစက္ခုပ်ညေယျ၊ ကြောင်မျက်စိဖြင့်သိအပ်ပါ
၏၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုရာ၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊သုပ္ပုဂ္ဂေါ
ကောင်းပွန့်စွာ၊ဘုရားဟု၊သိလေသည်လော၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်
မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ပန်း၊ အသိုပါနည်း၊ ဖိဝါပိညေယျ၊လျှာဖြင့်
သိအပ်ပါသလော၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇာ
မင်းမြတ်၊ အာမဖိဝါပိညေယျ၊ကြောင်လျှာဖြင့်သိအပ်ပေ၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊
အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ပန်း၊အသို့ပါနည်း၊
သင်္ဂီ၊အလုံးရုံသော၊လောကဲ၊ဆားကို၊ ဖိဝါယ၊လျှာဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊သိနိုင်
သကော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊သင်္ဂီ
အလုံးရုံသော၊လောကဲ၊ဆားကို၊ ဖိဝါယ၊လျှာဖြင့်၊အာမဝိဇာနာတိ၊ကြောင်
သိနိုင်၏၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သင်္ဂီ
အလုံးရုံသော၊ လောကဲ၊ဆားကို၊ဖိဝါယ၊လျှာဖြင့်၊ယဒိဝိဇာနာတိ၊အကယ်
၍၊သိနိုင်အုံ၊ဟု၊ထိုသို့၊သိနိုင်ခဲ့သော်၊ တံ၊ထိုဆားကို၊ သကဒေဟိ၊တဏ္ဍုလ်
တို့ဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓါ၊ နွားလားတို့သည်၊ ကိသဟတ္ထိ၊ အဘယ် ကြောင့်
ဆောင်နိုင်ကုန်သနည်း၊ လောဏမေဝ၊ အင်ရှိ အရသာကိုသာလျှင်၊ အာ
ဟာရိတဗ္ဗံ၊နု၊ ဆောင်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဟုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ
လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊လောဏမေဝ၊အင်ရှိအရသာကိုသာလျှင်
အာဟာရိတု၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ လောဏဠ
အင်ရှိအရသာလည်းကောင်း၊ ဂရုဘာဝဠ၊ဆား၏လေးသောအဖြစ်ထည်း
ကောင်း၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ ဇတေဗျာ၊ထိုသတော်ကို၊သည်၊ ကေတောဘာဝဂ
တာ၊တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ ဂေါစရနာနုဂ္ဂဟဂတာ၊အာရုံ၊ထူး
ထွေသည့်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ဟုတ်၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍၊လောဏဲ၊ဆား
ကို၊တုလာယ၊စည်းချိန်ဖြင့်၊တုလယိတုံ၊ချိန်စက်ခြင်းငှါ၊သက္ကာပန်၊တတ်နိုင်
မည်လော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ပုစ္ဆာ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမသက္ကာ
ကြောင်တတ်နိုင်ပါ၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာ
ဇာ၊မင်းမြတ်၊ ယောဏော်၊ ဆားကို၊ တုလာယ၊ချိန်စည်းဖြင့်၊ တုလယိတုံ၊ချိန်
စက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ ဂရုဘာဝေါ၊ လေးသည့်အဖြစ်ဟူ

သောဆားနြုပ်ကို၊ တုဆားယား ချိန်စဉ်းဖြင့်၊ တုဆယိတု၊ချိန်စက် ခြင်းဌ၊ သင်္ဂြာ၊ကတ်ကောင်းတို့၏ဆုကို၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂ သေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကသ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ် သည့်အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဆုကို၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဒုတိ ယော၊ နွစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊နာဂသေနမိလိန္ဒရာဇမဟာပညာ၊ ရှင်နာဂသိန်မထေရ်၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး အား မေးသော ပြဿနာသည်၊ နိဗ္ဗာ နော၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄၂-ပဌယတနာနံကမ္မနိဗ္ဗတ္တပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊ထျော ဟ်ဆို၏၊ကိ ်အာဟ၊အတယ် သို့ထျောက်ပါသနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟာ ်မာနိပဌာယတနာနိ၊အကြင်ငါးပါးသောအာယတနတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိ ကုန်၏၊ တာနိ၊ထို အာယတနတို့သည်၊နာနာကမ္မေဟိ၊အမျိုးမျိုးသောကံတို့ ဖြင့်၊နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ကိန္နု၊ဖြစ်ပေကုန်သလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ဧကေနကမ္မေ နာ၊ ကခုကသည်းသော ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ကိန္နု၊ ဖြစ်သေ ကုန်သထော၊ ဆုကို၊ဤသို့၊အာဟ၊ထျောက်ဆိုးလေ၏၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နာနာကမ္မေဟိ၊ အမျိုးမျိုးသောကံတို့ဖြင့်၊နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧကေန၊တပါးတည်းသော၊ ကမ္မေန၊ကံကြောင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တာနိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဆုကို၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ ၏၊ ၊ဩပမ်ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊မှုတ်၊ဤသို့ထျောက် ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ် ၊တံ၊ထိုငါဟောသတ္တံ့သောစကားကို၊ ကိ ်မညတိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ဧကတ္ထိ၊ တရသော၊ခေတ္တေ၊ထယ် ရှိက်၊ နာနာဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့အထူးထူးတို့ကို၊ဥဒ္ဓေယျ ်၊စိုက်ပျိုးကုန်ရာ၏၊ ဘေသိနာနာဗီဇာနံ၊ထိုအထူးထူးသောမျိုးစေ့တို့၏၊နာနာဟသာနိ၊အထူးထူး သောအသီးတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ ်ဖြစ်ကုန်ရာသလော ၊ မှုတ်၊ဤသို့၊ပုန္ဓိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမနိဗ္ဗတ္တေယျ ်၊ထြေပ်ဖြစ်ကုန် ရာ၏၊မှုတ်၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယာနိယာနိပဌာယတနာနိ၊အကြင်အကြင် ငါးပါးသောအာယတနတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာနိတာနိ၊ထိုထိုအာယ တနတို့သည်၊ နာနာကမ္မေဟိ၊အထူးထူးသောကံတို့ကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ် ကုန်၏၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ကမ္မေန၊ ကံကြောင်း၊နနိဗ္ဗတ္တာနိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဆု

ကိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ကလျော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျောက်ဆို၏။ ၊တတိယာ၊ သုံ၊ ရတို့၏ပြည့်ကြွယ်ခြင်းဖြစ်သော၊ ပညာယတနာခန်း၊ အာယတနာ ငါးပါးတို့၏၊ ကမ္မနိဿန္တာ ပညာ၊ ကမ္မနိဿန္တာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံး၊ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄၃–ကမ္မနာနာကရဏပညာ၊

ဆာဇာ၊ ဓိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျောက်ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံ့ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နာသမကာ၊ မတူမမျှကုန်သနည်း၊ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အပ္ပါယုကာ၊ အသက်တိုကုန်၏၊ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ဒီဃာယုကာ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ဗဟွာဗာဓာ၊ အနာရောဂါများကုန်၏၊ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အပ္ပါဗာဓာ၊ အနာရောဂါနည်းပါးကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ဒုဗ္ဘဇ္ဇာ၊ အဆင်းမတော်ကုန်၊ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းတော်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အပ္ပေသက္ခာ၊ ထုန်းကံနည်းပါးကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ မဟေသက္ခာ၊ ထုန်းကံကြီးမားကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ အပ္ပဘောဂါ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်နည်းပါးကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သော လူတို့သည်၊ မဟာဘောဂါ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် များပြားကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သော လူတို့သည်၊ နီစကုလီနော၊ အမျိုးဇာတ်ယုတ်ခဲပ်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ မဟာကုလီနော၊ အမျိုးဇာတ်ခြင့်မြတ်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သောလူတို့သည်၊ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာနည်းပါးကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သော လူတို့သည်။ ပညဝန္တော၊ ပညာကြီးမြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးလျောက်၏။ ၊ကေ ဘေ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊ အညေ၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်၊ ဆဿိသာ၊ ချဉ်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်၊ ထဝတာ၊ ငန်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်၊ ဘိတ္တကာ၊ ခါးကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်၊ ကဋုကာ၊ စပ်ကုန်၏။ အညေ၊ အချို့သစ်ပင်

တို့သည်၊ ကာသဝေါ၊ ဟန်ကုန်၏၊ အညော၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်၊ မရေရာ၊ ချိုကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခင်သိမ်းကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ကိသ၊အ ဘာယ်ကြောင့်၊နုသမကာ၊မတူမမျှကုန်သနည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘဂဝန်၊အရှင်ဘုရား၊ ဗိဇာခုံ၊ယို့ဝေတို့၏၊ နာနာကရဏေန၊ အထူးပြု သောကြောင့် နုသမကာ၊ အတူမမျှကြကုန်၊ရှုတိ၊ဤသို့၊မည်ရာမိ၊မှတ်ထင် ပါ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကမ္မာနုံ၊ ကံတို့၏၊နာနာကာရဏေန၊အထူးထူးသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ခင် သိမ်းကုန်သော၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ နုသမကာ၊မတူမမျှကြကုန်၊အညော၊ အချို့လူတို့သည်၊အပ္ပါယုကာ၊အသက်တိုကုန်၏၊ အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ ဒီဃာယုကာ၊အသက်ရှည်ကုန်၏၊ အညော၊အချို့လူတို့သည်။ ဗဟွာဗာဓာ၊ များသောအနာရောဂါရှိကုန်၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ အပ္ပါဗာဓာ၊နည်း သောအနာရောဂါရှိကုန်၏၊ အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ ခုဇ္ဇဏ္ဏာ၊ မကောင်း သောအဆင်းရှိကုန်၏၊အညော၊ အချို့လူတို့သည်၊ ပဏ္ဍုဝဏ္ဏာ၊ ကောင်း သောအဆင်းရှိကုန်၏၊ အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ အပ္ပေသက္ခာ၊ နည်းသော ဘုန်းကံရှိကုန်၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ မဟေသက္ခာ၊ကြီးသောဘုန်းကံ ရှိကုန်၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ အပ္ပေဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနည်းပါး ကုန်၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊မဟာဘောဂါ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်များပြားကုန် ၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊နိစကုလီနော၊အမျိုးယုတ်နိမ့်ကုန်၏၊ အညော၊ အချို့လူတို့သည်၊မဟာကုလီနော၊အမျိုးမြတ်မြင့်မြတ်ကုန်၏၊ အညော၊အ ချို့လူတို့သည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ပညာနည်းပါးကုန်၏၊အညော၊အချို့လူတို့သည်၊ဝဏ္ဏ ဝန္တော၊ပညာကြီးမြတ်ကုန်၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ ကမ္မာနုံ၊ကံတို့၏၊ နာနာကာရ ဏေန၊အထူးထူးသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ခင်သိမ်းကုန်သော၊ မနု ဿာ၊လူတို့သည်၊ နုသမကာ၊မတူမမျှကြထေကုန်၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတံဝနံ၊ဤစကားတော်ကို၊ ဘာ သိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း မာဏဝ၊သုဘသုလင်၊သဏ္ဌာ၊ သဏ္ဌဝါတို့သည်၊ ကမ္မသကာ၊ ကံသာ ကိုတပ်ရိုင်ဥစ္စာရှိကုန်၏၊ကမ္မဒါယာဒါ၊ကံ ထျှင်အမွေဥစ္စာရှိကုန်၏၊ကမ္မယောနိ၊ကံထျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏၊ကမ္မဗန္ဓု။ကံထျှင်အဆွေအမျိုးရှိကုန်၏၊ ကမ္ဘ ပဋိသရဏာ၊ ကံထျှင်ကိုးစားချာရှိကုန်၏၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်ပြုအပ်သောကံ သည်၊အကြင်ကံ၏ကောင်းကျိုး၊ဤကံ သည်၊သဏ္ဌာ၊သဏ္ဌဝါတို့ကို၊ ယိဒုပ္ပဏိ ကတာ၊ယ၊အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ဝိဘာဇတိ၊ဝေဘာဇနပေ၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊

ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘဂ္ဂနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊သင့်လျော်သော်လည်း၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊သို့ဤ၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ပထုဇ္ဇိ၊လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ကမ္မနာနာကရဏပညာ၊ ကမ္မနာနာကရဏပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄၄-ပဒိုကရွေ့ဝေါယာမသာကရဏပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန် သနည်း။ ဘဒ္ဒန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဣမံရတ္ဌံ၊ဤဆင်းရဲ သည်၊နိဂုဏ္ဍေယျ၊ချုပ်ရာ၏၊ အညံ ဒုက္ခံ၊ ဟပါ၊သောဆင်းရဲသည်၊နဥ္ဇပ္ပဇ္ဇေယျ၊မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်၊တုဗ္ဗေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘာဏထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ပဒ္ဒဇ္ဇာ၊ရဟန်းပြုခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဟေဒ္ဓေ့ဘာယ၊ထိုအကျိုးငှါ၊ အမှေ၊ ငါတို့သည်၊ဘဏာမ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဒိုကရွေ့ဝ၊ အခွင့်မရောက်မီရှေးဦးစွာက ဣဒ်ပါ၊ဝါယမပြီးတန့်၊လုံ့လကျိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း၊ကာယေ၊အခါအခွင့်သည်၊သမ္ဘတ္တေ၊ရောက်ကြွမ်မှသာ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ နဲ့ နဲ့၊ အားထုတ်သင့်သည်မဟုတ်ပါထော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မေး လျှောက်၏။ ၊ထေးရား၊အရှင်နာဂသိန်မသေရ်သည်၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်း။ ကာယေ၊အခါအခွင့်သည်၊ သမ္ဘတ္တေ၊ ကြွမ်ရောက်မှ၊ဝါယာမော၊ လုံ့ထထုတ်ခြင်းသည်၊ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိစ္စကိုမပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ပဒိုကရွေ့ဝ၊ အခွင့်မရောက်မီရှေးဦးစွာကပင်ယျှင်၊ဝါယာမော၊လုံ့ထထုတ်ခြင်းသည်၊ ကိစ္စကရော၊လိုအပ်သောအမှုကိုပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမာကိုး ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏ပါဦး သော၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုငါ ဟောထတ္တံ့စကားကို၊ကိံ မညသိ၊အသို့အောက်မေ့ သနည်း၊ထေ။ အကြင် အခါနွားကို၊တွံ့၊သင်သည်၊ပါပါသိတော၊ ရေမွှေတ်သိပ်သည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊တဒါ၊ထိုရေတော်ခါမှ၊တွံ့၊သင်သည်၊ပါဏိယံ၊ရေကို၊ပိဝိသေယျ

သောက်ဆံ့ဟု၊တံဠဒပါနုံ၊ထိုရေတွင်းကို၊ခေါ်ဆောပေယျာသိ၊တူးစေသကဲ့သို့
တန္ဒုကာ၊ရေကန်ကို၊ခေါ်ဆောပေယျာသိ၊တူးစေသကဲ့သို့ဟု၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေး
တော်မူ၏။ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဟုတ်၊ဤသို့သော်လည်း
ထက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ၊ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ ကာလေ၊
အခါအခွင့်သည်၊ သမ္ဘဇ္ဇ၊ကြွပ်ရောက်မှ၊ဝါယာမော၊ လုံ့လထုတ်ခြင်း
သည်၊ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိစ္စကို မပြုနိုင်သည်း ဘဝတိ။
ဖြစ်၏၊ ပဒိုကရွေဝ၊ ဦးစွာကသျှင်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လ ထုတ်ခြင်းသည်၊
ကိစ္စကရော၊လိုအပ်သောအမှုကို ပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့
ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ ထို့ထက်အလွန်၊ဩပမ်ဥပမာ
ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဟုတ်၊ဤသို့ အာဟ၊လျှောက်ပြန်၏။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုဝါဟောလတ္တံ့သော စကားကို၊ကိ"မညသိ၊
အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊တွေ"သင်မင်းကြီးသည်
ဗုဒ္ဓကို့ကြိုတော်ဆောမှတ်သည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ဖြစ်ရာ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌ကား၊
တွေ"သင်မင်းကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂံ၊ထမင်းကို။ ဘုဇ္ဇိ၊သာသိ၊စားအံ့ဟု၊ခေတ္တံ၊
လယ်ကို၊ကသာ၊ပေယျာသိ။ ထွန်ယက်စေသ်သော၊ သာလိ"၊သကေးစပါး
ကို၊ရောပေယျာသိ၊ စိုက်ပျိုးစေသလော၊ ဣဒ"၊စပါးကို၊ အတိဟရာပေ
ယျာသိ၊ရှေးရှေ့ဆောင်စေသလော၊ဟုတ်၊ဤသို့ပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဟုတ်၊ ဤသို့လျှောက် ထက်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ကာလေ၊အခါအခွင့်
သည်၊သမ္ဘဇ္ဇေ၊ကြွပ်ရောက်မှ၊ဝါယာမော၊လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊အကိစ္စ
ကရော၊လိုအပ်သောအမှုကိစ္စကို၊မပြုနိုင်သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ပဒိုကရွေဝ၊
ဦးစွာကသျှင်၊ဝါယာမော၊လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊ကိစ္စကရော၊လိုအပ်သော
အမှုကိစ္စကို၊ပြုနိုင်သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့ ဝိသဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်
မူ၏။ ၊ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်၊ဩပမ်ဥပမာကို၊ကရောဟိ၊ပြုတော်
မူပါဦးလော၊ဟုတ်၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊ထို
ဝါ၊ဟာသတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိ"မညသိ၊အသို့ အောက်မေ့ သနည်း
ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊တေ၊သင်မင်းကြီးအား၊ သဂီ"၊မော၊စစ်တိုက်ခြင်း
သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ရှေးရှုဖြစ်ကာလတ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တဒါ၊
ထိုအခါ၌ကား၊တွေ"သင်မင်းကြီးသည်၊ပရိတ္တ"၊ကျုံ့မြောင်းကို၊ခေါ်ဆောပေယျာ
သိ၊တူးစေသကဲ့သို့၊ပါကာရ"၊ကံတိုင်းကို၊ ကာရာပေယျာသိ၊ပြုလုပ်စေသ
သော၊ဂေါပုရ"၊တံခါးမုတ်ကို၊ကာရာပေယျာသိ၊ ပြုလုပ်စေသကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာ

လက်၊ပစ္စုဂ်ရင်ဘား၊ကို၊ ကာရာပေယျာသိ၊ပြုလုပ်စေသလော၊ဣတိ၊ စပါး
ကို၊အတိ ဘရာပေယျာသိ၊ ဆောင်ယူစေသလော၊တဒါ၊ထိုအခါ၌ကား၊တွေ့၊
သင်မင်းကြီးသည်၊ ဟတ္ထိတို့၊ဆင်စီး၊အတတ်၌ကား၊သိကျွေယျာသိ၊သင်ရာ
သလော၊အဿတို့၊မြင်းစီး၊အတတ်၌ကား၊ သိကျွေယျာသိ၊သင်ရာသလော၊
ရထတို့၊ရထားစီး၊အတတ်၌ကား၊ သိကျွေယျာသိ၊ သင်ရာသလော၊ခေါ်ယူ
လေ့လာ၊အတတ်၌ကား၊ သိကျွေယျာသိ၊သင်ရာသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန်ဆို
မေးကော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့
လျှောက်ထက်သော်၊မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ဝေမေ ဝေါ၊ဤအတူ
သာသျှင်၊ကာဟေ၊အခါအခွင့်သည်၊ သမ္ဘတ္တေ၊ကြိမ်ရောက်၌၊ဝါယာမော၊
လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိစ္စကို မပြုနိုင်
သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ပဒိုကရွေ ဝ၊ဦးစွာကလျှင်၊ ဝါယာမော၊လုံ့ဆထုတ်
ခြင်းသည်၊ ကိစ္စကရော၊ လိုအင်သောအမှုကိုပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧတံ ဝစနံ၊ဤစကား
ကို၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်
မူသနည်း။ ၊ ။

အကြားနော၊ဖိုဝ်ဗျ၏။ ယံဟိတံ၊အကြင်စီးပွါးကို၊ ဧညာ၊သိခဲ့ဖွယ်တံဟိတံ၊
ထိုအကျိုးစီးအပွါးကို၊ ပဒိုကရွေ ဝ၊ ဆက်ဦးစွာကပင်၊ကရေယျ ၊ပြုလုပ်ရာ၏။
ဖိရော၊ပညာရှိသည်၊သာကစိုကစ်ရှာယ ၊တွယ်ဦးသမား၏အကြီးအစီမျိုးဖြင့်၊
မန္ဒာ၊ခွဲ.ခွဲ.နွေးနွေး၊ နပဏ္ဍေမ၊အားမတုတ်ရာ၊ ယထာ၊တွယ်ဦးသမားဥပမာ
ကား၊သာကစိုကောနာမ၊ တွယ်ဦးသမား၊မည်သည်၊ သမ ၊ညီညွတ်သော၊
မဟာပထ၊ခရီးလမ်းမကို၊ဟိတ္ဝာ၊ ဘဲကြဉ်၌ ဝိသမ ၊ညီညွတ်သော၊မဂ္ဂ ၊
ခရီးသမ်းဆိုးသို့၊ အာရုယ္ဟ၊မောင်းနှင်တက်သွား၍၊ အကွန်ဆို့နှောင်၊ ဝင်ရိုး
ကျိုးလျက်သာသျှင်။ ဗျာယတိယထာ၊ ကြီမှိုင်ရသကဲ့သို့၊ ၊ဝေ၊ဤအတူ၊
မန္ဒော၊သူမိုက်သည်၊ ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရား၊မှ၊ အပဏ္ဍမ္ဘ၊ဘဲကြဉ်၌၊
အခမ်းမသူတော်တရားသို့၊ အနုဝတ္တိယ၊အစဉ်လိုက်၍၊ ဝစ္ဆ ရခါ၊သေမင်း
ခံကွင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အကွန်ဆို့နှောင်၊ ဝင်ရိုးကျိုးသော
တွယ်ဦးသမား အထားတူစွာ၊ သောစတိ၊ဝိုးဝိမ်ပူဆွေးရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာ
သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိသဒ္ဒ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေ၊ဘုရားဂေသနာ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်
လျော်ထျောက်မတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊သျှောက်
ဆိုပေ၏။ ၊ပဋ္ဌမ၊ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဒိုကရွေ ဝ၊ဦးစွာ

ကပင်ထျင်း၀ါယာမကရေထေပဗျာ၊လုံ့ထပြုအင်သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိပ္ပိတာ၊ပြုးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄၅–ပကတိအင်္ဂါတောနေရယအင်္ဂါဥဿာပဗျာ၊

ရာဇာ၊ဒိတိယမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏။ကိ'အာဟာ၊အဘယ်သို့လျှော်ဆိုပါသနည်း၊ဘဂ္ဂေနာ၀ေသနနာ၀သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တရေ့၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပါကတိကအင်္ဂါတော၊ ပြကတေ့ဖီးထက်၊ နေရယိကောအင်္ဂါ၊ ၀ေဒီးသည်၊ မဟာဘိတာပတာရော၊လွန်လွန်မင်းမင်ပြင်းထန်စွာပူလောင်သည်၊ဟောတို့၊ဖြစ်၏။ခုဒ္ဒကောပါ၊သေးငယ်သည်သာ ရှိ၍ဖြစ်သော၊ ပါသာကောဘ၊ ကျောက်ခဲသည်၊ ပါကတိကော၊ ပြကတေ့သော၊ အင်္ဂါမှ၊ဖီးနှင့်၊ ပကျိုးတွေ့ဘ၊ထည့်ခဲ့သော်၊ဒိ၀သံ၊တနေ့ပတ်လုံး၊ပစ္စမာနောပါ၊ လောင်ကျွမ်းသော်သည်း၊ဝိလယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့၊နဂ္ဂတိ၊မရောက်နိုင်၊ကုဒ္ဓာ၀ါ၊မေတ္တော၊ အိပ်ထွတ်မှ၊ရှိသော၊ပါသာကောပါ၊ကျေ့ခဲ့သည်လည်း၊ နှရိယင်္ဂါမှ၊ဝေ၀ီးနှင့်၊ ပကျိုးတွေ့ဘ၊ထည့်ခဲ့သော်၊ခဏေနာ၊ဝေ၀ဏေဖြင့်၊ဝိလယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့၊ဂဟ္ဓတိ၊ရောက်၏။ဤ၊ဘတ်ထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဒေ၀ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ နသဒ္ဒဟာမိ၊ မယုံနှင်ပါ၊ပန်၊ မယုံ၀တ္ထယ်ကား၊ ဝေ၀ူ၊ဤသို့သည်း၊ ဝ၀ေထ၊ဆိုကြပြန်၏။ကိ'ဝ၀ေထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ တတ္ထ၊ထိုဝေရှိက်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တ၀ါတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။ တောသတ္တာ၊ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်၊ အနေကာနိ၀ိ၀ဿ သဟဿာနိ၊ များလှစွာယောနှစ်တို့ ပတ်ထိုးသည်း၊ရေနိယော၊ဝေရှိက်၊ပစ္စမာနာ၊ကျက်ကုန်လျက်၊ဝိလယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့၊ နဂ္ဂတိ၊ မရောက်ကုန်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ၀ဝေထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏။တံ၀စနံ၀ိ၊ထိုစကားကိုသည်း၊နသဒ္ဒဟာမိ၊မယုံနှင်ပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊ထေရော၊အရှင်နာ၀သိန်မထေရ်သည်၊အာဟာ၊ ဝိနှိုဆိုတော်မူ၏။ကိ'အာ၊ဟာ၊အဘယ်သို့ဝိနှိုဆိုတော်မူသနည်း၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုဝါ၊ဟောသတ္တံ့သောစကား၊ကို၊ ကိ'မညသိ၊အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ယာတာမကရိနိယောပါ၊အကြင်ငါး၊မကရ်၊မတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ယာတာ သုသုမာရိနိယောပါ၊ အကြင်မိကျောင်း၊မတို့သည်လည်း ကောင်း၊ယာတာကဿပိနိယောပါ၊ အကြင်လိပ်မတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယာတာမောရိနိယောပါ၊အကြင်ဥဒေါင်း၊မတို့သည် လည်းကောင်း၊ယာတာ

ကပေါတိ ဒိယောဝိ၊ အကြင် ခိုဋ္ဌာဒိမ တို့သည် ထည်းကုန်ကုန်း၊ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏၊တာ၊ထိုသတ္တဝါမတို့သည်၊ ကဋ္ဌဿနိ၊ ကြမ်ပေါ်ကုန်ကုန်သော၊ ပါသာဏာနိစ၊ကျောက်ခဲတို့ကို ထည်းကောင်း။ သက္ခရေယေဝိ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကိုထည်းကောင်း။ ခါဒန္တိက်ံ ၊ခဲကြကုန်သလော၊ ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏ၊မေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမခါဒန္တိ၊ ကြေပ်ခဲကြသေကုန်၏။ ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ ထျောက်ထတ်သော်၊ ပန၊ ငါ့မေးခြင်းအံ့၊ တာနိ၊ထိုကျောက်တို့သည်၊တာသံ၊ထိုငါးမကင်းမစသည်တို့၏၊ကုန်ဆုံး၊ ဝမ်းတွင်းနှိုက်၊ကောင်ဘုန်ကုန်ဝေတာနိ၊အဋ္ဌိအတွင်းသို့ရောက်ကုန်သော်၊ဝိ ဃိယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့ ကဿ တိ်ံ ၊ ရောက်ကုန်သလော၊ ဗ္ဗတ်၊ဤသို့ ပုဏ္ဏ ၊မေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ဝိဃိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့ ၊အာမ ဂစ္ဆန္တိ၊ကြေပ်ခဲ၊ရောက်ကုန်၏။ ဗ္ဗတ်၊ဤသို့ထျောက်ထတ်သော်၊တာသံ၊ထိုငါးမ ကင်းမစသည်တို့၏၊ကုန်ဆုံး၊ဝမ်းနှိုက်၊ယောဂဿ၊အကြင်သူယောဂီသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သောဝိ၊ထိုသူယောဂီသည်လည်း။ ဝိဃိယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့ ဂစ္ဆ တိပန၊ရောက်လေသလော၊ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏ ၊မေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အ ရှင်ဘုရား။ နတိ၊ထိုသို့ကြေညက်ခြင်းသို့မ၊ရောက်ပါ၊ဗ္ဗတ်၊ဤသို့ထျောက် ထတ်သော်၊ကေနကာရဏေန၊ အဟာယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဗ္ဗတ်၊ဤ သို့ ပုဏ္ဏ ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကမ္မာဒိကတေန၊ ကံအထူး သည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ဝိဃိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့ ၊နဂစ္ဆတိ၊မ ရောက်ချေ၊ ဗ္ဗတ်၊ဤသို့ မညာမိ၊အောက်မေ့ပါ၏။ ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ ၊အာဟ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေတံ ၊ ဤအတူသာ ဟု၏။ ကမ္မာဒိကတေန၊ ကံအထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ နေရယိ ကာ၊ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေကာနိ ဝါ ဝဿ သဟဿာနိ၊များစွာသောနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး။ နိရယေ၊ငရဲနှိုက်၊ ပစ္စမာ နာ၊ကျက်ကုန်ကျက်၊ဝိဃိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့ ၊နဂစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တော်၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိ ံ ဘာသိတံ ၊ အဘာသိ ဟောတော်မူသ နည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့ သော်၊ ဘိက္ခပေကမ္ပံ ၊ထိုငရဲရောက်ရန်မကောင်း မှုကံသည်။ ဗျန္တိ၊ကုန်ဆုံးပျက်ပျယ်ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်သေး။ တာ ဝ၊ထိုရွှေ့ သော်၊သော၊ ထိုငရဲဝယ် သတ္တဝါသည်၊ နကာယ်ကရောတိ၊ဇီ ဝိန်ပြုတ်ကြွေမသေရ၊ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ ၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ကိယော၊ ထို့ထက်အလွန်၊ သြပမ်ဥပမာ

ကို၊ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တို၊ထိုဝါဆိုသတ္တိ့သောစကားကို၊ ကိုယ်မည်သည်၊အသို့အပြောက်မေ့သနည်း၊ ယာတာသိတိနယောဝိ၊ အကြင်ခြေသည့်မ တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ယာတာဗျတ္ထိနိယောဝိ၊ အကြင်ကျားမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယာတာဒိဝိနိယောဝိ၊အကြင်သစ်မတို့သည်လည်းကောင်း၊ယာတာကုက္ကုဋိ ဗိုဝိယောဝိ၊ အကြင်ခွေးမတို့သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂီ၊ဂိုဏ်ရုန်၏၊တာ၊ထို ခြေသည့်မစသည်တို့သည်၊ကတ္တားနှိ၊ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းလှကုန်သော၊အမှု ကာနှိ၊အရိုးနှင့်တကွကုန်သော၊မ ဿာနှိ၊ အသားတို့ကို၊ခါဒန္တိ၊ကိန်း၊ ခဲစား ကုန်သည်မဟုတ်လော၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား အာမခါဒန္တိ၊ ကြောင်ခဲစားကြပါကုန်၏၊အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ ပန၊ဝါမေ၊ဦးဇီး၊ဘုရား၊ထိုအရိုးနှင့်တကွအသားသို့သည်၊တာသံ၊ထိုခြေသည့် မစသည်တို့၏၊ကုန်ဆုံယံ၊ဝမ်းတွင်းနှိုက်၊ကောဋ္ဌာသေရဝတာ၊အဝီအတွင်း သို့ရောက်ကုန်သော်၊ဝိဝယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ဝစ္ဆတိ၊ကို၊ ရောက်နိုင် ကုန်လိမ့်သော၊အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝိဝယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ အာမဝစ္ဆတိ၊ ခြောက်ကုန်၏၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ ၊တာသံ၊ ထိုခြေသည့်မစသည်တို့၏၊ကုန်ဆုံယံ၊ဝမ်း နှိုက်၊ယောဝဇ္ဇော၊ အကြင်သုဝယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောဝိ၊ထိုသုဝယ် သည့်လည်း၊ဝိဝယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိပန၊ ရောက်လေသလော၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့ကြေညက် ခြင်းသို့မရောက်ပါ။အရှင်ဘုရား ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ ကေနကာရဏေန၊အ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အ ရှင်ဘုရား၊ ကမ္မာဓိကတေန၊ ကံအထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ ဝိဝယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့ နဝစ္ဆတိ၊မရောက်ချေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ မည်သနည်း၊ အောက်မေ့ပါ၏၊အရှင်ဘုရား ဤသို့အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ကမ္မာဓိကတေန၊ကံအထူးသည်ကျေး ဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊နေရမိကသတ္တာ၊ ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါ တို့သည်၊ အနေကာနိဝိပသာသဟာသာနှိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ကာလပတ် လုံး၊နိရယော၊ငရဲနှိုက်၊ဝစ္ဆမာနာနှိ၊ ကျက်ကုန်လျှက်၊ဝိဝယံ၊ ကြေညက် ခြင်းသို့၊ နဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ အရှင် ဤသို့ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဖြေဆို တော်မူ၏။ ၊ကိယော၊ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမ်၊ဥပမာကို ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း

ဖြတ်၊ တ်။ထိုဝါဆိုထက္တွဲ.သောစကားကို၊ ကိ"မည်သည်၊အသို့အောက်မေ့သ
နည်း၊ ယာတာယောနကသုခုမာလိနိုဟောပါ၊ အကြင်ယောနကတိုင်းသာ
ဂယဖြို့သူဖြစ်၍နှုတ်.သောမိန်းမတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ယာကာခတ္တိယာသု
ခုမာလိနိုယောပါ၊အကြင်မင်းမျိုးဖြစ်၍နှုတ်.ကုန်သောနန်းတော်သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယာတာဗြာဟ္မဏာ သုခုမာလိနိုယောပါ၊အကြင်ဝုဏ္ဏားမျိုး
ဖြစ်၍နှုတ်.ကုန်သောမိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယာတာဂဟပတိသုခု
မာလိနိုယောပါ၊ အကြင်အိမ်ရှင်မျိုးဖြစ်၍ နှုတ်.ကုန်သော မိန်းမတို့သည်
ထည်းကောင်း၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊ တာ၊ထိုနှုတ်.ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊
ကက္ခဋ္ဌာနိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ခဏ္ဍကာနိ၊ခဲဘွယ်နှင့် တကွကုန်သော၊
မံသာနိ၊သားမျိုးဟင်းလျှာတို့ကို၊ ခါဒန္တိ ကိ"နု၊ခဲစားကြသည်မဟုတ်လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဿ်ဆိုး၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမခါဒန္တိ၊ခြေဝဲခဲ
စားကြကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ပန၊ဂါမေ၊ဦးဆုံ၊တာနိ၊ထို
ခဲဘွယ်အသားကိုသည်၊တာသံ၊ နှုတ်.ကုန်သောထိုမိန်းမတို့၏၊ ကုန်ဿယံ၊
ဝမ်းတွင်းနှိုက်၊ကောဠဿ ဘုဉ္ဇနဂုဏတာနုံ၊ အဠိအတွင်းသို့ရောက်ကုန်သော်၊
ဝိသယံ၊ကြည်ညှာခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ ကိ"၊ရှေ့ကုန်ဆုံးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဿ်ဆိုး
မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝိသယံ၊ကြည်ညှာခြင်းသို့၊အာမဂစ္ဆန္တိ
ခြေဝဲရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်တတ်သော်၊ တာသံ၊ထိုနှုတ်.
ကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ ကုန်ဿယံ၊ဝမ်းနှိုက်၊ ယောဂဇ္ဇော၊ အကြင်သူငယ်
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောပိ၊ထိုသူငယ်သည်သည်း၊ ဝိသယံ၊ကြည်ညှာခြင်း
သို့၊ဂစ္ဆတိပန၊ရောက်ထေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဿ်ဆိုး၊မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့ကြည်ညှာခြင်းသို့မရောက်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်
ထတ်သော်၊ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ဤ
သို့၊ပုဿ်ဆိုး၊မေးတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကမ္မာဓိကတေန၊ကံအ
ထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ဝိသယံ၊ကြည်ညှာခြင်းသို့၊နဂစ္ဆတိ
မရောက်နိုင်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊မည်သနည်း၊အောက်မေ့ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ
လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသောလျှင်၊
ကမ္မာဓိကတေန၊ ကံအထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊နေရယိကာ၊
ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊သတ္တဝါ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေကာနိုဝိဝဿသသဟ
သဿာနိ၊များစွာသော နှစ်ကိုကာလပတ်ထိုး၊ နိုရယေ၊ငရဲနှိုက်၊ ပစ္စမာနာ၊
ကျက်ကုန်သျှင်၊ဝိသယံ၊ကြည်ညှာခြင်းသို့၊နဂစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်၊ ဣတိ
ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ဘုဂဝတော၊

မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဟောပြီ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏ကို ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လေ၁ တံမပါပကမ္မံ၊ ထိုင်ရဲရောက်ရန်မကောင်းမှုကံသည်၊ ဗျန္တိ၊ ကုန်ဆုံးပျက်ပျယ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ သော၊ ထိုင်ရဲသူ သတ္တဝါသည်၊ နကာလံ ကရောတိ၊ ဧကဒိနံ ပြုတ်ကြွေမသေ၊ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ မှတိ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ ဖြစ်ပါ၏။ မှတိ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။ ဆဋ္ဌ ခြောက်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပကတိ အဝိတောပြကတော သောမီးထက်၊ နေရောင်ရှိန်း ရဲမီးတို့၏ ဥဏှသာဝပညာ၊ ပူသည့်အဖြစ်ဟူ သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိဘာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၆-ပထဝီသန္ဓေကပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ် အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤနှစ်သိန်းထေ သောင်း အထုဂ္ဂိသောမြေကြီးသည်၊ ဥဒကေ၊ ထေးသိန်းရှစ်သောင်းအထုဂ္ဂိ သောရေပြင်နှင့်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်နေ၏ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝါတေ၊ ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်းအထုဂ္ဂိသောလေပေါ် နှင့်၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်နေ၏ ဝါတော၊ လေသည်၊ အာကာသေ၊ အောက်အဇဋာ ကောင်းကင်နှင့်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်နေ၏ မှတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏသေ၊ ဆိုဘော်မူကုန်၏ တံပိ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို လည်း၊ နသဒ္ဒဟာမိ၊ မယုံနှင့်ပါ၊ မှတိ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏ ထေ ရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဝမ္ဘကဏ္ဍေ ၊ ရေကန်ကြီး ဥဒကံ ရေကို၊ ဝဟေတွာ ခပ်ယူ၍၊ မိလိန္ဒံ ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ သညာပေသိ၊ သိစေ၏ ကိ သညာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မှတံ ဥဒ ကံ ဤရေကို၊ ပါတေန၊ ထေးဖြင့်၊ ဓာရိတံ ယထာ၊ ဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ တံပိ ဥဒကံ၊ ထိုထေးသိန်း ရှစ်သောင်းအထုဂ္ဂိသော ရေကိုလည်း၊ ဝါတေန၊ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း အထုဂ္ဂိသောလေဖြင့်၊ ဓာရိတံ၊ ဆောင် အပ်၏ မှတိ၊ ဤသို့၊ သညာပေသိ၊ သိမှတ်စေ၏။ ။ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊

အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပထဝီသန္ဓာရကပญှာ၊ပထဝီသန္ဓရက ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗာနတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄၇-နိရောဓနိဗ္ဗာနပญှာ၊

ရာဇာ၊ ဗိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊နိရောဓော၊လောဘစသည်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်မည်ပါသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နိရောဓော၊လောဘစသည်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာမနိဗ္ဗာန်၊ ကြေဝိနိဗ္ဗာန်မည်ပေ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကထံနိရောဓော၊အာဘတ်သို့ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်မည်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိန်းကုန်သော၊ ဗာလဝုဒ္ဓနာ၊ မသိဉာဏ်မြင် ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဏ္ဏတ္ထိကဗာဟိရေ၊ အဏ္ဏတ္ထိကဗာဟိရဖြစ်သော၊အာယတနေ၊အာယတနဠာ၊အာဟိနန္ဒနိ၊အလွန်တပ်မက်နှစ်သက်ကုန်၏၊အာဟိဝဒန္တိ၊တပ်မက်ဝမ်းမြောက်ယောင်ယမ်းစွဲဆိုကုန်၏၊အဇ္ဈောသာယ၊ သက်ဝင်၍၊ဟိဠန္တိ၊တည့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုဗာလဝုဒ္ဓပုထုဇဉ်တို့သည်၊ တေန သောတေန၊ ထိုတပ်မက်ဖွယ်ရာတဏှာရေယာဉ်ဖြင့်၊ ဝုယ္ဟန္တိ၊ပြောပါးကုန်၏၊ဟောတိယာ၊ပန္ဒိသန္ဓေနေခြင်းဘေးမှ၊ဇရာမရဏေန၊အိုခြင်းသေခြင်းဘေးမှ၊သောကေန၊စိုးရိမ်ခြင်းဘေးမှ၊ပရိဒေဝေန၊ငိုကြွေးခြင်းဘေးမှ၊ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းဘေးတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဘေးတို့မှ၊ ဥပယာသေဟိ၊ ဂ္ဂိုက်ကြီးတင်ငင် ပင်ပန်းခြင်း ဘေးတို့မှ၊ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊နပရိမုစ္စန္တိ၊မလွတ်ကုန်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ငါဟောပြီ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ စ၊ထိုမှပြန်သောနည်းဆားဖြင့်၊သုဘဝါခေါ်၊ ပရိယတ်မဂဓိထိအကြားအမြင်ရှိပေသော၊ အရိယသာဝကော၊ဘုရား၊ရှင်တပည့်တော်ကား၊ အဏ္ဏတ္ထိကဗာဟိရေ၊အဏ္ဏတ္ထိကဗာဟိရဖြစ်သော၊အာယတနေ၊ အာယတနဠာကိ၊ နာဘိနန္ဒတိ၊မတပ်မက်နှစ်သက်၊ နာဘိဝဒတိ၊ တပ်မက်ဝမ်းမြောက်ယောင်ယမ်းစွဲဆိုခြင်းမရှိ၊ အဇ္ဈောသာယ၊ သက်ဝင်၍၊ နဟိဠတိ၊မတည့်၊ တံ၊ထိုအာယတနကို၊ တသ၊ထိုဘုရား ရှင်တပည့်တော်သည်၊ အနဘိနန္ဒတော၊မတပ်မက်ခဉ်၊အနဘိဝဒတော၊

တပ်မက်ခင်းခင်း ယောင်ယမ်းခြင်းမရှိစဉ်၊ အနုဏ္ဏောသယား၊ မသက်ဝင်မှု၌ကိန်းဖွေးတည်စဉ်၊ တဏှာ၊ဘဝတဏှာသည်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကိုယ်၊ချုပ်၏တဏှာနိရောဓာ၊တဏှာချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥပါဒါနဲ့ရောဓာ ဥပါဒါန်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘဝနိရောဓော၊ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘဝနိရောဓာ၊ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇရာမရဏ သောကပရိဒေဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဝိုးဝိုမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ချုပ်ကုန်၏။ ဝေါ၊ဤသို့၊ကေဝလဿ၊အလုံးစုံသော၊ဇရာ သေ ဒုက္ခကင်းခဲ့သော ထိုဆင်းရဲ အားပါင်း၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧवံ၊ ဤသို့လျှင်၊ နိဗ္ဗာန်ရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်မည်၏ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဘိန်တော်မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍနာဂ သေနုနာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကသ္သော၊ သင့်ထံ၌ကျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ကျောက်ဆိုပေ၏။ ၊ အဋ္ဌမိ၊ရှစ်ရက်မြောက်ကြည့်ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊နိရောဓနိဗ္ဗာနပဏ္ဍာ၊ နိရောဓနိဗ္ဗာန ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိဘာ၊ပြီးဆုံး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၀–နိဗ္ဗာနလဘနပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ၊ဒိသိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ကျောက်ဆိုသတဲ့၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ကျောက်ဆိုသနည်း၊ ဘဏ္ဍနာဂ၊သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသော သူတို့သည်မင်း၊နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကိုကြားထားကြ၏၊ရအာပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ကျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသော သူတို့သည်မင်း၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန် ကိုကြားနာခဲ့ကြ၏၊ မမ်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ် ဩဝါဒကဲ့သို့ ယောဟ၊အကြင်သူ သည်၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ပဋိ. ဌာ၊ကျင့်သည် ဖြစ်၍၊အတိ၊ညွှတ်ချခဲ့မူ၊ သိအပ်သော၊ဒုက္ခသစ္စာတရား၊တို့ကို၊ အတိ၊ဝေနာ တိ၊ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုသိ၏၊ပရိ၊ညွှတ်ချခဲ့မူ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာ တရား၊တို့ကို၊ပရိ၊ဇာနာတိ၊ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ဝဟာ၊တ၊ဇ္ဇ၊ခဲ့မူ၊ပယ်အပ်သော သမုဒယသစ္စာတရား၊တို့ကို၊ပ၊ဟာတိ၊ပယ်စွန့်၏။ ဘာ၊ဝေတ၊ဇ္ဇ၊ခဲ့မူ၊ပွါး

များအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွါးများ၏၊သစ္စာကာတဗ္ဗေ
ဝေ့ဝှေ့၊မျက်မှောက်ပြုအပ်သောနိုဗာန်ရောခ၊သစ္စာတရားတို့ကို၊သစ္ဆိကရောတိ၊
မျက်မှောက်ပြု၏၊သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊လဘတိ၊ရနိုင်၏
မှတ်၊ဤသို့၊ အဟာ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ ။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျော၊ သင့်လျော်ကျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ
ပေ၏၊မှတ်၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ ။နဝမိ၊ကိုးရတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြင့်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊လဘနုဗျာ၊ရခြင်းကိုမေ၊သောပြဿနာမေးခွန်း
သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄၉-အဃဘက္ခသနိဗ္ဗာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊
အဘယ်သို့ လျှောက်ပါသနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ နလဘတိ၊မရ၊သော၊
ထိုသူသည်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သုခံ၊ချမ်းသာ၏ဟု၊ဇာနာတိ၊သိနိုင်သလော၊
မှတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်
ကို၊နလဘတိ၊မရ၊သေး။ သော၊ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သုခံ၊ချမ်းသာ
၏ဟု၊အာမဇာနာတိ၊ ကြောင်းသိနိုင်၏၊မှတ်၊ ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ
၏၊ ။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊အလဘန္တော၊
မရပါဘဲ၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၏ဟု၊ကထံဇာနာတိ၊အဘယ်သို့
သိနိုင်သနည်း၊မှတ်၊ ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊တံ၊
ထိုငါဟောထက္ခံ့ သော၊စကား၊ကို၊ ကိံ မည်သည်၊ အသို့အဘက်မေ့ သနည်း၊
ဟောသံ အကြင်သူတို့၏၊ ဆိန္နဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊နဟောန္တိ၊ရှိ
သည်မဖြစ်ကုန်၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဟတ္ထပါဒဆေ့ခန်း၊လက်ခြေပြတ်ခြင်း
ကို၊ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၊ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်လိမ့်သော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ပုစ္ဆိ
မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အာမဇာနေယျုံ၊ပြေပ်သိကုန်ရာ၏၊
မှတ်၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ ကထံဇာနေယျုံ၊အဘယ်သို့သိကုန်ရာသ
နည်း၊မှတ်၊ဤသို့ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အညေသံ၊
ဒိဋ္ဌိမှဘပါးကုန်သော၊ဆိန္နဟတ္ထပါဒါနံ၊ပြတ်သောခြေလက်ရှိသူတို့၏၊ပရိ
ဒေဝိတသဒ္ဒံ၊ငိုကြွေးသောအသံကို၊သုတွာ၊ ကြား၊ထက်၍၊ဟတ္ထပါဒဆေ့ခန်း
ခြေလက်ပြတ်ခြင်းကို၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၊ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ မှတ်၊ဤသို့၊

အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုတော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဧဝမေတဲ့ခေါ်၊ ဤအတူသာ ရှုရင်၊ ယောသံ၊ အကြောင်သုတ္တိသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မျက်မှောက်ထင် ထင်မြင်တော်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်၊ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုတော်၊ ။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏တော်၊ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုတော်၊ ။ ဒသမိ၊ ဘယ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနသဏ္ဌာနိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အလဘန္တ သော၊ မရသောသူအား၊ သုခဘာဝဇာနနဝတ္ထု၊ ချမ်းသာသည်တို့၏အဖြစ်ကိုသိ ခြင်းပြုသည်နှင့်မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

စတုဏ္ဏော၊ ထေးရဟို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဝဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာနဝဂ် သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ၊

၂-ပိဋကနိပဋ္ဌာ-၅-ဗုဒ္ဓဝဂ်။

၅၀-ဗုဒ္ဓသုတ္တနိဒ္ဒေသ

ရာဇာ၊ ပိဋကနိပါတ်မင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ် သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မိဇ္ဈော၊ ခြင်ရိုက်ဘူးပါ သလော၊ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုတော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ မ ခြင်ရိုက်ဘူးပါ၊ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ထိုသို့မခြင်ရိုက်ရ သော်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အာစရိယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မိဇ္ဈော၊ ခြင်ရိုက်ဘူးပါသလော၊ မြတ်၊ ဤသို့လျှောက် ထတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ ဝါတို့၏ဆရာများထည်း မခြင် ရိုက်ရပေ၊ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ နတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့ဘကား၊ မြတ်၊ ဤသို့အပြစ်တင်လတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်း မြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအုံ့၊ တိမဝတိ၊ တိမဝန်အရပ်ရှိက်။ ဥဟသိ၊ ဥဟာခဲ့၏၊ ဥဟာမြစ်ကို။ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိဋ္ဌာကိ၊ မြင်ဘူး၏လော၊ မြတ်၊ ဤသို့ မေးတော် မူသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ မမြင်ဘူးပါ။ မြတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက် ဆိုတော်၊ အဟာ၊ ထိုသို့မခြင်ရိုက်ရသော်၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ ပိတာ ရာဇိတိ ဝ၊ ခမည်းတော်စသည်တို့သည်၊ ဥဟသိ၊ ဥဟာခဲ့၏၊ ဥဟာမြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူး

ပါသေးသော၊ ဈာန်၊ ဤသို့ မေးတော်မူသော်၊ ဘုန်းကြီး အရှင်တုရား၊ နတ်၊ မြင်၊ ဘူးပါ၊ ဈာန်၊ ဤသို့၊ စကား ရှိသော်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ် တေနတ်၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဥဟာနဒိ၊ ဥဟာမြစ်သည်၊ နတ်ရှိခဲ့တကား၊ ဈာန်၊ ဤသို့ပုဏ္ဏား မေးတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီး အရှင်တုရား၊ အထွတ်ရှိပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥဟာနဒိ၊ ဥဟာမြစ်ကို၊ ကိုယ်ပိုဒိုဒ္ဓား၊ အကယ်၍ကား မမြင်ဘူးချေ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိတရေပိ၊ ခမည်းတော်သည်လည်း၊ ဥဟာနဒိ၊ ဥဟာမြစ်ကို၊ ကိုယ်ပိုဒိုဒ္ဓား၊ အကယ်၍ကား မမြင်ဘူးချေ။ အဝိစရေ ထပိ၊ ထိုသို့ပင် မမြင်ဘူးသော်သည်းလည်း၊ ဥဟာနဒိ ဥဟာမြစ်ကို၊ ကိုယ်ပိုဒိုဒ္ဓား၊ အကယ်၍ကား မမြင်ဘူးချေ။ အဝိစရေ ထပိ၊ ထိုသို့ပင် မမြင်ဘူးသော်သည်းလည်း၊ ဥဟာနဒိ ဥဟာမြစ်သည်၊ အထွတ်ရှိပါ၏။ ဈာန်၊ ဤသို့သော်လတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ ယူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကိုယ်ပိုဒိုဒ္ဓား၊ အကယ်၍ကား မမြင်ဘူးချေ။ မေ၊ ငါ၏၊ အာစရိယတိပိ၊ ဥဒ္ဒေါယပ်ဆရာတော်သည်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကိုယ်ပိုဒိုဒ္ဓား၊ အကယ်၍ကား မမြင်ဘူးချေ။ အဝိစရေ ထပိ၊ ထိုသို့ပင် မမြင်ဘူးသော်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အထွတ်ထင်ရှားရှိတော်မူ၏။ ဈာန်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်တော်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဈာန်ဤသို့၊ အတော်စပ်လျှောက်ဆိုပေ၏။ ပဌမာ ကြားပြီးရှာသော၊ ဗုဒ္ဓသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အထွတ်ထွတ်ပမာ။ ရှိခြင်းမရှိခြင်းပြသ နှာမေးခွန်းသည်၊ နှဿိတာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅၁-ဗုဒ္ဓသာဝကတေဘုန်းကြီးရှာပေသည်။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အ ဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် တုရား၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဇ္ဇာ ရော၊ အတုမရှိပါသော်၊ ဈာန်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အာမ အနုဇ္ဇာ ရော၊ ပြည့်စုံအတုမရှိပေ၊ ဈာန်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိမ်းကိုယ်တော်အရှင်တုရား။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မ မြင်ဘူးတဲ့ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဇ္ဇ ရော၊ အတုမရှိဟု၊ ကထံ ဘော နာတိ၊ အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါသနည်း၊ ဈာန်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့ သော်ကား၊ ကိံ မညသိ၊ အ ဘယ်အော်မ သနည်း။ ယေတိ၊ အတ္ထိ ယေ ဘုံသည်၊ မဟာသာ ဗုဒ္ဓ၊ မဟာသ

မုဒ္ဓ ဈာပင်ထယ်ကို၊ အဓိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မဖြင့်ရဘူးလော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မဟာ
သမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာပင်ထယ်သည်၊ မဟန္တောဒေါ၊ ကြီးကြွယ်ထူ၏၊ ဂန္ဓိ
ရော၊ အစေတ်နက်၏၊ အဝေးမယူ၊ တင်းတောင်းထုတ်ဝေ့မရေတွက်နိုင်၊ ဒုပ္ပရိ
ယောဂါ၊ တော၊ သက်ပင်ကို ခင်ရှိခဲ့၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်သမုဒ္ဒရာပင်ထယ်သို
ပဋ္ဌ၊ ငါ့စင်းကုန်သော၊ ဗုမ္ပ၊ မဟာနဒီယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်၊ သတတံ။
အမြဲနိစ္စလျှင်၊ ဌိတံ၊ အခါမပြတ်၊ အတ္ထိ၊ ဆင်းသက်ဝင်ရောက်ထုန်၏
သေယျထိဒံ၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ် အဘယ်နည်းဟူမူ၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဟမုနာ၊ ယမုနာမြစ်လည်းကောင်း။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ်
လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်လည်းကောင်း။ မဟီ၊ မဟီမြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ သည်တို့တည်း။ တသေ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ ပင်ထယ်ကြီး၏
ဥဒဏ်ကြီ၊ ရေလုံ့ သည့် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပူရတ်ကြီ၊ ပြေ့ သည့်အ
ဖြစ်သည့်သည်းကောင်း။ နေ၊ ဝတ္ထာ ဟုတ်။ မသင်ခိုင်ခဲ့ ယောဟု၊ ဘာနေ့ယူ
သိခိုင်ကုန်သလော၊ ဣတိ ဤ သို့ ပုဏ္ဏ ၊ မေ၊ တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ အာမဘာနေ့ယူ၊ ကြောင်သိခိုင်ကုန်ပေ၏။ ဣတိ ၊ ဤ သို့ လျှောက်လတ်
သော်၊ မဟာရာဇာ ၊ မင်းကြီး၊ ဘေ ၊ ဟေ ၊ ခေါ်။ ဤ အတူ ၊ ဘာ ၊ လျှင်၊ မဟန္တော
ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံ ၊ ဝင်ကုန်သော၊ သာ ၊ ဝကော ၊
တပည့်သားကျောင်းသံဃာတော်တို့ကို၊ ပဿိတ္ဝာ ၊ မြင်ရ၍၊ ဘဂဝါ ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနုဇ္ဇာရော ၊ အတုမဂ္ဂါ ၊ ဣတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဘုန်းမိ ၊ သိနိုင်၏ ၊ ဣတိ ၊
ဤ သို့ ၊ အဝေါစ ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ ၊ နာဂသေန ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော ၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ ၊ ဖြစ်ပါ၏ ၊ ဣတိ ၊
ဤ သို့ ၊ အဝေါစ ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ ဣတိ ယော ၊ နှင်ခဲ့ကို ၊ ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော ၊ ဘဂဝတော ၊ ဘုန်းတော် ၊ ရှေ့ကပါ ၊ နှင့်ပြည့်စုံ ၊ တော်မူ
သော ၊ ဗုဒ္ဓ ၊ ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၊ ၏ ၊ အနုဇ္ဇာရော ၊ ဘဂဝတ ၊ ဟု ၊ ။ အတုမဂ္ဂါ ၊ သည့်အဖြစ်
ပြုသနားမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗုတာ ၊ ပြီ ၊ ဆုံ ၊ ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၅၂–ဗုဒ္ဓသဿ အနုဇ္ဇာရတာ ဝေဒနာ ပဏှာ၊

ရာဇာ ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ ၊ လျှောက်ဆို၏ ၊ ကိံ ၊ အာဟ ၊ အဘယ်
သို့လျှောက်ဆိုပါသနည်း။ ဘန္တေ ၊ နာဂသေန ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် ၊ အရှင်
ဘုရား ၊ ဗုဒ္ဓ ၊ ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည် ၊ အနုဇ္ဇာရော ၊ အတုမဂ္ဂါ ၊ ဣတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဘေ ၊ ဒနိ
တုံ ၊ သိခြင်းငဋ္ဌ ၊ သဏ္ဌာ ၊ စွမ်းနိုင်ပါ ၏ ၊ လော ၊ ဣတိ ၊ ဤ သို့ ၊ အာယ ၊ လျှောက်ဆို

ဏီ၊ ။မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိဟု၊ဘေဒီတုံ၊သိခြင်းငှါ၊အာမသက္ကာ၊ကြောင့်စွမ်းနိုင်ပေဏီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဓိန္ဓိတော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊အတုမရှိဟု၊ဘေဒီတုံ၊သိခြင်းငှါ၊ ကထံသက္ကာ၊အဘယ်သို့စွမ်းနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူး သည်ကား၊ တိသဟေရောနာမ၊တိသဟေရမည်သော၊ထေရစရိယော၊စာရေးဆရာကြီး သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ကာလကိတ္တသ၊သေလွန်သောစာရေးဆရာကြီး၏၊ဗဟုနီ၊များစွာကုန်သော၊ဝဿာနီ၊ နှစ်တို့သည်၊ အဇ္ဇတိတာနီ၊ကျော်လွန်ကုန်ပြီ၊သော၊ထိုစာရေးဆရာကြီးကို၊ ကထံဥာယတိ၊အသို့ရှိမရှိသိအပ်ပေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးကော်မူ၏၊ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊လေခေနု၊ ရေးထားသောစာဖြင့်၊ ဥာယတိ၊သိအပ်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင် ယော၊အကြင်သူသည်၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ ပသာတိ၊ရှုမြင်ဏီ၊သော၊ထိုသူ သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသာတိ၊ရှုမြင်နှင်ဏီ၊တိ၊သင့်စွ၊မဟာ ရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊တရား၊တော်ကို၊ ဒေသိတော၊ဟော၊တော်မူအပ်ဏီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာ၊ဟ၊ဓိန္ဓိဆုံတော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်ထေါ်ထေါ်ကပ်တော်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေဏီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်ဆိုပေဏီ၊ ။တတိယာ၊သုံးခုတို့ဏီ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အနုတ္တရဘာဝစာနနုပဌာ၊ အတုမရှိသည့်အဖြစ်ကိုသိခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၅၃–မဗ္ဗဒိဋ္ဌာပဌာ၊

ရာဇာ၊ ဓိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်ဏီ၊ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊တရား တော်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊သိမြင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေဏီ၊ ။မဟာ ရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ခေါ၊ ဘုရားဆောင်အပ်နည်းနာမြတ်ဖြင့်သာ လျှင်၊ဗုဒ္ဓပညတ္တိယာ၊ခေါ၊ဆုရားပညတ် သိစေအပ်သောသိက္ခာအကျင့်ဖြင့်

သဘ္ဘာ၏ဝိပဿနာ၊အသက်ထက်ဆုံးသောဝေဒနာတို့သည် ဝတ္ထုတူ၏ရှိသေစွာကျင့်အပ်၏။ဟု၊ဤသို့။ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဘုန်းတော်ရှင်သခင်၊ နာဂသိန်ဂိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ကလျှောသင့်ထျော် ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိုဖြစ်ပါပေ၏။ ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ထျောက်ဆို၏။ ။စကုတ္တိ။ သေးခုတ်ခြင်း ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒိဋ္ဌာပညာ၊ တရားကို သိမြင်သော ပြဿနာမေးခွန်းပည်၊ နိဗ္ဗာန၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅၄-နုစသက်မနုဗေဒိသန္ဓဟနာပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ထျောက်ဆို၏၊ကိ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ထျောက်ပါသနည်း၊ဘုန်းတော်ရှင်သခင်၊ နာဂသိန်ဂိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ နုစသက်မတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစုံတရာ မပါမပြောင်းရှေ့ပါဘဲ၊ ပဋိသန္ဓဟတိစ၊ပဋိသန္ဓေထည့်စွဲနေရပါသလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊မေးထျောက်လေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နုစသက်မတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစုံတရာမပါမပြောင်းရှေ့ပါဘဲ၊ အာမပဋိသန္ဓဟတိစ၊ ကြောင်ပဋိသန္ဓေထည့်စွဲနေရပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘုန်းတော်ရှင်သခင်၊ နာဂသိန်ဂိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ နုစသက်မတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစုံတရားမပါမပြောင်းရှေ့ပါဘဲ၊ ကထံပဋိသန္ဓဟတိ၊ အဘယ်သို့ ပဋိသန္ဓေစွဲနေရပါသနည်း။ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊မေးထျောက်၏။ ။ကြေပမ်းဥပမာကို၊ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ထျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊တစုံတဦးသော၊ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပဒီပတော၊မီးတိုင်မှ၊ ပဒီပံ၊မီးကို၊ပဒီပေယျ၊ ညှိတွန်းရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊အသို့နည်း၊ သော၊ပဒီပေါ၊ထိုမီးသည်၊ ပဒီပမှာ၊မီးတိုင်မှ၊ သင်္ကန္တိ၊ခွာ၍၊ ပြောင်းရွှေ့သေသလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တို။မေးတော်မူ၏။ ဘုန်းတော်ရှင်သခင်၊ အရှင်သုရား၊ နဟိ၊မပြောင်းမရွှေ့ ပါ။ဟုတိ၊ ဤသို့ထျောက်ထပ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေါ၊ဤအတူ သာသည်း၊ နုစသက်မတိ၊ဤဘဝမှလည်းမပြောင်းမရွှေ့ဘဲ၊ ပဋိသန္ဓဟတိစ၊ပဋိသန္ဓေထည့်စွဲနေရ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘိယျော၊ထို့ထက်အလွန်၊ကြေပမ်းဥပမာကို၊ကရောဟိ၊ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဟုတိ၊ဤသို့ထျောက်ထပ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တွေ့သင်မင်းကြီး

သည်၊ ဒေဝဒတ္တကော၊ ပေါ်ရှယ်စဉ်၊ သင်္ကန်းကော၊ ဖြစ်ထက်၍၊ သိလောကာ စရိုက်သော၊ ကဗျာတွဲဆရာ၏ သန္ဓိကော၊ အထံ၌ကပ်၊ ကိုယ်သိုးထောက်၊ တရုတ်တရားသောကဗျာအတွဲကို၊ ဂတိတံ၊သင်ယူဘူးသည်ကို၊ အတိစသော သိမှုမှတ်မိဘူး၏ထော၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့မေးလတ်တော် ၊ဘန္တေ၊အရှင်တုရား၊ အားမစေနာမိ၊ ကြောင်မှတ်မိပါ၏၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့အားဟ၊ ဝေဿာဂါ၏ မဟာရောစ၊မင်းမြတ်၊ ကိုယ်အယူနည်း၊ သောသိလောကော၊ ထိုကဗျာအတွဲ သည်၊အခေါ်ဒိုးယမ္ပာ၊ဆရာမှ၊သက်ရှေ့ခေါ် ပြောင်းရွှေ့ထားသော၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၊သည်၊ဘန္တေ၊အရှင်တုရား၊နတ်၊ထိုသို့မပြောင်းမရွှေ့ပါ၊ ဖွားတိ၊ဤသို့ဝေဿာဂါ၏ မဟာရောစ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ်၊ဤ၊ ကဗျာ၊သည်၊ နစ ပကာမတိ၊ ဤဘဝမှဘဝတိုက်ရာမပြောင်းရွှေ့တဲ့ပဋိသန္ဓေ ဟာကိစ္စ၊ပဋိသန္ဓေ၊သည်းဟည်းနေ၏၊ ဖွားတိ၊ဤသို့အားဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကုတ်ယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထောက်ထား ထိုက်ပေတ်၊ သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့ ၊ အဝေါစ၊ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ပဠမိ၊ငါ၊ရှင်ကို ကိုယ်၏ပြည့်ကြွယ်ကြောင်းဖြစ်သော၊နစသက်မနုပဋိသန္ဓဟ နာပညာ၊ ဤ ဘဝမှမရောင်းမရွှေ့ဘဲပဋိသန္ဓေစွဲနေရခြင်းပြဿနာမေးခွန်း သည်၊နိဗ္ဗာန၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅၅-ဝေဒဂူပညာ၊

ရာဇာ၊ဗိလိန္ဒမင်းကြီး၊သည်၊အာဟ၊ထျော်ဆိုပြန်၏၊ကိုယ်အာဟ၊အဘယ် သို့ထျောက်ဆိုသနည်း၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန်ကုတ်ယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝေဒဂူ၊ရဟန္တာကို၊ဥပယဇ္ဈတိ၊ ၊အောပါသထော၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့အားဟ၊မေး ထျောက်၏၊သောရော အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ်စင်စစ်ပရမတ္ထမဟုတ်၊စမ္မတိ၊ဟုအားဖြင့်၊ဝေဒဂူ၊ဟန္တာကို၊ဥပယဇ္ဈတိ၊ မရှိအပ်သေး၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့အားဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပေတ် သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊ဖွားတိ၊ဤသို့အား ဝေါစ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဆင်ခြင်ခြောက်ရာ တို့၏ပြည့်ကြွယ်ကြောင်းဖြစ် သော၊ဝေဒဂူ၊ပညာ၊ဝေဒဂူ၊ပြဿနာမေးခွန်း၊သည်၊နိဗ္ဗာန၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၅၆–ဣမမ္ပာကာယာအညံကာယံသက်မစညာ၊

ရာဇာ၊ဝိသိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဆာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုဏ်အာဟာ၊အ
ဟာသ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊ ဣမမ္ပာကာယာ၊ဤခန္ဓာကိုယ်မှ၊အညံ၊တပါး၊သော၊ကာယံ၊ခန္ဓာ
ကိုယ် သို့/ပက်မတိ၊ပြောင်း၍ရှေ့သော၊ကောဓိ၊တရုတ်တဦး၊သော၊သတ္တော
သတ္တပါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ဟုတိ၊သို့ဤ၊အာဟာ၊မေးလျှောက်၏၊ ။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နဂါး၊ထိုသို့မရှိပေ၊ဟုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊
ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမမ္ပာကာယာ၊ဤခန္ဓာ
ကိုယ်မှ၊အညံ၊တပါး၊သော၊ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်သို့၊သက်မရှေ့၊ပြောင်း၍ရှေ့
ရှင်း၊သည်၊ယဒိနုတ္ထိ၊ အ ။ ။ ၏မရှိခဲ့ဆုံ၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
ကမ္မေတိ၊ကံတို့မှ၊ရေတ္တော၊လွတ်သည်၊ဘဝိသတိ၊နဋ္ဌ၊ဖြစ်ထတ္တံ့လော၊ဟုတိ
ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယဒိနုပဋိသန္ဓေ
ယေ၊အကယ် ၏ပဋိသန္ဓေမနေရြားဆုံ၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊
ကမ္မေတိ၊ ကံတို့မှ၊ရေတ္တော၊ လွတ်သည်၊အာမ ဘဝိသတိ၊ ကြောင်ဖြစ်ပေ
ထတ္တံ့၊စ၊စင်စင်သော်ကား၊ယသ္မာ၊ခေါ်၊အကြင်ကြောင့်၊ပဋိသန္ဓေတို
သန္ဓေ၊နေ၍၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပါပကေတိ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ကမ္မေတိ၊
ကံတို့မှ၊နမုတ္တော၊မလွတ်နိုင်၊ ဟုတိ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။
ကြေပမံ၊ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊သော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ထက်း ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ကောဓိဒေဝ၊တ
ရုတ်ဘဦး၊သော၊ဝုဒိသော၊ သောကျိုး၊သည်၊အညတရသော၊တဦး၊သော၊ဝုဒိ
သော၊သောကျိုး၏၊အမှီ၊သရက်သီး၊ကို၊အဝဟာရေယျ၊ခိုးယူရာ၏၊ကို၊
အသို့နည်း၊ သောဝုဒိသော၊ ထိုသောကျိုး၊သည်၊ဒဏ္ဍာ၊ပုဗ္ဗော၊ ဒဏ်ထိုက်
သင့်သည် ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၊သလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊။
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဒဏ္ဍာ၊ပုဗ္ဗော၊ ဒဏ်ထိုက်သင့်သည်၊ အာမ၊ဘဝေယျ၊
ကြောင်ဖြစ်ရာပါ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဟေနု၊ထိုသရက်ဥယျာဉ်အရှင်သည်၊ ရောဝိတာနိ၊ ဝိုက်ပျိုး၊အပ်ကုန်သော၊
ယာနိ၊အမျိုး၊နိ၊ အကြင် သရက်သီး၊တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊သော၊ထိုသူ
သည်၊ တာနိ၊အမျိုး၊နိ၊ ထိုသရက်တို့ကို၊ နခေါ၊အဝဟရိ၊ မခိုးချေတကား၊
ကသ္မာ၊အဘာယ်ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍာ၊ပုဗ္ဗော၊ ဒဏ်ထိုက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်
ရာသနည်း၊ဟုတိ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တာနိ

အမ္မာနိ။ ထိုမူလ သရက်သီးတို့ကို၊ နိဿယ။ အဖြိုပြု၍၊ ဝေတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တည်ရာ၊ ထိုကြောင့် ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ ဒေါ်ထိုက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ သည်ကား၊ ဣမိနာ နာမဂ္ဂေန၊ ဤနာမ်ရှင်ဖြင့်၊ သောဘ ထံ ဝါ၊ ကောင်းသည်သည်း ဖြစ်သော၊ အသောဘ ထံ ဝါ၊ ယုတ်မာသည် သည်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောတိ ပြု၏၊ တေန ကမ္မေန၊ ထိုကံဖြင့်၊ အညံ၊ တပါး သော၊ နာမဂ္ဂေါ၊ နာမ်ရှင်သည်၊ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝါ ပကေတိ၊ ယုတ်မာ ရုန်သော၊ ကမ္မေတိ၊ ကံတို့မှ၊ နပရိ ရဇ္ဇော၊ မလွတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဘိက္ခုဆိုတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်စေ လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝေါ ဝ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ သဏ္ဌာ ဓိ၊ ခုနစ်ရက် ကို၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဣမမ္ဟာ ကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ၊ အညံ ကာယံ၊ တပါး သော ခန္ဓာကိုယ်သို့၊ သင်္ကာမပညာ၊ ပြောင်းခြင်းပြုသနာမေး ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊

၅၇—ကမ္မဗဟုတ္တနံ အတ္ထိ ဘာဝပညာ၊

ရာဇာ၊ ဗိုလိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ် သို့လျှောက်ပြန်သနည်း။ ဘဒ္ဒေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုတော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမိနာ နာမဂ္ဂေန၊ ဤနာမ်ရှင်ဖြင့်၊ ကုသလံ ဝါ၊ ကုသိုလ်သည်းဖြစ်သော၊ အကုသလံ ဝါ၊ အကုသိုလ်သည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတံ ပြုအပ်၏၊ ကုတိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ကာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန် သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ အနုဗေ ခဿ ယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဆာယာ ဝ၊ မိမိအ ရိပ်ကဲ့သို့၊ အနုပါယိနီ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပေ၏၊ ။ ဘဒ္ဒေ အရှင်ဘုရား၊ ။ တာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့ကို၊ ဣဒါနေ ရာဇာ ကိံ ထသည်းကောင်း။ ။ ဣဒါ ဝ ၊ ဤအရပ်၌ကို ထသည်း ကောင်း၊ တာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ ပနေ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့ကို၊ ဣဒါ ဝ ၊ ဤအရပ်၌ကို ထသည်းကောင်း။ ဣဒါ ဝ ၊ ဤအရပ်၌ကို ထသည်းကောင်း၊

တာနိုကမ္မာနိ၊ထိုကံတို့သည်၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဒသေဿ၊ ပြခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတက်ကောင်းပေ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဤပမ်ပညပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဟုတိ၊ဤသို့ လျှောထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုဝါဟောထက္ကို့သောစကား ကို၊တွံ၊သင်သည်၊ကိ၊မည်သို၊အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ယာနိမာနိ ရတ္ဌာနိ အကြင်သစ်ပင်တို့သည်၊ အနိုပဋ္ဌာဟ ၊ နိ၊ အသိုးမသိုးသေးကုန်၊ တေသံ ရတ္ဌာနံ၊ထိုသစ်ပင်တို့၏၊ ဖလာနိ၊အသီးတို့ကို၊ ဟုဝေါ၊ဤအရေပ်နှိုက်သည်း ကောင်း၊ ဟုဝေါ၊ဤနေရာနှိုက်သည်းကောင်း၊ တာနိဖလာနိ၊ထိုအသီးတို့ သည်၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဒသေ ၊တုံ၊ပြခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊တတ် ကောင်းဆုံးထော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ နတိ၊မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဟုတိ၊ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ အဟေ၊ဆိုနှာယား၊မပြတ်မကင်းသေးသော၊ သန္ဓာတိယား၊အစဉ်ဖြင့်၊ တာနိကမ္မာနိ၊ထိုကံတို့ကို၊ ဟုဝေါ၊ဤအရေပ်နှိုက် ထည်းကောင်း၊ ဟုဝေါ၊ဤနေရာနှိုက်ထည်းကောင်း၊တာနိကမ္မာနိ၊ထိုကံတို့ သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဒသေ ၊တုံ ၊ပြခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတက်ကောင်းပေ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ကလ္လော၊သင့်တော်ထျောက်မတ်သည် အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊အဌမိ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂ ဗ္ဘဝေါနံ၊ ကံ၏အကျိုးတို့၏၊ အဏ္ဍိ ဘာဝပညာ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ပြသောနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၅၈–ဥပဓိတိစာနနပညာ၊

ဟာစ၊ ဒိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ ၊အာဟ၊ အာဟယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘဏ္ဍန္တာ၊ဝေသန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်သုရား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဥပဓိတိ၊ပစိသန္ဓေတည်နေရ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ဥပဓိသာ၊ပိ၊ပစိသန္ဓေတည်နေ၊ဦးဆုံ၊ဟု၊ဟေတု၊ထိုဆုံလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ယော၊အ ကြင်သူသည်၊ဥပဓိတိ၊ပစိသန္ဓေနေ၏၊သော၊ထို့သူသည်၊ဥပဓိသာ၊ပိ၊ပစိ သန္ဓေနေရဆုံ ဟု၊ အာမဟေတု၊ကြောင့်သိနိုင်ပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊

ဓိန္ဓဆိုတော်မူ၏။ ၊ဩဝါဒ၊ဥပမာကို၊ ကရောတိပြုတော်မူပါ ဦးသော၊ ဖုတိ၊ဤသို့ယျောက်ထံတော်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအား ဖြင့်၊ကဿကော၊ လယ်လုပ်သော၊ဂဟပတိကော၊သူကြွယ်သည်၊ဇီဝေန၊ ဟို၊ဧတ္ထ၊ကို၊ပထဝိယံ၊မြေပြင်ဖို့က်၊ ဒိဋ္ဌပိတ္ထာ ဟိုက်ဟို၊ကျ၊သမ္ဘာ၊ကောင်း ရွာ၊ဒေဝေ၊ဆိုဃီး၊သည်၊ဝဿဏ္ဏေ၊ရွာသည်ရှိသော်၊ဥတ္တဲ့၊စပါ၊သည်၊ဒိဋ္ဌတ္ထိ သကိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ဟေနာတိ၊သိန္ဓိ၏သလော၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ပုန္ဆ်ီ၊ မေ၊တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမ၊ဟာနေယျ၊ပြောသိရပါ၏ ဖုတိ၊ဤသို့ယျောလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူ သာသျှင်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ဥဒ္ဓတ္ထိ၊ပဝိသန္ဓေတည်နေရ၏။သော၊ထို သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ သာပါ၊ပဝိသန္ဓေတည်နေရဲ့၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ဟေနာ၊ကို၊သိန္ဓိ၏ ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဓိန္ဓဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျှော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ် ပည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ ပေ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊နဝမီ၊ကိုးခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓတ္ထိ ဟေနနဗျာ၊ ပဝိသန္ဓေနေခြင်းပြဿနာမေးခွန်း သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး၊ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅၉-ဗုဒ္ဓနိဒဿနဗျာ။

ရာဇာ၊ ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အာဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ဖုတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အာမအတ္ထိ၊ပြော်ရှိပေ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊ဓိန္ဓဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဖုဝ ဝါ၊ဤနေရာ၌ကို သည်းကောင်း၊ ဖုဝ ဝါ၊ ဤအရပ်၌ကို သည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဒဿေတု ၊ပြခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊တတ်ကောင်းဆံ့ သော၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ ပုန္ဆ်ီ၊ မေးလျှောက်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂ ဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အနုပါဒိသေသာယ၊ရှင်နာပ်အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာ နဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသော်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဖုဝ ဝါ၊ဤနေရာ၌ကို သည်းကောင်း၊ ဖုဝ ဝါ၊ဤအ ရပ်၌ကို သည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဒဿေတု ၊ပြခြင်းငှါ၊

နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ရှုကြ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ကြေပမ်ဥပ
မာကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ရှုတိ၊ဤသို့ရှောက်ထုတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုငါဟောသည်ကို.သောစကားကို၊ကြီ်မည်သည်၊အ
သို့အောက်မေ့သနည်း၊မဟာတော၊ကြီးစွားသော၊ဇာလမာနုသ ၊တောက်စ
သော၊အဂ္ဂိကွန္ဒ ၊သော၊မီးပုံ၏၊ယခုအခါ၊အကြင်မီးတောက်သည်၊ အဟူဂ်ိမာ
ချုပ်ပျောက်သော်ပြီ၊သာအစို့၊ထိုမီးတောက်ကို၊ ရှုဝေါ၊ဤနေရာ၌ကပ်သည်း
ကောင်း၊ ရှုဝေါ၊ဤအရပ်၌ကပ် သည်းကောင်း၊ အဘို့ရှိ၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့
ဒသေတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းဆုံ့လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ
မိန့်ဆိုကော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊မတတ်ကောင်းပါ၊သာအစို့၊ထို
မီးတောက်သည်။ နိဗ္ဗုတ္တ၊ချုပ်ပျောက်ပြီ၊ အဟူညတ္တိ၊မီးဟူသောပညတ်မရှိ
ခြင်းသို့၊ဂတာ၊ရောက်ပြီ၊ရှုတိ၊ဤသို့သော်ရှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ဇေမေဝေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုပါ
ဒိသောသာယ၊ရှုပ်နာပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနမါတ်ဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံသော်ပြီ၊ အဟူဂ်ိတော၊ ချုပ်ပျောက်သော်ပြီ၊ဘဂဝါ။
မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ရှုဝေါ။ ဤနေရာ၌ကင်း၊ ရှုဝေါ၊ ဤအရပ်၌ကင်း၊
အဘို့ရှိ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့ဒသေတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းပေ၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်ပစ်သော်ကား၊ ဓမ္မကာယေန၊တရားတည်း
ဟူသောကိုယ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
သက္ကာ၊တတ်ကောင်းပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တိ၊ထင်စွ၊ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်ပြီ
ရှုတိ၊ဤသို့ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျှော၊သင့်လျော်လျောက်စတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ၊ပေ
၏၊ရှုတိ၊ဤသို့ အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ဒသမိ၊ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓနိဒဿနပညာ၊ ဗုဒ္ဓနိဒဿနပြဿနာမေးခွန်းသည်
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ပဌမော၊ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။ ၊

၂–မိလိန္ဒပညာ–၆–သတိဝဂ်။

၆–ပဌမဓိတာနံကာယဝိယာဘာဝပညာ၊

ရာဇာ၊မိထိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ကြီ်အာဟာ၊အဘယ်
သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား

ပဒ္ဓတိတာနံ၊ ရေဟနိုးတို့သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်ပါသကဲ့သို့ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ပဒ္ဓတိတာနံ၊ ရေဟနိုးတို့သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ နဝိယော၊ မချစ်အပ်ချေ။ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပါဠိဆိုတော်မူ၏။ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်သုရား၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိသ၊ အဘာယတ်ကြောင့်၊ ကေသ၊ ယထ ဗုဒ္ဓခေါ်၊ တပ်မက်ခင်မင်သနည်း၊ မမာယ ထ ဗုဒ္ဓခေါ်၊ မြတ်နိုးသနည်း။ ဤသို့ လျှောက် ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန်း၊ မေးဦးအုံ့၊ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရံတခါ ရှိက်၊ သင်္ဂါ မဂတ သ၊ စစ်တိုက်ရာ သို့သက်ရောက်သော၊ တေ၊ သင်မင်း ကြီးအား၊ ကဏ္ဍ ဗ္ဗဟာ ရော၊ ခြားခတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ ကိ၊ ဖြစ်ဘုံ ထေ သ ထော၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်သုရား၊ အာမ ဟောတိ၊ ကြောင့် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသ္မိ နည်း၊ သော ဝ ထော၊ ထိုခြားခတ်ခိုသော အနာကို၊ အာ ရေ ဝေ နစ၊ လိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာလိမ္ပိယတိ နု ခေါ်၊ လိမ်းအပ်ပါသ ထော၊ တေ ထေ နစ၊ ဆီဖြင့်လည်း၊ မက္ခိယတိ နု ခေါ်၊ သုတ်နယ်အပ်ပါသ ထော၊ သုရ မေ နုံ ဥ ဏ္ဍံ ဒ္ဓာ သော၊ စောင့်ပတ ဒေ နစ၊ ပုဆိုးခြားဖြင့်လည်း၊ ပ ဝေ ဒ္ဓိယတိ နု ခေါ်၊ ယစ်ပတ် အပ်ပါ သ ထော၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်သုရား၊ အာ ထေ ပေ နစ၊ လိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာ မ အာ လိမ္ပိယတိ၊ ကြောင့် လိမ်းအပ်ပါ၏။ တေ ထေ နစ၊ ဆီဖြင့်လည်း၊ အာ မ မက္ခိယတိ၊ ကြောင့် သုတ်နယ်အပ်ပါ၏။ သုရ မေ နုံ ဥ ဏ္ဍံ ဒ္ဓာ သော၊ စောင့်ပတ ဒေ နစ၊ ပုဆိုးခြားဖြင့်လည်း၊ အာ မ ပ ဝေ ဒ္ဓိယတိ ယစ်ပတ် အပ်ပါ၏။ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ နု ခေါ်၊ အသ္မိ ပါ နုံ ဥ၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဝ ထော၊ အနာကို၊ ပိ ယော၊ ချစ်သည်ဖြစ်၍၊ တေ နု အာ ထေ ပေ နစ၊ ထိုလိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာ လိမ္ပိယတိ ကိ၊ လိမ်းအပ်သ ထော၊ တေ နု တေ ထေ နစ၊ ထိုဆီဖြင့်လည်း၊ မက္ခိယတိ ကိ၊ သုတ်နယ်အပ်သ ထော၊ သုရ မေ နုံ ဥ ဏ္ဍံ ဒ္ဓာ သော၊ တေ နု စောင့်ပတ ဒေ နစ၊ ထိုပုဆိုးခြားဖြင့်ထည်း၊ ပ ဝေ ဒ္ဓိယတိ ကိ၊ ယစ်ပတ် အပ်ပါ သ ထော၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်သုရား၊ မေ၊ အကျွန်စ်သည်၊ ဝ ထော၊ အနာကို၊ နဝိ ယော၊ မချစ်အပ်ပါ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မ ံ ဿ ဿ၊ အသားနှင့်၊ ရုဟနဋ္ဌာယ၊ ထွက်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ အာ ရေ ပေ နစ၊ လိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာ လိမ္ပိယတိ၊ ကြောင့် လိမ်းအပ်ပါ၏။ တေ ထေ နစ၊ ဆီဖြင့်လည်း၊ မက္ခိယတိ၊ သုတ်နယ်အပ်၏။ သုရ မေ နုံ ဥ ဏ္ဍံ ဒ္ဓာ သော၊ စောင့်ပတ ဒေ နစ၊ ပုဆိုးခြားဖြင့်ထည်း၊ ပ ဝေ ဒ္ဓိယတိ၊ ယစ်ပတ် အပ်ပါ၏။ ဤသို့၊ အာဟ၊

လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဗေဒေဟခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတာနှင့်ရဟန်းတို့သည်၊ ကာယော၊ကိုယ်ကို၊အဝိဇော၊ မချစ်အပ်ပေ၊ အထစ်ထိုသို့လျှက်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊အနဇ္ဇောသိတာ၊ တစ်မက်ခြင်း နှိုက်မနစ်မြုတ်ကုန်သော်၊ ဗြဟ္မစရိယာနှင့်ဟာယ၊ မြတ်သော သာသနာ တော်ကို ထောက် ပံ့ခြင်းငှါ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစခေါ်၊ စင်စစ် သော်ကား၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာယော၊ကိုယ်ကို၊ဝတောပမော၊အနာ နှင့်တူ၏ဟု၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ပဗ္ဗဇိတာ၊ရ ဟန်းတို့သည်၊ အနဇ္ဇောသိတာ၊ တစ်မက်ခြင်းနှိုက်မနစ်မြုတ်ကုန်သော်၊ဝတ္ထပိ ဝ၊အနာကိုကဲ့သို့၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ပရိဟရန္တိ၊ဆောင်ကုန်၏။မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်ဝင်စုန်း၊ဤစကားကို၊ဘာသိ တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ သော်ဘာသိတံ၊အဘာဝတ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ။ အလ္လစမ္ဘပဒိုဏ္ဍနော၊ အရေရိုဖြင့်ယစ်ပတ်ရှိ သည်ထမင်းအပ်သော၊နဝ၏ရေ။ကိုး ပေါက်သော အမာရှိသောကိုယ် ကောင်သည်၊မဟာဝဏော၊ ဆိုင်းအမာ ကြီးပေတည်း၊ အသုစိပုတိကဋ္ဌယော၊ မစင်မသန့်ပုတ်နံ့ညှီစွာထွက်ကျွမ်းထား ၍၊သမ္ဘဏ္ဍတော၊ အရေထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဋ္ဌရတိ၊စိုးဆင်း၏၊ဆွတ်၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဆွတ်၊ဤသို့။ အဘဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဘဂ္ဂေနာဝသေန၊ နာဝသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်ထျော် လျှောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဆွတ်၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆို ပေ၏။ ။ပဌမာ၊ရှေးဦးစွာသော၊ပဗ္ဗဇိတာနှင့်၊ရဟန်းတို့၏၊ကာယဝိယတာ ဝပဌာ၊ကိုယ်ကိုချစ်သည်၏အဖြစ်ပြုသောနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၉–ဘဂဝတောသဗ္ဗညုဘာဝပဌာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အဘာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ကိ အဘာ၊အ ဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘဂ္ဂေနာဝသေန၊ နာဝသိန့်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗညု၊အလုံးရှိ အကုန်အစင်သိပါ ၏လော၊သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ကြွင်းမဲ့ကုန်စင်မြင်ပါ၏လော၊ ဆွတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုကေ၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်။ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာမသဗ္ဗ ညု၊ ကြေညာအလုံးရှိ အကုန်သိပါ၏။ အာမသဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ကြေညာကြွင်းမဲ့ကုန်

စင်ပြင်တော်မှ၏။ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဤသို့၊ အားဟု၊ ဓိန္နဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ အ
ထေ၊ ကိုယ်ဖြစ်ပါသကဲ့သို့ ကိုယ်၊ အသက်ကြောင့်၊ သာဝကာနုံ၊ တပည့်သားတို့
အား၊ အနုဝုဒ္ဓေန၊ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ သိက္ခာပဒ်၊ သိက္ခာဝုဒ္ဓကို၊ ပညပေသိ
နှုးခါ၊ ပညတ်ကေတိသနည်း။ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဤသို့၊ အားဟု၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘော၊ သင်၏၊ ယောဝဇ္ဈာ၊ အကြင်ဆေးဆရာသည်၊ ဗုဒ္ဓမိသ
ပယဝိယံ၊ ဤမြေပြင်ပေါ်ကို၊ သဗ္ဗဘောသမ္ဘာနိ၊ အလုံးရှိသော ဆေးပင်တို့ကို၊
ဝေနာတိ၊ သိ၏။ ကောစိ၊ တစုံတခု၊ ဗီဇံ၊ သော၊ ဘော၊ ဇဋ္ဌော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊
အတ္ထိပန၊ ရှိပါသကော၊ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
သုရား၊ အာမအတ္ထိ၊ ကြောင့်ရှိပါ၏။ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိုယ်၊ အသို့နည်း၊ သော၊ ဘော၊ ဇဋ္ဌော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ ဂိလာနာ
ကံ၊ သူနာကို၊ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအလျင်သည်၊ သမ္ဘဇ္ဇေ၊ ကြိုပ်ရော်ရှု၊ ဘော
သဗ္ဗံ၊ ဆေးကို၊ ပါ၊ ယေသိနုခေါ်၊ တိုက်ပါသကော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်၊
ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအလျင်သည်၊ အသမ္ဘဇ္ဇေ၊ မကြိုပ်မရော်ဘိ၊ ပါ၊ ယေ
သိနုခေါ်၊ တိုက်ပါသကော၊ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်သုရား၊ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအလျင်သည်၊ သမ္ဘဇ္ဇေ၊ ကြိုပ်ရော်
မှ၊ ဂိလာနာကံ၊ သူနာကို၊ ဘော သဗ္ဗံ၊ ဆေးကို၊ ပါ ယောတိ၊ တိုက်ပါ၏။ ကာလေ
တိုက်ရန်အခါအလျင်သည်၊ အသမ္ဘဇ္ဇေ၊ မကြိုပ်မရော်ဘဲ၊ နောပါ ယေတိ
မတိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓတို့ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေ
ခေါ်၊ ဤအတူသာ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးရှိ
အကုန်အစင်သိပါ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ ကြွင်းမဲ့ကုန်စင်မြင်ပါ၏။ ကာလေ
အလျင်အခါသည်၊ အသမ္ဘဇ္ဇေ၊ မရော်ဘိ၊ သာဝကာနုံ၊ တပည့်သားတို့အား
သိက္ခာပဒ်၊ သိက္ခာဝုဒ္ဓကို၊ ပညပေတိ၊ မပညတ်သေး၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး၊ အနတိက္ကမနီယံ၊ မလွန်ကျူးအပ်၊ ဗုဒ္ဓတို့ ဤသို့ ကာလေ၊ အလျင်
အခါသည်၊ သမ္ဘဇ္ဇေ၊ ရော်ထတ်သော်၊ သာဝကာနုံ၊ တပည့်သားတို့အား
သိက္ခာပဒ်၊ သိက္ခာဝုဒ္ဓကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓတို့ ဤသို့ အား
ဟု၊ ဓိန္ဓဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်
သုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထေ့ကျတ်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓတို့
ဤသို့ အပေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ [illegible] ဗုဒ္ဓတို့ယာ၊ နှစ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဘာဝပညာ၊ အလုံးရှိသိဖြင့်
သည်၏ အဖြစ်နှင့် ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ။ ။

၆၂–ဘဂဝတောနွတ္တိ သမဟာ ဝုဏိ သလက္ခဏာဘာဝပဋ္ဌာ။

ရာဇာ၊ ဗိုလိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုအာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြုသနည်း၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နွတ္တိ သမဟာဝုဏိ သလက္ခဏောတိ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောယောဂျားမြတ်၏လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊သမန္နာဂတော ပြည့်စုံပါသလော၊ အသိတိယာအနု ဗျဉ္ဇနေတိစ၊ ရှစ်ဆယ်ညီမျှလှပတင့် တယ်သကဲ့သာတော်ငယ်တို့ဖြင့်ဆည်း။ပရိဗျိုဠိတော၊ နှစ်သက်အပ်ဘွယ် တင့်တယ်ပါသလော၊ သုဘဏ္ဍာ ဣဏ္ဍာ၊ သိရီနက်စစ်ဖမ္ဗုရောဇ ရွှေသို့နှယ် တင့်တယ်သောအဆင်းတော်ရှိပါသလော၊ ကမ္ပနသန္ဓိဘတစောဝ၊ ရွှေသား သဘောညှက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သောအရေရှိပါသလော၊ဗျာမပ္ပဘော ရှစ်ဆယ်တောင်ဝန်း တောက်ထွန်းထိန်ပြောင်တလဲမျှသောအရောင်တော် ရှိပါသလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ် ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ နွတ္တိ သမဟာဝုဏိ သလက္ခဏောတိ၊သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသောယောဂျားမြတ်၏လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊အာမသမန္နာဂတော၊ သြဝ်ပြည့်စုံတော်မူ၏။အသိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေတိစ၊ရှစ်ဆယ်ညီမျှလှပတင့် တယ်သကဲ့သာတော်ငယ်တို့ဖြင့်ဆည်း။အာမပရိ ဗျိုဠိတော၊ သြဝ်နှစ်သက် အပ်ဘွယ်တင့်တယ်ပါ၏၊ အာမသုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏော၊ သြဝ်သိရီနက်စစ်ဖမ္ဗု ရောဇ ရွှေသို့နှယ်တင့်တယ်သော အဆင်းတော်ရှိပါ၏။အာမကမ္ပနသန္ဓိဘတ စော၊ သြဝ်ရွှေသားသဘော ညှက်ညောသန့်စင် ကြည်လင်သောအရေ တော်ရှိပေ၏၊ အာမဗျာမပ္ပဘော၊ သြဝ်ရှစ်ဆယ်တောင်ဝန်းတောက်ထွန်း ထိန်ပြောင်တလဲမျှသော အရောင်တော်ရှိပေ၏။ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ထိန့်ဆို တော်မူ၏၊ ။ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ ပန၊ မေ၊လျှောက်ပါဦးအံ့၊ အသ၊ထို မြတ်စွာဘုရား၏၊မဘာသိတ၊ရေးပါ၊ခမည်းတော်မယ်တော်တို့သည်လည်း နွတ္တိ သမဟာဝုဏိ သလက္ခဏောတိ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျားမြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာကိ၊ ပြည့်စုံ၍ကုန်သလော၊ အသိတိ ယာအနုဗျဉ္ဇနေတိစ၊ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်တို့နှင့်ဆည်း၊ပရိဗျိုဠိတာ ကိ၊တင့်တယ်ပါသလော၊ သုဘဏ္ဍ ဝဏ္ဏာကိ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအ ဆင်းရှိကုန်သလော၊ကမ္ပနသန္ဓိဘတစောကိ၊ရွှေသားသဘောညှက်ညော သောအရေရှိကုန်သလော၊ ဗျာမပ္ပဘာကိ၊ ရှစ်ဆယ်တောင်ဝန်းတောက် ထွန်းထိန်ပြောင် တလဲမျှသောအရောင်ရှိကုန်သလော၊ နွတ္တိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊

သျှောက်ဆိုဏ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အသ၊ထိုမြတ်စွာ ထုရားဏ်၏၊ မာတာ ပိတရော၊ ခမည်းတော် မယ်တော် တို့သည်၊ ဒွိတ္တိ်သ မဟာ ပုရိသလက္ခဏာတော်ဟု၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်လည်း၊ နောသမန္နာဂတာ၊ မပြည့်စုံကုန်၊ အသိတိ ယာနုဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ တော်လေး တို့နှင့်လည်း၊ နောပရိပုဏ္ဏာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ နောသု ဝဏ္ဏပဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းမရှိကုန်၊နောကဠဗုနသန္နိဘတစာ၊ ရွှေသားသဘောညက် ညောသော ဆံနွယ်မရှိကုန်၊နောဗျာမပ္ပဘာ၊ တလံမျှသောအရောင်မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧတံသဒ္ဓေ၊ ခေါ်၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒွိတ္တိ်သမဟာ ပုရိသ လက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး သော ယောဂျားမြတ်၏ လက္ခဏာတော် ဟူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဥ္စပဒ္ဓတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ ပရိပုဏ္ဏတာ၊တင့်တယ်ခြင်းသည်၊ နဥ္စပဒ္ဓတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်ဟူသော အဆင်းရှိသည်၊ နဥ္စပဒ္ဓတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ တပ္ပနသန္နိဘကစော၊ ရွှေသားသဘော ညက် ညောသော အရေရှိသည်၊ နဥ္စပဒ္ဓတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ဗျာမပ္ပဘော၊ ရှစ်ဆယ် တောင့်ဝမ်းတောက်ထွန်းထိန်ပြောင်တလံမျှသောအရောင်ရှိသည်၊နဥ္စပဒ္ဓ တိ၊မဖြစ်သင့်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မာတုသဒိသော၊ အမိနှင့်တူ သော၊ ပုဗ္ဗောဝါ၊သားသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သင့်၏။ မာတုပဗ္ဗော ဝါ၊အမိအတို့ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သင့်၏။ပိတုသဒိသော၊ အဘ နှင့်တူသော၊ ပုဗ္ဗောဝါ၊သားသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သင့်၏။ ပိတု ပဗ္ဗောဝါ၊အဘအတို့ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊သျှောက်ဆိုထေ၏။ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာ ဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံ'အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတပဏ္ဍိ၊ ပွင့်ချပ်များသော၊ ကိဠိပဒုမံ၊ တစုံ'တရာ သောကြာသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား ၊အာမအတ္ထိ၊ ကြောင်ရှိပါ၏။' တဿ၊ ထိုကြာ၏၊ ကိ'၊အဘယ်နှိုက်၊ သမ္ဘဝေါ၊ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိပန၊ဖြစ်ပါသနည်း၊ကဒ္ဒ မေ၊ညွန်နှိုက်၊ဝယတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဒကေ၊ရေနှိုက်၊အာဝဋိယတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်ဆတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ'၊အသို့နည်း၊ပဒုမံ၊ ကြာသည်၊ ကဒ္ဒမေနုညွန်နှင့်၊ဝဏ္ဏေနဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊

ဂန္ဓနုဝါ၊အနှံ့အားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ရသေနုဝါ၊အရသာအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊သဒ္ဒိသံနုခေါ်၊တူထေသထော၊ ဣတိ၊ဤသို့ ၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မတူ၊ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့ယျောက်၏၊အထ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော်၊ဥဒကေန၊ရေနှင့်၊ဝဏ္ဏေနဝါ၊အဆင်းအားဖြင့်ထည်း ကောင်း၊ ဂန္ဓနုဝါ၊အနှံ့အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ရသေနဝါ၊အရသာအား ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဒိသံကိ၊ တူထေသထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့် ဆိုတော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့သည်းမတူပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့ ယျောက်ထက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ်၊ဤအတူသာသည်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒွိတ္တိံ သမဟာပုရိသဝဏ္ဏဟောတိ၊သုံးဆဲ့နှစ် ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အသိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိ၊ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာ တော်ငယ်တို့နှင့်လည်း၊ပရိဗြေါ်းတာ၊တင့်တယ်တော်မူ၏၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ကဉ္စနသန္နိဘတစော၊ထင်ကိန်းစစ်ဖမ္ဗု ရာဇ်နှယ်တင့်တယ်ပါ၏။ ဗျာမပ္ပဘော၊တလံမျှလောက်သော အရောင် ကောင်းရှိပါ၏။ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာပိတာရေ။ခမည်းတော် မယ်တော်တို့သည်၊ ဒွိတ္တိံ သမ ဟာပုရိသလက္ခဏောတိ။သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်၊ နောသမန္နာဂတာ၊မပြည့် စုံကုန်၊ အသိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိ၊ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ် တို့နှင့်လည်း၊ နောပရိဗြေါ်တာ၊မတင့်တယ်ကုန်၊နောသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအ ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းမရှိကုန်၊ နောကဉ္စန သန္နိဘတစာ၊ ထင်ကိန်းစစ် ဖမ္ဗုရာဇ်နှယ် တင့်တယ်သော အရေမရှိကုန်၊ နောဗျာမပ္ပဘာ၊ တလံမျှ လောက်သောအရောင်မရှိကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ဟိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၏။ဣတိ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆို ပေ၏။ ၊တတိယာ၊သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ဘဂဝတော၊မြတ် စွာဘုရား၏၊ ဒွိတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာဘာဝဟူ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံသည့် အဖြစ်ရှိက် ပြီးသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၉၃–ဘဝဝတောဗြဟ္မစရိယဌာ၊

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှော်ဆိုပြန်၏၊ကိုယ်အာဟာ၊အာဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဖြတ်သောအကျင့် ရှိပါသလော၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇာမင်းဖြတ်၊ ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာမဗြဟ္မစာရီ၊ သြော်ဖြတ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဒေ့၊ဗြဟ္မာမင်း၏၊ သိသော၊တပည့်ပေလော၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇာမင်းဖြတ်၊ပန၊ မေးဦးအုံ၊ တော၊သင်မင်းဖြတ်၏၊ ဟတ္ထိပါမောက္ခော၊ ဆင်အကြီးအမှူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသလော၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့မေး တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမအတ္ထိ၊သြော်ရှိပါ၏၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းဖြတ်၊ သောဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်သည်၊ ကဒါစိကဒါစိ၊ တရံတခါ ကောဠနာဒ်၊ ကြိုးကြာဌက်ကို၊ မြည်သံကို၊ နဒတိ၊ကိုနှုခေါ်၊မြည်သည်မဟုတ်လော၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမ နဒတိ၊သြော်မြည်ပါ၏၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇာ၊ မင်းဖြတ်၊ ဟေနဟိ၊ထိုသို့မြည်မူကား၊ သောဟတ္ထိ၊ထိုဆင်သည်၊ကောဠ သကုဏာသော၊ ကြိုးကြာဌက်၏၊သိသော၊ တပည့်ထေလော၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူလတ်သော်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊မဟာရာဇာမင်းဖြတ်၊ပန၊မေးဦးအုံ၊ကိုအသို့နည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ သဗုဒ္ဓိကော၊ သိတ္တယ်ရှိပါသလော၊ အဗုဒ္ဓိကော၊သိတ္တယ်မရှိပါသလော၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သဗုဒ္ဓိကော၊သိတ္တယ်ရှိပါသေး၏၊ဖွယ်တိ၊ ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊မဟာရာဇာ၊မင်းဖြတ်၊ဟေနဟိ၊ထိုသို့သိတ္တယ်ရှိသေးခဲ့မူ၊ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာသည်၊ဘဝ ဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သိသော၊တပည့်ဖြစ်လေ၏၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထွေကဲ့ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဖွယ်တိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊စတုတ္ထိ၊ လေးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဗြဟ္မစာရီပဌာ၊ ဖြတ်သောအကျင့် နှိုးဆော်ပြီးသနားမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆၄-ဘဂဝတောဥပသမ္ပဒပဉှာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ ကိုယ်အာဟာ၊အ ဘာယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘုန်းနှာဝသေနှ၊နှာဝသိန္ဓကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊သူ့ရှေ့ရား၊ ကောင်းမြတ်ပါသလော၊ ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ရ ဟန်းအဖြစ်သည်၊အာမသူ့ရှေ့ရား၊ကြေညာကောင်းပေ၏၊ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့် တော်မူ၏၊ဘုန်းနှာ၊အရှင်ဘုရား၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဥပသမ္ပဒါ၊ရဟန်း အဖြစ်သည်၊အတ္ထိပန်။ ရှိပါသလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊နတ္ထိပန်၊မရှိပါသ လော၊ဖွဲ့တို၊ ဤသို့လျှောက်သတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဗောဓိဂုဏ်ရှမူလော၊ ဗောဓိပင်ရင်းနှီးက်၊ သဗ္ဗညုတညာဏော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှင်၊သဟ၊ တကွ၊ဥပသမ္ပန္နောခေါ်၊ ရဟန်းဖြစ်လေ ပြီ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ရ ဟန်းအဖြစ်သည်၊ အညေဟိ၊ တပါးသူတို့သည်၊ မိန္ဒာ၊ပေးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သာဝကာနုံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်ကို၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊အနုတ်ကြွမနိုယ်၊မ လွန်ကျူးအပ်ဟု၊ပညတ္တေတိယထာ၊ ပညတ်သောသကဲ့သို့၊ဘဂဝတော၊မြတ် စွာဘုရားအား၊ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ မိန္ဒာ၊ပေးခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ ပေ၊ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘုန်းနှာဝသေနှ၊နှာဝသိန္ဓကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ကလျှော၊သင့်လျော်ကျွတ်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ ၏၊ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ပဋ္ဌမိ၊ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပသမ္ပဒပဉှာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆၅-အဿုနဘောသဇ္ဇာဘောသဇ္ဇပဉှာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာ ဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ကိုယ်အာဟာ၊အဘာယ် သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘုန်းနှာဝသေနှ၊ နှာဝသိန္ဓကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယောစ၊အကြင်သူသည်ကား၊ မာတရိ၊အမိသည်၊မတာယ၊ သေသည်ရှိ သော်၊ရောဒတိ၊ငိုရှိ၏၊ယောစ၊အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မပေမေန၊တရားကို ချစ်သဖြင့်၊ရောဒတိ၊ငိုရှိ၏၊ရောဒန္တာနုံ၊ ငိုရှိကုန်သော၊တောသံဃတိန္ဒု၊ ထိုနှစ်

ဦးတို့တွင်၊ကသ၊အဘယ်သူ၏။ အသု၊မျက်ရည်သည်၊ ဘေသဇ္ဇ၊ရာဂ ငြိမ်း ကြောင်းဆေးကောင်းဖြစ်ပါသနည်း၊ ကသ၊ အဘယ်သူ၏၊အသု၊ မျက်ရည်သည်၊ နဘေသဇ္ဇ၊ ဆေးမဖြစ်ပါသနည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေးကဆိုး၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကသ၊ တယောက်သောသူ၏၊ အသုဇခါ၊ မျက်ရည်သည်ကား၊ ရာဂဒေါသမောဟတို၊ ရာဂဒေါသမော ဟတို့ဖြင့်၊သမယ၊ ညစ်နွမ်း၏၊ဥဏှ၊ ပူလောင်၏၊ ကသ၊ တယောက် သောသူ၏၊အသု၊မျက်ရည်သည်၊ ဝိတိသောမနသေန၊နှစ်လိုဝမ်းမြောက် ခြင်းဖြင့်၊ဝိမုတ်၊အညစ်အကြေးကင်း၏၊ သိတ၊ သေ၊ ဖြေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ယံခေါ၊ အကြင်မျက်ရည်သည်၊ သိတ၊ သေ၊ဖြေ၏၊ တံ၊ ထိုမျက်ရည် သည်၊ဘေသဇ္ဇ၊ ရာဂငြိမ်းကြောင်းကောင်းသောဆေးဖြစ်သတည်း၊ ယံ၊အ ကြင်မျက်ရည်သည်၊ ဥဏှ၊ ပူလောင်၏၊ တံ၊ ထိုမျက်ရည်သည်၊ နဘေ -သဇ္ဇ၊ရာဂငြိမ်းကြောင်းကောင်းသောဆေးမဖြစ်နိုင်၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ပိန့်ဆိုးတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လေ၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဘုရားဆိုပေ၏၊ ၊ဆဋ္ဌ၊ဒုဗ္ဗိုက်ခုဘို့၏ပြည့်ဖြောင်းဖြစ်သော၊အသု မျက် ရည်သည်၊ဘေသဇ္ဇာဘေသဇ္ဇပညာ၊ ဆေးဖြစ်ခြင်းမဖြစ်ခြင်းပြဿနာမေး ခွန်းသည်၊နိဒ္ဒိကာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆၆-သရာဂဝိရာဂါနံနာနာကာဝုဏာပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ကိုဏ်အာဟ၊အဘယ် သို့လျှောက်ဆိုပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင် ဘုရား၊သရာဂသစ၊ရာဂရှိသူ၏သည်းကောင်း၊ဝိတရာဂသစ၊ရာဂကင်း သူ၏သည်းကောင်း၊နာနာကရဏ၊ထူးသောအကြောင်းသည်၊ကိုဏ်အဘယ် သို့ပါနည်း၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ကောဒ၊ တဉ္စိ၊သည်၊ အဇ္ဇောသိတော၊ တဏှာသို့သက်ဝင်၏၊ ကောဒ၊တဉ္စိ၊သည်ကား၊အနုဇ္ဇောသိတော၊တဏှာသို့မသက်ဝင်၊ရှုတိ၊ဤ သို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇောသိတောအနုဇ္ဇောသိ တောနာမ၊အဇ္ဇောသိတအနုဇ္ဇောသိတမည်၏ဟူ၍၊ယော၊အကြင်စကားကို၊ ဝုဇ္ဇော၊ဆိုတော်မူ၏၊ တေါ၊ဤစကားသည်၊ကိုဏ်အဘယ်နည်း၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ကောဒ၊တယော

သည်၊ အဆွေကော၊ တဏှာဖြင့်အလိုရှိ၏။ ကော၊ တယောက်သည်၊ နဆွေ ကော၊ တဏှာဖြင့်အလိုမရှိ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဝေ ရှုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို၊ ပသဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ သရာဂေါ၊ ရာဂရှိသော၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း ကောင်း၊ ဒိတရာဂေါ၊ ရာဂကင်းသော၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း ကောင်း။ ဧသော သဗ္ဗော ဝိ၊ ဤနှစ်ဦးလုံးသည်လည်း၊ သောဘဏ်ယော ဝ၊ ကောင်းမြတ်သည်သာသတ်ဖြစ်သော၊ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ရှာ ရှုတိ၊ အလိုရှိ၏။ ကောစိ၊ တရုံ့တဦးသောသူသည်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ နရှာ ရှုတိ၊ အလိုမရှိပေ။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေးဆရာ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ အဝိတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသောသူသည်၊ ရသပဒိသံ ဝေဒိစ၊ အရသာကိုထင်စွာသိမှတ်ခံစားလတ်၍လည်းကောင်း၊ ရသရာဂပဒိသံ ဝေဒိစ၊ ရသနှိုက်တပ်မက်ခြင်းဖြင့်သိမှတ်ခံစားလျက်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စားတို့၏၊ ဒိတရာဂေါပန၊ ရာဂကင်းသူကား၊ ရသပဒိ သံ ဝေဒိ၊ အရသာကိုသိမှတ်ခံစားလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စားတို့၏၊ ခေါ်၊ ထိုသို့စားသော်လည်း၊ ရသရာဂပဒိသံ ဝေဒိ၊ ရသနှိုက်တပ်မက် ခြင်းဖြင့် သိမှတ်ခံစားလျက်၊ နော စဘုဇ္ဇတိ၊ စားလည်းမစား။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျောက်ဆိုပေ၏။ ၊သတ္တမီ၊ ရုနစ်ခုတို့၏ဖြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သရာဂဝိတရာဂါနံ၊ သရာဂဝိရာဂပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာနာကာရဏာ ပညာ၊ ထူးသောအကြောင်းနှိုက်ပြသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၇–ပညာယမတိဋ္ဌာနပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အာဘယ်သို့ လျောက်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ပညာ၊ ဥာဏ်ပညာသည်၊ ကုတိ၊ အဘယ်အရပ်နှိုက်၊ ပဋိဝသတိ၊ နေပါသနည်း။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကတ္ထစိ၊ တရုံ့တရုံသောအရပ်နှိုက်၊ နု၊ ထင်စွာမရှိ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့မိန့်

တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါ တော၊ ထေသည် ဣဟ၊ ဤ၌ အဘယ်အရပ်နှင့်၊ ပဋိဝသတိ၊ ထင်စွာနေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်နှင့်၊ နု၊ ထင်စွာ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဝါ တော၊ ထေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ။ အဠမ်ပိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ဥဿာဟပညာ၏၊ ပတိဋ္ဌာနပญှာ၊ တည်ရှိခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၆၈–သံသာရပญှာ။

ရာဇာ၊ ဗိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ် သို့လျှောက်ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ သံသာရောတိ၊ သံသရာဟူ၏၊ ယံပနဇေတိ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြဟ္မာ ဟောတော်မူ၏၊ သောသံသရော၊ ထိုသံသရာသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်ပါ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ ဤ ဆုံနှင့်၊ ဧကစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဓ၊ ဤ၌ ကမ္မဝေဝ၊ ဤဆုံနှင့်ပင်၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ဣဓ၊ ဤဆုံ နှင့်၊ မတော၊ သေ၏၊ အညတြ၊ တပါး သောဆုံနှင့်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိ၊ ထိုဆုံနှင့်၊ ဧကစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တတိ၊ ထိုဆုံ၌ ကမ္မဝေ၊ ထိုဆုံနှင့်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏ တတိ၊ ထိုဆုံနှင့်၊ မတော၊ သေ၍၊ အညတြ၊ တပါး သောဆုံနှင့်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သံသာရော၊ သံသရာသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ ဩပမ်၊ ဥပမာ ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိ၊ တစုံတဦးသော၊ ဝုဒ္ဓိသော၊ ယောကျ်းသည်၊ ဝဏ္ဏဒေဝမ်၊ သရက်သီးမှည့်ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ အမ္ပိ၊ သ ရက်စေ့ကို၊ ရောပေယျ၊ စိုက်ပျိုးရာ၏၊ တတော၊ ထိုအစေ့မှ၊ သည်း၊ မဟာ ရုက္ခော၊ ကြီးသော၊ အမ္ဗရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟူနံ၊

သရက်သီးတို့ကို၊ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊သောရရှိသော၊ထို
သောကျွန်းသည်၊တစောပါ၊ထိုသရက်ပင်မှထည်း၊ပဏ္ဏအမ္ပ၊ သရက်သီး
မှည့်ကို၊ခါဒိတ္ဝာ၊စား၍၊အဗ္ဗ၊ သရက်ဝေ့ကို၊ ရောပေယျ၊ စိုက်ပျိုးရာ၏
တစောပါ၊ ထိုသရက်ဝေ့မှလည်း၊ မဟာနေ္ဒ၊ကြီးသော၊ အမ္ပရုက္ခာ၊သ
ရက်ပင်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ဗဟုဇနာ၊သရက်သီးတို့ကို၊ဒဒေယျ၊ပေးရာ
၏၊ဝေမော၊ဤအတူသာလျှင်၊ခေါ်စင်စစ်၊တောသံရကွာနုံ၊ထိုသစ်ပင်တို့၏
ကောင်ကို၊အဆုံးသည်၊ နမညာယတိ၊ မထင်ထေ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ်
စင်စစ်၊ဝေမော၊ဤအတူသာလျှင်၊ဟုတ်၊ဤဆုံးနှိုက်၊ဟာတောပြစ်၍၊ဟုဝေ
ဤဆုံးနှိုက်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ဟုတ်၊ ဤဆုံးနှိုက်ပင်၊ မတောသေ၍
အညတြ၊တပါးသောဆုံးနှိုက်၊ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်၏၊တဟိ၊ထိုဆုံးနှိုက်၊ ဟာတော
ပြစ်၍၊တဟိ၊ယောဝ၊ထိုဆုံးနှိုက်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊သေ၏၊တဟိ၊ထိုဆုံးနှိုက်
မတောသေ၍၊ အညတြ၊တပါးသောဆုံးနှိုက်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ
မင်းမြတ်၊ဝေမောခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ သံသာရော၊သံသရာသည်၊ဟော
ဘိ၊ဖြစ်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂ
သိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဆုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထေ့ သ် ထေ့ကောက်ပတ်သည်
အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ပေဆို၏၊ ၊နဝဒိ၊ကိုးခု
တို့၏ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သံသာရဗဟု၊သံသရာပြဿနာမေးခွန်းသည်
နှိပ်ပြီတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆–စိရကတံသရဏစတု၊

ရာဇာ၊ မိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုဘုရား
ဆရာယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ဆုရား၊ ဆရာတော်ကိုလွန်လေပြီးသော၊ စိရကတံ၊ကြာမြင့်စွာက ပြုအပ်ပြီးကို
ကောန၊ အဘာဝီ၊ဘရားဖြင့်၊ သရကိ၊အောက် မေ့နိုင်သနည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့
ဆာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိယာ၊သတိဖြင့်
သရကိ၊အောက်မေ့နိုင်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ဘဂ္ဂေ နာဂ
သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဆုရား၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ သရတိနု၊
အောက်မေ့သည် မဟုတ်ပါလော၊ သတိယာ၊သတိဖြင့်၊ နောသရတိနု၊
မအောက်မေ့သည်မဟုတ်ပါလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တို့၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ကိုဠိဒေဝ၊တရုတ်ရသာထျှင်

ဖြစ်သော၊ ကရုဏာယ်ပြုသွယ်ကို၊ကတွေ့ပြု၍၊ ပမုဒ္ဒ၊မှေ့လျော့သည်ကို၊ အာဘိဘာနာသိန္ဒ၊ မှတ်မိဘူးပါ၏လော၊ မှတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမအာဘိဘာနာမိ၊ကြောင့်မှတ်မိဘူးပါ၏၊မှတ်၊ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိ၊အသို့နည်း၊တွေ့၊သင်မင်း ကြီးသည်၊ တဘွဲ့သမယော၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အစိတ္တကော၊ စိတ်မရှိသည်၊ အဗောဟာရိနီခေါ်ဖြစ်ထေသလော၊မှတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊တဘွဲ့သမယော၊ထိုအခါ၌၊သတိ၊သတိ သည်၊နက်ဖေါတိ၊မဖြစ်ပါ၊ မှတ်၊ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊အထ၊ထို သို့ဖြစ်ထက်၊ထွေ၊သင်မင်းကြီးသည်၊စိတ္တေနသရတိနော်သတိ၊ဟာတိ၊စိတ္တေ နသရတိနော်သတိယာဟု၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကသ္မာ၊အာဟာ၊အဘယ်ကြောင့်ဆိုသ နည်း၊မှတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊မှတ်ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဒေသဓိ၊ဆယ်ရတို့ ၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ စိရကတံ၊ ကြာမြင့်စွာက ပြုခဲ့သော၊ သရတ ပညာ၊ အောက်မေ့ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိပ္ပိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၇၀-အာဘိဘာနန္တသုတ်ပညာ၊

ရာဇာ၊မိတ်ဆွေမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ အာဟာ၊အ ဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊သဗ္ဗာ၊အလုံးရုံသော၊သတိ၊သတိသည်၊အာဘိဘာနန္တိ၊ထင်စွာသိမှတ် ၍၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်ပါသ၊ဟော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ကဒုပိကာဝ၊အမှတ်ထား ၍သာလျှင်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်ပါသလော၊ မှတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သတိ၊သတိသည်၊အာဘိဘာနန္တော ထင်စွာသိမှတ်လျက်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ကဒုပိကာပိ၊ အမှတ်ထား၍သည်း ဖြစ်သော၊သတိ၊သတိသည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊မှတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော် မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်းကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗာ၊အလုံးရုံ သော၊သတိ၊သတိသည်၊ဧဝံတိ၊ဤသို့လျှင်၊အာဘိဘာနန္တိခေါ်၊အမှတ်ထင်စွာ သိခဲ့မူကား၊ ကဒုပိရာ၊အမှတ်ထား၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊သတိသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိတကား၊မှတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်

ကဋ္ဌုဒိကာ၊အမှတ်ထား၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊သတိသည်၊ယခုနတ္ထိ၊အကယ်၍ မရှိခဲ့အုံ၊သိဠိကာနုံ၊ ဆင်စွယ်ဝှက်ပန်းချီစသောအတတ်သည် တို့၏၊ကမ္မာ ယတနေတိ၀၊ပြုလုပ်ဘွယ်အမှုတို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊သိပ္ပါယတနေတိ၀၊ အကာတ်ပညာတို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဌာနေတိ၀၊ပညာ၏အကြောင်း တို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ကိုယ်၊ တရုတ်တရသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေရာ၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ နိရုတ္တိကာ၊ အကျိုးမရှိ ကုန်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင် ကြောင့် ထည်း။ ကဋ္ဌုဒိကာ၊ အမှတ်ထား၍ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မာယတနေတိ၀၊ ပြုလုပ်ဘွယ်အမှုတို့ဖြင့် ထည်း ကောင်း၊ သိပ္ပါယတနေတိ၀၊ အာကာတ်ပညာကိုဖြင့် သည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ ဌာနေတိ၀၊ ဝိညာ၏ အကြောင်းတို့ဖြင့် သည်းကောင်း၊ ကရဏီယံ၊ပြု ဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အာစရိယေတိ၊ဆရာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၀၊အကျိ သည်းရှိ၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလ္လော၊သင့်လျော်လျောက်စတ်သည်၊အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ကောဒသမိ၊ တဆဲ့တရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဘိဇာနန္တသတိပဋ္ဌာ၊ထင်စွာသိ ခြင်းသတိ ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊ ဆဋ္ဌော၊ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သတိ၀ဂ္ဂေါ၊သတိ၀ဂ်သည် နိဗ္ဗိတော၊ပြီးပြီ၊ ၊မှုမတ္တိ ၀ဂ္ဂေ၊ဤသတိ၀ဂ္ဂနှိုက်၊ ကောဒသဟ္ဌာ၊တဆဲ့ တရသော၊ပြဿနာရှိ၏၊ ၊ ။ ။

၂–မိလိန္ဒပญှာ–၇–အရူပဓမ္မ၀ဂ္ဂ၁နဂ်။
၇၀–သတိဥပ္ပဇ္ဇနပญှာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီး သည်၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ကိုဏ်အာဟ၊အဘာ၀ ထို့လျှောက်သနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကတိဟိ၊ အဘာ၀ယ်မျှသောက်ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ပါသနည်း၊ မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သောဠသတိ၊တဆဲ့ခြောက်ပါ၊ကုန်သော၊အာကာ ရေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ကတမေဟိ၊အဘာ၀ယ်မည်ကုန်သော၊သောဠသေဟိ၊

တဆဲ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အားကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ပါသနည်း၊ဣတိ၊ ဣသိ၊အာဟ၊ရှေးကပ်ဆိုလျှင် ၊ မဟာရာဇ၊မင်းခြေတိ၊ အာဘိဝေနတောဝိ၊ ဝေတိသဟရတ် ဥာဏ်အားဖြင့် ထည်း၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ ကဒ္ဒုပိကာ၊ယဝိ၊အမှတ်သညာပြု သဖြင့်ထည်း၊သတိ၊အောင်မှေ့ခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ဩဒ္ဓိကာရိကဝိညာဏ ဟောဝိ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ဟိတဝိညာဏဟောဝိ၊အစည်းအလုပ်ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ထည်း၊သတိ၊သတိ သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊အဟိတဝိညာဏဟောဝိ၊စည်းလုပ်မဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် ထည်း၊သတိ၊အောက်မှေ့ခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊သဘာဝနိမိတ္တဟောဝိ၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ဝိသ ဘောဝနိမိတ္တဟောဝိ၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လျှင်၊ ကထာဝိညာဏဟောဝိ၊ စကားဆိုသောအမှတ်အားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ လက္ခဏဟောဝိ၊ ထက္ခဏာ အားဖြင့်ထည်း၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊သရဏဟောဝိ၊သူတပါး သတိပေးသောအားဖြင့်ထည်း၊သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ရုဠ္ဠိတော ဝိ၊အကွေ့ရှုအရေးအ ယားအားဖြင့်ထည်း၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ ဂဏနာဟောဝိ၊ အားရေအတွက်အားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝေဒနာဟောဝိ၊ နှလုံးနှိုက်သောင်းသောအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ဘာဝနာဟောဝိ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လျှင်၊ ပေါဏ္ဍကနိဗန္ဓနောဝိ၊ ပေစာဆုစ်ဝုရေဝိုက် ကျောက်ချစ်နှင့်ပွဲသဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ ဥပ နိဗ္ဗေ ဟောဝိ၊ သိမ်ငြီး၍ သိမ်းထားသော အားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ အနုဘူတဟောဝိ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်လျှင်၊ ဣတိ၊ ဣသိ၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏ ၊တဏ္ဍ၊ထိုသတိဖြစ်ခြင်း အကြောင်းတို့တွင်၊အာဘိဝေနတော၊ရှေး အဖြစ်ကို သိသော ဥာဏ်အားဖြင့်၊ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိသည်၊ ကတံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယဝိတ္ထိဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သော မင်းကြီး၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒောစ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍိတ္ထရာ ဥပါသိကာစ၊ ခဏ္ဍိတ္ထရာဥပါ သိကာမသည်ထည်းကောင်း၊ဝါပန၊ထိုပြင်၊ အညေ၊တပါး၊ကုန်သော၊ယော ကေစိ၊ အမှတ်မထင်အကြင်သူတို့ သည်ထည်းကောင်း၊ ဝေတိသရာ၊ဖြစ်

ပြီးဘဝကိုအောက်မေ့ခြင်းတို့မိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာတိ၊ဈာတိကို၊ သရဏို၊ အောက်မေ့ခြင်းကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အတိဈာနဝတော၊ ရှေးအဖြစ်ကိုသိသော ဉာဏ်အားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်ဥပုဒ်တည်၊ဖြစ်၏၊ ၊ကဒ္ဒုမိကာသု၊အမှတ်သညာပြုသဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ကထံဥပုဒ်တည်၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဂတိယာ၊သဘောအားဖြင့်၊ ရဠဿတိကော၊ ကင်းလွတ်သော်သာ၊ ဂ္ဂိ၏၊တံ၊ထိုသူကို၊ ပရေ၊သူတပါး၊တို့သည်၊သရာ ပနဋ္ဌံ၊သတိရှိစေရန်၊ ခိဏ္ဍနဿ ဒိ၊စကား၊ပွဲချီးကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ကဒ္ဒုမိကာ ယ၊အမှတ်သညာပြုသဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်ဥပုဒ်တည်၊ဖြစ်၏၊ ၊ဩဠာရိ ကပိညာဏတော၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ ကထံ ဥပုဒ်တည်၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ ရဇ္ဇေ ဝါ၊မင်းအ ဖြစ်၌ကမ္ဘလည်း၊ အတိသိတ္ထော၊အတိသိက်သွန်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ သောတာပတ္တိဖလံ ဝါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့လည်း၊ ပတ္တော၊ရောက် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဩဠာရိကပိညာဏတော၊ထင်ရှားစွာဖြစ် ခြင်းအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ ဥပုဒ်တည်၊ဖြစ်၏၊ ၊ဟိတပိညာဏတော၊ အစိုးအပွါးဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ ကထံဥပုဒ်တည်၊အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ သုခါဝိတော၊ချမ်းသာစေအပ်၏၊အရေ ကတ္ထိ၊ဤမည်သော်အရပ်၌ကား၊ ဝေ၊ဤသို့၊သုခ ဝိတော၊ချမ်းသာစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့။ သတိ၊သတိသည်၊ သရတိ၊အောက်မေ့၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဟိတပိ ညာဏတော၊အစိုးအပွါးဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပုဒ်တည်၊ဖြစ် ၏၊ ၊အဟိတပိညာဏတော၊စိုးပွါးမဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည် ကထံဥပုဒ်တည်၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ဒုက္ခပိတော ဆင်းရဲစေအပ်၏၊ အရေကတ္ထိ၊ဤမည်သော်အရပ်၌ကား၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဒုက္ခါပိ တော၊ဆင်းရဲစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သရတိ၊အောက်မေ့၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အဟိတပိညာဏတော၊စိုးပွါးမဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်ဥပုဒ်တည် ဖြစ်၏၊ ၊သဘာဝ ;ပိတ္ထတော၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိ သည်၊ ကထံဥပုဒ်တည်၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သဒ်သံ၊တူသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊မာတရံ ဝါ၊အမိကိုထည်းကောင်း၊ ပိတရံ ဝါ၊အဘ ကိုထည်းကောင်း၊ ဘာတရံ ဝါ၊အစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဘဂိနိ ဝါ၊ နှမကို ထည်းကောင်း၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဩဒ္ဓံ ဝါ၊ကုသားအရှင်ကို လည်း ကောင်း၊ ဂေါဏံ ဝါ၊ နွားကိုထည်းကောင်း၊ ဝဠဝံ ဝါ၊ မြည်းကိုထည်း ကောင်း၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညံ၊တပါးသော၊

ဩဇဋ္ဌဝါ၊ ကုလားဆရာ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါဏဝါ၊နွားကို ထည်းကောင်း၊ ဂဠိဝဝ်ဝါ၊ခြည်းကို လည်းကောင်း၊ သရတိ၊အောက်မေ့ဏ်၊ ဝေ်၊ဤသို့၊ သဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ၊ဝိသဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘာယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ အသုကသဏ္ဌာန၊ ဤမည်သော်သူ၏၊ဝဏ္ဏော၊အဆင်းသည်၊ဒီသော၊ဤသို့သဘောရှိ၏၊အသုကသဏ္ဌာန၊ဤမည်သော်သူ၏၊သဒ္ဒေါ၊အသံသည်၊ ဒီသော၊ဤသို့သဘောရှိ၏၊အသုကသဏ္ဌာန၊ဤမည်သော်သူ၏၊ ဂန္ဓော၊အနံ့သည်၊ဒီသော်၊ဤသို့သဘောရှိ၏၊အသုကသဏ္ဌာန၊ဤမည်သော်သူ၏၊ ရသော၊အရသာသည်၊ ဒီသော၊ဤသို့သဘောရှိ၏၊အသုကသဏ္ဌာန၊ဤမည်သော်သူ၏၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗော အတွေ့သည်၊ဒီသော၊ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဆုတ်၊ဤသို့၊သရတိ၊အော်မေ့ဏ်၊ ဝေ်၊ဤသို့၊ ဝိသဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ၊ကထာဘိညာဏတော၊ စကားဆိုသောအမှတ်အား၊ဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘာယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ပကၠတိယာ၊သဘောအား၊ဖြင့်၊ရဠ္ဌသတိကော၊လွတ်သော သတိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ တံ၊ထိုသူကို၊ဝဝေ့၊သူတပါ၊တို့သည်၊သရ ပေ့ဏ်၊အောက်မေ့စေကုန်ဏ်၊ ထေန၊ထိုကြောင့်၊သော၊ထို သတိ၊ကင်းသော သူသည်၊သရတိ၊အောက်မေ့ဏ်၊ဝေ်၊ဤသို့၊ ကထာဘိညာဏတော၊စကား ဆိုသောအား၊ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ဏ်၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဘောထက္ခဏာအား၊ဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အဘာယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ပကတိယာ၊သဘောအား၊ဖြင့်၊ဗလိဗဒ္ဓါ နံ့၊နွားထားကို့ဏ်၊ အဂေါ်နှ၊ခြေသက်စသောအင်္ဂါ၊ဖြင့်၊ ဓာနာတိ၊သိဏ်၊ထက္ခ ဏေစ၊ဗွေအိမ်ချောင်စသော သက္ခဏာ၊ဖြင့်၊ ဓာနာတိ၊သိဏ်၊ဝေ်၊ဤသို့၊ထက္ခ ဏာတော၊သဘောထက္ခဏာအား၊ဖြင့်၊သတိ၊သတိ သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ၊ သရဏာတော၊ သူတပါ၊သတိပေး သောအား၊ဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ကထံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘာယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူ သည်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအား၊ဖြင့်၊ရဠ္ဌသတိကော၊လွတ်သော သတိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ တံ၊ထိုသူကို၊ဘော၊အချင်း၊ သရတိ၊အောက်မေ့ ထော၊ဘော၊အချင်း၊သရတိ၊အောက်မေ့သော၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ပုနပ္ပုနံ၊အဘန် သန်၊သရုပေတိ၊အောက်မေ့စေဏ်၊ဝေ်၊ဤသို့၊သရဏာတော၊သူတပါ၊သတိ ပေးသောအား၊ဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ ၊ရဠ္ဌါ၊တော၊အကွရာ

အရေးအသားအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ကထံဥပဓိတိ၊အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊လိုပါယာ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ သိကျွတ်ကြာ၊သင်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ စာနာတိ၊သိ၏၊မှုမသေအကျွန်ုပ်သည်၊ဤအကျွန်ုပ်၏၊အနန္တရ၊အခြားမဲ့နှိုက်၊မှုမ်အကျွန်ုပ်၊ဤအကျွန်ုပ်ကို၊ကာတဗ္ဗ၊ပြုအပ်၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊စာနာတိ၊သိ၏၊ဝေ၊ ဤသို့၊ရဒ္ဓါတော၊အကျွန်ုပ်အရေးအသားအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပဓိတိ ဖြစ်၏၊ ၊ဂဏနာတောပိ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ကထံဥပဓိတိ၊အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဂဏနာယ၊ဂဏန်းအတတ်ကို သိကျွတ်ကြာ၊သင်ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂဏနကာ၊ဂဏန်းတတ်သူတို့သည်၊ဗဟုဒို၊ များစွာကုထည်း၊ ဂဏေန၊ရေတွက်နှိုင်ကုန်၏၊ဝေ၊ ဤသို့၊ဂဏနာတောအရေအတွက်အားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဓာရဏာတော၊ ဆောင်ရွက်သောသူအား၊သတိ၊သတိသည်၊ကထံဥပဓိတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဓာရဏာယ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊သိကျွတ်ကြာ၊ သင်ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓာရဏကာ၊ဆောင်ရွက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ဗဟုဒို၊များစွာကုထည်း၊ ဓာရေန္တိ၊ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဓာရဏာတော၊ ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဘာဝနာတော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်၊သတိ၊သတိ သည်၊ကထံဥပဓိတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဗှေ၊ဤသာသနာတော်နှိုက်၊ သိကျွ၊ရဟန်းသည်၊အနေကဝိဟိတံ၊များပြားတတ္တိုသော၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးနှိုက်နေဘူးသည်ကို၊အနုသရတိ၊အဘန်ဘန်အောက်မေ့နှိုင်၏၊သေယျထိ ဒံ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ကေသိစာတိ၊ တဘာဝကိုထည်းကောင်း၊ဖွေသိ စာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုထည်းကောင်း၊(ဃ)၊ဗှုတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ သဥ္ဇေဿံ၊ အကျင့်ချစ်နှင့်တကွ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဦးနေဘူးသည်ကို၊အနုသရတိ၊အဘန်ဘန်အောက်မေ့နှိုင်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဘာဝနာတော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ ပေါဠကနိဗန္ဓနတော၊ ပေပုရိုက်ဆုတ်နှိုက်ဖွဲ့သဖြင့်၊ သတိ၊သတိသည် ကထံဥပဓိတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ရာစာနော၊မင်းတို့သည်၊အနုသာသနီယံ၊ အပြစ်ဒဏ်စသည်ချပေးဆုံးဖြတ်ရာနှိုက်၊ အနုသရန္တော၊အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေပေါဠကံ၊ ထိုပေပုရိုက်ဆုတ်ကို၊ အာဟာရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဗှုတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေနပေါဠကေန၊ ထိုပေပုရိုက်ဆုတ်စသည်ဖြင့်၊အနုသရန္တိ၊ အောက်မေ့နှိုင်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ပေါဠကနိဗန္ဓနတော၊ ပေပုရိုက်ဆုတ်နှိုက်ဖွဲ့သဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ဥပဓိတိ၊

ဖြစ်၏။ ။ဥပနိဇ္ဈေပတော၊ သိုဒ္ဓိ:ရှိသိမ်:ဆည်းသောအား:ဖြင့်၊သတိ၊သ
တိသည်၊ ကထံဥပဓိတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဥပနိဇ္ဈာတို့၊ သိုဒ္ဓိ:ထိမ်:
ဆည်:အပ်သော၊ဘဏ္ဍာ:ဘဏ္ဍာကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်ရှု၊သရတိ၊အောက်မေ့နိုင်
၏၊ဝေ:ဤသို့၊ ဥပနိဇ္ဈေပ:တာ၊သိုဒ္ဓိ:ထိမ်:ဆည်:သောအား:ဖြင့်၊ သတိ၊သ
တိသည်၊ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဆနုဘူတတော၊ မျက်ရှောက်ဖြစ် သောအား
ဖြင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ ကထံဥပဓိတိ၊အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ဖြင်
သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ရှုပ်၊ အဆင်:ကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊သုတတ္တာ၊
ကြား:သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဒ:အသံကို၊ သရတိ၊အောက်မေ့၏၊စာယတ
တ္တာ၊နံ့သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္ဓ:အနံ့ကို၊ သရတိ၊အောက်မေ့၏၊သာယတ
တ္တာ၊ သျှောက်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊မြေ:အရသာကို၊ သရတိ၊အောက်မေ့
၏၊ဖုဋ္ဌတ္တာ၊ ထိတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ဖေါ်ဋ္ဌဗ္ဗ:အတွေ့ကို၊ သရတိ၊ အောက်
မေ့၏၊ ဝိညာတတ္တာ၊ သိသည် အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တ:တရား:ကို၊ သရတိ၊
အောက်မေ့၏၊ဝေ:ဤသို့၊ အနုဘူတတော၊မျက်ရှောက်ဖြစ်သောအား:ဖြင့်၊
သတိ၊သတိသည်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်:ကြီ:ခေါ်စင်စစ်
သောဌသတိ၊ တဆဲ့ခြောက် ပါ:ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓမေတိအာကာရေတိ၊ ဤအ
ကြောင်:တို့ကြောင့်၊သတိ၊သတိသည်၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊ပါ၌ဆိုကေဝ်မူ၏။ ။ဘန္တေနာဂ ။ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်သ
ရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်လျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤ
သို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။ပဌမာ၊ရှေ:ဦ:စွာသော၊သတိဥပဓိဇ္ဈနှ
ယသ္မာ၊ သတိဖြစ်ခြင်: ဤဘုရားမေ: ခွန်:သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ:ဆုံ:ခြင်:သို့
ရောက်ပြီ၊ ။

၇၂-ဗုဒ္ဓရတနသတိပဓိုဝဘာနပညာ၊

ရာဇာ၊ ဝိလိန္ဒမင်:ကြီ:သည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏ ၊ကိံ အာဟ၊
အာဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဝေ:ဤသို့၊ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊
ကိံ ဘဏထ၊အာဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဝဿသ
တံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံ:၊ ဆဏ္ဍသတံ၊အကုသိုလ်ကို၊ ကရေယျ၊ပြုရာ၏၊မဂ
ဏကာသေစ၊ သေခါ:နည်:အခါ၌ကပ်ကား။ ကေဝံ၊တကြိမ်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်:ဘုရား
ဂုဏ်တော်ကို၊သကိံ၊ အောက်မေ့ခြင်:သတိကို၊ ပဓိုဝဘေယျ၊ ရှေ:ရှု:

သော၊ ထိုသူသည်၊ ဒေးဝသု၊ နတ်ပြည်တို့နှင့်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ရာ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ တရေ့၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဂဝတ ဆိုကုန်၏၊ တော်၊ ဤစကားကို၊ နာသဒ္ဒဟာ၊ မယုံကြည်ပါ၊ ၊ပန်၊ ထို့ဖြင့်၊ ဝေဠု၊ ဤသို့ကည်း၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိုဝဒေထ၊ အာဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ကေနု၊ တကြောင်သော၊ ပါဏာတိပါတေန၊ အသက်သတ်ကံဖြင့်၊ နိဒ္ဓယေ၊ ရဲနှင့်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ရာ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ တော်ပါ၊ ဤစကားကိုထည်း၊ နသဒ္ဒဟာ၊ မယုံကြည်ပါ၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တပ်ထိုင်ဟောလတ္တံ့ သောတရေးကို၊ ကိုမည်သည်၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း၊ ခန္ဓကောပါ၊ သေးငယ်သည်ထည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဏော၊ ကျောက်ခဲသည်၊ နာဝါယ၊ လွှင့်ကို၊ ဝိနာယ၊ ကင်းရှိ၊ ဥဒကေ၊ ရေနှင်၊ ဥပ္ပိထ ဝေယျ၊ ပေါ်နှင်ပါအုံ့လော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ဟု၏၊ မေတောံ ဗုဒ္ဓ၏၊ ထေရ်၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ မပေါ်နှင်ပါ၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိုအသို့နည်း၊ ပါသာဏာနံ၊ ကျောက်ခဲတို့၏၊ ဝါဟာသတော်ပါ၊ ထည်း၊ အစိုးတရာသည်ထည်း၊ နာဝါယ၊ လွှင့်ဖြင့်၊ အာရောပိတံ၊ တင်ခဲ့သော်၊ ဥဒကေ၊ ရေနှင်၊ ဥပ္ပိထ ဝေယျ၊ ပေါ်ရမည်မဟုတ်ပါ၏လော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဥ္ဇပ္ပိ ထ ဝေယျ၊ ကြောင်ပေါ်ရာပါ၏။ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နာဝါယ ဝိယ။ လွှင့်ကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ကုသလာနိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ ဒဠ္ဍာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏ပေ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အ၊ ပေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဒုတိယော၊ နှစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ ဝသတိ ပရိဏ ဘာနပညာ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာသတိပရိဏ ဘာ၊ ပြီးသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇၃-ဒုက္ခပဟာနပါဟာမပညာ၊

ရာဇာ၊ ဓိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုအာဟ၊ အ ဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ တရေ့၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတီတသေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ဒုက္ခသေ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိ၊ ထို့ထပြုကုန်

သလော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ ထိုသို့ထို့ထ မပြုကုန်၊ ရှုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ ထတ်သော်၊ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့မူ၊ အနာဂတသာ၊ ထာဝတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခ သ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိ၊ လုံ့လပြုကုန်သလော ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ ထိုသို့ လုံ့လမပြုကုန်၊ ရှုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့မူ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာ နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိ၊ လုံ့လပြုကုန်သလော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နတိ၊ ထိုသို့လုံ့လမပြုကုန်၊ ရှုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ ထတ်သော်၊ ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတိတ္တ၊ လွန်သော်ပြီးသော၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ယဒိနဝါယမထ၊ အကယ်၍ လုံ့လမပြုကုန်ဆုံ့၊ အနာဂတသာ၊ ထာဝတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာ နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယဒိနဝါယမထ၊ အကယ်၍လုံ့လမပြုကုန်ဆုံ့၊ ပစ္စုပ္ပန္န သ၊ ပစ္စုပ္ပါန်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ယဒိ နဝါယမထ၊ အကယ်၍လုံ့လမပြုကုန်ဆုံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ခဲ့သော်၊ ဟိ၊ ဧကန်ထင်ရှား၊ အာယတ်အကျိုးငှါ၊ ဝါယမထ၊ လုံ့လပြုကုန်သနည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ် သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာယတ်သို့ မိန့်တော်မူ၏နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရှေးဘဝ ဒုက္ခ၊ ဤပစ္စုပ္ပါန်ဒုက္ခသည်ထည်း၊ ကိန္တု နဝ ရှေးဘဝ ယဟု၊ အသို့သျှင်ချုပ်ငြိမ်းဆုံ့နည်း၊ အညံ့၊ တပါး သော၊ ဒုက္ခမူ၊ ဒုက္ခသည်ကား၊ ကိန္တု နဥ္စ ရှေးဘဝ ယဟု၊ အသို့သျှင် နောက်ထပ် မဖြစ်သေးဆုံ့နည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘေဒ ဗ္ဗာယ၊ ထိုအကျိုးငှါ၊ ဝါယမထ၊ လုံ့လပြုကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကုတ်ယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အနာဂတံ၊ ထာဝတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသည်၊ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါ ပလော၊ ရှုတိ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်အထ်ကို ရှိပေ၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊ ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကုတ်ယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ယေ ဘုရေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အသ ဇ္ဇာနံ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဒုက္ခတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယ မာသ၊ လုံ့လပြုကုန်၏၊ တေ ဘုရေ ခေါ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ အတိ ပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့အပြစ် တင်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ပစ္ဆိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို

လိုလားကုန်သော၊ ပစ္စာမိတ္တာ၊ ပြိုင်ဘက်ရန်သူရှိကုန်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နိတာ၊ စစ်ပြိုင်ရန်ရှေးရှု တည်ကုန်သော၊ ကောကေစိပဒ္ဓိရာဇာနော၊ အကြင်အချို့ကုန်သောရန်သူ မင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေပဒ္ဓိ ရာဇာနော၊ ထိုရန်သူမင်းတို့သည်။ အတ္ထိပန၊ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အာမအတ္ထိ၊ ပြောပ်ရှိပါကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိံ၊အသို့နည်း၊ တဒါ၊ထိုစစ်ပြိုင်ထသော်၊ ထုဇော်သင်တို့သည်၊ပရိဿံ၊ကျွန်းမြောင်းကို၊ ခဏာပေယျာထနုခေါ်၊တူးစေကုန်သလော၊ ပါကာရံ၊မြို့ရိုးကို၊ စိနာပေယျာထနုခေါ်၊ ဆင့်စိစေကုန်သလော၊ ဂေါပုရံ၊ တံခါးရုက်ကို၊ ကာရာပေယျာထနုခေါ်၊ ပြုစေကုန်သလော၊ အဋ္ဌာလကံ၊ ပစ်စင်ရင်တားကို၊ ကာရာပေယျာထနုခေါ်၊ ပြုစေကုန်သလော၊ ဥဇ္ဇံ၊စပါးကို၊အတိဟာရာပေယျာထနုခေါ်၊ ခေါင်ထားစေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ တံ၊ ထိုကျွန်းမြောင်းစသည်သည်၊ ပဒ္ဓိကရွေဝ၊လက်မွန်မဆွကပင်၊ ပဒ္ဓိယတ္တာ၊ စိုရင်ပြို့နှင့်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကိံ၊အသို့နည်း ဘုရား၊သင်တို့သည်၊တဒါ၊ထိုစစ်ပြိုင်ထသော်၊ဟတ္ထိသို့၊ဆင်စီးအတတ်ရှိက်၊ သိကျွေယျာထကိ၊ သင်ကုန်သလော၊ အသသတ္ထိ၊မြင်းစီး အတတ်ရှိက်၊ သိကျွေယျာထကိ၊ သင်ကုန်သလော၊ ရထသတ္ထိ၊ရထားစီး အတတ်ရှိက်၊ သိကျွေယျာထကိ၊သင်ကုန်သလော၊ ဓနုသတ္ထိ၊ထားပစ်အတတ်ရှိက်၊သိကျွေ ယျာထကိ၊သင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ တံ၊ထိုဆင်စီးစသောအတတ်ကို၊ပဒ္ဓိ ကရွေဝ၊ လက်မွန်မဆွကပင်ဟု၊ သိကျွတ်၊သင်ကြားပြီးသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ကိမတ္ထိယ၊အဘယ်အကျိုးငှါ၊ သိကျွတ်၊သင်ကြားသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အနာဂတာနံ၊ထာသတ္တိ့ကုန်သော၊ဘယာနံ၊ဘေးရန်တို့ကို၊ပဒ္ဓိဘာဟနတ္ထာ ယ၊ဘားဖြစ်ခြင်းငှါ၊သိကျွတ်၊သင်ကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အနာဂတာ၊ ထာသတ္တိ့သော၊ ဘယံ၊ဘေးသည်၊ အတ္ထိကိ၊နုခေါ်၊ရှိထေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပုန္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မြတ်သော်မင်းကြီး၊ ယေဘုယ္ယေ၊အကြင် သင်တို့သည်၊ အနာဂတာနံ၊ထာသတ္တိ့ကုန်သော၊ဘယာနံ၊ဘေးရန်တို့ကို၊ ပဒ္ဓိဘာဟနတ္ထာယ၊ဘားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဒ္ဓိယာဒေထ၊စီရင်ကုန်၏၊တေဘုယ္ယေ၊

ထိုသင်မင်း ကြီးတို့သည်၊ အတိပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိကုန်၏၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့ရောစပ်မင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုပါဟောသတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိုမည်ဘိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကပ်ပါသိတော၊ ရေမွတ်သိပ်သည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကပ်၊ ပါဏိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပိဝိသောမိ၊ သောက်အံ့၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့။ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်းကို၊ ခဏေယျာသိ၊ တူးစေသလော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်ကို၊ ခဏေယျာသိ၊ တူးစေသလော၊ တဠာကံ၊ တဘက် ဆည်းကန်ကို၊ ခဏေ ယျာသိ၊ တူးစေသလော၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဘံ၊ ထိုရေတွင်စေ့သည်ကို၊ ပဒိုကစ္ဆေဝ၊ မဆွကပင်၊ ပဒိုယတ္တံ၊ စိုရင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဖွားတို့၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊ကိ မတ္တာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ပဒိုယတ္တံ၊ စိုရင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့မေးတော်မူထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အနာဂတာနံ၊ လာလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ဗိပါသာနံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဒိုယတ္တံ၊ စိုရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအုံ့၊ အနာဂတာ၊ လာလတ္တံ့ သော၊ ဗိပါသာ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေသလော၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အနာဂတာ၊ လာလတ္တံ့ သော၊ ဗိပါသာ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေ ဘုယ္ယေ၊ အကြင်သင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အာဂတာနံ၊ လာလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ဗိပါသာနံ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားမြစ်စိပ်သောငှါ၊ တံ၊ ထိုရေတွင်းစသည်ကို၊ ပဒိုယာဒေထ၊ စိုရင်ကုန်၏၊ တေ ဘုယ္ယေ၊ ထိုသင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အတိပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်စွ၊ ဖွားတို့ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ထိုယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဖွားတို့ ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုဝါဟောသတ္တံ့ သောစကားကို ကိုမည်သည်၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း ၊ယ ဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကပ်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဇာတုကဿိတော၊ စားလိုသည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကပ်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဘတ္တံ့၊

ပွဲးတုန်ကို၊ သုဒ္ဓိ ယားသိ၊ ပွဲးတော်ကည့်ခဲ့၊ မှတ်၊ ဤသို့ဆိုခြင်း၊ ခေတ္တ၊ လယ်ရာ ကို၊ ကံသားပေယျာသိ၊ ထွန်းစသော၊ သာလီ၊ သလေးကို၊ ဝပါပေယျာ သိ၊ ဗိုက်ပျိုး စသော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘရှေ့၊ အ ရှင်ဘုရား နတ်၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ၊ ပဒိုကရွှေဝ၊ မဆွကာပင်လျှင်၊ တ၊ ထို လယ်ရာဗိုက်ပျိုးခြင်းစသည်ကို၊ ပဒိုယတ္တံ၊ စိမ့ခင်အစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ ၏၊ မှတ်။ ဤသို့ လျှောက် ထတ်သော်၊ ကိသဂ္ဂေါယ၊ အာဘယ် အကျိုး ၎ါ၊ ပဒို ယတ္တံ၊ စိမ့ခင် အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ဘရှေ့ အရှင်ဘုရား၊ အနာဂတာနံ၊ လောလတ္တံ့ ကုန်သော၊ သုဇာတိတာနံ၊ စားလိုခြင်းတို့ကို၊ ပဒို ဗာဟာ နတ္ထေယ၊ ပယ် ခြင်းငါ၊ ပဒိုယတ္တံ၊ စိမ့ခင်အစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မှတ်၊ သို့ဤ၊ အာ ဟာ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန်း၊ မေးဦးခုံ၊ အနာဂတာ၊ လော ထတ်သော၊ ဇာတုကဏ္ဍာ၊ စားလိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိသေသလော၊ မှတ်၊ ဤ သို့၊ ပုဏ္ဏ မေးတော်မူ၏၊ ဘရှေ့ အရှင်ဘုရား၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ယောတုမှော၊ အကြင် သင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အသန္တာနံ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ အနာဂတာနံ၊ လော လတ္တံ့ ကုန်သော၊ ဇာတုကဏ္ဍာနံ၊ စားလိုခြင်းတို့ကို၊ ပဒို ဗာဟာ နတ္ထေယ၊ တား မြစ် ခြင်းငါ၊ ပဒို သာဒေယ၊ စိမ့ခင်ကုန်၏၊ တေတုမှော၊ ထိုသင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အတိပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ ၏။ ၊ဘရှေ့နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့် လျော် လျောက် ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၊ ပ၏၊ တတ်ယာ၊ သုံးခုတို့ကို ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခမဟာနု ဝါယာမပဋ္ဌာ၊ ရုက္ခကိုပယ်ခြင်းလို့ သပြေသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံ ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၇၄-ဗြဟ္မဇလောကပဏှာ၊

ရာဇာ၊ မိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ကိ အာဟာ၊ အ ဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘရှေ့နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အ ရှင်ဘုရား၊ ဗြဟ္မတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဗြဟ္မဇလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ ကိ ဝနုဏာ၊ အဘယ်မျှဝေးသနည်း၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ မှုးတာ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဗြဟ္မဇလောကော၊

ဖြေဟွားပြည့်သည်နှုတ်ရော၊ ဝေးကွာလတ္တဲ့၊ ကုဋေဘဝါရမဏ္ဍာ၊ အမိပ်ထွတ်မျှဂို သော၊ သိဏာ၊ကျောက်ဆောင်သည်၊တမ္ပာ၊ထိုဖြေဟွားပြည့်မှ။ ဗတိတာ၊ ကျွ ထက်သော်၊ အဟောရတ္တေနု၊တနေ့တည်ဘဏ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌစတ္တာလိသယော ဇနသ ဘာသတာနိ၊ယူဇနာပေါင်းထောင်းသောင်းရှစ်ထောင်တိုင်တိုင်၊ဘဿမာ နာ၊လျှောကျွေးသည်သော်၊စတ္တာဟိမာသေတိ၊ သေးလတ်ဖြင့်၊ ပထဝိယံ၊ပြ ဋ္ဌိက်၊ပတ်ပြေယျ၊တည်ရာ၏၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ ဘဏ္ဍနာဂသေန၊နာဂသိုက်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ ဇော်၊ထိုစကားကို၊ ဘဏ္ဍတ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကိုဘဏ္ဍတ၊အ ဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဗလဝါ၊အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊သမိုင်ကိုးကွေး၍ထားသော၊ ဗဟုဝါ၊ ထက်မောင်းကို မူလည်း၊ ပဿာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်တန်း သကဲ့သို့၊ ပဿာဒိတံ၊ ဆန့်တန်း အပ်သော၊ဗဟုဝါ၊ ထက်မောင်းကိုမူသည်း၊ သမိုင်ယျ သေယျထာပိ၊ ကွေးသကဲ့သို့၊ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူ သာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓမာ၊ တန်ခိုး ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စေတော ဝသိပတ္တော၊ စိတ်၏ လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗုဒီပဂ္ဂန်းနှိုက်၊ အနုဂေါ်တော၊ကွယ် ခဲ့၍၊ ဖြေဟွားထောကော၊ ဖြေဟွားပြည့်နှိုက်၊ ပါတုဘဝေယျ၊ ထင်ရှားဖြစ်နိုင် ရာ၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊ဘဏ္ဍတ၊ဆိုကုန်၏၊ ၊ဇော်ဝစန်၊ဤစကားကို၊ နသန္ဒ ဟာမိ၊မယုံပါ၊ဇော်၊ဤသို့၊ အတိသိဒ္ဓ်၊ အလွန်ပြန့်ကျဲ၊တာဝဇဟုနိယော ဇနသတာနိ၊ ထိုမျှလောက် ယူဇနာ အရာပေါင်း များစွာတို့ တိုင်အောင်၊ ဂန္ဓိသတိ၊သွားနိုင်လတ္တံ့လော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ထေ ရော၊အရှင် နာဂသိုက် မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိုအာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထဝ၊ သင်မင်း မြတ်၏၊ဝေတာဘူမိ၊ မွေးဖွားရာအရပ်သည်၊ ကုတိ်ပန၊ အဘယ်မျှနည်း၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ အထသန္ဓေနာမ၊ အသသန်မည်သော၊ဒီပေါ၊ကျွန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ တတ္ထ၊ထိုကျွန်းနှိုက်၊ အတိ်၊တပည့်တော်သည်၊ ဝေတော၊မွေးဖွားပါ၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဟုတော၊ဤသာဂလပြည့်မှ၊အထ သန္ဓေ၊အသသန်ကျွန်းသည်၊ကိုဝန္ဓရော၊ အဘယ်မျှဝေးကွာသည်၊ ဟော တိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဒွေ မဂ္ဂါနိ၊ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာတို့တိုင်တိုင်၊ဧရော၊ ဝေးကွာပါ၏၊ ဟုတ်၊ဤ သို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တွံ၊သင်

မင်းကြီးသည်၊တက္ကဋ္ဌ၊ထိုအထံသို့ကျွန်းနှင့်ကပ်၊ကိုယ်ခြေဒေဝ၊တရ တရသာလျှင် ဖြစ်သော၊ကရုဏာမိုး၊ပြွတ်ပွယ်ကို၊ကရိတွား၊ပြု၍ သရိတာနှု၊အောက်မေ့ပါ၏လော၊အာသိဇာနာသိ၊ဖွတ်မိပါ၏သော၊ဖွတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊ ဝိန္ဓိဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမသရာဓိ ကြောင့်အောက်မေ့ပါ၏။ ဖွတ်၊ ဤသို့သျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ။မင်းမြတ်၊ တွံ့သင်မင်းမြတ်သည်၊ ထဟုခေါ်ယူင်ရွှာသာလျှင်ဝ ဖွ်မတ္ထာနှ်ယောဇနသတာနှ်၊ ယူဇနာနှစ်ရာတို့ တိုင်တိုင်။ဂတောဝသွားရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါသတော၊ ဖွတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝိန္ဓိဆိုတော်မူ၏။ ။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ကလျှောသင့်လျှော်လျှောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ဖွတ်၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ပေ၏။ ။စတုတ္ထိ ထေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ဗြဟ္မထေားကပဏ္ဍာ၊ ဗြဟ္မထေားကပြ ဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇၅-မနုဿလောကေ ဗြဟ္မထေားကုပ္ပန္နာနံ သမကာဘာဝပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ ဝိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ကိ အာဟာ၊အာဘယ် သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဖွဒ၊ဤလူ့ပြည်၌၊ကာလကတော၊ သေလွန်၍၊ဗြဟ္မ လောကေ၊ဗြဟ္မပြည်သို့ကပ်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယော၊အကြင်သူသည် သည်း၊ဖွဒ၊ဤလူ့ပြည်နှင့်ကာလကတ်ကော၊သေလွန်၍၊ကတ္ထဝေ၊ကတ်ခြင် တိုင်းနှင့်ကပ်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊စိရတရံ၊ ကြာမြင့် စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရာသနည်း၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊သိဒ္ဓတရံ၊ ချက်ခြမ်း စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရာသနည်း၊ဖွတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မေးလျှောက်၏။ မဟာ ရာဇ။မင်းမြတ်၊ သမကံ၊အညိုအမျှပင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဖွတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဝိန္ဓိတော်မူ၏။ ။ဩပမ်ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး သော၊ဖွတ်၊ဤသို့လျှောက်သတ်သော်၊မဟာရာဇ။မင်းမြတ်၊တဝ၊သင်မင်း မြတ်၏၊ ဇာတနဂရံ၊မွေးဖွားရာမြို့သည်၊ ကုတိ ပန၊ အာဘယ်အရပ်နှင့်၊ အတ္ထိ၊ရှိသနည်း၊ဖွတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဝိန္ဓိဆိုတော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကလသိဂါမောနာမ၊ကလသိမည်သော်ရွာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ တတ္ထ၊ထို ရွာ၌နှင့်၊အာဘိ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဇာတော၊မွေးဖွားပါ၏၊ဖွတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။မဟာရာဇ။မင်းမြတ်၊ဖွတော၊ ဤသာဝတ္ထုပြည့်၌၊

ကလသိဂါမော၊ကလသိဂ္ဂါမသည်၊ ကိုယ်ရေးရာ၊အာဘယ်မှ ဝေးသနည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ဗိုဇ္ဈာနိယောဇနသတာနိ၊ယူဇနာ ရှစ်ရာတို့တိုင်တိုင်၊ရှေးရှေး၊ဝေးကွာပါ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ရှေတော၊ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ကသ္ဒိရ၊ ကသ္ဒိရတိုင်း သည်၊ကိုယ်ဝန်ရှင်၊အာဘယ်မှ၊ဝေးကွာ၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ပါသနည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဗါဒသယောဇနာ နိ၊ကဆဲ့နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ရှစ်ဝေးကွာပါ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက် သော၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ရှေယ်၊တိုက်တွန်းပါ၏၊တွေ့သင်မင်းကြီးသည်၊ ကလသိဂါမ်၊ကလသိဂ္ဂါမ်ကို၊စိန္တေတိ၊ ကြံစည်ပါ၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့် ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ စိန္တေတော၊ ကြံစည်ပါပြီ၊ ရှုတိ၊ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ရှေယ်၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊ တွေ့ သင်မင်းကြီးသည်၊ ကသ္ဒိရ၊ကသ္ဒိရတိုင်းကို၊ စိန္တေတိ၊ကြံစည်ပါ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ စိန္တိတံ၊ကြံစည်ပါပြီ၊ ရှုတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကတမံ၊အာဘယ် အရပ်ကို၊စိန္တေန၊ကြာမြင့်စွာ၊ စိန္တိတံ၊နှုခေါ်ကြံစည်ရကေသနည်း။ကတမံ၊ အာဘယ်အရပ်ကို၊ ဘိက္ခပတရ၊ ထျာက်မြန်စွာ၊စိန္တိတံ၊နှုခေါ်၊ ကြံစည်ရကေ သနည်း။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေးတော်မူလေ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သမက်ညီမျှစွာ၊စိန္တိတံ၊ကြံစည်ခဲ့ပါ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေ၊ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊အကြောင်သူ သည်၊ရှုဝ၊ဤလူ.ပြည်ရှိက်၊ ကာသက်တော၊ သေ၍ပြိုဟူသော၊ကေ၊ပြိုဟူ ပြည်ရှိက်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ သော၊စ၊အကြောင်လူသည်လည်း၊ရှုဝ၊ဤလူ. ပြည်ရှိက်၊ကာသက်တော၊သေ၍၊ ကသ္ဒိ၊ဝ၊ကသ္ဒိ၊တိုင်းရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ထိုနှစ်ယောက်ဟု သည်၊ သမက်ညီမျှစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ရကေ ကုန်၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူလေ၏။ ။ဘိယျော၊ ထိုထက်အ လွန်၊ဩပမ်ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦးလော၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုဝါးဟာဃတ္တံ.သော စကားကို၊ကိုယ်မည်သို၊အသို့အောက်မေ့.သနည်း၊ဒွေ၊နှစ်ကောင်ကုန်သော၊ သကုဏာ၊ဂျက်တို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆေယျုံ၊ ပျံ သန်းကုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ကောင်သော ဂျက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တကောင်သည်၊ ဥဇ္ဇေ၊မြင့်သော၊ရုက္ခေ၊သစ်ပင်ထက်ရှိက်၊နိသိဒေယျ၊နားနေ ရာ၏။ ဧကော၊ တကောင်သည် ၊နိဒေ၊နိမ့်သော၊ရုက္ခေ၊သစ်ပင်ထက်၌၊

နိုသိုဒေယျ၊နှားနေရာ၏၊သက်၊ အညှိ အမှ တပြိုင်နက်၊ ပတိဋ္ဌိတမာန်၊ နှားနေကုန်သော၊တော်သံ၊ထိုဌက်နှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ကတမသား၊အဘယ်ဌက်၏၊ ဆာယာ၊အရိုင်သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီယံ၊မြေနှင့််၊ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ ရောက်ရာသနည်း၊ ကတမသား၊အဘယ်ဌက်၏၊ဆာယာ၊ အရိုင်သည်၊ စိရေန၊ကြာမြင့်မှ၊ပထဝီယံ၊ မြေနှင့််၊ပတိဋ္ဌဟေယျ၊တည်ရာသနည်း၊ အုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊သမက်၊ညီမျှစွာ၊ပတိဋ္ဌဟေယျ၊တည်ရာပါ၏၊အုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ အုပ၊ဤလူ့ပြည်နှင့််၊ ကာထက်တော၊သော၌၊ ဗြဟ္မာသောကေ၊ဗြဟ္မာပြည်နှင့််၊ဥပဒ္ဒေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ အုပ၊ဤလူ့ပြည်နှင့််၊ ကာလကိတော၊ သော၌၊ ကတ္ထဝေ၊ကတ္ထဝေတိုင်းနှင့််၊ ဥပဒ္ဒေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သမက်ယော၊ညီမျှစွာသာလျှင်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်ရ၏၊ အုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ ၊နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၏ဟု၏၊ အုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊ပဋ္ဌမိ၊ပေါ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မနုဿသောကေ၊လူ့ပြည်မှ၊ ဗြဟ္မလောကဥပဒ္ဒေ၊ဗြဟ္မပြည်နှင့််ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ သမကဘာဝပညာ၊ ညီမျှစွာဖြစ်ခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇–ဗောဇ္ဈင်ပညာ၊

ရာဇာ၊မိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ပြန်၏၊ကိ အာဟာ၊အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗောဇ္ဈင်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်။ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မှုဖြစ်ကုန်သနည်း။ အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဗောဇ္ဈင်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ သတ္တခေါ၊ ခုနှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။ အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ပန်း၊မေးလျှောက်ဦးအံ့၊ကတိ ဟိ၊အဘယ်မှုထောက် ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့်၊ဗုဇ္ဈတိ၊ သိနိုင်ပါသနည်း၊အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ကောနု၊တပါးသော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်၊ ဗောဇ္ဈင်ဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈတိ၊သိနိုင်၏၊အုတိ၊

ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်ထိုကော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်
ကိုယ်သ၊အဘယ်ကြောင့်၊ သတ္တ၊ခုနစ်ပါး၊ရှိနိုင်သော၊ ဗောဇ္ဈင်၊ဗောဇ္ဈင်တ
ရားတို့ကို၊ဝုဋ္ဌမ်ဆန္ဒခေါ်ဟောကုန်သနည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို
၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုဝါ၊ဟောလတ္တံ့သော စကား၊ကို၊ကိုယ်
မည်သည်၊ အသို့အဆောက်မေ့သနည်း၊ကောသိယာ၊ အဆိပ်ပွန်က၊ပက္ခိတ္တော၊
ထည့်သွင်း၊အပ်သော၊ အသိ၊ သံဝေ့ကသည်၊ ဟတ္ထေန၊ထက်ဖြင့်၊ အပ္ပဟိ
တော၊မကိုင်ဘဲ၊ဆောဇ္ဈ၊ပိုင်းဖြတ်ဘွယ်ကို၊ဆိုဖွယ်တို့၊ပိုင်းဖြတ်ခြင်း၌၊ဥသ
ဟတိ၊စွမ်းနိုင်အံ့သော၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘု
ရား၊နတိ၊ထိုသို့မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ပေ၏။မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ခမ္ဘရိစယာသမ္ဘောဇ္ဈင်ကို၊
ခမ္ဘရိစယာသမ္ဘောဇ္ဈင်နှင့်၊ ဝိနာ၊ကင်း၍၊ ဆတိ၊ခြောက်ပါး၊ရှိနိုင်သော၊ဗော
ဇ္ဈင်ကို၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ နဗုဇ္ဈတိ၊မသိနိုင်၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ၊ပေ၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊
အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဆဋ္ဌ၊ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ဗောဇ္ဈင်ပညာ၊ ဗောဇ္ဈင်ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇၇-ပါ၊ဗဟုညာနံအပ္ပါနုပ္ပဘာဝဝဏ္ဏာ၊

ရာဇာ၊ မိဿမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊
အဘယသို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ဘုရား၊ဝုဿံဝါ၊ ကောင်းမွန်သည်မူလည်း၊ ဗဟုတရံ၊ခေါ်၊ပွါးများ၊သကော၊
အဝုဿံဝါ၊ မကောင်းမွန် သည်မူလည်း၊ ဗဟုတရံ၊ခေါ်၊ ပွါးများ၊သကော၊
ကတမံ၊ အဘယ်တရား၊သည်၊ ဗဟုတရံ၊ခေါ်၊ပွါးများ၊ပါသနည်း၊ ဇာတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ်၊စင်စစ်၊ဝုဿံ၊
ကောင်းမွန်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ပွါးများ၏၊ အဝုဿံ၊မကောင်းမွန်သည်၊ထောက်၊
ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့ဖိန့်တော် မူထတ်သော်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်
သော၊ ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုဿံ၊ကောင်းမွန်သည်၊ဗဟုတရံ၊
ပွါးများသနည်း၊အဝုဿံ၊မကောင်းမွန်သည်၊ထောက်၊ဆုတ်ယုတ်ပါသနည်း၊
ဇာတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝုဿံခေါ်၊

မကောင်းမှုကိုကား၊ ကရောဇ္ဇော၊ပြုလုပ်သော်၊ မယာ၊ငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ပြုလုပ်မိပြီ၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဝဟတိ၊ မပွါးများလေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ဝုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ကရောဇ္ဇော၊ပြုလုပ်သော်၊ အဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာ မရှိသူအား၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမိတာသ၊ ဝမ်းမြောက်သူအား၊ ဒီတိ၊နှစ်လိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒီတိမနသ၊ နှစ်လိုခြင်းရှိသော သူအား၊ ကာယော၊ ရူပ ကာယ နာမ ကာယ သည်၊ ပဿမ္ဘတိ၊ငြိမ်း၏၊ ပဿဒ္ဓကာယော၊ရူပကာယနာမကာယငြိမ်းပြီးသော သူသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ ဝေဒေတိ၊ခံစားရ၏၊သုခိနော၊ ချမ်းသာသောသူ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊သမာဓိယတိ၊တည်ကြည်၏၊ သမာဟိတော၊စိတ်တည်ကြည်သော်သူအား၊ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဿနာတိ၊သိ၏၊တေန ကာရဏေန၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ဝုညံ၊ကောင်းမှုသည်၊ ဝဍ္ဎတိ၊ပွါးများ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဆိန္နဟတ္ထပါဒေါ၊လက်ခြေဖြတ်ထေပြီးသော၊ပုရိသောခေါ၊ ယောကျ်ားသည်ပင်၊ ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧကော၊ တရသော၊ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ကြာလက်ကို၊ ဒတ္တွာ၊လှူရသော်ကြောင့်။ဧကနဝုတိ ကပ္ပါနိ၊ကိုးသောင်းတကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ဝိနိပါတံ၊ဖျက်စီး၍ကျရောင်ရဲသို့၊နဝ ဂစ္ဆိ သတိ၊မလားရလတ္တံ့၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မှုဝိနာစကာရဏေန၊ဤသို့ သော်အကြောင်းကြောင့်သည်း၊ဝုညံ၊ကောင်းမှုသည်၊ဗဟုတရံ၊ပွါးများ၏ အဝုညံ၊မကောင်းမှုသည်၊ ထောကံ၊ဆုတ်ယုတ်၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊ဘတာဝေ၊ ဟောပေ၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဖိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘဏ္ဍနာဂသေန၊နာဂ ထိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလ္လော၊သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊အသိ ဖြစ်ပါပေ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊သတ္တမိ၊ခုနစ် ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပါဠိဝုညာနံ။ ကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့၏ အပျါနုပ္ပဘာဝပညာ၊နည်းသည့်အဖြစ်မနည်းသည့် အဖြစ်ပြိသနာမေးခွန်း သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇၈—ဘုန္တာဘုန္တာနံပါဟကရထဝတ္ထု။

ရာဇာ၊ ဗိသိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုယ်အာဟာ၊ အာဟယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဘုန္တော၊ သိတ္ထက်၊ ပါဟကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ယော၊ အကြင်သူတည်း၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့၊ ပါဟကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ကဿ၊ အတ္ထယ်သူ၏၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြားပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ပိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိုယ်အာဟ၊ အဿယ်သို့ ပိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့၊ ပါဟကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထို၏၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့၊ ပါဟကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌတံ၊ နှစ်ဆတက်သော၊ ဒဏ္ဍံ၊ မင်းပြစ်ဒဏ်ကို၊ ဒေမ၊ ပေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တံ၊ ထိုငါ ဟောလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိုယ်မည်သည်၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဘတ္တံ့ ပွဲထောင်သော၊ အာဒိတ္တံ့ ရဲရဲတောက်သော၊ သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ အလွန်ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သဇောတိဘူတံ၊ မီးနှင့်တကွဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယောဂုဠံ၊ သံတွေ့ခဲကို၊ ဂေဏှေ၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဘုန္တော၊ သိတ္ထက်၊ ဂဏှေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏၊ ဂေဏှေ၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့ ဂဏှေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏၊ ကတမော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးစွာ၊ ဒုယ္ဟေယျ၊ ထောင်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင် သူသည်၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့ ဂဏှေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးစွာ၊ ဒုယ္ဟေယျ၊ ထောင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသဘောလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဘုန္တော၊ မသိတဲ့ ပါဟကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား

ကလျှော၊ သင့်ထေရ်ထေရကိပတ်သည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါ၊ပေ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊အဋ္ဌမိ၊ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဈာနန္တာ ဈာနန္တာနံ။ သိကုန် မသိကုန်သော သူတို့၏။ ပါပကရေတာ ပဌာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်။နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇–စာတုမဟာဘူတိကေနကာယေနဥတ္တရကုရုကာဒိဂမနပဌာ။

ရာဇာ၊ ဒိသိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုဏ်၊ ကိံ အာဟာ၊အဘာယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ယောကောစိ၊အကြင်တရုံ့တယောသော သူသည်၊ ရှုမိနာသရီရေန ဤကိုယ်ဖြင့်၊ဥတ္တရကုရုံ့ဝါ။ ပြောက်ကျွန်းသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဗြဟ္မလောကံ ဝါ၊ဗြဟ္မာပြည်သို့ မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပန၊ထိုသို့မဟုတ်၊ အညံ၊တပါးသော၊ ဒိပံဝါ၊ကျွန်းသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ဂစ္ဆေယျ၊သွားရောက်ခဲ့ရာ၏၊သော၊ထိုသူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိပါသထော၊ ရှုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊လျှောက်ဆို ထေ၏။ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ စတုမဟာဘူတိကေန၊ မဟာထုတ်ထေးပါးရှိသော၊ ရှုမိနာကာယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကုရုံ့ဝါ၊ ပြောက်ကျွန်းသို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက် ရာ၏၊ ဗြဟ္မလောကံ ဝါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ မူလည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက်ရာ၏။ ပန၊ထိုမှတပါး၊ အညံ၊ တပါးသော၊ဒိပံဝါ၊ ကျွန်းသို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက်ရာ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ပိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ စတုမဟာ ဘူတိကေန၊ ဘုတ်ထေးပါးရှိသော၊ ရှုမိနာကာယေန၊ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကုရုံ့ဝါ၊ ပြောက်ကျွန်းသို့မူလည်း၊ ကထံ ဂစ္ဆေယျ၊ အဘာယ်သို့သွားရောက်သနည်း၊ ဗြဟ္မလောကံ ဝါ၊ ဗြဟ္မ ပြည်သို့ မူလည်း၊ ကထံ ဂစ္ဆေယျ၊ အဘာယ်သို့ သွားရောက်သနည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒိပံဝါ၊ ကျွန်းသို့မူလည်း၊ကထံ ဂစ္ဆေယျ၊ အဘာယ်သို့သွားရောက်သနည်း၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ လျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တွံ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ ရှုမိ သာမဟာပထဝိယာ၊ဤမြေကြီးမှ၊ ဝိဒတ္ထိ ဝါ၊ တထွာမျှမူလည်း ဖြစ်စေ၊ ရတနံ ဝါ၊တတောင်မျှမူထည်းဖြစ်စေ၊ ထဝီတာတိ၊ခုနှဘုံ၏ဟု၊ အသိဇာ နာသိနု၊မှတ်မိပါ၏လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ပိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမအာဘိဇာနာမိ၊ ကြောင်မှတ်မိပါ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်

ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ ဘုရားတမည့်တော်သည့်၊ အဠဝိရတနိ ယော၊ရှစ်ဟောင်တို့ကိုထည်း။လင်္ဂီသာမိ၊ခုန်ခ္ခင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တွံ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ အဠဝိ ရတနိယော၊ရှစ်တောင်တို့ကို၊ ကထံ ဝေဒေသိ၊ အသို့ခုန်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထည်း၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဣဒ္ဓေ၊ဤအရပ်ခ္ခိုက်၊ခ္ခိုပတိ သောမိ၊ကျွန်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဥပါ၊ဒေမိ၊ဖြစ်စေ၏၊စိတ္တုပ္ပါဒေန၊စိတ္တုပ္ပါဒ်ခ္ခင့်၊သဟ၊ တကွ၊မေ၊ ဘုရားတ မည့်တော်၏၊ကာယော၊ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ထဟုကော၊ပေါ့ပါးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ်၊ဤအတူ၊သာသျှင်၊စေတောဝသိပ္ပတ္တော၊ဝသိတော်ဟိုရောက် သောစိတ်ရှိသော၊ဣဒ္ဓိမာ၊တန်ခိုးကြီးသော၊ တိက္ခ၊ရဟန်းသည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ စိတ္တော၊စိတ်ခ္ခိုက်၊ သမာရောပေတွာ၊ ကောင်းစွာတင်၍၊စိတ္တ ဝသေန၊စိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥဋ္ဌဟတি၊ပြန် သွားနိုင်ထေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊သင့်ထျော်ထျော်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ရှေ့ကဆို၏၊ ၊နဝမိ၊ကိုးခု တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊စာတုမဟာဘူတိကေန၊ဆုတ်ယေးပါးရှိသော ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကုရုကာဒိဂမနပဋ္ဌာ၊မြောက်ကျွန်းစသည်သို့ သွားခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇၀-အဠိကာနံဒီဃဘာဏပဋ္ဌာ၊

ဧကာ၊ ဗိဝိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ရှေ့ကဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ ဘာယ်သို့ရှေ့ကဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ တုဝေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဘဏထ၊ဘာယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊အဠိကာနိ၊အရိုးတို့သည်၊ယောဇနသ တိကာ၊ဝိ၊ယူဇနာတရာတို့တိုင်အောင်ထည်း၊ဒီဃာနိ၊ရှည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊ ရုက္ခောဝိ၊သစ်ပင်သော်သည်း၊ တာဝ ယောဇနသ တိကော၊ထိုမျှယူဇနာတရာရှိသောသစ်ပင်သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ၏၊ ယောဇနသ သတိကာနိ၊ယူဇနာဘရာရှိကုန်သော၊အဠိကာနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ဒီဃာနိ၊ ရှည်ကုန်သည်၊ကုတောပန ဘာဝိသန္တိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်နိုင်ကုန်ဟု နည်း၊

ဖုရားတို့၏ဤသို့အာဟာရယ်ကျွေးဆိုတော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုင်ပေါ်ဟောလတ္တံ့စကားကို၊ကိုယ်မည်သည်၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ မဟာသရဇ္ဇေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့်၊ ပဉ္စယောဇနသတိကာဝ၊ ယူဇနာပေါ်ရာရှိကုန်သော၊ မန္ဒာပေါ်တို့သည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိကုန်၏။ ဖုရားတို့၏ တောသင်မင်းကြီးသည်၊ သုတ်၊ကြားဘူးပါ၏သော၊ ဖုရားတို့၏ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ ၊ဘရှေ့၊အ ရှင်ဘုရား၊ အာမသုတ်၊ ကြေပ်ကြားဘူးပါ၏။ ဖုရားတို့ ဤသို့ကျွေးလတ်သော်၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ပဉ္စယောဇနသတိကသော၊ယူဇနာပေါ်ရာရှိသော မန္ဒာသော၊ပေါ်၏၊အဏ္ဍိကာနှင့်၊အရိုးတို့သည်၊ဒီဃာနှင့်၊ရှည်ကုန်သည်၊ ဘာဝိသ ဏ္ဍိနှင့်ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်သော၊တာနှင့်အဏ္ဍိနှင့်၊ ထိုအရိုးတို့သည်၊ ပေါ်ဇ နသတိကာနှင့်ပိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သည်ထည်း။ ဘာဝိသဏ္ဍိနှင့်ဖြစ်သင့် ကုန်သည်မဟုတ်သော၊ဖုရားတို့၏သို့အာဟာ၊ဖိန်တော်မူ၏။ ၊ဘရှေ့နာဂ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား။ ကလ္ပော၊ သင့်လျော်တော့ကား ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ဖုရားတို့ ဤသို့၊အဝေါစ၊ကျွေးဆိုပေ၏။ ၊ ဒသမိ၊ဆယ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊အဏ္ဍိကာနှင့်၊အရိုးတို့၏ ဒီဃာဘာ ဝပဏ္ဍာ၊ ရှည်သောအဘာဝဖြစ်ပြီးသနာ မေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၇၁–အသ္သာသပသာဒသုတ်ရောပေဌာ၊

ရာဇာ၊ ပိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ကျွေးဆိုပြန်၏။ကို၊အာဟာ၊ အ ဘယ်သို့ ကျွေးဆိုသနည်း။ ဘရှေ့နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အ ရှင်ဘုရား၊ တုဗျော၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကို၊ဘဏထ၊အာဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။အသ္သာသပသာသော၊ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို၊ နိုရောဓေတုံ၊ချုပ်ခြင်းငှါ၊သဏ္ဌာ၊စွမ်းနိုင်၏။ဖုရားတို့၏၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ဖုရားတို့ ဤသို့၊ အာဟာ၊ကျွေးဆိုတို့၏၊ မဟာ ရာဇမင်းမြတ်၊အသ္သာသပသာသော၊ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နိုရော ဓေတုံ၊ချုပ်ခြင်းငှါ၊အာမသဏ္ဌာ၊ကြေပ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။ဖုရားတို့၏ အာဟာ၊ ဖိန်တော်မူ၏။ ၊ဘရှေ့နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ အသ္သာသပသာသော ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊နိုရောဓေတုံ၊ချုပ်ခြင်း ငှါ၊ကထံသဏ္ဌာ၊အာဘယ်သို့စွမ်းနိုင်ပါသနည်း။ ဖုရားတို့ ဤသို့ကျွေးဆိုလတ် သော်၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုင်ပေါ်ဟောလတ္တံ့သော စကားကို၊ ကို

မည်သည်၊ အာဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း၊ တော၊ သင် မင်းကြီးသည် ကာကန္ဓမာနော၊ ဟောက်သော၊ ကောစိ၊ တရုံတယောက်၏အသံကို သုတဝဇ္ဇော၊ ကြားတူး ပါ၏လော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမသုဟဝုဇ္ဇော၊ ကြောက်ကြားတူးပါ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိं၊အသို့နည်း၊ သောသဒ္ဒေါ၊ ထိုအသံသည်၊ကာယေ၊ကိုယ်ကို၊ နမိတော၊ညွှတ်လိုက်သော်၊ ဝိရမေယျ နုခေါ၊ပျောက်ကင်းရာသည် မဟုတ်လော၊ဖုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဝိရမေယျ၊ ကြောက်ပျောက်ကင်းရာ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဘာဝိတ ကာယသ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ မထင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ အဘာဝိတသီ လသ၊ဝိရတိအာရုံ မထင်အပ်သော သီလရှိသော၊ အဘာဝိတ စိတ္တသ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ မထင်အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အဘာဝိတပညသ၊မထင် အပ်သောပညာရှိသောသူ၏၊ သောဟိနာမသဒ္ဒေါ၊ ထိုဟောက်သောအသံ စည်ကျောက်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်ကို၊နမိတော၊ညွှတ်ကာမျှနှိုက်၊ ဝိရမိသတိ၊ ပျောက်ကင်းသေး၏၊ ဘာဝိတကာယသ၊ ကမ္ဋ္ဌာန်းအာရုံ ထင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ဘာဝိတသီလသ၊ဝိရတိအာရုံထင် အပ်သောသီလရှိသော၊ ဘာဝိတစိတ္တသ၊ ကမ္ဋ္ဌာန်းအာရုံထင် အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ဘာဝိတပညသ၊ထင်အပ်သော ပညာရှိသော၊ စတုဏ္ဏမ္ပိ၊ စတုဏ္ဏမ္ပိ ကို၊သမာပန္နသ၊ ဝင်စားသောဝုဋ္ဌိ(ထ်)၏၊ အသသ၊သပသ၊သ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် တို့သည်၊ ကိं ပနနဿ ရုဇ္ဇတိ၊ အဘာယ်ကြောင့်မချုပ်ဘဲ ရှိထိုပ်နည်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ရောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါ ပေ၏၊ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ကောဒသမိ၊တဆဲ့တဆု တို့၏ပြည့်ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ အသသ ပသသ နိရောဓ ပညာ၊ထွက် သက် ဝင်သက်ချုပ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗာန၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၈၂–သရေခန္ဓပညာ၊

ရာဇ၊ ပိဋိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိं အာဟ၊ အာဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်

အရှင်ထုရား၊သမုဒ္ဒေါသရဒ္ဒေါတို၊ သမုဒ္ဒရာသရဒ္ဒရာဟု၊ဝုဠ္ဠတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ကေနုဿာယမည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ သရဒ္ဒါတို၊ သရဒ္ဒရာဟူ၍၊ ဝုဠ္ဠတိ၊ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်လေ၏။ ၊ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊အာယတ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယတ္ထက်၊အကြင်မျှလောက်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ အဏ္ဏိ၊ရှိ၏၊တတ္ထက်၊ ထိုမျှလောက်၊လောတံ၊ ဆေးငံရေသာတည်း၊ယတ္ထက်၊အကြင်မျှလောက်၊ လောတံ၊ ဆေးငံရေသည်၊ အဏ္ဏိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထက်၊ထိုမျှလောက်၊ ဥဒကံ၊ ရေသာတည်း။ ဣသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သရဒ္ဒေါတို၊ သမုဒ္ဒရာဟူ၍၊ဝုဠ္ဠတိ၊ဆို အပ်၏၊ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ် တော်အရှင်ထုရား၊ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ဒ္ဒါဒသာဓိ၊ တဆဲ့ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒပဏ္ဍာ၊ သရဒ္ဒရာ၏ ပြဿနာမေး ခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၈၃–သရဒ္ဒသကေရုသပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊လျှောက်ပြန်၏။ကိံ အာဟ၊အာယတ် သို့ လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထု ရား။ ကေနုဿာယမည်သော၊ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊မဟာသ မုဒ္ဒေါ၊မဟာသရဒ္ဒရာသည်၊ လောဏရသော၊ ဆေးငံအရသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥကရသော၊တရုတည်းသောအရသာရှိပါသနည်း၊ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မေး လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ဥဒကသား၊ရေ၏၊စိရသတ္တိ တတ္တာ၊ကြာမြင့်စွာတည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေါ၊မဟာသရဒ္ဒရာ သည်၊ လောဏရသော၊ ဆေးငံ အရသာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥကရသော၊ တရုတည်းသော အရသာရှိ၏။ ဖြေတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊သင့်ထျော် ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက် ဆိုပေ၏၊တေရသဓိ၊တဆဲ့သုံ:ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သရဒ္ဒသ၊ မဟာသရဒ္ဒရာ၏၊ကေရသပဏ္ဍာ၊တရုသောအရသာရှိသောပြဿနာမေးခွန်း သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၄-သုရမဟ္ဘာ၊

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ကိုယ်အာဟာ၊အာဘယ်သို့လျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ သင်္ဃာ၊အလုံးရုံသော၊ သုရမ်၊ သိပ်ပွေ့သည်ကို၊ ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊စွမ်းနိုင်ပါသလော၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်၏၊ ၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ သင်္ဃာ၊အလုံးရုံသော၊သုရမ်၊သိပ်ပွေ့သည်ကို၊ ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ကြောင့်စွမ်းနိုင်ပေ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ ဓိန္ဓတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်သုရား၊ပန၊လျှောက်ပါအုံ့၊သင်္ဃာ၊အလုံးရုံ၊သော၊ သုရမ်၊ သိပ်ပွေ့ခြင်းသည်၊ ကို၊အဘာထပ်ပါနည်း၊ မှုတိ၊ဤသို့လျှောက်ဆတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဓမ္မော၊တရားသည်၊ သင်္ဃသုရမော၊အလုံးရုံ၊တို့ထက်သိပ်ပွေ့၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ခေါ်၊စင်စစ်၊သင်္ဃော၊အလုံးရုံ ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရား၊တို့သည်၊နခေါ်သုရမာ၊မသိပ်ပွေ့နိုင်ကုန်၊သုရမ်တို့ဝါ၊သိပ်ပွေ့၏ဟူသော် လည်းကောင်း၊ ထူထန်တို့ဝါ၊ရုံ့ရင်းခက်ထန်၏ဟူသော်ထည်းကောင်း၊တော်၊ဤအမည်သည်ကား၊ဓမ္မာနုံ၊တရား၊တို့၏၊အဝိဝစနုံ၊အမည်သာတည်း၊ ယံကိုဠိ၊အလုံးရုံသော၊ ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ဖြတ်ဘွယ်ဟူသမျှသည်၊အဏ္ဍိ၊ဂ္ဂိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဖြတ်ဘွယ် ဟူသမျှသည်၊ ဗဟ္ဗာယ၊ဗဟ္ဗာဖြင့်၊ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်ကင်းလေ၏၊ ဗဟ္ဗာယ၊ဗဟ္ဗာမှ၊ နုတိယံ၊နှစ်ရကြောက်သော၊ ဆေဒနုံ၊ဖြတ်ကြောင်းတရား သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိဟု၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ ဓိန္ဓတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ရုဒ္ဓသမိ၊တဆဲ့ထေးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုရမဟ္ဘာ၊သုရမပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၅-ဝိညာဏာဒိနံနာနတ္တာဘာဝဟ္ဘာ၊

ရာဇာ၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ကိုယ်အာဟာ၊အာဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ဝိညာဏဆန္ဒိတို့ဝါ၊ဝိညာဉ်ဟူသောတရားလည်းကောင်း၊ ဟည်ဆန္ဒိတို့ဝါ၊ဟည်ဟူသောတရားလည်းကောင်း၊ ဘူတတ္ထိ၊ကိုထပ်နှိုက်၊ ဇီဝေါတိတို့ဝါ၊ဝေဒဂူခေါ်

သောဇိ၀ ဟူသောတရား သည်းကောင်း။ ဖွားမေမြှော၊ ဤတရားတို့သည်၊ နာနတ္ထာစေ၀၊ အနက်အား ဖြင့်သည်း ထူးကုန်သေးသထော၊ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ သဒ္ဒါအား ဖြင့်သည်းထူးကုန်သေးသထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ကေတ္ထော အနက်တူကုန်သထော၊ ဗျဉ္ဇနမေ၀၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာ၊ နာနုံ၊ ထူးထေသထော၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကဆိုခဲ့၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိဇာန နသဏ္ဌာတံ၊ အာရုံကိုသိခြင်း သဏ္ဌာ၀ရှိ၏၊ ဗဟု၊ ဗဟုသည်၊ ဗဟုဇာနနသဏ္ဌာတော၊ ခွဲခြားမှတ်သိခြင်း သဏ္ဌာ၀ရှိ၏၊ ဘူတတ္ထိ၊ ကိုယ်ခန္ဓာရှိက်၊ ဖီ၀ေါ၊ အသက်ကို၊ နဥပယဇ္ဇတိ၊ မရအပ်ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန္ဒေ၀ မူ၏၊ ဖီ၀ေါ၊ အသက်ကို၊ ယဒိနဥပယဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ မရဖွံ့ဖြိုး၊ အထ၊ ထိုသို့မရကွဲသော်၊ ကောစရတိ၊ အဘယ်သူသည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ပေသနည်း။ သောတေန၊ နာ၊ ဖြင့်၊ သဒ္ဒံ၊ အသံကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားသနည်း။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ ဃာယတိ၊ နမ်းသနည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ သာယတိ၊ ထွက်သနည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အတွေ့ကို၊ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိသနည်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကဆိုခဲ့၏၊ ၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ပိန္ဒေ၀ မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ပိန္ဒေ၀ မူသနည်း။ ဖီ၀ေါ၊ အသက်သည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ဃဒိ ပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်ဆုံ့၊ (ပ) ဖီ၀ေါ၊ အသက်သည်၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ယဒိ ဝိဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိဆုံ့ ၀ံ့သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သော ဖီ၀ေါ၊ ထိုအသက်သည်၊ စက္ခုဒ္ဒါ ရေသု၊ စက္ခုဒ္ဒါ ရတို့ကို၊ ဥပါဒိတောသု၊ တွင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ ကျွမ်းကျင်ရှာသော၊ အာကာသေန၊ ဟင်းထင်းဖြင့်၊ ဗဟိဓာ ခေါ၊ အပေါ်ဘက်ရှိ၊ သုဠုတရံ၊ ကောင်းစွာ၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ သောတေသု၊ သောတဒ္ဒါ ရတို့ကို၊ ဥပါဒိ တောသု၊ တွင့်ထစ်ကုန်သော်၊ ဃာနေသု၊ ဃာနဒ္ဒါ ရတို့ကို၊ ဥပါဒိတောသု၊ တွင့်ထစ်ကုန်သော်၊ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါဒ္ဒါ ရကို၊ ဥပါဒိတာယ၊ တွင့်ထစ်သော်၊ ကာယေ၊ ကာယဒ္ဒါ ရကို၊ ဥပါဒိတေ၊ တွင့်ထစ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ ကျွမ်းကျင်ရှာသော၊ အာသာသေန၊ ဟင်းထင်းဖြင့်၊ သုဠုတရံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဒ္ဒံ၊ အသံကို၊ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ ဃာယေယျ၊ နံ့ရာ၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ သာယေယျ၊ ထွက်ရာ၏၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုသေယျ၊ တွေ့ထိရာ၏၊ ဖွားတို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန္ဒေ၀ မူ၏၊ ဟန်ရှင်၊ အရှင်ဘုရား။ နတိ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ ဖွားတို့ ဤသို့

လျှောက်ထတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေနဟိ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘုတတ္တိ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ကပ်ဖိုလေ၊ အသက်ကို၊နဠပဏ္ဍိတ်၊မရအပ်၊ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ကလျှော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊ အလေါစ၊လျှောက်ပေ၏။ ၊ပဠဒေသဝါ၊တဆဲငါးခုတို့၏ပြည့် ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဝိညာဏဝါဒီနှံ၊ဝိညာဉ်စသည်ဟို့၏၊ နာနတ္တာဘာဝပညာ၊ ထူးသောအနက်၏အဖြစ် ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၈၆–အရှေ့ပမ္ပေါနှံ့ဝဝတ္ထာနဘာဝသုဒ္ဓရဝတ္ထု။

ဘုရား၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိုယ်အာဟာ၊အ ဘယ်သို့လျှောက်ပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဏ္ဏရ၊ လူသာမန်တို့ပြုနိုင်ခဲသည် ကို၊ကတံခူခေါ်ပြုထေသထော၊ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်ပေ၏။ ထေ ရော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိုယ်အာဟာ၊အ ဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒုဏ္ဏရ၊ လူသာမန်တို့ပြုနိုင် ခဲသောအမှုကို၊ ကတံ၊ပြုတော်မူ၏၊ ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊စန၊မေးလျှောက်ပါစေ့။ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒုဏ္ဏရ၊ လူသာမန်တို့ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို၊ ကိုကတံ၊ အဘယ်ကြောင့်ပြုသနည်း၊ ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ကောရမ္ဘ ဟော၊ တရုတည်းသော အာရုံနှင့်၊ ဝတ္ထုမာနာနုံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အရူပိနုံ၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တေစေတသိကာနုံ၊ စိတ်စေတသိက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖွယ်မေသီမ္ဘောနုံ၊ဤတရား၊တို့တွင်၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဖဿော၊ ဖဿ တည်း။အယံ၊ဤတရားကား၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတည်း။ အယံ၊ဤတရားကား၊ သညာ၊သညာတည်း။ အယံ၊ဤတရားကား၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း။ဖွယ် ဒ၊ဤသည်ကား၊စိတ်တို့၊စိတ်တည်း၊ဖွယ်တို၊ဤသို့၊ ယံဝဝတ္ထာနုံ၊ အကြင်သိ သန့်ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ဂို၏၊ တံဝဝတ္ထာနုံ၊ ထိုသိ၊သန့်ပိုင်းခြား၊ခြင်း ကို၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဏ္ဏရ၊ လူသာမန်တို့ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို၊ ကတံ၊ပြုတော်မူ၏။ ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဩပမ်ညပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရုံ့တဦးသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နာဝါယ၊ လှေဖြင့်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုद्रာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဟာတ္ထပုဒေန၊ လက်ခတ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒိဋ္ဌိယ၊ လျှာဖြင့်၊ သာယိတွာ၊ ထွေက်၍၊ သောဝုဒိသော၊ ထိုကဲ့သောကျေးဇူးသည်၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ ယမုနာယ၊ ယမုနာမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ အစိရဝတိယာ၊ အစိရဝတီမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ သရဘုယာ၊ သရဘုမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေဟုတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ မဟိယာ၊ မဟီမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာနေယျနဲ့ခေါ်။ သိနိုင်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓုဝိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ စာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခရံ၊ ခဲယဉ်းပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤသို့ခဲယဉ်းခြင်းထက်၊ ဒုက္ခရတရံ၊ လွန်ကဲခဲယဉ်းသည်ကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ထဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထံ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ကိံ ကတံ၊ အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း၊ ကောရဇ္ဇေ၊ တရုတည်းသောအာရုံ၌ကပ်၊ ဝတ္ထမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အရူပိနံ၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ စိတ်စေတသိက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ပသီဒမ္ပာနံ၊ ဤတရားတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဗလဝ၊ ဗလဝတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာနံ၊ သီးသန့်ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခရံ၊ ထူသောမန့်တို့ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုဠု၊ ကောင်းမြတ်ပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရာဇာ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အဘာသိ၊ မိန့်မြွက်ဆို၏၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာ၊ စကားလျှောက်ထားလတ်၏၊ ။ သောဌသမိ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရူပဓမ္မာနံ၊ နာမ်တရားတို့ကို၊ ဝဝတ္ထာနသာဝသ၊ ပိုင်းခြားခြင်းအဖြစ်၏၊ ဒုက္ခရပညာ၊ ခဲယဉ်းသော ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အရူပဓမ္မာဝဝတ္ထာနဝဂ္ဂေါ၊ အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော

ပြုပြီ၊ ။ရှုမတ္တိ ဝဏ္ဏ၊ ဤ ဝဏ်နှင့်ကပ်၊သောဌာနသမျှ၊ တဆဲ့ခြောက်ရသော ပြဿနာမေးခွန်းတို့သည်၊ဟောနှိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ပိန္ဓတော်မူ၏၊ကိ၊ အာ ဟာ၊အာဘယ်သို့ပိန္ဓတော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သမ္ဘတိ၊ယသအခါ ကား၊ကာဝေထား၊အာဘယ်အချိန်ရှိပြီနည်း၊ဇာနာသိခေါ်၊သိပါသလော၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ပိန္ဓတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမဇာနာမိ၊ကြောင်သိပါ ၏၊ သမ္ဘတိ၊ယသအခါကား၊ပဌမယောမော၊ ပဌမယာမ်ဖြစ်သောနေ့ဝင်စ ညဉ့်အခါသည်၊ဆတိက္ကန္တော၊လွန်ပါပြီ၊မဇ္ဈိမယောမော၊မဇ္ဈိမဖြစ်သော်လည်း ယာမ်အခါသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဥက္ကာ၊မီးတိုင်တို့ကို၊ပဒီပိယန္တိ၊ညှိထွန်း အပ်ကုန်ပြီ၊စက္ကာရိ၊ထေးပါးကုန်သော၊ပဇာကာနိ၊တံခွန်တို့ကို၊အာဟဏ္ဍာ နိ၊စမ်ခိုင်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဏ္ဍတော၊ ဘဏ္ဍာတိုက်တော်မှ၊ ရာဇဒေယျာနိ၊ မင်းအားပေးဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာနိ၊ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ဝဝိသန္တိ၊ ထားကုန်ထတ္တဲ့၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဟော၏ကုန်ထား၏၊ ။ယောနကာ၊ယော နကအမတ်ကြီးတို့သည်၊ဝေ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ကိ၊ အာဟံသု အာဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊မဟာရာဇ၊ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ထိကျ။ မဟာန်းတို့ သည်၊ပဏ္ဍိတောပညာရှိပါ၏ထော၊ကလ္လော၊သင့်တော်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ ။ဘဝေ၊အချင်းအမတ်တို့၊ထေ ရော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာမပဏ္ဍိတောပ၊ ပြည်ပညာရှိပေ၏၊ ဇမ္ဗီသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်ဘဝေယျ၊ဖြစ် ပြီးဆုံ၊မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသော၊ အန္တေဝါသိ၊အတွင်းနေ တပည့်သည်၊ခုစိရ၊ဩသ၊မကြာမြင့်ပင်၊ပဏ္ဍိတောပညာရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊မမ်ား၊တရားတော်ကို၊ အာစာနေယျ၊သိရာ၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ပိန္ဓ ကြားပေ၏၊ ။တသ၊ထိုအရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ပဋိဘာဝေယျာကရဏော နေ၊ပြဿနာကိုဖြေကြားသဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်ရကား၊ နာဂသေနထေရ်၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ရာဇာ၊ဒီဃိန္ဓမင်းကြီး၊သည်၊ သတသဟဿ သ္ဌနကေန၊ အတိုးတသိန်းတန်သော၊ ကမ္မဿေန၊သားမြေးသက်နှင့်ဖြင့်၊အန္တာ ဒေတွာ၊ဇုံးထွပ်း၍၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အန္တိဘဏ္ဍေ၊ ဤနေ့မှစ၍၊တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊ အဗ္ဘတ္တံဘဏ္ဍံ၊တရာရှစ် ဝတ်သော်ဆွမ်းအုပ်ကို၊ပဋိဂဏှေမိ၊ ဝတ်တည်ပါ၏၊ အန္တေပုရေ၊နန်းတော် တွင်းနှင့်၊ယံကိဉ္စိ၊အလိုးစုံ်သော၊ ကဝိယံ၊အပ်သောပစ္စည်းသည်၊ အတ္ထိ၊

ရှိ၏၊တေနစ၊ထိုပရိယည်းဖြင့်ထည်း၊ပဝါရေမိ၊ကိတ်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ ယျောက်ဆိုဟု၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အလံ၊တောင်းသင့်ပေပြီ၊ဇိဝါ မိ၊အသက်မွေးနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့စယ်တော်မူသော်၊ ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇိဝသိ၊အသက် မွေးနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အယံ ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဓနဝါမိ၊ သိပါ၏၊ အဝိစ၊ထိုသို့အသက်မွေးနိုင် သည်ပင်ဖြစ်စေ၊ အတ္တာနဉ္စ၊အရှင်ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ရက္ခ၊စောင့်တော်မူ၊ မမဉ္စ၊တပည့်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ရက္ခာဟိ၊စောင့်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျောက်ပြီး၍၊ အတ္တာနံ၊အရှင်ဘုရား ကို၊ကထံ၊အဘယ်သို့၊ရက္ခသိ၊ စောင့်ရမည်နည်းဟူမူ၊နာဝသေနော၊အရှင် နာဝသိန်မထေရ်သည်၊ မိတိန္ဒ'ရာဇာနံ၊ မိတိန္ဒမင်းကြီး၏၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ညြိုစေနိုင်၏၊ ကိန္တိ၊တရ'တရာကို၊ နစသဘတိ၊ရထည်းမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပရေပဝါဒေါ၊သူတပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊အောဂ္ဂေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ဣ တိ ဝေ၊ ဤသို့၊အတ္တာနံ၊ အရှင်ဘုရား ကို၊ရက္ခ၊စောင့်တော်မူပါလော၊မစ'၊အ ကျွန်ုပ်ကို၊ကထံ၊အဘယ်သို့၊ ရက္ခသိ၊စောင့်ရမည်နည်းဟူမူကား၊မိလိန္ဒော ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ပသန္နော၊ကြည်ညြို၏၊ပသန္နာကာရံ၊ကြည်ညြို သောအခြင်းအရာကား၊ နကရောတိ၊မပြုပေ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ပရေပဝါဒေါ၊သူတ ပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊အောဂ္ဂေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊မစ'၊ဘုရား တပည့်တော်ကို၊ရက္ခာဟိ၊စောင့်တော်မူပါထော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ယျော် ဆိုဟု၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တထာ၊ထိုသင်ယျော်တိုင်း၊ ဟောတု၊ဖြစ် ပါစေတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား၊ သောယျထာပိ၊ဥပမာအားဖြင့်၊မိဂရာဇာ၊သားမျိုးအရှင်ဖြစ်သော၊သိဟော ခြဲသော် မင်းသည်၊သုဝဏ္ဏပဋ္ဌရေ၊ရွှေချောင်အတွင်းနှိုက်၊ ပက္ခိတ္တောပိ၊သွင်း ထားသော်ထည်း၊ဗဟိရခေါ၊ယော၊အပသိမျက်နှာမူသည်သာလျှင်၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ဘဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား၊ဝေမေ၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊အဂါရံ၊အိမ် ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ကိန္တုပိ အဏ္ဏာ၊သာမိ၊ အကယ်၍နေ၏၊ ပနတထာပိ၊ထိုသို့ပင်နေသော်ထည်း၊ဗဟိ ရခေါ၊ယော၊ သာသနာဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍သာလျှင်၊ အဏ္ဏာမိ၊နေပါ၏၊ ဘဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာ ထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင် နှိုက်၊သစေပဗ္ဗဇ္ဇေယျ'၊အကယ်၍ရဟန်းပြုနှုံ့၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်အား ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ဗဟုပရိတ္တိကာ၊များသောရန်သူရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ နဓိဝေယျ၊အသက်မရှည်ရာ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊သျှောက်ဆိုပေ၏။ ။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ဓိတိန္ဓသဟရညော၊ ဓိတိန္ဓမင်းကြီး၏၊ပဋ္ဌိ၊ဤသနာမေးခွန်းကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ဖြေတော်မူသတ်ပြီး၍၊ အာသနာ၊နေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍၊သံဃာရုမ်း၊ သင်္ဂီယျ၊ သံဃာအရံသို့၊ အဂမာသိ၊ကြွတော်မူ၏။အာယသ္မာနာဂသေနော အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊အစိရပဗ္ဗဇိတော်ကြီး၍မကြာမီပင်၊ဓိတိန္ဓသဟရညော၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီး၏၊ တော်၊ဤသို့၊သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကိံ'အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊မယာ၊ငါသည်၊ ကိံ'အဘာတိ'ဤသနာကို၊ဝုစ္စတိ'၊မေးအပ်သနည်း၊ ဘန္တေ'နနာဂသေနေန အရှင်နာဂသိန်သည်၊ကိံ'အဘာတိ'အဖြေကို၊ဝိသဇ္ဇိတံ'၊ဖြေပါသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ဓိတိန္ဓသဟရညော၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီး၊အား၊တော်၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြန်၏၊ကိံ'အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယာ၊ငါသည်၊သဗ္ဗံ'အလုံးရုံကို၊သုဝုစ္စတိ'၊ကောင်းစွာမေးသျှောက်အပ်၏။ ဘန္တေ'နနာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သဗ္ဗံ'၊ အလုံးရုံ'ကို၊ သုဝိသဇ္ဇိတံ'၊ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ။ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။အာယသ္မာ'ကာဝိနာဂသေနသ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်အား၊ တော်၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကိံ'အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဓိတိန္ဓနရညာ၊ ဓိတိန္ဓမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ'၊ အလုံးရုံကို၊ သုဝုစ္စတိ'၊ ကောင်းစွာမေးသျှောက်အပ်၏။မယာ၊ငါသည်၊သဗ္ဗံ'အလုံးရုံကို၊ သုဝိသဇ္ဇိတံ'၊ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ် သည်၊တသ္မာရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏၊အစွယ်ယောနှ၊လွန်သဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ'နံနက်အခါ၌ကား၊နိဝါသေတွာ၊သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တစီဝရံ'၊သဗိတ်သင်္ကန်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ယောနှ၊အကြင်အရပ်၌ကား၊ ဓိတိန္ဓသဟရညော၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီး၏၊နိဝေသနံ'နန်းတော်သည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်ထေ၏၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်ထေပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ခင်းအပ်သော၊အာသနေ၊နေရာတော်၌ကား၊နိသီဒိ၊နေတော်မူ၏။အထခေါ၊ထိုအမျိုး၌ကား၊ဓိတိန္ဓောရာဇာ၊ဓိတိန္ဓမင်းကြီးသည်၊အာယသ္မန္တံ'နာဂသေနံ'၊ အရှင်

နာဂသိန်မထေရ်ကို၊အာဘိဝါဒေတွာ၊ရှိသေစွာခိုးဝှေ့၊ ကေမန္ဒီ၊ ရှေ့ကပ်ပတ်သောနေရာ၌ကား၊နိသိဒိ၊နေ၏။ ကေမန္ဒီ။ ရှေ့ကပ်ပတ်သောနေရာ၌ကား၊ နိသိဒိနှောခေါ်၊နေပြီးသော်၊ဝိလိန္ဒေါရာဇာ၊ဝိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယဿ္မတော် နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ကော်၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ရှေ့ကပ်ကို ကိ၊အဝေါစ၊အာဘတ်သို့ရှေ့ကပ်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်ကောင်းဖြစ်သော၊ နာဂသေနသော။ နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရော၊ပြုသနာမေးခွန်းကို၊ ပုစ္ဆိတောမေးအပ်ပြီ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ တေနေဝ သောမနဿေန၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံရတ္တာဝသော်ထိုညဉ့်ကြွင်းကို၊ဝိတိနာမေသိ၊လွန်စေ၏။ ဟုတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ မာခေါ်အဟောသိ၊ဖြစ်ကေဝိမမှတ်ထင်၊တော၊အရှင်သုရားအား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ နဒ ဗ္ဗဒ္ဓံ၊မမှတ်အပ်၊ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ထရား။ တဿမယ္ဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်အား။ တံ ရတ္တာဝသော်ထိုညဉ့်ကြွင်းနှင့်၊ ဧတံ၊ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ကိ၊အဟောသိ၊အာဘတ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ ၊မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ကိ၊အာဘတ်ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆိတံ၊မေးအပ်သနည်း၊ဘဉ္ဇေန၊ အရှင်ဖြတ်သည်၊ကိ၊အာဘုတ်အဖြေကို၊ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ဖြေဆိုအပ်သနည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့ကြံပြီး၍၊မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံကို၊သုပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာမေးအပ်၏။ ဘဉ္ဇေန၊အရှင်ဖြတ်သည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံ ကို၊သုဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏။ ဟုတိ၊ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကပ်ဆိုလေ၏။ ၊ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မ ထေရ်သည်ထည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိ အာဟ၊အာဘတ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ မိလိန္ဒရညာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ပရော၊ပြုသနာမေးခွန်းကို၊မယာ၊ဝါသည်၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ဖြေအပ်၏၊တေနေဝ သောမနဿေန၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာသျှင်၊တံရတ္တာဝသော်ထိုညဉ့်ကြွင်းကို၊ဝိတိ နာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ ဟုတိဧဝံ။ ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ မဟာရာဇသ၊ မင်းမြတ်အား၊ မာခေါ်အဟောသိ၊မဖြစ်ထင်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊နဒ ဗ္ဗဒ္ဓံ၊မမှတ်အပ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တဿမယ္ဟံ၊ ထိုဝါ အား၊တံရတ္တာဝသော်ထိုညဉ့်ကြွင်းပတ်လုံး၊ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်၊ အဟောသို့ ဖြစ်၏။ ကိ အဟောသိ၊အာဘတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊မိလိန္ဒနရညာ၊မိလိန္ဒ မင်းကြီးသည်၊ကိ၊ အာဘတ်ကို၊ပုစ္ဆိတံ၊မေးအပ်သနည်း။ မယာ၊ဝါသည်။ ကိ။ အာဘတ်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ဖြေဆိုအပ်သနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့ကြံပြီး၍၊မိလိန္ဒေန ရညာ၊ မိလိန္ဒ မင်းကြီးသည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံ ကို၊သုပုစ္ဆိတံ၊ကောင်းစွာ မေးအပ်၏၊မယာ၊

ငါသည်၊သင့်၏အလုံးစုံကို၊သုဝိသဒ္ဓိတံ၊ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏၊ဖွယ်တို၊ ဤ ထိုသောအကြောင်းသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ ဖွယ်တို။ ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဖွယ်တိုဟု၊ဤသို့ဤသင်၊တေမဟာနာဂ၊ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊အညမညသား၊ကဋ္ဌီးသည်တဋ္ဌီး၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို၊ သမန္နေမာဒိ သု၊အညီအမျှဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြကုန်၏၊ဖွယ်တို၊ ဤသို့၊ဒဠ္ဍဖွဲ့မှတ်အပ်၏၊ ၊ဗိလိန္ဒသ၊ဗိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ပညာနုံ၊ပြဿနာမေးခွန်းတို့၏၊ပုစ္ဆာပိသဒ္ဓနာ၊ အမေးအပြေသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးထိုရောက်ပြီ၊ ၊

၃-မေဏ္ဍပညာ—၁-ဖွဲ့ဒီဃလေဝဏ်၊

ဘာသပ္ပဝါဒေါ၊ စကားနှိပ်နင်းညင်းခုံခြင်းအလေ့ရှိသော၊ ဝေတဏ္ဍိ၊ သူ့နားမဝင်၊ ဆန့်ကျင်စွာ ဆိုလေ့ရှိသော၊ အတိဇဋ္ဌိ၊ ထူးသောပညာလည်းရှိသော၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာလည်း ရှိသော၊ ဗိလိန္ဒော၊ ဗိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ညာဏဘေဒါယ၊ ဥာဏ်ခြင် ပိုင်းခြားကွဲပြားစေခြင်းဌာ၊ နာဂသေနံ၊အံ့ရှင်နာဂသိန်မထေရ်သို့၊ဥပါဂမိ၊ကပ်ထေပြီ၊ ၊တဿ၊ထိုနာဂသိန်မထေရ်ဖြော်၏၊ဆာယာယ၊ဆရပ်ရှိက်၊ဝသန္တော၊နေထျက်၊ပုနပ္ပုနံ၊ အာဘန်ဘန်၊ပရိပုစ္ဆိ၊မေးမြန်းလျှောက်ဆိုပြီ၊သောပိ၊ထိုဗိလိန္ဒမင်းသည်လည်း ပဘိန္နဇ္ဇိ၊ ထိမြင်ရှင်ကြီးကွဲပြားပြီးသောဥာဏ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာန၊ ဖြစ်ထေ၍၊တိပေဒုကော၊ ဗိဒူကတ်သုံးပုံအာဂုံ၊ဆောင်စွမ်းနားထည်သည်၊ အသို၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ရတ္တိဘာဂေ၊ညည့်အတွင်းရှိက်၊ ရဟောဝတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍၊နဝဂိ၊အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောပရိယတ်ကို၊ အနုမဇ္ဇန္တော၊ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ ဒုန္ဒေဝဠေ၊လူသားမနှိတ်ဖြေရန်ခဲရင်းကုန်သော၊ သမ်ဂ္ဂ ဟေ၊ဒွိပ်နင်းဘွယ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊မေဏ္ဍကေပဠေ၊ဆိတ်ချိုပမာလွန်စွာကောက်ကျွေ့သောမေဏ္ဍန်းပုစ္ဆာတို့ကို၊ အဒကွိ၊ထင်ဖြင်ထေပြီ၊ ဓမ္မရာဇ သား၊ဖြတ်စွာသူရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်ရှိက်၊ ပရိယာယဘာသိတံ၊ပရိယဲ့ယဉ်စကားတော်သည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိပေ၏၊ သန္ဓာယဘာသိတံ၊ ရည်မှတ်၍ဟောအပ်သောစကားတော်သည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိပေ၏၊ သဘာဝဘာသိတံ၊ သဘောအားဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်သည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိပေ၏၊မေဏ္ဍကေ၊ဆိတ်ချိုကဲ့သို့လိပ်ကောက်သော၊ ဖိနဘာသိတေ၊နည်းမျိုးစုံထားဘူရား၊စကားတော်ရှိက်၊ တေသံ၊ ထိုစကားတော်

တို့၏၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊အဝိညာဏ်ယ၊မသိနိုင်၍၊ထက္ကမ်း၊ထိုဘုရားစကားတော်
နှင့်၊အနာဂတမ္ပိ၊ သာဓုတ္တံ့.သော၊အဋ္ဌေ၊နေ၊အဓွန်နှင့်၊ဗိုဂ္ဂဟော၊ ညင်းခံ
ခြင်းသည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့.၊ ၊ဟန္ဒ၊ယသုအခါကပင်၊ကထံ၊အမေး
စကားကို၊ပယာဒေတွာ၊ကြည်ညြူစေ၍၊မေတ္တာကော၊ ဆိတ်ချိုသိုလိပ်ကော
သောစကားတို့ကို၊ဆေဒ္ဓပေသာမိ၊ခွဲဖြတ်စေအံ့.၊ ကသ၊ထိုမထေရ်ဖြတ်
၏၊နိုဗ္ဗိဒ္ဓမဂ္ဂေန၊ထုတ်ဆိုပိန်ဖြ ကိ်သောစကား၊အစဉ်ဖြင့်၊ အနာဂတေ၊အနာ
ဂတ်နှင့်၊နိုဗ္ဗိသန္တိ၊ထုတ်ဆိုကုန်ထတ္တံ့.၊ ၊

အထခေါ်၊ထိုအခါနှင့်၊ပိလိန္ဒောရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ဣတ္ထိယာ၊
ညဉ္ဇသည်၊ ပဘာတာယ၊ ထင်းထာထတ်၍၊ အရုဏော၊ဒေ့အာရုဏ်သည်၊
ဥဂ္ဂတေ၊ တက်ထတ်သော်၊သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ နှတ္တာ၊ဆေး၍၊သိရသိ၊ဦး
ခေါင်းနှင့်၊အဠလိ၊ထက်ဆုပ်ကို၊ ပဋ္ဌေဟောတွာ၊ခြိုဖြောင့်၍၊ အတိတာနာဂ
တပစ္စုပ္ပန္နေ၊အတိတ်အနာဂါတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
ဘုရားရှင်တို့ကို၊အနုဿရိတွာ၊အောက်မေ့၍၊အဋ္ဌဝတ္ထုပဒါနိ၊ ရှစ်ပါးသော
အကျင့်ဝတ်တို့ကို၊သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ကိ၊အဘယ်သို့ကြောင့်
ဆောက်တည်သနည်းဟူမူကား၊မေ၊ငါ့.အား၊ဣတောဒေ့ဝ၊အနာဂတာ
နိ၊လာထတ္တံ့.ကုန်သော၊ သတ္တာဒိဝသာနိ၊ရုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊အဋ္ဌဂ်ဂုဏော
ရှစ်ပါးကုန်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ တ
ပေါ်၊အကျင့်ကို၊ စရိတဒ္ဒေ၊ကျင့်အပ်သည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့.၊သော
အဘိ၊ထိုဝါသည်၊စိတ္တေတပေါ်သမာနော၊ကျင့်သောဝိသဂ္ဂါသည်ဖြစ်၍၊အာ
စရိယ၊ဆရာဖြစ်သောအရှင်နာဂသိန်ကို၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍
မေတ္တာကေပဠေ၊မေတ္တာကြိုသနာတို့ကို၊ ပန္ဓိ၊သာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့.
မှတ်၊ဤသို့ကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ၊

အထခေါ်၊ထိုအခါ၌၊ပိလိန္ဒောရာဇာ၊ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ပကတိယာ၊သ
ဘောအားဖြင့်၊ဒုဿယုဂ၊ဝတ်တော်အရု၊ကို၊အပနေတွာ၊ပယ်၍၊ ဆာဘ
ရုဏာနိ၊ဘယက်တန်ဆာတို့ကိုလည်း၊ညြခြုံတွာ၊ချုတ်ထား၍၊ကာသာ
ဝ၊ဖန်ခေါက်ဆိုးအဝတ်ကို၊နိဝါသေတွာ၊ဝတ်ဆင်၍၊ရတ္တာကပဠိုသိသက်၊
ခေါင်းတု၊အသွင်ရှိသော၊ဦးပွင့်ကို၊သိသေ၊ဦးခေါင်းနှင့်၊ ပဠိုရဿိတွာ၊စွပ်
၍၊ရနိဘာဝ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂတ်တွာ၊ကပ်ရောက်၍၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဒိယိ၊ခံယူဆောက်တည်၏၊ကိ၊သ

မာဒိယိ၊အာဘယ်သို့ဆောက်တည်သနည်း၊ ၊မယား၊ငါသည်၊ဖွားမိသည်ကား ထိ၊ဤရုန်ရက်ပတ်လုံး၊ဆုဇအလျှော၊မင်းကိုစွက်၊ နှအနှသားသိတဗ္ဗော၊ မဆုံးမအံ့၊ရာဂရှိပသည်ကြီ၊ရာဂနှင့်စပ်သော၊ စိတ်ကို၊စိတ်ကို၊ နှဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ ဒေါသရှိပသည်ကြီ၊ဒေါသနှင့်စပ်သော၊ စိတ်ကို၊စိတ်ကို၊နှဥပ္ပါဒေ တဗ္ဗံ၊မဖြစ်စေအံ့၊မောဟရှိပသည်ကြီ၊ မောဟနှင့်စပ်သော၊ စိတ်ကို၊ နှဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊မဖြစ်စေအံ့၊ဒါသကမ္ဘကရပေါရိသဇနေပိ၊ ကျွန်အမှုထုတ်ဖြစ် သောယောကျ်ားနှိုက် သော်လည်း၊ နိဝါတဝုတ္တိနာ၊ နှိမ့်ချသောအဖြစ်ရှိ သည်၊ဘရိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်အံ့၊ကာယိကံဝါစသိကံ၊ ကာယကံဝစီကံနှစ်ပါး၊ကို၊ အနုရက္ခိတဗ္ဗံ၊စောင့်စည်းအံ့။ဆအပါ၊ခြောက်ပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊အာ ယတနာနိ၊အာယတနတို့ကို၊နိရဝေသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ အနု ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊စောင့်စည်းကုန်အံ့၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာထာဝနာနှိုက်၊ မာနသံ၊စိတ်ကို၊ပကွိတဗ္ဗံ၊ထည့်သွင်း၍ထားအံ့၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ဆုမေဂုဏော၊ဤဂုဏ်ကျေးဇူး၊တို့ကို၊ သမာဒိယိတ္တာ၊ ဆောက် တည်၍။အဋ္ဌသု၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသွေဝဂုဏေသု၊ထိုဂုဏ်တို့၌၊ သာ မာနသံ၊စိတ်ကို၊ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဗဟိ၊အပသို့၊ အနိက္ခဒိတ္တာ၊ မထွက်ဘဲ၊ သဏ္ဌာယ၊ရုန်ရက်ကို၊ဝိတိနာမေတွာ၊လွန်စေ၍၊ အဋ္ဌမေ၊ရှစ် ရက်မြောက်သော၊ဒိဝသေ၊နေ့နှိုက်၊ ပဘာတာယ ရတ္တိယာ၊ မိုးလင်းထတ် သော်၊ပဂေဝ၊စောစောကယင်၊ပါတရာသံ၊နံနက်ပွဲတော်စာကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍ ဩဂိဠိကဋ္ဌစက္ခု၊မျက်တွေ့အောက်ချယ်ကာ၊မိတဘာဏီ၊အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဆိုဆပြော၍၊သုသဏ္ဌိတေန၊ကောင်းစွာထား၊အပ်သော၊ ဆုရိယာပထေန၊ဆုရိ ယာပုတ်ရှိယျှက်၊အာဝိကိုဗြော့နှ၊မယ်ကို့ မလွင့်သော၊စိတ်ဖြင့်၊ဟဗ္ဗေနှ ဥဒ္ဒဂ္ဂေနှ၊ကြည်ရွှင်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အလွန်ကြည်လင်ခြင်း ဖြင့်၊ထေရံနာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ထေရသ၊မထေရ်၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊သိရသာ၊ဦးခေါင်းဖြင့်၊ဝန्ဒိတ္တာ ရှိခိုး၍၊ကေမန္တံ၊သင့်လျော်သောနေရာနှိုက်၊ဖြစ်တော၊တည်ရှိပြီး၊သော်၊ဆုဒ် ဤမကား၊ကို၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ကား၊ အဝေါစ၊အာဘယ်သို့လျှောက် ဆိုသနည်း၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟေ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ထုမ္ဟေကိ၊အရှင်ဘုရား၊တို့နှင့်၊သ ဒ္ဓိं၊ အတူတကွ၊ မန္ဒယိဘဗ္ဗော၊ဆွေးနွေးဘွယ်သော၊ ကောစိ၊တရုံ၊တခုသော၊ အတ္ထော၊အ ကျိုး၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ဘတ္တေ၊ထိုတိုင်ပင်ဘွယ်ကိစ္စနှိုက်၊အညော၊ အရှင် နှင့်တပည့်ဘော်မှာကပါ၊သော၊တတ်ယော၊သုံ၊ယော်ဖြော်ဖြစ်သော၊ကော

စိ၊တရုံတယောက်မျှကို၊နမ္ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊အလိုမရှိပါ၊ ၊သုညေဿကာသေ
ဆသံဆိတ်ပြိပ်ရာဖြစ်သော၊ ပဝိဝိတ္တော၊လူသူကြတ်သော၊ အရညေ၊ တော
နှီက်၊အဋ္ဌဂိုပါဂတော၊ ဂမနာဂမနုစသည်အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၍၊သမတာသာရုပ္ပေ၊
ရဟန်းတို့အားထျောက်ပတ်သော၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်နှီက်၊သောပဠော၊ထိုပြ
သနာမေးခွန်းသည်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊မေးအပ်သည်၊ ဘဝိသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
တတ္ထ။ ထိုအမေးပုစ္ဆာနှီက်၊မေ၊ဆုရားတပည့်တော်အား၊ဂုယ္ဟံ၊ဗုဒ္ဓ
ခြင်းကို၊နကာတဗ္ဗံ၊မပြုသင့်၊ရဟာသကံ၊ ထျှိ.ဂက်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊
မပြုသင့်၊အာဘံ၊ဘုရားပည့်တော်သည်၊သုမန္တနေ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်ခြင်း
သို့၊ဥပါဂတော၊ရောက်ခဲ့သော်၊ ရဟာသကံ၊ထျှိဂက်သွယ်ကို၊ သုဏာတု၊
နာယူခြင်းငှါ၊အရဟာမိ၊ထိုက်ပါ၏၊သောအတ္ထော၊ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဥပမာယမိ၊ဥပမာဖြင့်သည်း၊ဥပမရိက္ခိတဗ္ဗော၊ရူးစပ်းအပ်၏၊ ၊ယထာကိ
ဝိယ၊ဥပမာကား၊ဘန္တေနာဂသေနနာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊နှိကျွေ
ပေ၊ထိုထားခြင်းသို့၊ဥပါဂတော၊ကပ်ရောက်ခဲ့သော်၊ မဟာမထိ၊ မြေကြီး
သည် နှိကျွေပ်ထားခြင်းကို၊ အရဟတိယထာနာမ၊ ထိုက်ထေသကဲ့သို့၊
ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သဒ္ဒါ၊အတ်၊ဆုရားတပည့်တော်သည်၊ သုမန္တနေ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်
ခြင်းသို့၊ဥပါဂတော၊ ရောက်ထတ်သော်၊ ရဟာသကံ၊ ထျှိ.ဂက်ဘွယ်ကို၊
သုဏာတု၊နာယူခြင်းငှါ၊အရဟာမိ၊တိုက်သင့်ပါ၏၊ သောအတ္ထော၊ထိုအ
နက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဥပမာယမိ၊ဥပမာအားဖြင့်ထည်း၊ ဥပမရိက္ခိတဗ္ဗော၊ရူး
စပ်းအပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊ရှေ့ကဆိုထေ၏၊ ၊

ဂရုနာ၊ ဆရာမထေရ်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ ပဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိပ်သော၊
ပဝနံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ ဗုဒ္ဓံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
ရှေ့ကဆိုထေ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ရှေ့ကဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာ
ဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤလောက နှီက်၊
မနုဿတိရစ္ဆာန်ပေန၊တိုင်ပင်လိုသော၊ဝုဂ္ဂိသေန၊ယောဂျားသည်၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်
ပါးကုန်သော၊ဂုဏာနိ၊အရပ်ဟူသည်၊ ပရိဝဇ္ဇယိတဗ္ဗာနိ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်
ကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေသုဠာနေသု၊ ထိုအရပ်တို့နှီက်၊ ဝိညူပုဂ္ဂိ
သော၊ပညာရှိသောယောဂျားသည်၊အတ္ထံ၊အကျိုးအကြောင်းကို၊ နမဇ္ဇတိ
၊မတိုင်ပင်၊ မနှီတောဒိ၊တိုင်ပင်မိသော်လည်း၊ အတ္ထော၊အကျိုးသည်
ပရိပတတိ၊ပျက်စီးလေ၏၊နသမ္ဘဝတိ၊အကျိုးမဖြစ်နိုင်၊အဋ္ဌဂုဏာနိ၊ရှစ်ပါး

သောအရပ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ဝိသမဌာနံ၊ ဗြေမ
ညိုမည္ဗွာဟ်သောအရပ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊သဘာယ ၊ ပွဲသ
ဘင်ခင်းကျင်းရာကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယ ၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊ အတိဝါတဌာနံ၊အ
လွန်လေတိုက်ရာအရပ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယ ၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊ပဒိဋ္ဌနဌာနံ၊နံ့ရ
စသည်ဖုံးကွယ်ရာကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယ ၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊ဒေဝဌာနံ၊နတ်ကွန်း
အရပ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယ ၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊ပဇ္ဇော၊ခရီးထပ်မကို၊ပရိဝဇ္ဇနိ
ယော၊ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊သင်္ဂါမေ၊စစ်မြေပြင်အရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယော၊
ကြည့်ရှောင်အပ်၏၊ဥဒကတိတ္ထံ ၊ရေဆိပ်အရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ကြည့်ရှောင်
အပ်၏၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ဣမာနိဌာနာနိ၊ဤအရပ်တို့ကို၊ပရိဝဇ္ဇနိယာနိ
ကြည့်အပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဟော၏ဟု၊ ၊ထေရော၊ အ
ရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဝိသမဌာနေ။ မညိုမည္ဗွာဟ်ရာနှင့်၊ သောဒေါသော
အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊သဘာယော၊ပွဲသဘင်ခင်းကျင်းရာနှင့်၊သောဒေါ
သော၊အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ အတိဝါတော၊ အလွန်လေတိုက်ရာနှင့်၊
သောဒေါသော၊အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ပဒိဋ္ဌနေ၊နံ့ရစသည်ဖုံးကွယ်ရာ
နှင့်၊သောဒေါသော၊အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ဒေဝဌာနေ၊ နတ်ကွန်း၊အရပ်
နှင့်၊ သောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ပဇ္ဇော၊ခရီးထပ်မနှင့်၊
သောဒေါသော၊အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်နှင့်၊
သောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဥဒကတိတ္ထေ၊ ရေဆိပ်နှင့်၊
သောဒေါသော၊အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်
မူ၏၊ ၊ဘဒန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ဝိသမဌာနေ၊
မညိုမည္ဗွာဟ်ရာနှင့်၊မန္ဒိတော၊တိုင်ပင်သော်၊အဏ္ဍော၊အကျိုးသည်၊ဝိကိ
ရတိ၊ကြဲပြန့်၏၊ဝိဓမတိ၊လွင့်စင်၏၊ပဗ္ဗရတိ၊ လျှောကျ၏၊နသမ္ဘဝတိ၊မပြီး
ပြောက်၊သဘာယော၊ ပွဲသဘင်ကျင်းပရာနှင့်၊မနော၊စိတ်နှလုံးသည်၊သန္တ
သတိ၊တုန်ထိတ်၏၊သန္တသိတော၊စိတ်နှလုံးတုပ်ထိပ်သော်၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ
အဏ္ဍ ၊အကျိုးကို၊ နသမန္ဓပဿတိ၊မမြင်နိုင်၊ အတိဝါတော၊ အလွန်ထေ
တို့ကိုရာအရပ်နှင့်၊ သဒ္ဒေ၊အသံသည်၊ အဝိဘူတော၊ မထင်းရှားသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဒိဋ္ဌနေ၊နံ့ရစသည်ဖုံးထွယ်သောအရပ်နှင့်၊ ဥပဝသတိ၊
အနိုင်နှင့်နားတောင်သူတို့သည်၊တိဋ္ဌန္တိ ၊တည်ကုန်ကုန်၏၊ဒေဝဌာနေ၊
နတ်ကွန်းအရပ်နှင့်၊ မန္ဒိတော၊တိုင်ပင်ဘည့်ရှိသော်၊ အဏ္ဍော၊ အကျိုး
သည်၊ဝရကံ၊ရှည်ကြာသေးဖင့်စွာ၊ပရိဟာမတိ၊ညွှတ်ရှိုင်း၏၊ ပဇ္ဇော၊ခရီး

နှိုက်၊မနှိုတော၊တိုင်ပင်သည်ရှိသော်၊အားထွေ၊အကျိုးသည်၊ တရားထွေ၊အ
ချည်းနှီးသည်၊ ဘဝတို၊ ဖြစ်တတ်၏သင်္ဂါမေ၊ စစ်ပြေပြင်နှိုက်၊ စသော
စသော၊ရွှေ့ရှားတတ်သည်၊ဘဝတို၊ဖြစ်၏ဥဒတိတ္ထေ၊ရေဆိပ်နှိုက်၊ ပါက
ဒေါ၊ထင်ရှားသည်၊ဘဝတို၊ဖြစ်တတ်၏၊ဟူဟု၊ ဤမိမိနှမင်းကြီးလျှောက်
ထား၊သောအရာနှိုက်၊ဝိသမ၊မညီညွှတ်ရာသည်းကောင်း၊သဘာ၊ ပွဲထပ်း
သဘင် သည်းကောင်း၊ အတိုဝါတော၊ ထေပြင်းစွာတိုက်ခတ်ရာ ထည်း
ကောင်း၊ပန်ကြွန်း၊နှင့်ရိစသည်ဖုံးကွယ်ရာထည်းကောင်း၊ဒေဝနှိုသတိတ်၊နှတ်
ကွန်းကိုမြိုးသောနေ့ရာထည်းကောင်း၊ ပန္ကြော၊ ခရီးလမ်း လည်းကောင်း၊
သင်္ဂါမော၊စစ်တိုက်ရာထည်းကောင်း၊တိတ္ထ၊ရေဆိပ်ထည်းကောင်း၊ဟူတိ
ဤသို့၊ကောဒေ၊ဤရှစ်ပါး၊သောအရပ်တို့ကို၊ပရိဝဏ္ဍနိယာ၊ကြည့်အပ်ကုန်၏
ဟူတိအယ၊ဤဂါထာသည်၊ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို
သတည်း ၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါး၊ကုန်သော၊မနုဿပရိဝဏ္ဍနိယဟုနှာ၊ တိုင်ပင်ခြင်း
ကိုကြည့်အပ်သောအရပ်တို့တည်း။ ၊

ဘဂ္ဂေ့နှာဂသေန၊နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ယောက်
ကုန်သော၊ဟူမေဗုဒ္ဓထာ၊ဤဝုဋ္ဌိ၊ထိတို့သည်၊မနှိုယမာနှာ၊တိုင်ပင်အပ်ကုန်
သော်၊မနှိုတ်၊တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေ့နှိ၊ပျက်စီး
စေကုန်၏၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အာဘယ်သည်တို့နည်း၊
ရာဂစရိတော၊ရာဂစရိက်ပြောသူထည်းကောင်း၊ဒေါသစရိတော၊ဒေါသစ
ရိုက်ပြောသူထည်းကောင်း၊မောဟစရိတော၊မောဟစရိုက်ပြောသူထည်း
ကောင်း၊ မာနာစရိတော၊မာန်ထောင်ထွားသူ ထည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌေသော၊
အလုပ်မရှိပျင်းရိသူလည်းကောင်း၊ကေစိန္တိ၊ ဥာဏ်ကူမဖြိုးတဉီးတည်းကြံ
စည်သူလည်းကောင်း၊ ဗဟုသော၊ငယ်ရွယ်ရိုက်မဲသူထည်းကောင်း၊ ဟူတိ၊
ဤသို့၊ဟူမေအဋ္ဌပုဂ္ဂလာ၊ဤရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊မနှိုတ်၊တိုင်ပင်
အပ်သည်ရှိသော်၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေ့နှိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏၊ ဟူတိ၊
ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊

ထေရော၊အရှင်နှာဂသိန်မထေရ်သည်၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိ
အာဟ၊အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊တေသံ၊ ထိုသူရှစ်ဦးတို့အား၊ ကော
ဒေါသော၊အာဘယ်အပြစ်ရှိပါသနည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊
ဘဂ္ဂေ့နှာဂသေန၊ နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ရာဂစရိတော၊ ရာဂ

ကြောသောသူသည်၊ရာဂဝသေနှ၊ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသကြောသောသူသည်၊ဒေါသဝသေနှ၊ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏၊မောဟ စရိတော၊ မောဟကြောသောသူသည်၊ မောဟဝသေနှ၊ မောဟ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊မန္တိတ်၊တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ဖျက် ဆီးတတ်၏၊မာနစရိတော၊ မာန်ထောင်ထွားသောသူသည်၊ မာနဝသေနှ၊ မာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မန္တိတ်၊တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ ဗျာပါ ဒေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ သုဒ္ဓေါ၊ ထာတ်နှိုက်လေသိထည့်သော သူသည်၊ ထောဘဝသေနှ၊ထောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေတိ၊ဖျ က်ဆီးတတ်၏၊အထသော၊အထုပ်မရှိမှုင်း ရှိသောသူသည်၊အထသသဝသေနှ၊အထုပ်မရှိမှုင်းရှိသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊မန္တိတ်၊တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ကေစိ၊ဥာဏ်ကူမဲ့ဒုံးတည်းကြံစည်သောသူသည်ကေစိ၊ တာယ၊တယောက်တည်းကြံစည်သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ် သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ဗာလော၊ ငယ်ရွယ် ရိုက်ဝဲသောသူသည်၊ ဗာလတာယ၊ငယ်ရွယ်ရိုက်ဝဲသည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိတ်၊တိုင်ပင်အပ်သော၊အတ္ထ၊အကျိုးကို၊ဗျာပါဒေတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏ ဒုတိ၊ဤသို့ယှောက်ထားသေ၏၊ဒုဟ၊ ဤပိဋကတ်ပေါ်ယှောက်ထားသောအ ရာနှိုက်၊ရေတွေ့ဝေ၊ရာဂကြီးသူထည်းကောင်း၊ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ဒေါသကြီး သူလည်းကောင်း၊ရေ ဋ္ဌော၊ မောဟကြီးသူရင်း၊ မာန်စ၊ မာနရှိသူလည်း ကောင်း၊လုဒ္ဓေါ၊ထာတ်နှိုက်ခင်မင်သူထည်းကောင်း၊တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အထသော၊ပြင်းရိသူလည်းကောင်း၊ကေစိ၊စ၊ တကိုယ်တည်းကြံစည် သူသည်းကောင်း၊ဗာ ထော၊သူမိုက်သည်းကောင်း၊ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ဒေတေ၊ထို သူရှစ်ဦးတို့သည်၊အတ္ထပိနာသကာ၊တိုင်ပင်သောအကျိုးကိုဖျက်ဆီးတတ် ကုန်၏၊ဒုတိအယ ၊ဤဂါထာသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယှောက်ထေ၏၊ ၊အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မန္တပိနာသကဝုဋ္ဌလာ၊ တိုင်ပင်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ။

ဘဏ္ဍနာဝသေနှ၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နာ၊ကိုးယောက် ကုန်သော၊ဒုမေပုဋ္ဌလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊

ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေရှိ၊ သွင်တတ်ကုန်၏၊ နှစာရေ၊ မဆောင်ကုန်၊ နှဝ၊ ကိုးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ။ရာဂစရိကော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသူထည်းကောင်း။ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသစရိုက်ပြောသူ ထည်းကောင်း။ မောဟစရိတော၊ မောဟစရိုက် ပြောသူ ထည်းကောင်း။ ဘိရုကော၊ ကြောက်တတ်သောသူ ထည်းကောင်း။ အာမိသဂရုကော၊ အာမိသနှိုက်အလေးပြုသူထည်းကောင်း၊ ဖွတ္တိ၊ မိန်းမထည်းကောင်း။ သောဏော၊ ကြွေအန့်စသည်ကြီးသူထည်းကောင်း။ ပဏ္ဍကော၊ စဏ္ဍုက်ထည်းကောင်း၊ ဒါရကော၊ သူငယ်ထည်းကောင်း၊ ဖွတ်၊ ဤသို့၊ နှဝ၊ ကိုးယောက်တို့ ထည်း၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူယနည်း။ တေသံ၊ ထိုကိုးယောက်သော သူတို့အား၊ ကောဒေါ သော၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဖွတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဆုရား၊ ရာဂစရိတော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဆုရား၊ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသစရိုက်ပြောသောသူသည်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ရဇ္ဇော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဘိရုကော၊ ကြောက်တတ်သောသူသည်၊ ဘယဝသေန၊ ဘေး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ အာမိသဂရုကော၊ အာမိသကိုဂရုပြုသောသူသည်၊ အာမိသဟေတု၊ အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဖွတ်၊ မိန်းမသည်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဖွတ်ရေတာယ၊ ရှင်ဖြန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ သောဏ္ဍိကော၊ သူရာကြီးသောသူသည်၊ သုရသောဏတာယ၊ သူရာနှိုက်လျှပ်ပေါသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဏ်ရှိ၊ လျှို့ဝှက်သွယ်ကို၊ ဝိဝေတိ၊ သွင်ကွဲတတ်၏၊ နှစာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်သည်၊

အနေကျင်သိကတာပေ။ စိတ်မတည်ငြိမ်ခြင်းနှစ်တန်ရှိသဖြင့်၊ မန္တိတ်၊တိုင်ပင်အင်သော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြု၊ဝိဝေကတိ၊ဘွင့်လွှစ်တတ်၏။ နှစ်ခေတိ၊မဆောင်တတ်၊ ဒါရေကော၊ သူငယ်သည်၊ ဝိဏပတာပေ။ မရှုးစပ်:တတ်သဖြင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင်အင်သော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြု၊ ဝိဝေကတိ၊ဘွင့်လွှစ်တတ်၏။နှစ်ခေတိ၊မဆောင်တတ်၊ဣဟ၊ ၍အရာနှိုက်၊ ၊ ရတ္တောစ၊ထပ်ခြင်း ထည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘောစ၊ပြစ်မှားခြင်း ထည်းကောင်း။ ရဇ္ဇောစ၊ထွေပေခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဘိရူစ၊ ကြောက်တတ် သူထည်:ကောင်း၊ အာပိသဂရုကောစ၊အာပိသန္ဓိုက်ဂရုပြုသူထည်:ကောင်း၊ ဓုတ္ထိစ၊ပိန်းမထည်:ကောင်း၊ သောဏ္ဍောစ၊ သေရည် ကြူ:သူထည်:ကောင်း၊ ၊ ပဏ္ဍကောပဏ္ဍကုက် ထည်:ကောင်း၊ ဒါရေကော၊သူငယ်သည်ကား၊ နဝ ဟော၊ကိုးယောက်ပြောက်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သော ကော၊ ထောကနှိုက်၊ ဇတေနဝဝုဋ္ဌဿ၊ ဤဝုဋ္ဌိတ် ကိုးယောက်တို့သည်၊ ဓုတ္ထရာ၊ ယုတ်မာကုန်၏။ စလိတာ၊ စိတ်တုန်ထွင်ကုန်၏။ စဿ၊ ထော် ထည်ကုန်၏။ ဇေတေ၊ ဤဝုဋ္ဌိတ်တို့နှင့်၊ မန္တိတ်၊ တိုင်ပင် အင်သော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ခိုပ်ကျ:ထွက်ပါကဲ့:ထင်ရှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊ ဟောကြားဆိုပေ၏။ ၊ဂုဏ္ဍမန္တ ခ်ိသကာ၊ လျှို့ဝှက်စွာ တိုင်ပင်အင်သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ နဝ၊ကိုးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ၊ဘာ ဣ ၊ဘာ ဣ နှာဂသေန၊နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ပညာ သည်၊ပရိဏာမတိ။ ညွှတ်၏။ပရိပါကံ၊ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ကတမေဟိအဋ္ဌဟိ၊ အာဘယ်ရှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်သနည်း၊ ဝယပရိဏာမေန၊ အရွယ်ကြီးရင့်သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ပရိဏာမ တိ၊ညွှတ်၏။ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ယာဝပရိမာနေ နေ၊ကျောင်စောခြုံ၏ ကျားသောကြောင့်၊ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ ပရိဏာမတိ၊ညွှတ်၏။ ပရိပါကံ၊ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ပရိပုစ္ဆာယ၊အာဘန်ဘန်မေး:ခြန်းသောကြောင့်၊ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ပရိဏာမတိ၊ညွှတ်၏။ ပရိပါကံ၊ကြီးရင့် ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ တိဏ္ဍသံဝါသေန၊ ရေဆိပ်ပမာဆရာနှင့်ပေါင်:ဘော်သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ပရိဏာမတိ၊ ညွှတ်၏။ပရိပါကံ၊ကြီး:ရင့်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ယောနိသော မနသိကာရေန၊သင့်တော်စွာ နှလုံးထားသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ ပရိဏာမတိ၊ညွှတ်၏။ပရိပါကံ၊

ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂန္ဓာတိ၊ ရောက်၏၊ သာကန္ဓာဃယ၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသော ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ပညာသည်၊ ပရိဏာမတိ၊ ညွှတ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂန္ဓာတိ၊ ရောက်၏၊ သေမှုပသေဝနေနှ၊ ချစ်ခင်သူနှင့် အတူပေါင်းသင်းရ သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ပညာသည်၊ ပရိဏာမတိ၊ ညွှတ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်း သို့၊ ဂန္ဓာတိ၊ ရောက်၏၊ ပဒိုရုပဒေသဝါသေနှ၊ သင့်ထျိသော အရပ်၌နေ သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ပညာသည်၊ ပရိဏာမတိ၊ ညွှယ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်း သို့၊ ဂန္ဓာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣဟ၊ ဤအရာ၌ကား၊ ။

၀ယေနှ၊ အရွယ်ရင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယာသဝန္ဓာဟိ၊ ကျောင်စောမျှားခြင်းမေးမြန်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍ၀ါသေနှ။ ရေဆိပ်တူစွာ ဘရာကောင်းနှင့် ပေါင်းဘက် နေထိုင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ယောနိသော၊ သင့်တင့်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ သာကန္ဓာ၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေမှုဘသံသေ ၀ါ၊ ချစ်အပ်သူနှင့်အတူပေါင်းသင်းနေရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဒိုရုပ ၀သေနှ၊ ထျောက်ပတ်ရာဒေသ၌ကိုယ်နေထိုင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဣဟ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ တောနိဗ္ဗာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့သည် ကား၊ ဗုဒ္ဓိဝိသဒ ကာရဏာ၊ ပညာဉာဏ်သင်း သန့်ရှင်းနိုင်ကြောင်းတို့ တည်း။ ဣဟ အယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့ အား၊ တောနိ၊ ဤအကြောင်းရှစ်ပါးတို့သည်။ သမ္ဘော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ဉာဏ်ပညာသည်။ ဝဏ္ဏတိ၊ ကွဲပြားယေ၏၊ ဣဟ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။ပညာပဒိုဏောဘသ၊ ပညာရခြင်း၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အယံ ဘုမိဘာဂေါ ဤမြေအရပ်သည်၊ အဋ္ဌမန္တဒေါသ ဝိဝဇ္ဇိတော၊ ရှစ်ပါးသော တိုင်ပင်ရာအ ရပ်အပြစ်မှ ထွက်ကင်းပါ၏၊ အဟာ၊ ဘုရားတပည့် တော်သည်ထည်း၊ ထောကော၊ သောကနှိုက်၊ ပရမော၊ ဖြတ်သော၊ မဂ္ဂ၊ သဟာယော၊ တိုင်ပင် အပ်သော အဘော်တည်း။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဂုဟ္ယံ၊ လျှို့ဝှက် ဘွယ်ကို၊ အနုဂဂ္ဂိစ၊ အစဉ်စောင့်စည်းနိုင်သူလည်းဖြစ်ပါ၏၊ အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်သည်၊ ယာ၀၊ အကြင်ရွှေ့မှ၊ ဇိဝိသာမိ၊ အသက်ရှည်ပါထတ္တံ တာ၀၊ ထိုရွှေ့ထောက်၊ ဂုဟ္ယံ၊ လျှို့ဝှက်ဘွယ်ကို၊ အနုဂဂ္ဂိသာမိ၊ စောင့် စည်းပါအုံး၊ စ၊ ထိုပြင်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်း

တို့ဖြင့်မေ၊ဘုရားတပည့်တော်၏ဗုဒ္ဓိ၊ပညာသည်၊ ပရိယာယ်၊ကြီးရင့်ခြင်း သို့၊ဂဟာ၊ရောက်ပါ၏။ ။

ဘေရဟိ၊ ယဆုအာဝါဠိက်၊ မာဒိသော၊ တပည့်တော် သို့သော၊ အနွေ ဝါသိ၊ တပည့်ကို၊ ခုလ္လဘော၊ရခဲပါ၏။ သမ္ဘပ္ပဒိုပန္နေ အနွေ့ဝါသိကော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သော တပည့် အပေါ်ဦးက်၊ အာစရိယာနုံ၊ ဆရာတို့၏၊ ပဋိပတ်ကိုနှစ်ဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ယေအာစရိယရတာ၊အကြင်ဆရာ၏၊ ဝတ်တို့သည်၊သန့်ရှင်းကုန်၏၊တေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တို့ဖြင့်၊အာစရိယော နု၊ဆရာ သည်၊သမ္ဘာ၊ဖြောင့်ဖျန်စွာ၊ပဒိုပဒ္ဓိတဇ္ဇ်၊ကျင့်အပ်၏၊ပဋိပတ်ဂုဏာ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောဝတ်တို့သည်၊ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘန္တေ နာ ဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣဓ၊ဤသာသနာ၌၊ အာစရိ ယော၊ဆရာသည်၊ အနွေ့ဝါသိမှ၊ တပည့်အပေါ်ဦးက်၊ သတတံသမိတံ၊ အမြဲမပြတ်၊အာရက္ခာ၊အစောင့်အရှောက်ကို၊ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗာ၊ဖြစ်စေအပ်၏၊ အာသေဝနာနာသေဝနာ၊ တပည့်၏ဆည်းကပ် မဆည်းကပ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝေနိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ပမတ္တပုဂ္ဂလာ၊ တပည့်၏ပေါ့တန်သည် မပေါ့တန်သည်ကို၊ ဝေနိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ သေယျာဝကာသော၊တပည့်၏ နေရာထိုင်ခင်းကို၊ ဝေနိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဂေလညှ်နာဗျာဓေ၊ကျန်းမာကျန်းရှိသည် ကို၊ဝေနိတဗ္ဗ်၊သိအပ်၏၊ဘောဇနသေ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်၏၊ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ၊ရမရ ကို၊ဝေနိတဗ္ဗ်၊ သိအပ်၏၊ ဝိဝေသေ၊ တပည့်၏ ထူးခြားမထူးခြားကို၊ ဝေနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဏ္ဍိတော်၊ သမိတ်တွင်းသို့ ရောက်သော ဘော ဇဉ်ကို၊ သံဝိဘဇိတဗ္ဗ်၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်၏၊ မာတာပိ၊ မိုးရိပ် သင့်၊ တေ၊သင်၏၊ အတ္ထော၊အကျိုးသည်၊ အဘိဏ္ဍမတိ၊ တိုးဘက်လေအုံ့ ဗ္ဗတိ၊ဤသို့၊ အသော သေတဗ္ဗော၊ သက်သာရာ ရစေအပ်၏၊ ဗ္ဗမိနာပဠ ထေန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ ပဒိစရတိ၊ အတူဆက်ဆံ ပေါင်းသင်း ထေထော၊ ဗ္ဗတိ၊ဤသို့၊ ပဒိစရော၊ အပေါင်း အသင်းကို၊ ဝေနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂါမေ၊ရွာနိုက်၊ပဒိစာရော၊ အပေါင်းအသင်းကို၊ ဝေနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းနိုက်၊ပဒိစာရော၊ အပေါင်းအသင်းကို၊ ဝေနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုတပည့်နှင့်၊ ဟာသော၊ ရယ်ရွှင်ဘက်ကို၊ ဒဠော၊ မြဲကြံတူးဘက်ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ တေန၊ ထိုတပည့်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတူ၊အာသာ၊ ဟော၊ အဖျင်းအယှက်စကားကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဝဇ္ဇ်၊ တပည့်၏ အပြစ်ကို၊ ဒီသ္ဝာ၊ ဖြင်သည့်ရှိသော်၊ နာဓိဝါသေတဗ္ဗော၊ သည်း ခံ၍မနေသင့်၊ သက္ကစ္စကာရီနာ၊ ထေးမြတ်ရှိသောစွာ ပြုကျင့်သည်၊

ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အကျွန်ုပ်ဘာဝရှိနာ၊ ကျွန်းပြတ်ပေါက်ကြား မရှိစေဘဲ ခွန်အားနှစ်ခုပြည့်လုပ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရေဟသကာဝရှိနာ၊ မလျှို့မ ဝှက်ပြည့်လုပ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနိုရေသသကာဝရှိနာ၊ ဆရာ့ပြည်ခင်း အကြွင်းမထားပြည့်လုပ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံ၊ ဤတပည့်ကို၊ သိမ္ပေ သူ၊ အဘတ်ပညာတို့နှင့်၊ နေခဲ၊ ဖြစ်စေအုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုနကစိတ္တံ၊ ဒုနက စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အယံ၊ ဤတပည့်သည်၊ ကထံနုပရိ ဟာ၊ ယေယဟု၊ အဘယ်သို့အကျိုးမဆုတ်ယုတ်ပေအုံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝန်ခ ံ ထစိတ္တံ၊ ကြိုးပမ်းသောစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣမံ၊ ဤတပည့် ကို၊ သိက္ခာဗလေန၊ အဘတ်ပညာ ပင်အားအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗလဝံ၊ အားကြီး စွားကရောမ်၊ ပြုလုပ်အုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေ အပ်၏။ မေတ္တာဘာဝိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေကဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အာပဒါ သု၊ ဘေးရန်ရောက်သောအခါ တို့နှင့်၊ ဒုဝိဇာတိတဗ္ဗံ၊ မစွန့်အပ်ကရကဲ့ သို့ ပြုလုပ်ဘွယ်တတ်နှင့်၊ နဖ္ပမဇ္ဈိကဇ္ဈံ၊ မမေ့လျော့အပ်၊ ခလိတေ၊ ချွတ် ချော်ဘောက်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ ပဋ္ဌဟေတဗ္ဗော၊ ချီး မြှောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဘုရားပြည့်နှင့်ကပ်ပြုရသော ဝတ်တည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမေ ခေါ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အာစရိယာနံ၊ ဆရာကို၏၊ ပဋိပတ္တိ သ ကိုအာစရိယဝတ္တဟု၊ နှစ်ဆဲ ငါးပါးသော ဆရာတို့၏ဂုဏ်တို့ပေတည်း၊ တေ ဟိ ဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မယိ၊ တပည့်တော်နှင့်၊ ပဋိပဇ္ဇေသု၊ ကျင့်ကြံ တော်မူပါသော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ သံသယ္ဟေ ယံ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥ ဒ္ဓေ၊ ဖြစ်၏၊ မေတ္တာကပညာ၊ ဆိတ်ချုပ်သို့ကွေးလိပ်ကသာ မေးဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဇိနဘာသိတား ဘုရားရှင်၏စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ နှိ ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားနှင့်၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဒေါ၊ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေ၊ အဓွန့်အခါ နှင့်၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းချက်ရှိခဲ့သည်၊ ဥပဓိ ဆိုယတိ၊ ဖြစ်ထတ်တို့၊ အနာဂတေ၊ လာ လတ္တံ့သော၊ ဒေါ၊ ခေါ်ခေါ်ခေ၊ အဓွန့်အခါနှင့်ကလည်း၊ တဗ္ဗာဒိသာ၊ အရှင်နှင့်တူ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိမန္တော၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရနိုင်ခဲကုန်သည်၊ ဘဝ ဘဿ ဖြစ်ကုန်ထတ်တို့၊ ပရ ပ ဝါဒါ ခုနှစ်၊ သူတပါးဝါဒထူးတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ ရှိ ပယ်ခြင်းငါ၊ တောသုပဋ္ဌေသု၊ ထိုမေးခွန်းတို့နှင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား စက္ခု၊ ပညာဥာဏ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊

ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သာဓုကိုကောင်းစွာဟူ၍၊ သမ္ဗ ဒိန္ဓိတ္ထား ဝန်ခံတော်မူ၍၊ ဥပါသကာသား ဥပါသကာ၏၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်

သော၊ ဥပါသကာဂုဏ်၊ ဥပါသကာ၏ဂုဏ်တို့ကို၊ ဝရိဒိပေတိ၊ ထင်ရှားပြ
တော်မူ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဥပါသက
သား၊ ဥပါသကာ၏၊ ဖွားမဥပါသကဂုဏ်၊ ဤဥပါသကာ၏ဂုဏ်တို့သည်၊
သန္ဓိ၊ ဂိုဏုန်း၏၊ ကတမေဒ္ဓ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ဖွား၊ ဤသာသနာတော်ဝယ်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ၊ သည်၊ သံဃေ
နု၊ သံဃာတော်နှင့်။ သမာနသုခဒုက္ခော၊ တူမျှသော ချမ်းသာဆင်းရဲရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားတော်ရှင် အကြီးထား၊ သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဗလံ၊ အင်အား၊ အသျှောက်၊ သံဝိဘာဂရုတော၊ ဝေ
ဘန်ခွဲခြမ်းခြင်းနှိုက်မှ ရှေ့ပြေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိန္နသာသနပရိဟာ
နိ၊ ဘုရားသာသနာတော်၏ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
အဘိဝဏ္ဏိယာ၊ တိုးတက်ပွါးများခြင်းငှါ၊ ဝါယမတိ၊ လုံးလစိုက်ထုတ်၏၊
သမ္ဘာဒိဗ္ဗိကော၊ ကောင်းသောအယူဝါဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဂတ
ကောတူဟလသမဂီလိကော၊ ဒိဋ္ဌသုတမဂီလာ အယူမှလွတ်ပေ၏။ ဒီပိတ
ဟောတု၊ ဆသက်ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်ထည်း၊ အညံ၊ သာသနာ
တော်မှဘပါးသော၊ သဗ္ဗာဒေ၊ ဆရာကို၊ နဥဒ္ဒိသတိ၊ မညွှန်ကြား၊ အသ၊ ထို
ဥပါသကာ၏၊ ကာယိကပါစရိကဋ္ဌ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာသည်
ထည်း၊ ရှင်ကြီး၊ စောင့်စည်း၊ ဝတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဂ္ဂရာမော၊ သင်္ဃာ
ညီညွတ်ခြင်းနှိုက် မြေ့ရေ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဂ္ဂမုတော၊ သင်္ဃာ
ညီညွတ်ခြင်း နှိုက်ပျော်ပိုက်၏။ အနုသုယ်ကော၊ မငြူစူဟတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဟနဝေသေ၊ ကောက်ကျစ်စည်းလဲ သည့်အစွမ်းဖြင့်၊
သုဝသနေ၊ သာသနာတော်နှိုက်၊ နစစရတိ၊ မကျက်စား၊ မကျင်လည်၊ ဗုဒ္ဓံ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊
ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဥပါသက၊ သော၊ ဥပါသကာ၏၊ ဖွားမ၊ ခေါ် ဥပါ
သကဂုဏ်၊ ဤဥပါသကာ၏ဂုဏ်တို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ဂိုဏုန်း၏။ ယဒေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဘဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ တယိ၊ သင်မင်းကြီးနှိုက်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ
ဂိုဏုန်း၏။ ၊တွေ့ ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိန္နသာသနပရိဟာနိ ၊ ဘုရားသာသ
နာတော်၏၊ ဆုတ်ယုတ်လတ်မည့်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်လတ်၍၊ အဘိဝေ ၊ တိုးပွါး
စည်ပင်ခြင်းကို၊ ယံ ဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ အကြောင်းအလိုဂုဏ်၊ တေ ၊ သင်၏၊ တံ ၊ ထိုအလို

သည်၊ ယုတ္တိ၊သင့်ဖြတ်၏။ပတ္တံ၊ခွင့်ချောက်၏။အနုဗ္ဗဝိကံ၊လျှောက်ပတ်၏၊ ပတ်ရုပ်၊သင့်တင့်ပေ၏။တေ၊သင်အား၊ဩကာသံ၊ပုဏ္ဏားမေးခွင့်ကို၊ကရော ဝိ၊ပြုပါ၏။တံ၊ သင်မင်းကြီး၊သည်၊ဓံ၊ဝါကို၊ယထာသုခံ၊ အလိုဆန္ဒရှိတိုင်း ပုဏ္ဏားမေးလျှောက်ပါတော့။ လေ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဗုဒ္ဓသာဘာဝတော ပရိနိဗ္ဗုတာသာ အသာဒိယန္တိသော ဝ ဗ္ဗ ၂ ၁ ဝ ဗ္ဗ ၂ ဘာ ၁ ပညာ၊

အထခေါ၊ထိုအခါ၌ကိုယ်ဒီလိန္ဒောရာဇာ၊ ဗိထိန္ဒမင်းသည်၊ကတာ၁ဝကာ သော၊ပုဏ္ဏားမေးခွင့်ပြုရကား။ဂရုနော၊ဆရာ၏၊ ပါဒေ၊ခြေရင်း၌၊နိပ္ပဗ္ဗ၊ ၁ပ် ၍၊သိရေသီ၊ဦး၊ထိပ်၌ကိုက်၊အဠလိ၊ထက်ဆုပ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဇေတံ၊ဤစကား ကို၊အဝေါ၊စပ်လျှောက်ဆိုပေ၏။ကိံ၊အာဝါစ၊ အဘာသိ၊ဟိုလျှောက်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမေတိ၊ဣတိ ဣတိ၊ဟူ၊သည်၊ဝေါ၊ဤသို့၊ဘဏန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ကိံ၊ဘဏန္တိ၊အဘယ်ဆိုကုန် သနည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊တုံ၊ရှင်သည်၊ဟု၊ ပူဇေ၁်သက္ကာ၊ရကို၊ ယဒိသာ၊ဒိယတိ၊ အကယ်၍ဘည်းသာ၊ယာ၊ခဲ့အံ့၊ဝေါ၊ ဤသို့သာယာမူကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊နပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေး။ သောကေန၊သောကနှင့်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ဗျာပဏ္ဍိတ်ရှိ၍၊သောကတို့၊သောကနှင့်၊အပ္ပေါဝိကေ၊အာတွင်း ဝင်ဖြစ်သေး၏။ သောကသာ၊ခေ၊ဟော၊ သောကနှင့် ဆက်ဆံသေး၏။ ဘသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊တ၊သာ၊ထိုဘုရား၊အား။ကတော၊ပြုအပ်သော၊ အမိကာ ရော၊ကျေးဇူး၊သည်၊ အဝ၊ဗ္ဗော၊မပြု၊သည်၊သဖ,သော၊အကျိုး၊ရှိ၏သည်၊ဘဝ တိ၊ ဖြစ်၏။ ယာ၊ဒိ၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတုံ့ခဲ့၊ သောကေန၊ ဆောကနှင့်၊ဝိသံယုတ္တော၊ မဟာ,ဗျဉ်စပ်ဘဲ၊ သမ္ဘာ,ဝေတိ၊ ဘ,ဝသုံ,ပါ,တို့ မှ,နိ၊သ,ဒေ,ာ၊ လွတ်လတ်သော,ရကား၊ ဘ,သ,ာ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား,အား၊ ပူ,ဇော၊ ပူ,ဇော်,သက္ကာ,ရသည်၊ နဥ,ပ,ဒ္ဓတိ၊ မ,ဖြစ်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး၍၊ ကိန္တိ၊တရုံ,တ,ရာကို၊ နသာ,ဒိ,ယ,တိ၊ မ,သာ,ယာ,နိုင်၊ အသာ,ဒိ,ယ,န္တိ ,သ,ေ,ာ၊မ,သာ,ယာ,နိုင်သော,ဘုရား,ရှင်အား,ကတော၊ ပြုအပ်သော,အမိကာ,ရော၊ ကျေးဇူး,သည်၊ ဝ,ဗ္ဗော,ပြု,သည်၊ အဖ,သော၊ အကျိုး,မ,ရှိ,သည်၊ ဘ,ဝ,တိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့,ဘ,ဏန္တိ,ဆိုကုန်၏။ ၊ဝေ,ော,ပ,ညော၊ ဤပြဿနာ,မေး ခွန်း,သည်၊ ဥ,ဘ,တော၊ ကော,ဋိ,ကော၊ အစွန်း,နှစ်ဘက် လွတ်၏။ ,ဝေ,ော ပ,ညော၊ ဤပြဿနာ,မေး,ခွန်း,သည်၊ အ,ပ,ဏ္ဏ,မ,ာ,နု,သ,ာ,နံ၊ ရပ,ဟ,န္တာ,အ,ဖြစ်,သို့,မ

ရောက်သေးသောဝုဋ္ဌိတ်ကို၏နေဝဝိသယော၊ အရောမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဤပြုသနာမေးခွန်းသည်မဟာနှုန်ယောင်း မြတ်သောဝုဋ္ဌိတ်တို့၏သာလျှင်၊ ဝိသယော၊ အရာပေတည်း။ ကော်ဒီဠီဗေလ်ဤမှားသောအယူကွန်ယက်ကို၊ ကိန္နဟျက်ဆီးပါ၊လော၊ ကော်သေးတဲ့ရတည်းသောအတ္ထိနိ၏ကိ၊ ဌပယ၊ တည်ထားတော်မူ၊လော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ ဧသောပညော၊ ဤပညာသနာမေးခွန်းသည်၊ အနုဗုဒ္ဓကြောင်းအစဉ်ရောက်၏၊ အနာဝတ္ထုနှုန်း၊ ထာလတ္ထံ့ကုန်သော၊ ဖိန ပုတ္တာနှုန်း၊ ဘုရားသားတော်တို့အားပရမ္ပဝါဒနှင့်ဂဟာယ၊ သူတပါးတို့အယူကို နှိပ်နှင်းခြင်းငှ၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၊ပါ၊လော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မ၊ ထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ပိန္ဓတော်မူ၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အာသယ်သို့ပိန္ဓတော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံးတော်မူပြီ၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပူဇေ၊ ပူဇော်ဘွယ်ကို၊ နုစ၊ လာဒိယတိ၊ သာလည်းမသာယာ၊ ဗောဓိမူ ထေယော၊ ဗောဓိပင်ခြေပလွင်းဗွန်ကိ၊ သာ၊ ရှိ၏ကား၊ ဘုရား ရှင်သည်၊ သာဒိယနှု၊ သာယာခြင်းကို၊ ပဋိနှု၊ ပယ်တော်မူ၏ထင်ပြီ၊ ပန၊ ထိ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနုပါဒိ၊ သာသာယ၊ ရုပ်နှယ်အကြောင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောဘုရားရှင် သည်၊ သာဒိယနှု၊ သာယာခြင်းကို၊ ကိ၊ ပဋိနှု၊ အာသယ်မှာမပယ်ဘဲရှိတုံ အံ့နည်း၊ ။ မ ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မသေနာပတိနှု၊ တရားဝိုးအရပ်စစ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ ထေရေနသာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ ကိ၊ ဘာသိတံ၊ အာသယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဒေဝမာနုဿေ၊ နတ် နွင့်တကွသောလူအပေါင်းသည်၊ ပူဇယန္တာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ အသမ သမာ၊ အတုမဲ့သောဘုရားရှင်ကို၏နွင့်သာ တူတော်မူကုန်သော၊ တေ၊ ထို ဘုရားရှင်ကိုသည်၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်၊ ဧသ၊ ဤသို့မသာယာခြင်းကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတ ရားပင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန္ဓတော်မူ၏၊ ။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အ ဘယ်သို့လျှောသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပုဗ္ဗော၊ ဝ၊ သားသည်မူထည်း၊ ဗီတရာ၊ အဘာ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး၊ စကားကို၊

ဘာသတိ၊ ဆိုပါ၏။ ဗိဘာဝါ၊ အဘာသည်မူလည်း၊ ပုဏ္ဏသာ၊ သားတို့၏ ဝတ္ထု၊ ကျေ ဇူးစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုပါ၏။ ဤ၊ အရှင်တင်ပြသောစကား ကား၊ ပမဏ္ဍ ဝါဒါနုံ၊ သူဘပါ၊ ဝါဒတို့၏ နိဂ္ဂဟာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ နစကာ ရောက်၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ကျေးဇူ၊ စကား၊ သည်၊ ပသာဒပွကာသနံ ဖြာမ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဘာ၊ ပြုခြင်း၊ သာ၊ ပသ်၏။ ဟူ၊ ယင်၊ တိုက်တွန်း၊ ပါ၏။ တို့၊ အရှင်တုရား၊ သည်၊ တဏ္ဍု၊ ဆိုမေ၊ ဖွန်းနှိုက်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ကာရုဏ်၊ အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ ဝါဒ၊ ဖြင့်၊ ဗိဓိအယူ၏၊ ပတိဋ္ဌာပနာယ၊ တည်စေခြင်း၏။ ဒိဋ္ဌိ ဗာသဝိနိုး ဝဋ္ဌနာ၊ ဒိဋ္ဌာ ကွန်ယက်ကို ဖြေ၍ကျက်နိုင်ခြင်း၏။ သမ္ဘာ၊ ကောင်း ဖွား ဖြူ၊ ပေါ်၊ ကောင်းတော်မူ ပါ ဦး၊ လော၊ ဟူ၊ ကား၊ ဤ၊ သို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ထေရော၊ အရှင်နာဂသေန၊ မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဘိန္ဒိုတော်မူ၏၊ ကိ၊ အာဟ အဘယ်သို့ ဘိန္ဒိုတော်မူနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဝရိနိဗ္ဗုတော၊ ဝရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ ကော်မူ၊ ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သည်။ ပူ ဇေ။ ပူ၊ ဇော်သင့်ကုန်ရာ ရကို၊ နစ သာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ အသာဒိယ ဟု ဣသေ ဝ၊ မသာ၊ ယာ သည်ပင်ဖြစ်သော၊ တထာဂတ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုရတနံ၊ ခေါ်တော်ရတနာကို၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဝတ္ထု၊ တည် ရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏရတနာ ရှမ္ဘ ဟေနု၊ ဥာဏ်တော် ရတနာကို အာရုံပြုသဖြင့်၊ သမ္ဘဝဒိုဗ္ဗိ ကောင်း သောအကျင့်ဝတ်ကို၊ သောဘေ၊ ဖြိုဝ်သောသူ၊ သည်၊ တိ သော၊ သုံ၊ ပါ၊ ကုနံ သော၊ သမ္ဘတ္ကြီး ယား၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိလဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအား ဖြင့်၊ မဟာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ဖိုးမုံကြီး သည်၊ ဝန္ဓသိတ္ဌာ ထွန်းတောက်လျက်၊ ဒိဗ္ဗာ ယေယူ၊ ငြိမ်းအေးရာ၏၊ အပ၊ ဝါ မေးအံ့ သော မဟာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ဖိုးမုံကြီးသည်၊ တိ ဟာ ကဋ္ဌ ပါ ဒနံ။ မြက်ခင်းဟူ သော ထောင်စာကို၊ သာဒိယတိ ဟု ခေါ်၊ သာယာ ပါ သ ယော၊ ဖွားကို၊ ဤ သို့၊ အာ ဟ၊ ဘိန္ဒိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧ ထ ဝ ဟောပါ၊ ကောက်လောင် စည်းသော်မျှ သည်၊ သော မဟာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ဖိုးမုံ ကြီးသည်၊ တိ ဟာ ကဋ္ဌ ပါ ဒနံ၊ မြက်ခင်းဟူ သော ထောင်စာကို၊ နသာဒိယ တိ၊ မသာယာ ပန်၊ ထိုသို့လျှင်။ ဒိဗ္ဗ ဒေ တာ၊ ငြိမ်းလေ သော၊ သန္တော၊ အေး မြ ပြီး သော၊ အ ဇ ဟ နော၊ စ ဝ ဟ နာ မ ရှိ သော ဖိုးမုံကြီး သည်၊ ကိ သာ ဒိ ယ တိ၊ အ ဘ ယ် မ ရှာ ဝ ယ် ရှင် သာ ယာ ၊ တ ဒ ဒ ။ နှ ယ် ။ ဟု တိ ၊ ဤ သို့ ၊ အ ာ ဟ ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏ မဟာ ရာ ဇ ၊ မ င် း မြ တ် ၊ ပ န ၊ ဆ ဂ် ၏ ဆို အ ပ် ၊ တ ထို့ အ ဂ္ဂိ က္ခ န္ဓ ော ၊ ဖိုးမုံကြီး သည်၊ ဥပဒေတော်ကြီး ၏ ၊ ဥ ပ သ န္တ ော ၊ ငြိ မ် း သ ော် ၊ လ ော ကော ၊ လ ော က

သည်၊ အဂ္ဂိသုဒ္ဓာ၊ ဓိုးသုဥ်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဓိန္ဒတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အခ်ုင်ထုရား၊နတိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ကဥ်း၊ထင်း သည်၊အဂ္ဂိသ၊ဓိုး၏၊ဝမ္ဗု၊ဖို့ရာ၊ဖြစ်သော၊ဥပါဒါန်၊ဓိုးစာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ယေကေစိ၊ခပ်သိပ်း၊ဟုန်သော၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ အဂ္ဂိကာမာ၊ဓိုး ကိုအလိုရှိ၊ဟုန်၏၊တော၊ထိုသူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ဓိတိ၏၊ပစ္စတ္တပုရိသကုရေ နု၊မျက်မှောက်ရှိက်ယော်ကျ၊းတို့ပြုအပ်သော၊ ထာ၊မဗလ၊ဝိရိယော၊ အ၊ဝ ဝုံ့ သအစွယ်ဖြင့်၊ကဥ်း၊ထင်း၊ကို၊မန္ထယိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ အဂ္ဂိ၊ဓိုးကို၊ ဓိဗ္ဗ၊ကုန်တွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ထေနအဂ္ဂိနာ၊ထိုဓိုး၊ဖြင့်၊ အဂ္ဂိကရေတိ၊ယာနိ၊ဓိ၊ဖြင့်ပြု လုပ်သွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ကမ္မာနိ၊အမှုကိစ္စတို့ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဟော်ကုန်၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ ကား၊တိတ္ထိယာနံ၊တိတ္ထိဘို့၏၊ ဝစနံ၊စကား၊သည်၊ဓိ ဣဿာ၊မှား၍ရှင်းသည်၊ဘ ဝတိ၊ဖြစ်၏၊အသာဓိယ ဣဿ၊သ၊မ၊ယာ၊ယ၊သော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ကတော ပြုအပ်သော၊အဓိကာ၊ဟူ၏ဝေဿ၊ကာ၊သည်၊ဝ ဗ္ဗေ၊ဂ၊မြေ့သည်၊အဖ၊သော အကျိုး၊မရှိ၊သည်၊ဘ ဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ရှုတိ၊ဟုဒ်ဝ၊စနံ၊ဤ၊စကား၊သည်၊ဓိ ဣ ဿာ၊မှား သည်၊ဘ ဝတိ၊ဖြစ်၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟော်ကုန်ဆို၏၊ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊မဟာ အဂ္ဂိ ဟုန္ဒေ၊ ဓိုးပုံကြီး၊သည်၊ ပဇ္ဇလိယ ထာ၊ ထွန်းတောက် သကဲ့သို့၊ ဧ ဝ မေ ဝ ၊ ဤ အ တူ ယ ာ ယ ျ င် ၊ ဒ ဿ ယ ဟ ာ ယ ိ ဗ ျ ိ ၊ တ ယော င် း သော ၊ ထော ကာ ဝ ာ ဟု ယ ာ ၊ တော ကာ ဝ ာ ဟ ် ၌ ၊ ဗုဒ္ဓ သိ ရိ ယ ာ ၊ ဘုရား ၏ အ သ ရေ တော ် ဖြင့် ၊ ပ ဇ္ဇ လ ိ ၊ တော ် ပ ထွန် း ထင် း တော ် မူ ၏ ၊ မ ဟာ ရာ ဇ ၊ မင် း မြတ် ၊ မ ဟာ အ ဂ္ဂိ ဟုန္ဒေ ၊ ဓိ ုပုံ ကြီ း သည် ၊ ပ ဇ္ဇ လ ိ တွာ ၊ တော ာ ် ပ ၍ ၊ ဓိ ဗ္ဗ ု တော ယ ထာ ၊ ငြိ ုမ် း လ ေ သ ကဲ ့ သို ့ ၊ ဧ ဝ ေ မ ဝ ၊ ဤ အ တူ သ ာ ယ ျ င် ၊ ဘ ဝ ဝ ါ ၊ မြတ် စွာ ဘုရား သည် ၊ ဒ ဿ ယ ဟ ာ ယ ိ ဗ ျ ိ တ ယော င် း သော ၊ လော ကာ ဝ ာ ဟု ယ ာ ၊ လော ကာ ဝ ာ ဟ ် ရှိ ၊ ဗုဒ္ဓ သိ ရိ ယ ာ ၊ ဘုရား အ သ ရေ တော ် ဖြင့် ၊ ပ ဇ္ဇ လ ိ တွာ ၊ ထွန် း ပ ၍ ၊ အ ဒ ု ပါ ဒိ သ ေ ယ ာ ယ ၊ နာ ဝ ် ရှ ု ပ် အ ကြွင် း မ ရှိ သော ၊ ဒ ု ဗ္ဗ ာ ဒ ု ဝ ာ ဟ ု ယ ာ ၊ ဒ ု ဗ္ဗ ာ ဒ ု ဝ ာ ဟ ် ဖြင့် ၊ ပ ရိ ဒ ု ဗ္ဗ ု တော ၊ ပ ရိ ဒ ု ဗ္ဗ ာ ဒ ု ပ ြု တော ် မ ူ ၏ ၊ မ ဟာ ရာ ဇ ၊ မင် း မြတ် ၊ ဒ ု ဗ္ဗ ု တော ၊ ငြိ ုမ် း ကြီ း သ ာ ၊ အ ဂ္ဂ ိ ဟုန္ဒေ ၊ ဓိ ုပုံ ကြီ း သည် ၊ တိ ဏာ ဟ ာ ရ ဗ္ဗ ု ပါ ဒါ နံ ၊ မြက် ထင် း ဟူ သော ဓိ စ ာ ကို ၊ ဒ ု သာ ဓိ ယ တ် ယ ထာ ၊ မ ဟ ာ ယ ာ ယ ကဲ ့ သို ့ ၊ ဧ ဝ ေ မ ဝ ဝ ါ ၊ ဤ အ တူ ယ ာ ယ ျ င် ၊ လော ကာ ဟိ တ သ ာ ၊ လော ကာ အ စိ ုအ ပ ွါ ၏ ၊ သ ာ ဓိ ယ ဒ ု ၊ သ ာ ယ ာ သ ည် ကို ၊ ပ တိ ဒ ု ၊ ပ ယ် အ ပ် ပြီ ၊ ဥ ပ သ ဒ ု ၊ ငြိ ုမ် း အော ်ယ ေ ်ပြီ ။ ။ မ ဟာ ရာ ဇ ၊ မင် း မြတ် ၊ အ ဂ္ဂ ိ ဟုန္ဒေ ၊ ဓိ ုပုံ ကြီ း သည် ၊ ဓ ိ ဗ ္ဗ ု တော ၊ ငြ ိ ုမ် း သော် ၊ အ ဒ ု ပ ါ ဒ ါ ဒေ ၊ ယော င် စ ာ မ ရှ ိ သ ေ ာ် ၊ မ ဒ ု ဿ ာ ၊ လူ တ ို ့ သ ည် ၊ အ တ္တ နော ၊ ဓ ိ ၏ ။ ပ စ္စ တ္တ ပ ုရ ိ

သဝဏရေနှ၊ မျက်ခြောက်နှီးက် ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော၊ ထာမဗလဝိရိ
ယေနှ၊အားစွမ်းလုံးထပြင့်၊ ကဋ္ဌ၊ထင်းကို၊ မန္ထယိတွား၊ပွတ်တိုက်၍၊အဂ္ဂိ၊
မီးကို၊နိဗ္ဗတ္တေတွား၊ဖြစ်စေ၍၊တေနအဂ္ဂိနှာ၊ထိုမီးဖြင့်၊အဂ္ဂိကရဏီယာနှ၊မီး
ဖြင့်ပြုလုပ်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်မသော၊ ကမ္မာနှ၊အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တိ ယထာ၊
ပြုကုန်၏သို့၊ဝေဝေမဝေခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ဒေဝမနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊
ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတသ၊ ဖြတ်စွာသုဂုဏ်း၊အား၊
အသာဒိယန္တေ၊သော၊ပ၊မသာယာဘဲလျှင်၊ ဓာတုဂုတနှ၊ ဓာတ်တော်ရတနာ
ကို၊ဝတ္ထု၊ဖြိုရာကို၊ကရိတွား၊ပြု၍၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ
ရတနာရေမ္ဘကောနှ၊ ဥာဏ်တော် ရတနာကို အာရုံပြုသဖြင့်၊ သမ္ဘဝဋ္ဌိပတ္တိ၊
ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ သေဝန္တော၊ဖြစ်ဝေ၊သောသူသည်၊တိ၊သော၊သုံးပါး
ကုန်သော၊ သမ္ဘတ္တိ၊ယား၊စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဋိလဘန္တိ၊ရကုန်၏၊ ၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ ဖုမိနာဝိကာ၊ရေ၊ကနှ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ နပရိနိဗ္ဗုတသ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေးသော၊တထာဂတသ ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊အသာဒိယန္တေ
သော၊ ပ၊မသာယာသော်လည်း၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊အဓိကာရော၊ဟုစေ
သကာသည်၊အဝ၊ဆွေ၊ပ၊မဖြေ်သည်၊ သဗ္ဗဝေ၊အကျိုးရှိသည်၊တ၊ဝတိ၊ဖြစ်
၏၊အပ၊ဖွယ်၊ ထိုမှတပါး၊လည်း၊ ဥဒ္ဓတ္ထိ ကာ၊ရတော်၊ ဤသတ်လွန်သော အ
ကြောင်းကို၊ သုတောတိ နှာ၊ဦး၊လော၊ယထာ၊ ဥပမာအား၊ဖြင့်၊မဟာကိ၊ကြီ
ကြီ
ကြီ

ဝါတာသ၊လေ၏၊ဥပဒ္ဒတ္ထိယာ၊ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏၊ပစ္စယာ၊အကြောင်းကိုတည်း၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မဇ္ဈသာ၊ လူတို့သည်၊ ဥဏ္ဏာတိတဏှာ၊ လွန်စွာ ပူဆောင်ကုန်၏၊ ပရိဠာဟပရိပိဠိတာ၊ အိုက်ခြင်းနှိပ်စက်ကုန်၏၊ တေမဇ္ဈ သာ၊ထိုလူတို့သည်၊ တာသ ဝ ဝေဠုနော ဝါ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်သည်း ကောင်းကင်ဝိဟာနေနဝါ၊ယပ်သေခပ်ဖြင့်သည်းကောင်း၊ အဏ္ဏေ၊ဝိမိ၏ဝန္ဓတ္ထ ပုရိ သကမေန၊ မျက်မှောက်နှိုက်ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော၊ထာမစသင်ရိ ယေန၊အားစွမ်းလုံးလဖြင့်၊ တီ၊ထိုယပ်သေကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ ဖြစ်စေ၏၊တေန ဝါ၊ ဘန၊ထိုယပ်သေဖြင့်၊ဥဏ္ဏ၊အပူကို၊နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ပရိဠာ ဟံ၊ပူအိုက်ခြင်းကို၊ ဝူပသမေန္တိ၊ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဒုတ်၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဣတိ ဟု ဆိုကုန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ အသာဒိယန္တိ ယ ၊ မသာယသောမြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ကတော၊ ပြုအပ် သော၊အမိကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊ဝမ္ဗေ ၂ ၊မြို့သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ အဟ ၊သော၊အကျိုးမရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတ်၊ဤသို့၊တိ ဣတိ ဟု ၏၊ဝစနံ၊စကား၊သည်၊ဖိန္ဓာ၊မှား၊သည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊မဟာတိ၊ကြီး၊စွာသော၊ မဟာဝါတော၊ သေကြီး၊သည်၊ ဝါယိ ယထာ၊ တိုက်ခတ်သကဲ့သို့၊ ဧ ဝ မေ ဝ ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဒုသ ဒုဟ ဒုသိ ဒ်ကြ၊ ဘ ဝ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊

တာထဝဏ္ဍေနဝါ၊ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဂူပနေနဝါ၊ယင်လေ
ခပ်သဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဝါတာ၊လေကို၊နှိမ့်ကြွေတွေ့သော၊ ဖြစ်စေ၍၊ဥဿာ'၊အပူ
ကို၊နှိမ့်သောပေ၊ဟု ယထာ၊ ဗြိပ်စေကုန်၏သို့သည်းကောင်း၊ ပရိဠာဟာ၊ပူအိုက်
ခြင်းကို၊ဝူပသမေ၊ဟု ယထာ၊အေးမြစေကုန်၏သို့သည်းကောင်း၊ ဧဝမေव၊ဤ
အတူသာသာ၊ ဒေဝမနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံပြီးသော၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာသုရားအား၊ အသောဒိယန္တ၊သောဝ၊မသော
ယာ၊စေကာမ္ဘု၊ခေါဟုဠ္ဠ၊ခေါတ်တော်ကိုထည်းကောင်း၊ ဥဿာ၊ဆရတနဠ္ဠ၊ဥဿာ
တော်ရတနာ၊ကိုလည်းကောင်း၊ဟုဇေတွာ၊ ဟုဇော်ခြင်း၊ကုသလ'၊ကုသိုလ်ကို၊
နှိမ့်ကြွေတွေ့သော၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေနကုသလေန၊ ထိုကုသိုလ်ဖြင့်၊တိစိဝရိသ္သ၊ဝ
ပရိဠာ၊ဟ၊ပရိဝိဇ္ဇိတာ၊ ဒီးသုံးပါး၏၊ ပူလောင်အိုက်စပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည့်
တို့ကို၊နှိမ့်သော၊ပန်း၊ ဗြိပ်ပေကုန်၏၊ဝူပသမေ၊ဟု၊အေးမြစေကုန်၏၊မဟာရာ
မင်းမြတ်၊ဣဒမိနာ၊ဝိကာရေ၊ဟေနေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတ
သ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာသုရား၊အား၊ အသောဒိယန္တ
ဟု၊သော၊မ သာသာ၊စေကာမ္ဘု၊ကဟော၊ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ပူဇော်သ
ကာ သည်၊ အာ၊ဇ္ဇ၊ဝ၊ မမြိုသည်၊ ဘာတိ၊ဖြစ်၏၊သဖလော၊ အကျိုးရှိ
သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အပရံပိ၊ထိုအကြောင်းမှတ
ပါ၊သည်း၊ဥဒ္ဒကရိ'ကာ၊ဇော်၊ ထို့ထက်လွန်သောအကြောင်းတနည်းကို၊ပရ
ဝါဒါနံ၊သူတပါတို့၏ဝါဒတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ သုဟောတိ၊နာဗြီ
သော၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ ပုရိသော၊ယောဟ်ကျား
သည်၊ဘေရိ'၊စည်ကြီးကို၊ အာကောဋေတွာ၊ခေါက်တီး၍၊ သဒ္ဒ'၊စည်သံ
ကို၊နှိမ့်ကြွေယူ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ ယောသောဘေရိသဒ္ဒေ၊ အကြောင်း၊စည်သံကို၊
ပုရိသေန၊ယောဟ်ကျား၊သည်၊ နှိမ့်ကြွေတော၊ဖြစ်စေ၊ဆပ်၏၊ သောသဒ္ဒေ၊ထို
စည်သံသည်၊အန္တရဓာယေယု၊ကွယ်ရာ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေ
ဥိဆံ'၊သဒ္ဒေ၊အသံသည်၊ ပုန်းဘဘန်၊နှိမ့်ကြွာပန်း၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းရှိ၏၊သာဒိယ
တိနုခေ၊သာယာ၊ဆံ'ဟော၊ဆုတ်၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဒ္ဒေ
အရှင်ဘုရား၊နတ်၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ အန္တရဓ,တိတော၊ကွယ်ပျောက်ပြီး၊သော
သောသဒ္ဒေ၊ထိုစည်သံသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊တသ၊ထိုစည်သံ၏၊ပုန်း၊ဘဘန်
ဥဿုဒါဟ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အာ၊ဘာ ဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဘဝတ်လည်း
ကောင်း၊မနသိကာ၊ဟော၊ပြတ်ထား၊ပြုခြင်းသည်ထည်ကောင်း၊အန္တရဓ
တော၊ကွယ်ပျောက်သပြီ၊သကို'၊တကြိမ်၊နှိမ့်ကြွေတွေ့ဖြစ်ပေါ်ပြီး၍၊ဘော
ရိ သဒ္ဒေ၊စည်ကြီး၊သံ သည်၊ အန္တရဓ,တော၊ကွယ်ပျောက်ခဲ့သော်၊သောဘော

ရိသည်ခြေ၊ထိုစည်သံသည်၊ သရေစ္ဆိုနှော၊အကြောင်းမဲ့ပြတ်စဲသောသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဘာရွှေ့အရှင်ဘုရား၊ ပန်၊ထိုသို့ပြတ်စဲသော်ထည်း၊သဒ္ဒသာ၊ စည်သံ၏၊နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငါ၊ဘေရီ၊ စည်သည်၊ပစ္စယော၊အကြောင်းသည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ဝုဂိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ သတိ·ရှိသော်၊ အတ္ထဇေနု၊မိမိနှိုက်ဖြစ်သော၊ဝါယာမေနု၊ထို့ထဖြင့်၊ဘေရိ·စည်ကို၊အာကောဇေတွာ၊တီး၊ခတ်၍၊သဒ္ဒ·စည်သံကို၊နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သိသသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနပရိဘာဝိတ်၊သိသသမာဓိပညာအရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖလမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထု·အင်သော၊ဓာတုရတနာ၊ဓာတ်တော်ရတနာကိုသည်းကောင်း၊ဓမ္မာ၊သုတ်အဘိဓမ္မာကိုသည်းကောင်း၊ဗိနယာ၊ ဝိနည်းကိုသည်းကောင်း၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ အဆု·အမတော်ကိုသည်း ကောင်း၊ သဏ္ဌာရံ၊ ကိုယ်တော်စားဘုရား ရှင်ကို၊ ဌပယိတွာ၊ထားတော်မူခဲ့၍၊သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊အနုပါ၊ဖိသောသာယ၊နာယ်ရှုပ်အကြောင်းမရှိ၊သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော်လည်း။ သမ္ဗတ္တိယာ၊ဘေဒ၊ချမ်း၊သာ·ဆု·ပါ၊ကိုရှိခြင်း၊သည်၊ဥပရိ၊အသက်နှိုက်၊ဥပဆိုနှော၊ကင်းပြတ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဘဝဒုက္ခပ္ပရိပီဠိတာ၊ ဘု·သု·ပါ၊အတွင်းဆင်းရဲ မျိုး၊အစဉ်သည် ထင်စွာနှိပ်စက်ကုန်သော၊သမ္ဗတ္တိကာမာ၊ချမ်း၊သာ·ဆု·ပါ၊ကိုလိုကုန်သောသူတို့သည်၊ဓာတုရတနာ၊ဓာတ်တော်ရတနာကိုထည်းကောင်း။ ဓမ္မဝိနယာ၊သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသည်း ကောင်း၊အနုသိဋ္ဌာ၊အဆု·အမကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ကရိတွာ၊ပြု၍၊ သမ္ဗတ္တိယော၊ဆု·ပါ၊သော၊ချမ်း၊သာတို့ကို၊ ထာဘုန်ဖို့၊ရကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဖုမိနာပိ·ကာရုဏေနု၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုဘသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အသာဒိယန္တော်သော၊ ဓသာယာစေကာမှု၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊အဓိကာရော၊ပူးဇော်သကာသည်၊အဝ၊ဖြစ်ပြီ၊သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗလော၊အကျိုးရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူပြီး၍၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အနာဂတံ၊ထာလတ္တံ့သော၊အဌါန်၊အဖွဲ့နှိုက်ဖြစ်ထတ္တံ့သော၊ တော်၊ ဤအကြောင်းအရာကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဒိဋ္ဌဓမ္မ၊မြင်လည်းမြင်ဟေ· မူ၏၊ကထိ ၊ဖူ၊ဟောလည်းဟောတော်မူ

ဏ်၊ဘဂၢီဘဝ္ဘ၊မ္ပာလည်းမ္ပာတော်မူ၏။ အာစိဏ္ဍိတဝ္ဘ၊ပြောကြားလည်းပြော
ကြားခဲ့၏၊ကိုယ်ကထိတဝ္ဘ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ကိုယ်ဘဂၢီတဝ္ဘ၊
အဘယ်သို့မ္ပာ တော်မူသနည်း၊ ကိုယ်အာစိဏ္ဍိတဝ္ဘ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြား
တော်မူ သနည်း၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ထုမ္ပာကား၊ သင်တို့၏၊ဝေါ်၊ ဤသို့၊ပန္နဒ၊အ
ကယ်စင်စစ်၊သိဟာစခေါ်၊ ယုတ်မ္ပားသံသယသည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိုယ်အ
သ၊အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ပါ၀စန်၊သာသနာတော်သည်၊ အတိတ
သဗ္ဗုကာ်၊ဘုရား၏ဂဏ်ကွယ်လွန်လေပြီ၊နော၊ငါတို့အား၊သဏ္ဌာ၊ဆရာထုရား
ရှင်သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အသ၊ဖြစ်ခဲ့လေရာ၏၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊
ဝေါ်၊ဤ သို့ဖြစ်ခြင်းကို၊ဝေါ်၊ဤသို့ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ပန္နဒ၊စင်စစ်၊နခေါဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မမှတ်အပ်၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊မယာ၊ငါဘုရား၊သည်၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊ဝေ္ဗော
စ၊သုတ်အတိုဝတ္ထု ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ၊ဝိနည်းတရားကိုလည်း
ကောင်း၊ဒေသိတော၊ဟောကြားပြီ၊ပညတ္တော၊ပညတ်အပ်ပြီ၊သော၊ထိုသုတ်
အတိုဝတ္ထုဝိနည်းတရား၊ရသည်၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊အစွယ်ယေန၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသ
ဖြင့်၊ဝေါ၊သင်တို့၏၊ သဏ္ဌာ၊ ဆရာပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထိတဝ္ဘ၊
ဟောလည်းဟောတော်မူ၏၊ ဘဂၢီတဝ္ဘ၊ မ္ပာလည်းမ္ပာတော်မူ၏၊အာစိဏ္ဍိ
တဝ္ဘ၊ ပြောကြားလည်း ပြောကြားတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံပြီးသော၊ အသာဒိယန္တသ၊ မသာဟာသော၊ တထာဂတသ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရား အား၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်။ အ၀
ဗ္ဗော၊မမြဲ်သည်၊ဘ၀တို၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗလော၊အကျိုးရှိသည်၊ဘ၀တို၊ဖြစ်၏
ဣတိ၊ဤသို့၊ယေသံတိဏ္ဍိ ဘုန်း၊ အကြင်တိဏ္ဍိတို့၏၊ယံ၀စန်၊အကြင်စကား
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေသံတိဏ္ဍိယဘုန်း၊ တိတိဏ္ဍိတို့၏၊ တံ၀စန်၊ ထိုစကား
သည်၊ပိ ဣဿာ ဗ္ဘားယွင်း၏၊ ဆဝုတ်မမှန်ကန်၊ဝိဘတ်၊ချွတ်ယွင်း၏၊ သလိ
ကံ၊ချွတ်ချော်၏၊ ဝိရုဒ္ဓ၊ဆန့်ကျင်၏၊ဝိပရိတံ၊တောက်ပြန်၏၊ ခုက္ခဒါ၊ဆင်း
ဆင်းရဲကိုပေးတတ်၏၊ ခုက္ခဝိပါကံ၊ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏၊ အပါယဂမနိ
ယံ၊အပါယ်သို့သွားတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ။မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊အပရံဝိ၊တပါးလည်း၊ဥတ္တရိပိကာ(ကော်)ထိ ထက်လွန်သောအ
ကြောင်းကို၊သုတောဘိ၊ နာယူဦးလော၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အ
ကြောင်းဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရား အား၊အသာဒိယန္တသော၀၊မသာယာစေကာမူ၊ကတော၊ပြုအပ်သော
အဓိကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊အ၀ဗ္ဗော၊မမြဲ်သည်၊သဗ္ဗလော၊အကျိုး
ရှိသည်၊ဘ၀တို၊ဖြစ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဥတ္တရိပိ

ကာရကာမ်းထို့ထက်လွန် သောအကြောင်းကို၊ သုတောဟိ၊နာယုဠီးထော၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အယံပထဝီ၏မြေကြီးသည်၊ မယိ၊ငါ၏မြေကြီးနှင့်၊ သဗ္ဗဒီဟာနိ၊အလုံးရုံ သောမျိုးစေ့ကို့သည်၊သံဝိဓာဟာ၊ပြန့်ပွါး ပါ၊စေကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သာဓိယတိ နုခေါ။ သာဓုပါသထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေ တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။နဟိ၊ ထိုသို့မသာဓုပါ၊ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပန၊မေးဦးဆံ့:အသာဓိယ ဣတိ ယာ၊မ သာဓုယာသော။ မဟာပထဝီယာ၊မြေကြီးနှင့်၊ တာနိဒီဟာနိ၊ထိုမျိုး စေ့ကို့သည်၊သံဝိဓာဟိတ္ဝာ၊ပြန့်ပွါး၍၊ ဒဠ္ဍမူလဇေဋ္ဌာ၊မြဲမြံစွာသော အမြစ်အ တက်ရှိပတ်ကုန်ကုန်ရှိကုန်၊ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်သည်၊ ကိသဟောန္တိ၊အ ဘယ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ခန္ဓသာခေါ်ခါပရိဝိတ္ထိဏ္ဏာ၊ပင်စည်အနှစ် အခက်ကြီးယိမ်ကျယ်ပြန့်ကုန်ရှိကုန်၊ ပုပ္ဖဖလဓရာ၊အပွင့်အသီးကိုဆောင် ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ အသာဓိယန္တိ ဝိ၊မသာဓု သော်လည်း၊တေသံဗီဇာနံ၊ထိုမျိုးစေ့တို့၏၊ဝတ္ထု၊ဖို့ရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏။ဝိရူဟနာယ၊စည်ပင်ခြင်း၏၊ပစ္စယော:အကြောင်းကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊တာနိ ဗီဇာနိ၊ထိုမျိုးစေ့တို့သည်၊တံဝတ္ထု၊ ထိုတည်ရာဝတ္ထုကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍ တေနပစ္စယေန၊ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ သံဝိရူဟိတ္ဝာ၊စည်ပင်၍၊ဒဠ္ဍမူလဇေဋ္ဌာ၊ မြဲမြံစွာအမြစ်အတက် ရှိပတ်ကုန်ထက်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ခန္ဓသာခေါ်ခါပရိဝိတ္ထိဏ္ဏာ၊ပင်စည်အနှစ်အခက်ကြီး ယိမ်ပြန့်ပွါးကုန်ရှိကုန်၊ ပုပ္ဖဖလဓရာ၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ အသာဓိယန္တသော၊ မသာဓုသောဖြတ်စွာဘုရား၊ဆား။ကတော၊ပြုအပ်သော၊ ဆဟိကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊ဝဠ္ဇေ၃၊ ဖြူ့သည်၊အဖားသော၊အကျိုးမဂ်သည်၊ဘဝတ်၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊တော၊ထို တိတ္ထိကိုရှိသည်၊ သစောဘာဝန္တိ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်ဆုံ့၊ဧဝ၊ဤသို့ဆိုသော် လည်း၊တိတ္ထိယာ၊ကိတ္ထိကိုရှိသည်၊ သကေဝါဒေ၊မိမိ၏ဝါဒနှင့်၊နဠ္ဌာ၊ပျက်စီး ကုန်သည်၊ဟတာ၊ပုတ်ခတ်ကုန်တည်၊ ဝိနဠ္ဌာ၊ပျက်စီးကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မဟာပထဝီယထာ၊မဟာပထဝီမြေကြီး ကဲ့သို့၊ဧဝ၊ ဤအတူ၊ အရေဟိ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ မိမိကိုယ်တိုင်မ ဖောက်မပြန်သစ္စာ ထေးပါးတရားကိုသိ တော်မူထသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ဖွဲ့ခက်အင်၏၊

မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မဟာပထဝီ၊မဟာပထဝီမြေကြီးသည်၊ကိုယ်၊တရုံတ
ရာကို၊ နသာဒိယတိယထား။ မသာယာသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤအတူ၊တထာဂ
တော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ကိုယ်၊တရုံတရာကို၊နသာဒိယတိ၊မသာယာပေ၊
မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အာနိဗောဓိ၊ထိုမျိုးစုံတို့သည်၊ပထဝီ၊မြေကြီးကို၊
နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ပိရုတိစွာ၊ ပြန့်ပွား၍၊ဒဠ္ဍမူထစဉ်၊မြဲမြံ့စွာသောအမြစ်အ
တက်ရှိသော်ကား၊ကုန်ထွက်၊ ပတ်ပြီတာ။ တည်ကုန်သော၊ခန္ဓသာရသာခါပရိ
ဝိတ္တိရှိ၊ပင်စည်အနှစ်အခက်ကြီးထက်ပြန့်ပွားကုန်ထွက်၊ဟုန်ဖလရောအပွင့်
အသီးကိုဆောင်ကုန်သည်ဟောခဲ့ယတာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊
ဒေဝမနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတသား၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊တထာဂ
သား၊မြတ်စွာ ဘုရား၊အား၊အသာဒိယန္တိသော၀၊ မသာယာစေကာမူ၊ ဓာတု၊
ဓာတ်ဘေဒ်ကိုလည်း၊ဌာ၊ဌာနတ်ဘေဒ်ရတနာ၊ဌာနတ်ဘေဒ်ရတနာကိုလည်း၊ဌ
နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ ဒဠ္ဍကုသုမမူထပတိပ္ပတာ၊မြဲမြံ့သောကုသိုဝတ်ဟူသောအ
မြစ်တည်ရာရှိကုန်သကဲ့၊ သမာဓိကျွန်ခမ္ဘာသာရား၊သမာဓိဟူသောပင်စည်
တရားအနှစ်ရှိကုန်၍၊သီလသာခါပရိဝိတ္တိကျယ်ပြန့်သော၊သီလဟူသောအကိုင်းအခက်
တို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်ပွားကုန်သကဲ့၊ဝိရိယတို့ဟူသော၊ဗည်ဖလစရော၊ဝိရိယတို့
ဟူသောအပွင့်မင်ကိုဝတ်ဟူသော၊ဆဘီးတို့ကိုပွင့်ဆီးကုန်သည်၊ဟောခဲ့၊ဖြစ်
ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣမိနာပိကာရေဏ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ပရိနိဗ္ဗုတသား၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော်၊ဗုဒ္ဓတထာဂတသား၊မြတ်စွာဘုရား
အား၊အသာဒိယန္တိသော၀၊ မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ပြုအပ်သော၊အဓိ
ကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊ အ၀ဇ္ဇော၊မပြိုသည်၊သဗ္ဗလော၊ အကျိုးရှိ
သည်၊ဘ၀တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အ၀ေ(ဒ)စ(ဒ)ဝိနိ(ဒ)ကော(ဒ်)၏၊ ၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊အပရိပိ၊တပါ၊လည်း၊ ဥဒ္ဒေ(ဒ)ရိကာ(ဒ)ဒီ(ဒ)၊ ထို့ထက်လွန်သောအ
ကြောင်းကို၊ သုဏောတိ၊နာခြင်းထော၊ယေနကာ(ဒ)ရတောနေ(ဒ)၊အကြောင်းအ
ကြောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတသား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတသား၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊အား၊အသာဒိ ယန္တိသော၀၊ မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ပြုအပ်
သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော် သကာသည်၊ အ၀ဇ္ဇော၊ မပြိုသည်၊ သ
ဗ္ဗလော၊အကျိုးရှိသည်၊ ဘ၀တိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရှေမေဿိဒ္ဓာ
ဤကုလားရတ်ကို့သည်၊ ရှေမေဂါ(ဒ)ဝား၊ ဤနွားတို့သည်၊ ရှေမေဂ(ဒ)ဒြိဘာ
ဤမြည်းတို့သည်၊ ရှေမေအ(ဒ)ဝ၊ ဤဆိတ်တို့သည်၊ ရှေမေပသု၊ ဤသား
သမင်တို့သည်၊ရှေမေမနုဿာ၊ဤလူတို့သည်၊ အန္တောကုဋ္ဌိတ္ထိ၊ဗိမိတို့ဝင်း
တွင်းနေ့ကိ၊ကိမိကုထာနံ၊ဝိုးမျိုးအစေခံ(ဒ)တို့၏၊သမ္ဘဝ၊ဖြစ်ပွါးခြင်းကို၊သာဒိ

ယန္တိ နဲ့ခေါ်၊ သာယာနှစ်ပြိုက်ပေါ်ရုန်သလော၊ နှုတ်ကျိုးသို့အာဟာ၊ ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ နှုတ်ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ နှုတ်ကျိုးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန်း၊ မေးဦးအံ့၊ အသာဒီယန္တာနှင့်၊ မသာယာကုန်သော၊ ဟောကိုမ်ယော၊ ထိုပိုးမျိုးတို့သည်၊ တောသံမနုဿာနှင့်၊ ထိုလူ ဟူ၏၊ အနေကုန်ဆိုတို့ ဗိမ်ပို့ ပိုးတွင်နှင့်ကိ၊ သမ္ဘာဝိတွေ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍ ဗဟုပုဏ္ဏနှင့်ကား၊ မျှားသောသားမြှားရှိကုန်၍၊ ဝေဝုလ္လတံ ပြန့်ပွါးခြင်းသို့၊ ကိသာပါဝုဟာန်နှင့်၊ အဘဲ့ကြောင့်ချောက်ရကုန်သနည်း၊ နှုတ်ကျိုးအာဟာ၊ ဗိန္ဓိဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ ပါ၊ သာကမ္ဘသာ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလဝကာယ၊ အားကြီးသောကြောင့်၊ အသာဒီယန္တာနှင့်ယောဝ၊ မသာယာကုန်စေကာမူ၊ ကောသံသဇ္ဇာနှင့်ထိုသဇ္ဇာ ပါ၏ ဟူ၏၊ အနေကုန်ဆိုတို့ ဗိမ်ပို့ တို့ပိုးတွင်နှင့်ကိ၊ ကိမ်ယော၊ ပိုးမျိုးတို့သည်၊ သမ္ဘာဝိတွေ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍ ဗဟုပုဏ္ဏနှင့်ကား၊ မျှားသောသားမြှားရှိကုန်၍ ဝေဝုလ္လတံ ပြန့်ပွါးခြင်းသို့ ပါ၊ ဝုဟာန်နှင့်၊ ချောက်ကုန်၏၊ နှုတ်ကျိုးသို့ အာဝေါ၊ လျှောဆုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောမေ ခေါ်ဤအတူ ပြီးလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတသော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော တထာဂတ ပါ ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒီယန္တာသော၊ မသာယာစေ ကာမူ ၊ ဘဝတုသော၊ ဟာတ်ကောင်၏ ဝသဲ့ကောင်း၊ ဥာဏာရေမ္ဘဏသော၊ ဥာဏ်တော်အာရုံ၏ ဝသဲ့ကောင်း ဗဟုဝတ ပါ ၊ အားကြီးသောကြောင့်၊ တထာဂတော ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်ကိ၊ ကတော ၊ ပြုအင်သော၊ ဒေဝိကာရော ပူဇော်သကာသည်၊ အဝမ္ဘော ၊ မမြိုသည်၊ သဟသော ၊ ဆက်ကြီးရှိသည်၊ ဘဝတိ ၊ ဖြစ်၏၊ နှုတ်ကျိုးသို့ အာဟာ ၊ ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ ၊ မဟာရာဇ ၊ မင်းမြတ်၊ အပမ္ပေါ ကပါ ၊ သည်း ဥဿာ ရိ ၊ ထိုယက်ဆလွန်၊ ကာရဏံ ၊ အကြောင်းကို၊ သုဏောတိ ၊ နာဦးသော ၊ ယေနကာရဏေန ၊ အကြောင်းဆကြောင်းကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတ ပါ ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ၊ ပ ၊ ထာဂတ ပါ ၊ မြတ်စွာဘုရား ၊ အသာဒီယန္တ ပါ ၊ မ ၊ သာယာစေကာမူ ၊ ဂ ၊ တော ၊ ပြုအင်သော ၊ အဓိကာရော ၊ ပူဇော်သကာသည် ၊ အဝမ္ဘော ၊ မမြိုသည် ၊ သဟသော ၊ ဆက်ကြီးရှိသည် ၊ ဘဝတိ ၊ ဖြစ်၏ ၊ ၊ မဟာ ၊ ရာဇ ၊ မင်းမြတ် ၊ ဆုမေ ၊ ဇနိယာ ၊ ဤလူတို့သည် ၊ ဆုမေ ၊ အ ၊ ဗ္ဗနဝုတ်ချေ ၊ ၊ ဤကိုးသဲ့ရှစ်ပြားချေ ၊ အပေါင်းတို့သည် ၊ ကာယော ၊ ကိုယ်နှင့်ကိ ၊ ဗိန္ဓိတ္တာ ၊ ပြုစေကုန်သတည်း ၊ နှုတ်ကျိုးသို့ သာဒီယန္တိ ၊ ခေါ် ၊ သာယာကုန်သလော ၊ နှုတ်ကျိုးသို့ အာဟာ ၊ ဗိန္ဓိတော်မူ ၏ ၊ ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘုရား ၊ နှုတ်ထိုသို့မဟုတ်ပါ ၊ ၊ နှုတ်ကျိုးလျှောက်ထက်သော် ၊ မဟာရာဇ ၊ မင်းမြတ်ကိ ၊ သား ၊ အာသယ်ကြောင့် ၊ တေ ၊ ရောဂ ၊ ။ ထိုအနာရောဂ ၊ တို့သည် ၊ အသာဒီ

ယန္တာနဲ့မသာယာကုန်သောထူးကို၏၊ ကာယေ၊ကိုယ်နှိုက်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ဖြစ်
ထုန်သနည်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့ အဟု၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊တန်ခြေ၊အရှင်ဘုရား၊
ပုဇ္ဇ၊ခြေးနှိုက်၊ကဲကန့်၊ပြုအပ်သော၊ဒုက္ခရှိ၊ခန့်၊ ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ရောဂါ၊
အနာရောဂါကို့သည်၊နိဗ္ဗာနာ၊ဖြစ်ကုန်၏ ဆိုကို၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပုဇ္ဇ၊ခြေးနှိုက်၊ကတိ၊ပြုအပ်သော အရေးသတ်၊အကုသိုလ်
သိုတ်သည်း ဆုဝ၊ဤကာဝနှိုက်၊ ဝေဒနာ၊သံ ခံစားအပ်သည်၊ ယမိတောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်ဆုံ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ပုဇ္ဇ၊
ခြေးနှိုက်၊ ကတိပါ၊ ပြုအပ်သည် သည် ဖြစ်သော၊ ဆုမ၊ ဤသောကနှိုက်၊
ကတိပါ ပြုအပ်သည် သည်းဖြင့်သော၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ကံသည်၊ အဝ၊ဆ္ဆ၊အမြဲသည်၊သဗလံ၊အကျိုးရှိသည်
ဘဝကို၊ဖြစ်၏၊ဆုကို၊ဤသို့ ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဆုမိနာပိ၊ကာမ၊ကောနေ၊ဤအကြောင်း၊ကြောင့်သည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတာသေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်
စံပြီးသော၊ ဘဝတ္ထာ၊ဝတ္ထသေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ အသေဒိ ယန္တာ၊ခေ၊ဝ၊
မသာယာ၊စေကာမူ၊ ကတော၊ပြုအပ်သော၊ အဓိကာ၊ရော၊ ပူဇော်သက္ကာ
သည်၊အဝ၊ဆ္ဆ၊ရှိ၊သည်၊သဗလော၊အကျိုးရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုကို
ဤသို့ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တဟာ၊သင်မင်းကြီး
သည်၊နန္ဒကောနာ၊နန္ဒကမည်သော၊ယက္ခာ၊ဘီလူးသည်၊သာရိပုတ္တ၊ထေ
ရ်၊အရှင်သာရိပုတ္တ၊ရှာမ၊ထေရ်ကို၊ အာသာဒိ၊ပယိတ္တာ၊ စိုးမည်ဟု၊ပြစ်မှား၍
ပထဝိ၊မြေသို့ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်ရောက်ခဲ့ပါ၏ဟု၊ သုဘဝုဒ္ဓ၊ပန ကြားဘူးပါ၏၊သော
ဆုကို၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊တန်ခြေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယာ
တိ၊ကြောင့်ကြား၊အပ်ပါ၏။ ၊ယော၊ဤပုဏ္ဏ၊သည်၊လောကေ၊လောက၌
ပါ၊ကဒေါ၊ထင်ရှား၊ပါ၏။ ဆုတိ၊ဤသို့လျှောက်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
အဟု၊မေး၊ပါဒိ၊ဆုံ၊ဟု၊ရိပုတ္တောထေ၊ရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ၏ မထေရ်သည်၊
နန္ဒက ၊နန္ဒကမည်သော၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူး၏၊ မဟာပယဝိဂိလဲ့၊မြေမျိုခြင်းကို၊
သာဒိယိနေ၊ခေါ်၊ သဝေ၊ပတိ၊သ၊ထေ၊ ဆုတ်၊ဤသို့ပုန်ဆို၊မေးတော်မူ၏
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သဒေ၊ဝ၊ဟေ၊ နတ်နှင့်တကွ ၊ ၊ ၊

ရုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ နုသာဒိယေယျ၊ မသာယာ တုံ့ချေ၊ထံ၊ ထိုအ
ကြောင်းသည်၊ ကိုယ်ဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ၊ ယေနဟောတုနှ
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သာရိပုတ္တော ထေရော၊ အရှင် သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်သည်၊ ကုဋ္ဌေယျ၊ အမျက်မူထည်း ထွက်ရာ၏၊ ဒုသေယျ
ဝါ၊ ပြစ်မူထည်း ပြစ်မှားရာ၏၊ သောဟောတု၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သာရိ
ပုတ္တသထေရသ၊ အရှင် သာရိပုတ္တ ရာမထေရ်သည်၊ သမ္ပဟာ
အကြင်းမဲ့နှုတ်အပ်ထေပြီ၊ သရန္ဓိ၊ အကြင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဘဂ္ဂေ
အရှင်ဘုရား၊ ဟောတုနော၊ အကြောင်း၏။ သမ္ပယုတ္တာ၊ အကြင်းမဲ့
ပယ်ဖျက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာရိ ပုတ္တော ထေရော၊ အရှင်
သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဧ၊ပိတ ပရိ ဟာရကေ၊ ဝိ၊ ဝိမ အသက်ကို
ဆောင်ကတ်သောသူနှိုက်သော်သည်း၊ ကောစ်အမျက်ကို၊ နကရေယျ၊မ
မြှောက်ရာ၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
သာရိပုတ္တောထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ နန္ဒကသ၊နန္ဒက
မည်သော၊ယက္ခသ၊ဘီလူး၏ ပထဝိဂိသ၊ ပထဝီကိုယ်ခန္ဓာ၊မြေမျိုခြင်းကို၊ ယ
ဒိနုသာဒိ
ယတိ၊အကယ်၍ မသာယာအုံ့၊ကိုသာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊နန္ဒကော၊နန္ဒက
မည်သော၊ယက္ခော၊ဘီလူးသည်၊ ပထဝိ၊မြေသို့၊ပရိဇ္ဇာပန၊ဝင်ပါသနည်း
အုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကုသလသ၊ အကု
သိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္မသ၊ကံ၏၊ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊
ပထဝိ၊ မြေသို့၊ ပရိဇ္ဇော၊ ဝင်ရလေ၏၊ အုတ်၊ ဤသို့ထျောက်ထတ် သော်
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အကုသလသ၊အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ကမ္မသ၊ကံ၏
ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်အဖြစ် ကြောင့်၊နန္ဒကော၊ နန္ဒကမည်သော
ယက္ခော၊ဘီလူးသည်၊ဗထဝိ၊ မြေသို့၊ဟ၊ ဒိ၊ ပရိဇ္ဇော၊ အကယ်၍ဝင်ရသော်
အသာဒိယန္တသ၊ ပ၊ မသာယာ သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား
ထည်း၊ ကတော၊ ပ္ပြိအပ်သော၊အပရာဓော၊ ပြစ်မှား ခြင်းသည်၊အာ ဝ ဗ္ဗ ၊ မ
မြှိ်သည်၊ဘ ဝ တိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟ ဟေ ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘ ဝ တိ ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ မဟာ
ရာဇ ၊ မင်းမြတ်၊ တေ နှ ဟိ ၊ ထိုသို့ တပြီးကား၊ အကုသလသ ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
သော၊ကမ္မသ ပ ၊ ကံ၏သည်း၊ ဗ ထ ဝ တာ ယ ၊ အား ကြီး သည် အ ဖြစ် ကြောင့်
အ သာ ဒိ ယ ဗ္ဗ သ ၊ မ သာ ယ ာ သော မြတ် ဗ ျာ ဘုရား ၊ အား ၊ ကတော ၊ ပ ္ပ ြ ိ အ ပ် သော ၊
အ ဝ ိ ဂ ာ ရော ၊ ပ ူ ဇ ော ် သ ဂ ာ သ သည် ၊ အ ဝ ဗ ္ဗ ေ ၃ ၊ မ မြ ှ ိ ် သ ည် ၊ ဘ ဝ တ ိ ၊ ဖ ြ စ ် ၏ ၊ သ
ဟ ေ လ ော ၊ အ ကျ ိ း ရ ှ ိ သ ည် ၊ ဘ ဝ တ ိ ၊ ဖ ြ စ ် ၏ ၊ မ ဟ ာ ရ ာ ဇ ၊ မ င် း မ ြ တ် ၊ ဣ ဒ ိ န ာ ဝ ိ ဂ ာ ဝ ,
ထ ော န ၊ ဤ သို့ သော အ ကြောင်း ကြောင့် လည်း ၊ ပ ရ ိ န ိ ဗ ္ဗ ု တ သ ၊ ပ ရ ိ န ိ ဗ ္ဗ ာ နှ စ် ပ ြ ီ း

သော၊ကထာဂတသော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊အသာဒိယန္တွေးသော၊ မသာယာ
စေကာမှု၊ကဘော၊ပြွန်အင်သော၊ဆဒိကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊အဝဇ္ဇော
မမြင်သည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသော၊အကျိုးရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယောမနုဿော၊အ
ကြင်လူတို့သည်၊ဇေဟရတိ၊ ယဇုဿဝါ၊နှိုက်၊မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသို့၊ပဝိ
ဋ္ဌာ၊ဝင်ကုန်၏၊တေမနုဿ ဟာ၊ထိုလူတို့သည်၊ ကတိုနုခေါ်၊အာဘယ်မျှရှိကုန်ပြီ
နည်း၊တဏ္ဍု၊ထိုစကား၊နှိုက်၊တေ၊ သင်မင်းကြီး၊အ ။ ပဝန်၊ကြား၊ခြင်း၊သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိပါသတည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊မေး၊တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
အာမသုဏာမိ၊ ပြောပြကြား၊ဘူး၊ပါကုန်၏၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊လျှောက်ထက်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဟူယဉ်၊တိုက်တွန်း၊ပါ၏၊ သာဝေတိ၊ ကြား၊ပါသော၊
ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ စိဠမာဏဝိကာဝ၊
စိဠမာဏဝိကာမိန်း၊မလည်း၊ကောင်း၊သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊သုပ္ပဗုဒ္ဓမည်သော၊ဘဂ္ဂေါ
ဝ၊သာကိုဝင်မင်း သား၊သည်း၊ကောင်း၊ ဒေဝဒတော၊ ဒေဝဒတ်မည်သော၊
ထေရော၊ထေရ်ထည်း၊ကောင်း၊ နန္ဒကော၊နန္ဒကမည်သော၊ သက္ကော၊ဘိ
လူး၊သည်း၊ကောင်း၊နန္ဒော၊ နန္ဒမည်သော၊ မာဏဝကော၊သူငယ်သား၊ထုတ်ထ
ထည်း၊ကောင်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ပဠု၊ငါ်း၊ယာက်ကုန်သော၊ဟူမေဇနာ၊ဤသူတို့
သည်၊မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ဝင်ကုန်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊မော၊ထုရား
တပည့်တော်သည်း၊တော်၊ ဤစကား၊ကို၊ သုတံ၊ကြား၊ဘူး၊ပါ၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊တော၊ထိုသူတို့သည်။ ကိုယ်ပိ၊ အသာယ်သူနှိုက်၊အပရဒ္ဓါ၊ ပြစ်မှား
ကုန်သနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူသော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဘဝဝ
တိစ၊ ဘုရား၏ရှင်နှိုက် လည်း၊ကောင်း၊ သာဝကေသုစ၊ သာဝကတို့နှိုက်
ထည်း၊ကောင်း၊ တော၊ ထိုငါ်းဦး သား၊တို့သည်၊ အပရဒ္ဓါ၊ ပြစ်မှား၊ကုန်၏
ဟူတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ
မေးဦးအံ့၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ကောင်း၊ သာဝကာဝေါ
သာဝကတို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဟူမေသော်၊ ဤသူငါ်းဦး၊တို့၏၊ မဟာပထ
ဝီ၊မြေကြီးသို့၊ ပဝိသန်း၊ ဝင်သည်ကို၊ သာဓိယန္တိ နုခေါ်၊ သာယာကုန်သ
လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ထိုသို့
မသာယာကြပါ၊ ဟူတိ၊ဤသို့လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပဝိနိဗ္ဗုတာသေ၊ ပဝိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂ
တသေ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အသာဒိယန္တွေးသော၊ မသာယာစေကာမှု၊ က
တော၊ပြွန်အင်သော၊ ဆဒိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ အဝဇ္ဇော၊မမြင်

သည်၊ သမ္ဘေသ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝတို၊ ဖြစ်၏။ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပဠေ၊ မေးခွန်းပြဿနာကို၊ သုဝိညာပိတော၊ တောင်းစွာဖြေသတ်ပြီ၊ ဂန္ဓိရေ။ နာကိုနဲ့ သည်ကို၊ ဥတ္တာနိကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်ပေပြီ။ ဂုယ္ဟံ၊ ရှုပ်ယှက်လျှို့ဝှက်သည်ကို၊ ဝိဒ္ဓံ သိတတ်၊ ရှင်းလင်းပယ်ဖျက်အပ်ပြီ၊ ဂဏ္ဌိ၊ ခက်ဆစ်ကို၊ ဘိန္နာ၊ ရှင်းထင်းစွာဖျင်းအပ်ပြီ၊ ဂဟာတော်၊ တောရှုပ်ကို၊ အဂဟာတော်၊ အရှုပ်အယှက်မရောမစွက်ရန်၊ ကတ်ပြုအပ်ပေပြီ၊ ပဠေ ဂါဒါ၊ သူတပါးအယူတို့သည်၊ နဠားပြေပျောက်ကုန်ပြီ၊ ကုဒိဋ္ဌိ၊ အယူမှားတို့သည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ကျိုးပျက်ထေကုန်ပြီ၊ ကုတိဋ္ဌိယာ၊ အယူမှားသောတိုင်ကို့သည်၊ နိမ္ပဘာ။ အရောင်မဂိုကုန်ဘဲ၊ ဘာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တွေ့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝေရမေရာ၊ ပြိုတ်သောသစ္စာ၊ အဖြေကို၊ ဂဏ္ဍီ၊ ယူအပ်ပြီ၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပြိုတ်စွာဘုရား၊ အား၊ အာသာဒိယန္တေ ယော။ မသာယာစေကာမု၊ ဝမ္ဗ ၂ ဝမ္ဗ ၂ ဘာဝဠ္ဠာ၊ မြေ ခြင်း မမြေ ခြင်း၊ အဖြစ်ရှိက ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိမ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၈၈–ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော သမ္ဗညု ဘာဝ ပဠာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြိုတ်စွာဘုရား သည်၊ သမ္ဗညူ။ အကြွင်းမဲ့သိနိုင်ပါသကော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ ပြိုတ်စွာဘုရား သည်၊ အာမ သမ္ဗညူ။ သြော်အကြွင်းမဲ့ သိနိုင်ပါ၏။ စ၊ ထိုသို့သိသော်သည်း၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ သမိတံ၊ မမြေတ်၊ ဥာဏေန ဃနေန၊ ဥာဏ်တော်၏ ထင်မြင်ခြင်းသည်၊ နုပဠ္ဠုပဠ္ဠိတံ၊ ရှေးရှုမ ဘည်ပေ၊ ဘဂဝတော၊ ပြိုတ်စွာဘုရား၏ သမ္ဘုတဥာဏ်၊ သမ္ဘည္ဘုတ ဥာဏ်တော်သည်၊ အာဝဇ္ဇနုပဋ္ဌာန်ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏၊ အာဝဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၍ ယာဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘာနဝတိ၊ သိတော်မူ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘာသ၊ ထိုပြိုတ်စွာဘုရား အား၊ ပရိယေသနာယ၊ ရှာဖွေခြင်းရသဖြင့်၊ သမ္ဘည္ဘုတ ဥာဏံ၊ သမ္ဘည္ဘုတ ဥာဏ်တော်သည်၊ ယာဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဆဲ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြိုတ်စွာဘုရား သည်၊ နသမ္ဘည္ဘု။ သမ္ဘ

ညူ။မမည်ရှိင်ရား၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့။အာဟား ။ ယျောက် ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်း ကြီး၊ဝိတိန်း၊စပါး၊တို့၏ ဝါဟာသတ်ခေါ်၊ ထည်းအစိုးတရာ ထည်းကောင်း၊ ဝါဟာ၊ ထည်းတစိုးစပါးမှ၊ အနုဗုဒ္ဓေ၊ အနည်းငယ် ယျော သောထက် ပက်လည်းကောင်း။ ဝိတိ သဏ္ဌာ ပ္ပကာနိ၊ဗြဲစပါး၏ရုနစ်အမျှတာတို့ ထည်း ကောင်း၊ဒွေစတုမ္ဘာနိ၊နှစ်ပြည်တို့သည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ဤကား၊ ဤမျှသော စပါး၏ရုသည်၊ ကေစ္စဝုဏ္ဏော၊ ထက်ဗျစ်တထွက်ခတာ ရှိက်၊ ပဝတ္ထစိတ္တာ သား၊ဖြစ်ပေါ်သောစိတ်၏၊လက္ခဏာ ၊စပါး၊တစ်ဝေ၊တစ်ဝ လက္ခဏာ ကိုး၊ကတွေ၊ပြု၍၊ ဌပိယမာနာ၊ထား၊အပ်ရ၊ တွက်အပ်ကုန်သော်၊ပရိကွယ်၊ ကုန်ခန်း၊ခြင်းသို့ ပရိယာဒါနံ၊ သိမ်း၊ကျုံ့ ယူ၊ငင်ခြင်းသို့ ဂ၊ဆွဲယူ ၊ရောက် ကုန်ရာ၏၊ကတြ၊ထိ အရာ ရှိက်၊သတ္တ ဝိဓာ ခုနစ်တို့ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓမေစိတ္တာ ဤစိတ်ရှိသော ဝုဋ္ဌိ ၊ထိတို့သည်၊ ပဝတ္ထာ ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ ဃ ဟေ၊အကြင်ဝုဏ္ဏ ဝုဋ္ဌိ ၊ ဝ ၊ ၊ ၊

အဘာဝိတာသိလာ၊ မထေ့အပ်သောသိလက္ခဏာကုန်၏၊ အဘာဝိတာစိတ္တာ၊မနေ့
မနှပ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ အဘာဝိတာပညာ၊ မတိုးတက်သော ပညာရှိ
ကုန်ပြီ၊ကောသီ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၏ တစ်စိတ်တည်း၊ထိုစိတ်သည်း၊ဝရုတ်၊ နှေးစွာ၊
ဥပဓိတိုက်ဖြစ်၏၊ဒန္ဓ ထိုင်ခြင်းခြင်း ညည်းပဝတ္ထုကို၊ဖြစ်၏၊ ကိ ကာရဏာ၊
အဘာယ်ကြောင့်နည်း၊ ကိလေသေတိ၊ကိလေသာကိုနှင့်၊ သံသိဋ္ဌတာ၊သံသိဋ္ဌ
တတ္တာ၊မှီးပေါင်းစပ်ယှက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဆုဒ္ဓ ဤစိတ်သည်
ကား၊ပဌမ၌ရှေးစွာသော၊စိတ်ကို၊ပုထုဇဉ်ကိုစိတ်မျိုးပေတည်း၊ ၊

တတ်ကြ၊ထိုစကားခုပ်ကို၊ ဒုတိယ ဆုန်ရှုခြေ၊ကသော၊ဆုဒ္ဓ စိတ်တည်
သည်၊ဝိဘတ်ကို၊ဝေဘာန်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ယေဘောသောတာပန္နာ၊ အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိဟိတာပါ
ယာ၊ အပါယ်တရားဝိတ်ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌိပဋိတ္ထာ၊ သစ္စာ၊သုံးပါးကိုသိခြင်းဖြင့်နိဗ္ဗာန်
သို့ရောက်ကုန်၏၊ဝိညာတာ သတ္ထု သာသနာ၊ သိပြီးသောတုရားရှင်၏ပဋိပေ
ဓသာသနာရှိကုန်၏၊တောသံ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ထိုစိတ်
သည်၊တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ဌာနေသု၊အရောတို့ကို၊ လဟုကံ၊ ကျွတ်စွာ၊
ဥပဓိတိုက်ဖြစ်၏၊လဟုကံ၊ကျွတ်စွာ၊ပဝတ္ထတိ၊သည်၏၊ဥပဓိဘုမိသုအဆက်
မပြတ်အရောတို့ကို၊ ဝရုတ်နှေးစွာ၊ဥပဓိတိုက်ဖြစ်၏၊ ဒန္ဓ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊
ပဝတ္ထတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ ကာရဏာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်း၊တိသု၊သုံးပါးကုန်
သော၊ဌာနေသု၊အရောတို့ကို၊ စိတ္တာ၊စိတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ်ပြီး
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပဓိ၊အဆက်ကို၊ကိလေသာနုံ၊ ကိလေသာတို့၏၊အပ
တိနတ္တာ၊မပယ်ဆီးသောကြောင့်တည်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ
ဥပမာအားဖြင့်၊တိုပဇ္ဇဂဏ္ဍိပရိသုဒ္ဓါ၊ အောက်သုံးထစ်ဖုတစ်စင်ကြယ်
ပြီးသော၊ ဥပဓိ၊အဆက်ကို၊ သာခါ၊ခွေ၊ ဇရိတာ၊ အခက်အရွက်အ
ကြွပ်တို့ဖြင့် ရှုပ်ယှက်ထွေးနေ့ပ်သော၊ ဝံ၊သနာဒ္ဓါ၊ ဝါ၊ပင်ကို၊ အာကာ
ဝန္ဓ၊သ၊ ဆွဲယူင်ထုတ်သော်၊ ယာ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊ တိပဇ္ဇံ၊သုံ
ဆစ်တိုင်ရောက်၏၊ တာ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ လဟုကံ၊ လျှင်စွာ၊ဝတိ၊လာ၏၊
ဘဟော၊ထိုသုံးဆက်မှ၊ဥပဓိ၊ အဆက်ကို၊ထဒ္ဓ ဖြင်းဆန်၏၊ ကိ ကာရ
ဏာ၊အကယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ကို၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပဓိ၊အဆက်ကို၊ သာခါ၊ဝါ၊အခက်သည်၊ဇရာ
ဇရိတတ္တာ၊ ထွေးယှက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဝေ၊မေ၊ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေသောတာပန္နာ၊ အကြင်သောတာ
ပန်တို့သည်၊ ဝိဟိတာပါယာ၊ အပါယ်တံခါးဝိတ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တာ၊သစ္စာ

သေးပါးကိုသိမြင်ခြင်းဖြင့်ခိုဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ဂိညာတသတ္တုသာသ နာ၊သိပြီးသောဘုရားရှင်၏ ပဓိဝေယျာသနာ တော်ရှိကုန်၏၊ တောသံ၊ထို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ဗိုစိတ်သည်၊ တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊အရာတို့နှင့််၊သဟုတ်၊လျှင်စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊သဟုတ်၊လျှင်စွာ ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊ ၊ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့််၊ ဂရုတ်၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ကိုယ်ကာရေတာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့််၊ ဂရုတ်၊နှေးစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သနည်း၊တိသု၊သုံး ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊အရာတို့နှင့််၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ် ကြောင့်၊ဥပရိ၊ အထက်မဂ်နှင့််၊ ကိုယေသာနံ၊ ကိုယေသာတို့၏၊အပ္ပဟီ နတ္တာ၊မပယ်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုတ်၊နှေးစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ ဒုတိယံ၊ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်တည်း။ ၊

တတ္ထ၊ထိုစကားနှင့််၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓံစိတ္တံ၊ဤစိတ် သည်၊ဗိဘတ္တံ၊ဝေဘန်ခြင်းသို့၊အပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယေကေသကဒါဂါမိနော၊အကြင်သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ယေသံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဇဒေါသမောဟာ၊ရာဂဒေါသ မောဟာတို့သည်၊ တနုဘူတာ၊ ခေါင်းပါးကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ ပဠဿု၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့နှင့််၊ ထဟုတ်၊လျှင်စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊သဟုတ်၊ လျှင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည်၏၊ဥပရိ ဘူမိသု၊အထ ကိမဂ်ဖိုလ်တို့နှင့််၊ဂရုတ်၊နှေးစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဒန္ဓ ၊ထိုင်း ရှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊ ကိုယ်ကာရေတာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ပဠဿု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့နှင့််၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပရိ၊အထက်မဂ်နှင့််၊ ကိုယေသာနံ၊ကိုယေသာတို့၏၊အပ္ပ ဟီနတ္တာ၊မပယ်အပ်သေးသည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယသ ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပဠုပဇ္ဇဂဏ္ဍို ပရိသုဒ္ဓသော၊ အထက်ငါးဆစ်အရေ အာဝဏ်စင်ကြယ်သော၊ ဥပရိသာခါဇာတိ ရှိတသော၊ အထက်နှင့််အောက် အရေပ်အယှက် တို့ဖြင့်ထွေးရစ်သော။ ဝ်သနာဒ္ဓသော၊ ဝါးဝင်ကိုးအောကနှိ ဟ ,ရှိသော၊ဆွဲယူဝင်ထုတ်သော၊ယာဝပဠုပဇ္ဇ၊ ငါးဆစ်တိုင်အောင်၊တော်၊ ရောက်၏၊ တာဝ၊ထိုရွှေ့ထောက်၊ လဟုဏိ၊ သျှင်စွာ၊တော်၊ရောက်၏၊တ တော၊ထိုငါးဆစ်မှ ဥပရိ၊အထက်နှင့််၊ထဒ္ဓ ၊ဖြောင်းထန်၏၊ကိုယ်ကာရေထော၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဟေတု၊ အောက်နှင့််၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပရိ၊ အထက်နှင့််၊သာခါဇာတိ ရှိတတ္တာ၊ အောက်အရေပ်

အယ္ဗာက်ဟိုဖြင့်ထွေးခုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗေဒေဟ၊ကျွန်အတွေ့သာသျှင်။ ဒယ်တော်သကဒါ ဂါထိနော၊အကြင်သကဒါ ဂါထပုဗ္ဗိုလ်ကိုဟို သည်သည်သန့်ရှင်ကုန်၏ယေသံ၊အကြင်သကဒါဂါထပုဗ္ဗိုလ်တို့ အား။ ဆာဂဒေါ်ယမေဟာ၊ဆာဂဒေါ်သမေဟာတို့သည်၊တနှုတ္ထာ၊ခေါင်း ပါးကုန်ပြီ၊ကောသံ ထိုဝုဗ္ဗိုလ်ကိုဖြတ်တစ်ဝိတ်ကို၊ထိုစိတ်သည်၊ပဋ္ဌသု၊ငါးပါးကုန် သော၊ရှာနေသူ၊ဒေဝဒတ်နှင့်ကို၊ လဟုတ်သော်ရှင်စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊လဟုတ် လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ သည်ဏ်ဥပမိတူမီသူ၊ အဘက်မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့်ကို၊ဝရ ကံ၊သေးသည်စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒန္ဓံ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊သည်၏ ဖြစ်၏။ ကိုကာရဏာ၊အာသယ်ကြောင့်၊ လဟုတ်လျှင်မှာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ် သနည်း၊ လဟုတ်လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊သည်သနည်း၊ပဋ္ဌသု၊ငါးပါးကုန် သော၊ ရှာနေသူ၊ ဒေဝဒတ်နှင့်ကို၊စိတ္တသ၊ စိတ်၏ပရိသဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ် သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊လဟုတ်လျှင်မြန်စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊လဟုတ်လျှင်မြန် စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ သည်၏ ဥပရိ၊အသက်မဂ်ဖိုလ်နှင့်ကို၊ကိုယေသာနုံ၊ကိုယေ သာတို့၏၊အပ္ပကိနဉ္စာ၊မယ်ကင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရကံ၊နှေးကန် စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊ဒန္ဓံ၊ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ သည်၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤစိတ် သည်၊ ဂတိယ်၊သုံ၊ခုကြောက်ယောဟိတ္ထိ၊စိတ်တည်း။ ၊

ကကြို၊ထိုစကားနှင့်၊စတုတ္ထံ၊ယေ.ခုကြောက်ယော၊ စိတ္ထံ၊စိတ်သည်၊ဝိ ဘက္ခံ၊ယောဘန်ချင်း ထို၊အာဝဇ္ဇတ်၊ရောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယေတေ အနာဂါမိနော၊ အကြင်အနာဂါမ်ဝုဗ္ဗိုလ်တို့သည်၊ သန့်ရှင်ကုန်၏၊ယေသံ အကြင်အနာဂါမ်ဝုဗ္ဗိုလ်ကို ဘုံအား၊ သြဒန္တာ ဝိတာနိ၊ အောင်ကာမဝေတ်အတွင် အတို့ရှိကုန်သော၊ပဋ္ဌ၊ငါးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာ၊နိ၊သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟီနာနိ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊တည်း၊ထိုအနာဂါမ်ဝုဗ္ဗိုလ်တို့၏၊တစ်ဝိတ်ကို၊ထိုစိတ် သည်၊ဒသ၊သုံ၊ဆယ်ပါးကုန်သော ရှာနေသူ၊ အရောတို့၌၊ လဟုတ်၊လျှင်မြန် စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊ လဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊သည်၏၊ဥပရိ၊သုခမူမီသူ၊ အဘက်မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့်ကို၊ရဝကံ၊နှေးကန်စွာ၊ ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒန္ဓံ၊ထိုင်း မှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊သည်၏၊ ကိုကာရဏာ၊ အာသယ်အကြောင်းကြောင့်၊ လဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်သနည်း၊လဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ၊ပဝတ္တ တိ၊ သည်သနည်း၊ဒေဝ၊သုံ၊ဆယ်ပါ၊ကုန်သော၊ ရှာနေသူ၊အရောတို့နှင့်ကို၊ စိတ္တ သော၊စိတ်၏၊ပရိသဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ် သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊လဟုတ်၊လျှင်မြန်း စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏၊လဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊သည်၏၊ ကိုကာရ ဏာ၊အာသယ်ကြောင့်၊ဝရကံ၊ ထေးကန်စွာ၊ဥပုဒ္ဓတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဒန္ဓံ၊ထိုင်

ဖြိုင်းမွှားပဝတ္တတိ၊သည်သူနည်း ဥပရိ၊အထက်မင်ဖိုလ်ရှိက်၊ကိုလေသာနှင့် ကိုယေသာတို့၏ အပ္ပတိနုတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရုက်၊ ယေးကန်စွာ၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ခဲ့ ထိုင်းဖြိုင်းမွှားပဝတ္တတိ၊သတ်ရမည်၊ ။ မဟာရောဂေ၊မင်းမြတ်၊ယတာ၊ ဥပမောအားဖြင့်၊ ဒသပဒ္ဓဂဏ္ဍီပရိသုဒ္ဓသော ဆယ်ဆစ်တိုင်စင်ကြယ်သော၊သာခဇ္ဇုဝန္ဒိတသော၊အခက်အရွက်အတွင်း ကျွန်ဖြင့်ခုစ်ထွေးသော၊ဝ ်သနုဇ္ဇသော၊ ဝါ၊ပင်ကို၊ အာကာ၊ဆိုသကဲ့သို့ ဆွဲဝင်သော်၊ယာဝဒသပဒ္ဓ ်ဆယ်ဆစ်တိုင်အောင်၊ တော်၊ ရောက်ရ၏တာ၊ ထို ရှေ့လောက်၊ထဟုက်သျှင်စွာ၊တော်၊ရောက်ပါ၏၊တကားထိုဆယ်ဆစ်မှ ဥပရိ၊အထက်ရှိက်၊ထဋ္ဌ ်ခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ ်ကာရဏာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ဟေတု၊အောက်ရှိက်၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ တော်ရောက်သ နည်း၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ တော်ရောက်၏၊ကိ ်ကာရဏာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ဥပရိ၊အထက်ရှိက်၊ ထဋ္ဌ ်ခက်ထန်သနည်း၊ဥပရိ၊အထက်ရှိက်၊ ဟေတု၊ကတ္တာ၊ အခက်အထွေး ရှင်ယှက်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပရိ၊အထက်ရှိက်၊ထဋ္ဌ ်ခက်ထန်၏။ ၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဌေမေဝခေ၊ဤအတူသော်လျှင်၊ယေဘေအနာဝါဝိနေ၊အ ကြင်အနာဝါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏၊ယေသံ၊အကြင်အနာဝါဝိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သြဇေ၊ကျွေးမွေးခြင်း၊ အာဟာရ ်ကား၊ မ ပေး တ်အားတို့ရှိကုန်သော်၊ ပဋ္ဌ ၊ ငါ၊ပါ၊ကုန်သော၊သံ၊ယောဇနာ၊ရှိ၊သ ်ယောဇဉ်တို့ကို၊ ပတ်နာ၊ရှိ၊ ပယ်အပ် ကုန်ပြီ၊တေသံ၊ထိုအနာဝါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ဟင်းတို့၊ ထိုစိတ်သည်၊ဒသသု ဆယ်ပါ၊ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊အရာတို့ရှိ၏ ။ ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ဥ ပ္ပတ္တိ ဖြစ်၏၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏၊ဥပရိ၊ဘူမိ၊အထက်မင်ဖိုလ် တို့ဌ၊ဝရုက် ်နှုန်းကန်စွာ၊ ဥ ပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ဒဋ္ဌ ် ထိုင်ဖြိုင်းမွှား၊ပဝတ္တတိ၊ ထည့်၏၊ကိ ်ကာရဏာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ဒ သသု၊ဆယ်ပါ၊ကုန်သော၊ဌာနေ သု၊အရာတို့ဌ၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ဥ ပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်သနည်း၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ ပ ဝတ္တတိ၊ထည့်သနည်း၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ပင်ကြယ်သည်အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသသု၊ဆယ်ပါ၊ကုန်သော၊ဌာနေသု၊အရာတို့ရှိ ်ထဟုက် ် သျှင်စွာ၊ဥ ပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ထဟုက် ်သျှင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏။ ၊ကိ ်ကာရ ထော၊အာဘယ်ကြောင့်၊ဝရုက်၊နှုန်းကန်စွာ၊ဥ ပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်သ နည်း၊ဒဋ္ဌ ်ထိုင်ဖြိုင်း စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်သနည်း၊ဥပရိ၊ ဘ ထ ်မင်ဖိုလ်ရှိက်၊ကိုလေသ ်ကို လေသာတို့ကို၊ အ ပ္ပတိ နုတ္တာ၊ ၊ ပယ်အ ပ်သည်အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ဝ ရုက် ်နှုန်း စွာ၊ဥ ပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ဒဋ္ဌ ် ထိုင်ဖြိုင်းမွှား၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏၊ ဤ ။ ဤ ည

ကားစသုတ္တ ၊ ထေးခုမြောက်သော၊စိတ္တ၊စိတ်တည်း၊ ၊တဟြေ၊ထိုစကား ၌၊ပဌမ၊ငါးမြောက်သော၊ဗာဒ်စိတ္တ၊ ဤစိတ်သည်၊ဝိဘင်္ဂ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့၊ ဆာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယောဂေအရေဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ဝိဏာသဝါ၊ အာသဝေါကုန်ပြီ၊ခေတမလာ၊ ဆေးကြောပြီးသောဆည်းအကြေးရှိကုန်ပြီ၊ ဝန္ဒကိလေသာ၊ ဖျို့ဆီပြီးသောကိလေသာရှိကုန်ပြီ၊ရာသိတဝန္ဒော၊ မင်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကိုသုံးကုန်ပြီ၊ ကတကရဏီယာ၊ ပြီးပြီးယင်ကိစ္စကိုပြီးကုန်ပြီ၊ ဩဘိတဘာရာ၊ချထားဆပ်သောဝန္ဓာဝန်ရှိကုန်ပြီ၊အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ အစဉ်ရောက်ပြီးသောအရေဟတ္တ ဖိုလ်ရှိကုန်ပြီ၊ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်ပြီ၊ပတ္တပဋိသန္ဓိခါ၊ ရောက်ပြီးသောပဋိသန္ဓိခါရှိကုန်ပြီ၊သာဝကာဘုမိသု၊ သာဝကအရှင်တို့ရှိ၏၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၏၊ တံစိတ္တံ၊ဤစိတ်သည်၊သာဝကဝိသယေ၊ သာဝကအရာ၌၊လ ဟုက်၊လျှင်စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဆဟုက်၊လျှင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏၊ပမ္ဘေက ဗုဒ္ဓဘူမိသု၊ပမ္ဘေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့၌၊ဂရုက၊ နှေးကန့်စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဒန္ဓ၊ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏၊ကိ၊ကာရဏာ၊အဘာယ်ကြောင့်၊ ဂရုက၊နှေးကန့်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဒန္ဓ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်သနည်း၊ ပမ္ဘေကဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ပမ္ဘေကဗုဒ္ဓါအရာ၌ကား၊ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုက၊နှေးကန့်စွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဒန္ဓ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည့်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗပဇ္ဇဂတ္တိုပရိသုဒ္ဓသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအဖု အထစ်စင်ကြယ်ပြီးသော၊ ဝ၊သနာဠသ၊ ဝါးပင်ကဲ့၊ အာကာသိသ္မိ၊သော်၊ ဆွဲငင်သည်ရှိ၏သော်၊ လဟုက၊လျှင်မြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အာဂမနုအဒန္ဓ၊ လာခြင်း၌မထိုင်းမှိုင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိ၊ ကာရဏာ၊အဘာယ်ကြောင့်၊လဟုက၊လျှင်မြန်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ အာဂမနုအဒန္ဓ၊ လာခြင်း၌မထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဝ၊သ ဿ၊ဝါး၏၊သဗ္ဗပဇ္ဇဂတ္တိုပရိသုဒ္ဓတ္တာ။ အချင်းခပ်သိမ်းအဖုအထစ်ရှိကင်စင် ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊လဟုက၊ လျှင်မြန်သည်ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အာဂ မနုအဒန္ဓ၊ လာခြင်း၌မထိုင်းမှိုင်းသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊

မင်းမြတ်၊ ဝေဝေမေဝေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ယေတေအရေဟန္တော၊အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ဓောတမ ထား၊ဆေးကြောပြီး၊ဆည်ခံအကြေးရှိကုန်ပြီ၊ဝန္တကိလေသာ၊ဖျောက်ပြီးကိလေသာရှိကုန်ပြီ၊ ရုသိတဝန္တော၊မင်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကိုသုံးကုန်ပြီ၊ကတကရေကီယာ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုပြီးပြီးကုန်ပြီ၊ ဩဟိတဘာရာ၊ချအပ်သောဝန္ဓာဝန်ရှိကုန်ပြီ၊ အနုပတ္တသဒ္ဓတ္ထာ၊အစဉ်ရောက်ပြီးသောအရေဟတ္တာဖိုလ်ရှိကုန်ပြီ၊ ပရိက္ခီဏဘဝဝသံယောဇနာ၊ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်ပြီ၊ ပတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ၊ရောက်ပြီးသော၊ပဋိသम्भိဒါရှိကုန်ပြီ၊သာဝကဘုရားသား၊သာဝကအရာတို့နှင့်၊ပရိသဒ္ဓါ၊စင်ကြယ်ကုန်ပြီ၊ ၊တေသံ၊ထိုရဟန္တာတို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ သာဝကဝိသယေ၊ သာဝကအရာနှင့်၊ ဃဟုကာ၊ ဃျင်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ဃဟုကာ၊ဃျင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ ဃည့်၏၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရာနှင့်၊ဂရုကာ၊ နှေးကန့်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ဒန္ဓ၊ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊ဃည့်၏၊ကိ၊ကာရဏာ၊အဘာယ်ကြောင့်၊ဃဟုကာ၊ ဃျင်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဃဟုကာ၊ ဃျင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ဃည့်သနည်း၊ သာဝကဝိသယော၊သာဝကအရာနှင့်၊ ပရိသဒ္ဓတ္ထာ၊စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ဃဟုကာ၊ ဃျင်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ ဃဟုကာ၊ဃျင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဃည့်၏၊ကိ၊ကာရဏာ၊ အဘာယ်ကြောင့်၊ ဂရုကာ၊နှေးကန့်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဒန္ဓ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ဃည့်သနည်း၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရာနှင့်၊ အပရိသဒ္ဓတ္ထာ၊ မစင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကာ၊နှေးကန့်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒန္ဓ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊ဃည့်၏၊ ၊ ဩဒ၊ဤသည်ကား၊ပဋ္ဌမ၊ငါးရမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ၊

တတြ၊ထိုစကားနှင့်၊ဆဋ္ဌ၊ခြောက်ရမြောက်သော၊ ဩဒစိတ္တံ၊ဤစိတ်သည်၊ ဝိဘတ္တံ၊ပေဘန်ခြင်းသို့၊ အာပန္နတိ၊ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယေတေပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊သဗ္ဗ၊ နော၊ အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သိကုန်၏၊ အနာစရိယကာ၊ဆရာမရှိကုန်၊ ဧကစာရိနော၊ တပါးတည်းသာ ကျက်စား ကုန်၏၊ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပါ၊ ကြံ့ချိုအသွင်ရှိကုန်၏၊ သကဝိသယေ၊မိမိအရာနှင့်၊ ပရိသဒ္ဓဝိမလစိတ္တာ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းညစ်ကြေးကင်းသော စိတ်ရှိကုန်၏၊တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၊ရှင်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ သကဝိသယေ၊မိမိအရာနှင့်၊ ဃဟုကာ၊ဃျင်စွာ၊ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ ဃဟုကာ၊ ဃျင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ဃည့်၏၊ ဃဗ္ဗညုဘုရား၊ ဃဗ္ဗညုဘုရား၊ရှင်အရာတော်ကိုနှင့်၊ ဂရုကာ၊နှေးကန့်စွာ၊

ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်၏။ ဒန္ဓ ၊ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊လည်း၏။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်လဟုတ်၊သျှင်စွာ၊ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်သနည်း၊လဟုတ်၊သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊လည်သနည်း၊သကဝိသယသား၊ ဝိဝိတည်းဟူသောပရွေကဇဋ္ဌ ဘုရားရှင်၏အရာ၏၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ဆဟုတ်၊ သျှင်စွာ၊ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်၏၊ဆဟုတ်၊သျှင်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်းကြောင်း၊ ဂရုတ်နှေးကန့်စွာ၊ ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဒန္ဓ ၊ ထိုင်း မှိုင်းစွာ၊ပဝတ္တတိ၊လည်သနည်း၊ သဗ္ဗညုဇဋ္ဌဝိသယသား၊ သဗ္ဗညုဘုရား ရှင်၏အရာတော်၏၊ မဟန္တတ္တာ၊ ကြီးကြယ်ခြင့်ခြင်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုတ်နှေးကန့်စွာ၊ ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒန္ဓ ၊ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊ ၊မဟာ ရာဇ၊ မင်းခြေက်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ ယောဂျားသည်၊ သကဝိသယော၊ ဝိဝိအရာနှိုက်၊ ပရိတ္တံ၊ တိမ်သော၊ နဒီ ၊ဖြစ်ကို၊ဘဝတိ။ကူး၏၊ရေတို့ပါ၊ညဉ့်နှိုက် လာသည်းကောင်း၊ဒိဝါပါ၊နေ့နှိုက် လာသည်းကောင်း၊ယဒိ ဟိ ကိ၊အလိုအတိုင်း၊အဆင်ခြင်တော၊ ကြောက်ခြင်းမရှိ ဘဲ၊သြဘာရေယျ၊ဆင်းသက်ရာ၏၊အထ၊ ထိုနောက်၊ပရတော၊ထိုရာတက် နှိုက်၊ဂန္ဓာရိ၊နက်သော၊ဗိုဿတိ၊ကျယ်သော၊ အဝါဓ ၊မနာထာက်မိသော၊ အဝါရိ၊ကမ်းမရှိသော၊ မဟာသမုဒ္ဒ ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ဒိသွာ၊ခြင်ထက် သော်၊အာယယျ၊ ကြောက်ရာ၏၊ ဒန္ဓာယယျ၊ဖင့်ရာ၏၊ သြဘရိတုံ ၊ သက်ဆင်းခြင်းငှါ၊ နသဟေယျ၊ မရဲတံ့ရာ၊ ၊ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ် ကြောင့်၊အဆင်ခြင်တော၊မကြောက်ဘဲ၊သြဘာရေယျ၊ဆင်းသက်ခဲသနည်း။ သကဝိ သယသား၊ဝိဝိအရာ၏၊တိမ္ဗရတ္တာ၊ကူးသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊အဆင်ခြင် တော၊မကြောက်ဘဲ၊ သြဘာရေယျ၊ ဆင်းသက်ရာ၏၊ ကိ ကာရဏာ၊အ ဘယ်ကြောင့်နသဟေယျ၊မရဲတံ့ရာသနည်း။ မဟာသမုဒ္ဒသား၊မဟာသမု ဒ္ဒရာ၏၊မဟန္တတ္တာ၊ကြီးကျယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊နသဟေယျ၊မရဲတံ့ရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်းခြေတို၊ဧဝမေဝ၊ခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ယောဂေါပရွေကဇဋ္ဌ။ အကြင်ပရွေကဇဋ္ဌ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဿတ္ထု။နော၊ ဝိဝိ။ဧလိုလိုကိုယ် တော်တိုင်သိကုန်၏၊ အနာစာရိယကာ၊အာရာမရှိ။ဟုန်၊ဧကစာရိ၊နော၊တပါး တည်းသာကျက်စားကုန်၏၊ခဏ္ဍဝိသာဏာကပ္ပါ၊ကြံ့ချိန်ကသွင်ရှိကုန်၏၊သက ဝိသယ၊ဝိဝိအရာနှိုက်၊ ပရိသုဒ္ဓဝိမဒ္ဒဝိတ္တာ၊စင်ကြယ်သန့်ရှင်းညစ်ကြေး ကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ဟေသံ၊ ထိုပရွေကဇဋ္ဌါဘုရားရှင်တို့၏ တမ်ပတ်ကို၊ထို စိတ် သည်၊သကဝိသယော၊ ပရွေကဇဋ္ဌါတည်းဟူသောဝိဝိအရာနှိုက်၊လဟု ကိ၊သျှင်စွာ၊ဥပဓိဇာတိ၊ဖြစ်၏၊ လဟုတ်၊သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊သဗ္ဗညု

ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ သမ္ဘည္ဘုရားရှင်၏ အရာတို့နှင့်ကား၊ ဂရုကံ၊နှေးကန့်စွာ၊ဥပဓိဇ္ဈ
ကို၊ဖြစ်၏။ဂရုကံ၊နှေးကန့်စွာ၊ ပဝတ္တတို၊ထည့်၏။ ကိုယ်ကာရဏာ၊အဘယ်
ကြောင့်၊သဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ ဥပဓိဇ္ဈကို၊ဖြစ်သနည်း။ ထဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ၊
ပဝတ္တတို၊ထည့်သနည်း။ သကပိသယသား ပိပိအရာ၏ ပရိသုद्धတ္တာ၊စင်
ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ထဟုတ်၊လျှင်မြန်စွာ ဥပဓိဇ္ဈကို၊ဖြစ်၏။ထဟုတ်၊
လျှင်မြန်စွာ ပဝတ္တတို၊ ထည့်၏။ကိုယ်ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊
နှေးကန့်စွာ၊ဥပဓိဇ္ဈတို၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂရုကံ၊နှေးကန့်စွာ၊ ပဝတ္တတို၊ထည့်သ
နည်း။ သမ္ဘည္ဗုဒ္ဓဝိသယသား၊သမ္ဘည္ဘုရားရှင်တို့၏အရာ၏၊မဟာကုတ္တာ
ကြီးကြယ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန့်စွာ၊ ဥပဓိဇ္ဈတို၊ ဖြစ်၏။
ဂရုကံ၊နှေးကန့်စွာ၊ပဝတ္တတို၊ထည့်၏။ ။ဤ၊ဤသည်ကား၊ဆဋ္ဌံ၊ခြောက်ခု
မြောက်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်တည်း။ ။

တတြ ထိုစကားရပ်နှင့်၊ သတ္တမံ၊ရနစ်ခုမြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓံစိတ္တံ၊ဤ
စိတ်သည်၊ဗိဘတ္တံ၊ဝေဘန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ မဟာရာဇမင်း
ဖြတ်၊ယေတေ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓါ။ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊သမ္ဘည္ဘုနှော၊ကြွင်း
မဲ့ဥဿုံ အလုံးရဲသိမ်းတော်မူကုန်၏၊ ဒသဗလရော၊ အားဆယ်ပါးကိုဆောင်
တော်မူကုန်၏၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒါ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ထေးပါးနှင့်
ရဲရင့်ကုန်၏၊အဗ္ဘာရုသတိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေတိ၊ဘုရားဖြစ်
ကြောင်းတရားတို့နှင့်၊ သမ္ဘန္နာဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အနန္တဇိနာ၊အဆုံးမရှိ
သောရန်ကိုအောင်ဖြင်ကုန်၏၊အနာဝရဏဉာဏာ၊အဝိတ်အပင်မရှိမြင်ကြောင်း
မဲ့ဘိသော သမ္ဘည္ဘုတညာဏ်တော်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊တံ
စိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ သမ္ဘတ္တာ၊အလုံးရဲ ယာအရာတို့နှင့်၊ထဟုတ်၊လျှင်စွာ၊
ဥပဓိဇ္ဈကို၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထဟုတ်၊လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတို၊ထည့်တော်မူ၏၊ကိုယ်
ကာရဏာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ထဟုတ်၊လျှင်စွာ၊ဥပဓိဇ္ဈကို၊ဖြစ်တော်မူသနည်း။
ထဟုတ်၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတို၊ထည့်တော်မူသနည်း။ သမ္ဘတ္တာ၊အလုံးရဲ
သောအရာတို့နှင့်၊ ပရိသုद्धတ္တာ၊စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ထဟုတ်၊
လျှင်စွာ၊ဥပဓိဇ္ဈတို၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထဟုတ်၊လျှင်စွာ၊ပဝတ္တတို၊ထည့်တော်
မူ၏။ ။မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပါ၊မေဒိုးဆံ့ခေါ်စင်စစ်၊သုဝေါဝတသား
စင်စွာသေးအပ်သော၊ ပိမဏသား၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊နိဂဏ္ဌိသား
အဆစ်အဖုမရှိသော၊သုရမဟာရသား၊ သိပ်ပွေ့သောအသွားရှိသော၊အဖိမ
သား၊မတွန့်လိပ်သော၊ အဝက်သား၊မကွေးကောက်သော၊ အကုန္ဒိဝသား
မထစ်သော၊ဒဠ္ဍစာပသမာ ရှုဒ္ဓသား၊ယန့်မာခိုင်ခံ့သောထေးနှင့်တင်ထား

အပ်ားသား၊ ခေါ်မသုခုမေဝါ၊ ခေါ်မအဝတ်နှင့်ကိုက်သည်းကောင်း၊ကပ္ပါသုခုမေဝါ၊ ဝါချည်အဝတ်နှင့်ထည်းကောင်း၊ ကမ္ပဿသုခုမေဝါ၊ကမ္ပလာအဝတ်နှင့်ကိုက်သည်းကောင်း၊ ဗသဝန်ပါတိဘာသား၊ အားကုန်ပစ်ချအပ်သော၊နာရာစားသား၊မြှားတို့၊ဒန္ဓာယိတတ္တိဝါ၊လေးကန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ထက်ဝန်ဝါ ပြိုကပ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိနုခေါ်၊ဖြစ်ခန့်ရှိပါသလော၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ထိုသို့မဖြစ်နိုင်၊ ကိ ကာရဏာ၊အဘာယ်ကြောင့်နည်း၊ သုခုမတ္တာဝပ္ပတ္တာနံ၊ နွားညှင်းသောအဝတ်တို့၏၊ သုခေါတတ္တာ၊ ကောင်စွာသော့ အပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ နာရာစသနိပါတသား၊ မြှားကုန်ခြင်း၏၊ ဗသဝတ္တာ၊ အားကြီးသည် အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ်၊ ဤအတူသာ ဤသို့ယေတေသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊သဗ္ဗညုဉာဏ်နှင့်ကြွင်းမဲ့ညီသော်အလုံးစုံကို သိတော်မူကုန်၏၊ ဒသဗလဝရာ၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူကုန်၏၊ စတုဝေသာရဒ္ဓိပိသမ္ပန္နာ၊ ဝေသာရဒ္ဓဉာဏ်လေးပါးနှင်ကဲရဲရင့်ကုန်၏၊ အဠာရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဝေမွေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊အနုနှုဖိနှာ၊ အဆုံးမရှိသောရနံ့ကို အောင်ပြင်ကုန်၏၊ အနာဝရဏဉာဏာ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊တံ စိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ သဗ္ဗညူ၊ခပ်သိမ်းသောအရာတို့နှင်ကိ၊လဟုကံ၊လျင်မြန်စွာ၊ဥုဇုတိ၊ဖြစ်၏၊လဟုကံ၊လျင်မြန်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည်၏၊ကိ ကာရဏာ၊ အဘာယ်ကြောင့်၊လဟုကံ၊ လျင်မြန်စွာ၊ဥုဇုတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ လဟုကံ၊လျင်မြန်စွာ၊ပဝတ္တတိ၊ထည်သနည်း၊ သဗ္ဗညူ၊ခပ်သိမ်းသော အရာတို့နှင်ကိ၊ပရိ သုဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟုကံ၊လျင်မြန်စွာ၊ ဥုဇုတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟုကံ၊လျင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊လည်၏၊ ၊ဒုဒ်၊ဤသည်လျှင်၊ သတ္တမ်၊ခုနစ်ခုမြောက်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တကြား၊ထိုစိတ်ခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ ယဒိ၊စိတ္တံ၊အကြင်စိတ်ဘော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊စိတ္တံ၊ထိုစိတ်သည်၊ဆန္ဒဠိ၊ရောက်ပါ၊ကုန်သော၊ စိတ္တာနံ၊စိတ်တို့ထက်၊ ဂဟဏံ၊အရေးအတွက်ကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊လွန်၍၊ အသင်္ခေယျာနံ၊အသင်္ခေ ယျဖြစ်သော၊ဂုဏေနံ၊ ဂုဏ်အလေါင်းဖြင့်၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ထည်းစင်ကြယ်၏၊ လဟုကတ္တာ၊ လျင်ထည်းလျင်မြန်၏၊ ၊ယဒိ သွာ၊အကြင်ကြောင့်လျင်၊ဘဝ ဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊စင်ထည်းစင်ကြယ်၏၊

လဟုကဘူ၊လျှင်ထည့်သျှင်မြန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအရှိ့အရှိ့သောတန်ခိုး ပြာဋိဟာ
ကို၊ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယမကပါဠိဟာရိယော၊
ရေမီးအရှိ့ အရှိ့တန်ခိုးပြာဋိ ဟာကိုပြရာ၌ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာ ၁၀း၊ ပါး
ကိုသိမြင်ကုန်သော၊ ဘဝဝန္တာနံ၊ ဘုရား၌ရှင်တို့၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥဝံ၊
ဤသို့၊လဟုကံ၊သျှင်စွာ၊ပဝတ္တံ၊တည့်ထည့်ထည်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊သိအပ်
၏၊တည်း၊ထိုသျှင်မြန်ရာ၌ကား၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊မဟာရေဇ၊မင်မြတ်၊တောဝိပါဠိ
ဟာရိယာ၊ ထိုတန်ခိုးသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊သဗ္ဗညုဘုရား၌ရှင်တို့၏၊
စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပါဒါယ၊ထောက်သော်၊ဂတာနုဂို၊ ပြန်၏ဟုတွေ့ကိုခြင်းသို့
လည်းကောင်း၊သင်္ခ်ပါ၊ပြန်သည်ဟုဆိုရခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ကလဒ္ဓိ၊တ
စိတ်သို့လည်းကောင်း၊ဘာဝ ပါ၊သေးငယ်သောအကြီးသို့လည်းကောင်း၊နု
ဥ္ဇေန္တိ၊ မမှိန်ခိုင်ကုန်၊ ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊အာဝဇ္ဇနမုခေ ဗဒ္ဓ၊ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏၊ အာ
ဝဇ္ဇေတွာ၊ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ယမ်ဆွက်အလိုရှိတိုင်း၊ဇာနာတိ၊သိတော်
မူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ ယထာ။ ဥပမာ အားဖြင့်၊ပုရိသော၊ ယောဂ္ဂါ
ဟတ္ထေ။ လက်၌။ ဍပိတံ။ ထားအပ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော
ဝတ္ထုကို။ ဒုတိယေ။ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဟတ္ထေ၊လက်၌ကား၊ ဌပေယျ၊ထား
ရာ၏။ ဝိဝဋ္ဋေန။ ဖွင့်သော။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ဝါစံ၊စကားကို၊ နိစ္ဆာရေယျ။
မြွက်ဆို ရာ၏။ ရဟဝတံ၊ခံတွင်းနှင့်ရောက်သော၊ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊
ဂိလေယျ။ မျိုလိုက်ရာ၏။ ဥဒ္ဓိလိတ္တာဝါ၊မုက်စိဖွင့်၍လည်း၊ ဥဒ္ဓိလေ ယျ၊မျို
ရာ၏။နိဒ္ဓိလေတ္တာဝါ၊ မျက်စိမှိတ်၍မူထည်း၊ ဥဒ္ဓိလေယျ၊ မျိုရာ၏၊ သင်ဒ္ဓိ
တံ။ ကွေးသော၊ဗာဟုံဝါ၊လက်မောင်းကိုမူထည်း၊ပသာရေယျ၊ ဆန့်တန်း
ရာ၏။ပသာရိတံ။ ဆန့်တန်းသော၊ ဗာဟုံဝါ၊ လက်မောင်းကိုမူထည်း၊ သ
မိဉ္ဇေယျ။ ကွေးရာ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧတေ၊ဤလက်ပြောင်းခြင်းသည်၊
ထိရတရံ။ ကြာရှေးထေးကန်၏၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သဗ္ဗညုတ
ညာ ဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊အာဝဇ္ဇနံ၊ဆင်ခြင်ထတ်သော်၊ထဟု
တရံ၊အလွန်သျှင်တော်မူ၏၊အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ဆင်ခြင်ပြီးထတ်သော်၊ယမ်ဆွက်
အလိုရှိတိုင်း၊ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏။ အာဝဇ္ဇနဝိဂ ထမတ္တကေန၊ဆင်ခြင်
အောက်မေ့ခြင်းအား ဖြင့်ချိတ်ကာမျှသော၊ တာဝတာ၊ထိုမျှတည်းဖြင့်၊
ဘဝ ဝန္တာ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ။ ဘုရား၌ရှင်တို့သည်၊

အသမ္ဘိဿုနေနာနာမ၊သမ္ဘိဿုမမည်နိုင်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အာ
တိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဘိန္နိတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုးသင်တော်
အရှင်ဘုရား၊ အာဝုသော၊ ရှင်ခြင်း ခြင်းကိုထည်း၊ ပရိယေသနာယ၊ ရှာ
ဖွေ်းသဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဿရိယံ၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္ဘိဿု
မည်ရာနိုက်ရာ၊ ကိ၊ တပည့်တော်ကို၊ ကာရေထောနု၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သညာပေ
တိ၊ သိမှတ်စေပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျောက်ဆိုး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အဒ္ဓသေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဓနသေ၊ ဥစ္စာ
များသော၊ မဟာဘောဂသေ၊ စည်းစိမ်များသော၊ ပဟူတဇာတရူပရဇတ
သမဟုဘရိတ္ထေ၊ ပကာရရတနာသော၊ များသော ရွှေငွေရှိသော နှစ်သက် ဘွယ်အ
သုံ်းအဆောင်ရှိသော၊ ပဟူတဓနဓညသေ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ပုရိ
ဝါသသ ယောကျ်ား၏၊ သာလိပိဏ္ဍိယာ ဝတ္ထုဟုတိ ထမဂ္ဂမာသမ္ပတ္တိဟု
ပဒေ ဟောသပ္ပိ ၊ တယ ခုနိတ ခီ ခုဒ ဒိ မရဏ ဝုဋ္ဌ ပါ ကော်တာ၏ ။ သလေးစပါးကော
စပါးမယောစပါး ဆန်နှမ်းပဲလွန်းပဲကြီး ပဲမျှီ၊ အပေါင်း ကောက်စပါး အ
ပေါင်းထောပတ်ဆီ ဆီဦ၊ နို့ ရေ၊ ရေနို့ခမ်းများ တင်လဲကင်လဲ ရည်သည်လည်း
ခဲ ခဲ ပါ ကုန်ကြီ ပ ဝ ရ ကောခ ဌ ဘာ ခ ခ ရ ဝ ။ ထမင်းအိုးကြီး အထတ်အ ဝ ယ
ကျွဲ ကျ ကိ ခ ကိ ခ ကောက်ကုန်သည်၊ ဘဝေယ္ယု ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တသ ခ ဝ ရ ခ
ထိ ယောကျ်ား အား ပါ ဟု ခ ကော ရည်ခ သည်၊ ပ ဒ ခ သည်၊ အာ ဝ ရ ယ ။
ရောက်ရာ၏ ဟ ဟ ရ ဝ ဟော ။ ထမင်း ကြွေ ထိုက် သူ လည်း ဖြစ်၏ ၊ ဘ ဟ ဘ
ကခ ထမင်း စား ထိုသူ လည်း ဖြစ်၏ ၊ တ သ ။ ထို ယောကျ်ား ၏ ဂ ဟော ရ
အိပ် ခ ကိ ။ ။ ။

ကလျှံ၊ ဘောဇဉ်ချို့တဲ့ခြင်းသည်၊ကိုယ်နှုန်ဟောတိ၊အာဟယ်ကြောင့်မဖြစ်
ဘဲရှိအံ့နည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပြီ။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဌေမေဝခေါ်၊ဤအတူသာသတည်း၊ တထာဂတာသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာ
ဝဇ္ဇနုပရိကထမတ္တကံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းချို့တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၊သဗ္ဗ
ညုတညာဏ်တော်ကို၊အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိစ္ဆကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊
ဘုဉ္ဇာတိ၊သိတော်မူ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပနုတနည်းကား၊ယထာ
ဥပမာအားဖြင့်၊မုဂ္ဂေ၊သစ်ပင်သည်၊ဖလိတော၊ အာသိုးသိုးသည်၊ အသ
ဖြစ်ရာ၏၊ဣဒ္ဓိဟတိ၊ ဤတို့ကိုင်းသည်၊ ဝိကၠိဏာ၊ဝေဘရိတော၊အ
ခိုင်အခြိုတ်ပန်တို့ဖြင့်ပြည့်နှက်သည်၊ အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ထိုသစ်ပင်
နှိုက်၊ပတိတံ၊ကြွေကျသော၊ကိုပို့၊အနည်းငယ်သော၊ ဖလံ၊ အသီးသည်၊
နဘဝေယ္ယ၊မဖြစ်ခဲ့ရာ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အပိ၊စင်စစ်၊ ရုက္ခော၊သစ်
ပင်သည်၊တာဝတ္တကေန၊ ထိုမျှသာကာ၊ ပတိတဖလဝေကလ္လမတ္တကေန၊
ကြွေကျသည့်အသီး၏ကဲ့သို့ကာမျှတည်းဖြင့်၊အဖလောနဘ၊ အသီးမဲ့သည်
မည်သည်၊ဘဝေယ္ယနုခေါ်၊ဖြစ်ရာသလော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ
၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊မဖြစ်နိုင်ပါ၊တာနိ၊ရုက္ခဖလာနိ၊ထိုသစ်သီး
တို့သည်၊ပတနပဋိဗဒ္ဓါနိ၊ ကြွေကျခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏၊ ပတိတော၊ ကြွေကျ
သော်၊ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအသီးကို၊ သဏ္ဌာတိ၊ ရပေတ်၏၊ ဟူတိ၊
ဤသို့။အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဌေမေဝခေါ်၊ ဤ
အတူသာ သတ်ပ်ား၊တထာဂတာသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဝဇ္ဇနုပဋိဗဒ္ဓံ၊ဆင်
ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏၊သဗ္ဗညုတညာဏ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊အာဝဇ္ဇိ
တ္တာ၊ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ယဒိစ္ဆကံ၊အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ဘုဉ္ဇာတိ၊ သိတော်မူ
၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊နာဂသေန၊နာဂထိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊အာဝဇ္ဇေတ္တာ အာဝဇ္ဇေတ္တာ၊
ဆင်ခြင်၍ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိစ္ဆကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုဉ္ဇာတိ၊ သိနိုင်သလော၊
ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇိတ္တာ အာဝဇ္ဇိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိစ္ဆ
ကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊အာမဇ္ဇနာတိ၊ကြည်သိပါ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဟော
ပြီး၍၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကြာ
ဝတေးမင်းသည်၊ယာဒါ၊အကြင်အခါနှိုက်၊စက္ကရတနံ၊စက္ကြာရတနာကို၊မေ
ဝါ၏၊စက္ကရတနံ စက္ကြာရတနာသည်၊ဥပေတု၊ ကပ်ပါစေသတည်း။ ဟူတိ၊ဤ
သို့၊သရုတိ၊အောက်မေ့၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ သရိတော၊ အောက်မေ့လိုက်သော်၊

စက္ကရတနံ၊စကြာရတနာသည်၊ဥပေတိ၊ကပ်ရောင်းလာ၏၊ မဟာရာဇ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇိတွာအာဝဇ္ဇိတွာ၊ဆင်ခြင်၍ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိ၊ရှိလတ်၊ ဇလိဂ္ဂိတ်ခင်း၊ ဝေနာတိ၊သိတော်မူနိုင်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကာရတာ၊ သဗ္ဗညူ၊မည်နိုင်ကြောင်းသည်၊ဒဠ္ဍ၊မြဲမြံ၏ပြီ၊ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညူ၊ မည်ထိုက်ပါ၏၊ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗညူ၊တိ၊ သဗ္ဗညူ၊မည်၏ဟူ၍၊မယံ၊တပည့်တော်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒိုဋ္ဌာမ၊ဝန်ခံပါကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ဒုတိယာ၊နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၊နှင့်ပြည့်ရုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသာ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊သဗ္ဗညူ၊ဘာဝပညာ၊သဗ္ဗညူ၊မည်သည်အဖြစ်ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၈၉–ကရုဏာယ သဗ္ဗညူ၊ ဘည္ဇာ ကေန ဒေဝဒတ္တံ ပဗ္ဗဇေ ပဗ္ဗာ၊

ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဒတ္တော၊အရှင်ဒေဝဒတ်ကို၊ ကေန၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပါသနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်ပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ ဘဒ္ဒိယော၊ဘဒ္ဒိယမင်းသားလည်းကောင်း၊အနုရုဒ္ဓေ၊အနုရုဒ္ဓါမင်းသားလည်းကောင်း၊အာနန္ဒော၊အာနန္ဒာမင်းသားလည်းကောင်း၊ဘဂုဝ၊ဘဂုမင်းသားလည်းကောင်း၊ကိမိဠော၊ကိမိဠမင်းသားလည်းကောင်း၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်မင်းသားထည်းကောင်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ ဟုမေ၊ဣတ္ထိယကုမာရော၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့ သည်ထည်းကောင်း၊သတ္တမော၊ခုနစ်ယောက်မြောက်သော၊ဥပါလိကပ္ပကော၊ ဥပါလိဆင်ကြွာသည်ထည်းကောင်း၊ သတ္ထုရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူလတ်သော်၊ သကျကုလာ၊သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ၊နန္ဒဇနနေ၊ နန္ဒမင်းသား၊ရဟန်းပြုသော်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ အနုပဗ္ဗဇ္ဇန္တာ၊အာတုလိုက်၍ရဟန်းပြုကုန်လျှက်၊နိဗ္ဗဝ်သု၊ထွက်ထားကုန်၏၊တေ၊ထိုခြောက်ဦးသောသူတို့ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာ၊အရှင်ဘုရား၊ဒေဝဒတ္တော၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြုတော်မူပြီး၍၊ သံဃော၊ သံဃာ

တော်ကို၊ ဘိုးရှေးနန္ဒ၊ သင်းခွဲသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဗုဒ္ဓ၏ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေ့ကဆိုခဲ့၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တသည်၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဒုမ္မာ၊ ရေပန်းပြု၍ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ အာမတိရှေ့၊ ကြည်သင်းခွဲပေ၏၊ ဂိုဟ်၊ လူသည်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတိန္ဒတိ၊ မခွဲနိုင်၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရေပန်းမိန်းမသည်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတိန္ဒတိ၊ မခွဲနိုင်၊ သိက္ခာမာနာ၊ သိက္ခမာန်သည်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတိန္ဒတိ၊ မခွဲနိုင်၊ သာမဏေ၊ သာမဏေ၊ သာကျား၊ သည်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတိန္ဒတိ၊ မခွဲနိုင်၊ သာမဏေ၊ သာမဏေမိန်းမသည်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတိန္ဒတိ၊ မခွဲနိုင်၊ ဘိက္ခု၊ ရေပန်းသည်၊ ပကတတ္တော၊ ကပ်ပြုခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနသံ ဝါသကော၊ တူသောပေါင်းသင်းခြင်းရှိလျှက်၊ သမာနဝိဟာယီ။ တဆိပ် တည်းနှိုက်၊ ဌိတော၊ တည်လျှက်၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ သင်းခွဲ နိုင်၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သံဃ တေဒကော၊ သံဃာတော်ကို သင်းခွဲ သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ဂုဏ်ရည်သည်၊ ကိုယ်ကမ္မ၊ အာဘယ်ကံသို့၊ ဗုဒ္ဓသတိ၊ ရောက်သနည်း။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကဗွမ္ဘိတိက်၊ ဘကမ္ဘာပတ်လုံးငရဲနှိုက်တည်သော၊ ကမ္ဘ၊ ကံ သို့၊ ဗုဒ္ဓသတိ၊ ရောက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဒေဝဒတ္တော ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဒုမ္မာ၊ ရေပန်းပြု၍ သံ ဃ၊ သံ ဃာတော်ကို။ ဘိန္ဒိ ဃတိ၊ သင်းခွဲ ဃတ္တဲ့။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ သံဃ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ သင်းခွဲ ဃာ ကြောင့်၊ ကပ္ပ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိုရယေ၊ အပိုင်ငရဲ၌၊ ပစ္စိ ဃ တိ၊ ကျက်ရပေ ဃတ္တဲ့ ဟု၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ ဟနာ တိကိ ပန၊ သိပါ ဃ ထော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဒုမ္မာ၊ ရေပန်းပြု၍ သံ ဃ၊ သံ ဃာ တော်ကို၊ ဘိန္ဒိ ဃ တိ၊ သင်းခွဲ ဃတ္တဲ့။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ သံ ဃ၊ သံ ဃာ တော်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ သင်းခွဲ ဃ ကြောင့်၊ ကပ္ပ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိုရယေ၊ အပိုင်ငရဲကြီးနှိုက်၊ ပစ္စိ ဃ တိ၊ ကျက်ရ ဃ တ္တဲ့။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ အာမဟနာ တိ၊ ကြောင်ထိတော်မူပေ၏။ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဒုမ္မာ၊ ရေပန်းပြု၍ သံ ဃ၊ သံ ဃာ တော်ကို၊ ဘိန္ဒိ ဃ တိ၊ သင်းခွဲ ဃတ္တဲ့ ၊ သံ ဃ၊ သံ ဃာ တော်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ သင်းခွဲ ဃ ကြောင့်၊ ကပ္ပ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိုရ ယေ၊ အပိုင်ငရဲကြီးနှိုက်၊ ပစ္စိ ဃ တိ၊ ကျက်ရ ဃ တ္တဲ့ ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ ယဒိ ဘနာ

တိ၊အကယ်၍သိတော်မူပြီးအံ့၊ ၊တေနဟိ၊ ထိုသို့သိုးတော်မူသော်
ကား၊ဘုန်းတော်၊အရှင်သုရား၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားရှင်သည်၊ကာရုဏိကော၊သတ္တဝါ
အား၊သနားတတ်၏၊အနုပဂေါ၊ဆင်ခြင်စောင့်ရှောက်တော်မူ၏၊ ဟိတေသီ၊
အကျိုးစီးပွါးကိုရှာဖွေးတော်မူ၏၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏
အဟိတံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊အပနေတွာ၊ ဟယ်တော်မူ၍၊ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို၊
ဥပဒေဟတိ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဓိဿာ၊မှားလေရာ၏၊ တံ၊ထိုဒေဝဒတ်
သည်ရဟန်းပြုလာ၍သံဃာသင်းခွဲပြီးသော်ငရဲကျလတ္တံ့သည်ကို၊ အဇာတိ
တွာ၊မသိသောကြောင့်၊ယဒိပဇ္ဇာဧသိ၊အကယ်၍ရဟန်းပြုစေတုံ့၊တေ
နဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသဗ္ဗညူ။ သဗ္ဗညူ။မ
မည်ရာ၊ ဣတိ၊ဤသို့သျှင်၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ ဆစ္စန်းနှစ်ဘက်ထွက်
သော၊အယဉ္စိပဋ္ဌော၊ဤပြဿနာသည်လည်း။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ
ဗ္ဗော၊ရောက်လေပြီ၊ တေမဟာဘဝံ၊ဤအရှင်တော်ကြီးကို၊ဝိဇဇေတိ၊ ဖြေ
တော်မူပါလော၊ ပရေ ဥပါဒံ၊သူတပါး၏ အယူမှားကို၊ ဘိန္ဒ၊ဖျက်တော်မူပါ
လော၊ အနာဂတေ၊ ထာသတ္တံ့သော၊ အဋ္ဌါနေ၊အဖွဲ့နှိုက်၊ တယာ၊အရှင်
ဘုရားနှင့်၊သဒိသာ၊တူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိမန္တော၊ပညာကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူ။
ရဟန်းတို့သည်၊ဒုလ္လဘာ၊ရခဲကုန်သည်၊ သဝိသေသာ၊ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ့၊ဟူ
ဤအချက်နှိုက်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဗလံ၊ပညာအားကို၊ ပကာသေတိ၊
ပြတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဆာဟ၊ ဣတိ ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာရုဏိကော၊သတ္တဝါများ
အား၊လည်းသနား၊တော်မူတတ်၏၊ သဗ္ဗညူ၊ ဒေလုံ၊ရဲကိုလည်း သိ၊တော်
မူနိုင်၏၊ ကာရုညေန၊ သနား၊တော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တသ၊ဒေဝဒတ်၏၊ ဂတိ၊အသွား၊ကို၊
ညြိုးထားကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ၊သော်၊ အပါယိကံ၊ ဆပါယ်သို့ ကျစေ
တတ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ အာသုတိတွာ၊အားထုတ်ပြုကျင့်၍၊ အနေကာနိ
ကပ္ပကောဋိသတသဟဿာနံ၊ ကုဋေတသိန်းမက မျိုးစွာသော ကမ္ဘာတို့
ပတ်လုံး၊နိုရယေန၊ငရဲဘုရမ္ပ၊ နိုရယီ၊ငရဲတရသို့၊ ဝိနိပါတေန၊ မကောင်း
သဖြင့်ကျသောဒုဂ္ဂတိတရမ္ပ၊ ဝိနိပါတံ၊မကောင်းသဖြင့်ကျသောဒုဂ္ဂတိတရ
သို့၊ဂဏ္ဆတိ'ခံ'၊လွှားလတ္တံ့သော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ဖြင်တော်
မူ၏၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာ
ဏေန၊သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ ဓာနိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ ဣမသ၊ဤဒေ

ဝဒတ်၏၊ အပရိယန္တကတံ၊အာဆုံးအဝိုင်းအခြားမရှိပြီးသတ္တံ့သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာသနာ၊ သာသနာတော်ရှိက်၊ ပဗ္ဗဇိတသော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယန္တကတံ၊အာဆုံးအဝိုင်းအခြားကို ပြုသတ္တံ့သော ကံသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝုဒိမံ၊ကြီးဖြစ်သောကံကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ပရိယန္တကတံ၊ အာဆုံးအဝိုင်းအခြားကိုပြုသတ္တံ့သောကံသည်၊ ရုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံ၊ဤဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတောဘိ၊ ရဟန်းပြုသော်လည်း၊ကောင်း၊ အပဗ္ဗဇိတောဘိ၊ ရဟန်းမပြု သော်လည်း၊ကောင်း၊မောဃပုရိသော၊မဂ်ဖိုလ်မဟုတ်ရှည်းနှီးဖြစ်၍၊ကပ္ပဋ္ဌိယ မေဝ၊ ကဏ္ဍာ်ယာပတ်လုံး တည်သတ္တံ့သာဖြစ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ကံကို၊ အာယူ ဟိသတိ။အားထုတ်ပြုကျင့်သတ္တံ့၊ဟူတိ။ဤသို့၊ကာရဏေန၊ကရဏာသာတော် ဖြင့်၊ဒေဝဒတ်။ဒေဝဒတ်ကို၊ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရဟန်းပြုစေ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ ဓိန္ဓတော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ် မူကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝဒိတွာ၊ရှိက်ပုတ်၍၊တေသေန၊ဆီးဖြင့်၊ မကွေတိ။ လိမ်းယောင်တကား၊ပပါသေ၊ ကပ်ပါဖြတ်ရှိက်၊ ပါတေတွာ၊ ကွန်းချ၍၊ ဟတ္ထံ၊သက်ကို၊ဒေတိ၊ပေးယောင်တကား၊ မာရေတွာ၊သတ်၍၊ ဖိုဝိတံ၊အမ်သက်ရှည်ကြောင်းကို၊ ပရိယေသတိ၊ရှာယောင်တကား၊ယင်း၊အ ကြောင့်ကြောင့်၊သော၊ထိုဘုရားရှင်သည်၊ ပဌမံ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ ဒဿေ၊ပေးတော်မူ၍၊ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ ဥပဌဟတိ၊ရှက် ဆောင်တော်မူ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်း ဖြတ်၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတ ဝသေန၊အစီးအပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ပဒေတိ၊ရှိက်ပုတ်လည်း၊ရှိက်ပုတ်တော် မူ၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတဝသေန၊အစီးအပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ပါတေ တိ၊ကျလည်းကျစေတော်မူ၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတဝသေန၊အစီး အပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊မာရေတိ၊သက်လည်းသက်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဒိတွာ၊ရှိက်ပုတ်သော် လည်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတမေဝ၊စီးပွါးကိုသာလျှင်၊ ဥပဌဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေသော်လည်း၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတမေဝ၊အစီးအပွါးကိုသာလျှင်၊ဥပဌဟတိ၊ရှက်ဆောင်၏၊မာရေတွာ၊ သတ်သော်လည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတမေဝ၊ အစီးအပွါးကို သာလျှင်၊ ဥပဌဟတိ၊ရှက်ဆောင်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်။ ယထာ၊

ဥပမာအားဖြင့်၊မာတာပိတရောနာမ၊အမိအဘာတို့မည်သည်ကား၊ ဝမိတ္တာ
ပိ၊ရိုက်ပုတ်၍သည်း၊ပါတယိတ္တာပိ၊ကျွေစေ၍သည်း၊ ဝတ္ထာနံ၊သားတို့၏၊ဟိ
တာမေဝ၊ အစိုးအပွားကိုသာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို၊ရွက်ဆောင်၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ. ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတဝေသနေ၊အစိုးအပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝ
ဒေတိပိ၊ရိုက်သည်းရိုက်ပုတ်၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတဝေသနေ၊အစိုး
အပွါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါတေတိပိ၊ကျွေသည်းကျွေစေ၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ
တို့၏၊ဟိတဝေသနေ၊အစိုးအပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊မာရေတိပိ၊သတ်ထည်းသတ်၏
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝမိတ္တာပိ၊ရိုက်
ပုတ်သော်ထည်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတမေဝ၊အစိုးအပွားကိုသာလျှင်။
ဥပဇ္ဈာတို၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ပါတေတွာပိ၊ ကျွေစေသော်သည်း။ အတ္ထာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိအမေဝ၊အစိုးအပွါးကိုသာလျှင်၊ဥပဇ္ဈာတို၊ ရွက်ဆောင်
၏၊မာရေတွာပိ၊ သတ်သော်ထည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတမေဝ။
အစိုးအပွါးကိုသာလျှင်၊ဥပဇ္ဈာတို၊ရွက်ဆောင်၏၊ယေနယေနပယောဂေန၊
အကြင်အကြင်လုံ့လဖြင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဂုဏဝုဒ္ဓိ။အကျိုးစီးပွား၏
တိုးတက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနတေနယောဂေန။ ထိုထိုလုံ့လ
ဖြင့်၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတမေဝ၊အစိုးအပွားကို
သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာတို၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ဒေ
ဒဏ္ဍောဒေ၀ဒတ်သည်၊ သစေ၊အကယ်၍၊နုပဇ္ဈာဒေယျ၊ရဟန်းမပြုခြားအံ့။
ဧဝံ၊ဤသို့ရဟန်းမပြုသော်၊ ဂိဟိဘူတော၊လူသာသျှင်ဖြစ်သည်၊သမာနာ။
ဖြစ်လျက်၊ နိရယ သံဝတ္တနိုက်၊ငရဲနှိုက်ဖြစ်စေခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ဗဟု၊များ
စွာသော၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊အနေကာနိ၊များစွာကုန်
သော၊ ကပ္ပကောဋိသတသဟဿာနိ၊ ကမ္မာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေန၊
ငရဲတရုတ်၊နိုယေ၊ငရဲတရသို့၊ ဝိနိပါတေန၊မကောင်းသဖြင့် ကျသောနတ်ဂတိ
တရုတ်၊ဝိနိပါတ်၊မကောင်းသဖြင့် ကျသောနတ်ဂတိတရသို့၊ ကမ္ဘုဇော၊သွား
လျက်၊ဗဟု၊များစွာသော၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ဝေဒယိသ. တိ၊ခံရထတ်တ့ဲ.ဖုတိ
ဤသို့၊ ဘဝ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဟာနမာနော၊
သိုးတပ်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကာရုညေန၊ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ဒေ၀ဒတ်တ့ဲ၊ဒေ၀ဒတ်
ကို၊ပဇ္ဈာဒေသိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ မမ၊ငါ၏ဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာ
တော်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗဇိတသ၊ ရဟန်းပြုသော ဒေ၀ဒတ်အား၊ ပရိယန္တကတံ၊
အပိုင်းအခြားကိုပြုထတ်တ့ဲ.သော၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်

သတ္တိ,ရှုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူ၍၊ကာရုညေန၊ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ဂရုကံ၊ထေးသော၊ ခုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ သဟုတ်၊ ပေါ့သည်ကို၊ အကာသိ၊ပြု တော်မူ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ခေယသသိရိဥာတိ ဗလေန၊ဥစ္စာဆင်အား၊ကျော်ကြား၊သောအစွမ်း၊ထုန်ကြက်သရေ၊ဥာတိအား ဖြင့်၊ဗလဝါ၊အား၊အစွမ်း၊ရှိ၊သော၊ပုဂိုလ်သော၊ဟောက္ခိ၊သည်၊အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ဥာတိ ဝါ၊ ဆွေမျိုး၊ကိုထည်း၊ကောင်း၊ ဝိတ္တဝါ၊အဆွေခင်ပွန်း၊ကိုလည်း ကောင်း၊ရည်ရွယ်၊မင်းသည်၊ဂရုကံ၊ထေး၊စွာသော၊ ဒဏ္ဍ၊ဒဏ်ကို၊ခေ,ခွန်, ဆောင်စေအပ်သည်ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗိသဋ္ဌဘာဝေန၊ အကျွမ်း၊ဝင် သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ သမတ္တတာယ၊စွမ်းနိုင်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ထေး စွာသော၊ဒဏ္ဍ၊ဒဏ်ကို၊သဟုတ်၊ပေါ့အောင်၊အကာသိ၊ပြု၏။ ။မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ သဝဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဗဟူနိ၊များစွာရှုန်သော၊ ကပ္ပကောဋိသတသဟဿာနိ၊ ကမ္မာတသိန်း တို့ပတ်လုံး၊ ခုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယမာန်၊ခံစား၊ရသတ္တံ့,သော၊ ဒေဝဒတ္တ၊ဒေဝ ဒတ်ကို၊ပဇ္ဇာဇေတ္တာ၊ရဟန်းပြု၊စေ၍၊ သိဝိယ သမာဓိပညာဝိရုဇ္ဈိဖဏသမတ္တ ဘာဝေန၊သီလတော်အစွမ်းသမာဓိ ပညာဝိရုဇ္ဈိအစွမ်းဖြင့် စွမ်းဆောင် နိုင်သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂရုကံ၊ထေးစွာသော၊ ခုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်းကို၊ သဟုတ်၊ ပေါ့အောင်၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပ မာအား၊ဖြင့် ကုသလော၊လိပ်မာသော၊သလ္လကတ္ထော၊ ရောဂါပယ်နိုင်သော၊ ဘိ သတ္ထော၊ဆေးဆရာသည်၊ဂရုကံ၊ထေးစွာသော၊ ရေ,ဂ်ီ,ရောဂါကို၊ဗလ ဝေါသ ဗလေန၊ အား၌ရှိသော၊ဆေး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဟုတ်၊ ပေါ့,အောင်၊ ကရောတိ၊ပြု၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသ၀ဏ္ဏ၊ဗဟု နိ၊များစွာရှုန်သော၊ ကပ္ပကောဋိ သတသဟဿာနိ၊ ကမ္မာတသိန်းတို့ပတ် လုံး၊ ခုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယမာန်၊ခံစား၊ရသတ္တံ့,သော၊ ဒေ၀ဒတ္တ၊ဒေ၀ဒတ် ကို၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ရောဂညုတာယ၊ အနာဟူသော ခုက္ခကို သိခြင်းကြောင့်၊ပဇ္ဇာဇေတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ကာရုညဗလောပဏ္ဍိတ္ထ ဗလေန၊သနားခြင်းအင်အား သည်ထောက်ပံ့,သောတရားဟူသော ဆေးစွမ်း သတ္တိဖြင့်၊ ဂရုကံ၊ ထေးစွာသော၊ ခုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ သဟုတ်၊ ပေါ့,အောင်။ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးဦးအုံ့၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဗဟု ဝေဒနိယံ၊များစွာခံစား၊ရသတ္တံ့,သော၊ဒေ၀ဒတ္တ၊ဒေ၀ဒတ်ကို၊အပ္ပေ၀ေ၀ဒနိယံ၊ အနည်းငယ်ခံစား၊ရမည့်ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုထုပ်သောကြောင့်၊ ကိုယ်၌၊တရုံ

တရားသော အပုညဲ့ မကောင်းမှုကို၊ အာပတ္တေယျ ရောဂ ရာသသော ဖွဲ့တို့၏ သို့၊ အဟာ ဖိန့်တော်မူ၏ ဘုန်းတော်၊ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင်၊ တရုံတရားသော အပုညဲ့ မကောင်းမှု သို့ နှစ်ဆာပတ္တေယျ မရောဂ ရာ အနှမသော ယုတ်သော အဝိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဟာနမတ္တတိ၊ နှိုင်းတခါသာစ်မျှသော မကောင် မှုသို့လည်း၊ နှစ်ဆာပတ္တေယျ မရောဂ ရာ ဖွဲ့တို့ သို့ အဟာ သျှောက်ပေ၏ ၊ မဟာ ဆာ ဓ ၊ မင်းမြတ်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြောင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝ ၀ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ ၊ ဒေ ဝ ဒတ် ကို၊ ပဇ္ဇာ ဧ ယိ ၊ ဟုတ်ပြု၏ ဖွဲ့ ဒ ဝိ ခေါ်ကာရတော်၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ အတ္ထတော ၊ သဘောမှန်အားဖြင့်၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဆ ၊ ဝန်ခံ သော ၊ မဟာ ဆာ ဓ ၊ မင်းမြတ်၊ ဆစ ဝ ဖွဲ့ ၊ တပါး ထည်း ၊ ဥတ္တ ရ ကာ ရတော်၊ လွန်သော အကြောင်းကို၊ သုဝေါ ဟိ ၊ နာယူ ဟော ၊ ဘဝ ၀ ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ယေနကာရဏေန ၊ အကြောင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဒေ ဝ ဒတ် ၊ ဒေ ဝ ဒတ် ကို ပဇ္ဇာ ဧ ယိ ၊ ဟုတ်ပြု၏ တော်ကာရတော်၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုဝေါ ဟိ ၊ နာယူဦး သော ၊ မဟာ ဆာ ဓ ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ ဥပမာ အားဖြင့်၊ အာ ရုစာ ရိ ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်သော ၊ စောရ ၊ ခိုးသူကို ၊ ဂဟေ တ္ဝာ ၊ ဘယ်၍ ၊ ရေညော မင်းအား ၊ ဒသေယျုံ ၊ ပြကုန်ရာ၏ ၊ ဒေ ဝ ၊ မင်းကြီး ၊ အယံ စောရော ၊ ဤခိုးသူ သည်၊ အာ ရု ဟ ရိ ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ပါ၏ ဖွေ့ မသော ၊ ဤခိုးသူ အား ၊ ယံ ၊ အကြောင်ဒဏ်ကို ၊ ဖွဲ့ ဆ သို ၊ အလို ရှိ ၏ ၊ တံ ဒဏ္ဍံ ၊ ထိုဒဏ်ကို ၊ ပဏေဟိ ၊ တပ် စေတော်မူလော ၊ ဖွဲ့တို့ ၊ ဤသို့ ၊ ပတ္တာ ၊ ရှောက်တင်၍ ၊ ဒသေယျုံ ၊ ပြကုန်ရာ ၏ ၊ ရာ ဓ ၊ မင်းသည်၊ တမေနံ ၊ ထိုခိုးသူကို ၊ ဧ ဝံ ၊ ဤသို့ ၊ ဝ ဒေ ယျ ၊ ဆို ရာ ၏ ၊ ကိံ ဝ ဒေ ယျ ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း ၊ ဘဏေ ၊ အချင်းတို့ ၊ တေ နဟိ ၊ ထိုသို့ ဖြစ်မူကား ၊ ဖွေ့ မ်ိုး စောရ ၊ ဤခိုးသူကို ၊ ဗဟိ နဂရံ ၊ ပြင်ပသို့ ၊ နိဟရိတ္ဝာ ၊ ထုတ် ၍ ၊ အာ ဃာ တ နေ ၊ ခိုးသူ သတ်ရာ အရပ်၌ ၊ သိသံ ၊ ခေါင်းကို ၊ ဆိန္နဝေ ၊ ဖြတ်ကုန် သော ၊ ဖွဲ့တို့ ၊ ဤသို့ ၊ ဝ ဒေ ယျ ၊ ဆိုရာ ၏ ၊ ဒေ ဝ ၊ မြတ်သော မင်းကြီး ၊ ဧ ဝံ ၊ ကောင်း ပါ ပြီ ၊ ဖွဲ့တို့ ခေါ ၊ ဤသို့ တင်ကြီးသွင်း တော ၊ ထိုထောင်မှူးတို့ သည်၊ ရေညော မင်း အား ၊ ပဋိသုဏိတ္ဝာ ၊ ဝန်ခံ ၍ ၊ တံ ၊ ထိုခိုးသူကို ၊ ဗဟိ နဂရံ ၊ ပြင်ပသို့ ၊ နိဟရိတ္ဝာ ၊ ထုတ်ဆောင် ၍ ၊ အာ ဃာ တ နံ ၊ ခိုးသူ သတ်ရာ အရပ်သို့ ၊ နယေ ယျုံ ၊ ဆောင်ယူ ကုန်ရာ ၏ ၊ တံ ၊ ထိုခိုးသူကို ၊ ရေညော ၊ မင်း ၏ ၊ သန္တိကာ ၊ အထံ မှ ၊ ဝဇ္ဇ ဝ ရော ၊ ရဲ သော ဆုရှိ သော ၊ လဒ္ဓ ယာ သ ဓ နော ဂေါ ၊ ရသော အခြိုအရံ ဥစ္စာ စည်းစိမ် ရှိ သော ၊ အာ ဒေ ယျ ဝ စ နော ၊ နာယူ အပ် သော စကား ရှိ သော ၊ ဗ ထ ဝိ ဆ္ဆိ တ ကာ ရီ ၊ အား ကြီး စွာ အလို အတိုင်း ပြုနိုင် သော ၊ ကောစိ ဒေ ဝ ဂုရိ သော ၊ တရုံ တဦး သော ယောက်ျား သည်၊ ပ သော ယျ ၊ မြင်ရာ ၏ ၊ ၊ သော ၊ ထို ယောက်ျား

သည်၊တသ၊ထိုခိုးသူအား၊ ကာရုဏ်၊သနားခြင်းကို၊ ကတွေး၊ပြု၍၊တေဝုရိ
သေ၊ထိုထောင်မှူး ယောကျ်ားတို့ကဲ့၊ ဧဝံ၊ဤ သို့၊ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ကိ
ဝဒေယျ၊အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း။ဘော။ အိုအချင်းတို့၊ အလိုမသင့်ပါ၊
တရားကား၊အမောင်တို့အား ဖျက်သ၊ဤစိတ်ကို။ သီသင်္ဂြိုဟနေနှုတ်ခေါင်း
ကိုဖြတ်ရသဖြင့်၊ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိရာအံ့နည်း၊ ဘော၊အိုအချင်းတို့၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့အကျိုးမရှိသောကြောင့်။ ဖျက်မသ၊ဤခိုးသူ၏၊ ဟတ္ထ ဝါ
လက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ပါဒ ဝါ၊ခြေကိုသော်လည်းကောင်း၊ဆိုဒ္ဓိတ္ထာ
ဖြတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခသ၊စောင့်ကြည့်ကုန်၊ အတ၊ငါသည်
ဘုရားသ၊ ထိုလက်ခြေဖြတ်လိုက်ခြင်း၏၊ ကာရဏာ၊အကြောင်းကြောင့်
ရည်ရွယ်မင်းကြီး၏၊ သန္ဓိကေ၊အတံတော်ရှိက်၊ ပဒိုဝစနံ၊အကြောင်းပြု
စကားကို၊ကရိသ၊ပြီး၍ဖြစ်ရာ၏၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊တေ၊ထိုထောင်
မှူးတို့သည်၊ဗဟုဝဝေ၊ မင်းကိုဆိုနှိုင်ခန့်အားအစွမ်းရှိသော၊ တသ၊ထို
မင်းအာဏာရှိယောကျ်ား၏၊ဝစနေ၊စကားကြောင့်၊တသ၊စောရသ၊ထို
ခိုးသူ၏၊ဟတ္ထ ဝါ၊လက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ပါဒ ဝါ၊ခြေကိုသော်လည်း
ကောင်း၊ဆိုဒ္ဓိတ္ထာ၊ဖြတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊အသက်ကို၊ ရက္ခေယျုံ၊စောင့်ကုန်ရာ၏၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အပါ၊မေးဦးအံ့၊ ဧဝံကာရီ၊ဤသို့ ပြုလုပ်သော၊သော
ပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ တသ၊စောရသ၊ထိုခိုးသူ၏၊ ကိစ္စကာရီ
ပြုခွင့်ကိုပြုသည်၊အသ၊နှုခေါ်ဖြစ်ရာသလော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊တသ၊စောရသ၊ထို
ခိုးသူအား၊ဇိဝိတဒါယကော၊အသက်ကို ပေးတတ်သောသူပါတည်း၊ဇိဝိ
တော၊အသက်ကို၊ ဒိန္နေ၊ပေးပေါ့ဘကား။တသ၊ထိုယောကျ်ား၊အား၊အက
တံနာမ၊ပြုခွင့်ကိုမပြုသောမည်သည်၊ကိ၊အတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိတုံ လို့နည်း
ပန်၊မေးဦးအံ့၊တသ၊ထိုခိုးသူ၏၊ဟတ္ထပါဒဆေဒနေ၊ခြေသက်ကိုဖြတ်ခြင်း
ဌ၊ယာဝေဒနာ၊အကြင်ဝေဒနာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သော၊ထိုအာဏာပေးသော
ယောကျ်ားသည်၊တာယ ဝေဒနာယ၊ထိုဝေဒနာဖြင့်၊ကိ၊ဘိ၊တရုံ တရသော
အပုဏ်မကောင်းမှုသို့၊အာပဇ္ဇေယျ၊ရောက်ရာသလော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ
ပိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အတ္ထိနော၊မိမိ၏၊ကတေ၊ပြုခြင်း
ဖြင့်၊သောစောရော၊ထိုခိုးသူသည်၊ဒုက္ခဝေဒနံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ဝေဒိယတိ၊
ခံစားရ၏၊စုန်၊ထိုသို့ခံစားရသော်လည်း။ ဇိဝိတဒါယကော၊အသက်ကိုပေး
တတ်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ ကိ၊ဘိ၊တရုံတရသော၊ အပုဏ်မ
ကောင်းမှုသို့၊ နုအာပဇ္ဇေယျ၊မရောက်ရာ၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို

ပေ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧ၀မေ၀ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာရုညေနှ၊သနားသဖြင့်၊ဒေ၀ဒတ္တ၊ ဒေ၀ဒတ်ကို၊ပဠာဇေသိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ မမေ၊ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌ကာ၊ ပဗ္ဗဇိတသော၊ ရဟန်းပြုသော်ဒေ၀ဒတ်ဆား၊ ပရိယတ္တိကတော်၊အဝိုင်းအခြားကိုပြုတတ်သော၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘ၀သတ်ဖြစ်ထတ္တံ့၊ဟူတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဒေ၀ဒတ္တသော၊ဒေ၀ဒတ်၏၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ ပရိယတ္တိကတဝ၊အဝိုင်းအခြားကိုထည်းပြုအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဒေ၀ဒတ္တော၊ဒေ၀ဒတ်သည်၊ မရဏကာယေ၊သေ၀ပါ:နိုးအရိုက်မှိုက်၊ ၊

အဂ္ဂပုဂ္ဂလ၊ထေ၊ကာသုံ:ပါ:ထက် မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဒေ၀ါတိဒေ၀ံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓကိုနတ်ဥပမတ္တိုနတ်တို့ထက်လွန်မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်ထသော၊ နုဒုဒမ္ဘသာ၀ုတိ်၊ ဆုံးမထိုက်သော လူကြင်း: အပေါင်းကို ကောင်းစွာဆုံးမတော်မူထသော၊ သမ္ဘဝ၀ဋ္ဋ၊ထက်ဝန်းကျင် အပိတ်အပင်မရှိသိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်ပေထသော၊ သတ ဝုညထဏ္ဍ၏၊ အရာမ့ကမျှားလှသော ဘုန်းတော် ယောဂျား:မြတ်တို့၏ ဝဏ္ဏ၊ဟာ၌တော်မူပေထသော၊ တံဗဒ္ဓ၊ထိုဘုရား:ရှင်ကို၊ ဟူမေတိအဒ္ဓိဟ်၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ အရိုးတို့ဖြင့် ထည်း:ကောင်း၊ ဟူမေတိပါ၊ကောတိ၊ဤအသက်ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထည်း:ကောင်း၊ သရဏံ၊ ကုံ:ကွယ် ဆည်း:ကပ်ခြင်း:သို့၊ ဥပေမိ၊ကပ်ရောက်မိ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ၊

ပါ၊ကုမ်ပေတ်၊ အသက်ထက်ဆုံ:၊သရဏံ၊ သရဏဂုဏ်သို့၊အဂမာသိ၊ ဆည်း:ကပ် သေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဒေ၀ဒတ္တော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်၊ ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာကို၊ ဆကောဋ္ဌာ သေ၊ခြောက်ရက်ကုန်၊ကတေ၊ပြု၍၊ပဌမကောဋ္ဌာ သေ၊ပဌမအတို့အရကို၊ အတိက္ကဝန္တ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ သံဃ၊သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိ၊သင်:ခွဲ၏၊ပဋ္ဌကောဋ္ဌာသေ၊ငါ:တို့ငါ:ရတို့ပတ်လုံ:၊နိုင်ယော၊ ဝဲနှိုက်၊ပစ္စိတ္ထာ၊ကျွက်ရ၏၊တတော၊ ထိုဝဲရမှ၊ရစ္ဆိတ္ထာ၊လွတ်ထတ်သော်၊ အဠ ၊သရောနာမ၊အမ္ဘိသရေမည်သော၊ ပရ္ဝေကဗုဒ္ဓေ။ ပရ္ဝေကဗုဒ္ဓါဘုရား:သည်၊ဘ၀သတ်၊ ဖြစ်ထတ္တံ့၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အပိ၊မေးဦ:အံ့၊ဝေ ကာရီ၊ဤသို့ပြုထုတ်သော၊သောဘဂ၀၊။ ထိုမြတ်စွာဘုရား:သည်၊ဒေ၀ဒတ္တ သား၊ဒေ၀ဒတ်၏၊ကိစ္စကာရီ၊ ကိစ္စကိုပြုသည်၊အသ ခေါ်၊ဖြစ်ရာသလော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဆာဟ၊ပြန်တော်မူ၏၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား:ကဲ့သို့ဟု ဟုတော၊ မြတ်စွာဘုရား:သည်၊ယခု၊အကြင်ကြောင့်၊ဒေ ဝ

ဒတ္တိ၊ဒေ၀ဒတ်ကို၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိညာဏ်တိုင်အောင်၊ပါ၀ေ
သတိ၊ရောက်စေလတ္တံ့၊တာ၀ီ၊တို့ကြောင့်။ပ၊ထာ၀ကတော၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဒေ၀ဒတ္တသား၊ ဒေ၀ဒတ်အား။သဗ္ဗဒေ၀ေ။ အလုံးရုံကိုပေးတော်မူ၏။
တထာ၀ကတေနု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ၀ဒတ္တသား၊ဒေ၀ဒတ်အား၊အကတံ
နာမ၊မပြုသည်မည်သည်၊အတ္ထိကိ၊ရှိမည်လော၊ မှတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္တာ၊မိန့်
တော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ဒေ၀ဒတ္တော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်၊ယံပနဟ
ဟသ္ဟာ၊အကြင်ကြောင့်၊ သံဃံ၊သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊သင်းခွဲ၍၊နိုရ
ယေ၊ငရဲနိုက်၊ နုက္ခ၀ေဒနံ။နုက္ခ၀ေဒနာကို၊ဝေဒိယတိ၊ခံစားရ၏၊အ၀ိ၊စင်
စစ်၊ဘ၀ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
ကိုယ်တိုင်တရုံတရသော၊အဝုဏ်၊မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇယျနုခေါ၊ရောက်ရာ
သလော၊မှတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊နတ်၊
ထိုသို့မရောက်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ကတေန၊ပြု
သောကံဖြင့်၊ဒေ၀ဒတ္တော၊ ဒေ၀ဒတ်သည်၊ကပ္ပံ၊တကမ္ပာပတ်လုံး၊နိုရယေ၊
ငရဲနိုက်၊ပစ္စတိ၊ကျွက်ရကေ၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊နုက္ခပရိယန္တ
ကာရကော၊ဆင်းရဲ၏အဝိုင်းအခြားကိုပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တိုင်တရုံတရသော၊
အဝုဏ်၊ မကောင်းမှုသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ မှတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊
သျှောက်ဆိုးထ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယေနုကာရကေန၊အကြင်သ
နားသောကြောင့်၊ဘ၀ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေ၀ဒတ္တံ၊ဒေ၀ဒတ်ကို၊ပဗ္ဗာ
ဇေသိ၊ရဟန်းပြုစေ၏၊ဈာန်ဝိသေသကာရကော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊တို့၊သင
မင်းကြီး၊သည်၊အတ္ထတော၊သဘောမှန်အား၊ဖြင့်၊သမ္ဘဒ္ဓိ၊ဝန်ခံလော၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊အပရဇ္ဈိ၊ တပါးထည်းဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇုဂ၊ ထို့တက်အလွန်
သော၊ကာရကော်၊အကြောင်းကို၊သုဏောဟိ၊နာယူလော၊ယေနုကာရကေန၊
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ဘ၀ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ၀ဒတ္တံ၊ဒေ၀
ဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရဟန်းပြုစေ၏၊ တံကာရကော်၊ ထိုအကြောင်းကို၊သု
ဏောဟိ၊နာယူပြီးလော၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ကု
သလော၊လိပ်မာသော၊ သလ္လကတ္တော၊ရောဂါကိုထုတ်ပယ်နိုင်သော၊ ဘိ
သက္ကော၊ဆေးဆရာသည်၊ ဝါတာဒိတ္တသေမှသန္ဓိပါတဥတုပရိဏာမ၊ပရိသမ
ပရိဟာ၊ရသြာတ္ကဘိကောပတ္ကန်ခ်ိ၊ လေသည်းရှေ့သတိပ်တို့၏ပေါင်းရသည်
ဖြစ်၍ဥတုဟူသော၊ပါစကတေဇော၊ဝတ်၏ဘောက်ပြန် ခြင်းကြောင့်မည်
မည်ကုတ်သော၊အစားအဟာရတို့၏ကျေကျွေက်ခြင်း၌သော၊ပူတိကူဏ၊ပရဏ္ဍ၊ခ
ဘိ၊သည်ကုန်ခန်း၊ပယ်ညှိန့်ထွေ့ခင်း၊မကောင်း သောရနံ့ဟူ၍ဖြင့်ကြွပ်ပ်သော၊အန္ဓော

သလွန်၊ အတွင်းနှိုက်ကြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဝဏ္ဏတံ၊အတွင်းနှိုက်ကြည်ဝုပ်အောင်းရာ အခေါင်းရှိသော။ ဝုဿ္ဘတိရသမ္ပန္နော်၊ ကြည်ဝုပ်သွေးဝုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ဝဏ်၊ အနာကြီးကို၊ ဝေ္ဗဝသမေန္တော၊ယောက်ခြင်းစေလိုရကား၊ ဝနမုခံ၊အနာဝကို၊ကဋ္ဌဇ္ဇာဘိဝကာသရကကဲ့ကေနှ၊ကြမ်းတမ်းထက်ခြောက်စွာစားတတ်၍စပ်လှသော၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ဆေးဖြင့်၊ပရိပစ္စနာယ၊ ကျေကျွေးကိုစေခြင်းငှါ။ အနုလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျံ၏။ ပရိပစ္စိတ္ဝာ၊ကျေကျွေးကို၍ မုနဘာဝဝတ်၊ နှုတ်ခွံ့ပြောင်ယောင်ခြင်းသို့ရောက်သောအနာကို၊သင်္ဘေနှ၊ထားဖြင့်၊ ဝိကန္တယိတ္ဝာ၊ခွဲဘောက်၍၊သဏာကာယ၊သပွတ်တံဖြင့်၊ဒဟတိ၊ပွတ်တိုက်၏။ ဒဠ္ဍေ၊ပွတ်ကိုက်ပြီ ခဲ့သော်၊ခါမုဝဝတ်၊ဆင်ပြောင်ကို၊ ဒေကိ၊ ထည့်၏။ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ဝဏရုဟနာယ၊ အသားနှုတက်စေခြင်းငှါ။ ဗျာဓိတသ၊အနာရှိသူ၏။ သောဏ္ဍိဘာဝ်၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ အနုပဏ္ဍိယာ၊အစဉ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊အနုလိမ္ပတိ၊လိမ်းကျံ၏၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးဇ့်၊သလ္လကတ္တော၊ ရောဂါကိုနှုတ်ပယ်တတ်သော၊ သောတိသတ္ထော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ ဆဟိတစိတ္တော၊ အကျိုးမဲ့စေလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ဆေးဖြင့်၊ အနုလိမ္ပတိနုခေါ၊ လိမ်းသကဲ့သို့ သင်္ဘေနှ၊ထားဖြင့်၊ဝိကန္တေတိနုခေါ၊ဘောက်ခွဲပါသလော၊ သဏာကာယ၊ သပွတ်တံဖြင့်၊ဒဟတိနုခေါ၊ပွတ်တိုက်ပါသလော၊ ခါရုဝဝတ်၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ ဒဠ္ဍတိနုခေါ၊ထည့်ပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဟိတစိတ္တော၊ အကျိုးလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ သောဏ္ဍိကာမော၊ချမ်းသာစေလို၍၊ တာနိကိရိယာနိ၊ ထိုပြုလုပ်ဘွယ်တို့ကို၊ကရောတိ၊ပြုပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏။ အ ယ၊ထိုအနာပေါက်သူအား၊ဘေသဇ္ဇသ၊ ဆေးကို၊ကိရိယာကာရေထေနှ၊ပြုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာနာ၊ဖြစ်သော၊ ယာဝဒတ္ထဝေဒနာ၊အကြောင်းရှိသဝေဒနာသည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏။ တတောနိဒါနံ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သလ္လကတ္တော၊ရောဂါကိုပယ်တတ်သော၊သောတိသတ္ထော၊ထိုဆေးဆရာသည်၊ ကိဏ္ဍိ၊တရုတ်တရုသော၊ အဝုညံ၊မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာသ ထော၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဟိတစိတ္တော၊အကျိုးလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ သောဏ္ဍိကာမော၊ချမ်းသာစေလို၍၊ သလ္လကတ္တော၊ ရောဂါကိုပယ်တတ်သော၊တိ သတ္ထော၊ဆေးဆရာသည်၊တာနိကိရိယာနိ၊ထိုပြုဘွယ်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။သော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အဝုညံ၊မကောင်းမှုသို့၊ ကိံ အာပဇ္ဇေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်ရောက်အံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သလ္လကဿတ္ထေရ၊ ရောဂ၊ကိုနှုတ်ပယ်သော၊ သောဘိ
သင်္ဃော၊ထိုသောဆရာသည်၊သင်္ဂဂါဒီ၊နှတ်ခြည်ကိုရောက်သော်ရာ၏၊မှတ်၊
ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဇေဝေဝခေါ်၊
ဤအတူသာလျှင်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ကာရုညေန၊သနားသောက
ရုဏာဘာဝဖြင့်၊ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ဒုက္ခပရိရုတ္တိယာ၊ဆင်းရဲမှလွတ်
စေခြင်းငှါ၊ပဇ္ဇာဇေသိ၊ဟောနှိုးပြုစေ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အပရိဝိ၊ဘပါ
ဝသည်း၊ဥတ္တရိကာရဏ၊လွန်သောအကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာယူဦး
လော၊ယေနကာရဏေန၊ အကြောင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဒေဝဒတ္တံ၊ဒေဝဒတ်ကို၊ပဇ္ဇာဇေသိ၊ဟောနှိုးပြုစေ၏၊တံကာရဏ၊ထိုကို
အကြောင်းကို၊သုဏောဟိ၊နာယူဦး၊လော၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊
ဥပမာအားဖြင့်၊ကဏ္ဍကေန၊ဆူးဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးမိသည်၊ အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊
အထ၊ထိုးနှာက်မှ၊အညဘာရေ၊ဘယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ တာသ၊ ထိုဆူးစူးသူအား၊ ဟိတကာမော၊ အစီး အပွါးကိုလိုလို၏
သောတ္ထိကာမော၊ချမ်းသာစေလိုလို၏၊ ဟိတေန၊ထက်လှသော၊ ကဏ္ဍကေန
ဝါ၊ဆူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘုဝေ၊ခေနဝါ၊ ထားဖျားဖြင့် သည်းကောင်း၊
သမ္ဘုတော၊ဆူး၏အနှီးမှ၊ဆင်ခြင်ကုန်၊ဖြတ်၍၊ပယ်ရန်ငှါ၊ယိုစီးသော၊လောဟိ
တေန၊သွေးဖြင့်၊တံကဏ္ဍကံ၊ထိုဆူးကို၊နီဟရေယျ၊ထုတ်ရာ၏၊မဟာရာဇ
မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးဦးအံ့၊သောပုဂ္ဂိုလ်သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊အဟိတကာ
မော၊စီးပွါးကိုအလိုမရှိ၍၊ တံကဏ္ဍကံ၊ထိုဆူးကို၊ နီဟရတိ၊ထုတ်
ရေသလော၊မှတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊
ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သောပုဂ္ဂိုလ်သော၊ထိုဆူးနှုတ်ယောကျ်ား
သည်၊ဟိတကာမော၊စီးပွါးကိုအလိုရှိ၍၊သောတ္ထိကာမော၊ ချမ်းသာကိုအ
လိုရှိ၍၊တံကဏ္ဍကံ၊ထိုဆူးကို၊နီဟရတိ၊ ထုတ်ယူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား
တံကဏ္ဍကံ၊ထိုဆူးကို၊သစေနီဟရေယျ၊အကယ်၍မထုတ်ယူမူ၊ တေန၊
ထိုအနာကြောင့်၊မရဏံ ဝါ၊သေခြင်းသို့မူထည်း၊ပါပုဏေယျ၊ရောက်ရာ၏။
မရဏမတ္တံ၊သေလောက်မျှသော၊ဒုက္ခံ ဝါ၊ဆင်းရဲသို့မူလည်း၊ ပါပုဏေယျ
ရောက်ရာ၏၊မှတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ဇေဝေဝခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကာရုညေန၊သနားခြင်းကရုဏာ၊ဖြင့်၊ဒေဝဒတ္တံ၊ဒေဝဒတ်ကို၊ ဒုက္ခပရိရုတ္တိ
ယာ၊ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ၊ ပဇ္ဇာဇေသိ၊ ဟောနှိုးပြုစေ၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်

ကို၊ သစ္စေနုပဇ္ဈာယေ။ အကယ်၍ရဟန်း မ[illegible]ကြားနှင့်၊ ကပ္ပကောဋိ သတ
သဟဿ သံ ပိ။ ကမ္ဘာကုဋေတသိန်းပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝ ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်
သည်၊ ဘဝပရိပရာယ။ ဘဝအဆက် ဆက်အားဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌ကျ
ပဋေယျ၊ ကျရောက်ရာ၏၊ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘဂ္ဂေ နာဂ
သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အ ရှင်ဘုရား၊ အနုသောတဂါမိ၊ အောက်
သို့သာရ ံတတ်သော။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဒိသော၊ တံ၊ သံသရာတည်းဟူသောအညာသို့၊ ပါပေသိ၊ ပို့
ဆောင်တော်မူ၏။ ဝိပန္ဓပဒ္ဓိပဋ္ဌိ၊ ခရီးမှားသွားသော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊
ပဋေ၊ ခရီးမှန်သို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူ၏။ ပပါတေ၊ ကပ်ပါးဖြတ်၌
ပတိတသေ၊ ကျသော၊ ဒေဝဒတ္တသေ၊ ဒေဝဒတ်အား။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊
အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သော ခရီးသို့ ရောက်သော၊
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမံ၊ ညီညွတ်
သော ခရီးကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်၏။ ၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ ဖွားမြေစဟောတူ၊ ဤဇနက အကြောင်းမျိုးတို့ကိုထည့်
ကောင်း။ ဖွားမာနိစကာရ ကောနို၊ ဤဥပဂ္ဂမ္ဘကယုဇ္ဈိသမ္ဘါဝကအကြောင်းမျိုး
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဝါဒိသေနဗုဒ္ဓိမတာ၊ အရှင်နှင့်တူသောပညာရှင်
ကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ အညေန၊ ထပါးသောဆရာသည်၊ သန္ဓသေတုံ၊
ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟော
ဆိုလေ၏။ ၊ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကရုဏာယ၊
ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဒေဝ
ဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဇ္ဈာပဏ္ဍာ၊ ရဟန်းပြုသော ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၉၀—ပထဝီစဝနပဏ္ဍာ၊

ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရား
ရှင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာတောဘုဝိစာဃသေ၊ မြေကြီးစွာတုန်
ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝေ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတို့သည်၊
ဖွားမေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း၊ ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့တို့သည်၊ ဖွားမေ ဤ
ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတပါ၊ ဟော
ထည့်၊ ဟောအပ်၏။ ၊ ဖွားဒ်၊ ဤစကား တော်သည်။ အသေသဝစနံ၊

အကြောင်းမဲ့စကားတည်း၊ ဒုဒ်၊ ဤစကားတော်သည်၊ နိသေသဝစနံ၊ အ
ကြောင်းမထားသောစကားတည်း၊ ဒုဒ်၊ ဤစကားတော်သည်၊ နိပ္ပရိယာယ
ဝစနံ၊ မရိယာယ် မဟုတ် ရှုရုစကားတော်တည်း၊ အညော၊ ဤဒုတိယ
သော၊ နဝမောဟောတု၊ ကိုးခုမြောက်သောအကြောင်းသည်၊ မဟာတော
ဘုမိစာလသား ကြီးစွာမြေလှုပ်ခြင်း၏ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
ဌာနတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ဘဉ္ဇေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
အညော၊တပါးသော၊ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
သည်၊မဟာတောဘုမိစာလသား ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်း၏ပါတုဘာဝါ
ယ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌာ၊ယဒိဘာဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခြားမူ၊ဘဂဝါ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊တံမိဟေတုံ၊ထိုကိုးခုမြောက်အကြောင်းကိုထည်း၊ကရေ
ယျ၊ ပြုရာ၏၊ ၊ဘဉ္ဇေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
ယသ္မာစခေါ၊ အကြောင်ကြောင့်လျှင်၊အညော၊ တပါးသော၊နဝမော၊ ကိုးခု
မြောက်သော၊ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ မဟာတောဘုမိစာလသား ကြီး
စွာသောမြေ လှုပ်ခြင်း၏ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှာဖြစ်ခြင်းဌာ၊ ဌာတ္ထိ၊မရှိ၊
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာဝိကတ္ဝါတော၊မ
ဟောအပ်၊အသဲ့ဆုံးနဝမောဟောတု၊ ဤကိုးခုမြောက်သောအကြောင်းသည်
သည်း၊မဟာတောဘုမိစာလသား ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်း၏ပါတုဘာဝါ
ယ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌာ၊ဒီသေတိ၊ထင်၏ယဲ၊အကြောင်ကြောင့်၊ဝေသန္တရေန
ရညာ၊ဝေသန်မင်းသည်၊မဟာဒါနေ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ဒီယူမာနေ၊ပေး
လှူ၊လတ်သော်၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ မဟာပထဝီ၊မြေကြီး
သည်၊ကမ္ပိဘာ၊တုန်လှုပ်သလေပြီ၊ဒုတိ၊ဤသို့ဝတ္ထု၊လျှော်ဆိုပြီ၊ ၊ဘဉ္ဇေနာ
ဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ထုရား၊အဋ္ဌဟေတု၊ရှစ်ခုမြောက်သော
အကြောင်းသည်သည်းကောင်း၊အဋ္ဌပစ္စယာ၊ရှစ်ခုမြောက်သောအထောက်
အပံ့သည်သည်းကောင်း၊ မဟာတောဘုမိစာလသား ကြီးစွာသောမြေလှုပ်
ခြင်း၏ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှာဖြစ်ခြင်းဌာ၊ ယဒိအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်
ဖြစ်အံ့၊တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေသန္တရေနညော၊ဝေသန်မင်း
သည်၊မဟာဒါနေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒီယျမာနေ၊ပေး လှူလတ်သော်၊
သတ္တက္ခတ္တုံ၊ခုနစ်ကြိမ်မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ကမ္ပိတာ၊တုန်လှုပ်ထ
ပြီ၊ဒုတိ၊သို့သို့၊ ယံ ဝစနံ၊အကြောင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ထိုစ
ကားသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဖွားရာ၏။ ၊ဝေသန္တရေနရညာ၊ ဝေသန္တရာမင်း
သည်၊မဟာဒါနေ၊ကြီးစွာသောအလှူ ကို၊ဒီယျမာနေ၊ ပေးလှူ၊လတ်သော်၊

သတ္တကဋ္ဌကို၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ မဟာပ ၊ပ်ိ၊ မြေကြီးသည်၊ ယမ်းကဲခွါတာ၊ အကယ်၍ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်ရာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ အဌေ၀ဟောတု၊ ရှစ်ရသောအားကြောင်းသည်၊ အဌပဗ္ဗယာ၊ ရှစ်ရသောအထောက်အပံ့သည်၊ မဟာတောဘူမိစာလသ၊ ကြီးစွာသော မြေလွှာပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာ၀ါယ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငါ၊ အဋ္ဌ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၀ ၀ စနံ၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ ဝိ၌ဿ၊ မှားခဲ့ရာ၏၊ အယံ ဒိပ၌ ၊ ဤပြဿနာသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဖက်အစွန်းထွက်၏၊ သုရမော၊ သိပ်ပြေ၏၊ ဒုန္ဒိ၀ေဒိယော၊ လူသာမသန့်တို့ ရှေ့ရှိင်ခဲ့၏၊ အနုကာရ ကောစေ၀၊ တွေ့ ၀ ထည်း ၊ တွေ့ ၀ အောင်ပြုနိုင်၏၊ ဂန္ဓိ ၊ ချစ်၊ နှက်ထည်း နှက်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တ၀ အရှင် ထုရား သို့၊ အနုပ္ပ ၊ ဣ ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ ၊ ၊ သော ၊ ဤမေးခွန်းပြဿနာကို၊ ဂ ၀ ါ ဒိ သော ဇ ဒ္ဒိ မ ကား ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ပညာရှိသူကို ၊ အညတြ ၊ ကြဉ်၍ ၊ အညေန ၊ တပါ ၊ သော ၊ ဣ ၊ ဣ ၊ ပ ညေန ၊ ယုတ်လျော့ သော ပညာရှိသူသည် ၊ ဝိ ၊ ဿ ၊ ဇ ၊ ဘုံ ၊ ပြေဆိုခြင်းငါ ၊ နသက္ခ ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ ၊ ဣ ၊ ဣ ၊ ဣ

ယန္တိ၊ ရေတွက် အာဝဇ္ဇနာ်၏ တော၊ ထိုဖိုလ်း သုံးပါးတို့ကို၊ ရဟန္တာ၊ လွတ်၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ မေတ္တာ၊ ဖိုလ်းသည်၊ ယဒိပဝဿတိ၊ အကယ်၍ရွာစေကာမူ၊ သောမေတ္တာ၊ထိုဖိုလ်းကို၊ သမ္ဘဝေတိ၊သရတ် အစ်ကုန်သော၊ မေတ္တာတို၊ဖိုလ်းတို့ဖြင့်၊ နဝကိယတို၊ မရေတွက်အပ်၊ အာကာသမေတ္တာတွေဝ၊ အခါမဲ့ဖိုလ်းဟူ၍ သာလျှင်၊ သင်္ခ်၊ ရေတွက် ခြင်းသို့ဝင်ရောက်တိ၊ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဝေသန္တရေနရညာ၊ ဘုရားနှင်းသည်၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူ ကြီးကို၊ဒိယျမာနေ၊ပေးလှူသတ်သော်၊ သတ္တာဂ္ဂတ္တာ၊ချုန်ကြွယ်၊မဟာပထ ဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ယံကဒ္ဓိတာ၊အကြင်တုန်ထူပ်၏၊ တော်၊ဤတုန်ထူပ်ခြင်း သည်၊အကာလိကံ၊အခါမဟုတ်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဥပ္ပတ္တိကံ၊ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဖြစ်၏၊အဋ္ဌတိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ဟောတူတိ၊အကြောင်းတို့မှ၊ဝိပုဗ္ဗရတ္တ၊ကင်း လွတ်၏၊အဋ္ဌတိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ဟောတူတိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့် တံ၊ထိုမြေ ထူပ်ခြင်းကို၊ နဝကိယတို၊မရေတွက်အပ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဟိမဝန္တာပဋ္ဌတာ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်၌၊ပဋ္ဌနဒီ့သတာနှ်၊မြစ်ယမ်ငါးဆယ်တို့သည်၊သန္ဓိ၊စီးကုန်၏၊မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ တောသ်ပဋ္ဌန်ဒီနဒီသတာနှ်၊ထိုမြစ်ယမ်ငါးဆယ်တို့တွင်၊ဒသေဝနဒီ ယော၊ဆယ်ရေးသော မြစ်တို့ကိုသာလျှင်၊ နဒီဂဏနာယ၊ မြစ်ဟူသောရေ တွက်ခြင်းဖြင့်၊ဂဏိယန္တိ၊ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ၊သေယ္ယထိဒံ၊မြစ်ဆယ် သွယ်အဘယ်နည်း၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်သည်းကောင်း၊ယမုနာ၊ယမုနာမြစ်ထည်း ကောင်း၊အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ် လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊သရဘူမြစ် ထည်းကောင်း၊မဟီ၊မဟီမြစ်လည်းကောင်း၊သိန္ဓု၊သိန္ဓုမြစ်ထည်းကောင်း၊ သရသတိ၊ သရသာတိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဝေတြ တီ၊ဝေတြဝတီမြစ် လည်းကောင်း၊ဝိတသာ၊ဝိတသာမြစ်ထည်းကောင်း၊စန္ဒဘာဂါ၊စန္ဒဘာဂါ မြစ်သည်းကောင်း၊ ဖုကိ၊ ဤသည်တို့ကည်း။ သေသနဒီယော ကြွင်းသော မြစ်တို့ကို၊နဒီဂဏနာယ၊ မြစ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊အဂဏိကာ၊မရေ တွက်အပ်ကုန်၊ ကိ ကာရဏာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ၊ တာနဒီယော၊ ထိုမြစ်တို့သည်၊ နရာသလိသာ၊ အမြဲရေမလာကုန်သော ကြောင့်တည်း။ မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဝေသန္တရေနရညာ မင်းဝေဿန္တာ သည်၊မဟာဒါနေ၊အလှူကြီးကို၊ဒိယျမာနေ၊ပေးလှူ၊လတ်သော် သတ္တာဂ္ဂတ္တာ၊ချုန်ကြွယ်၊ မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ယံကဒ္ဓိတာ၊ အကြင် တုန်ထူ၏၊ တော်၊ဤသို့ထူပ်ခြင်းသည်၊ အကာလိကံ၊အခါမဟုတ်၊ကဒါစိ၊

တခါတခေါ်ဥပတ္တိကံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိပဋမုတ္တိ၊ ကင်းလွတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသို့ကွဲပြားခြင်းကို၊ နဂဏိယတိ၊ မရေတွက်အပ်၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုန္နတနုည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ရေညော၊ ပြည့်ရှင်မင်းအား၊ အမဗ္ဗသတ်ပါ၊ အမတ်တရာ သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဒွိသတ်၊ နှစ်ရာသော၊ အမဗ္ဗာပါ၊ အမတ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ တိသတ်၊ သုံးရာသော၊ အမဗ္ဗာပါ၊ အမတ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့တွင်။ ဆယောဝ၊ ခြောက်ယောက်သာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ အမဗ္ဗဂဏနာယ၊ အမတ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဏနာ၊ ရေတွက်အစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးလည်းကောင်း၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်လည်းကောင်း။ ဆက္ခဒ္ဒသော၊ တရားသူကြီးလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌ ဝါ၊ ဟုကော၊ ထိုးတော်မိုးလည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ ဝါ ဟော၊ သန့်ထျက်စွဲလည်းကောင်း၊ ဖွာ ဘိ၊ ဤသည်တို့မင်တည်း။ ဧတေ ယေဝ၊ ထိုခြောက်ယောက်တို့သာလျှင်၊ အမဗ္ဗဂဏနာယ၊ အမတ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဏိယန္တိ၊ ရေတွက်အစ်ကုန်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ရာဇ ဂုဏေဟိ၊ မင်း၏အကျိုးတို့နှင့်၊ ယုတ္တာ ဝ ယုတ္တာ ဝ၊ အလွန်စပ်ဖက်ညီသော ကြောင့်တည်း။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောအမတ်တို့ကို၊ အဂဏိကာ၊ မရေတွက်အစ်ကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို။ အမဗ္ဗာ တွေ ဝ၊ အမတ်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခေ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေဿဿ ရေနရညော၊ မင်းဝေဿန်သည်၊ မဟာဒါနေ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေးလှူထက်သော်။ သတ္တ ဂ္ဂတ္တိ၊ ခုနှစ်ကြိမ်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ယံ ကဒ္ဒိတာ၊ အကြင်တုန်ထွပ်၏။ ဝေဟာ ဒ္ဒါ ဝ ဟိ ဝ ဟိ ဝ ဟိ

သောကုသိုလ်ကံကို၊ သူယျတိနုခေါ်ကြားအပ်ပါ၏သော၊ ယောသံ၊အကြင် သူတို့၏၊ ကိုယ်တို့စ၊ ကျေးဇူးစောခြင်းသည်ထည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ အာဟုဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ပိန္ဒိတေဝ်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တေဟိ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဖိနသာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာနာတော်၌ကား၊ ကတာဓိကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော ဒါနကျေးဇူးရှိသူတို့၏ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂသုခဝေဒနိယကမ္မံ၊ မျက်မှောက်၌ကား ချမ်းသာကိုခံစားရသောကုသိုလ်ကံကို၊ အာမသုယျတိ၊ ကြေဝ်ကြားအပ်ပါ၏၊ ယောသံ၊အကြင် သူတို့၏၊ ကိုယ်တို့စ၊ ကျေးဇူးစောခြင်း သည်ထည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌ကား၊ အာဟုဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ သတ္တာ၊ ခုနစ်ယောက်တို့ပါတည်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တော၊ ထိုခုနစ်ယောက်တို့ ပည်း၊ ကေစ၊ အတ္ထသိသူတို့ပါနည်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူလတ်သော်၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မာသာကာရော၊ ပန်းသည်ဖြစ်သော၊ သုမနော၊ သုမနထည်းကောင်း၊ ကေသာဒုကော၊ ကေသာဒုကမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏောစ ဘာဒုကော၊ ဝုဏ္ဏမည်သော သူရင်းဌားထည်းကောင်း၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမည်သော၊ ဒေဝီစ၊ ဓိဗုယားထည်းကောင်း ဂေါပါလ မာတာ၊ ဂေါပါလမာတာမည်သော၊ ဒေဝီစ၊ ဓိဗုယားထည်းကောင်း။ သုဠိယာ၊ သုဠိယမည်သော၊ ဥပါသိကာစ ဥပါသိကာမလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏမည်သော၊ ဒါသိစ၊ ကျွန်မလည်းကောင်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေ သတ္တာ၊ ဤခုနစ်ဦးတို့ကား၊ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂသုခဝေဒနိယာ၊ မျက်မှောက်၌ကား ချမ်းသာကိုခံစားရကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သူတို့ပါတည်း၊ ဖုမေသံ၊ ဤသူတို့၏၊ ကိုယ်တို့စ၊ ကျေးဇူးစောခြင်းသည်ထည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌ကား၊ အာဟုဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ အပရေပိ၊ ဤမှတပါးသော သူတို့ကိုထည်း၊ အတိတေ၊ ရှေးအခါ၌ကား၊ မာနုသကေ ခေဝ၊ လူ၌ကိုသာဖြစ်သော၊ သရိဒ္ဓဇော ဟေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ တိဒ ယသဝဝနံ။ တာဝတိ သာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ သုယျတိနုခေါ်ကြားဘူးပါသတည်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ ပိန္ဒိတေဝ်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျကိ၊ ကြေဝ်ကြားဘူးပါ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကေစ၊ အတ္ထသိသူတို့နည်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ ။

ဂန္ဓဗ္ဗော၊ စောင်းတတ်သော၊ ဂုတ္တိလော စ၊ ဂုတ္တိလမည်ရာ လည်းကောင်း၊ သာမိနော၊ သာမိနမည်သော၊ ရာဇာစ၊ မင်း လည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမိမည်

သော၊ ဆာဇာစု၊ မင်းသည်းကောင်း၊ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတုမည်သော၊ ဆာဇာစု၊ စကြာမင်း ထည်းကောင်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော၊ ဖုမေဇနာ၊ ဤသူတို့ကို၊ သုယဉ္ဇနီ၊ ကြားဘူးပါကုန်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့ သ္ဘောက်ပြီး၍၊ မာနုဿကေန၊ လူဖြစ်သော၊ တေနေဝသရိရဒေဟေန၊ ထိုကိုယ်ဖြင့်ပင်၊ တိဒသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သုစိရံပိ၊ အလွန်ကြာမြင့်မှသည်း၊ ကဘံ၊ ပြုအပ်သော၊ သုကတဒုက္ခဒုံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုကို၊ သုယဉ္ဇတိ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သ္ဘောက်၏၊ ၊မဟာရေ၊ မင်းမြတ်၊ အတိတေ၊ လွန်ပြီးသော၊ အဒ္ဓါနေ၀ါ၊ ကာသန္ဒိုက်ထည်းဖြစ်စေ၊ ဝတ္ထုမာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနေ၀ါ၊ ကာသန္ဒိုက်သည်းဖြစ်သော၊ ဖုက္ကုန္ဒနာမဿ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ခါနေ၊ အလျှကို၊ ဒီယျမာနေ၊ ပေးလျှက်သော်၊ သကိံ ၀ါ၊ တကြိမ်ထည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခတ္တုံ ၀ါ၊ နှစ်ကြိမ်ထည်းကောင်း၊ တိက္ခတ္တုံ ၀ါ၊ သုံးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပထ၀ီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ပိတာ၊ တုန်ထ္ထပ်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သုတပုဗ္ဗံ ပန၊ ကြားဘူးပါ၏သော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နယိ၊ မကြားဘူးပါ၊ မေ၊ ဟုရားတပည့်တော်အား၊ အာ ဂမေ၊ ပါဒ္ဓိန္ဓတ်ရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ အဓိ ဂမော၊ အကျွန်အဓိဂမအဓိပ္ပါယ်အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိပါ၏၊ သ ဝနံ၊ ကြားနာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ထိက္ခေ ဗလံ၊ ထိကွေ့ဗလမ်းအားသည်၊ အတ္ထိ ရှိပါ၏၊ သုဿုသာ၊ ဆရာတို့ခြေခင်းနှိုက်ဝင်၍ထေးမြတ်စွာယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ပရိပုစ္ဆာ၊ မေးမြန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ အာစရိယူပါသနံ၊ ဆရာတို့ခြေခင်းနှိုက်ဝင်စင်းဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိပါ၏၊ မယာပိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်သည်း၊ ဖုက္ကုန္ဒနာမဿ၊ ဤမည်သောသူ၏ ခါနေ၊ အလျှကို၊ ဒီယျမာနေ၊ ပေးလျှထတ်သော်၊ သကိံ ၀ါ၊ တကြိမ်ထည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခတ္တုံ ၀ါ၊ နှစ်ကြိမ်ထည်းကောင်း၊ တိက္ခတ္တုံ ၀ါ၊ သုံးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပထ၀ီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ပိတာ၊ တုန်ထ္ထပ်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ၀ေဿန္တရ ရဿ၊ ၀ေ ပန်မည်သော၊ ဟုရား ၀ေ ဿ ဘာ ဿ ၊ မင်းမြတ်၏ ၊ ခါနုဝရိ၊ အလျှမြတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နသုတပုဗ္ဗံ ၊ မကြားစဘူးပါ၊ ၊ စ၊ သည်သာမဟုတ်သေး၊ ကာသပဿ ၊ ကာသပမည်တော်မူသော၊ ဘဂ၀တော၀ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သည်းကောင်း၊ သကျ ရေနိုနှ ၊ သာကျ ၀ံ သဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂ၀ တော၀ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သည်းကောင်း၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ဖွိုဒ္ဓ ၊ နှစ်ဆူကုန်သော

အကြောင်းကို၊ ဝိတိ၀ဏ္ဏာ၊လွန်သေကုန်သော၊ ဝသကောဋိယော၊ နှစ်ပေါင်း
ကုဋေတို့သည်၊ အတ္တိကဏ္ဍာ၊ လွန်သေကုန်ပြီ၊ တဏ္ဍပိ၊ ထိုဘုရား၊ နှစ်ဆုအ
ကြားနှိုက်သည်း၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍနာမသား၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏၊ ဒါနေ၊ အလှူကို၊
ဒိယျမာနေ၊ ပေးတော်မူသတ်သော်၊ သကိ ၀ါ၊ တကြိမ်သည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခ
ဏ္ဍုံ ၀ါ၊ နှစ်ကြိမ်သည်းကောင်း၊ တိက္ခဏ္ဍုံ ၀ါ၊ သုံးကြိမ် သည်းကောင်း၊
မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ပိတာ၊ တုန်လှုပ်သေ၏၊ ဗွာတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊
ဘုရား၊ တပည့်တော်အား၊ သ၀ဏ်၊ ကြားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဗွာတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသေ၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာ၀ဏ္ဍကေန၊ ထိမ္ဘ
သော်သော်၊ ဝိရိယေန၊ လုံးလဖြင့်၊ တာ၀ဏ္ဍကေန၊ ထိမ္ဘသော်သော်၊
ပရက္ကမေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီ သည်၊ နကမ္ပိတာ၊ မတုန်
လှုပ်ချေ၊ ဂုဏာဘာ၊ ဝေဘရိတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောဂုဏ်ဖြင့်အလွန်ပြည့်
နှက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောစေယျကိရိယ ဂုဏာဘာ၊ ဝေဘရိတာ၊ အလုံးစုံ၀င်
ကြယ်သော ကြီးယာအပေါင်းဟူသော ဂုဏ်၀နှင့်ပြည့်လျှမ်းထေ ရကား၊
ဓာ၊ ရေတုံ၊ သောင်ခြင်းငှါ၊ နဝိသဟန္တိ၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊
မြေကြီးသည်၊ စသကို၊ ရွှေ့ရှား၏၊ ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပ၀ေဓတိ၊ ယိမ်းယိုင်
၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ၊ ကဒုသ၊ ကျည်း၏၊ အတိ ဘာ၊ ဝေ ရိတ ၊ သ ၊
လွန်သော်နှင့်ကို့ဖြင့်ပြည့်လျှမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သကဒုသ၊ ကျည်း၏၊ နာဘိ
ယောစ၊ ချက်အရုံ့ကောင်းတို့သည်သည်းကောင်း၊ နေမိယောစ၊ အကွပ်သံ
ရွှေတို့သည်ရည်းကောင်း၊ ဖလကို့ ပွင့်လေကုန်၏၊ အကျောစ၊ ထင်ရှားသည်
လည်း၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ ကျိုး၏၊ ဝေ မောခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဂုဏာဘာ၊ ဝေ ရိတာ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသော၀နှင့်ပြည့်နှစ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောစေယျ
ကိရိယ ဂုဏာဘာ ဝေ ရိတာ။ အလုံးစုံ၀င်ကြယ်သော ကြီးယာအပေါင်းဟူ
သောဂုဏ်၀နှင့်ပြည့်လျှမ်းထေ ရကား၊ ဓာ ရေတုံ၊ သောင်ခြင်းငှါ၊ နဝိသ
ဟန္တိ၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ စသတို့၊ ရွှေ့ရှား၏
ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပ၀ေဓတိ၊ ယိမ်းယိုင်း၏၊ ဝါ ပန၊ တာနည်းသော်ကား၊
ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဂဂန်၊ ကောင်းကင်သည်၊ အနိ ဘ ထ ဝေ ဝ ဝ ဗ ဗ ၊ ဒိ
တိ၊ လေဟုတ်ရေဟုတ်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဥသ ဒ ဘ ထ ဘာ ဝ ရ ရ ရ ၊
ချားစွာသောရေလုံးရေခဲတို့ဖြင့်ပြည့်နှက်ရကား၊ အတိ ၀ါ ဝေ န ၊ အလွန်တိုက်
ခတ်သောလေကြမ်းဖြင့်ဖုန်းတက္ကာ၊ ထိခိုက်သောကြောင့်၊ ဒ ဒ တိ ၊ ချုံ၏၊
ရ ဝ တိ ၊ ပြည့်၏၊ ဂ ဒ ဂ ဒ ၊ ဃ တ ၊ ဂုဏ်ဂုဏ်ချုန်း၏ ဝ ေ မ ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ဂုဏာဘာ ဝ ရ ရ ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသော၀နှင့် အလွန်ပြည့်နှက်သည်

ဖြစ်၍၊ သန္ဓေသောစေ့ဆူကိုရိယဂုဏ ဘာရဘာရိတာ၊ အလုံးစုံစင်ကြယ်သောကြိယာအပေါင်းဟူသောဂုဏ်ဝန်ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းလေရကား၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငါ၊ နဝိသဟန္တိ မစွမ်းနိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ ပြေကြီးသည်၊ စသတိ၊ ရွှေရှား၏၊ ကမ္ဘာ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပဝေဓတိ၊ ယိမ်းထိုင်း၏၊ ဒါနုဝတ်ရည်ဟူသည်မှာ ဘာရဘာရိတာ၊ အလျှံ၏အစွမ်းအင်အားဟူသော ပြန့်ပွါးများပြားသောဝန်ကြီးဖြင့်ဘိစိုးပြည့်နှက်ထေရကား၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငါ၊ နဝိသဟန္တိ မစွမ်းနိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ ပြေကြီးသည်၊ စထတိ၊ ရွှေ့ရှား၏၊ ကမ္ဘာ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ပဝေဓတိ၊ ယိမ်းထိုင်း၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ဝေဿန္တရသား၊ ဝေဿန်မည်သော၊ ရဇော၊ မင်း၏၊ စိတ္တ၊ စိတ်သည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ မာနဝသေန၊ မာနအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိတက္ကဝသေန၊ ဝိတက်အစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အရတိဝသေန၊ မနှစ်သက်သည်အစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါနဝသေန၊ အလျှံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုတ်များလှစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိုယ်ပဝတ္တတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အနာဂတာ၊ မထာသေးကုန်သော၊ ယာစကာ၊ ဇနီးတောင်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ အာဂေ၊ ရှေ့ယူ၊ ထာ ကုန်ရာ၏၊ အာဂတာ၊ ရောက်ထိကုန်ပြီးသော၊ ယာစကာစ၊ ဇနီးတောင်းတို့သည်ထည်း၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ထတိတ္ထာ၊ ရကုန်၏၊ အတ္ထမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံ သမိတံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပတိမာနသံ၊ ရှေးရှုမြော်လင့်သောစိတ်သည်၊ ဌပိတံ၊ တည်ထားလေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဿန္တရသား၊ ဝေဿန်မည်သော၊ ရဇော၊ မင်းကြီး၏၊ သသတံ သမိတံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌ကပ်၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကတမေသု ဌာနေသု၊ အာဘယ် အရာတို့၌ကပ်၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ၊ ဒဠ္ဘေ ကြိုးနှံ့စွာ ဆုံးမခြင်းနှင့်ထည်း ကောင်း၊ သမေ၊ ညီညွတ်မျှတခြင်းနှင့်ထည်း ကောင်း၊ ခန္တိယံ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ထည်း ကောင်း၊ သံဝရေ၊ ဆုံးခြေ၊ စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ထည်း ကောင်း၊ ဟေ၊ အမြဲစောင့်သောသိတ္တနှင့်ထည်း ကောင်း၊ နိယေ၊

အခါအခါစောင့် သောသိသင့်ကိုက်ထည့်ကောင်း၊ အကောင်းအမျက်ချုပ်
တည်းခြင်းနှိုက်ထည့်ကောင်း၊ အပိတ်သာယံမည့်ခင်းဆဲခြင်းနှိုက်ထည့်
ကောင်း၊သင်္ဂေ၊ဖြောင့်ဖုန်သောဝစီ သစ္စာနှိုက်ထည့်ကောင်း၊သောစေယျ
ဖြူစင်ခြင်းနှိုက်ထည့်ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသသု၊ဆယ်ပါး၊ဂုဏ်သော၊ဌာ
နေသု၊အရာတို့နှိုက်၊မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ဌိတိ၊ ထား၊အပ်သည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဝေဿန္တရသား ဝေဿန်မည်သော၊ ရညော၊မင်းအား၊ကာမေသနာ၊
ကာမဂုဏ်နှိုက်တောင့်တခြင်း၊ကို၊ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ထေ၏၊ဘဝေသနာ၊ဘ
ဝကိုတောင့်တခြင်းသည်၊ ပဟိုဝသဒ္ဒါ၊ ဤပြိုမ်းလေ၏၊ ဤပြိုဟူစရိယေသနာ
ယော၀၊ ဖြောက်သော အကျင့် ကိုတောင့်တခြင်းနှိုက်သာ လျှင်၊ ဥဿုက္ကာ
ကြောင့်ကြခြင်းသို့၊အာသန္နော၊ ရောက်၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းဖြတ်၊ဝေဿန္တ
ရာသား၊ဝေဿန် မည်သော၊ရညော၊ မင်းအား၊ အတ္တရက္ခာ၊မိမိကိုယ်ကို
စောင့်ခြင်းကို၊ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်၏၊ပရရက္ခာယ၊ သူတပါးကို စောင့်ခြင်း
နှိုက်၊ကိ"တိ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ဣမေသတ္တာ၊ဤသူတို့သည်၊သမဂ္ဂါ၊ညီညွတ်
ကုန်သည်၊အသာ၊ ဖြစ်ပါ၊ကုန်အံ့နည်း၊ အာရောဂါ၊အနာကင်းကုန်သည်၊
အသာ၊ဖြစ်ပါ၊ကုန်အံ့နည်း၊ သဝနာ၊ဘေးရှိကုန်သည်၊ အသာ၊ဖြစ်ပါ၊ကုန်အံ့
နည်း၊ဒိဋ္ဌာယုကာ၊ အသက်ရှည်ကုန်သည်၊ အသာ၊ ဖြစ်ပါ၊ကုန်အံ့နည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဗလဝ"ယော၀၊မျှားရှာသောလျှင်၊ မာနသံ၊စိတ်ထား၊သည်။ မ္ဗ၀ဏ္ဏ
တိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းဖြတ်၊ဝ၊ထို့ပြင်၊ဒဒမာနော၊အလျှူပေးသော။
ဝေဿန္တရာ၊ ဝေဿန္တရာမည်သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဘ"ဒါနိ။ ထိုအလျှူ
ကို၊ဘ၀သမ္ပတ္တိ၊ဟူ၊လူနတ်စည်းစိမ်ကြောင့်၊နဒေတိ၊မလျှူချေ။ ဓနဟေ
တု၊ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊နဒေတိ၊ မလျှူချေ၊ ပဋိဒါနဟေတုယာ
တုံ့ပေးစေလိုခြင်း၊နဒေတိ၊မလျှူ၊ချေ၊ ဥပလာပဟေတု၊မျှားယောင်းလိုသော
ကြောင့်၊နဒေတိ၊ မလျှူချေ၊ ဝဏ္ဏဟေတု၊ အဆင်း လှစေလိုခြင်း၊ နဒေတိ၊မ
လျှူ၊ချေ၊သုခ၊ဟေတု၊ချမ်းသာစေလိုခြင်း၊နဒေတိ၊မလျှူချေ၊ဗလဟေတု၊အား၊ရှိ
စေလိုခြင်း၊နဒေတိ၊ မလျှူ၊ချေ၊ယာ၊သဟေတု၊ အခြံ"အရံကိုလိုသောကြောင့်၊နဒ
ဒေတိ၊မလျှူ၊ချေ၊ ပုဏ္ဏဟေတု၊ သားကိုလိုသောကြောင့်၊ နဒေတိ၊မလျှူချေ၊
ဓိတုဟေတု၊သမီးကိုလိုသောကြောင့်၊နဒေတိ၊မပေးလျှူ၊ချေ။ အထခေါ်၊စင်
စစ်သော်ကား၊သဗ္ဗညုဿ ဣဒ္ဓိ ဘာ၀ဿ၊သဗ္ဗညုဿ ဣဒ္ဓိ ဘာ၀ကို၏၊ဟောတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ဒေတိ၊ ပေးလျှူပေ၏၊သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊သဗ္ဗညု
တညာဏ်၏၊ကာရဏာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ဒေတိ၊ပေးလျှူပေ၏။ ဝေ
ရှုပမ၊ဤမျှလောက်သော၊ အတုသဝိပုလာနုဏ္ဍရေ၊အတုမဲ့ကင်းပြန့်ပွါးခြင်း

နှင့်လွန်းမင်းထွတ်မြတ်လှကုန်သော၊ ဒါနဝေ၊အလှူမြတ်တို့ကို၊ အခါသိ၊ ပေးလှူ၏။စ၊ထိုစကားမှန်၏၊ သဗ္ဗညုတ်၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ပေတ္တာ၊ရောက်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ ဗုဒ္ဓံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ကိ အဘာသိ၊အဘာလည်းဟူသော်ကား၊ ၊

ဝ ဇာလိ၊ဇာတိမင်းသားကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဇိန်၊ ကဏ္ဍာဇိန်မည်သော၊ဖိဘ၊သမီး၊ဟော်ကိုလည်းကောင်း၊ပတိဗ္ဗတ်၊လင်၏အလိုကိုဆိတတ်သော၊မဒ္ဒီဒေဝီ၊မဒ္ဒီဝေဒုဿားကိုလည်းကောင်း၊စဒေမာနော၊ပေးလှူလိုက်သော် ဗေ၊ဒိယာ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊ကာရဏာ၊ယေဝ၊အကြောင်းကြောင့်သာသျှင်၊နစိန္တေသိ၊ မလှူလိုခေးရေလိုသေးနှင့်ထင်ကြားဟိုးနှောင့်မကြောင့်ကြမကြီစည်ပေ၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ဟောတော်မူပြီ၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေဿန္တရော၊ဝေဿန္တရာမည်သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အဏ္ဏော၊ခေနေ၊အမျက်မထွက်သဖြင့်၊ ကောဓ၊အမျက်ဒေါသကို၊ ဖိနာတိ၊အောင်၏၊ အသာရ၊မကောင်းသောသူကို၊ သာရနာ၊ကောင်းစွာပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ဖိနာတိ၊အောင်၏၊ကဒရိယံ၊ဝန်တိုမိတ်ပင်စဉ်းလဲအာဇ်ကို၊ဒါနေန၊ပေးလှူသဖြင့်၊ ဖိနာတိ၊အောင်၏၊အလိနေ၊ပါဒိနံ၊မမှန်ချက်ယွင်းပြော ဆိုခြင်းကို၊ သစ္စေန၊သစ္စာဖြင့်ဖိနာတိ၊အောင်၏၊ သဗ္ဗံ၊အဝိုးရှိသော၊ အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို၊ ကုသလေန၊ကုသိုလ်ဖြင့်၊ဖိနာတိ၊အောင်၏။ ၊ဝေ၊ဤသို့လျှင်၊ဒဒမာနသော၊ပေးလှူသော၊ဓမ္မာနုဂတသတ္တိတရားသို့အစဉ်လိုက်သော၊ဓမ္မာသိ ယကသော၊တရားကိုသာတောင့်တသော တဿ၊ထိုဝေဿန္တရာမင်း၏၊ဒါနနိဿယနှစ်ထောင်ရိုရိယ ဝိပုလ ဝိမ္ဘါ ရေ။အလှူ၏ အကျိုးဆက်နှင့် အားကြီးသောဝိရိယ ဝတ္ထု၏ ပွါးစီးသောကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌ မဟာ ဝါတာ၊ရေကိုခံသောကိုးသိန်း ခြောက်သောင်းအတွင်ရှိသော အောက်ခံထေတို့သည်၊သဠေ ထန္တိ၊တုန်လှုပ်ကုန်၏။ သကိတံ သကိတံ၊ဖြည်းဖြည်း၊ သကိ သကိ၊ ဘကြိမ်ဘကြိမ်၊ အာကုဌာ ကုဌာ၊ လုံ့ထွေးလုံ့ထွေး၊ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ခတ်ကုန်၏။ ဩတ္ထရမန္တိ၊ အောက်သို့ညွှတ်ကုန်၏။ ဥန္နမန္တိ၊ အထက်သို့ပင့်ကုန်၏။ဝိနမန္တိ၊ဘေးသို့ပြန့်ကုန်၏။ဆိန္နပတ္တာ၊ကျိုးပြတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်လျက်၊ပါဒပါ၊သက်ကြီးဝင်းတို့သည်၊ ပပတန္တိ၊လဲကျကုန်၏။ဂုမ္ဗ ဂုမ္ဗံ၊ အခဲအခဲ၊ဝဏ္ဏဟာကာ၊ ဝိဃဋ်းတိပ်တို့သည်၊ ဂဂနေ၊ကောင်းကင်ရှိက်၊ သဒ္ဒါဝန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ဝေဘေသဠိတာ၊မြေနှင့်ပေါင်းဝိကုန်သော၊ ဝါတာ၊ထေတို့သည်၊ ဒါရုဏာ၊ ထန်ပြင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်

ကုန်၏၊ ဂဂန်၊ကောင်းကင်ကို၊ ဥတ္တိုင်တား၊ မှီပ်နှင်းကုန်ထွက်၊ ဝါတား၊ထေတို့သည်၊ ဝါယန္တိ၊လာကုန်၏၊ သဟ-သား၊ဆောဝ္ဘင်စွား၊ ဓမ္မမား၊လွှင့်မှတ်ထုတ်ပင့်ကုန်၏၏၊ မဟာဘိ-မား၊သည်းစွာကြောက်ဘွယ်ဖြစ်သော၊သဒ္ဒါအသံသည်၊ နိုဗ္ဗာ-ရတ်၊ပေါ်ထွက်လတ်၏၊ တေသုဝါ-တေသု၊ထိုထေတို့သည်၊ ကုဝိတေသု၊ လွှင့်မှတ်ကုန်လတ်သော်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊သကိုက်သကိုက်၊ ဖြည်းဖြည်း၊စလတိ၊တွေ့တ်၏၊ ဥဒကေ-ရေသည်၊စလိတေ၊ ထွပ်သော်၊မဏ္ဍကဗ္ဗပါ-ငါ-လိပ်တို့သည်၊ ခုဇ္ဇန္တိ၊ ချောက်ချား-ကုန်၏၊ ၊ယမကာယမကာ၊အဆိုင်အဆိုင်၊ ဗြိမယော၊လှိုင်းတို့သည်၊ ဒိသန္တိ၊ထင်ကုန်၏၊ စလစရာ-ရေ၌ကိ ကျက်စား-ကုန်သော၊ သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ တသန္တိ၊ထိတ်ထန့်ကုန်၏၊ စလဝိမိ-ရေလှိုင်း-ရေလုံ-သည်၊ ရုဂဒုဒ္ဒါ-အရေ-အရေ-ခဲ့ရှက်ထွက်၊ဝတ္ထုတို၊ စိ-လေ၏၊ ဝိမိနာ-ဒေါ-လှိုင်း-ခင်ထံသည်၊ ပဝတ္ထုတိ-ဖြစ်၏၊ ဟောရာ၊ ထန်ခြင်း-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓုဒ္ဓာ-ရေလုံ-ပြွက်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓဟန္တိ၊ ထကြွကုန်၏၊ ဗေဒေ-ဟာ-ရသော-ရေ-ပြုပ်ရေပန်း-ကို့သည်၊ ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာသဒ္ဒေ-ကြီ-စွာသော-အသံသည်၊ ဥဒ္ဓုရတိ-တက်၏၊ ဒိသာ-ဝိဒိသံ-ရှေ-ရှေ-အရပ်မှ-အထောင့်-အရပ်သို့၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ ဓောတိ-စိ ၏-ဥဒ္ဓ-သော တပဒ္ဓိ-သောတရခါ၊ ရေတက်-ကြောင့်သို့ ရှေ-ရှေ-ကုန်လွှက်၊ သလိလ-ဓာ-ရာ-ရေ-အရည်တို့သည်၊ သန္ဓန္တိ-စီ-ကုန်၏၊ အသုရာ-အသူရာ-တို့သည်၊ ဂရုဠာ-ဂဠုဒါ-တို့သည်၊ နာဂါ-နဂါ-တို့သည်-ယက္ခာ-ဘီ-သူ-တို့သည်၊ တသန္တိ-ထိတ်ထန့်ကုန်၏၊ ကိန္နု-ရော၊ အသိုလေနည်း၊ ကထံ-ခဲ့-ရော၊ ဆောယ်-ထေနည်း-သာ ဂရော-သမုဒ္ဒရာ-သည်၊ ဝိပရိ-ဝတ္ထုတိ-ဘောက်ပြန်ခဲ့-၏-တကား-ဆုတိ-ဤသို့ ဥဒ္ဓိ-ဒ္ဓန္တိ-ကြောက်ထန့်ကုန်၏၊ ဘိ-ယစ-ဝ-ကြောက်ထန့်သောစိတ်ရှိကုန်၍-ဂမနုပထံ၊ ပြေ-ရန်ခရီ-ကို-ဟော-ကြ-ဘွေ-ကုန်၏၊ ဓလ-ဓာ-ရေ-ရေ-အယဉ်သည်၊ ခုဘိ-တော-ထွပ်ချောက်ချား-သော်၊ လုဒ္ဓိ-တော-ကျိုက်ကျိုက်ဆူ-သော်၊ မဟာ-ဂ-ထ-ဝိ-ပြေ-ကြီ-သည်၊ သနဂါ-တောတောင်နှင့်တကွ၊ သသာ-ဂရာ-သမုဒ္ဒရာ-နှင့်တကွ၊ ပ-ကမ္ပတိ-ထွပ်-လေ-၏၊ ၊မဟာ-ပ-ထ-ဝိ-ယာ-ပြေ-ကြီ-သည်၊ ကမ္ပမာ-နာ-ယ-ထွပ်-လတ်-သော်၊ သိ-နေ-ရု-ဂိ-ရိ-ကူ-ဒု-သော-ထ-ခ-ရော-ခြင့်-ရှိ-ရ-သ-ကြ-ရ-ဘာ-ဏ်-တော-ခင်-ထွင့်-ကျောက်-ထွင့်-ဟူ-သ-ရှာ-သည်၊ ပ-ရိ-ဝ-ဏ္ဍ-တိ-ထ-ည်-၏-ဝိ-နု-မ-မာ-နော-ပ-ီ-အ-ခုံ-သော-ကြိ-ပ-ည-ဏ-ခ-ဏ-ခ-ဏ-ပ-ပ-ီ-ပ-ီ-သည်-ဟော-တ-ီ-ဖြစ်-၏-အ-တ-ိ-နု-ကု-ထ-ဗ-ီ-ဌ-ာ-ရ-ကော-ဏ-ဏ-ကု-ကု-ရ-မ-ီ-ဂ-ဂ-ီ-နော-ခြ-ခြ-ပါ-ခြ-ခြ-ခ-ေ-ခ-ေ-ခ-ေ

သော၊ယဇကွာ၊ဘီလူးတို့သည်၊ ရှုဒန်ကို၊ ငိုကြွေးကုန်၏၊ မဟောသဂွာ၊တန်းခိုး ကြိုးကုန်သော၊ယဇကွာ၊ဘီလူးတို့သည်၊ ဟသန်ကို၊ရေလိမ်ခွင်ကုန်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊မဟာတိ၊အားရှိသော၊ မဟာပုရိသော၊ကြီးသော ယောဂျားသည်၊ယောဂေနှ၊လုံးထဖြင့်၊ဥဒကသမ္ဗုဏ္ဏော၊ရေပြည့်လျှံသော အာကာသကဲ့သို့တဏှာ၊ရေ၊ ဆန့်ထည့်အပ်သော၊ ပရိယောဂေ၊ထမင်းအိုးကို၊ ဥဒ္ဓနဂဏေ၊ခုံလောက်သို့တင်လျှက်၊ ဟေဋ္ဌတော၊အောက်၌၊အဂ္ဂိ၊ဓိ၊သည်၊ ဇာဏမာနော၊တိုက်ခိုက်ခြင်းအစ်သော်၊ ပဌမ်တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပရိယောဂံ၊ထ မင်းအိုးကို၊ သန္တာပေတိ၊ပူလောင်စေ၏။ ပရိယောဂေါ၊ထမင်းအိုး၊သည်၊ သန္တတ္တော၊ ပူလောင်သော်၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ သန္တာပေတိ၊ပူလောင်စေ၏၊ ဥဒကံ၊ရေ၊သည်၊သန္တတ္တံ၊ပူထောင်သော်၊ တဏှာ၊ရယ်၊ဆန့်ကို၊သန္တာပေတိ၊ ပူထောင်စေ၏၊ တဏှာ၊ရယ်၊ဆန့်သည်၊ သန္တတ္တံ၊ပူထောင်သော်၊ ဥမ္မဂ္ဂကို၊ ပေါ်ထောပေါ်၏၊နိုရဏ္ဍကို၊မြှုပ်၏၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏကဇာတံ၊ရေတွေ့ကြုံဖြစ်သည်၊ဟော ကို၊ဖြစ်၏၊ဖေထမာလိ၊ရေမြှုပ်သည်၊ဥတ္တာရတိ၊တက်လာ၏။ ။မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေဝမေဝေါ၊ ဤအဘူသာသျှင်၊ဝေသဿရော၊ ဝေသဿရာ မင်းသည်၊ ထောကေ၊ထောကန်ဂ်ိ၊ ခဏ၏ ၊စွန့်နိုင်ခဲသော၊ယဇ်၊အကြင်သား မယား၊စသည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုသား၊မယား၊စသည်ကို၊စဇိ၊စွန့်ပယ်၏ ခဏ၏ ၊စွန့်နိုင်ခဲသော၊ တံ၊ထိုသား၊မယား၊စသည်ကို၊ စဇန္တသ၊စွန့်တော်မူ သော၊တသ၊ထိုဝေသ ဿရာမင်း၏၊ဒါနသ၊အလှူ၏၊သဘာဝနိသ ဿနေ သဘာဝဖြစ်သော အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ဟေဋ္ဌမဟာဝါတာ၊အောက်နိုက် တည်သောသေအထသည်၊ ဝါရေတု၊တည်ခြင်းငှါ၊နဝိသဟန္တာ၊မစွမ်း နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ပရိကမ္မ်ိ သု၊တုန်ထွပ်ကုန်၏၊မဟာဝါတော သု၊ ထေအထတို့ သည်၊ကမ္ဘိ၊တော သု၊ တုန်ထွပ်ကုန်သော်၊ ဥဒကံ၊ရေ၊အတုသည်၊ ကမ္ဘိ၊တုန် ထွပ်၏၊ ဥဒ၊ကံ၊ရေ၊သည်၊ကမ္ဘိ၊တော၊တုန်ထွပ်သော်၊ မဟာပထဝီ၊မြေကြီး သည်၊ကမ္ဘိ၊တုန်ထွပ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တဒါ၊ထိုအခါ နိုက်၊ဝါတာ၊သေ၊ရင်း၊ဥဒကဋ္ဌ၊ရေ၊ရင်း၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီး၊ရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ၊တယော၊ ဤသုံ်းပါး၊တို့သည်၊မဟာဒါနနိ ဿ ဿနေ၊အလှူ၏အကျိုး ဆက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဝုလဟထဝီ၊ရေယောနှ၊ ပြန့်ပွားသော၊အပ်ပမ်းလုံ့ လကြောင့်လည်းကောင်း၊ကေမနာ၊ဝိယ ။ စိတ်တူကုန်သကဲ့သို့၊အဟောသုံ် ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေဿန္တရသ ။ ဝေ ဿန္တရာမည် သော၊ရဇော၊မင်း၏၊မဟာဒါနာ ဿ ဘာ ဝေါ ယ ။ ၊ အလှူမြတ်၏တန်းခိုး၊အာ နုဘော်ကဲ့သို့သော၊ ဤမြေ၊သာ၊ဤနှင့်တူသော၊ ဧကည်သ၊တပါး၊သာသည်၏၊

ဒါနနှုတ်ထားတော်၊ ဒါနရဲ့ အာနိသင်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိ-သာ၊ မြေနီကိုး၊ဗဟုဝိဓာ၊ များစွာကုန်သော၊ မဏိယော၊ ပတ္တမြားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇနီ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ မုဆွန်နီ-လာ-နီ-လာ-လည်း-ကောင်း၊ မဟာနီ-ထော-နီ-လာ-ကြီး-လည်း-ကောင်း၊ ဖောတိရသော၊ ဖောတိရသ်-ကျောက်-ထည်း-ကောင်း၊ ဝေဠုရိယော၊ ကျောက်စိမ်း ထည်း-ကောင်း၊ ဥမ္မာဝုဇ္ဇော၊ ပတ္တမြားညို ထည်း-ကောင်း၊ သိရိသဝုဇ္ဇော၊ စိန်ဖြူ-ထည်း-ကောင်း၊ မနောဟာရော၊ မနော်ဟာရ-ပတ္တမြား-လည်း-ကောင်း၊ သုဂန္ဓိကန္တော၊ သုဂန္ဓိယာ-ကန်-ကျောက်-လည်း-ကောင်း၊ စန္ဒကန္တော၊ စန္ဒကန်-ကျောက် လည်း-ကောင်း၊ ဝဇိရော၊ ဝဇိ-ရေ-စိန်-ထည်း-ကောင်း၊ ခဇ္ဇောပနကော၊ ခဇ္ဇောပနက-ကျောက်-ထည်း-ကောင်း၊ ဟသိတ-ရာ-ဝေါ ရတနာ-ကျောက် ထည်း-ကောင်း၊ ဃောဏိတ-ကော်၊ ပတ္တမြား-နီ ထည်း-ကောင်း၊ မသာ-ရ-ဂလ္လော၊ ပတ္တမြား-ပြောက်-ထည်း-ကောင်း၊ ဖုတ်၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဧတေ-သ-ဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ-တို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်-မြောက်၍၊ စက္ကဝတ္တိ-မင်း-၏ ပတ္တမြားကို၊ အဂ္ဂ-ံ၊ အမြတ်ဟု၊ အက္ခာယတိ ဆိုအပ်၏။ ၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ စက္ကဝတ္တိ-မင်း-၏ ပတ္တမြားသည်၊ သမန္တာ၊ ထက်-ဝန်း-ကျင်-၌ ယောဇနာ၊ ယူဇနာ-တိုင်-တိုင်၊ ဩဘာ-သေ-တိ၊ ထွန်း-ပ-၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဧ-ဝ-မေ-ဝ-ခေါ၊ ဤ-အ-တူ-သာ-ရှင်-မဟိ-သာ၊ မြေ-ပေါ်-၌၊ ယံ-ကိ-ဉ္စိ၊ အလုံးစုံ-သော၊ ဒါနံ၊ အလှူ-သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ-၏၊ အဝိ၊ ထိုသို့ရှိ-သေ-၏ ထည်း-အ-သ-မိ-သ-ဒါနံ၊ အ-သ-မိ-သ-အ-လှူ-သည်၊ ပ-ဝ-ဒ-မ်း-မြတ်-၏၊ သဗ္ဗံ၊ အ-လုံး-စုံ-သော၊ တံ၊ ထိုအလှူ-ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်-၍၊ ဝေ-သ-ဿ-ဝ-သ-သ၊ ဝေ-သ-ဿ-ဏ-မ-ည်-သော၊ ဝ-ဠ-ဝ-ဿ-မင်း-၏၊ မဟာ-ဒါနံ၊ အလှူ-တော်-ကို၊ အဂ္ဂ-ံ၊ အမြတ်-ဆုံ-ဟု၊ အက္ခာ-ယ-တိ၊ ဆိုအပ်-ပေ-၏။ ၊ ဝေ-သ-ဿ-ဝ-ဿ-သ၊ ဝေ-သ-ဿ-ဏ-မင်း-၏၊ မဟာ-ဒါ-နေ၊ အ-လှူ-ကြီး-ကို၊ ဒီ-ယ-မာ-နေ၊ ပေး-လှူ-သ-တ်-သော်-၊ သ-ဗ္ဗ-ဂ-ဗ္ဗ-ဂ-ဲ၊ ခုနှစ်-ကြိမ်-၊ မဟာ-ပ-ထ-ဝိ-မြေ-ကြီ-သည်၊ ကမ္ပိ-တာ၊ တ-ရ-ပ်-ထ-ေ-၏။ ဖုတ်၊ ဤ-သို့-အာ-ဟာ-ပိန်-တော်-မ-၏။ ၊ ဘန္တေ-နာ-ဂ-သေ-နာ-ဂ-သိ-ရ်-ယ်-ကော်-အ-ရှင်-ဘု-ရား၊ ဗုဒ္ဓါ-ဘု-ရား-ရှင်-တို့-၏ ဂုဏော၊ ဂုဏ်-ကျေး-ဇူး-တော်-သည်၊ အ-ဇ-ဗ-ဗ-ပ-ဲ-မ-ဖြစ်-ဘူး-မ-ြ-ဖ-ြ-စ်-ဖ-ွ-ယ-ေ-ကာ-ား-ယ-ေ-ား-အ-ကြ-ာ-င့-ဲ ကြာ-င့-ဲ၊ တ-ထာ-ဂ-တော၊ မြတ်-စွာ-ဘု-ရား-သည်၊ ဗောဓိ-သ-တ္တ-ာ-သ-မာ-နော-ား၊ ဘု-ရား-ထော-င်-း-သာ-ဖြစ်-သ-ျှ-ကိ-ား၊ ထော-ာ-ကေ-ား၊ ထော-ာ-ကန-ှ-ိ-ကိ-ား၊ အ-သ-မော-ား၊ သ-မ-တ-ူ-တ-န-ှ-ိ-သော-ား၊ ဧ-ဝ-ံ-ခ-ဏ-ေ-ား-ဤ-မ-ျှ-သ-ည-ား-ခ-ံ-ရ-ှ-ိ-ပ-ေ-၏-တ-ကာ-ား၊ ဧ-ဝ-ံ-စ-ိ-တ-ော-ား-ဤ-သ-ို့-စ-ိ-တ-်-ရ-ှ-ိ

တော်မူပေ၏တကား၊ ဧဝံအဓိမုတ္တိ၊ ဤသို့အာသာသဆန္ဒရှိပေ၏ တကား၊ ဧဝံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့အလိုတော်ရှိပေ၏တကား၊ ၊ဘဏ္ဍနာဝသေန၊နာဝသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဗောဓိသတ္တာနံ ဘုရားထောင်းတို့၏၊ ပရိတ္တမော၊ အလွမ်းလုံ့ထကို၊ဒဏ္ဍာဝိတောဝ၊ထင်းရှာပြေပြီ၊ ဖိနာနံ၊ဘုရားရှင်တို့၏ပါ ရမီစ၊ပါရမီကိုလည်း၊ ဘိယျော၊အလွန်၊ ဩဘာသိတာ၊ထွန်းလင်းစေပြီ၊ စရိယ၊စရိယသုံးပါးကို၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊စရိတောပိ၊ကျွင်ဆဲသည်းဖြစ် ပေသော၊ တထာဂတသဒ္ဒ၊ဘုရားရှင်၏ သဒ္ဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ထောကနှိုက်၊ သေဋ္ဌဘာဝေါ၊ ဖြက်သည်အဖြစ်ကို၊ အနုဒသိ တော၊ ကောင်းကောင်းကြီးပြအပ်ပြီ၊ ၊ဘဏ္ဍနာဝသေန၊နာဝသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဝ၊ကောင်းပေစွ၊ ဖိနသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသ နာတော်ကို၊ထောမိတံ၊ပြီးကျူးဆပ်ပြီ၊ဖိနပါဒေ၊ဖြတ်စွာဘုရားပါရမီတော် ကို၊ဩဘာသိတာ၊တောက်ထွန်းစေအပ်ပြီ၊ ကိုယ်ထိုယာနံ၊ကိုယ်ထိုဘို့၏၊ဝါဒဂဏ္ဍို၊ ဝါဒဟူသောအဖုအထစ်ကို၊ဆိန္နော၊ဖြတ်အပ်ပေပြီ၊ ပရပ္ပဝါဒကုမ္ဘာ၊သူတ ပါးစွပ်ရွဲသော၊ဝါဒဟူသောအိုးကို၊ ဘိန္နာ၊ခွဲအပ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာယနံ၊ငြိမ်းတော့ယ် ကို၊သမ္ပာလဒ္ဓံ၊ကောင်းကောင်းရလတ်ပြီ၊ဂဏိဝရပဝရ၏ကိုဏ်းမှူးကိုဏ်းအုပ် တို့ဆက်ဖြတ်ထားပမ၊သောအရှင်ဘုရား၊ဝေမေတံ၊ ဤအတိုင်းဟုတ်ပါပေ၏၊ ယထာ၊အရှင်ဆိုတိုင်းပင်၊သမ္ဘိုဿာမ၊ဝန်ခံပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့အဝေါ စ၊ထျှောက်ပေ၏၊ ၊စတုတ္ထိ၊လေးခုတို့ဏ်ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပထဝိ၊ စ,လန ပဌာ၊ မြေထွက်ခြင်း ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၉၁-သိဝိရညောစကွေဒါနပညာ

ဘဏ္ဍနာဝသေန၊နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘုရား၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ဧဝ၊ဤသို့၊ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ကိံ ဘဏထ၊အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းမြတ်သည်၊ ယာစကဿ၊ တောင်းခံသောသောဝုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနှိ၊မျက်လုံးတို့ကို၊ဒိန္နာနိ၊လှူအပ်ကုန် ၏၊အန္ဓဿ၊ကန်းသည်၊သတော၊ဖြစ်ပါလျက်၊ ဝုန၊ထဘာန်၊ဒိဗ္ဗစက္ခုနှိ၊နတ် မျက်လုံးတို့သည်၊ဥပ္ပန္နာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန် ၏၊တေပိ ပစနံ၊ ဤစကားသည်လည်း၊ သကသဒ္ဒံ၊အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်၏၊ သနိဂ္ဂဟံ၊နှိပ်ဘွယ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊သ,ဒေါသံ၊ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်၏ဟောတု

သရဏ္ဍာတော၊အကြောင်းကိုပယ်ဖြတ်ဆင်သော်၊အဟေတုဆို၊အကြောင်း
ခံ့သသော်။ အဝတ္ထုမြဲ၊ဗိုရာမရှိလတ်သော်၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုသားနတ်မျက်လုံး၏
ဥပါဒေါ၊ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုဏော၊သုတ္တာန်ပါဠိတော်
နှင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊တဏ္ဍေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်သုရား၊သိဝိရာဇေန၊သိဝိမင်းသည်၊ယာစကဿ၊တောင်းခံလာသော
ပုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ယဒိဒိန္နာနိ၊ အကယ်၍ လှူကုန်အုံ့၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဝုန၊တာဘန်၊ဒိဋ္ဌစက္ခုနိ။ နတ်မျက်လုံးတို့သည်၊
ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏။တံ၊ထိုစကားသည်၊ ဓိဗ္ဗာ၊မျှားကဲ့ရာ၏။ ။ဒိဋ္ဌစက္ခုနိ၊ နတ်မျက်လုံး
တို့သည်၊ ယဒိဥပ္ပန္နာနိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အုံ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်
ကား၊ သိဝိရာဇေန။ သိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊ တောင်းခံ လာသော
ပုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဒိန္နာနိ၊လှူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ထိုစကားသည်၊ ဓိဗ္ဗာ၊မျှား
ကဲ့ရာ၏။ ဆယံဝိပဠော၊ ဤပြဿနာ သည်လည်း။ ဥဘတော ကောဋိကော၊
အစွန်းနှစ်ဘက် ထွက်၏။ ဂဏ္ဍိကောဝိ၊ ဒေဝဒတ်ထစ်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတရော၊
အလွန်ဗုထစ်၏၊ဝေဠုတောဝိ၊ထွေးလုံ့ရစ်ပတ်သည်ထက်လည်း၊ ဝေဠုတ
ရော၊ အလွန်ထွေးလုံ့ ရစ်ပတ်၏။ ဂဟာဏ တောဝိ၊ အရှုတ်ထက်လည်း၊
ဂဟာဏတရော၊အလွန်ရှုတ်၏၊သောတဝါ၊အယဉ်သို့လည်း၊ အနုပ္ပဇ္ဇော၊
ရောက်၏။ တတ္ထ၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းဌ၊ ဓိဗ္ဗာယနာယ၊ ပြိမ်းစေခြင်းငှါ၊
ပရေ့ဝါဒါနံ၊သူတပါးအယူတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊အလိုကို၊
အတိဇနေတိ၊ရှေးရှုဖြစ်စေပါလော၊ ဣတိ။ဤသို့၊ အာဟ၊ ဣသိ၊ ဝေ
ဏ္ဍိ၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊
တောင်းခံလာသောပုဏ္ဏားအား၊စက္ခုနိ၊မျက်လုံးတို့ကို၊ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်
၏၊တတ္ထ၊ ထိုသို့လှူရာ၌ကား၊ဝိမတိ၊ဘေးကင်းပြီးသောစိတ်ကို၊မာဥ္ဇပါဒေတိ
မဖြစ်သေသင့်၊ဝုန၊တာဘန်၊ ဒိဗ္ဗာနိစစက္ခုနိ။ နတ်မျက်လုံးတို့ သည်လည်း၊
ဥပ္ပန္နာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတ္ထပိ၊ထိုစကားနှင့်ကဆည်း၊ဝိမတိ၊ယုံမှားခြင်းကို၊
နဇနေတိ၊ မဖြစ်သေသင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိန္ဒတော်မူ၏။ ၊ဆဏ္ဍေ
နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ အပိ၊ မေးလျှောက်ပါဦး
အုံ့၊ ဟေတုသရဏ္ဍာတော၊ အကြောင်းကို ပယ်ဖျက်သော်၊ အဟေတုဆို၊
အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အဝတ္ထုဆို၊ ဗိုရာမရှိဘဲ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခု၊ နတ်မျက်လုံး

သည်၊ ဥပဓိတို့ခေါ်ဖြစ်လေသလော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို
၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နတ်၊မဖြစ်နိုင်ပေ၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ဘာကြောင့်အရှင်ဘုရား၊ ပန်းမေးလျှောက်ပါဦးဆုံ၊ ကြွေ၊ ဤအရာ၌ကြ
ကာရတော်။ အာကြောင်းသည်၊ ကို၊ အဘယ်နည်း၊ ယောနကာရ ထောနအ
ကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဟေတု သမုဋ္ဌာတော၊ အကြောင်းကို ပယ်ဖျက်
သော်၊ အဟေတုတို့၊ အကြောင်းမရှိတဲ့၊ အဝတ္ထု၊တို့၊ ဒိဋ္ဌိရာမရှိ၊ ဒိဋ္ဌ
စရိုက်ကို၊နတ်ဖျက်လိုသည်၊ဥပဓိတို့ဖြစ်လေသလော၊ မှတ်၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊
ဘုရား၊ရှင်ဦးစွာ၊ ကာရဏောနအကြောင်းဖြင့်၊ မ၊တုရားတပည့်တော်ကို၊
သည်ဘုရားပေတို့၊သိစေပါသော၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုသော်၊ မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊သောကေ၊သောကနှိုက်၊ယေန၊အကြင်သစ္စာဖြင့်၊ သစ္စဝါဒိ
နော၊သစ္စာဆိုသူတို့သည်၊သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်
၏၊တံသစ္စံ နာမ၊ထိုသစ္စာမည်သည်၊ အတ္ထိကိ ပန၊ ရှိထေသလော၊ မှတ်၊
ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သောကေ၊သောကဠ
သစ္စံ နာမ၊သစ္စာမည်သည်၊အာမအာတ္ထိ၊ကြောင့်ရှိ၏၊ထန္တေနာဂသေန၊နာဂ
ထိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။သစ္စဝါဒိနော၊ သစ္စာဆိုသူတို့သည်၊ သစ္စကိရိ
ယံ၊သစ္စာပြုခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊သစ္စေန၊သစ္စာဖြင့်၊ဒေဝ၊ရိုစမ်းကို၊ ဝသာ
ပေန္တိ၊ရွာစေကုန်၏၊အဂ္ဂိ၊မီးကို၊နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ငြိမ်းစေကုန်၏၊ဝိသံ၊အဆိပ်ကို
ပဋိဟနန္တိ။ပယ်ကုန်၏၊အညံဝိ၊တပါး၊သည်းဖြစ်သော၊ဝိဝိဓ၊များစွာသော
ကတ္တေဇ၊ပြုတတ်ရာကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊မှတ်၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ လျှောက်
ထေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ယဒ္ဓတိ၊သင့်
လျော်၏၊ပယဒ္ဓတိ၊အပြားအားဖြင့်သင့်လျော်၏၊သမေတိ၊ညီညွတ်၏၊ သိဝိ
ရာဇ သ၊သိဝိမင်းကြီးအား၊သစ္စာဗလေန၊သစ္စာအစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌစရိယ်နှိုးနတ်
ဖျက်လိုတို့သည်၊ ဥပဓိနာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မှတ်၊ ဤစကား၊သည်၊ ယဒ္ဓတိ၊သင့်
လျော်၏တကား၊ပယဒ္ဓတိ၊အပြားအားဖြင့်သင့်လျော်၏တကား၊ သမေတိ၊
ညီညွတ်၏တကား၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သစ္စဗလေန။ သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊
အဝတ္ထုမှ၊ဒိဋ္ဌိရာမရှိတဲ့၊ ဒိဋ္ဌစရိယ်၊နတ်ဖျက်လိုသည်၊ ဥပဓိတို့ဖြစ်သော်၊
ဟတ္ထ၊ထုနတ်ဖျက်လိုးဖြစ်ရာ၌ကို၊ဒိဋ္ဌစရိယ၊သာ၊နတ်ဖျက်လိုး၏၊ ဥပါဒါယ
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊သစ္စံ ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်ဟု၊ ဝတ္ထု၊ ဒိဋ္ဌိရာသည်၊ ဘဝတိ
ဖြစ်၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ယောကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊သစ္စံ၊သစ္စာကို၊အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊

ကြီ၊ အနုဂါယန္တိ၊ အဘာယသိုသိဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာမေဃော၊ ရိုးသားကြီး သည်၊ ပ၀သတဲ့၊ ရှေးစေသတည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ တော်သီ၊ ထိုသစ္စာဆိုသူတို့၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂိတေန၊ သိဆိုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တဏှ၊ မဟာမေဃော၊ ရိုးသားကြီးသည်၊ ပ၀သတဲ့၊ ရှေ့၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဂ္ဂိ၊ မေးဦးနော်၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာ မေဃော၊ ရိုးသားကြီးသည်၊ ပ၀သတဲ့၊ ရှေ့၏၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ရှိက် သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သန္ဓိစိတော၊ ရုဝေးလျှက်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိ ထေသထော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ မဟုတ်ပါ၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုကောင်းကင်ရှိက်၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ မေ ဃသား၊ ရိုးသား၏၊ ပ၀သနာဟု၊ ရှေ့ခြင်းငှါ၊ သစ္စံ ယော ၀၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက် ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တသ ထိုနက်မျက်လုံးဖြစ်ခြင်း၏၊ ပကတိဟေတု၊ ပတတိအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုသား၊ နတ်မျက်စိ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ ဤအရာရှိက်၊ သစ္စံ ယော ၀၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဗိုရာသည်၊ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယေကေစိ သတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂါ ယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ ကိ၊ အနုဂါယန္တိ၊ အဘာယသိုသိဆိုကုန်သနည်း၊ ဧ၀ံ ဘဝေ ပရမတ္ထလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင် ထိန်လင်းသော မီးပုံကြီး သည်၊ ဟရိနိ၀ဏ္ဏတု၊ ပြိမ်းစေသား၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ တော်သီ၊ ထိုသူတို့၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂိတေန၊ သိဆိုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တဏှ၊ ဧ၀ံ ဘဝေ ပရမတ္ထလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင်ထိန်လင်းသော၊ မီးပုံကြီးသည်၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပဓိနိ၀ဏ္ဏတိ၊ ပြိမ်.စဲလေ၏၊ မဟာရာ ဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဂ္ဂိ၊ မေးဦးနော်၊ တတ္ထ ဧ၀ံ ဘဝေ ပရမတ္ထလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ထို တောက်လောင်ထိန်လင်းသောမီးပုံကြီးနှင်း၊ ဟေတု၊ ပြိမ်းခြင်းအကြောင်း သည်၊ သန္ဓိစိတော၊ ရုဝေးလျှက်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ယေနဟေ တုနာ အကြင်အကြောင်းဖြင့် ဧ၀ံ ဘဝေ ပရမတ္ထလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင် ထိန်လင်းသောမီးပုံကြီး သည်၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပဓိနိ၀ဏ္ဏတိ၊ ပြိမ်း၏၊ ဟေတု၊ ပကတိအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ ထိုသို့မရှိပါ၊ ဘဏ္ဍ၊ ထို

ဗီးပြိုင်းရာန္ဓိက်၊ တ သ ဇလိတ မဟာအဂ္ဂိကဗ္ဗသ၊ ထိုတောက်လောင် သောမီးပုံကြီး၏ခရေးနှုခရေခြင်းဖြင့်ပဋိနိဝတ္ထနာယ၊ ပြိုင်းခြင်းငှါ၊ သစ္စံ ယော၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဒီဃာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ ဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေ ခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ တ သ၊ နတ်မျက်လုံးဖြစ်ခြင်း၏၊ ပကတိဟောတု၊ ပကတိအ ကြောင်းသည်နှင့်ထို၊ မဂ္ဂ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု သ၊ နတ်မျက်လုံး၏ဥပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ တဿ၊ ထိုအရာ၌ကား၊ သစ္စံ ယော၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဒီဃာသည်၊ ဘ ဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အ နုဝါ ယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ ကိံ အနုဝါ ယန္တိ၊ အဘယ်သို့သိဆိုကုန်သနည်း။ ဟ ထ ဟ ဟ ထ ဟ ထ ဟ ထ

သစ္စ ်ယော၀ ၊ သစ္စါသည်ပင်လျှင် ၊ ဟောကုန်းအကြောင်းသည်၊ ဘ၀တို၊ ဖြစ်၏၊ ဆုတ်၊ ၍သို့၊ အ၀ေါ၀စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတုန်ရှိ ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနှစ်ဝ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို သည်း ၊ ဝဋ္ဌဒေါယ ၊ ထိုး ထွင်း၍ သိခြင်းငါ၊ အည့ ်တပါးသော ၊ ဝဏ္ဏ ၊ ဗြိုရာသည် ၊ နတ္ထိ မရှိပေ ၊ သစ္စ ် ၊ သစ္စာကို ၊ ဝဏ္ဏ ် ၊ ဝဏ္ဏ ၊ ကို ၊ ကရိတ္စာ ၊ ပြု၍ ၊ စက္ခာရိ ၊ လေးပါးကုန်သော ၊ အရိယသစ္စာနှ ် ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို ၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ ၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်၏ ၊ ဆုတ် ၊ ၍သို့မိန့်တော်မူပြီး၎ ။ မ ။ ဘုရား ၊ မင်းမြတ် ၊ စိနုဝိ သယော ၊ ဗိန္ဒတိုင်း ရှိက ် ၊ စိနုရာဇ ၊ စိန့်မင်းသည် ၊ အတ္ထိ ၊ ရှိ ၏ ၊ သော ၊ ထိုစိန့်မင်းသည် ၊ မဟာ သမုဒ္ဒေ ၊ မဟာသမုद्दရာနှစ်ဝ ၊ ကိုဋ္ဌိတုကာမော ၊ ရေ၌သဘာ၀ ကစားလို ထတ်သော် ၊ စတု မာသေ စတုမာသေ ၊ လေးလ လေးလတို့ ၊ ပတ်လုံး ၊ သစ္စကီရိယ ် ၊ သစ္စာပြုခြင်းအမှုကို ၊ ကတ္တာ ၊ ပြု၍ ၊ ရထေန ၊ ရထားနှင့် ၊ သဟ ၊ တက္ခ ၊ အနွေ့ ၊ မဟာသမုद्दရာ ၊ မဟာသမုद्दရာအတွင်းနှိုက် ၊ ယော ဇနံ ၊ တယူ ဇနာ ၊ တိုင်တိုင် ၊ ပဝိသိတ္တာ ၊ ၀င်လေ ၏ ၊ တ သ ရထသိ ၊ ထိုရထားဦး ၏ ၊ ဝုရတော ၊ ရှေ့မှ ၊ မဟာ ၀ါရိက္ခ ၊ ရေလုံးကြီးသည် ၊ ပဋိက္ခမတိ ၊ ဘဲလေ ၏ ၊ နိက္ခန္တာ ၊ ထွက်သော်ကား ၊ ဩ ၊ ရေတိ ၊ ဝယ် ရှိ ၏ ၊ ။ ။ ။

ပဒအမည်ဟာဇုဗ္ဗသမဟာသမုဒ္ဒေဟိ၊ နိဂုံးသူ ဇနပုန် သူတို့နှင့်တကွသော အမတ်မင်းခစားစစ်သည်ဗိုလ်ပါအမတ်ကြီးတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတောဟု ခြံရံထက်၊ နဝ သယိသသမ္ဘုဇ္ဇွန်ရောဘစ်တို့ဖြင့်ပြည့်လျှံသော၊ သမတိတ္ထိကတ်ကမ်းနှင့်အ ညီအမျှ၊သမ္ဘရိတ်ပြည့်သော၊ ပဠုယောဇနေ သတာယာမ်အထွားယူဇနာ ငါးရာရှိသော၊ယောဇနပုထုယ်၊တယူဇနာအပြန့်ရှိသော၊ဂင်္ဂါနဒီ၊ဂင်္ဂါမြစ် သို့၊သန္ဓမာနုံ၊စီးသွားသည်ကို၊ ဒီသွား၊မြင်၍၊အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို၊ဥပေါ ဣတိ သို့၊အာဟ၊ဆိုလတ်၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုလတ်သနည်း၊ဘဏေ၊ အ မတ်တို့၊ယောဟ၊အကြင်သူသည်၊ဟေမဝတာဂင်္ဂါ၊ဣဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ပဒိသော တံ၊ ရေဆန်ရေညာသို့၊ သန္ဓာယေတု၊ စီးပြန်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေယ၊ စွမ်း နိုင်သော၊ ကောစိ၊တရုံတဦးသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဟုတိ၊ ဣတိ သို့။အာဟ၊မေးတော်မူ၏၊ ၊အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်း ကြီး၊ ဒုက္ခရံ၊ခဲခက်လှပေ၏၊ ဟုတိ၊ ဣတိ သို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ ယေဝဂင်္ဂါကူးထေ၊ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနှီးပင်ဝဋ်တာ၊ရင်နေသော၊ဗဟု မတိနာမ၊ဗဟုမတိမည်သော၊ ဂဏ္ဍိကာ၊ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ရညာ၊မင်း ကြီးသည်၊ မဟာဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ ပဒိသောတံ၊ရေအယဉ်ကို၊သန္ဓာ ယေတု၊တည့်စေခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာနုခေါ၊စွမ်းနိုင်ဆုံးလော၊ဟုတိ၊ဥပေါ ဣတိ သို့၊ဝုတ္တံ ကိဉ္စာ၊ဆိုသတတ်၊ ဟုတိ၊ဣတိ သို့၊ အသ္သောသိ၊ကြားလေ၏၊သာ၊ထိုပြည့်တန် ဆာမသည်၊ဥပေါ ဣတိ သို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ အဟံဟိ ၊ငါသည်ကား၊ပါဠိလိပုတ္တော၊ပါဠိလိပုတ်မည်သော၊နဂရေ၊မြို့တော် နှီးဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမတည်း၊ ရူပူပဇီဝိနီ၊အဆင်းကိုမှီ၍အသက် မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓမဇီဝိကာ၊ အယုတ်ဆုံးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ သောမိန်းမပေတည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ မမ၊ငါ၏၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ပသဿတု၊မြင်ပါစေ၊ ဟုတိ၊ဣတိ သို့၊အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ၊အထ၊ထိုယခုဆိုပြီးမှ၊သာ၊ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊သစ္စကိ ရိယံ၊သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြုလေ၏၊ တဿာ၊ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏၊ သစ္စကိရိယာယ၊သစ္စာပြုခြင်းနှင့်၊ သဟ၊တပြိုင်နက်၊ ခဏေန၊တခဏခြင်း ဖြင့်၊ သာမဟာဂင်္ဂါ၊ထိုဂင်္ဂါမြစ်သည်၊မဟာတော၊မျှားစွာသော၊ဇနကာယ သာ၊လူအပေါင်းသည်၊ပသဿ တော၊မြင်စဉ်၊ ဂဠဂဠ၊ဟီ၊ဂုဏ် ဂုဏ်မည်လျှက်၊ ပဒိသောတံ၊ ဖြစ်ညာရေဆန်သို့၊ သန္ဓိတ္ထ၊စီးထတ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါနှီးက်၊ ဂင်္ဂါ၊ယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အာဝဋ္ဋဒိသိ ဝေဂ ဇနတံ၊ ရေဝဲလိုင်းဟု ကြောင့်ဖြစ် သော၊ဟထဝဟလသန္ဓိ၊ဟုတ်ဟုတ်ဆင်ကဲ့၊သုတ္တာ၊ကြားလေ၍၊ဝိဇ္ဇိတော၊

အံ့ဩဖွယ်ကား၊ အနန္တရိယဘုရားတော်၊ လက်ယှစ်ခတ်ကျူးမဖြစ်ဘူးဖြစ်
သော်၎င်း ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ကိ၊ အာဟ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဏ္ဍာ၊ အချင်းတို့၊ အသံ မဟာဂဂ်ါ၊ ဤဂဂ်ါ ဖြစ်
ကြီးသည်၊ ပဒိုသောတ်၊ ရေဆန်သို့၊ ကိ သေ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္ဓတိ၊ စီးသ
နည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဓိဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ ဗန္ဓု
မတိ၊ ဗန္ဓုမတီမည်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ တဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သမ္ဘကိရိယံ၊ သမ္ဘာပြုခြင်းကို၊ အ
ကာသိ၊ ပြု၏။ တာ သေ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏၊ သမ္ဘကိရိယာယ၊ သမ္ဘာပြုခြင်း
နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာဂဂ်ါ၊ ဂဂ်ါ ဖြစ်ကြီးသည်၊ ဥဒ္ဓရဓာ၊ ရေဆန်သို့ရှေး၍
သန္ဓတိ၊ စီးပါ၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သူ၊ သော်ကြာကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
သည်၊ အသ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ သပိုဂ္ဂဟဒေယော၊ ထိတ်သန့်သောစိတ်ရှိ၍၊ တုရိ
တကုရိတော၊ အဆောတလျင်၊ သယံ၊ ကုယ်တိုင်၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဂဏိ
ကံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေ၏။ ကိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးသနည်း၊
ဇေ၊ ဟယ်ဆချင်းမ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သမ္ဘကိရိ၊ သာယ၊ သမ္ဘာပြုသည်
နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်၊ အယံ ဂဂ်ါ၊ ဤဂဂ်ါ ရေအယဉ်ကို၊ ပဒိုသောတ်၊
ရေဆန်သို့၊ သန္ဓတိ၊ စီးစေအပ်၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤစကားသည်၊ သစ္စံ ကိရ၊
မှန်ပါသလော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ
သစ္စံ၊ ကြောင်းမှန်ပေ၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့သော်ကား ထပ်သော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်
အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုအရေ၌ကား
ဘော၊ သင်အား၊ ကိ ဗလံ၊ အဘယ်အစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသနည်း၊ ကောဝါ
အဘယ်သူသည် မူသည်း၊ ဘော၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနုဗ္ဗဏ္ဏော၊
မချ မသွပ်ဘဲ၊ အာဒိယတိ၊ နာယူသနည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကေန၊ အဘယ်
မည်သော၊ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမ်မဟာဂဂ်ိ၊ ဤဂဂ်ါ ဖြစ်ကြီးကို၊ ပဒိုသော
တ်၊ ရေဆန်သို့၊ သန္ဓာပေသိ၊ စီးစေတတ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဓိတော
ဗုဒ္ဓ၏၊ ၊ သော၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊ အာဟ၊ သော်ကား ဆို၏။ ကိ အာဟ၊ အ
ဘယ်သို့ သော်ကား ဆိုသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်
တော်မသည်၊ သစ္စဗလေန၊ သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမ်မဟာဂဂ်ိ၊ ဤဂဂ်ါ ဖြစ်
ကြီးကို၊ ပဒိုသောတ်၊ ရေဆန်သို့၊ သန္ဓာပေသိ၊ စီးစေပြီ။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ သော်ကား ဆိုပေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ အာ
ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ စောရိယာ၊ ခိုယူတတ်သော၊ ဝုဏ္ဏိယာ၊ သေ
ကြောင်းသော၊ ဆသတိယာ၊ မားတော်မှန်သော၊ ဆိန္နိကာယ၊ ဆရက်ပြတ်ထေ

သော၊ ပါဠိသာ၊ယုတ်ညံ့စ်သော၊ တိန္ဒသိသာယ၊ သိသမျက်သော၊ဟာ်ရိ
အတိုက္ကွန်ကာယ၊ အရှက်ကို လွန်းမြောက်သော၊ အန္ဓနမလောတိကာ
ယ၊ ဗိုက်ခဲ သူကို ဗျားယောင်း လှည့်ပတ်သော၊ တော၊ သင်ပြည့်တန်ဆာ
မဟား၊ ကိ်ုအာဘယ်မည်သော၊ သစ္စဗလ်၊သစ္စာအစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ဒ္ဓိပါ
သနည်း၊ အုကိ်ုဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုး၊မ၊ ဖြန်း၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်
မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်တော် မျိုးမသည်၊ တာဒိသိကာ၊ ထိုသို့ ဆိုတိုင်း
သဘောရှိသည်၊သစ္စ်ုမှန်လျှပါ၏၊အဟံ၊ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊တာဒိသိတာ
ယဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတိုင်းသဘောရှိသော်သည်း၊ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊
မေ၊ကျွန်တော်မျိုးမအား၊သစ္စကိရိယာ၊ သစ္စာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ဒ္ဓိပါ၏၊
အဟံ၊ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊ယာယ၊အကြောင်သစ္စာဖြင့်၊ ဒုက္ခမာန၊အလိုရှိ
သော်၊သခေါ၀ကမ္ဘီသော်၊နတ်ပြည်နှင့်တကွသောလောကကိုလည်း၊ပရိ
ဝတ္တေယျ၊လည်ပတ်စေနိုင်ရာ၏၊ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ရာဇ၊
မင်းကြီး၊သည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ကိ်ုအာဟ၊ အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာသစ္ဗ
ကိရိယာ၊ထိုသစ္စာပြုခြင်းသည်၊ကတမာပန၊ဟောတိ၊အာဘယ်သစ္စာဖြစ်သ
နည်း၊ဒုက္ခဝ်ုပဒေ၊မေး၏၊ ဒုက္ခဒ်ုဤသစ္စာကို၊မ၊ဝါ့ကို၊ သာ၀ေတိ၊ သံတော်ဦး
တင်စမ်းပါလော၊ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆို၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ခတ္တိ၊ယာ၀ါ၊မင်းသားမူသည်း၊ဖြစ်စေ၊ဗြာဟ္မဏော၀ါ၊ ပုဏ္ဏား၊မူလည်း၊ဖြစ်
စေ၊ဝေဿာ၀ါ၊ကုန်သည်မူလည်း၊ဖြစ်စေ၊ သုဒ္ဒါ၀ါ၊ သူဆင်းရဲမူလည်း
ဖြစ်စေ၊အညော၊ဆိုအပ်ပြီ၊သည်မှတပါး၊သော၊ ကောစိ၀ါ၊တစုံတယောက်
သောသူသည်မူလည်း၊ဖြစ်စေ၊ ယော၊အကြောင်သူသည်၊ မေ၊ဝါ့အား၊ ခန်း
ဥစ္စာကို၊ဒေတိ၊စေး၏၊တောသ်ုထိုသူတို့အား၊သမ္ပတ်ယေ၀ ၊ အတူအမျှသာ
ဣဿ်ုဝ၊ဥပဇ္ဈာ၀ါမိ၊ယုပ်ကြွေး၏၊ ခတ္တိ၊ယောတိ၊မင်းသားဟု၊ ဗိ၊သေသော၊အ
ထူးသည်။နတ္ထိ၊မရှိ၊သုဒ္ဒါတိ၊ဆင်းရဲသားဟု၊ အတိ၊မည်မ၀ယနော၊ အယုတ်
အား၊ဖြင့်မှတ်ထား၊ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပ၊အနုနယ,ပ္ပဒိ,ဃ,ဝိ,ပ္ပ,ရ,ဏ္ဍာ၊ချစ်ခြင်း
မ,ုခြင်းလွတ်ကင်း၍၊ခနသာမိက၊ဥစ္စာရှင်ကဲ့၊ပရိစ,ာ,မိ၊ ယုပ်ကြွေး၏၊
ဒေ၀,ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊အဟံ၊ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊ ယာယ,အကြောင်ယုပ်
ကြွေးခြင်းဖြင့်၊ဒုက္ခ,ဓ,ီ,ဤ,ဂ,ါ,ဖြစ်ကြောင်း၊ပရိ,သောတိ၊ ရေ,ညာသို့၊
သန္ဓာ,ပေတိ,စိ,စေပြီ,သော,ဤ,သည်,ပင်,သျှင်,မေ,ကျွန်တော်မျိုး,၏၊ သစ္ဗ
ကိရိယာ,သစ္စာပြုခြင်း,ပါ,တည်း,ဒုက္ခတိ,ဤ,သို့,အာဟ,လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊
မဟာရာဇ,မင်းမြတ်,ဒုက္ခ,ဗိ,ဤ,သို့လျှင်၊ သ,ဗ္ဗေ၊ သစ္စာ,ဒ,ီ,ဂ,ာ၊ တည်ခဲ့
သော်,ကိုယ်,ဟရုံ,တရုံ,သာ,အတ္ထံ,အကျိုး,စီ,ပွါ,ကို,နဝိ,ဒ,ဒ,ီ,မရောကုန်ဟု၊ ခ,

မရှိကုန်ပါ၏။ ဝေဒနာ၏ရှေ့ကုန်သည်သာတည်း။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ သိပါရာဇာ၏ နေ့။ သိပါမင်းသည်၊ ယာစကသား၊ တောင်းခံသားသော ဗုံးတောင်းအား၊ စက္ခုနှင့်၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဒီနွားနှစ်ဝ၊ ပေးလျှောသည်းပေးလျှောကုန်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်၊ နတ်မျက်လုံးတို့သည် ဥပဓိနွားနှစ်ဝ ဖြစ်သည်းဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ကဲ၊ ထိုနတ်မျက်လုံးဖြစ်သောခြင်းသည်၊ သစ္စာကိုရှိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဝန်၊ ထိုပြင်၊ ယင်း၊ အကြောင်စကားကို၊ သုဇာ၊ သုဇာနှင့်ပါ၌တော်၌၊ မိသစက္ခုသည်၊ နှင်ဒ္ဓေ၊ မျက်လတ်ပေသော်၊ အဟောတုတ္တိ၊ အကြောင်းမရှိရကား။ အဝတ္ထုတ္တိ၊ မှီရာမရှိခဲ့သော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသော၊ နတ်မျက်လုံး၏၊ ဥပဓိဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ကဲ၊ ထိုစကားကို၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ စက္ခု၊ မျက်လုံးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွဲ၊ သင်မင်းကြီးသည် ဝေ၊ ဤဆိုသည်အဘိုင်း။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်တော်မူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟိန့်တော်မူ၏။ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ပရေား၊ ပြီးသနာမေးခွန်းကို၊ သုဇေ့ပ္ပြီတော၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်ပြီ၊ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်ကွယ်ရာကို၊ သုနိဗ္ဗေ့ား၊ ကောင်းစွာပြေအပ်ပြီ၊ ပရေ့ပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲသောစကားကို၊ သုမဒ္ဒိတာ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်ပြီ၊ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။ပဋမ၊ ပါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိပါဝုညော၊ သိပါမင်း၏၊ စက္ခုဒါနပညာ၊ မျက်လုံးကိုတွန်းပြီးသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

---

၉ ၂-ဂဇ္ဇာဝကွန်ပညာ၊

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိं ဘာသိတံ၊ အဘာယိ သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုံ ခေါပန၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏ သာလျှင်၊ သန္ဓိ၊ ပါတာ၊ ပေါင်းစပ်သောကြောင့်၊ ဂဗ္ဘော၊ အမိဝမ်းသို့၊ အဝက္ကန္တိ၊ စွဲနေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌ကား၊ မာတာ၊ မိဘ၊ ရောစ၊ အမိအဘနှစ်ပါးရံတို့သည်ထည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ပေါင်းစပ်ယောယှက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာတာ

စ၊အဓိသည်လည်း၊ဥတုနှိ၊ဥတုပြိုမ်းစဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ ဆိုက်ရောက်သောသဏ္ဌာဂါသည်လည်း၊ပရိုးပ္ပဋိတော၊ ရှေးရှုတည့်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ဟောနှုတ်ကို၊ ဆုမေသံခေါတိ ဆိုသော်၊ ဤအင်္ဂါသုံးပါး တို့၏၊သန္ဓိပါတာ၊ပေါင်းစပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓာသ၊အမိဝမ်းသို့၊ ဆဝင်္ဂန်၊ သက်ရောက်စွဲနေခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟော ကော်မူအပ်၏၊တော်၊ဤစကားတော်သည်၊ အသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမဲ့စ ကားတည်း၊တော်၊ဤစကားတော်သည်၊နိသေသဝစနံ၊အကြွင်းမထားသော စကားပေတည်း၊ တော်၊ဤစကားတော်သည်၊ နိဗ္ဗရိယာယဝစနံ၊ပရိယာယ် မဟုတ်ရုံချစကားတော်ပေတည်း၊ တော်၊ဤစကားသည်၊ အရဟသဝစနံ၊ မလျှို့ဝှက်သောစကားတည်း၊ သဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်နှင့်တကွသောလူတို့ ၏၊မျှော်အလယ်ရှိက၊နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဘဂဝါတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ဒွေ ဒွေ၊အင်္ဂါ ၂စ်ပါးတို့၏၊ သန္ဓိပါတာ၊ ရုဝေးခြင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓာသ၊ ကိုယ်ဝန်၏၊အယဉ္စအဝင်္ဂန်၊ဤသက်ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ကိ ဒိသာတိ၊အဘာယ်ဟို့ထင်ရှားသနည်း၊ ဒုက္ခဝေနာ၊ ဒုက္ခသမည် သော။တာပသေနာ၊ရှေသေ့သည်။ပါရိဂါဝယ၊ ပါရိဂါမည်သော၊ တာပသိ ယာ၊ရှေသေ့မ၏၊ဥတုနှင့်ကာလ၊ဥတုစဲသောအခါရှိက၊ဒဂ္ဂိတောနာ။ ထက်ချာ ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂိုဠ္ဠေနာ၊လက်မဖြင့်၊ နာတိ၊ချက်ကို၊ ပရာမဋ္ဌာ၊ သုံးသပ် အပ်၏၊ ကသသ၊ ထိုရှေသေ့မအား၊ တေနနာတိပရာမသနေန။ ထိုချက်ကို သုံးသပ်သဖြင့်၊သာမကုမာရော၊ သာမသေတ္ထိသား၊သည်၊ ခိဗ္ဗတ္ထော၊ ဖြစ် လေ၏။ ၊မာတာဂ်နာပိ ဆုတိနာ၊ မာတင်မည်သောရှေသေ့သည်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကမည်သောပုဏ္ဏားပြိုမ၏၊ဥတုကာလ၊ဥ တုစဲသောအခါရှိက၊ဒဂ္ဂိတောနာ၊ ထက်ချာ၊ဖြစ်လော၊ ဟတ္ထဂိုဠ္ဠေနာ၊လက်မ ဖြင့်၊နာတိ၊ချက်ကို၊ပရာမဋ္ဌာ၊သုံးသပ်၏၊တသသ၊ထိုပုဏ္ဏားပြိုမအား၊တေ နနာတိပရာမသနေန၊ ထိုချက်ကိုသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ မဏ္ဍော်ဟောနာမ၊မဏ္ဍော်ဟု မည်သော၊မာဏဝကောစ၊ လူလင်သည်လည်း၊နိဗ္ဗတ္ထော၊ဖြစ်လော၏၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ယျောက်ဆိုပြီ၍၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေနာ၊နှုတ်ကိုမ်ယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တိဏ္ဏံ ခေါ ပ နှ၊အကြောင်းသုံးပါး၊တို့၏၊ သန္ဓိပါတာ၊ ရုဝေးခြင်းကြောင့်၊ဂန္ဓာသ၊အမိ ဝမ်းသို့၊အဝင်္ဂန်၊သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ယ ဒိဘုက်တံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့၊တနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူသည်ရှိ သော်၊ သာမော၊ သာမ မည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်လည်း

ကောင်း၊မတ္တေ့ဗျာ၊မတ္တေ့ဗျမည်သော၊ မာတာ၁ကောစ၊လုလင်သည်လည်း ကောင်း၊တေဇောဝါ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ နာဘိပရာမသ နေနေ့ချက်ကိုသုံ:သင်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံ၀စ နံ၊အကြင်စကားတော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုစကားသည်၊ဗိဿာ၊မှားထေ ရာ၏၊ ၊ဘဒ္ဒေ၊အရှင်ဘုရား၊သာမော၊သာမမည်သော၊ကုမာရော၊မင်း သား သည်လည်းကောင်း၊မတ္တေ့ဗျော၊ မတ္တေ့ဗျမည်သော၊မာတာ၁ကောစ၊လု လင်သည်လည်းကောင်း၊ နာဘိ၊ချက်ကို၊ ပရာမသနေနေ့၊ သုံ:သင်ခြင်း ကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တထာဂတေန၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ယဒိဘာကိတံ၊အကယ်၍ ကာ:ဟောတော်မူအပ်၏၊တေနဟိ၊ထိုသို့ ပင်ဟောသော်လည်း၊ကိုကွယ်ဝေ၊ ရဟန်:တို့၊ တိတ္ထွ်ခေါ်ပန်၊အကြောင်း သုံ: ပါ:တို့၏သာလျှင်၊သန္ဓိပါတာ၊ရုဝေ:ခြင်းကြောင့်၊ဂဗ္ဘသ၊အမိဝမ်:သို့၊အ ဝတ္ထွန်ရှိ၊သက်ရောက်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံ၀စနံ၊အ ကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံပိ၊ထိုစကားသည်လည်း၊ ဗိဿာ၊မှားကဲ့ရာ ၏၊အယံပိပဠော၊ဤပြဿနာမေးခွန်:သည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဖက်စွန်:ထွက်၏၊ သုဝဏ္ဏရော၊ နက်နဲ၏၊ သုနိပုဏော၊သိပ်မွေ့ပြီ၏၊ဗုဒ္ဓိ မန္တာနဲ့၊ပညာကြီ:သောဝုဋ္ဌိသင်္ဘို၏၊ ဝိသယော၊ အရာပါတည်း၊သော၊ထို ပြဿနာမေးခွန်:သည်၊တ၀၊အရှင်ဘုရား၊သို့ယူ၊ အနုပ္ပတ္တော၊ရောက်ခဲ့၏၊ ဝိမ ဘိသင်ထံ၊ယုံမှားသောခရီးကို၊ ဆိန်ခ၊ဖြတ်ပါသော၊ ဥဿာ၀ေ၊ပေတ္တောက်၊ ဥဿာ၀ဿ ဘည်:ဟူ:သောမြက် သောသီ:တို့ဝင်ကို၊ဓာ၊ရေတို၊ ညှိုထွန်:ပါသော၊ဣ တိ၊ဤသို့၊အာ၊ဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘ၀ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဧတံ၊ဤစကား ကို၊ဟ၊သိတံဒိ၊ဟောသည်း ဟောတော်မူ၏၊ ကိ'ဘာသိတံ၊ အဘာ၀ဝ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊တိကွယ်ဝေ၊ ရဟန်:တို့၊ တိတ္ထွ်ခေါ်ပန်၊အကြောင်း သုံ: ပါ:တို့၏၊သန္ဓိပါတာ၊ရုဝေ:ခြင်းကြောင့်၊ဂဗ္ဘသ၊ အမိဝမ်:သို့၊ အ၀တ္ထွန်ရှိ၊ သက်:ရောက်ခြင်:သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣ၊ဤသို့။ မာတာပိတရော စ၊အမိအဘနှစ်ပါ:တို့သည်လည်း၊သန္ဓိပါတာ၊ စုဝေ:ကုန်သည်၊ ပေ၊ရှိ၏၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မာတာစ၊ အမိသည်လည်း၊ဥ၊တုနိ။ ဥတုငြိမ်:စဲသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ဂန္ဓ:ဗ္ဗောစ၊ရောက်အ၀ဝ်သော်သတ္တ၀ါသည် ထည်း၊ပစ္စုပ္ပန္နတော။ရှေ: ရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဧ၀ံ။ ဤသို့။တိတ္ထွ်၊ သုံ:ပါ:ကုန်သော အ ကြောင်:တို့၏၊ သန္ဓိပါတာ၊ စုဝေ:ခြင်:ကြောင့်၊ ဂဗ္ဘသ။ အမိ ဝမ်:သို့၊

အဝဏ္ဏနှိုင်း၊သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောကိ၊ဖြစ်၏။ မှုတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ ဗိ၊ဟောထည်းဟောကောဝမှုအပ်၏။ ၊

သာမေ၊သာမမည်သော၊ ကုမာရောစ၊မင်းသား၊သည်ထည်းကောင်း၊ မဇ္ဇေ၊ ဗျာ၊ မဏ္ဍေ၊ဗျမည်သော၊ မာဏဝကောစ၊ လုလင်သည်ရင်း၊ နာတိ၊ ချက်ကို၊ပဆာမသနေန၊ သုံ:သပ်ခြင်းကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။မှုတိ၊ဤ သို့၊ဘာကိ၊ဘဗ္ဗ၊ ဟောလည်းဟောပေ၏။ ဘန္တေနာဝသေ၊ နာဝသိန်ကိုယ် တော်မမှတ်ဘုရား၊ကေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူပြီတကား၊ယေနကာရဏေ နေ၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ပဗ္ဗေ၊ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊သုဝိနိစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧတနကာရဏေနေ၊ ထိုအ ကြောင်းဖြင့်၊ဓံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ သညာပေတိ၊သိစေပါဦး၊လော၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊သျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊

မဟာသုဓ၊မင်းဖြတ်၊ တယာ၊သင်မင်းဖြတ်သည်၊ သံကိစ္စော၊သံကိစ္စ မည်သော၊ထုမာရောစ၊သတ္တိသား သည်ထည်းကောင်း၊မှုသိတိဂေါ၊မှုသိ သိဂီမည်သော၊တာပသောစ။ ရသော့သည်ထည်းကောင်း၊ ကုမာရကသ ပေါ၊ကုမာရကာသပမည်သော၊ထေရောစ၊ မထေရ်သည်ထည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုဘုတ်ကိုသည်း မှုဝိနာ၊နာမ၊ ဤမည်သော အကြောင်း ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၏။မှုတိ၊ဤသို့၊သုဘာဝုဗ္ဗံ၊ပန်၊ ကြားတူးပါသလော၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ထေရ်၊အရှင်သုရား။ အာမသုဟတ္ထတိ၊ ကြေ၍ ကြားတူးပါ၏။ ။ဟသ်ဏိသုံ:ဦးတို့၏၊ ဓာတ်၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ အာ့ဟ္ဟုဂ္ဂတာ၊ပျံ့နှံ့ခ၏ ဟုတ်၏။ တာဝ၊ ကုမာရကသပ၏ရှေးဦးစွာ၊ ဒွေ၊နှစ် ကောင်ထုံ:သား၊မိဂခေနေ့ဟော၊သမင်မတို့သည်၊ဥတုနိကာ၊ဟော၊ဥတုဦပ်: စဲ:သာအခါ၌ကို၊ ဒ္ဒိန္ဒ်:နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တာပသာနုံ။ ရသေ့တို့၏၊ ပဿာဝဋ္ဌာနုံ၊ကျင်ယမ်စွန့်ရာအိမ်သို့၊ အဝတ္ထိာ၊ထာ၍၊သသမ္ဗဝ၊သုတ်နှင့် တကွသော၊ပဿာဝ၊ကျင်ယမ်ကို၊ပိုပ်:သုံ:သောက်ကုန်၏။ ၊တေနပသာ ဝသမ္ဗဝေန၊ထိုကျင်ယမ်နှင့်သုတ်ကြောင့်။ သံကိစ္စောစ၊ကုမာရော၊သံကိစ္စ မင်:သား သည်သည်ထည်းကောင်း၊ ဗ္ဗာ:သိသိ:ဂ်ိ ၊စတာပသော၊ ဗ္ဗသိသိဂ်ိ၊ရသော့ သည်ကိုသည်းကောင်း၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ထေရ်သည်ဥဒါ:ဟိသား၊လာ၍ဗ္ဗ ဒါ:ယိ ဟေ:ရ်သည်၊ဘိက္ခုနုပသမ္ပဒါ:ဘိ:ဗျုနိ:တို့ကျော်:သို့၊ ဥပဂတသား၊ကပ် ကျောက်စည်း ရတ္ထစိ:ဗ္ဗေန၊ တုတ်မက်သောစိတ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ မယား ဟောင်:ဘိက္ခုနိ၏၊အင်ဓာတ်၊ဆေ:ရ်ဓာတ်ကို၊ ဥပနိဗ္ဗာယ ဗ္ဗသ၊ စိပ်: စိပ်:ကြည့်စဉ်၊ သမ္ဗဝ၊သုတ်သည်၊ကာသာ၊ပေ၊သ ကိုး:ရှိက်၊ရေ၌၊လွှတ်၏၊

အထခေါ်၊ထိုအခါနွေက်၊အာယသ္မာဥဒါယိ၊အရှင်ဥဒါယိသည်၊တံတိုက်ရှေ့နှီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆိုတ၏၊ ကိုအဝေါစ၊ အဘယသ္မိဆိုသနည်း၊ဘဂိနီ၊နှမ၊ ဂန္ဓာသွားချေ။ ဥဒကံ၊ရေကို၊ အာဟရ၊ ယောင်ခဲ့လော၊ အနုရေဝါသကံ၊သင်ပိုင်ကို၊ ဟောဝိသာမိ ဖွယ်နှင့်၊ ဖွားတို၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုတ၏၊ အယျ၊အရှင်ဘုရား၊အာမေဝ၊ တပည့်တော်သည် သာယျင်၊ ဟောဝိသာမိ ဖွယ်မပါ၊အံ့ ဖွားတို၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ တဘော၊ထိုနောက် မှ၊သာဘိက္ခုနီ၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ဥတုနှင်သမယော ဥတုစေ့သောအခါနွေက် တဲ့သမ္ဘာ၊ထိုသုတ်ကို၊ကေဒေသံ၊တစိတ်ဘုရကို၊မုခေန၊ခံတွင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂ ဟေသိ၊ရတတ်၏၊ကေဒေသံ၊တစိတ်တစုရကို၊ဒုဂ်ဟာတေ၊ ဒုဂ်ဟ ၊ဒုတ်နွေက်။ ပက္ခိပိ၊ထည့်၏၊ကေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမာရေကာသပေါ၊ ဣမာရေကာသပ မည်သော၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ နှမ္ဘကြောင့်ဖြစ်သော်၏၊ ဖွားတိုင်း၊ဤသို့ ဟု၊ဧတေ၊နှာ၊ ထိုသူကို့သည်၊ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဖွားတို၊ဤသို့မိန်း တော်မူပြီးသော်၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အပါ၊မေးဦးအံ့ ၊တို့၊သင်မင်ကြားသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊သဒ္ဒဟာယိနီ၊ခေါ်ယုံပါ၏၊လော၊ ဖွားတို၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးတော်မူ ၏၊သင်ကို့၊အရှင်ဘုရား၊ အာမသဒ္ဒဟာဝိ၊ ပြောပါယုံပါ၏၊ တတ္ထ၊ထိုစ ကားနှင်တ်၊ယောနကာရေကေနု၊အကြောင်းအကြောင်းဖြင့်၊ ဖုတ်နှာကာကေနု၊ဤ အကြောင်းကြောင့် နှမ္ဘကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ဖွားတို၊ဤသို့ သဒ္ဒဟာမယုံပါကုန် ၏၊မယုံ၊ဘုရား၊တပည့်တော်တို့သည်၊တံကာရဏာ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဗဟု ဝ ၊အားကြီးစွာ၊ဥပသဟာမ၊ဖြစ်ရပါကုန်၏၊ဖွားတို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ရှေ့ကဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣဒေ၊ဤအရေ နှင်တ်၊ ကာရဏံ၊အကြောင်း ကား၊ကိုပန်၊အဘယ်နည်း၊ ဖွားတို၊ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘဂဝေ၊ အရှင်ဘုရား၊သုပရိကမ္ဘကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကလလော ညွှန် ပျောင်းနှင်တ်၊ဖြစ်ပျိုးစေသည်၊နိုပတ်တွင်၊ကျွေသည်ရှိသော်၊ ဒိပ္ပ ၊ လျှင်စွာ၊ သံဝိရူဟတ်၊ပွါ်းစည်းသည်မဟုတ်ပါ၊လော၊ ဖွားတို၊ ဤသို့လျှောက်လတ် သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာမ၊ပြောပွါ်းစည်းပေ၏၊ ဖွားတို၊ဤသို့၊ အာ ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကာရဏေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝေမေဝ ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ သာ ဘိက္ခုနီ၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ဥတုနှီ၊ ဥတုပြည့်စံသည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ် လျှက်၊ကလလေ၊ကြောင့်သည်၊ သဏ္ဌာတော၊တည်လတ်သော်၊ ရုတိ၊ရေ၊ သွေးပုတ်သည်။ ဥပန္တိန္ဒ၊ဝေဝေ၊ အဟုနှင်ပြတ်စံ၊သော်၊ ဝေဒနာ၊ ဗျာဓိ ဝေတ်သည်၊ ဒ္ဌိ ၊ယ၊ တည်တံ့ရှင်စံ၊သော်၊ တံ ၊ ဖွဲ့ ၊ ထိုသုတ်ကို၊

ဂဟောတွေ၊ယူ၍၊ တပ်ခြီ ကုလားသား၊ထိုရေကြည်နှင်းပက်ခြိုပါ၊ထည့်၍၊ တောနထိုကြောင့်၊ တပသား၊ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ဂန္ဓောကိုယ်ဝန်သည်၊သတ္တုပေသိ၊ တည်ထေ၏။ ဝေ၊ဤသို့ရှုရင်၊ တတ္ထ၊ထိုအရာနှိတ်၊ တောသံ၊ထိုဝုဋ္ဌိတ်တို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပစ္စေမ၊ယုံကြည်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ရှေးပြေးမင်းမြတ်၊ ဝေ၊ ဤသို့ရှုရင်၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ ထထာ၊ သင်ရှေးကတ်တိုင်း၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဣဿာမိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ယောနိပုံ ဝသေန၊ ဆင်ခါစာတ်တွင်သုကတ်မည့်ဝင်သဖြင့်၊ ဂန္ဓောကိုယ်ဝန်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ဤစကားကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဣဿာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကုမာရကာ သုပသာ၊ ကုမာရကာ သုပမည့်သော သောရသား၊ မထေရ်အား၊ ဂန္ဓာဝဏ္ဏမနံ၊ ကိုယ်ဝန်ဝမ်းတိုက်သို့သက်ခြင်းကို၊ ကွဲ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဣဿသိပန၊ ဝန်ခံနှိုင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ဘုရား။ အာမ၊ ဝန်ခံနှိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှုရင်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဝိသယံ၊ အရာသို့၊ ပစ္စာဂတော၊ ရှေးရှုခဲ့ကုန်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေ ဝိ ခေနပိ၊ တခုသော အဂ္ဂါ အား ဖြင့်သည်း၊ ဂန္ဓာ၊ ကိုယ်ဝန်၏၊ အဝေါ ဣတ္ထိ၊ သက်ခြင်းကို၊ ကထယန္တော၊ ဆိုလတ်သော်၊ မမ ငါ့ အား။ အနုဗလ၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ အာသ၊ တိမ္ပတပါ။ ဣမိ ဣမ်ကောင်ကုန်သော၊ ယာ ဘာသ ဝ ခေ ယော၊ အကြောင်းသမင်မတ်ရှိသည်၊ ပသာ ဝ ၊ ကျွင်ယမ်ကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍၊ ဂန္ဓာ ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပဋိလဘိ ၊ သု ၊ ကြောကုန်၏၊ တာသံ ၊ ထိုသမင်မတ်ရှိ၏၊ ဂန္ဓာ သာ ဝ ဏ္ဏ ၊ နံ ၊ ကိုယ်ဝန်သို့သက်ခြင်းကို၊ ကွဲ ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သဒ္ဒဟသိ ၊ ယုံကြည်ပါသလော။ ဣတိ ၊ ဤသို့။ အာဟ ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ ၊ ကြောင်ယုံကြည်ပါ၏။ ယံ ကိဉ္စိ ၊ အလိုရှိရာသော၊ ဘုတ္တံ ၊ စားအပ်သော၊ ဝိတံ ၊ သောက်အပ်သော၊ ခါယိတံ ၊ ခဲအပ်သော၊ ထောဝိတံ ၊ သုတ်သွေးသည်၊ အတ္ထိ ၊ ရှိ၏၊ တံ ၊ သင့်ကို၊ ထိုလိုရာ၊ ကထယ် ၊ သား အမိမ်သို့ ၊ ကြွသတည်း။ သက်ဝင်၏။ ဌာနဂတ ၊ အကြောင်းသင့်ကျော်လတ်သော်၊ ဝုဠ္ဍ ၊ ကြီးပွါ ၊ ခြင်းသို့ ၊ အာပဇ္ဇတိ ၊ ရောက်၏၊ ဘဒ္ဒေ ၊ နာဂသေန ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား ၊ ယထာ ၊ ဥပမာ ၊ အား ဖြင့်၊ ယာဂုယာ ၊ အလိုရှိရာသော ၊ သရိတာ ၊ နာမ ၊ ဖြစ်တို့မည့်သည်၊ သဒ္ဓယာ ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ၊ သရန္ဒ ၊ သရန္ဒ ရာသို့ ၊ ကြွသကုန်၏။ ဌာနဂတ ၊ အကြောင်းသင့်ကျော်ထတ်သော်၊ ဝုဠ္ဍ ၊ ကြီးပွါ ၊ ခြင်းသို့ ၊ အာပဇ္ဇန် ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ ၊ နာဂသေန ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား ၊ ပေ ၊ မေ ဝ ခေါ ၊

ဤအာရုသာယျင်းသံကိုပြု၊အလိုးရုံသော၊ဘုတ္တံ၀ါ။ စာ:အပ်သော၊ ပိတ်၀ါ၊ သောက်အပ်သော၊ခါယိတ်၀ါ၊ခဲအပ်သော၊ ဝေါဟိတ်၊သုက်သွေးသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ တံသင်္ခ၊ထိုအလိုးရုံ သည်၊ကယလံ၊သား:ဒေါသ်သို့၊ ဩဿသရတိ၊ သက်ဝင်၏၊ဌာနဝတ်၊အကြောင်းသင့်ကျော်လတ်သော်၊ဝုဋ္ဌိ၊ကြိုးပွါ:ခြင်း သို့၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ တေနကာရဏေန၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်သည်၊ မုခဝတောနဝိ၊ ခံတွင်:နှာက် သုတ်ထည့်ခြင်း ကြောင့်လည်း၊ဝဿသေ၊အမိ၀မ်:သို့၊အ၀ဿာနိ၊သက်ခြင်:သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သန္ဓေဟာ:မိ၊ယခ်ကြည့်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက် ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်:မြတ်၊ သာရ၊တောင်:ပန့်ပါ၏၊ ဂါဠ္ဍတရံ၊ အား ကြီ:စွာ၊ မမ၊ငါ၏၊ဝိသယံ၊အရာသို့၊ ဥပဝတော၊ကပ်ရောက်သည်၊အသိ၊ ဖြစ်၏၊မုခပါ၊နှုနှပ်၊ခံတွင်:ဖြင့်သောက်ရတ်ခြင်:ဖြင့်လည်း၊ဒွယသန္ဓိပါ၊တော ဒ္ဓပ်ပါ:သောအကြောင်:၏ပေါင်:ဆုံခြင်:သည်၊ဘ၀တို၊ဖြစ်၏၊သံကိစ္စကုမာ ရသစ၊သံကိစ္စသတ္ဌိသား:၏သည်:ကောင်:၊ ဆာသိသိဂ်ဃ၊ဆာသိသိဂ်မည် သော၊တာပသသစ၊ရသေ့၏ထည်:ကောင်:၊ ကုမာရကသပသ၊ကုမာ ရကသပမည်သော၊ထေရသစ၊မထေရ်၏သည်:ကောင်:၊ဝဿာ၀ဏ္ဏမနုံ၊ အမိ၀မ်:သို့သက်ခြင်:ကို၊သမ္ဘဒ္ဒိ ဆိ၊ဝန့်ခံပါ၏လော၊ဆုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဝိနိုတောဝါမူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ဩဝါ၀ဝန့်ခံပါ၏၊သန္ဓိပါ၊တော၊ ပေါင်:ရခြင်:သည်၊ ဩသရတိ၊ အရာအရွင့်ရောက်ချေ၏တကား၊ ဆုတ်၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်:ကြီ:၊သာမော၊သာမမည်သော၊ကုမာရော၀ါ၊ မင်:သား:သည်သည်:ကောင်:၊ မဏ္ဍူဗျော၊မဏ္ဍူဗျမည်သော၊မာတာ၀ကော ဝါ၊လုသင်သည်ထည်:ကောင်:၊တိသု၊သုံ:ပါ:ကုန်သော၊သန္ဓိပါ၊တော သု၊ရုံ:ခြင်:တို့နှင့်၊ အန္တောဝတာ၊အတွင်:ဝင်ကုန်၏၊ ကေ၊ရသာ ယေ၀၊ကိစ္စတူ ကုန်သည်သာတည်:၊ တဏ္ဍု၊ထိုသုံ:ပါ:သော၀ဏ္ဏ၊တို့တွင်၊ ပုရိမေန၊ရှေ: ဖြစ်သော၀ဏ္ဏ၊ဖြင့်၊ကာ၊ဂုဏ်၊အကြောင်:ကို၊ဝဏ္ဏာ၊ပိ၊ဆိုပေအုံ့၊မဟာရာဇ၊ မင်:မြတ်၊ဒုကူ၊သော၊ ဒုကူ၊သမည်သော၊တာပသော၊ ရသေ့သည်သည်: ကောင်:၊ ပါ၊ဂိုကာ၊ ပါ၊ဂိုကာ၊မည်သော၊ တာပသ၊ဝိ၊ ရသေ့မသည်သည်: ကောင်:၊ တေဘဘော၊ဝိ၊ထိုနှစ်ဦ:ရုံတို့သည်ထည်:၊ အ၀ညော၀ါ သာ၊တောနှ ရသေ့တို့သည်၊အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ပရိ၊ဂေ၊ကာ၊ဝိ၊ရဇ္ဇာ။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်: ကိုလိုသား:ကုန်၏၊ ဥဿာ၊မဇ္ဇ၊ဂ၀ေ၊သ၊ကာ၊ မြတ်သောချာနှင့်ရှာခြင်:ကုန်၏၊ ဝေ၀ပ်တေ၊ဒေ၊နု၊အ၊ကျင့်ဟူသောမီ:ဖြင့်၊ယာ၀ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်

အောင်၊သန္ဓာယေသုံ၊ပူလေသောင်စေကုန်ပြီ၊တခါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ တောသံ၊ထိ
ရသော်တို့အား၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒော၊အရှင်ဖြစ်သော၊သက္ကော၊သိကြား
မင်းသည်၊သာယပါတိ၊ညနံက်၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊
ကပ်ရောက်သော်၏၊ သော၊ထိုသိကြားမင်းသည်၊တောသံ၊ထိုရသော်တို့အား၊
ဂရုကတမေတ္တတာယ၊ အလေးပြုအပ်သောမေတ္တာဖြင့်၊ ဥပဓာရေန္တော၊
ရှုစမ်းဆင်ခြင်ထတ်သော်၊ အနာဂတမဒ္ဒါနေ၊ ဃာလတ္တံ့သောအခါ၌ကား၊
ဒွိန္နံ၊နှစ်ဦးကုန်သော၊တောသံဝိ၊ထိုရသော်တို့၏လည်း၊ စက္ခုနံ၊မျက်လုံးတို့
၏၊အနန္တရဓာနံ၊ကွယ်ခြင်းကို၊အဒ္ဒသ၊မြင်သော်၏၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊တော၊ထိုရသော်
တို့ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟော်ဆိုပေ၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယိသို့လျှောက်
သနည်း၊သောန္တော၊အရှင်ကောင်းတို့၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေါ၊တခွန်းသော
ဝစနံ၊စကားကို၊ကရောထ၊သိုက်နာခြင်းပြုပါကုန်၊သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
ဂေါ၊တယောက်သော၊ပုတ္တံ၊သားကို၊ဓာနေယျာထ၊ဖြစ်စေပါကုန်၊ သော၊
ထိုသားသည်၊တုဗျာက်၊အရှင်ကောင်းတို့၏၊ ဥပဋ္ဌကောစ၊အလုပ်အကြွေး
သည် ထည်းကောင်း၊ အာသမ္ဘဝေါစ၊ လက်တောင်ဝှေး စွဲသည်ထည်း
ကောင်း၊ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုသော်၏၊ ။
ကောသိယ၊သိကြားမင်း၊ဇယော်၊တန်တော့၊ဧဝံ၊ဤသို့သော စကားကို၊မာဘာ
ဏိ၊မဆိုလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေ၊ထိုရသော်မြတ်တို့သည်တသ၊ထိုသိကြား
မင်း၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊နာသမ္ဘိဒ္ဓိ ဆိုသုံ့ပန်မခံကြပေကုန်၊အနုကမ္ပကော၊အ
စဉ်ကောင်ရှောက်သော၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွါးကိုလိုသော၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊အစိုးရသော၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်
ကြိမ်မြောက်သည်း၊ တတိယမ္ပိ၊သုံးကြိမ်မြောက်သည်း၊ဝုတ္တော၊ထိုရသော်မြတ်တို့
ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယိသို့လျှောက်သနည်း၊
သောန္တော၊အရှင်ကောင်းတို့၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေါ၊တခွန်းသော ဝစနံ၊
စကားကို၊ကရောထ၊နာယူခြင်းကိုပြုကြပါကုန်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
ဂေါ၊တယောက်သော၊ပုတ္တံ၊သားကို၊ဓာနေယျာထ၊ဖြစ်စေကုန်ထော၊သော
ထိုသား၊သည်၊တုဗျာက်၊အရှင်ကောင်းတို့အား၊ ဥပဋ္ဌာကောစ၊ အလုပ်အ
ကြွေ၊သည်ထည်းကောင်း၊ အာသမ္ဘဝေါစ၊ လက်တောင်ဝှေး စွဲသည်
ထည်းကောင်း၊ဘရိသာတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို
သော်၏၊တတိယမ္ပိ၊သုံ့ကြိမ်မြောက်သည်း၊ တေ၊ထိုရသော်တို့သည်၊ အာ
ဟ၊သု၊ဆိုကုန်၏၊ကိံ အာဟသု၊ အဘယိသို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ကောသိယ၊
သိကြားမင်း၊အသ်၊တော်ပြီ၊တွံ၊သင်သည်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ အမှေ၊ငါတို့ကို၊

အနတ္ထော။ အကျိုးမရှိသည်ရှိက၊မာနိယောဇေဟိ၊မတိုက်တွန်းပါသင့်၊အယံ
ကာယော။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ကဒါ၊အာဘယ်အခါရှိက၊ နဘိဒ္ဓိသတိ၊
မပျက်စီးဘဲ ရှိလိမ့်နည်း၊အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ဘိဒ္ဓတု ကွဲ
ပျက်ပါ စေတော့၊ဘေဒနဓမ္မော ကွဲပျက်တတ်သောသဘောတည်း။ ဧရေဟိ
ယော၊မဟာပထဝီမြေကြီးသည်၊ ဘိဒ္ဓန္တိ ယာဝိ ပြိုပျက်သော်သည်းကောင်း၊
သေးသိမ်ရေ၊ ကျောက်တောင်ထွတ်သည်၊ ပတန္တေ ဝိ၊ ကျသော်ထည်း
ကောင်း။အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ဖဏန္တေ ဝိ၊ ထက်ခြမ်းဖြန်းဖြန်း
ကွဲးသော်ထည်းကောင်း၊ စန္ဒိမသူရိယော၊လနှင့်နေသည်၊ ပတန္တေ ဝိ၊မြေပြို
ကျသော်ရင်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ လောကမေဟိ၊ လောကတရားတို့ဖြင့်၊
နောမိသယိသာမ၊မရောယှက်ကုန်အံ့။တွံ၊သင်သိကြားသည်၊ အမှာကံ၊
ငါတို့၏၊ သရဝဘာဝံ၊မျက်မှောက်အဖြစ်သို့၊ မာဥပဂစ္ဆ။မကပ်ရောက်ပါ
သင့်၊တေ၊သင်သိကြားသည်၊ ဥပဂတသေ၊ ကပ်ရောက်ခဲ့သော်၊ ဧသော
ဝိသာသော၊ဤသို့အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တွံ၊သင်သည်၊
အနတ္ထစရောမညော၊ အကျိုးမဲ့ ပြုကျင့်လေယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဘံသု၊ဆိုကြလေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊
ဣန္ဒော၊အစိုးရသော၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ တောသံ။ ထိုရသေ့တို့၏၊
နန်းနှလုံးအလိုကို၊အသဘာမာနော၊မရှိသော်၊ ဂရုကာတော၊အလေးပြု၍၊ပဌ
ဝိကော၊လက်ဆုပ်ချိုးလျက်၊မေ၊ငါ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ
ယဒိနုဇ္ဇသောဟတ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါရှိက၊
တာပသာ၊ခုနေ့မသည်၊ ဥဂုနိ၊ဥတုထသည်။ ဥဒ္ဓဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်၊
ဟောတိဖြစ်၏၊ ဘဏ္ဍော၊ အရှင်။ တဒါ၊ထိုအခါရှိက်။ တွံ၊အရှင်သည်၊
ဒကွိုးထနေ့။လက်ယာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂ္ဂေ ဒ္ဌေ၊လက်မဖြင့်၊ နာသိံ၊ချက်ကို၊
ပရာမသေယျာသိ၊သုံးသပ်ပါ၏ကား၊ တေန၊ ထိုသုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊သော
ထိုရသေ့မသည်။ဂန္ဓော၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ လဒ္ဓတိ၊ရတတ်၊ သော၊ဤသို့သုံ
သပ်ခြင်းသည်၊ဂန္ဓာဝဏ္ဏန်ယာ၊ကိုယ်ဝန်သက်ခြင်း၏၊သန္ဓိပါတောယေ
ဝ၊ရောယှက်ခြင်းပင်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝုန၊ တဘန်၊ယာမိ။တောင်းပန်
၏၊ ။ကောသိယ၊သိကြားမင်း၊တံ၊ဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ အဟံ။ ငါသည်
ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သက္ကောမိ၊စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ တတ္တကေန၊ထို
မျှးထောက်ဖြင့်။အမှာကံ၊ငါတို့၏၊တပေါ၊အလေ့ရှင်သည်။နတ္ထိဇ္ဇတိ။မမျှက်နှင်း
ဟောတု၊သင်ဆိတ်ခြင်းဖြစ်ပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့၊သမ္ပဋိစ္ဆိ။ ဝန်ခံကြလေကုန်
၏။ပန်၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊တာယစဝေ ထောယ၊ထိုအခါရှိက်ထည်း။ဒေဝဘဝ

နေ့နက်ပြည်ရှိက၊ ဥသဘနှုတသ ထမ္ဘဏော၊မျှားသော ကုသိုလ်အရင်းခံရှိ
သော၊ ဒီဘာသုကောဝ၊ကုန်ပြီးသောနတ်သက်ရှိသော၊ အာယုကွယ်ပယ်ကြောင့်
အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ခဲ့သော်၊ သမ္ဘိန္ဓက်၊အလိုရှိတိုင်း၊အဝိစက္ကဝတ္တိကဲ့
လေပါ၊စကြာမင်းမျိုးနှိုက်သော်လည်း၊ သြဝဏ္ဏဗိတု၊သက်ရောက်ခြင်းဌာ၊
သမတ္ထော၊စွပ်နှိုင်သော၊ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အထ၊
ထိုအခါမှိုက်၊ဒေဝါနံ့၊နတ်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓေ၊အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊တံခေဝပုတ္တံ၊ထိုနတ်သားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍ဝင်း၍သို့၊
အာဟ၊ဆို၏၊ကိ'အာဟ၊ အဘာယတ်သို့ ဆိုဘုနည်း၊မာရိသ၊ ငါ့ဦးတမ္ဘတ
သောနတ်သား၊ဧဟိခေါ်ထလာလတ္တံ့၊တော၊ သင်အား၊ဒီဝသော၊နေ့သည်၊သဗ
ဘာတော၊ကောင်းစွာသင်းရပေ၏၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ၊အကျိုးပြီးခြင်းသည်၊ ဥပါဂ
တာ၊ကပ်ရောက်ခဲ့ပြီ၊ အဟံ ငါသည်ယံ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပဋ္ဌာန်၊ထုပ်
ကြွေးခြင်းသို့၊အဂမိ'၊ ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ရမဏီယော၊ နှစ်သုံးမြေလျှော်ဘွယ်ရှိ
သော၊ သြကာသော၊ အရပ်ရှိက်၊ တော၊သင်၏၊ ဝါသော၊ နေရခြင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဒိုရ္ဓပေ၊သင့်လျော်သော၊ကုသော၊အမျိုးရှိက်၊ ပဒို
သဒ္ဓိ၊ပဒိုသန္ဓေသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သုန္ဒရေဟိ၊ကောင်းကုန်သော၊
မာတာ ဝိတ္ထတိ၊ အမိ အဘာတ္ထိသည်၊ ဝဏ္ဏ တဗ္ဗော၊ ဝ္ဂါးစေ အာဝ်သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဧဟိ၊ထလာလတ္တံ့၊မေ၊ငါ၏၊ဝစနံ့၊စကား၊ကို၊ကရောဟိ
နာယူခြင်းကိုပြုပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယာဝ၊တောင်းပန်၏၊ ဒုတိယ ဒ္ဓိ၊နှစ်
ကြိမ်မြောက်လည်း၊ တတိယဒ္ဓိ၊ သုံးကြိမ် မြောက်လည်း၊ ဘိဝေ၊ ဦး
ခေါင်းနှိုက်၊ ပဋ္ဌမိကတော၊ လက်ဆုပ် ချီသ,ကဲ့ ယာဝ၊ တောင်းပန်၏၊
တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ဝေ'၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊
မာရိသ၊ထိကြားမင်း၊တို့'၊သင်သည်၊ ယံကုသလံ၊အကြင်အမျိုးသို့၊အ,ထိကွ
ဏံ၊မပြတ်၊ပုနပ္ပုနံ့ အဘာန်ဘန်၊ ကိတ္တယတိ၊ ပြီးကျူးထေ၏၊ တံကုသလံ၊ထို
အမျိုးသည်၊ကတမံ၊အဘာယတ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ ဒုက္ခထော၊
ဒုက္ခထမည်သော၊တာပသော၊စ၊ရှေ့ထွက်လည်းကောင်း၊ ပါရိကာ၊ပါရိကာ
ရှည်ရှေ့သော၊တာပသိစ၊ရှေ့ မ,ထလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသူတို့ပင်တည်း၊
သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တာဝ၊ ထိုထိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ့၊ စကား၊ကို၊
သုတွာ၊ကြားလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘိဒ္ဓိ,ဝန်ခံထေ၏၊ ၊
မာရိသ၊ ငါ့ဦးတမ္ဘတ္ထသောနတ်သား၊ သာရ,ကောင်းပါပြီ၊ ယောဆ,ရှော၊
အကြင်အလိုဆန္ဒသည်၊အတ္ထိ,ရှိ၏၊သော,ဆ,ရှော၊ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊ တဝ၊
သင်အား၊ဟောတု,ဖြစ်ပါစေ၊ မာရိသ၊ ငါ့ဦးတမ္ဘတ္ထသော ထိကြားမင်း၊

အာကာသ်မှာနော၊ အလိုရှိမှုကား။ ပတ္ထိတော၊ တောင့်တသော၊ ကုထေ၊အမျိုးနှိုက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပ္ပန္နော ယျံ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ကိမ္မိ၊ အဘာတည်မည်သော၊ ကုထေ၊ အမျိုးနှိုက်၊ ဥပ္ပန္နာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း။ အတ္ထာ ဧေဝါ၊ အတ္ထာ ဧမျိုးနှိုက်မှ ထည်း။ ဥပ္ပန္နာမိ၊ ဖြစ်ချာအံ့သော၊ ဧထာဗုဧေဝါ၊ ဧလာဗုဧ မျိုးနှိုက်မှ ထည်း။ ဥပ္ပန္နာမိ၊ ဖြစ်ချာအံ့သော၊ သံသေဒဧေဝါ၊ သံသေဒဧမျိုးနှိုက်မှ ထည်း ဥပ္ပန္နာမိ၊ ဖြစ်ချာအံ့သော၊ ဩပပါတိကေဝါ၊ ဩပပါတ်မျိုးနှိုက်မှ ထည်း။ ဥပ္ပန္နာမိ၊ ဖြစ်ချာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မာရိသ၊ ငါနှင့်တကွ တူသော နတ်သား။ ဧသော ဗုဒ္ဓေယ၊ ဧထာဗုဧ မည်သော၊ ယောနိယာ၊ အမျိုးနှိုက်၊ ဥပ္ပန္နောဟိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ဆယ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဥပ္ပတ္တိဒိဝသံ၊ ဖြစ်ထတ္တံ့သောနေ့ကို၊ ဝိဝ ဏေတွာ၊ ရေတွက်၍၊ ဒုကူဃသေ၊ ဒုကူဃရသေ့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အသုကာတိ ဒ်ာမ၊ ဤမည်သော၊ ဒိဝသော၊ နေ့နှိုက်၊ တာဝတိ၊ ရသေ့မသည်၊ ဥတုနိ၊ ဥတုစဉ်ကြော်သည်၊ ဝုဋ္ဌဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်၊ ဘာဝိသတိ ဖြစ်ထတ္တံ့၊ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ထုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ တွေ့၊ အရှင်သည်၊ ဒက္ခိ ဏေနေ့ ဃဏ္ဍာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂ္ဂေ ဗ္ဗေနေ့ ဃက်မဖြင့်၊ နာတိ၊ ချက်ကို၊ ပရာမ သေယျာတိ၊ သုံ:သပ်ပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တတ္ထ ဒ်ိဝသေ၊ ထိုနေ့နှိုက်၊ တာဝတသိ၊ ရသေ့မသည်ထည်း။ ဥတုနိ၊ ဥတုစဉ် ကြော်သည်၊ ဝုဋ္ဌဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝဝုဏ္ဏောစ။ နတ် သားသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနေ့နှိုက်၊ ဥပဂေါ၊ ကပ်ရောက်သည်၊ ပဗ္ဗုပဋ္ဌိ တော၊ ရှေးရှုကပ်ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝသောစ၊ ရသေ့ သည်လည်း၊ ဒက္ခိဏေနေ့ ဃဏ္ဍာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂ္ဂေ ဗ္ဗေနေ့ ဃက်မဖြင့်၊ တာဝ သိယာ၊ ရသေ့မ၏၊ နာတိ၊ ချက်ကို၊ ပရာမသိ၊ သုံ:သပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထယော၊ ထုံ:ပါးကုန်သော၊ တောသန္ဓိပါတာ၊ ထိုရဝေးပေါင်းစပ် ခြင်းတို့ သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နာတိ၊ ချက်ကို၊ ပရာမသနေနေ့ ၊ သုံ:သပ်သဖြင့် တာဝသိယာ၊ ရသေ့မအား၊ ရောဂေါ၊ ရောဂသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပဇ်နေ့ ၊ ဝင်စစ်သော်ကား၊ ဧသေ၊ ထိုရသေ့မအား။ သောရောဂေါ၊ ထိုရောဂသည်၊ နာတိပရာမသနံ၊ ချက်ကိုသုံ:သပ်ခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏ တွေ့၊ သင်သည်၊ အစ္ဆာစာရမေဝ၊ ထွန်ကြွ၍ကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓိပါ တံ၊ စပ်ရှက်ခြင်းဟု၊ မာမည်၊ မမှတ်ထေထင့်၊ ဥိဟသနဋ္ဌိ၊ ရယ်ရှင်ခြင်း သည်လည်း။ သန္ဓိပါတော၊ စပ်ရှက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥလ္လပနဒ္ဓိ၊စကား ရှင်မောဂ္ဂပြောခြင်းသည်ထည်း၊သန္ဓိပါတော၊စပ်ရက်သည်
မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥပနိဗ္ဗာယနဒ္ဓိ၊ စိပ်စိပ်ကြည့်ခြင်းသည်ထည်း၊
သန္ဓိပါတော၊စပ်ရက်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏
ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်ခြင်း၎၊ ပဗ္ဗဘာဂဘာဝတော၊ ရှေးအတို့ဖြစ်သောကြောင့်
အာမသနေန၊သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊သန္ဓိပါတော၊စပ်ရက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သန္ဓိပါတာ၊စပ်ရက်ခြင်းကြောင့်၊ဩဠာရိကမနုံ၊သက်ရောက်ခြင်းသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အနုဠာရာ
ရေပိ၊မလွန်ကြွားသော်သည်း၊ပရာမသနေန၊သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊
ကိုယ်ဝန်သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧထမာနော၊ တောက်
လောင်သော၊အဂ္ဂိ၊မီးသည်၊အပရာမသနေပိ၊မသုံးသပ်သော်ထည်း၊ ဥဟ
တသ၊အနိုးကပ်သူ၏၊ သိတံ၊ချမ်းခြင်းကို၊ဗျပဟန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်သော
၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧवမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အနုဠာရာရေပိ၊
မလွန်ကြွားသော်သည်း၊ ပရာမသနေန၊သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဗ္ဘသ၊အမိဝမ်း
သို့၊အဝင်္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊စတုန္နံ၊ထေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့၏၊ဝသေ
နဲ့၊အစွမ်းဖြင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊သက်ရောက်ခြင်းသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကမ္မဝသေန၊ကံ၏အစွမ်းကြောင့်သည်းကောင်း၊ ယေဘုယ
ဝသေန၊အကြောင်း၏အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုဏ်ဝသေန၊ အမျိုး
ဇာတ်၏ အစွမ်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အာယာစနဝသေန၊ ဆုတောင်း
ကြောင့်သည်းကောင်း၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊သက်ရောက်
ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အင်ဒစ်စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မသမ္ဘဝါ၊ကံကြောင့်သာဖြစ်ကုန်
၏၊ကမ္မသရဏာနာ၊ကံသျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ကမ္မဝသေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊
သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ကထံဟောတိ၊ အဘာယသိုဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊ဥသဘနဂုသလမူထ၊ မျှားသောကုသိုက်အရင်းခံရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ယမိစ္ဆကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ခတ္တိ
ယမဟာသာလကုထေဝ၊ မင်းသူမြေးမျိုးနွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ
မဟာသာလကုထေဝ၊ဝုဏ္ဏားသူမြေးမျိုးနွယ်ကို ထည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ
မဟာသာလကုထေဝ၊သူကြွယ်သူမြေးမျိုးနွယ်ကိုသော် ထည်းကောင်း၊ ဒေ

ဝေသုဝါ၊နတ်ပြည်တို့နှိုက်သော်လည်းကောင်း၊ အတ္တဓာယယောနိယာဝါ၊ အတ္တဓမ္မိုးနှိုက်သည်းကောင်း၊ ဓလောဇုဓာယယောနိယာဝါ၊ ဓလောဇုဓမ္မိုးနှိုက် သည်းကောင်း၊ သံသေဒဓာယဟောနိယာဝါ၊ သံသေဒဓ၊ မ္ပိုးနှိုက် သည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာယ၊ယောနိယာဝါ၊ ဥပပါတ်မ္ပိုးနှိုက်သည်း ကောင်း၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာဆား ဖြင့်၊အဒ္ဓေါ၊ကြွယ်ဝသော၊မဟာဓနော၊များသောဥစ္စာရှိသော၊မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ပဟူတဓာတရူပရဇတော၊ များသောရွှေငွေရှိ သော၊ ပဟူတပိတ္တူပကရဏော၊ များသော၀တ္ထုအရာရှိသော၊ ပဟူတဓန ဓညော၊များသောဥစ္စာစပါးရှိသော၊ပဟူတဒ္ဒါတိပကျော၊များသောဆွေမ္ပိုး အသင်းအဝင်းရှိသော၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ ဒါသိ၀ါ၊ကျွန်မိန်းမကို သည်းကောင်း၊ဒါသံ၀ါ၊ကျွန်းယာကျ်ားကိုသည်းကောင်း၊ခေတ္တံ၀ါ၊လယ် ကိုသည်းကောင်း၊၀တ္ထု(ံ)၀ါ၊ရာကို သည်းကောင်း၊ ဂါမ(ံ)၀ါ၊ ရွာကိုသည်း ကောင်း၊နိဂမ(ံ)၀ါ၊နိဂုံ(ံ)ကို သည်းကောင်း၊ ဓနပဒံ၀ါ၊ ဓနပုန်ကိုသည်း ကောင်း၊ကိဗ္ဗိ၊ဝဏ္ဏတရာကို၊ မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ အဘိပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ သည်ကို၊ဒ္ဒိဂုဏတိဂုဏံ၀ါ၊ နှစ်ဆတက်သုံ(ံ)ဆတက်သော၊ ဓနံ၀ါ၊ဥစ္စာကို သည်း၊ဒတ္တော၊ပေး၍၊ယဒိစ္ဆကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ကိဏာတိ၊ဝယ်ယူ၏၊ မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧ၀မေ၀ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဥဿဒ္ဓကုသလမူလာ၊ များ သောကုသိုလ်အရင်းခံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ၀ါတို့သည်၊ ခတ္တိယမ ဟာသာလကုလေ၀ါ၊မင်းသူဌေးမ္ပိုးနှိုက် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏမဟာ သာလကုလေ၀ါ၊ပုဏ္ဏားသူဌေးမ္ပိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာ သာလကုလေ၀ါ၊သူကြွယ်သူဌေးမ္ပိုးနှိုက်ထည်းကောင်း၊ဒေ၀ေသု၀ါ၊နတ် ပြည်တို့နှိုက်လည်းကောင်း၊ အတ္တဓာယယောနိယာဝါ၊ အတ္တဓမ္မိုးနှိုက် ထည်းကောင်း၊ ဓလောဇုဓာ ယယောနိယာ၀ါ၊ ဓလောဇုဓမ္မိုးနှိုက် ထည်း ကောင်း၊သံသေဒဓာယယောနိ၀ါ၊သံသေဒဓမ္ပိုးနှိုက်ထည်းကောင်း၊ဩပ ပါတိကာယယောနိယာ၀ါ၊ဥပပါတ်အမ္ပိုးနှိုက် ထည်းကောင်း၊ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ကမ္မ၀သေန၊ ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ(ံ)သတ္တ၀ါတို့၏၊ဝဏ္ဏာ၀ဏ္ဏန္တိ၊အမိ၀မ်ားသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊ ၊

ယောနိ၀သေန၊ယောနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သတ္တာနံ(ံ)သတ္တ၀ါတို့၏၊ဝဏ္ဏာ ၀ဏ္ဏန္တိ၊ အမိ၀မ်ားသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါသနည်း၊ဆိုကြ၊ဤသို့အမေးရှိသော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကုဏ္ဍ(ဒု)

နှုတ်ကြက်တို့၏ဝါတေနှင့်လေဖြင့်၊ ဂဟာဝဏ္ဏန်တို့၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဗလာကာနှုတ်ကျိုင်းတို့၏၊ မေထုနဒ္ဒေန၊ ဖိစပ်းသံဖြင့်၊ ဂဟာဝဏ္ဏန်တို့၊အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်ထည်း၊ အဂ္ဂသေယ္ယကာ၊အမိဝမ်းနွားကိမကိန်းကုန်သော၊ သဏ္ဌာယေဝ၊သဏ္ဌာဝါတို့သာတည်း၊ တေသံ၊ထိုနတ်တို့အား၊ နာနာဝဏ္ဏေန၊အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်၊ဂဟာဝဏ္ဏန်တို့၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊နာနာဝဏ္ဏေန၊အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်၊မဟိယာ၊မြေနွံကိ၊စရန်တို့၊ သွားထောကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊ပုရတော၊ ဂ္ဂ,ပ, ပဒ္ဓိဏ္ဍာဒေန်တို့၊ ဗုံးတွယ်းကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သူတို့သည်၊ ပဏ္ဏတော၊နှောက်ပ,ပဒ္ဓိဏ္ဍာဒေန်တို့၊ ဗုံ:တွယ်းကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မဂ္ဂိကုန်သည်၊ဟောန်တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊ဘဏ္ဍူ။ဦးပြည်းကုန်သည်၊ဟောန်တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊သေတပဋိဓရ၊အဝတ်ဖြူကိုဆောင်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သူတို့သည်၊မောဠိဗဒ္ဓါ၊သျှောင်ထုံ:ကုန်သည်၊ဟောန်တို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍူ။ဦးပြည်းကုန်၍၊ ကာသာဝဝသနာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ် ကုန်သည်၊ ဟောန်တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့သူတို့သည်၊ ကာသာဝဝသနာ၊ဖန်ရည်ဆိုးဝတ်ကုန်၍၊မောဠိဗဒ္ဓါ၊ သျှောင်ထုံ:ကုန်သည်၊ဟောန်တို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊ဇနိနော၊ဆန်ကျစ်ထုံ:ကုန်သျက်၊ဝါကစိရာ၊လျှော်တေသက်နှုံ:ဝတ်ကုန်သည်၊ ဟောန်တို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့သူတို့သည်၊စမ္ဗဝသနာ၊ သားရေဝတ်ကုန်သည်၊ ဟောန်တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့သူတို့သည်၊ရတ္တိဟော၊ကြွေးတို့ကို၊နိဝါသေန်တို့၊ဝတ်ဆင်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဒေတေပိမနုဿာ၊ထိုသူတို့သည်ထည်း၊နာနာဝဏ္ဏေန၊အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့်၊မဟိယာ၊မြေနွံကိ၊စရန်တို့၊ဝှည်ထည်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ဝေမေဝခေါ၊ဤသို့လျှင်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊သဏ္ဌာယေဝ၊သဏ္ဌာဝါတို့သာတည်း။တေသံ၊ထိုသဏ္ဌာဝါတို့အား။ နာနာဝဏ္ဏေန၊အထူးထူးသောအဆင်းအား၊ဖြင့်၊ ဂဟာဝဏ္ဏန်တို့၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝေ၊ဤသို့၊ ယောနိဝသေန၊ယောနိအစွမ်းဖြင့်၊ သဏ္ဌာနှုံ၊သဏ္ဌာဝါတို့အား၊ ဂဟာဝဏ္ဏန်တို့၊ အမိဝမ် သို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

ကုသဝေသနာ၊ အမျိုးရဲ့အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာနဲ့သတ္တဝါတို့အား၊ ဂန္ဓာ
ဝတ္ထုနဲ့၊ အပိဝပ်းထိုသက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အတယ်ထို
ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ကုသိနာမ၊အမျိုးမည်သည်ကား၊အဏ္ဏ
စ်၊အဏ္ဏစသည်းကောင်း၊ စလေဗုစ်၊ စလေဗုစသည်းကောင်း၊သံသေဒ
စ်၊သံသေဒစသည်းကောင်း၊ဩပပါတိကိ၊ဥပပါတိကသည်းကောင်း၊ဗ္ဗတိ၊
ဤသို့ကုသာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊စတ္တာရိ၊သေးပါးတို့တည်း၊ ၊တတ္ထ၊ထို
သေးပါးတို့တွင်၊ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော သတ္တဝါသည်၊ ယတောကု
တောစိ၊ အမှတ်မရှိသောထုံမှ၊အာဂတ္ဘာ၊ သာ၍ ၊အဏ္ဏဇော၊ အဏ္ဏဇဖြစ်
သော၊ကုသေ၊အမျိုးနှင့်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ တတ္ထ၊ထိုအမျိုး
နှင့်၊သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ အဏ္ဏဇော၊အဏ္ဏဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော သတ္တဝါသည်၊ ယတောကုတောစိ၊အမှတ်
မရှိသောထုံမှ၊အာဂတ္ဘာ၊သာ၍၊စလေဗုဇော၊စလေဗုဇဖြစ်သော၊ကုသေ၊အ
အမျိုးနှင့်၊ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊တတ္ထ၊ထိုအမျိုးနှင့်၊ သော၊ထို
သတ္တဝါသည်၊စလေဗုဇော၊စလေဗုဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
ရောက်အပ်သောသတ္တဝါသည်၊ ယတောကုတောစိ၊အမှတ်မရှိသောထုံမှ၊
အာဂတ္ဘာ၊သာ၍၊ သံသေဒဇော၊သံသေဒဇမည်သော၊ ကုသေ၊အမျိုးနှင့်၊
ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ တတ္ထ၊ထိုအမျိုးနှင့်၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါ
သည်၊သံသေဒဇော၊သံသေဒဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဂန္ဓဗ္ဗော၊ရောက်
အပ်သော သတ္တဝါသည်၊ ယတောကုတောစိ၊ အမှတ်မရှိသောထုံမှ၊ အာ
ဂတ္ဘာ၊သာ၍၊ ဩပပါတိကော၊ဥပပါတ်ဖြစ်သော၊ ကုသေ၊အမျိုးနှင့်၊ယဒိ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊တတ္ထ၊ထိုအမျိုးနှင့်၊ သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊
ဩပပါတိကော၊ဥပပါတ်သည်ပင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေသုတေသုကုသေ
သု၊ထိုထိုအမျိုးတို့နှင့်၊ တာဒိယေယေဝ၊ ထိုနှင့် အလားတူသာလျှင်ဖြစ်
ကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဝန္ဓနေ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်း
မြတ်၊ယဿ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတောင်မှ၊ နေရပဗ္ဗတံ၊နေရ
တောင်သို့၊ယောကေစိ၊ခရီးသွားကုန်သော၊မိုဃဝဂ္ဂါနော၊သားငှက်တို့သည်၊
ဥပေန္တိ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခရီးသွားကုန်သော၊ ဟေ၊ထိုသားငှက်
တို့သည်၊ သကဝဏ္ဏေ၊ မိမိအသံ၊ဝိမိတ်ကို၊ ဝိဇဟိတ္တာ၊စွန့်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏော၊ရွှေအသံ၊နှင့်ဘုရားသော အသံ၊ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယောကောစိ၊အမှတ်
မရှိသော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သောသတ္တဝါသည်၊ ယတောကုတောစိ၊

အဖတ်မရှိသောထုံမှ၊ အာဝဇ္ဇဲ့ဝ၊ထော၍၊ အဏ္ဍစဇယောနိ၊အဏ္ဍစဘာဝသို့၊ ဥပဝဇ္ဇဲ့ဝ၊ကပ်၍၊ သဘာဝဝတ္ထု၊သဘာဝအဆင်းကို၊ ဝိဇေါ်တွေ့ဝ၊စွဲ၍၊ အဏ္ဍဇော၊အဏ္ဍစအမျိုးသည်၊ ဟောတို့ဖြစ်၏(၀)၊စသောဇ၊စထာဇ စဘာဝသို့၊သံသေဒဇ၊သံသေဒစဘာဝသို့၊ ဩပပါတိကယောနိ၊ဥပပါတိ ဘဝသို့၊ဥပဝဇ္ဇဲ့ဝ၊ကပ်၍၊သဘာဝဝတ္ထု၊သဘာဝအဆင်းကို၊ဝိဇေါ်တွေ့ဝ၊ စွဲ၍၊ဩပပါတိကော၊ဥပပါတ်သည်၊ဟောတို့ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ကုလဝ သေနှ၊အမျိုး၏အစွယ်းအားဖြင့်၊ သတ္တာနှ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏန်၊အမိ ဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ဟောတို့ဖြစ်၏၊ ၊

အာယာစနဝသေနှ၊ဆုတောင်းသည့်အစွယ်းဖြင့်၊သတ္တာနှ၊သတ္တဝါတို့၏ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏန်၊အမိဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတို့၊ အဘယ်သို့ဖြစ် ပါသနည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဆုမ၊ဤသောကန္ဓိက်၊ ဆဝုတ္ထက်၊သားမရှိ သော၊ဗဟုသာပတေယျ၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်သော၊ပသန္နံ၊ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညြို့သော၊ သိလဝန္တံ၊သီလ ရှိသော၊ ကထျာဝေမ္ပဲ့၊ကောင်းသောတရားရှိသော၊ တပနိဿိတံ၊အကျင့် ဌိတိရှိသော၊ကုလံ၊အမျိုး၊သည်၊ ဟောတို့ဖြစ်၏၊ဥသာနုကုသလမူထော၊မျိုး သောကုသိုလ်အရင်းရှိသော၊ ဒေဝဥဿာ၊နတ်သားသည်လည်း၊ စဝန ဝမ္ပေါ၊ရုံဟောခြင်းသဘောရှိသည်၊ဟောတို့ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌ကား၊ဒေ ဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊မှုန်ရှော၊အပိုးရှိသော၊ သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ တသ ကုသသ၊ ထိုအမျိုးကို၊ အနုကမ္ပါယ၊ခြိုးခြောက်ခြင်းငှါ၊ တံဒေဝဂဏံ၊ထို နတ်သားကို၊ အာယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ကိံ အာယာစတိ၊ အဘယ်ထို တောင်းပန်သနည်း၊ မာရိသ၊ ငါ့ခင်ဗျားတရုတ္တသော နတ်သား၊ အသုကသ၊ ဤမည်သော၊ကုသသ၊အမျိုး၏၊ မဟာသိဟာ၊ဖီဗဟာ၊၏၊ ကုန်ရှိ၊ဝမ်း ရှိက်၊ပဏီဓေတိ၊ဆောက်တည်သော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာယာစတိ၊တောင်း ပန်၏၊ သော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊ တသ၊ ထိုသိကြားမင်း၏၊ အာယာစန ဟေတု၊ တောင်းပန်သော အကြောင်းကြောင့်၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို၊ ပဏီဓေတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယသ၊ဥပမာအား ဖြင့်၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်၍၊ မနော ဘာဝနိယံ၊ စိတ်ရှိက်ကြည်ညြို့သော၊ သမတ်၊ရေဟန်းကို၊ အာယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍၊ကေဟံ၊အိမ်သို့၊ ဥပနေန္တိ၊ပင့်ဆောင်ကုန်၏၊ အယံ၊ဤရေဟန်း သည်၊ဥပဝဇ္ဇဲ့ဝ၊အိမ်သို့ကပ်၍၊ သဗ္ဗဿ၊အလုံးရှိ သော၊ ကုလဿ၊အမျိုး အား၊သုခါဝဟော၊ချမ်းသာကိုဆောင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟူတိ၊

ဤသည်ထျင်ဥပမာစကားဟူသည်း၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေါ၊ ဤအတူသာထျင်၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊ ဆုရွေး၊အစိုးရသော၊သင်္ဂြိုဟ်၊သိကြား မင်းသည်၊ တံခြေဝတ္ထု၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယာစိတ္တား၊ တောင်းပန်၍၊ တံကူလ်၊ထိုအမျိုးသို့၊ဥပနေတိ၊ဆောင်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ အာယာစနဝသေန၊ တောင်းပန်သည့်အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဝန္တာဝဏ္ဏာ၊ အသိ ဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။

မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊သာမော၊သာမမည်သော၊ကုမာရော၊မင်းသားကို၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊ဆုရွေး၊အစိုးရသော၊သင်္ဂြိုဟ်၊သိကြား၊မင်းသည်၊အာယာ စိတော၊တောင်းပန်သည်ဖြစ်၍၊ပါရိကာယ၊ပါရိကာမည်သော၊တာပသိယာ ရသေ့မ၏၊ကုန်ဆုံ၊ဝမ်းတိုက်သို့၊ဩဇာ၊ရွှေ့သက်ထေ၏၊ မဟာရာဇာမင်း မြတ်၊သာမော။သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ ကတဝုညော။ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မာတာပိတရော၊ အဓိအာ တ္တိသည်၊သိဆဝန္တော၊သိသရှိကုန်၏၊ ကတ္တာတဝမ္မာ၊ကောင်း၊သောတရားရှိ ကုန်၏၊အာယာစကော၊ တောင်းပန်သော်သူသည်၊ သင်္ဂြိုဟ်၊သိကြားမင်း ပေတည်း၊တိဏ္ဍု၊သု၊ဦးတို့၏၊စေကောပကိမိယာ၊စိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်း ကြောင့်၊သာမော၊သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဆုတ၊ဤသော်ကနိုက်၊ နဟာဏုသသော၊လယ် ယာလုပ်နည်း နိုက်လိမ္မာသော၊ ဝုဒိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သုကဋ္ဌေ၊ ကောင်းစွာထွန်အပ်ပြီးသော၊အနုပခေတ္တေ၊ ရေနည်းရာဖြစ်သောထယ်ယာ နိုက်၊ဖိဇ၊မျိုးစေ့ကို၊ရောပေယျ၊စိုက်ပျိုးရာ၏၊ အပိ၊မေးဦးဆုံ၊ တဿဖိဇ သော်ထိုမျိုးစေ့၏၊အနုရာဟံ၊အနွယ်ရယ်ကို။ ဝိဝဍ္ဎေယ္ယ သော်ကြည်ရှောင်ကင်း လွတ်သော်ရုဒ္ဓိယာ၊ကြီးပွါးခြင်း၏၊ ကောစိ၊ထရံတခုသော်၊ အနွယ်ရာဟော၊ အနွယ်ရယ်သည်၊ဘဝေယျာနု၊ဖြစ်ရာသထော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ဝိနိုတော်မှု ၏၊ဘဒန္တ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ၊နိုဗ္ဗုဒဿာတံ၊ဘေးရန်လွတ် သော၊တံဖိဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်၊ ဝိပ္ပံ၊လျင်စွာ၊သံဝိဗ္ဗဟေယျ၊ ကောင်းစွာပွါး မျှားရာ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊လျှောက်ပေ၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာထျင်၊သာမော၊သာမမည်သော။ကုမာရော၊မင်းသားသည် ဥပနိုန္တရာယောတ်၊ဖြစ်လတ္တံ့သောအနွယ်ရယ်တို့မှ၊ ရဏ္ဍော၊လွတ်သည်ဖြစ် ၍၊တိဏ္ဍု၊သု၊ဦးတို့၏၊စေတောပကိမိယာ၊စိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ။

မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ အဝိုး၊ မေးဦးဆုံ၊ ဟယား၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဖွားသိန်ရသော်တို့၏ မနောပဒေါသေး၊ စိတ်ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဖွားဖွေ၊ ကြွေထ်ဝ သော၊ ဖိုတော်၊ စည်ပင်သော၊ မဟာဇနပဒေါ၊ ဇနပုန်ကြီးသည်၊ သဇနော၊ လူ အပေါင်းနှင့်ဟကွ၊ သရန်ဆိုန္နော၊ ယူကာ်ကွယ်သလော်၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ သုတပုဇ္ဇ်၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ၊ ဆရှင်ဘုရား အာမသုယျတိ၊ ကြောင်ကြားဘူးပါ၏၊ မဟိယာ၊ မြေနှင်ကာ်၊ ဒဏ္ဍာတာရည်၊ ဒဏ္ဍ ကတောသည်းကောင်း၊ မဏ္ဍာရည်၊ မဏ္ဍာတောသည်းကောင်း၊ ကာလင်ရည်၊ ကာလင်တောသည်းကောင်း၊ မာတင်ရည်၊ မာတင်တောရင်း၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘီ၊ အလုံးရှုံ့သော၊ တံအရည်၊ ထိုကောသည်၊ အရည်ဘူတ်၊ တောဖြစ်၍ ဖြစ်သလော်၊ ၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးရှုံ့သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇောဇနပဒါ၊ ထိုဇနပုန်သား တို့သည်။ ဖွားသိန့်ရသော်တို့ကား၊ မနောပဒေါသေး၊ စိတ်ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ ခယံ၊ ယူကာ်စီးခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောကာ်ကုန်၏၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ သုယျတိ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုသလော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ် တောသ၊ ဆိုရသော်တို့ကို၊ မနောပဒေါသေး၊ စိတ်ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ သုသ ဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာကြွယ်ဝကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုန်သားတို့သည်၊ ယဒိဥဿိဇ္ဇ ဇ္ဇ်ာ၊ အ ကယ်၍ပြုတ်ကုန်ဆုံ၊ အပိ၊ ဤသို့ပြုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တောသ၊ ထိုရ သော်တို့ကို၊ မနောပဒေါသေး၊ စိတ်ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ ကိုဠိ၊ တရုံ့တရာ သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေယျာနုခေါ်၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ၊ ဆရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြောင်ဖြစ်ရာပါ၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တေန တိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဗဟုဝဏ္ဏာနုံ၊ အားစွမ်းရှိကုန်သော၊ ကိုယ်ဖွား၊ သုံးဦးတို့၏၊ စေတောပသာဒေန စိတ်၏နှစ်ချိုက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဖွားသိန့်ဖြင်တော၊ ရသော်နှစ်ဦး တို့ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဒေဝနိမ္မိတော၊ သိကြား၊ မင်းဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ပညှနိမ္မိ တော၊ ကောင်းမှုသည်ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေတံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည့်ဆုတောင်း၊ ဝါဒေတိ၊ ဖွဲ့တ်သော်လော၊ ၊ မဟာရာ ဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တယော၊ သုံးပါး၊ ကုန်သော၊ ဖွားမေ ဒေဝဂုဏ္ဍာ၊ ဤနှတ်သားတို့ သည်၊ ဒေါနံ၊ နှတ်တို့ကို၊ ဖွားနေ့၊ အပိုးရသော၊ သဏ္ဍေ၊ သိကြား၊ မင်းသည်၊ အာယာစိတံ၊ တောင်းပန်အပ်သော၊ ကုလံ၊ အမျိုးသို့၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးဦးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အာဘယ်သည်တို့နည်း။ သာမော၊ သာ မမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်းကောင်း၊ မဟာပဒါနော၊ မဟာပဒါ နမင်းသည်းကောင်း၊ ကုသရာဇာ၊ ကုသမင်း ထည်းကောင်း၊ ဖွားတိ၊ ဤသို့၊

ထေတယောပိ၊ထိုသူ၏ဦးတို့သည်ထည်း။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သုရားလောင်း တို့ချည်းဘည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာ ဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်း ကို၊သုနဒ္ဒါ၊ကောင်းစွာညွှန်ပြအပ်ပြီ၊ ကာရဏ၏အကြောင်းကို၊ သိကထိ တံ၊ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ၊အန္ဓကာရော၊အရိက်တိုက်ကို၊အာလောကော၊ အလောင်အလင်းကို၊ ကပတာ၊ပြုအပ်ပြီ၊ ဇရာ၊အထေ၏အမွဲကို၊ ဝိဇဋိတာ၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်ပြီ၊ပရဝ္ဗဝါဒါ၊သူအချို့စွပ်စွဲသောစကား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ကင်း လွတ်ကုန်ပြီ၊ဝေ၏ဤသို့၊ဟော၊ဤစကားကို၊ တထာ၊ အရှင်သုရားမိန့်တော် မူတိုင်း။သမ္ဘဒ္ဓိ၏ဘမိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊ဟောကြောက်ထတ်၏၊ ၊ ဆဋ္ဌ၊ခြောက်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ၊ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ ပြဿနာ မေးလွန်းသည်၊နှင့်ပြီတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၉၃-သဒ္ဓမ္ဓနေရဝနဝဂ္ဂ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ သုရား၊သည်း၊ဟော၊ဤစကားကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ကိ ဘာသိ တံ၊အဘတ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယာ၊ ပဋ္ဌေဝ ဝ ဝ

မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယဒု၊ပဌေဝ၀သာသတာနိ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ဌသတိ၊တည်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယဒိဘာဂိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူပြီးဖြစ်ရာ၏ဟု၊ဤသို့၊ ယ၀ စနံ၊အကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊မိန္ဓာ၊ချွတ်ယွင်းရာ၏ ၊တထာဂတေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အရေဟန္တော်၊ရေဟန္တာတို့မှ၊အသုညော၊မဆိတ်သော၊လေကော၊လောကသည်၊အလ ၊ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ဤသို့၊ ယ၀ စနံ၊အကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊မိန္ဓာ၊ချွတ်ယွင်းရာ၏ ၊တထာဂတေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အရေဟန္တော်၊ရေဟန္တာတို့မှ၊အသုညော၊မဆိတ်သော၊လေကော၊လောကသည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ဤသို့၊တံ၊ထိုစကားကို၊ ယဒိဘာဂိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယဒု၊ ပဌေ၀ ၀သာသတာနိ၊အနှစ်ငါးရာပတ်လုံး၊သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ဌသတိ၊တည်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တ ဝိ ၀စနံ၊ထိုစကားသည်လည်း၊မိန္ဓာ၊မှားခဲ့ရာ၏၊အယ ဝိပဋ္ဌော၊ဤပြဿနာသည်လည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်ဘက်စွန်းထွက်၏၊ ဂဟနတောဝိ၊ ယူဆနှိုင်ခဲ့သောတရားထက်လည်း၊ ဂဟနပရော၊ အထူးသဖြင့်ယူဆနှိုင်ခဲ့၏၊ ဗလ၀တောဝိ၊ အားကြီးသောတရားထက်လည်း၊ဗလ၀တရော၊ အထူးသဖြင့်အားကြီး၏၊ ဂဏ္ဍိတောဝိ၊ အဖုအထစ်ထက်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတရော၊ အထူးသဖြင့်အဖုအထစ်မှား၏၊ သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ဂ ၀၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊တည်း၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းနှိုက်၊ သာ၀ဇ္ဇ ဂ္ဂ ရ၀တော၊ သဝဇ္ဇရားအတွင်းသို့ရောက်သော၊ မကရောဝိယ ၊ ငါးမကရဲကဲ့သို့၊ ဝေ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဥဘတ၀ဝိပ္ပာရံ၊ဥဘဏ်စွယ်း၏ပျံ့နှံ့ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ပြတော်မူ ပါဠိ၊သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟော်ကုဏ်ဆိုသတည်း။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘ ၀ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇော်၊ဤစကား ဟောတော်ကို၊ဘာသိတံဝိ၊ဟောလည်း ဟောတော်မူ၏၊ကိ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယဒု၊ပဌေ၀ ၀သာသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဌသတိ၊ တည်ထတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၀ ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံခါနိုးကာလ၀ယ်ရှိက်လည်း၊သုဘဒ္ဒ ၊သုဘဒ္ဒမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ ကသ၊ပရိဗိုဇ်အား၊ဘဂဝတိတံ၊ဟောတော်၏။ ကိ ဘဂဝတိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ၊ပရိ၏။ ဣဒေ မေ ဘိက္ခ ၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း၊သဒ္ဓမ္မာ၊ကောင်းသော ပရိ၊ပတ်ဖြင့်။ ဝိဟ ရေ ယု ၊ နေကုန်ရာ၏၊ ဝေ၊

ဤသို့နေထိုင်မှုကား၊ အရဟန္တေတိ၊ရဟန္တာတို့မှ၊ အသုညောမဆိတ်သော၊ ရေသောကော၊ထောကသည်၊ အသေ၊ဖြစ်ရာ၏။ မှတ်၊ဤသို့ ဘဂဝတိတ်၊ဟော ထော်မူ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏တပ်ပုနဝစ နှုတ်ထိုစကား သည်ကား၊ နာနက္ခဏ္ဍေ၊အနက်ထူးသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏။နာနာဝုဇ္ဇနဏ္ဍ၊သဒ္ဒါထူးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊အယံ၊ဤစကား တော်သည်ကား၊သာသနပရိယေ္ယာဒေါ။ သာသနာတော်ဦးစီးစစ်သောစကား တော်ပေတည်း၊ အယံ၊ဤရဟန္တာမဆိတ်ဟူသော စကားတော်သည်ကား၊ ပဋိပတ္တိပရိဒီပနာ၊ ပဋိပတ်ကိုထင်စွာပြုသောစကားတော်ပေတည်း၊ မှတ်၊ ဤသို့၊တေဘုယ်တော၊ ထိုစကားနှစ်ရပ်တို့သည်၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ရှုရံ၊ ဝေးကွာလတ္တိုး၊ဝိဝဇ္ဇိတာ၊ခြားနားကုန်၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာဥပ မာအားဖြင့်၊နတ်၊ကောင်းကင်သည်၊ပထဝီတော၊မြေ၌၊ ရှုရံ၊ဝေးလွှာ၊ဝိဝဇ္ဇိ တ်၊ခြားနား၊ဝေးကွာ၏။နိဂုယ်၊ငရဲသည်၊ယဉ္စတော၊နတ်ပြည်၌၊ရှုရံ၊ဝေးကွာ လတ္တိုး၊ဝိဝဇ္ဇိတ်၊ခြားနား၏။ကုသယံ၊ကုသိုလ်သည်၊အကုသလတော၊အကု သိုလ်မှ၊ရှုရံ၊ဝေးကွာလတ္တိုး၊ ဝိဝဇ္ဇိတ်၊ခြားနား၏။ သုခံ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဒုက္ခတော၊ဆင်းရဲမှ၊ ရှုရံ၊ဝေးကွာလတ္တိုး၊ ဝိဝဇ္ဇိတ်၊မယ္ဟာ့ဉ်မစင်ကင်းပြတ် ခြားနားလတ္တိ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊တေဘု ဘော၊ထိုစကားနှစ်ရပ်တို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ရှုရံ၊ဝေးကွာလတ္တိုး၊ ဝိဝဇ္ဇိတာ၊မယ္ဟာ့ဉ်မစင်ကင်းပြတ်ခြားနားလတ္တုကုန်၏။ မှတ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့် တော်မူ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊သင်မင်းမြတ်၏၊ ဝုဏ္ဏာ၊အမေ၊သည်၊မောဃာ၊အချည်းနှီး သည်၊ မာ၊အသ၊မဖြစ်ပါ၊စေ၊ထင့်။ တေ၊ထိုပြုသောနာတို့ကို၊ရုသတော၊သတော၊အား၊ဖြင့်၊သံသန္ဓိတွား၊နှီးနှော၍၊ ကထယိ၊သာ၊ပါ၊ဆိုအုံ့ ၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယာ၊ဝ၊ပ္ပ ဝေ ဝ ဝ ၊သ ၊တာ ၊နိ၊ အနှစ်ဝါ၊ရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရား သည်၊ဌ ၊သ ၊တိ၊ တည်လတ္တံ့။ ။ဆိုတိ ဤသို့၊ယံ ၊ဝ ၊နံ ၊အကြင်စကားကို၊ ဘ ၊ဂ ၊ဝါ ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊အာဟ ၊ဟော ၊တော် ၊မူ ၏ ၊တံ ၊ထိုစကား သည်၊ ဣယံ ၊ကုန်ဆုံး သည်ကို၊ ပရိဒီ ၊ပ ၊ယ ၊ဏ္ဍ ၊ဟ ၊ ဘော် ၊ပြ ၊တော် ၊မူ ၊လျက် ၊ သေ ၊သ ၊ကံ ၊ကြွင်း ၊သော ၊ သာ ၊သ ၊နာ ၊ တော် ၊ကို ၊ပ ၊ရိ ၊ဖ ၊ဖ ၊ ၊ဝိ ၊င်း ၊ခြား ၊တော် ၊မူ ၏။ ၊အာ ၊နန္ဒ ၊အာ ၊နန္ဒာ ၊ တိ ၊ကျ ၊ နီ ၊ယော ၊ ရေ ၊ဟ ၊နှီ ၊ပ ၊တို့ ၊သည် ၊သ ၊စေ ၊အ ၊ကယ် ၊၍ ၊ နုပဇ္ဇာ ၊ဇ ၊ယ ၊ ၊ ရေ ၊ဟ ၊နှီ ၊မ ၊ကြ ၊ကုန် ၊ဆုံ ၊ ဝ ၊သ ၊သ ၊ဟ ၊သ ၊ နှစ်ပေါင်း ၊တ ၊ထော ၊ပ ၊တ် ၊လုံ ၊ သ ၊ဒ ၊ မ ၊ သော ၊ သ ၊တော် ၊ကော ၊င်း ၊ တရား ၊သည် ၊တိ ၊ ၊ ၊ ယ ၊ တည် ၊ရာ ၊ ၊အာ ၊နန္ဒ ၊အ ၊ နန္ဒ ၊ ဒါ ၊နိ ၊ယ ၊ ၊ ၊ ဝ ၊ ၊ ၊

သတာနိ၊အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်း တရားသည်၊ ဌသတိ၊တည်ထတ်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပရိနိဗ္ဗိန်၊ဝိုင်းခြားတော်မူ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အဝိ၊ငါမေးဖွယ်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဒ္ဒေ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊သဒ္ဓမ္မသ၊သူတော်ကောင်းတရား၏၊အနုဝေ၊ နံဝါ၊ကွယ်ထတ်မည့်ကိုထည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဟောသလော၊ အတ္ထိသမယံဝါ၊ အတ္ထိသမယကိုမူထည်း၊ ပဋိကွောသတိ၊ ကန့်ထေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတ္ထိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့ ဣဿောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နဋ္ဌ ၊ပျောက်ပျက်သည်ကို၊ပရိ ကိတ္တယန္တော၊ပြောကြားလျက်၊သေသက်၊အကြွင်းကို၊ပရိဒီပယန္တော၊တော် ပြုသျှက်၊ပရိနိဗ္ဗိန်၊ဝိုင်းခြား၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား ဖြင့်၊နဋ္ဌာယိကော၊ဥစ္စာပျောက်သော၊ဂုဏိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗသေ သက်၊အလုံးရှိ်သောအကြွင်းအကျန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ မေ၊ငါ၏၊ ဣဏေ ကံ၊ဤမျှသော၊ ဘယ္ဟ ်၊ ဥစ္စာသည်၊ နဋ္ဌ ်၊ပျောက်၏ ် ဣဏ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ သေသက်၊အကြွင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇနသ၊လူအပေါင်းအား၊ ပရိဒီပေ ယျ၊ပြုရာ၏၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝ မေဝခေါ။ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊နဋ္ဌ ်၊ပျောက်ကွယ်ပြီး၊သောသာသနာတော်ကို ပရိဒီပယန္တော၊ ထင်ရှားပြုလျက်၊ သေသက်၊ အကြွင်းကို၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ကိ ်ကထေသိ ၊အဘယ်သို့ဟော တော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ဒါနိ၊ယခု၊ ပဠေဝ ဝ သသတာနိ ၊အနှစ်ငါး ရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း တရားသည်၊ ဌသတိ ၊တည် ထတ်။ ဣတိ ၊ဤသို့ ၊ကထေသိ ၊ဟောတော်မူ ၏ ၊မဟာရာဇ ၊မင်းမြတ် ၊ဘဂဝ တာ ၊မြတ်စွာဘုရားသည် ၊ယံပန ၊အကြင်စကား ကို ထည်း ။ ဘဏိတံ ။ဟော တော်မူ ၏ ၊ကိ ်ဘဏိတံ ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း ၊အာနန္ဒ ၊အာနန္ဒာ ဒါနိ ၊ယ ခု ၊ဗ ဠေ ဝ ဝ ဿ သတာနိ ၊အနှစ်ငါး ရာတို့ပတ်လုံး ၊ သဒ္ဓမ္မော ၊သူတော် ကောင်းတရားသည် ၊ ဌသတိ ၊တည်လတ္တံ ့ ၊ ဣတိ ၊ဤသို့ ၊ ဘဏိတံ ၊ဟော တော်မူ အပ် ၏ ၊ဧ သော ၊ဤစကားတော်သည် ၊ သာသနပရိဠေ ဒေါ ၊သာသနာ တော်ကိုပိုင်းခြားသောစကားတော်တည်း ။ ။

ပရိနိဗ္ဗာန သမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူခါနီးနှိုက်၊ သုဘဒ္ဒဿ ပရိဗ္ဗာဇ ကဿ၊ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်အား၊ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိကိတ္တယန္တော၊ အပိုင်းအခြားကိုကြားလို၍၊ ယံပန၊အကြင်စကားကို၊ အဟု၊ဟောတော် မူ ၏ ၊ကိ ်အာဟ ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း ။ သုဘဒ္ဒ ၊သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် ၊

ဆုမေစသိကျ။ ဤရဟန်းတို့ သည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းသော ပဋိပတ် ဖြင့်၊ဝိဟာရေယျုံ၊ နေကုန်ရာ၏၊ အရဟာနေ့ကို၊ မဟာန္တာတို့မှ၊ အသုညော၊ မဆိတ်သော၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ သောပန၊ ဤစကားတော်သည်ကား၊ ပဋိပတ္တိ ပရိဒီပနာ၊ ပဋိပတ္တိအစွမ်းကိုပြခြင်းတည်း၊ ၊တို့ပန၊ သင်သည်ကား၊တံ ပရိဏ္ဍေဒဠ္ဍ။ထိုဆရာ၊ပြင်းအခြားကို လည်း၊ကောင်း၊ တံပရိဒီပနဠ္ဍ။ ထိုပြခြင်းကို ထည်း၊ကောင်း၊ကေရသံ၊တူသောရသကို၊ ကရောတိ၊ပြုတိ၏၊ တေ၊သင် မင်းကြီးအား၊ ယဒိပနဆန္ဒေ၊အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ကေရသံ၊ တူသော ရသကို၊ ကတ္တာ၊ပြုလုပ်၍၊ကထယိသဟာမိ၊ ဆိုပေအံ့၊ သာရုဏ်၊ကောင်း ပွား၊သုတောဟိ၊ နာယူလော၊ အဘိမနုမာနသော၊ တည်တံ့သောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ မနသိကရောဟိ၊ နှစ်လုံး သွင်းလေလော၊ ၊မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆုရ၊ ဤသောကဋ္ဌိက်။ နဝသတိသသမ္ဘုဏ္ဏော၊ ရေသစ်တို့ဖြင့် ပြည့်ဝကျွံသော၊ သမ္ဘုဝ မုတ္တရိယ မာနေ၊ ကန်ပေါင်ကို လွန်သောရေရှိ သော၊ ပရိဿိန္ဒေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ပဒိ ဝဋ္ဋမက တော၊ ကန်ပေါင် အပိုင်းအခြားဖြင့် ပြုအပ်သော၊ တဠာကော၊ တဘက် ဆည်ကန်သည်၏ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကြားအံ့၊ တတ္ထိ တဠာကော၊ ထိုတဘက် ဆည်ကန်ရှိက်၊ ဥဒကော၊ရေသည်၊ အပရိယာဒိန္နေ ယေ ဝ၊ မကုန်မခန်းမိ သာလျှင်၊ ဥဒကူပရိ၊ရေ၏အထက်ရှိက်၊ မဟာမေဃော၊ဖိုစပ်ကြီးသည်၊ အပရာပရံ၊အဆက်ဆက်၊ အနုပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ အစဉ်မပြတ်ဘဲ၊ အဘိဝဿေယျ၊ ရွာသွန်းရာ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အမိ၊မေးဦးအံ့၊တတ္ထိ တဠာကော၊ ထိုတ ဘက်ဆည်ကန်ရှိက်၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ ပရိကွယ်၊ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ပရိ ယာဒါနံ၊လွတ်ပါးခြင်းသို့၊ဂစ္ဆေယျ၊နုခေါ၊ရောက်ရသလော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊မရောက်နိုင်ပါ၊ဆုတိ၊ ဤသို့လျှောက်လဲတော်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကေန၊အဘာယ်မည်သော ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်၊နဟိဂစ္ဆေယျ၊မရောက်ရာသနည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊အာ ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊မေဃသဟ၊ဖိုစပ်၏ အနုပ္ပ ဇ္ဇတာယ၊အစဉ်မပြတ်ရွာသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ပရိကွယ် ကုန်ခမ်းခြင်းသို့၊နဟိဂစ္ဆေယျ၊မရောက်နိုင်ရာ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဣတော ဆိုလေ၏၊မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဖိုနသာသ နဝ ရသဿ ဒ္ဓမ္ဘတ ဠာကော၊ သာသနာတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရား ကနံတော်ကြီးသည်၊အာစာရသီလဂုဏ်ဝတ္တပဋိပတ္တိပရိမလနဝသလိသသမ္ဘု

ကြောင့်၊ အကျင့်သိလရုဏ်ဝတ် အကျင့်ဟူသော ညစ်ကြေး မတင်စင်ဖြူ သောရေသစ်တို့ဖြင့်ပြည့်ဖျိုးလျှက်၊ ဥတ္တရိယမာနော၊ သားသနာကန်တော်၏ မျက်နှာဝကိုလွန်၍၊ ဘဝ၌ ဆဝင်တိုင်အောင်၊ အာသိဝေါ ဝိတ္ထာ၊ ဖျောက်ဖျက်၍ ပ္ပဒေါ၊ ကာမဂုဏ်လေး၏ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်ကြီးနှင့် ဗုဒ္ဓဝုတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်တော်တို့သည်၊ အာစာရသီလရုဏာဒဿနပဋိပတ္တိမေ ဆဝသင်း၊ အကျင့် သိထရုဏ်ဝတ် ပဋိပတ္တိအကျင့်တည်းဟူသော ရိုစပ်းရေကို၊ အပရာပရံ၊ အထပ်ထပ်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အနုပ္ပဒေ ဖျားခြင်းမပြတ်စေကုန်ရာ၏၊ အ ဘိဝဿာပေ ဖျားခြင်းကုန်ရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ရှုမြင်စေ သည်ရှိသော်၊ ဖွဲ့ခဲ့ဖိန သာသနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ ဝရ သဒ္ဓမ္မတဠာကော၊ မြတ် သောသူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောတဘက်ဆည်ကန်သည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ ထပ်လုံး၊ ဘိဗ္ဗေ ယျ၊ တည် ရာ၏၊ အရဟန္တော ဘိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ ဃောကော၊ ဃောကသည်၊ ဆသုညော မဆိတ်သည်၊ ဘဝေ ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဖွားမံ ဆဏ္ဍံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဝ ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောကြောင်းမူ ဆစ် ၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောကြောင်းမူ ဆစ်သနည်း။ ၊ သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်၊ ဖွားမစေတိ ကဿ။ ဤရဟန်းတို့သည်ကား၊ သမ္ဘာ ၊ ကောင်းသောအ ကျင့်ဖြင့်၊ ဝိဟရေ ယျုံ၊ နေကုန်ရာ၏၊ အရဟန္တော ဘိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ အသ ညော၊ မဆိတ်သော၊ ဃောကော၊ ဃောကသည်၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဖွား၊ ဤလောကနှင့်၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ မဟာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်၊ ဇလတိ ဟု၊ တောက်ပြောင်လတ်သော်၊ အပရာ ပရံ၊ အထပ်ထပ်၊ သုက္ခတိဏကဋ္ဌဝေါ ဟု၊ မျက်ထင်းနွားချေးခြောက် တို့ကို၊ ဥပသံ ဟရေ ယျုံ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်ငြားအုံ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်၊ နိဗ္ဗာ ယေ ယျ နု ခေါ၊ ငြိမ်းစေနိုင် သလော၊ ဖွဲ့ကို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ နဟိ မငြိမ်းစေနိုင်ပါ၊ ဘိယျောဘိယျော၊ လွန်စွာလွန်စွာ၊ သော အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ထိုမီး ပုံကြီးသည်၊ ဇလေ ယျ၊ တောက်ပြောင်ရာ၏၊ ဘိယျောဘိယျော၊ ထွန်စွာ လွန်စွာ၊ ပဘာ ဇလေ ယျ၊ တောက်ပရာ၏၊ ဖွဲ့ကို၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေ ဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒဿသဟဿ ဣ၊ တသောင်းသော်လောကဓာတုယာ၊ လောကဓာတ်ရှိက၊ ဖိနသာသနဝရေ ဖြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်သည်ကသည်း၊ အာစာရသီလရုဏာ ဝတ္ထ ပ္ပဒီပတ္ထိယာ၊ အကျင့်သိလရုဏ်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏၊

ပဘာသတ်။ထွန်းလင်းဏီ။မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ပန်းအထူးကား၊ဗုဒ္ဓဝုဏ္ဏာ
ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ တဒုတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်၊ ပဠုတိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ပဿနိယဂေါဟိ၊ ကမ္ဘဏ္ဍာန်းစီးဖြန်းနိုင်ကြောင်းဆက်ါတို့နှင့်၊ ယဒိ
သမန္ဓာဂဟာ၊အကာယ်ရှိပြည့်စုံ၍ကုန်ကြားဆုံ၊ သတဟာ၊အမြဲ၊ အပ္ပမတ္တာ၊
မမေ့မလျော့ကုန်ဘဲ၊ပဒေဟောယျုံ၊ ဆားထုပ်ကုန်ကြားဆုံ၊ တိသု၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊သိက္ခာသုံး၊သိက္ခာတို့နှင့်၊ဆန္ဒစာတာ၊ လိုသောဆန္ဒရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊သိက္ခေယျုံ၊ကျင့်ကုန်ကြားဆုံ၊စာရိတ္တံ၊စာရိတ္တမည်သော၊သိသဠ၊သိ
ထက်ကိုထည့်ကောင်း၊ဝါရိတ္တံ၊ ဝါရိတ္တမည်သော၊ သိထဠ၊ သိထက်ကိုထည့်
ကောင်း၊ သဇ္ဇံ၊ပြည့်စုံ၍ စွာ၊ပရိပူရေယျုံ၊ဖြည့်ကုန်ကြားဆုံ၊ဧတံ၊ဤသို့ဖြည့်
သည်ရှိသော်၊ ဖုဋ္ဌဇိနသာသနဝရံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မြတ်
သည်၊သိယျာသိယျာ၊လွန်စွာလွန်စွာ၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်
မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဘိဝေယျ၊တည်ရာ၏။ ၊အရဟန္တော၊
ရဟန္တာတို့မှ၊အသည္ဘာ၊မသိတ်သော၊လောကော၊လောကသည်၊အသ
ဖြစ်ရာ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဟုမမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
တော်မူ၍၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ကိံ ဘာသိတံ၊အဘာယသို့ဟောတော်မူသနည်း။ သုဘာ၊သုဘနိပရိဒိ၊
ဟုမေစတိဂ္ဂ၊ ဤရေဟန်းတို့သည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်
ဝိဟာရေယျုံ၊ နေကုန်ကြားဆုံ၊ ၊အရေဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ အသည္ဘာ၊
မသိတ်သော၊လောကော၊လောကသည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ၊ဟုတိ၊ဤသို့
ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဟုဝ၊ဤလောကနှင့်၊သိန္ဒသမသုမဇ္ဈိတသပ္ပဘာ
သရိမယောဒါသံ၊ ရှောညာဏ် ညိုညွတ်သည်ဖြစ်၍စင်စွာပွတ်တိုက်အော
ကြောင့် အရောင်ထိန်သဏင်းအညစ်ကင်းသောမှန်ကို၊ သဏှသုခုမဝေဂုက
ရားဟူသော်ခွေးညှီ့ သိမ်မွေ့စွာသောလွှေ့နီမှုန့်ဖြင့်၊အပရာပရံ၊အထပ်ထပ်၊ မဇ္ဇေ
ယျုံ၊ပွတ်တိုက်ကုန်ကြားဆုံ၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးဦးဆုံ၊ တတ္ထ
အာဒါသော၊ထိုမှနှင့်နှိုက်၊မဏိကဒ္ဒမရေဘာဇလ္ဂ်ံ၊ ကြေးစေးညွှန့်နှစ်မြှုပ်အညစ်
သည်၊ဘာယေယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာသကော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ပိန့်တော်မူ၏။
ဘံ ဣဒေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါ၊အညဇ္ဇေ၊စင်စစ်လျှင်၊ဝိမလ
တရံယေဝ၊အညစ်အကြေးကင်းသည်သာလျှင်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဟုတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝ၊မဝ၊ခေါ
ဤအတူသာလျှင်၊ ဖိနသာသနဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်

သည်၊ ပကတိနိမ္မလ၊ ပကတိအညစ် အကြေးကင်းဏ၊ ဗျပဂတကိလေသ မဆန့်ခြောဇလ္လ၊ ကင်းစင်ပြီးသောကိလေညစ်ကြ။ မြဲမြဲမှန်ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓဝုဏ္ဏာ ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ အာစာရသိသဂုတ္တ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိသင်္ကလေခရုတ ဂုဏေန၊ အကျင့်သိသဂုဏ်ဝတ်ပဋိပတ် ခေါင်းပါးခြင်းရတင်ဏ်ဂုဏ်ဖြင့်၊ ဖိနသာသနဝရ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်ကို၊ ယဒိ၊အကယ်၍၊ သလ္လကေ္ခယျ ၊ မှတ်ကုန်ငြားအုံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓဖိ နသာသနဝရ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်သည်၊ စိရံ၊ကြာမြင့် စွာ၊ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ရှည်မြင့်စွာသောကာလသုတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျ၊တည်ရာ၏၊အရ ဟန္တော်၊ ရဟန္တာတို့မှ၊အသုညော၊ မဆိတ်သော၊လောကောလောက သည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဟုတ်၊ ဤသို့၊ဟုမမယ္ဟ ၊ ဤအနက်သ၊ဘာကို၊သန္ဓာ ယ၊ရည်၍၊ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဘာသိတ်၊ ဟောတော်မူအပ် ၏၊ကိ ဘာသိတ်၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ သုဘာ၊သုဘာန်ပရိ ဗုဒ္ဓ၊ဟုမေကိတ္တ ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊သမ္ဘာ၊ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ဝိဟ ရေယျုံ ၊ နေကုန်ငြားအုံ၊အရဟန္တော်၊မဟန္တာတို့မှ၊အသုညော၊ မဆိတ်သော လောကော၊လောကသည်၊ အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဟုတ်၊ ဤသို့၊ ဘာသိတ်၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတ္တ ၊ သာသနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာ သနာတော်သည်၊ ပဒိုပတ္တိမူထက်၊ကျင့်ကြံခြင်းပဋိပတ်ဝတ္ထုင်အရင်းရှိ၏၊ပဋိ ပတ္တိကာရုတ်၊ပဋိပတ်ဝတ္ထုင်အကြောင်းရှိ၏၊ပဋိပတ္တိယာ၊အကျင့်သည်၊အနန္တ ရဟိတာ၊သ၊မကွယ်ခဲ့သော်၊တိဋ္ဌတိ၊တည်ဏ်၊ဟူသို့၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ ၊သန္ဓေနာ၊ဂသေန၊နာ၊ဂသိန့်ကဲ့လ်တော်အာဂုဏ်ဘုရား၊သဒ္ဓမ္မန္တရောနံ ဖိ၊သာသနာကွယ်ခြင်းဟူ၏၊သ၊အကြောင်စကား၊ကို၊ ဝေဒေသိ၊ဟောတော်မူ ၏၊တံသဒ္ဓမ္မန္တရောနံ၊ထိုသာသနာကွယ်ခြင်းသည်၊ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဟုတ်၊ ဤသို့၊အာဟ၊မေးလျှောက်ပေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာသနန္တရောနာနိ၊ သာသနာကွယ် ခြင်းတို့ သည်၊ဟုမာနိတိ၊ကို၊ ဤသုံ:ပါး:တို့တည်း၊တိ၊ကို၊သုံ:ပါး:တို့သည်၊ကကမာ နိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊အဓိဂမန္တရောနံ၊မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းမှကွယ်ခြင်းထည်း ကောင်း၊ပဋိပတ္တ န္တရောနံ၊အကျင့်မှကွယ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ လိင်ဏ်န္တရော နံ၊ရဟန်းအသွင်ကွယ်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ဟုတ်၊ ဤသို့၊ဣမာနိ တိ၊ကို၊ဤ သုံ:ပါး:တို့တည်း၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အဓိဂမေ၊ မဂ်ဖိုလ်တရား သည်၊ အန္တရဟိတေ၊ကွယ်ပျောက် ထတ်သော်၊ သုပ္ပဋိပန္နသ၊ ကောင်းစွာ ကျင့် သောသူ၏ထည်း၊ ဝမ္မာ၊ဘိသမယေ၊ မဂ်ဖိုလ် ကိုသိမြင် ခြင်းမည်သည်၊

နဟောတိ၊မဖြစ်၊ပဒိုပတ္တိယာ၊အကျင့်ပဒိုပတ်သည်။ အန္တရေဟိတာယ၊ကွယ်ပျောက်ခဲ့သော်၊သိက္ခာပဒ ပညတ္တိ၊သိက္ခာပုဒ်ပညတ် တော်သည်၊အန္တရေဝယတိ၊ကွယ်သေ၏။ လိုက်ယောဝ၊ရဟန်းအသွင်: သည်သာလျှင်၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ၊လိုရော်၊ရဟန်းအသွင်သည်၊အန္တရေဟိတေ၊ကွယ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ပဝေဏုပဇ္ဇေဒေါ၊ သာသနာတော်အစဉ် အဆက်ပြတ်စီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဗုဒ္ဓမာနိခေါပနတိဏီ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်ကား၊အန္တရေဝနာနိ၊ သာသနာတော်ကွယ်ခြင်းတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဟုရား။ သုဝိညာပိတော၊ ကောင်းစွာသိစေအပ်ပြီ၊ ဂန္ဓိရော၊နက်နဲသော၊ ပညော၊ ပြိုသနာမေးခွန်းကို၊ ဥတ္တာနီကတော၊ထင်စွာပြုအပ်ပြီ၊ ဂဏ္ဌိ၊အထုံ:အနွဲ့ကို၊ဘိန္နော၊ဖျက်အပ်ပြီ၊ပရေ့ပဝါဒါ။သူတထူးစွပ်စွဲသောစကားသည်၊နဋ္ဌာ၊ပျောက်သေပြီ၊ပမုဋ္ဌဝါဒါ၊သူတထူးစွပ်စွဲသောစကားကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ချိုးပဲ့အပ်ပြီ၊နိဗ္ဗာဟာ၊အရောင်မရှိသည်ကို၊ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဂဏိတဝေ့ဝသာ:ကိုဏ်:မှုးအမြတ်တို့ထက်မြတ်သော၊တို့၊ အရှင်ဘုရားသို့၊အာသဇ္ဇ၊ကပ်ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာဟာ၊အရောင် မရှိသည်ကို၊ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုတို့။ ၊သတ္တမိ၊ခုနှစ်ရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သဒ္ဓမ္မဇုန်ရပညာ၊သာသနာတော်ကွယ် ကြောင်းပြိုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၉၄–ဘဂဝတောနိဒုဝသေသာကုသလဿဇ္ဈေဒနပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗအကုသလံ၊အလုံးစုံ သောအကု သိုလ်ကို၊ဗျာပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သော်ကား၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊သာဝသေသေ၊အကြွင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊အကုသလေ၊အကုသိုလ်တို့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေကုန်၍၊ ဥသဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သေသလော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗ၊အလုံ:ရုံ:သော၊ အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို၊ဗျာပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်တော်မူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊မြတ် စွာဘုရားအား၊ အကုသလံ၊အကု

သိုသင့်သည်၊သေသကဲ့အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပေ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်
တော်မူ၏၊ထိုနည်း၊ဆရာ၏ဘုရား၊ တထာဂတသား၊ဗြဟ္မာ့ဘုရား၏၊ကာယ၊
ကိုယ်တော်ရှိက်၊ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၊သော၊ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ
ကိ၊ဖြစ်ဘူး၊ကုန်သည်မဟုတ်သော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးလျှောက်သော
၏၊အာမ၊ဟြောင်ဖြစ်ဘူး၊ပြီ၊မဟာရာဇ၊မင်း၊ဗြတ်၊ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
ရှိက်၊ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊သက္ခလိကာယ၊
ကျောက်တက် ကြောက်ခြင်းသည်၊ ခတော၊ ထိုမိုက်အင်၏၊ လောဟိတ
ပက္ခန္ဒိကာဝါ၊ ဝမ်းသွေးသွန်သော ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
ကာယ၊ကိုယ်တော်သည်၊ အတိသန္တေ၊ တောင့်တင်းသော်၊ ဇီဝကေန၊
ဇီဝက ဆရာသည်၊ ပိရေစကော၊ ဝမ်းလျှော စေခြင်းကို၊ ကာရိတော၊
ပြုအင်၏၊ဝါတာဗာဓော၊ထေနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်ထတ်သော်၊ဥပဇ္ဈာကေန၊
အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ရေနွေး
ကို၊ပရိယိဋ္ဌံ၊စီခင်အင်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ထဉ္ဉေနာ
ဂသေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ တထာဂတော၊ဗြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံ၊သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဗျာပေတွာ၊
ကျွမ်းစေ၍၊သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြစ်သို့၊ ယဒိပဏ္ဍော၊ အကယ်၍
ရောက်အံ့၊ကေနဟိ၊ထိုသို့ရောက်ခဲ့သော်၊ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ပါ
ဒေါ၊ခြေတော်ကို၊ သက္ခလိကာယ၊ ကျောက်တက် ကျောက်ခြင်းသည်၊
ခတော၊ခွဲအင်၏၊လောဟိတပက္ခန္ဒိကော၊သွေးသွန်သော။ အာဗာဓော၊အနာ
သည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊အကြောင်စကား၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
တံ၊ထိုစကား၊သည်၊မိန္တာ၊မှား၊ခဲ့ရာ၏၊ တထာဂတသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေါ၊ခြေတော်ကို၊သက္ခလိကာယ၊ကျောက်တက်ကျောက်ခြင်းသည်၊ခတော၊
ဘောက်ခွဲအင်၏၊လောဟိတပက္ခန္ဒိကော၊သွေးသွန်သော၊အာဗာဓော၊အနာ
သည်၊ယဒိဥပ္ပန္နော၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂ
တော၊ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံ၊သော၊အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို
ဗျာ၊ပေတွာ၊သောင်ကျွမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြစ်သို့၊ပဏ္ဍော၊
ရောက်တော်မူ၏၊တံ၊ဝ်ဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်သည်း၊မိန္တာ၊မှား၊ရာ၏၊ဘဂ္ဂေ
အရှင်ဘုရား။ ကမ္မေန၊ကံနှင့်၊ဝိနာ၊ကင်း၍၊ ဝေဒ၊သိတံ၊ဝေဒနာကိုခံစား၊ရ
ခြင်း၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ သဗ္ဗံ၊အလုံး၊ရုံ၊သော၊တံ၊ဝေဒယိတံ၊ ထိုဝေဒနာကိုခံ
စား၊ရခြင်း၊သည်၊ ကမ္မမူလကံ၊ကံသည်အခင်း၊ခံရ၏၊ တံ၊ထိုရက္ခဝေဒနာကို၊
ကမ္မနေ၊ကံ၊ကြောင့်သာသည်၊ဝေဒိယတိ၊ခံစား၊ရ၏၊ ၊အယံ၊ဝိပဏ္ဍော၊ဤပြ

သဿနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိ၏၊တဝ
အရှင်ထုရားသို့၊အနုပုဗ္ဗော၊အစဉ်ရောက်၏၊သေး၊ထိုပြဿနာကို၊တယာ
အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြိမ်းစေအပ်၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊
ဣတိ ဆိုသတည်း၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သင်္ခ၊သလုံးစုံသော၊တံဝေဒယိတံ၊ထိုခံစားအပ်
သောဝေဒနာသည်၊ နတ္ထိကမ္မမူလ၊ကံသည်သာအရင်းမူသမဟုတ်၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ဝေဒယိတာနိ၊ခံစားအပ်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယေဟိ
ကာရဏေဟိ၊အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသောသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကိုး၊ဝေဒယန္တိ၊ခံစား၊ရကုန်၏၊အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်
ပါး၊ကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည့် ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊အ
ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဝေဒယန္တိ၊ခံစား၊ရကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣဓ
ဤလောကဟု၊ဝါတာသရဋ္ဌာနာနိ၊ပါ၏၊ ထေယျေ၊ခြစ်ကြောင်း၊ရှိသည်ထည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ
ဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣဓ၊ဤလောကဟု၊ပိတ္တသရဋ္ဌာနာ
နိ၊ပါ၏၊သည်းခြေ၊ယျင် ဖြစ်ကြောင်း၊ရှိသည်ထည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊
အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣဓ၊ဤလောကဟု၊သေမှသရဋ္ဌာနာနိ၊ပါ၏၊ သထိပ်ယျင်
ဖြစ်ကြောင်း၊ရှိကုန်သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့
သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣဓ၊ဤလောကဟု၊သန္ဓိ
ပါတိကာနိ၊ပါ၏၊ သန္ဓိပါတ်ယျင်ဖြစ်ကြောင်း၊ရှိကုန်သော၊ ကေစိ၊အချို့
ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဣဓ၊ဤ၊သောကဟု၊ဥတုပရိဏာမဇာနိ၊ပါ၏၊ဥတုပျက်၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣဓ၊ဤ၊လောကဟု၊ဝိသမပရိဟာရဇာနိ၊ပါ၏၊မသင့်သောအပ
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ဤ၊လောကဟု၊
သြဝဏ္ဏပါဏာနိ၊ပါ၏၊ထို့သ၊ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သော
ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဣဓ၊ဤ၊လောကဟု၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိ၊ပါ၏၊ ကံ၊ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်

၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ပုထုသဗ္ဗာ၊များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ဝေဒယန္တိ။ခံစားရကုန်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ယေတေပဋ္ဌဌာ၊ အကြင်ပဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ဖိဗာဝတိ၊မြစ်ပယ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒယ္ယု၊ဆိုကုန်ရာ၏။တေဣမေ ပဋ္ဌဌာ၊ထိုပဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ ပဋိဗာဟာယ၊တားမြစ်ကုန်၏။တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊တံဝစနံ၊ထိုဆိုသောစကားသည်၊မိစ္ဆာ၊မှားယွင်းရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။သဗ္ဗေနာဂသေနုနာဂ ဆိုကိုယ်တော် အရှင်ထရား၊ ယဉ္စဝါတိကံ၊ အကြင်လေနာသည်လည်း ကောင်း။ ယဉ္စပိတ္ထိကံ၊ အကြင်သည်းခြေနာသည်ရင်း။ ယဉ္စသေမ္ဘိကံ၊ အကြင်သလိပ်နာသည်လည်းကောင်း။ယဉ္စသန္နိပါတိကံ၊အကြင်သန္နိပါတိနာသည်ထည်းကောင်း။ယဉ္စဥတုပရိဏာမဇံ၊အကြင်ဥတုဘောက်ပြန်သော အနာသည်ထည်းကောင်း။ ယဉ္စဝိသမပရိဟာရဇံ၊ အကြင်အစာကြောင့် ဖြစ်သောအနာသည်ထည်းကောင်း။ယဉ္စဝိသိတ္ကာဒိကံ၊အကြင်လုံ့လကြောင့် ဖြစ်သောအနာသည်ထည်းကောင်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံ တို့သည်၊ကမ္မသရဋ္ဌာနာယေဝ၊ ကံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ ကမ္မေနေဝ၊ ကံကြောင့်သာလျှင်၊တေသဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေဒိသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးရုံလော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ကမ္မသရဋ္ဌာနာဝ၊ ကံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ဆာဗာဝ၊အနာတို့သည်၊ ယဒိဘာဝေယု၊အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ခြေ။ဆုံ၊တော်သံ၊ထိုသည်းခြေစသည်တို့၏၊ကောဋ္ဌာသတော၊ အတို့အရုအား၊ဖြင့်၊လက္ခဏာနှိ၊လက္ခဏာတို့သည်၊နဘဝေယု၊မဖြစ်ကုန်ရာ။ ။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါ၊တောခေါ်၊လေသည်ကား။ ကုပ္ပမာနော၊ဖျက်လတ်သော်၊ဒသဝိဓေန၊ဆယ်ပါးအပြားအားဖြင့်ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။သိတေန၊အအေးကြောင့်ထည်း၊ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ဥဏ္ဏေန၊အပူကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏ ဇိဃစ္ဆာယ၊ ဆာလောင်သောကြောင့်လည်း။ ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ပိပါသာယ၊ ပျက်သိပ်သောကြောင့်လည်း။ ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ အတိဘုတ္တေန၊ အစားလွန်သောကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ဌာနေန၊ရပ်တည်ထိုင်နေလွန်ကြောင့်ထည်း၊ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ ပဓာနေန၊အားထုတ်လွန်သောကြောင့်ထည်း၊ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ အာဓာဝနေန၊ပြေးသွားသောကြောင့်လည်း။ ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ ဥပဏ္ဍမေန၊သူတပါးလုံ့လကြောင့်ထည်း။ ကုပ္ပတိ၊ဖျက်၏။ ကမ္မဝိပါကေန၊

ခြေးကံအကျိုးကြောင့်ထည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ဒုတိ၊ဤသို့၊ဒေသဝိဝေန၊ဆယ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ ၊တတြ၊ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်၊ နဝဝိဓာ၊ကိုးပါးအပြား ရှိကုန်သော၊ ယေတေ၊အကြင် အကြောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊မိကုန်၏၊ တေ၊ထိုကိုးမျိုးတို့သည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌ကပ်၊ နဥပ္ပန္နာ၊မဖြစ်ကုန်၊အနာဂတေ၊အနာဂါတ်ဘဝ၌ကပ်၊နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်ဝတ္တမာနကေ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဘဝေယေဝ၊ ဘဝ၌ကပ်သာလျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ကမ္မသမ္ဘဝါ၊ ကံကြောင့်သာဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊နဝတ္တဗ္ဗာ၊မဆိုအပ်ကုန်၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဒုတောဝ်မူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိတ္ထိ၊သည်းခြေသည်၊ ကုပ္ပမာနံ၊ ပျက်ခဲ့သော်၊ တိုဝိဝေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ သိတေန၊အေးကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဥဏ္ဍေန၊ အပူကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ ဝိသမဝေါဓေနေန၊ မသင့်သောအစာကြောင်းလည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ဒုတိ၊ဤသို့၊တိုဝိဝေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်တတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သေမ္ပ၊ သလိပ်သည်၊ ကုပ္ပမာနံ၊ ပျက်ခဲ့သော်၊ တိုဝိဝေန၊သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ သိတေန၊အေးကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ ဥဏ္ဍေန၊ အပူကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ အန္နပါနေန၊ အစားအသောက်ကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ တိုဝိဝေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်တတ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောစဝါတော၊ အကြင်လေသည်ထည်းကောင်း၊ယဘ္ဗပိတ္တံ၊အကြင်သည်းခြေသည်ထည်းကောင်း၊ ယဘ္ဗသေမ္ဘ၊ အကြင် သလိပ်သည် ထည်းကောင်း၊ တေဟိ တေဟိကောပေဟိ၊ထိုထိုမိမိ ပျက်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကုပ္ပိတ္ဘာ၊ ပျက်ထတ်၍၊ မိသိ၊ရောနှောသည်၊ ဟုတ္ဘာ၊ဖြစ်၍၊ သက်ဝေဒနံ၊ မိမိတို့နှင့် ဆိုင်ရာ ဝေဒနာကို၊ အာကစ္ဆတိ၊ဆွဲငင်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဥတုပရိနာမဇာ၊ ဥတုပျက်၍ ဖြစ်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ ဥတုပရိနာမေန၊ ဥတုပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိသမာဟာရဇာ၊ မည်သို့ ညွှတ်သောအစာ အာဟာရ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ ဝိသမပရိဟာရေန၊ မည်ညွှတ်သော အစာအာဟာရကြောင့်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဩပဓိကာ၊လုံ့လကြောင့်ဖြစ်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ကိရိယာ၊ပြုလုပ်သောကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊ကမ္မဝိပါကာ၊ ခြေးကံအကျိုးဖြစ်သောဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏၊ကမ္မဝိပါကဇ၊ကံ၏အကျိုးကြောင့်

ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကဘေန၊ပြုအပ်သော၊ကမ္မေန၊ကြောင့်၊ဥပဓိတို၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ကမ္မဝိပါကဇ၊်၊ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သည်၊ အပ္ပ၊်အနည်းငယ်သာဖြစ်၍၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဗဟုတရံ၊များလှသော၏၊ တတ္ထ၊ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ကား၊ဗာလသ၊သူရိုက်တို့သည်၊ သဗ္ဗ၊်အလုံးရုံသော၊ဝေဒနာကို၊ကမ္မဝိပါကဇ၊်ယောဝါတိ၊ ကံကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်၏ဟု၊ အာဟု၊ဝ၌ လွန်၍ပြေးသွားကုန်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ဗုဒ္ဓညာဏေန၊ ဘုရားရှင်ညာဏ် တော်နှင့်၊ ဝိနာ၊ကင်း၍၊ဝဝတ္ထာနံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေါ၊ခြေတော်ကို သက္ခလိကာယ၊ကျောက်တက် ကျောက်ခြမ်းသည်၊ခတော၊ခွဲ၏၊တသ၊ ထိုဘုရား၌ရှင်အား၊ဟံပနဝေဒယိတံ၊အကြွင်းဝေဒနာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝေဒယိတံ၊ ထိုဝေဒနာသည်၊ နေဝ ဝါတသမုဋ္ဌာနံ၊လေကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊နပိတ္ထသမုဋ္ဌာနံ၊သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊နသေမ္ဘသမုဋ္ဌာနံ၊သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊နသန္နိပါတိကံ၊သန္ဓိပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊နဥတုပရိဏာမဇ၊်ဥတုသောက်ပြန်၍ဖြစ်သည်ထည်းမဟုတ်၊ နဝိသမာ ဟာရဇ၊် မသင့်သော အစာကြောင့် ဖြစ်သည်သည်းမဟုတ်၊နကမ္မဝိပါကဇ၊်ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ထည်းမဟုတ်၊ကြေပဏ္ဍာဝိကံယော၊ ထို့ထကြောင့်သာဖြစ် ပေသတည်း၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိ၊ချဲ့ဦးဇင်း၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ဇာတိသတသဟဿာနိ၊ထဝအသိန်းတို့ပတ်လုံး။တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၌ကား။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ဗဒ္ဓ၊ ဖွဲ့ထေ၏။သော၊ထိုဒေဝဒတ်သည်၊တေနအာဃာတေန၊ထိုရန်ငြိုးဖြင့်၊မဟတိ၊ကြီးစွာသော၊ဂဠ၊်ဟေး စွာသော၊သိလံ၊ကျောက်ကို၊ ဂဟေ တွား၊ယူ၍၊ မတ္ထကေ၊ဦးထိပ်၌ကပ်၊ပါ တေသာမိ၊ချလိုက်ဆုံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ရဇ္ဇိ၊ ဝစ်လွှတ်၏။ ၊အထ၊ထိုအခါ၌ကပ်၊အည်း၊ တပါ၊ကုန်သော၊ ဒွေ၊နှစ်ခုကုန်သော၊ သိဟာ၊ ကြောက်တို့သည်၊အာဂတ္တိ၊ လာသတ်၍၊တံသိဿ၊ ထိုကျောက်ကို၊ တထာဂတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊အသမ္ပတ္တံယော၊မရောက်မီသာလျှင်၊ သမ္ဘဒ္ဒိ၌ သု၊ဝန်ခံကုန်၏၊တာသံ၊ ထိုကျောက်ဘို့၏၊ ပဟာနေန၊ ခစ်မိသောကြောင့်၊ ပဝဒ္ဓိကာ၊ ကျောက်ထွားသည်၊ ဘိဒိတ္ဝာ၊ကွဲထွက်၍၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်၌ကပ်၊ ပတိတ္ဝာ၊ကျ၍၊ရှေ့ဟိရံ၊ အသွေးတော်ကို၊ဥဒ္ဓါ၊ဒယိ၊

ဖြစ်စေပြီ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သောဝေ
နာ၊ဤဝေဒနာသည်၊ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ကံကြောင့်လည်းကောင်း။ကိရိယ
တော၊ပစ္စုပ္ပန်လုံ့ထကြောင့်သည်းကောင်း၊နိဗ္ဗာန်ဟု၊ဖြစ်ရသော်၏တရားတို့ထိ
နှစ်မျိုးသက်အလွန်၊ အညာ၊ တပါးသော အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်သော၊
ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာ
အားဖြင့်၊ခေတ္တ ဒုဗ္ဗတာဟု၊ ဝါ။ လယ်ယာ၏မကောင်းသောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဗီဇဒုဗ္ဗတာဟု၊ဝါ၊မျိုးစေ့မကောင်းသောကြောင့်သည်းကောင်း၊
ဗီဇ၊မျိုးစေ့သည်၊နုသမ္ဘဝတိ၊မဖြစ်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ၊ဤ
အတူသာလျှင်၊ ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ ကံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ကိရိယ
တောဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန် လုံ့ထကြောင့်ရင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သောဝေဒနာ၊ဤဝေဒနာသည်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ဖြစ်၏၊တရားတို့ ထိ့ထက်အလွန်၊
အညာ၊ တပါးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊
နုတ္ထိ၊မရှိပေ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောဠဒုဗ္ဗ
တာယာဝါ၊ဝင်းတွင်းခေတ်ပျက်သောကြောင့်ထည်းကောင်း၊အဟာရဒုဗ္ဗတာ
ယာဝါ၊ အစာအဟာရချို့ယွင်းသောကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ၊အစာ
သည်၊ဝိသမံ၊မညီမညွှတ်၊ ပရိဏာမတိ၊ကျက်၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝ
မေဝ၊ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ကံကြောင့်ထည်းကောင်း၊
ကိရိယတောဝါ၊ပစ္စုပ္ပန်လုံ့ထကြောင့်ထည်းကောင်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ဖြစ်၏၊ တရားတို့ ထိ့
ထက်အလွန်၊ အညာ၊ တပါးသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊
ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကမ္မဝိပါကဇာ၊ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်
သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ဝိသမပရိဟာရဇာ၊မညီညွှတ်သော
အစာအဟာရကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊မရှိ၊အဝသေ
သေဟိ၊ ဆိုအစ်ပြီးသည်မှကြောင်းကုန်သော၊ သရဒ္ဓာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့
ကြောင့်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ ဥဒ္ဓတိ၊
ဖြစ်၏၊ပန်းစင်စစ်သော်ကား၊ ကာယစဝေဒနာဟု၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်ထည်း
ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗီဇိတာ၊ဗီဇိတဲ့ဖြင့်တော်မူ၊ဝေါရောပေတုံ
ချခြင်ငှါ၊နုသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ၊

မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ စာတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်ထေးပါးရှိ
သော၊ဆုမတ္တိ်ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်နှင့်၊ ဆုဠာယတနာ၊ဆုဠာရုံအနှစ်ခု၊ဖြစ်

ကုန်သော၊သုဘာသုဘဝေဒနာ၊ ကောင်းသောဝေဒနာမ ကောင်းသောဝေ
ဒနာတို့သည်၊နိုပတန္တိ၊ကျေကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ရှုဝ၊ဤသောက
နှင့်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်နှင့်၊ဝိညေ္ဇာ၊ ပစ်အပ်သော၊ သေရှုံ့ခဲ
သည်၊မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသို့၊နိုပတတိ၊ကျ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊အဝိ၊မေးပါအံ့၊သေရှုံ့ခဲသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှင်၊ကာတေန၊ပြုအပ်သော
ကံကြောင့်၊မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသို့၊နိုပတတိနုခေါ်၊ကျသေသလော၊
မှတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ဝိန္ဓိတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့မဟုတ်
ပါ၊ယေနုဟတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊
ကုသထာကုသလဝိပါကံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အကျိုးကို၊စဋ္ဌသံဝေဒေယျ
ခံစားရာ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးနှင်၊သောဟေ
တု၊ထိုအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ပစ္စုပ္ပန်
ဖြစ်သော၊အကမ္မကေန၊ ရှေးကံဟောင်းကင်းသော၊ဟေတုနာ၊အကြောင်း
ဖြင့်၊ သောသေရှုံ့ထိုခဲသည်၊မဟာပထဝီယံ၊မြေကြီးသို့၊ နိုပတတိ၊ကျ၏၊
မှတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မဟာပထဝီယထာ၊
မြေကြီးကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠ္ဍော
ဂုတ်အစ်၏၊သေရှုံ့ခဲသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်၊အကတေန၊ မပြုဘဲ၊မဟာပထ
ဝီယံ၊မြေကြီးနှင်၊နိုပတတိယထာ၊ကျသကဲ့သို့၊ဝေမေ၊ဤအတူသာလျှင်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတသ၊ ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်၊
အကတေန၊ မပြုအစ်သောကံဖြင့်၊ သာသဝ္ဗလိကာ၊ ထိုကျောက်ထက်
ခြမ်းသည်၊ပါဒေ၊ခြေတော်နှင်၊ နိုပတိတာ၊ကျ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ရှုဝ၊ဤသောကနှင်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊
ဘိန္ဒိန္တိ၊ ဖေါက်ကုန်သည်း ဖေါက်ခွဲကြကုန်၏၊ ခဏန္တိ၊ တူးထည်းတူးဖြိုး
ကြကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးဦးအံ့၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သောကံကြောင့်၊ မဟာပထဝီ၊မြေ
ကြီးကို၊ဘိန္ဒိန္တိ၊နုခေါ်၊ဖေါက်ထည်းဖေါက်ခွဲကြပေကုန်သလော၊ ခဏန္တိ
၊နုခေါ်၊ တူးထည်းတူးဖြိုကြကုန်သလော၊မှတ်၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ မှတ်၊ဤသို့သျှော်၏၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝေမေ၊ခေါ်၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ယာ သာသဝ္ဗလိကာ၊ အ
ကြင်ကျောက်ထက်ခြမ်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ပါဒေ
ခြေတော်နှင်၊နိုပတိတာ၊ကျ၏၊ သာသဝ္ဗလိကာ၊ထိုကျောက်ထက်ခြမ်း
သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်၊ ကတေန၊ပြုသောကံကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ

ထုရားတို့၏ပါဒေ၊ခြေတော်၌၊နမိပတိတာ၊ရှိသည်မဟုတ်၊ မဟာရာဇ၊မင်း ဖြတ်၊ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ လောဟိတပက္ခန္ဓကော၊သွေးတော် သွန်သော၊ဟောအာဗာဓော၊အကြင်အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊သောပိအာ ဗာဓော၊ထိုအနာသည်လည်း၊ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးနှင်ကပ်၊ကတော၊ပြုသောကံကြောင့်၊ နဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သည်မဟုတ်၊သန္ဓိပါတိကေနေဝ၊သံဝိပါတ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်လေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား အား၊ကာယိကာ၊ကိုယ်နှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ယေကေစိအာဗာဓာ၊အကြင်အ နာတို့သည်၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုအနာတို့သည်၊နကမ္မာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ကံ ကြောင့်ဖြစ်ကုန် သည်မဟုတ်ကုန်၊ ဆန္ဒ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဇေတသိသ ရဠာနံ၊ထိုသရဠာန်ဘို့၏၊ အညတရတော၊ တပါးပါးကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ် ကုန်၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဒေဝါတိဒေဝေနာ၊သရတိနတ်ဥပဟတ္တိနတ်နှစ်ဦးတို့ ထက်ဖြတ်သောပိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဝဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ သံယုတ္တနိကာယဝဂ္ဂထဝ၊ သ ံယုတ္တနိကာယ်ဟု ဖြတ်သောတံ ဆိတ်ဖြင့်နှိပ်အပ်သော်ဟုဆိုတော်၌၊ မောလိယဝသိဝဂေ၊ မောလိယဝသိဝက သုတ်ဖြစ်သော၊ဝေယျာကရဏော၊အမေးအဖြေနှင်၊ ဘာသိတံ၊ဟောအပ် ၏၊ကိ ံဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောအပ်သနည်း၊ သိဝက၊ သိဝကပရိဗျိုဠ်၊ ဆုတ်ဤ သတ္တဿောကဋ္ဌ၊ ဗိတ္တသရဠာနာနိဗိခေါ၊သည်းခြေမျက်၍ထည်းဖြစ် ကုန်သော၊ ကေစ္စာနိ၊ အချိုကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဠ်၊ယထာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဆုတ် ဤသောကနှင်ကပ်၊ ဗိတ္တသရဠာနာနိဗိ၊သည်းခြေမျက်၍ထည်းဖြစ်ကုန် သော၊ကေစ္စာနိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။တထာ၊ထိုကြောင့်၊ တော်၊ဤရောဂါကို၊ သာမဲခေါ်၊ ကိုယ်တိုင်ထည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိစေး၏။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗျိုဠ်၊ ယထာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဆုတ်ဤသောကနှင်ကပ်၊ ဗိတ္တသရဠာနာနိဗိ၊ သည်းခြေမျက်၍ထည်း ဖြစ်ကုန် သော၊ကေစ္စာနိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။တထာ၊ထိုကြောင့်၊ တော်၊ဤရောဂါကို၊သောကသာဝိခေါ်၊လူအ ပေါင်းသည်သည်း၊ သစ္စသမတ်၊ ဗုဒ္ဓ၏ဟုသရုတ်အပ်၏။ ယထာ၊အကြင် ကြောင့်၊ဆုတ်ဤသောကဋ္ဌ၊ဗိတ္တသရဠာနာနိဗိ၊ သည်းခြေမျက်၍ထည်းဖြစ် ကုန်သော၊ကေစ္စာနိ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇ ဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဆုတ်၊ဤသို့၊သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဠ်၊ တတြ၊ထိုသို့သရုတ်ရာ

ခ်ီ၊ယေတေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊အယံပုရိသ ပုဂ္ဂိုလ်သ ဤ၊ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သုခ၊ သုခဝေဒနာ ခံစားရ ကုန်ကုန်ဝါ၊ဒုက္ခလည်းဖြစ်သော၊အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခထည်း မဟုတ်သော၊ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသောဝေဒနာကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးနှင်း၊ကတဟေတု၊ပြုခဲ့သောအကြောင်း ကြောင့်၊ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေါ၊ဝေါ၊ဒိဋ္ဌေ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဝေါ၊ဒိဋ္ဌေ၊ ဤသို့ယူကုန်၏၊ တေ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့သည်။ သာဓု၊ကိုယခု တိုင်၊ယခု၊အကြင်သည်းခြေရောဂါကိုလည်း၊ ဥာတံ၊သိအပ်၏၊ တဗ္ဗ၊ထို ရောဂါကိုလည်း၊အတိဝါ၊ဝန်လွန်၊ လွန်၍ပြေးသွားကုန်၏၊လောကေ၊လောက နှင်း၊ ယခု၊အကြင်သည်းခြေနာကိုလည်း၊ သစ္စသမတ်၊ဟုတ်မှန်သည်ဟု သရုတ်အပ်၏၊ တဗ္ဗ၊ထိုသည်းခြေနာကိုထည်း၊ အတိဝါ၊ဝန်လွန်၊ လွန်၍ပြေး သွားကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တောသံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား၊တို့၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊မိန့်တော်၊မှား၏ဟု၊အဟံ၊ငါ၊ထုရား၊သည် ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ဣမာ၊ဤသတ္တလောက နှင်း၊သေမှ သမ္ပဋ္ဌာံနာ၊ဝန်ခံ၏ခေါ်။ သမ်ပယုတ်ပြုတ်၍သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကေစိ၊ နာ၊ အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သိဝက သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ဣမာ၊ဤလောကနှင်း၊ဝါ၊တသရဏ္ဍာနာ၊ဝန်ခံ၏ခေါ်၊လေလျှင်ဖြစ် ကြောင်း၌သည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကေစိ၊နာ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိတာ နိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ (ပ)။ သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ဣမာ ဤလောကဌ်၊ သန္ဓိပါ၊တာ၊ဝန်ခံ၏ခေါ်၊ သန္ဓိပါတ်ကြောင့်ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊နာ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊(ပ)၊သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ ဣမာ၊ဤလောကဌ်၊ ဥတုပရိဏာမဇာ၊ဝန်ခံ ခေါ်၊ဥတုပျက်၍ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊ နာ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိ တာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ၊ဖြစ်ကုန်၏၊(ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိ ဗျိုဇ်၊ဣမာ ဤလောကဌ်၊ ဝိသမာဟာ၊ရေ၊ဝန်ခံ၏ခေါ်။ မညီညွတ်သော၊အဟာ ရကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊နာ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊(ပ)၊ သိဝက၊ သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ ဣမာ၊ ဤလောကဌ်၊ ဩပက္ကမာ ၊ဝန်ခံ၏ခေါ်၊ ထိုဝယ်ကြောင့်ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊နာ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ် ကုန်၏၊(ပ)၊ သိဝက၊သိဝကပရိဗျိုဇ်၊ဣမာ၊ဤလောကဌ်၊ ကမ္မဝိပါ၊ကာ၊ဝန်ခံ ခေါ်။ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ၊နာ၊ အချို့ကုန်သော၊ဝေ

ဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒေနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သိဝက၊ သိဝကဗရိ ဗုဒ္ဓ၏ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရှေ၊ဤလောကနှင့်၊ ကမ္မဝိပါ ကဒေါနိပါ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်သည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ။ အချို့ ကုန်သော၊ ဝေ ဒယိတာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပဒ္ဒေနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တထာ၊ထိုကြောင့်၊တေ၊ ဤရောဂါကို၊ သာမဂ္ဂိခေါ၊ကိုယ်တိုင်သည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ခံစားရ၏၊သိဝက သိဝကပရိဗုဒ္ဓ၏ယထာ၊အကြင်ကြောင့်၊ရှေ၊ဤလောကနှင့်၊ကမ္မဝိပါက ဒေါနိပါ၊ကံကြောင့်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိ တာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒေနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တထာ၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊ဤ ရောဂါကို၊ထောကသာဒိခေါ၊လူအပေါင်းသည်ထည်း၊သစ္စသမတ်၊မှန်၏ဟု သမုတ်အပ်၏၊ယထာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ရှေ၊ဤလောကနှင့်၊ကမ္မဝိပါက ဒေါနိပါ၊ကံ၏အကျိုးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဧကစ္စာနိ၊အချို့ကုန်သော၊ဝေဒယိ တာနိ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ဥပဒ္ဒေနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊သိဝက၊သိဝကပရိ ဗုဒ္ဓ၏၊တကြား၊ထိုသို့သရုတ်ရာနှင့်၊ ယေဟေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အယံပုဂ္ဂိသပုဗ္ဗဏော၊ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊သုခံဝါ၊သုခလည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ဒုက္ခလည်းဖြစ်သော၊အဒုက္ခမ သုခံဝါ၊ဒုက္ခထည်းမဟုတ် သုခထည်းမဟုတ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးရုံသော ဝေဒနာကို၊ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစားတတ်၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံကို။ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ ကတဟေတု၊ပြုခဲ့သော၊အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစားတတ်၏၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိနော၊ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ဤသို့ယူကုန်၏၊ တေ၊ထို ရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့သည်၊သာယံ၊ကိုယ်တိုင်၊ ယဉ္စ၊အကြင်ယောဂါကိုထည်း၊ ဥာတံ၊သိအပ်၏၊တဉ္စ၊ထိုရောဂါကိုလည်း၊ အတိဓာဝန္တိ၊လွန်၍ပြေးသွား ကုန်၏၊ယောကေ၊ထောကနှင့်၊ ယဉ္စ၊အကြင်အနာကိုထည်း၊သစ္စသမတ်၊ ဖြန်သည်ဟု သမုတ်အပ်၏၊ တဉ္စ၊ထိုအနာကိုလည်း၊ အတိဓာဝန္တိ၊လွန်၍ ပြေးသွားကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊သံသမဏဗြာဟ္မဏာနုံ၊ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား၊တို့၏၊ တံဝစနံ၊ထိုစကား၊ကို၊ ဝဏ္ဏာတိ၊ချီးမွမ်းတတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ငါဘုရား သည်၊ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ရှုတိပါ၊ဤသို့လည်း၊ သဗ္ဗာ၊အလုံးရုံသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊နကမ္မဝိပါကဒေါ၊ကံ၏အကျိုးကြောင့်မဖြစ်နိုင်ကုန်၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို၊ ဗျာပေ တွာ၊လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ ဘဝဝါ၊မြတ်ဘုရားသည်၊သဗ္ဗညုတ်၊သဗ္ဗညုဒေ အ ဖြစ်သို့ပယ်ဆွေ၊ရောက်တော်မူ၏၊ ရှုတိဝေ၊ဤသို့တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ဓာရေ

တိ၊မှတ်သောထော၊ရှုကိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဓိန္ဒတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ သာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊တော်၊ဤ စကား၊ကို၊ တထာ၊အရှင်ဓိန္ဒိ၏ဆိုတိုင်း၊သမ္ဘဒို ရွာမ၊ဝန်ခံပါ၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊နှုတ်တော်လျှောက်ပေ၏။ ၊အမ္ဘမိ၊ရှင်ရတို့၏ပြည့်ကြွယ်ခြင်းဖြစ် သော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နိရုဝသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော၊အ ဂုသဝဏ္ဏေ၌ဒုနုပဋ္ဌာ၊အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တော်မူ၍ သဗ္ဗညု၊အဖြစ်သို့ရောက် တော်မူ၏ဟူသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၉၅–နတ္ထိတထာဂတသဒ္ဒတ္ထရိကရေကီယဝဏ္ဏာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ဘုရား၊အရှင်ဘု ရား၏သည်၊ဘဝဆယ်၊ဆိုကုန်၏။ကိ ဘဝဆယ်၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ ယ ကိုယ်ကို၊အလုံးရ သော၊ကရေကီယံ၊ပြုတတ်ဟူသမျှသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ သဗ္ဗ ၊ထိုအလုံးရ သည်၊ တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဟု၊ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏၊ မူလေ,ယော၊အရင်းနှီးကပ်ပင်ရှိ၍၊ ပဓိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးထေပြီ၊ တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဟု၊ ဥတ္တရိ ၊အလွန်၊ကရေကီယံ၊ပြုတတ် ရာသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ကတသဝါ၊ပြုပြီးသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ထက် ထည်း၊ပတိစယော၊ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ဘဝဆယ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ၊စ၊ထိုဓာတုပါး။ တေမာသံ၊ သုံးထပတ်လုံး၊ ဟုဒံပဋိ သလ္လိန်၊ ဤသို့တပါးတည်း ကိန်းခြင်းသည်သည်း၊ ဒိသတိ၊ ထင်ပြန်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ယံကိုယ်ကို၊ အလုံးရ သော၊ကရေကီယံ၊ပြုတတ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သဗ္ဗ ၊အလုံးရ သော၊ တံ၊ထို ပြုတတ်သည်၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဟု၊ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်၏ မူ,ယော,အရင်းနှီးကပ်ပင်ရှိ၍၊ပဓိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးထေပြီ၊တထာဂတသ ဖြတ်စွာဘုရား၏ဟု၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ကရေကီယံ၊ ပြုတတ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ကတသဝါ၊ပြုပြီးသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ထက်ထည်း၊ ပတိစယော၊ ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊ ယဒိနတ္ထိ၊အကယ်၍မရှိခဲ့ဆုံ၊ တေနဟိ၊ထိုသို့မရှိခဲ့ သော်၊ တေမာသံ၊ သုံးထ ပတ်လုံး၊ ပဓိသလ္လိနော၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းတော်မူ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား၊သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်၊ မိန္ဒာ၊မှား၊ရာ၏၊ ယဒိ၊အကယ်၍၊ တေမာသံ၊ သုံးထ ပတ်လုံး၊ ပဓိ သလ္လိနော၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းတော်မူ,ဆုံ၊

တေနာ့ကိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ယင်ကိုယ်၊အလုံးရုံသော၊ ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သဖွယ်၊အလုံးရုံ့သော၊ တံ၊ထိုပြုဘွယ်သည်၊ တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်၏၊မူလေယေဝ၊အရင်းနှီးကပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးလေပြီ၊ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ကတသဝေါ၊ပြုအပ်ပြီးသောသဖွယ်ညတည်ကား၏တော်ထက်ထည်း၊ ပတိစယော၊ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဤတို၊ဤသို့၊တံဝိဝစနံ၊ထိုစကားတော်သည်၊ ဝိမ္ဘာ၊ဖြာခဲ့ရာ၏၊ ။ကတကရဏီယသ၊ပြုပြီးကိစ္စရှိသူအား၊ပဒီသလ္လိနံ၊တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိသင့်၊သကရဏီယသဿ၊ ပြုဘွယ်ရှိသူအားသာလျှင်၊ ပဒီသလ္လိနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ယထာနာမ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ ဗျာဓိတသ၊ ရောဂါရှိသူအားသာလျှင်၊ဘေသဇ္ဇေန၊ဆေး၊ဖြင့်၊ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဗျာဓိတသ၊မနာသူအား၊ဘေသဇ္ဇေန၊ဆေး၊ဖြင့်၊ ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဆာဘသ၊မွတ်သိပ်သောသူအား၊ဘောဇနေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဆာတသ၊မွတ်သိပ်သောသူအား၊ဘောဇနေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဘဇ္ဇနာဝ သေန၊နာဝတိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝ၊ ၏အမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကတကရဏီယသ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဒီသလ္လိနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိသင့်၊ သကရဏီယ သော၊ ပြုဘွယ်ရှိသူအားသာလျှင်။ပဒီသလ္လိနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိသင့်၏၊ အယံ ဗိပဿော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သော၊ထိုပြဿနာကို၊နှိုင်းယှဉ်တတ္တော၊ ပြင်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်လေ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယင်ကိုယ်၊အလုံးရုံ့သော၊ ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သဖွယ်၊ အလုံးရုံ့သော၊ တံ၊ထိုပြုဘွယ်သည်၊တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်၏၊ မူလေယေဝ၊ အရင်းနှီးကပင်လျှင်၊ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးလေပြီ၊တထာဂတသ ၊မြတ်စွာဘုရားအား ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ကရဏီယ၊ပြုဘွယ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ကတသဝေါ၊ပြုပြီးသောသဖွယ်ဘ ညတည်ကား၏တော်ထက်လည်း၊ ပတိစယော၊ ဆည်းဘူးခြင်း

သည်။နုတ္ထိ။မရှိပြီ၊ဘဝဝါစ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဆည်း။တေမဘဝံ၊သုံ:လ
စတ်ထိုး၊ပဋိသလ္လီးနှာ၊တပါ:ထည်းတည်းကိန်းတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊
မင်းဖြတ်ခေါ်၊စင်စစ်၊ပဋိသလ္လာန်၊တပါ:ထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်။ဗဟု
ဂုဏ်၊ကျေးဇူးများတတ်၏။ သဗ္ဗေဒါ၊ အလုံးရုံ်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂ
တာ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လီယိတ္တာ၊ တပါ:ထည်းတည်းကိန်းကုန်၍၊
သဗ္ဗညုတာ်၊သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်တော်မူကုန်၏၊တေ၊ထို
ဘုရားရှင်တို့သည်၊တ ံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်သော ကျေးဇူး
ကို၊အနုသရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ပဋိသလ္လာန်၊တပါ:ထည်းတည်း
ကိန်းခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊ဖြဲ့ဝဲကုန်၏။မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား
ဖြင့်၊ရဉ္ဇော၊မင်း၏။သန္တိကာ၊အထံ၌၊လဒ္ဓဝေါ၊ရသုတ်ရထေသော၊ ပဋိ
လဒ္ဓသဘောဂေါ၊ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသော၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်
တ ံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်သောဂုဏ်ကို၊ အနုသရန္တော၊အ
ဘန်ဘန်အောက်မေ့လျက်၊အပရာပရံ၊အထပ်ထပ်၊ရဉ္ဇော၊မင်းအား။ ဥပ
ဋ္ဌာနုံ၊ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ဧတိ၊ရောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ ဧဝမေဝ
ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊သဗ္ဗေဒါ၊ခပ်သိမ်းကုန်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂ
တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ပဋိသလ္လီယိတ္တာ၊ တပါ:ထည်းတည်းကိန်း
တော်မူကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတာ်၊ သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်တော်မူ
ကုန်၏။တေ၊ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊တ ံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်
သောဂုဏ်ကို၊အနုသရန္တာ၊ဆာဘန်ဘန်အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ပဋိသလ္လာ
နံ၊တပါ:ထည်းတည်းကိန်းတော်မူခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊ဖြဲ့ဝဲတော်မူကုန်၏။ ။
မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ အာတုရော၊ ရောဂါနှိပ်စက်
သော၊နေကျင်းတာ၊ဆင်းရဲသော၊ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းထန်စွာနာဖျားသော၊
ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ထိသက္ကြ်၊ဆေးဆရာသို့၊ဥပသေဝိတ္တာ၊ ဖြဲ့ဝဲ၍၊
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော။ ရောက်၏။ တံသုကတံ၊ထိုသို့
ကောင်းစွာပြုခြင်းကို၊အနုသရန္တော၊အာဘန်ဘန်အောက်မေ့၍၊ အပရာပ
ရံ၊အထပ်ထပ်၊ဘိသက္ကြ်၊ဆေးဆရာသို့၊ ဥပသေဝတိ၊ဖြဲ့ဝဲ၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းဖြတ်၊ဧဝမေဝခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗေဒါ၊ အလုံးရုံ်သည်းဖြစ်ကုန်
သော၊တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လီယိတ္တာ၊ တပါ:ထည်း
တည်းကိန်းကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတာ်၊ သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်
၏။ တေ၊အရှင်ဘုရားကိုသည်၊ တ ံသုကတဂုဏ်၊ ထိုသို့ကောင်းစွာပြုအပ်
သောကျေးဇူးကို၊ အနုသရန္တာ၊ ဆာဘန်ဘန်အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ ပဋိ

သလ္လာနံ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသို့၊ သေဝန္တိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာနှင့်၊ ။မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ ယေဝုတော၊ အကြင်ကျေးဇူးတို့
ကို၊သမ္ဘူပသဿနာ၊မြင်ကုန်၍၊တထာဂတာ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာ
နံ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသို့၊သေဝန္တိ၊ဗြဟ္မဝိဟာရာတို့၏၊တေဇူမေပဋိသလ္လာ
နဝုဏ္ဏာ၊ ထိုးတပါးထည်းတည်း ကိန်းခြင်းကျေးဇူးတို့သည်၊ ဆဋ္ဌပိသတိ
နှစ်ဆဲ့ခုစ်ပါးတို့တည်း။ ။ကတမေ၊အသဂ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဆုရ၊ ဤအရာနှိုက်၊ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊
ပဋိသလ္လီ သမာနံ၊တပါးတည်းကိန်းအောင်းခြင်းသည်၊အဋ္ဌာနံ၊ ဝိဝိကိုယ်
ကို၊ရကျွတ်၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဆာယုံ၊ အသက်ကို၊ ဝဝေတိ၊ ပွါးစေ၏၊
ဗဟုံ၊အားကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ဇဋ္ဌံ၊အပြစ်ကို၊ဗိဒဟတိ၊ဖိတ်ပင်၏၊အယသံ၊
ကျော်စောမဲ့ကို၊ အပနေတိ၊ပယ်နှင်၏၊ယသံ၊ ကျော်စောသတင်းကို၊ဥပ
နေတိ၊ဆောင်နှင်၏၊အရတိံ၊ မမ္မေ့လျော်ခြင်းကို၊ဗိနောဒေတိ၊ပယ်နှင်၏၊
ရတိံ၊မ္မေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဥပဒဟတိ၊ ဆောင်၏၊ဘယံ၊ ကြောက်ထန်ခြင်း
ကို၊အပနေတိ၊ပယ်၏၊ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ ရဲရင့်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ကော
သဇ္ဇံ ပျင်းရိခြင်းကို၊အပနေတိ၊ပယ်၏၊ဝိရိယံ၊လုံ့လကို၊အဘိဇနေတိ၊ဖြစ်
စေ၏၊ရာဂံ၊ရာဂကို၊ အပနေတိ၊ပယ်နှင်၏၊ ဒေါသံ၊ဒေါသကို၊ အပနေတိ၊
ပယ်နှင်၏၊မောဟံ၊မောဟကို၊အပနေတိ၊ပယ်နှင်၏၊မာနံ၊မာနကို၊နိဗာန္ဓိ
ချုံးပဲ့၏၊ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို၊ဘဇတိ၊ ပိုင်းဖြတ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ကေဝ
ဏ်ကြည်ကြည်အောင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊မာနသံ၊ စိတ်ကို၊သေဓဟယတိ၊ပြေ
ပျောင်းစေ၏၊ဟာသံ၊ကြည်လင်ခြင်းကို၊ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ဂရုကံ၊အလေး
ဂရုကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊လဟုံ၊ လေတ်ကို၊ဥပဋ္ဌဟယတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ခုမသိ
ယံ၊ရှိခိုးထိုက်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ပိတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊
ရောက်စေ၏၊ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ ပြု၏၊သဒ္ဓါရာနံ၊
သဒ္ဓါရတို့၏၊သဘာဝံ၊ သဘောကို၊ဒဿယတိ၊မြင်၏၊ ဘဝပဋိသန္ဓိ၊ဘဝ
အစစ်ကို၊ဥဿုါဒေတိ၊ ခွါနှင်၏၊သဗ္ဗသာမညံ၊ အလုံးရှိ့သောခြင်းကို၊ဒေ
တိ၊ပေးနှင်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယေဝုတော၊အကြင်ဂုဏ်တို့ကို၊သမ္ဘူ
ပသဿနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သျှက်၊ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိ
သလ္လာနံ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ဗြဟ္မဝိဟာရာနှင့်၊ဆုမေခေါပ
ဋိသလ္လာနဝုဏ္ဏာ၊ ဤတပါးထည်းတည်း ကိန်းခြင်း၏ဂုဏ်တို့သည်၊ဆဋ္ဌပိသ
တိ၊နှစ်ဆဲ့ခုစ်ပါးတို့တည်း။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိစခေါ၊စင်စစ်အ
ပ္ပနိကာ၊ တထာဂတာ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဝိဝေကသိတသင်္ခါ အကြို

အလုံ့ရုံ့ပြီးဆုံးထမြောက်ကုန်ရကား၊ သန္တိ၊ပြေလျှလေသော၊သုခ၊ချမ်းသာစွာ သော၊သမာဓိတ္တိရတိ၊ဖလသမာ ပတ်ဖြင့်ကပ်မြွေ့ ထျော်ခြင်းကို၊ အနုဘဝိတု ကာမာ၊ခံစား၊လိုကုန်၍၊စဒ္ဓိသလ္လာနံ၊ တပါ၊ထည်းကိန်း၊အောင်းခြင်းကို၊သေ ဝန္တိ၊ကပ်ရောက်မှီဝဲကုန်၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊စတ္ထကိ၊ထေးပါ၊ကုန်သော၊ဖွားမေဟိကာရေ ထောဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊တထာဂတာ၊ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊တ ပါ၊ထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏၊ ၊တထာဂတာ၊ဘုရား ရှင်တို့သည်၊စတ္ထကိ၊ ထေးပါ၊ကုန်သော၊ ကတာမေဟိ၊အဘယ်အကြောင်း တို့ကြောင့်၊ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊တပါ၊ထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန် သနည်း၊ဝိဟာရဖာသုဘာဝယ ဝိ၊နေထိုင်ရခြင်းချမ်းသာသောကြောင့်ထည်း၊ တထာဂတာ၊ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊တပါ၊ထည်းတည်းကိန်းခြင်း ကို၊သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏၊ ဆနုဝဇ္ဇဂုဏဖဟုလတာယပိ၊ အပြစ်ကင်းသော ကျေးဇူး၊များသောကြောင့်လည်း၊ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊တပါ၊ထည်းတည်းကိန်းခြင်း ကို၊သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏၊အသေသအရိယဝိတိတောပိ၊အလုံ့ရုံ့သောဘုရား ရှင်တို့၏ခမ္မတာ အစဉ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း၊ ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊တပါ၊ထည်း တည်းကိန်းခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏၊ သဗ္ဗဒုဋ္ဌါနံ၊ခပ်သိမ်း သောဘုရား ရှင်တို့၏၊ ထုတထောဝိတဝဏ္ဏိတပသတ္ထကောပိ၊ ဗြိုးမွမ်းထောမနာ ဖွဲ့ဆိုချီကျူး အပ်သောကြောင့်ထည်း၊ ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊ တပါ၊ထည်းတည်း ကိန်း ခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတ္ထကိ၊ ထေးပါ၊ ကုန်သော၊ဖွားမေဟိကာရေ ထောဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊ တပါ၊ထည်းတည်း ကိန်းခြင်းကို၊ သေ ဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒုတိယော၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီး သောနည်း အကြောင်းကြောင့် ပင်လျှင်၊ တထာဂတာ၊ ဘုရား ရှင်တို့ သည်၊ ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊ တပါ၊ထည်းတည်း ကိန်းအောင် ခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ ကပ်ရောက်မှီဝဲကုန်၏၊ ကရဏီယတာယ၊ ပြုဘွယ် ရှိသေ၊သောကြောင့်၊ နု၊မဟုတ်ကုန်၊ ကတသသ ဝါ၊ ပြုပြီး သဖြင့်ညှုတ ညာဏ်တော်ထက်သည်း၊ ပတိစယာယ၊ ဆည်း ဘူးခြင်းငှါ၊နု၊မဟုတ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ဂုဏဝိသေသ ဒဿနတာယ၊ အကျိုးထူး ကျေးဇူးကို ခြင်ယူ သောကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ ပဒ္ဓိသလ္လာနံ၊ တပါ၊ ထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏၊ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နှာဂသေန၊နှာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊သာရ၊

ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊ တထာ၊ အရှင်ပိန့်တော်မှတိုင်း၊တော်၊ဤအနက်သဘောကို၊သမ္ဘိန္ဓာမိ၊ ဝန့်ခံပါ၏။ ဖုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊နဝမိ၊ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဥတ္တရိကရဏီယပညာ၊ အလွန်ပြုဘွယ်မရှိဟု သောပြဿနာမေးခွန်း၊သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆၆-ဖုန္ဒိုဗလဒသသုတ္တပညာ။

ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တော်၊ဤစကား၊တော်ကို၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိုဘာသိတံ၊ အဘာယိသို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ခေါ်၊ စင်စစ်၊ တထာဂတသ၊ဘုရား၊ရှင်အား၊ ပတ္တာရော၊ လေးပါး၊ကုန်သော၊ ဖုန္ဒိပါဒါ၊ဖုန္ဒိပါန်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ပွါး၊များ၊အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုလီကတာ၊များစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ယာနီကတာ၊ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဝတ္ထုကတာ၊မှီရာကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊အနုဋ္ဌိတာ၊အစဉ်တည်တံ့စေအပ်ကုန်ပြီ၊ပရိစိတာ၊ဆည်းဘူး၊အပ်ကုန်ပြီ၊သုသမာရद္ဓာ၊ပြင်းစွာ၊ဆား၊ထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခမာနော၊အသိရှိမေမူကား။တထာဂတော၊ဘုရား၊ရှင်သည်၊ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်ထိုး၊လည်း၊ကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊အာယုကပ်အကြွင်းပတ်ထိုး၊လည်း၊ကောင်း၊တိဋ္ဌေယျ၊တည်ရာ၏။ ဖုတိ၊ဤသို့၊တော်။ဤစကားတော်ကို၊ဘာသိတဒ္ဓိ၊ဟောသည်းဟောတော်မူခဲ့ပေ၏။ ၊စ၊ထိုသို့ဟောတော်မူပြီး၊လျက်လည်း၊ပုန၊တဘန်၊ဘဂဝါတံ၊ဟောတော်မူပြန်၏။ကိုဘဂဝါတံ၊အဘာယိသို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း။ ဖုတော၊ဤနှေ့ဤရက်မှ၊ တိဏ္ဏံ မာသာနံ၊ သုံး၊လတို့ကို၊ အစ္စယေန၊လွန်မြောက်သဖြင့်၊တထာဂတော၊ဘုရား ရှင်သည်၊ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါတံ၊ဟောတော်မူခဲ့ပြန်၏။ ဘဉ္ဇနာဂသေန၊နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ တထာဂတသ၊ခေါ်၊ဘုရား၊ရှင်အား၊ကား၊စတ္တာရော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ဖုန္ဒိပါဒါ။ဖုန္ဒိပါန်တို့ကို၊ဘာဝိတာ ပွါး၊များ၊အပ်ကုန်ပြီ၊ဗဟုလီတာ၊များ၊စွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ယာနီကတာ၊ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဝတ္ထုကတာ၊မှီရာကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဋ္ဌိတာ၊အစဉ်တည်တံ့စေကုန်ပြီ၊ ပရိစိတာ၊ဆည်းဘူး၊အပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမာရဒ္ဓါ။ပြင်းစွာ၊အား ထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊အာကင်္ခမာနာ၊ အလိုရှိခဲ့သော်၊ တထာဂ

တော၊ဘုရားရှင်သည်၊ ကပ္ပ ၀ါ၊အာယုကပ်ပတ်လုံးရင်း၊ ကပ္ပါ၀သေသံ၀ါ၊
အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးရင်း၊တိဋ္ဌေယျ၊တည်နိုင်ရာ၏အကျိုး၊ဤသို့၊ယမိ
ဘကိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အုံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်
တေမာသမရိဿေ၊ သုံးလေဟုပိုင်းခြားခြင်းသည်၊မိန္တာ၊မှားခဲ့ရာ၏ ။
ဘာကြောင့်အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတောနုဘုရားရှင်သည်၊အကျိုးတော၊ဤနေ့ဤရက်
မှ၊တိုက်ဆိုင်မှာသာနံ၊ သုံးလတို့ကို၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တထာဂတော၊
ဘုရားရှင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသတ္တံ့၊အကျိုး၊ဤသို့၊ယမိတ
ကိတာ်၊အကယ်၍ဟောတော်မူအုံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊အာ
နန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ တထာဂတာသဟေ၊ ဘုရားရှင်အားကား၊စတ္တာရော၊ထေးပါး
ကုန်သော၊ဆုဠမ်ပါဒါ၊ဆုဠမ်ပါန်တို့ကို၊ဘာဝိတာ၊ပွားများအပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ကပ္ပါ
၀ေသသံ၀ါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊တည်
ရာ၏အကျိုး၊ဤသို့၊တဗ္ဗိဘဝနံ၊ထိုစကားသည်လည်း၊ မိန္တာ၊မှားခဲ့ရာ၏ ။
တထာဂတာနုံ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊အဌာနေ၊အကြောင်းမဟုတ်သည်နှင့်၊
ဝဋ္ဋတိ၊ကျေးဝါးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပေ၊ဘဂဝန္တော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၌
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အမောဃ၀စနာ၊ အချည်းနှီးသောစ
ကားမရှိပေကုန်၊တထ ၀စနာ၊ဟုတ်မှန်သောစကား၊ရှိကုန်၏၊အနေ့ဏ္ဍ၀စနာ
နှစ်ခွန်းသော စကားမရှိပေကုန်၊ အယံပိ၊ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်
လည်း၊ဥဒ္ဒေသတောကောဋိကော၊အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏ဂန္ဓိရော၊နက်နဲ၏
သုနိပုဏော၊ထိပ်ရွေ့၏၊ ခုနှစ်ရာပယော၊ထိုနှင်ခဲ့၏၊ တ၀၊အရှင်ဘုရားသို့
အနုပဋ္ဌော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ဧတံ ဒိဋ္ဌိ၊သိ၏ ထိုဒိဋ္ဌိအယူဟူသောကွန်
ယက်ကို၊ ဘိန္ဒ၊ဖျက်တော်မူပါဦးသော၊ ကော်သော၊တရသော အတ္ထိနှင့်
ထပယ၊တည်ပါစေသော၊ပရေ၀ါဒံ၊သူတပါး၏စွပ်စွဲသောစကားကို၊တိန္ဒ
ဖျက်တော်မူပါဦးထော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဣတိ၊ဆိုထေ၏၊မဟာရာဇ
မင်းဖြတ်၊ဘဂ၀တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ၊ဤစကားကို၊ဘာသိတံ
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘာယ်သို့တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ
အာနန္ဒာ၊ခေါစင်စစ်၊ တထာဂတသ၊ဘုရားရှင်အား၊ စတ္တာရော၊ထေးပါး
ကုန်သော၊ဆုဠမ်ပါဒါ၊ဆုဠမ်ပါန်ဘို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ပွားများအပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ကပ္ပါ
၀ေသသံ၀ါ၊အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊တည်
ရာ၏အကျိုး၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေမာသမရိဿေ၊ခေါ
သုံးသပိုင်းခြားခြင်းကိုလည်း၊ ဘကိတော၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟန်းစင်စစ်
ဘေရှင်ကား ။ သောစကားပြော၊ထိုကပ်ကိုလည်း၊ အာယုကပ္ပေါ၊ အာယုကပ်

ဟူ၍ ရှုတိ၊ ထိုအပ်၏ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဗလ၊ အားတော်ကို၊ ကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြား လို၍ ဧဝံ၊ ဤသို့ နအာဟ၊ ဟောတော်မမူချေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖုန္ဒိုဗသ၊ ဖုန္ဒိုဗသကို၊ ပရိကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြား လို၍ ဧဝံ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိं အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောထော်မူသနည်း အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တထာဂတသဒ္ဒ၊ တထာဂတ ဘုရားရှင်အား၊ စတ္တာရော၊ သေးပါးကုန်သော၊ ဖုန္ဒိပါဒါ၊ ဖုန္ဒိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ကတိ ဝါ ဝေသသံ ဝါ၊ အာဃုကပ်အကြောင်းပတ်လုံးလည်း ကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ တည်ရှိင်ထေရာ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အသသာ ဘေနိယော၊ အာဘေနည်မြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ သိဟဝဂတိ၊ အသွား လျှင်မြန်၏၊ ဆနိသဘဝေါ၊ ထေ၏ အလား အသွားလျှင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တသ၊ ထိုအာဘေနည်မြင်း၏၊ ဇဝဗလံ၊ လျှင်မြန်သော အားကို၊ ပရိကိတ္တယန္တော၊ ပြောလိုခုကား၊ သနေဂမဇနပဒဘဉ္ဇလ၊ ကြာဟတ္ထဂဝဟပတိကအ မစ္စဇနမဇ္ဈေ၊ နိဂုံးဇနပုန်သားမင်းခစား ဗိုလ်ပါပုဏ္ဏားသူကြွယ်အမတ်နှင့်တ ကွသောလူအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိं ဝ ဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အာကပ်မာနော၊ အလိုရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယံ ဟယ ဝ ဝေ၊ ဤမြင်းမြတ်သည်၊ သာဂရ ဇလ ပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာရေအဆုံးတိုင်အောင်သော၊ မဟိं၊ မြေပြင်ကို၊ အနုဝိစ ရိတွာ၊ အစဉ်လှည့်လည်၍၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ဟုစ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂန္တွေ ယျ၊ ပြန်ထာ၏ဟု ရာ၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံ ဇ ဝ ဂတိं၊ ထိုမြင်း၏ လျှင်မြန်သောသွားခြင်းကို၊ ကသ်ပရိ ဿယံ၊ ထိုပရိသတ်ရှိက၊ နစ ဒဿေ ယျ၊ ပြမူထားမပြပေရာ၊ တသ၊ ထိုမြင်း၏၊ သောဇဝေါ၊ ထိုလျှင်မြန်ခြင်း သည်သည်း၊ ဝိဇ္ဇာ ဘိစ၊ ရှိသည်း ရှိပေရာ၏၊ သော၊ ထိုအာဘေနည်မြင်းသည်၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ သာဂရ ဇလ ပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာရေလျှင် အပိုင်းအ ခြားရှိသော၊ မဟိं၊ မြေပြင်ကို၊ အနုဝိစရိတ္တာ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော စ ဗွယ်သည်းစွယ်ရှင်ခဲ့ရာ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူ သာသျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဖုန္ဒိဗသ၊ တံခိုးထော်အားကို၊ ပရိကိတ္တယမာနော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ တောရိဿာနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံ်ပါး ရှိကုန်သော၊ ဆဠာဘိညာနံ၊ အာဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရှိကုန်သော၊ ဗိမဇ ဝိတာ

သဝါနုံ၊အညစ်ခြောက်ပါးမတင်စင်ကွယ်သောအာသဝေါရှိကုန်သော၊အရဟန္တာနတ္တ၊ရဟန္တာတို့၏ထည်းကောင်း၊ဒေဝမနုဿာနတ္တ၊နတ်လူတို့၏ထည်းကောင်း၊ မဏ္ဍေ၊အသယ်ရှိက၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဘဂဝါတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိုဘဂဝါတံ၊အဘာယသိုဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ခေါ၊စင်စစ်၊တထာဂတသာ၊ ဘုရား၊ရှင်အား၊ စက္ခာရော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ဈာန်ပါဒါ၊ဈာန်ပါဒ်တို့ကို၊ဘာဝိတာ၊ပွားများအပ်ကုန်၏၊ဗဟုလီကတာ၊များစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ယာနီကတာ၊ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝတ္ထုကတာ၊ ဗိုရာဟိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဋ္ဌိတာ၊အစဉ်တည်တံ့စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိစိတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမာရद္ဓာ။ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊အာကင်္ခမာနော၊ အလိုတော်ရှိမူကား၊ တထာဂတော၊ ဘုရား၊ရှင်သည်၊ကပ္ပံဝါ၊အာယုကပ်ပတ်လုံးရင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးရင်း၊တိဋ္ဌေယျ၊တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါတံ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ တံ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ထိုတန်ခိုးတော်အားထည်း၊ဝိဇ္ဇာတိစ၊ရှိသည်းရှိ၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊တန်ခိုးတော်အား၊ဖြင့်၊ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးထည်း၊ဌာတုံ၊တည်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်၏၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ ကြွင်းသောအာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း၊ဌာတုံ၊တည်ခြင်းငှါ၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်၏၊တံ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ထိုတန်ခိုးအစွမ်းတော်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည် တာသံ ပရိသာယံ၊ထိုပရိသတ်ရှိက၊ နစဒေသေတိ၊ ပြမူကား၊မပြပေရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗဘဝေဟိ၊ အလုံးရှိ သောဘဝတို့ကို၊အနုတ္ထိကောဘ၊အလိုတော်မရှိ၊တထာဂတာ၊ ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊သဗ္ဗဘဝါ၊အလုံးရှိ သောဘဝတို့ကို၊ဂရုတိတာစ၊ကဲ့ရဲ့ထည်းကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်ပြီ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိုဘာသိတံ၊ အဘာယသိုဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမတ္တာကောဟိ၊ အနည်းငယ်မျှထည်းဖြစ်သော၊ ဂူထော၊ကျင်ကြီးသည်၊ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိသေ ယျထာပိ၊ဖြစ်ထေသကဲ့သို့၊ဧဝမေဝ ခေါ။ ဤအတူပင်လျှင်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဟံ၊ငါဘုရား၊သည်၊အပ္ပမတ္တကံဝိ၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ဘဝံ၊ ဘဝကို၊နဝဏ္ဏေမိ၊မချီးမွမ်း၊အန္တမသော၊အယုတ်သဖြင့်၊အန္တောသဝဏ်ဝ ဒုမတ္တာဒိ၊ထက်ဗျစ်တတွက်မျှကိုထည်း၊ နဝဏ္ဏေမိ၊မချီးမွမ်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးပါအုံ့၊ဘဂဝါ၊

မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဘဝဂတိယောနိယော၊ အဇိုးရဲ့သော ဘုံဂတိ ပဓိသန္ဓေတို့ကို၊ ဂူထသမ်၊ မစင်နှင့်ထစ်တူ၊ ဒိသွေး၊ မြင်တော်မူလျှက်၊ ဈာန်ဗလ၊ တန်ခိုးအားအစွမ်းတော်ကို၊ နိဿာယပြု၍၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့နှိုက်၊ ဆားနွေရာဂံ၊ လိုလားတတ်စွန်းခြင်းကို၊ ကရေယျနုခေါ်၊ ပြုရာလိမ့်ဦးလော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ ထိုသို့ မပြုရာ၊ ဟူတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဈာန်ဗလ၊ တန်ခိုးတော်အစွမ်းကို၊ ပရိကိတ္တယမာနော၊ ပြီးကြူးလို၍၊ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိဟနာဒ်၊ ခြေသံ့မင်းအလားဘုရားရှင်တို့ကြိမ်းဝါးခြင်းကို၊ အဘိနိဒ်၊ ကြိမ်းဝါးတော်မူ၏၊ ဈာန်၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇော်၊ ဤဈာနက်သဘောကို၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ သမ္ဘဒ္ဓိ ရှာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဈာန်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊ဒသမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဈာန်ဗလဒသသုပညာ၊ ဈာန်စွမ်းကိုပြသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ပဌမောရှေးဦးစွာသော၊ ဈာန်ဗလဝဂ္ဂေါ်၊ ဈာန်ဗလဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းယို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ဩမတ္တိ ဝဂ္ဂေ၊ ၍ဩမတ္တိ ဝဂ်နှိုက်၊ ဒသ၊ ဆယ်ခုကုန်သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာမေးခွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

၃-မေဃကပညာ-၂-အဘေဇ္ဇဝဂ်၊
၈၇-ရဒ္ဓါနုရဒ္ဓကပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇော်၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ်၊ ငါဟုရားသည်၊ အတ္တိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟောကြား၏၊ အနတ္တိညာယ၊ မသိပါဘဲ၊ ဝိဒုနာ ဒေသေမိ၊ မဟောကြားပေ၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဇော်၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံပိ။ ဟောသည်းဟောတော်မူ၏၊ စ၊ ထိုသို့ဟောပါလျက်၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဝိနယုပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်နှိုက်၊ ဇော်၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏၊ ကိံ ဘဏိတာ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ အာနုဘု၊

အာနန္ဒာ၊အာကာသ်မာနော၊အလိုဂ္ဂိသော်၊သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊အစ္စယေန၊လွယ်လွန်ခဲ့သော်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမ္ဘာနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသတည်း၊ဣတိ ဝေ၊ ၏သို့၊ဘဂဝါတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကို၊အသို့နည်း၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ဒုဗ္ဗညတ္တာနိနုခေါ၊မကောင်းသဖြင့်ပညတ်အပ်ကုန်သလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ အဝဏ္ဏတ္ထိ၊အရာမဟုတ်ချေရှိက်၊အဓိပ္ပာယ်တို့၊မသိသောကြောင့်၊ပညတ္တာနိနုခေါ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သလော၊ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထနော၊ ကိုယ်တော်၏၊အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊သမ္ဘာနာပေတိ၊ နှုတ်ပယ်တော်မူစေ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊အာဘိညာယ၊ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်မြတ်ကို၊ဒေသေမိ၊ဟောတော်မူ၏၊အနာဘိညာယ၊မသိဘဲထက်၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယဒိဘာဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့ဆဲ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ အာကာသ်မာနော၊ အလိုဂ္ဂိသော၊သံဃော၊သံဃာတော်သည်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်၊ခုဒ္ဒနုခုဒ္ဒကာနိ၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊သမ္ဘာနတု၊နှုတ်ပယ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုစကားတော်သည်၊ ဓိဗ္ဗာ၊မှားခဲ့ရာ၏၊ ၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်ရှိက်၊အာကာသ်မာနော၊အလိုဂ္ဂိသော်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊သမ္ဘာနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသတည်း၊ ယဒိဘာဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့ဆဲ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊အဟံ ငါဘုရားသည်၊အာဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်မြတ်ကို၊ဒေသေမိ၊ဟောတော်မူ၏၊အနာဘိညာယ၊မသိပါဘဲ၊နောဒေသေမိ၊ဟောတော်မမူ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ဘဝ'ဝိ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဓိဗ္ဗာ၊မှားယွင်းရာ၏၊ ၊အယံ ဝိပညော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်သည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်း

ထွက်၏၊သုခမော၊သိမ်ရွေ့၏၊နိပုဏော၊အထူးသဖြင့်သိမ်မွေ့၏၊ဝန္ဓိရော
နက်နဲ၏၊သုဝဏ္ဏော၊ကောင်းစွာနက်နဲ၏၊ရုန္ဒိဏ္ဍာပယော၊သိန္ဓိုင်ခဲ၏၊သော၊
ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊တဝ၊အရှင်တုရားသို့၊အနုပ္ပဏ္ဏော၊ အစဉ်ရောက်
၏၊တတ္တ၊ ထိုအမေးစကားနှင့်၊ တော၊အရှင်တုရား၏၊ ဥာဏပရိပ္ပါဋိ၊
ဥာဏ်စွမ်းဖြင့်ဖြန့်ကျက်ခြင်းကို၊ ဒသေသိ၊ပြတော်မူပါလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊လျှောက်ဆိုးထ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ဤစကား
တော်ကို၊ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ဘာသိတ်။အာဘယ်သို့ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဟ၊ငါဘုရားသည်၊ အာဘိညာ
ယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကြီး၊ ဒေသေမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊အနဘိညာယ၊သိတော်မမူတဲ့၊နော၊ဒေသေမိ၊ ဟောတော်
မမူ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတ်၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိနယပညတ္တိယာ၊
ဝိနည်းပညတ်နှင့်သည်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဏိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ဘာ
တ်၊အာဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။အာနုဗ္ဗ၊အာနုဗ္ဗာ၊အာကပ်မာနော
အလိုရှိသော်၊သံဃော၊သံဃာတော်သည်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊အစ္စယေန၊လွန်
သဖြင့်၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့
ကို၊သမူဟနတု၊နှုတ်ပယ်စေသဟည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဘဏိတ်၊ဟော်တော်
မူအပ်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တ်ပန်၊ သိက္ခာပုဒ်နှုတ်ပယ်စေဟူသောထို
စကားကိုကား၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊
မမ၊ငါဘုရား၏၊သာဝကာ၊တပည့်သား၊တို့သည်၊မယာ၊ငါသည်၊ဝိဿဇ္ဇာ
ဒိယမာနာ၊စွန့်ပယ်စေအပ်ကုန်သော်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သ
ဖြင့်၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို
ဥက္ကဍိသဿန္တိ နုခေါ၊စွန့်ပယ်ကုန်လိမ့်လော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အာဒီ
ယိသဿန္တိ နုခေါ၊နာယူကုန်လတ်လော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝိမ်သမာနော၊ ရှုစမ်း
တော်မူလို၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပ
မာအားဖြင့်၊စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊စကြာဝဠာတော်မင်းတို့သည်၊ဝုဏ္ဏော၊သားတော်
တို့ကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ကိ၊ဝဒေယျ၊ အာဘယ်သို့ဆိုရာသ
နည်း။တာတာ၊သားတော်တို့၊အယံခေါမဟာဇနပဒေါ၊ဤဇနပုဒ်ကြီးသည်၊
သမ္ဘဒိသာသု၊အလုံးစုံသောအရပ်တို့နှင့်။ ဗ္ဗာဝဂေ၊ပရိယန္တေ၊ သရဒ္ဓရာ
ယ္ယေ အပိုင်းအခြားရှိ၏၊တာတာ၊ သားတော်တို့။ တာဝတ္တကေန၊ထိုမျှတည်း
သော၊ဗလေန၊အားဖြင့်၊ ဝေ၊ရေ့ရှည်၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခရော၊ခဲယဉ်းတတ်၏

တာတာ၊သားတော်တို့၊တရော်သင်တို့သည်၊ ထေ၊ထောလည်ခဲ့ကုန်၊မမ၊ငါ၏၊ အစ္စယောနှ၊လွန်ခဲ့သော်၊ ပစ္စနွေပစ္စနွေ၊ နယ်စွန်တိုင်းနှား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေသေ၊ အရေပ်တို့ကို၊ ပဇာထ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လေသ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုခဲ့ကြား၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးအုံ့၊ တေကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဝိတု၊ အာဘ ခမည်းတော်၏၊ အစ္စယောနှ၊ လွန်ခဲ့သော်၊ ဟာဠာဂတံ၊ ထက်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ပစ္စနွေပစ္စနွေ၊တိုင်းစွန့်ပြည် နှားဖြစ်ကုန်သော၊ ကေဒေသေ၊ ထိုအရေပ်တို့ကို၊ရေမွေ့ယျှော်၊ လွှတ်ကုန်လိမ့်ထော။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ ထိုသို့မစွန့်လွှတ်ပါ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ရာဇာနော၊မင်းတို့မည့်သည်၊ထဒ္ဓတရာ၊ရှိသောတိုင်း ကားထက်၊ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ရေမွေ့သောဘေန၊ တိုင်းပြည်နှိုက် တက်ကုန်သဖြင့်၊တဒုတ္တရိ၊ထို့ထက်အလွန်၊ဒွိဂုဏတိဂုဏ်၊နှစ်ပြန်သုံးပြန် ဇနပဒ်၊ဇနပုဒ်ကို၊ပရိဟ္ဂဏေ့ယျှော်၊ သိမ်းယူကုန်ရာသေး၏။ တေ၊ထိုမင်း သားတို့သည်၊ဟာဠာဂတံ၊ထက်သို့ရောက်ပြီးသော၊ဇနပဒ်၊ဇနပုဒ်ကို၊ကိုယ် ပနရေ့ယျှော်၊ အာဘယ်မှာ လွှတ်ကုန်လိမ့် မည်နည်း။ ။မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတောဝ။ မြတ်စွာဘုရား သည်၊သိက္ခာ။ဟောနှိုးတို့ကို၊ ဝိမံသမာနော၊ရှုးစမ်းလို၍၊ဝေ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဗိန္ဓိတော်မူ၏၊ကိုယ်အာဟ၊ အာဘယ်သို့ဗိန္ဓိတော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ အာကာမာနော၊အလိုရှိသော်၊ သံဝေဂ၊သံဝေဂတော်သည်၊မမ၊ငါ၏ဘုရား ၏၊အစ္စယောနှ၊လွန်သဖြင့်၊ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနှ်၊ခုဒ္ဓနုခုဒ္ဓကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပ ဒါနှ်၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊သမူဟနတု။ နှုတ်ပယ်စေသတည်း။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒုက္ခပရိရဝတ္ထိယာ၊ဆင်းရဲမှ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ဗုဒ္ဓဝုဏ္ဏာ၊ ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ရေမွေ့သောဘေန၊ တရားတော်ကိုလိုသဖြင့်၊အဇ္ဇတ္ထိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိ၊ထို့ထက် လွန်သော၊ ဒိယဏသိက္ခာပဒသတ်၊နှစ်ရာငါး ဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝေါ ပေယျှော်၊စောင့်ကိန်းကုန်ရာ၏၊ ပကတိပညတ္တိ၊ပကတိပညတ်တော်မူအင် သော၊သိက္ခာပဒ၊သိက္ခာပုဒ်ကို၊ကိုယ်ပနရေ့ယျှော်၊အာဘယ်မှာစွန့်လွှတ်ကုန် လိမ့်မည်နည်း။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝါ။ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနှ်၊ခုဒ္ဓါနု ခုဒ္ဓကဖြစ်ကုန်သော၊သိက္ခာပဒါနှ်။သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုတည်း။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊ အကြောင်စကားကို။အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ။ကျေ။ ဤစကားနှိုက်၊အယံဇနော

ဤလူများသည်၊ သံမှင်ဦးတွေ့ဝေ၏၊ ဝိမတိစောတော၊ ယုံမှားဖြစ်၏၊အဝိ
ကတော၊အလွန်အားဖြင့်၊သံသယပဋ္ဌေနော၊ယုံမှားခြင်းသို့ပြေးဝင်၏၊ရုန္ဒါ
နုရုန္ဒကာနှိ၊ရုန္ဒနုရုန္ဒက ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့
သည်၊ ကတမာနိ၊ အာဘယ်သည်တို့ပါနည်း ၊အနုသိက္ခာပဒါနိ၊ အနုရုန္ဒက
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊အာဘယ်သည်တို့ပါနည်း၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊ရှေးကဆိုပြီ၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဒုက္ခရှိ ၊ဒုက္ခရှိအာစတ်သည်၊
ရုန္ဒကံ၊ရုန္ဒကမည်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ဒု ဗ္ဘာသိ
အာပတ်သည်၊အနုရုန္ဒကံ၊အနုရုန္ဒကမည်သော၊သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်တည်း
ရှုမာနိ၊ဤနှစ်ပါးတို့သည်၊ ရုန္ဒါနုရုန္ဒကာနိ၊ ရုန္ဒါနုရုန္ဒက ဖြစ်ကုန်သော၊
သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝုဋ္ဌကေဟိ၊ရှေးဖြစ်
ကုန်သော၊မဟာထေရေဟိပိ၊မဟာထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဩဠေ၊ဤအရာ၌၊
ဝိမတိ၊ယုံမှားသံသယကို၊ ဥပ္ပါဒိတာ၊ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တေဟိပိ၊ထိုမထေရ်
တို့သည်လည်း၊ဓမ္မသင်္ဂီတိပရိယာယော၊တရားတော်၏တည်ရာပိုနည်းခေ
သနာတော်၌၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပမိဠော၊ထုတ်ညွှန်တော်မူ
အပ်သော၊ဧသေ၊ဤ၊ဩ၊ဤမေးခွန်းကို၊ ကေန္တ၊်တပေါင်းတရုထည်း၊နုက
တော၊မပြုအပ်သေ၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။ဘဂ္ဂေ နာဂသေ
နေ၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊စိရနိုကျွတ်၊ ကြာမြင့်စွာကထား၊အပ
သောပုဏ္ဏာကို၊ဖိနရဟာသ၊ ဘုရား၊ရှင်သည်ဌက်ထား၊အပ်သောပုဏ္ဏာကို၊
အဇ္ဈ၊ယနေ့နှင့်၊တေရတိ၊ယခုအခါနှင့်၊လောကေ၊လောကနှင့်၊ဝိဝဋ ်၊
ပွင့်ပွင့်ထင်း ထင်း၊ပါကဋ ်၊ ထင်ထင်ရှား၊ရှား၊ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်၊ကတ်၊ပြု
အပ်သေပြီ၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ရှေးကဆိုထေ၏၊ ။ဗဟုမာ၊ရှေးဦးစွာ
သော၊ရုန္ဒါနုရုန္ဒကပဌာ၊ ရုန္ဒါနုရုန္ဒကပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နှိုင်ခြာ၊ပြီးဆုံ
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၉၇-ဌပနိယပဌာယအဗျာကရဏီယစတ္ထာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေနေ၊နာဂသိန်ကိုထိတ်ထော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ
ဘုရား သည်၊တော်၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ ်ဘာသိ
တံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ် သနည်း၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊တထာဂတသ၊
ဘုရား၊ရှင်အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရား၊တို့နှင့်၊အာစရိယဂုဏ်၊ ဆရာမှတုတ်ပေး
အပ်သောဆက်ဆက်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ

အစ်၏။စ၊ထိုသို့ဟောသော်လည်း၊ ဝုန်းတဘန်း၊ မာလုဏ္ဍာပုတ္တော်၊မာလုဏ္ဍ ၏သားဖြစ်သော၊ထေရေနှ၊မထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ နဗျာကာသိ၊မဖြေကြား၊လေ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧသောခေါမဗ္ဗော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ကား၊ အစာနုနေနဝါ၊မသိခြင်းကြောင့်ရင်း၊ဂုဟ္ယကရုထေနဝါ၊ထျှိ,ဝှက်ခြင်းကိုပြု ခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွယောဿ၊ နှစ်ပါး၊သောအတွေ့အရ သည်၊ကေန္တနိသိသိထော၊စင်စစ်ဖြစ်သည်၊ဘဝိသဟိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဘန္တေနာ ဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည် အာနုန္ဒ၊အာနုန္ဒာ၊ တထာဂတသ၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဝမ္မေသု၊တရား တို့ဝယ်၊ အာစရိယရမ္ပါ၊ဆရာမှထုတ်ပေးအပ်သောထက်ဆုတ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဂဝါတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူခဲ့ဆုံ၊တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟော တော်မူခဲ့သော်၊မာလုဏ္ဍပုတ္တသ၊ မာလုဏ္ဍ၏သားဖြစ်သော၊ထေရသ၊မ ထေရ်အား၊ အစာနုနေန၊ မသိသော ကြောင့်၊နဗျာကတံ၊ မဖြေဆိုသည်မ ဟုတ်ရာ၊အစာနုနေန၊ မသိသောကြောင့်၊ ယဒိနဗျာကတံ၊ အကယ်၍၊မဖြေ ဆိုသည်ဖြစ်ဆုံ၊ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတသ၊ ဘုရားရှင် အား၊ဝမ္မေသု၊ တရားတို့ဝယ်၊ အာစရိယရမ္ပါ၊ဆရာမှထုတ်ပေးအင်သော ထက်ဆုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိခဲ့ရာ၏၊အယံပိပဿော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည် လည်း၊ဥဘဝတောကောဋိကော၊ အစွန်းနှစ်သက်ထွက်လတ်၏၊ တဝ၊အရှင် ဘုရားသို့၊အနုပဿော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ထိုပြဿနာမေး ခွန်းကို၊တ ယာ၊အရှင်ဆုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေအပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ ဣဿောက်ဆိုပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တော်၊ဤစကား၊ ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ံ ဘာသိတ ံ ။အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း။အာနုန္ဒ၊ အာနုန္ဒာ၊တထာဂတသ၊ဆုရားရှင်အား၊ ဝမ္မေသု၊ တရား တော်တို့ဝယ်၊ အာစရိယရမ္ပါ၊ ဆရာမှရသော ထက်ဆုတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတ ံ ၊ ဟော တော်မူ၏၊ မာလုဏ္ဍာပုတ္တေန၊ မာလုဏ္ဍ ၏သား ဖြစ်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ မေး ထျောက်အပ်သော၊ ပဿော၊ပြဿနာမေးခွန်းကို၊အဗျာကတောစ၊ဖြေလည်း မဖြေကြား၊ပေ၊ပန်း၊စင်စစ်အ ပ္ပန်ကား၊တ ဉ္စ၊ထိုမဖြေကြား၊ခြင်းသည်လည်း၊ အစာနုနေန၊ မသိသောကြောင့်၊နှ၊ မဟုတ်ပေ၊ ဂုဟ္ယကရုထေန၊ထျှိ,ဝှက် ခြင်းကိုပြုလိုသောကြောင့်၊အဗျာကတောဝ၊ဖြေတော်မမူအပ်သတည်း။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပဌာဝီကရဏာနှိ၊ပုဏ္ဏာဖြေခြင်းတို့သည်၊ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ဤသေးပါးတို့တည်း၊ကတမာနိစတ္တာရိ၊အဘယ်သေးပါးတို့နည်း၊ ကေသဝါကရဏီယော၊ စင်စစ်ဖြေဆို အပ်သော၊ ပဌော၊ မေးခွန်းပုဏ္ဏာ သည်းကောင်း၊ဝိဘဇ္ဇဝါကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေး ခွန်းပုဏ္ဏာသည်းကောင်း၊ ဗဟိပုဏ္ဏာဝါကရဏီယော၊ တုံ့ပြန်မေးမြန်း၍ဖြေ ဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာသည်းကောင်း၊ဌပနီယော၊မဖြေဘဲထား အပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာသည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤသေးပါးတို့တည်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တတ္ထ၊ ထိုသေးစပါးတို့တွင် ကေသဝါကရဏီယော၊ စင်စစ်ဖြေဆို အပ်သော၊ ပဌော၊ မေးခွန်းပုဏ္ဏာ သည်၊ကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ရှုပ်ရှင်သည်၊ အနိစ္စ၊မမြဲသ သော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ကေသဝါကရဏီယော၊စင်စစ်ဖြေဆိုအပ် သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာတည်း၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲသ သော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သညာ၊သညာသည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲသ သော၊ဣတိ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(စ)၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊မမြ ဂုန်သသော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊ဝိညာဏ်၊ဝိညာဉ်သည်၊ အနိစ္စ၊ မမြဲထေသသော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ကေသဝါကရဏီယော၊စင်စစ် ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာတည်း၊ အယံ၊ဤသည်ထျင်၊ ကေသ ဝါကရဏီယော၊စင်စစ်ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာတည်း၊ ၊ ဝိဘဇ္ဇဝါ၊ကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာသည် ကတမော၊အဘယ်နည်း၊ရှုပ်ရှင်သည်၊အနိစ္စ၊ပန်၊အနိစ္စသာမည်သထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဝိဘဇ္ဇဝါကရဏီယော၊ ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာတည်း၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စာပန်၊ အနိစ္စသာ မည်သသော၊ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သညာ၊သညာသည်၊ အနိစ္စာပန်၊ အနိစ္စသာမည်သထော၊ ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့ သည်၊အနိစ္စာပန်၊အနိစ္စသာမည်ကုန်သသော၊ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊ (ပ)၊ ဝိညာဏ်၊ဝိညာဉ်သည်၊အနိစ္စ်ပန်၊ အနိစ္စသာမည်သသော၊ ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊ဝိဘဇ္ဇဝါ၊ကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်း ပုဏ္ဏာတည်း၊အယံ၊ဤသည်ထျင်၊ဝိဘဇ္ဇဝါကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ် သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာတည်း၊ ၊ဗဟိပုဏ္ဏာဝါကရဏီယော၊ တုံ့ပြန် မေးမြန်း၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုဏ္ဏာသည်၊ကတမော၊ အဘယ် နည်း၊ကိ၊အသို့နည်း၊စက္ခုနှာ၊မျက်စိဖြင့်၊ သဗ္ဗ၊အထုံးရဲကို၊ ဝိဇာနာတိနု

ခေါ်။ထိန္ဒ္ဒိင်ပါသထော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊အယံ၊ဤမေးခွန်းပုစ္ဆာသည် စဋ္ဌိပုစ္ဆာဗျာဂရဏီယော၊ တုံ့ပြန်မေးမြန်း၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း။ ၊ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာ သည်၊ကတမော၊အဘာယသ်နည်း။ ထောကော၊ထောကသည်၊ သသေ တော၊ မြဿယော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနီယော၊ မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ထောကော၊ထောကသည်၊အသဿတော၊မမြဿ သယော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ပညော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ထောကော၊ထောကသည်၊ အန္တဝါ၊အဆုံးရှိသယော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း၊ထောကော၊ထောကသည်၊အနန္တဝါ၊အဆုံးမရှိသထော၊ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနီယော၊ မဖြေတဲ့ ထားအပ်သော၊ ပညော၊ မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း။ ထောကော၊ ထောကသည်၊ အန္တဝါစ အနန္တဝါစ၊ အဆုံး ထည်းရှိအဆုံးထည်းမရှိသထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီယော၊မဖြေ တဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊ မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း။ ထောကော၊ ထောက သည်၊နေဝန္တဝါနာဝန္တဝါ၊အဆုံးရှိသည်မဟုတ်အဆုံးမရှိသည်မဟုတ်သ ထော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း။ တံဇီဝံ၊ထိုအသက်သည်၊ တံသရီရံ၊ထိုကိုယ်ထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ပညော၊မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း။ ဇီဝံ၊အသက်သည်၊ အညံ၊တပါ၊တခြားထော၊ သရီရံ၊ကိုယ် သည်၊အညံ၊တပါ၊တခြားထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီယော၊မဖြေ တဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း။ တထာဂတော၊သတ္တဝါ သည်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်ကာလ၌ကား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော်သ ထော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနီယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ပညော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌ကား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပြီထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ဌပနီ ယော၊မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်ကာလ၌ကား၊ ဟောတိစ၊ ဖြစ်သည်းဖြစ်၏၊ နစဟောတိ၊မဖြစ်ထည်းမဖြစ်သထော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့ သော်၊ ဌပနီယော၊ မဖြေတဲ့ထားအပ်သော၊ ပညော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း။ တထာဂတော၊သတ္တဝါသည်၊မရဏာ၊သေသည်၊ ပရံ၊နောက်ကာလ၌ကား၊ နေဝဟောတိ၊ဖြစ်သည်းမဖြစ်ထော၊နနေ ဟောတိ၊မဖြစ်ထည်းမဟုတ်သော၊

ရှုကြ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနီယော၊ မဖြောတဲ့ထား အပ်သော၊ ပညာ၊ မေးခွန်း ပုစ္ဆာတည်း၊ အားလုံး၊ ဤ သည်ကား၊ ဌပနီယော၊ မဖြောတဲ့ထား အပ်သော၊ ပညာ မေးခွန်းပုစ္ဆာမည်၏၊ ...၊ မဟာ ဝရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ မာလုကျားပုတ္တသား၊ မာလုကျွန်၏ သားဖြစ်သော၊ ထေရသား၊ မထေရ၏ ဌပနီယော၊ မဖြောတဲ့ထား အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တပ်ပဏ္ဍိ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ နဗျာ ကာသိ၊ မဖြေလေသတည်း၊ သောပညာ၊ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ ကိုယ်ကာရကတာ ဆာဟယ်ဆကြောင်းကြောင့်၊ ဌပနီယောမနှ၊ မဖြောတဲ့ထား အပ်လေသနည်း ဟူမူ၊ တသော်၊ ထိုအမေးကို၊ ဒီပနာယ၊ အဖြေထင်စွာ ပြခြင်းငှါ၊ ဟောတုဝါ၊ အကြောင်းရင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာရဏံဝါ၊ အကြောင်းဟူသည် လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပညာ၊ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ ဌပနီယော၊ မဖြောတဲ့ထား အပ်လေသ တည်း၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့ အား အကာရဏံ၊ အကြောင်းဟူ၊ မရှိသော၊ အဟေတုဏံ၊ အကြောင်းရင်း မရှိသော၊ ဂိရံ၊ စကား၊ ကို၊ ဥဒီရေတိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏ ဟု၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေ၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊ သံဃ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေ၊ ဤအနက်သဘော ကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္မဒိ ဗ္ဗာဒိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ရှုတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ ဌပနီယပညာယ၊ မဖြေအပ်သော အမေး၏ အဗျာကရဏီယပညာ၊ မဖြေ သောပြဿနာ မေးခွန်း သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း ဟု ရောက်ပြီ၊ ၊

၆၉–သတ္တာနံ မစ္စုနော ဘာဝယနာ ဘာဝယနပညာ၊

ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဧတေ၊ ဤစကား တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ကိုယ် ဘာသိတံ၊ အဘာဏိ သို့ဟောတော်မူ အပ်သနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိန်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဠ္ဍသာ၊ ထုတ်ဒဏ်မှ၊ တသ္မာ၊ ထိပ်ထန်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော် သတ္တဝါတို့သည်၊ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက် ရွံ့ကုန်၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ပုနဲ၊ တဘဲ၊ အရဟာ ရဟန္တာ သည်၊ သဗ္ဗဘယ၊ အလုံးရုံ သော ဘေး အပေါင်းကို၊ အတိတ္တော၊ လွန် ပြောက်လေ၏၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူ ခဲ့ပြီ၏၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန

နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကို၊အသို့နည်း၊အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ ဒဏ္ဍာဘယာ၊ကုတ်ဒဏ်ဘား၊မှ၊တသတိနှခေါ်၊ထိတ်သန့်ပါသေး၊သလော၊နို ရယော၊ငရဲနွေ့ကို၊ဇလိတာ၊ပြောင်ပြောင်တောက်ထောင်ရကုန်ထုတ်၊ ကုတိ တာ၊ကျိုက်ကျိုက်ဆူပူကုန်ထုတ်၊ တတ္တာ၊ရဲရဲပူကုန်လျက်၊သန္တတ္တာ၊ အ လွန်ပူအောင်ရကုန်သော၊နေရယိကသတ္တာ၊ရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ဇလိတ ဝ္ဂိဇာသကာ၊ပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးရှိသော၊ တမ္ပာမဟာနိရယာ၊ထို ဝရဲကြီး၌၊ စဝမာနာ၊ရတောသေလွန်ခါနီး၊ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မစ္ဆ ရေနာ၊သေခြင်း၌၊ဘာယန္တိ နှခေါ်၊ကြောက်လန့်ကုန်သေးသလော၊ ၊ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာသ၊ထုတ်ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊ထိတ်ထန့်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊မစ္ဆ ရေနာ၊သေခြင်း၌၊ ဘာယန္တိ၊ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယဒိဘာဝိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့ဆုံ၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊အရဟာ ရဟန္တာသည်၊သဗ္ဗဘယံ၊အလုံးရံသောဘေးကို၊အတိက္ကန္တော၊လွန်ခဲ့မြောက်၏ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊အဣ္ဌိ၊ရှိ၏၊တံဝိ၊ထိုစကားသည် ထည်း၊ဝိဇ္ဇာ၊မှားခဲ့ချေ၏၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အရဟာ၊ရဟန္တာ သည်၊သဗ္ဗဘယံ၊အလုံးရံ သောဘေးကို၊အတိက္ကန္တော၊လွန်ခဲ့မြောက်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘာဝိတံ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူဆုံ၊တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောခဲ့ သော်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာသ၊ထုတ်ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊ထိတ်ထန့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊မစ္ဆ ရေနာ၊သေခြင်း၌၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အ ကြင်စကားသည်၊အဣ္ဌိ၊ရှိ၏၊ တံဝိဝစနံ၊ထိုစကားသည်ထည်း၊ဝိဇ္ဇာ၊မှားခဲ့ ချေ၏၊အယံဟေတု၊ဤကြောင့်သနားမေးသွန်းသည်၊ ဥဘတောကောဋိကော၊အစွန်း နှစ်ဘက်ထွက်၏၊သော၊ထိုကြောင့်သနားမေးသွန်းသည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပဿတ္ထော၊အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ထိုကြောင့်သနားမေးသွန်းကို၊ တယာ၊အရှင် ဘုရားသည်၊ ဒီဠာယိတဗ္ဗော၊ပြင်းစေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက် ဆိုလေ၏၊ ၊

မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အစွဲပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်၊ဒဏ္ဍာသ၊ထုတ်ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊ထိတ်ထန့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ မစ္ဆ ရေနာ၊သေခြင်း၌၊ ဘာယန္တိ၊ကြောက်ရွံ့

ကုန်၏။မှုကား၊ ဤသို့၊ တော်၊ ဤစကားတော်ကို၊နာဂစိတ်၊ဟောတော်မူအပ်ချေ၊အရဟာ၊ရေဟန္တာကို၊ တပ္ပိ ဝတ္ထုတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်၊ ဌပိတော၊ ချင်းချုန်ရှိ ထားအစ်သော်၏၊ အရဟာတော၊ ရေဟန္တာသည်၊ ဘယဟေတု၊ ကြောက်လန့်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို၊သမ္ပဟာတော၊ပယ်နှုတ်အပ်သော်ပြီ။ ။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယေတေ သတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ သကိ လေယာ၊ကိုယ်သော်ကို၊ကုန်၏။စ၊ထိုပြင်၊ ယောသံ၊အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ အဓိမတ္တာ၊ကဲလွန်သော၊ အတ္ထာနုဒိဋ္ဌိ၊မိမိကိုယ်ဟုပြင်းစွာ ယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။စ၊ထိုပြင်၊ယော၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊သုခနုဏ္ဍေသု၊ချမ်းသာ ဆင်းရဲဟူနှင့်၊ ဥန္ဒတာဝနဘာ၊စိတ်ထားမြင့်ကုန်နိမ့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသတ္တ. ဝါတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ် သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍသ၊တုတ်ခတ်မှု၊ တသ္မိ၊ထိတ် လန့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊မစ္စု၊နော၊သေခြင်းမှ ဘေယနှင့်၊ကြောင့်ရှိကုန်၏၊မှုကား၊ ဤ သို့၊ဘုရား၊ဟောတော်မူအပ်၏။မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊အရဟာတော၊ရေဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဂတ်၊အလုံးရှိ သောဂတိကို ဥပနီယတိ၊ အကြောင်းမဲ့ဖြတ်အပ်သော်ပြီ၊ ယောနိ၊ဘဝအကြောင်းကို၊ဝိဒ္ဓံ ထိ တာ၊ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ပဋိသန္ဓိ၊ဘဝအစပ်ကို၊ဥပဟတာ၊ခွါဖြတ်အပ်သော်ပြီ သဗ္ဗဘဝါသယာ၊ အလုံးရှိသောဘဝနှင်တပ်မက်ခြင်းကို၊ သမ္ပဟာတာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်သော်ပြီ၊သဗ္ဗသဝါ၊ရာ၊အလုံးရှိ သောသဝါ၊ရတို့ကို၊ သရဏ္ဍီ၊ နာ၊ အကြောင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကုသလာ၊ကုသလ ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ ဟတ်၊ပယ်ထုန်အပ်သော်ပြီ၊အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာကို၊ ဝိဟတာ၊ပယ်အပ်ပြီ၊ဝိညာ ဏံ၊ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို၊အဗိဓ ၊အကြောင်းမဲ့ ၊ကဲ၊ပြုအပ်သော်ပြီ၊ သဗ္ဗ ကိသော်သော၊ အလုံးရှိ သောကိသော်တို့ကို၊ ဒဟာ၊ရှိ.မြို့ကိုအပ်ကုန်ပြီ၊ ထောဂဓမ္မာ၊သောဂ၊ခ ် တရား၊မှ၊အတိ ဝတ္ထာ၊လွန်မြောက်သော်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊အရဟာ၊ရေဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ အလုံးရှိ သောဘေး တို့မှ၊ နတ ၊ သတိ၊မထိတ်လန့်။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မှုမ၊ဤသော်ကန့်ကို၊ရည်သော၊မင်း၏၊စကားဟော ထေးယောက်ကုန်သော၊မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်၊ဘဝေယျု ်ရှိ သည်ဖြစ်ကုန်ဆုံ၏၊အနုယုတ္တာ၊ မင်းနှင့်အမြဲယှဉ်ကုန်၏၊လဒ္ဓယသာ၊ရေအစ ်သောအခြိုအရံရှိကုန်၏၊ဝိသာသိကာ၊ အကျယ်ဝင်ကုန်၏၊မဟတိမ္ဟုသရိ ယော၊ကြီးလွန်အပိုးရသော၊ဌာနေ၊ အရာနှင့််ယဝိတာ၊ထားအပ်ကုန်၏၊အ ထေ၊ထိုအခါနှင့််၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ကိတ္တိမ္ဘိ၊ဒေဝကရကိယော၊ တရုံ်တရ

သော ပြိုဘွယ်သည်၊ သမ္ပတ္ထေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ လောက်အားဖြင့်၊သကာဝိဒိတော၊ ဓိဓိပြည်တော်ရှိက်၊ သဗ္ဗဇနသာ၊အလုံးရုံ သောလူအပေါင်းအား၊ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏၊ ကိ"အာဏာပေယျ၊အ ဘယ်သို့စေရာသနည်း၊သဗ္ဗေဝ၊အလုံးရုံ"သောသူတို့သည်သာလျှင်၊မေ၊ငါ့ အား၊ဗလိ"၊အရွန်အတုတ်ကို၊ကရောန္တု၊ပြုကြကုန်၊တုဒ္ဓေစဗ္ဗာရောမဟာ မဗ္ဗာ၊သင်တို့ အမတ်ကြီးလေးဦးတို့သည်၊တံကရဏီယံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကို၊ သောမေထ၊ သုတ်သင်ကြပေကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဏာပေယျ၊စေရာ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊စင်စစ်အားဖြင့်၊စတုန္နံ၊လေးယောက်ကုန်သော၊ တေသံ မဟာမဗ္ဗာနံ၊ ထိုအမတ်ကြီးတို့အား၊ ဗလိဘယာ၊အရွန်အတုတ် ဘေးကြောင့်၊သန္ဓာသော၊ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ထိုင့်ဦးမည် သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊နတိ၊ထိုသို့မဖြစ် နိုင်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့ ဝေျာက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ကေန၊အ ဘယမည်သော၊ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဓိန္နတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ဧဝ၊မင်းကြီးသည်၊တေသံ၊ထိုအမတ် တို့အား၊ဥဇ္ဇာမဗ္ဗာနေ၊ဖြတ်သော အရာရှိက်၊ထဝိတာ၊ထား၊အပ်ကုန်၏၊တေ သံ၊ ထိုအမတ်တို့အား၊ဗလိ၊ အရွန်အတုတ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ တေ၊ထိုအ မတ်တို့သည်၊ သမတိက္ကန္တဗလိနော၊ အရွန်အတုတ်ကိုလွန်ကုန်၏၊ဣတိ၊ မင်းသည်၊အဝေသေ၊အမတ်ရှင်ကြီးသောသူတို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အကြောင်း ပြု၍၊အာဏာပိတံ၊စေခိုင်းအပ်၏၊ကိ"အာဏာပိတံ၊ အဘယ်သို့စေခိုင်းအပ် သနည်း၊သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ မေ၊ငါ့အား၊ဗ လိ"၊အရွန်အတုတ်ကို၊ ကရောန္တု၊ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဏာပိတံ၊ စေခိုင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဝေျာက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ထဝဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား၊သည်၊အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍၊ တော်ဤစကားကို၊ နဿတိတံ၊ဟော တော်မမူအပ်ချေ၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကို၊ တတ္ထိ"ဝတ္ထုတ္ထိ"ထိုအကြောင်း ရှိက်၊ ထဝိတော၊ ခြွင်းချန်၍ ထား၊အပ်ထေ၏၊ အရဟာတော၊ ရဟန္တာ သည်၊ ဘယဟေတု၊ကြောက်ထန်ခြင်း၊အကြောင်းရင်းကို၊ သမ္ပဿတော၊ ပယ်နှုတ်အပ်ယေပြီ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယေတေ၊ဆဏ္ဍာ၊ အကြင်ဆဏ္ဍ ဝါတို့သည်၊ သကိယေ၊ဘာ၊ ကိယေ၊ဘာ ရှိကုန်၏၊ စ၊ထိုပြင်၊ ယေ၊ဘယ်၊အ ကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ အဓိမဗ္ဗာ၊ကဲလွန်သော၊ အတ္ထာနုဒ္ဒိ၊ပါဒိကိုယ်ဟု ပြင်းစွာယူခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ စ၊ထိုပြင်၊ယေ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊

သုခရှုကျွေသူ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့နှိုက်၊ ဥန္ဒဟာဝနှစာ၊ စိတ်ထားမြင့်ကုန်
နိပ့်ကုန်၏၊တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ ဘဝဝတာ၊မြက်စွာထု
ရားသည်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန် သောသတ္တဝါတို့သည်၊ဒဏ္ဍသ၊တုတ်ဒဏ်
၌၊တသန္တိ၊ထိတ်လန့်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊
မစ္စုနော၊သေခြင်း၌၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဟကိတ်၊
ဟောတော်မူ၏၊တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊သဗ္ဗဘာယေ
ဟိ၊အလုံးစုံသောဘေးတို့မှ၊နတသတိ၊မထိတ်လန့်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်
တော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေနှာဝသေနှ၊နှာဝသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊သဗ္ဗေတိ၊သဗ္ဗေဟု
သော၊တော်ဝစန်၊ဤစကား၊သည်၊သာဝသေသံ၊အကြွင်းရှိသောစကား၊သည်
နှ၊မဟုတ်ပေ၊သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟုသော၊ တော်၊ဤစကား၊သည်၊နိရဝသေသ
ဝစန်၊အကြွင်းမရှိကိုဆိုသောစကားပေတည်း၊ တတ္ထ၊ထိုအရာ၌၊တော်ဝစန်၊
ထိုစကားကို၊ ပဘိဒ္ဓာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဥတ္တရိ၊ထို့ထက်အလွန်၊
ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ဖြေဟု၊ဟောတော်မူဦး၊လော၊အာဟု
သျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဣဓ၊ဤလောကဟိုက်၊ဂါမေ
ရှာဟိုက်၊ဂါမသာမိကော၊ ရွာသူကြီးသည်၊အာဏာပကံ၊ရွာဆောင်ကို၊အာ
ဏာပေယျ၊စေခိုင်းရာ၏၊ကိံ အာဏာဝေယျ၊အဘယ်သို့စေခိုင်းရာသနည်း၊
ဘောအာဏာပက၊အချင်းရွာဆောင်၊ ဟေ၊လာလတ္တည့်လော၊ဂါမေ၊ရွာဟိုက်၊
ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊ဂါမိကာ၊ရွာသား၊ရွာသူတို့သည်၊
သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ သဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးစုံ သောသူတို့ကို၊သိစေ၊ထျင်စွာ၊မေ
ဝါ၏၊သန္တိကေ၊အထံသို့၊သန္ဓိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးပါစေလော၊ဣတိ၊ ဤသို့
အာဏာပေယျ၊ စေခိုင်းရာ၏သော၊ ထိုရွာဆောင်သည်၊သာမိ၊သူကြီးမင်း၊
သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့ထျင်၊ သမ္ဘဒ္ဓိ=ဗွာ၊ဝန်ခံ၍၊ဂါမမဇ္ဈေ၊ရွာ
လယ်ဟိုက်၊ဌတွာ၊ရပ်၍၊ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊သဒ္ဒံ၊ အသံကို၊အနုသာဝေ
ယျ၊ဟစ်အော်ရာ၏၊ ကိံ အနုသာဝေယျ၊ အဘယ်သို့ဟစ်အော်ရာသနည်း၊
ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဂါမိကာ၊ရွာသား၊ကိုသည်၊သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ သောရွာသား၊တို့သည်၊သိစေ၊သိစေ၊ထျင်
ထျင်မြန်မြန်၊သာမိနော၊ရွာသူကြီး၏၊သန္တိကေ၊အထံသို့၊သန္ဓိပတန္တု၊စည်း
ဝေးကြကုန်၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊အနုသာဝေယျ။ ဟစ်အော်ရာ၏၊ တတော၊ထို
နောင်မှ၊တေ ဂါမိကာ၊ ထိုရွာသား၊တို့သည်၊အာဏာပကဝစနေန၊ရွာဆောင်
၏စကား၊ဖြင့်၊ တုရိတတုရိတာ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်၊သန္ဓိပတိတ္တာ၊စည်း

ဝေးကုန်၍ ဂါမသာမိကာသ၊ ရွာသူကြီးအား၊ အာရောစေန္တိ၊ ပြောကြား
ကြကုန်၏၊ ကိုယ်အာရောစေန္တိ၊ အာဘယ်ကိုပြောကြားကြကုန်သနည်း၊ သာ
ဓု။ သူကြီးမင်း၊ သင်္ဃ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂါမိကာ၊ ရွာသား တို့သည်၊ သန္ဓိ
ပတိတာ၊ စည်းဝေးမိကုန်ပြီ၊ တေ။ သင်သူကြီးမင်း၏၊ ယံကရဏီယံ၊ အ
ကြင်ပြုတွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပြုတွယ်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ သော ဂါမသာမိကော၊ ထိုရွာသူကြီးသည်၊ ကုဋိပုရိသေ။ အိမ်ရှင်
ယောကျ်ားတို့ကို၊ သန္ဓိပါတေ ဣဿာ၊ စည်းဝေးစေကိုမူ၍ သင်္ဃ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဂါမိကေ၊ ရွာသား တို့ကို၊ အာဏာပေတိ။ စေခိုင်းရာ၏၊ အာဏတ္တာ၊ စေ
အပ်ကုန်သော။ သင်္ဃ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘေစ၊ ထိုရွာသား တို့သည်လည်း၊
နသန္ဓိပတန္တိ၊ မစည်းဝေးကြကုန်၊ ကုဋိပုရိသာ ယေဝ၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ား
တို့သည်သာလျှင်၊ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဂါမိကာ၊ ရွာ
သား တို့ကား၊ ဣဿ ကာ ယေ ဝ၊ ဤမျှမင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါမသာမိကော
စ၊ ရွာသူကြီးသည်လည်း၊ တသာ၊ ထိုတအိမ်တယောက်စည်းဝေးတိုင်းကိုမင်း
သမ္ဗဒ္ဓိ ဆို တိ၊ ဝန်ခံ၏ ဣတိ၏၊ အညေ၊ တအိမ်တယောက်ထားရောက်စည်းဝေးသူ
ပုဗ္ဗဘာ ပါး ကုန်သော၊ အနာဂတာ၊ မလာကုန်သော၊ ဣဿ ထိုပုရိသာ၊ ဝိန်းမ
ယောကျ်ားတို့ သည်ကုန်ကုန်ကောင်း၊ ဒါသိဒါသာ၊ ကျွန်ဝိန်းမကျွန်ယောကျ်ား
တို့သည်ကုန်ကုန်ကောင်း၊ ဘဋကာ၊ အခစားလုပ်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ကမ္မ
ကရာ၊ အမှုလုပ်သား တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဂါမိကာ၊ ရွာနေဖြစ်ကုန်သော၊
ဂိဟသနာ၊ သူနာ တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဂေါမဟိ သား၊ နွားကျွဲ တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အဇေဠကသုဝါနာ၊ ဆိတ်သိုးခွေး တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဗဟုတ
ရာ၊ များကုန်သော်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အနာဂတာ၊ မထားကုန်၊ သင်္ဃ
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဂဏိကာ၊ မရေတွက်အပ်ကုန်၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ကုဋိပုရိသေ ယေ ဝ၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ား
တို့ကိုသာ သျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သင်္ဃ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော ရွာသား တို့သည်၊
သန္ဓိ ပ ဘာ ဣ ဣ၊ စည်းဝေးစေကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ ပိ တ ဣ ဣ၊ စေလို
ရင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ မေ ဝ ခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေါ ဝ စနံ၊ ဤစကား တော်ကို၊
အဓိဟ ဣ ဣ၊ ရှေးဟု ဣ ဣ ကို၊ ဥဒ္ဒါဒါယ ၊ အစွဲပြု၍ နာဂစိတ်၊ ဟောတော်မူ
သည်မဟုတ်ချေ၊ အ ရှေးဟု၊ ရှေးဟု ဣ ဣ ကို၊ တာဒိ ဝ ဣ ဣ ကို၊ ထိုအကြောင်းခံ၍
ထပ်တူ၊ ခြင်းချုန်အပ်၏၊ အ ရှေးဟု ကား၊ အ ရှေးဟု ဣ ဣ သည်၊ ဘယဟောတု၊

ကြောက်ထန်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို၊ သမ္မာတော၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုလ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယေတောသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သကိ ထေသား၊ကိုယ်ထေသာရှိကုန်၏၊ စ၊ထိုပြင်၊ ယောသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ အဓိမတ္တာ၊ကဲ့လွန်သော၊ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဝိကိုယ်ဟု ပြင်းစွာယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ စ၊ထိုပြင်၊ ယော၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခဒုက္ခေသု၊ချမ်း သာခင်းရဲတို့ဖြစ်၊ ဥဋ္ဌာဝေနတာ၊ ဝိတ်ထား၊ပြင့်ကုန်ခိုမ်ကုန်၏၊ တေ၊ထို သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ခွဲ၍၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာသ၊တုတ်ဒဏ်မှ၊ တသ္မာ၊ထိတ် ထန်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ မစ္စု၊နော၊သေခြင်းမှ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊အမှတာ၊ရဟန္တာသည်၊သဗ္ဗဘယေတိ၊ အလုံးရုံသော ဘေးတို့မှ၊နတ္ထိ၊ သတိ၊မဂ်ပိတ်ထန်ချေ၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သာဝသေသံ၊စနံ၊စကား၊သည်း၊အကြွင်းရှိသော၊ သာဝသေသောအဘိဏှာ၊အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်း၊အကြွင်းရှိသော စကား၊မျိုး သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာဝသေသံ၊စနံ၊စကား၊သည်း အကြွင်းရှိသော၊နိရဝ သေသောအဘိဏှာ၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား အကြွင်းမရှိသော စကား၊မျိုး သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နိရဝသေသံ၊စနံ၊စကား၊သာ အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဝသေသောအဘိဏှာ။အနက်အဓိပ္ပါယ်အကြွင်းရှိသောစကား၊မျိုး၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊နိရဝသေသံ၊စနံ၊စကား၊သာအကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိရဝသေ သောအဘိဏှာ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်း၊အကြွင်းမရှိသော စကား၊မျိုး၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေနတေန၊ထိုထိုစကား၊ဖြင့်၊အဘိဏှာ၊အနက်သဘောကို၊ သမ္ဘ ဒိုဏ္ဍိတဗ္ဗော၊ဝန်ခံအပ်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပဠုပိဝေနု၊ငါးပါး၊အပြား၊အား၊ဖြင့်၊ အဘိဏှာ၊အနက် သဘောကို၊သမ္ဘဒိုဏ္ဍိတဗ္ဗော၊ဝန်ခံအပ်၏၊ကတမေနု၊အဘယ်မည်သော၊ပဠု ပိ၊ဝေနု၊ငါးပါး၊အပြား၊အား၊ဖြင့်၊အဘိဏှာ၊အနက်သဘောကို၊သမ္ဘဒိုဏ္ဍိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်သနည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာဟာရ၊ပဋေနု၊ခေါ်၊ဘုရား၊ဟောပါ၌ တော်ဖြင့်ထည့်ကောင်း၊ ရသေနု၊ပါ၌တော်အား၊လျော်သောအကြောင်းဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ အာစရိယဝံသတာယ အဠကထာဆရာတို့ဝါဒအား၊ဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ အဘိပ္ပါယာ၊ ပါ၌အဠကထာနှင့် ညီသောမိမိ အလိုအား၊ဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ ကာရ ဏုဏ္ဍရိယ တာယ။ ပါ၌တော်စသည် ညီသောအ ကြောင်းမှန်အား၊ဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ ဒုတိ ဘိယ်ရှိ၊ ပဠုပိဝေနု၊ငါးပါး၊အပြား

အားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနုက်သတော၊ကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိဆ္ဆိတဇ္ဇော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုအံ့၊ တ္ထေ၊ ဤငါးပါးတို့တွင်၊ အာဟာရ၊ ဒန္ဓိ၊ အာဟာရ၊ ပဒဟူသည်ကို၊ သုတ္တံ၊ ဘုရားဟောပါဠိတော်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ရသောတိ၊ ရသောဟူသည်ကို၊ သုတ္တာနု ဟောမံ၊ ဘုရားဟော ပါဠိတော် အားထောက်သောစကားကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာစရိယ ဝံ သောတိ၊ အာစရိယ ဝံ သ ဟူသည်ကို၊ အာစရိယ ဝါဒေါ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့ ဆယူကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အဓိပ္ပါယောတိ၊ အဓိပ္ပါယော ဟူသည်ကို၊ အတ္ထ နောမတိ၊ မိမိအယူကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကာရေ ဟုတ္တ ရိယ တာတိ၊ ကာရဏ ဟုတ္တ ရိယ တာ ဟူ သည်ကို၊ စတ္ဆတိ၊ ရှေးဆိုပြီးသော်မျိုးတို့နှင့်၊ သမေ ဆ ံ ညီညွတ်သော၊ ကာရဏ၏၊ အကြောင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဠဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဟိ ခေါ ကာ ရေ ဟေတိ၊ ဤ အကြောင်းမျိုးတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိဆ္ဆိတဇ္ဇော၊ ဝန်ခံ အပ်၏။ ဝေ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ဇေသောပဠော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်၊ သုဝိနိစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဆ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ အခုဟာ၊ ရဟန္တာ သည်၊ တဘ္ဘိ ဝ ဝ ဗ္ဗ ဗ ် ၊ ထိုကြောက်လန့် သော အကြောင်းမှ ဌပိတော၊ ချင်း၍ထား ရသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့၊ အဝသေသာ၊ ရဟန္တာ ဗကြောင်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ ဝါတို့သည်၊ တာ သ ဗ ် ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ပါစေကုန်တော့၊ ဗန၊ ထွေ့ကော်ပါဠိ၊ အုံ၊ နိရယော၊ ဝ ရဲ ရှိ ကိ ၊ နေ ရ ယ ိ ကာ ၊ ရ ဲ ရ ် ခ ြ ဖ ် စ ် ကုန် သော ၊ သ တ ္ တ ာ ၊ သ တ ္ တ ဝ ါ တ ို ့ သ ည ် ၊ ဒုက္ခာ ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိ ဗ္ဗာ ၊ ထက်ကုန်သော ၊ ကဋုကာ ၊ ခါးစင်ကုန်သော ၊ ဝေဒနာ ၊ ဝေ ဒ နာ တို့ကို ၊ ဝေ ဒ ယ မာ နာ ၊ ခံစား ရ ကုန် ၍ ၊ ဇလိတ ပ ဇ္ဇ လိ တ သ ဇ္ဇ ဂ ီ ပ ဗ ္ ဗ ဂ ီ ၊ ရဲ ရဲ တောက်ထောင် တ ပြောင်ပြောင် ပူ ပ ္ ပ ာ သော အင် ် ဂြိုး ဝယ် ရှိ ကုန် ထ ျ ာ ် ၊ ရ ု ဏ ္ ဏ ာ ရ ု ဏ ္ ဏ ကန ် ဒ ိ ဘ ပ ရ ိ ဒ ေ ဝ ိ တ လ ာ ၊ ထ ပ ြ ိ တ ရ ေ ခ ါ ၊ ငိ ရ ိ ရ ိ သော မျက်နှာ သနားကြင်နာစဘွယ် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် ငိုကြွေးကာ ထွေထွေရာရာမည်တမ်းသော ပါးစပ်ရှိကုန်ထျက်၊ အသယ္ယာ ကိ ဗ္ဗ ဒုက္ခာ ဘိ ဘူတာ၊ သည်းမခံနိုင်အောင် ဖြင်းထန်လှသော ဒုက္ခခဲတို့သည် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်အပ်ကုန်၍၊ အတာ ကာ ၊ ခိုက်ဝုန်းအောင်းရာ မ ရှိ ကုန် ဘဲ ၊ အ သ ရ ဏ ာ ၊ ကိုးစားအားထားရာကင်းမဲ့ ကုန်ထျက်၊ အသရဏီ ဘူ တာ ၊ ကိုးစား ခို ရာ

ကင်းပယင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍၊အနုပ္ပသောကာတုရာ။မနည်းသော ဝိုးဝိုးရိပ်ပူဆွေး ခြင်းဖြင့်ခွဲခင်းကျင်နာကုန်ကုန်၊ အဆွေမပျစ်မဂတ်ကာ၊အယုတ်မာတို့ ၏နော်ဆုံးဖြစ်သော ဒုဋ္ဌတိသို့ရောက်ကုန်၍၊ ကေန္ဒသောကပရာယနာ၊ကောန် စင်စစ်အားဖြင့် ဝိုးဝိုးရိပ် ပူပင်ခြင်းလျှင်ခ်ိုလည်းလျောင်းရာ ရှိကုန်လျက်၊ ဥဏ္ဍာဘိဓာစရိယာခရတပနဟောစဝန္ဒော၊ ပူးလောင်ထက်ခြောက်ကြပ်းတမ်း ရူးရွားလောင်ကျွမ်းသောမီးအတိ ဖြစ်ထေ၍၊ ဘိမဘာယစနကနိနာဒမဟာ သဒ္ဒါ၊အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော အော်ဟစ်သံတို့ဖြင့် ကြီးသောကျွယ်သော အသံရှိသော၊သံသဇ္ဇိတဆဇ္ဇိခဇောလာမာလာကုဏာ၊ နံပါးသေးဘက် အထက်အောက် စပ်ယှက်လျက် ခြောက်ချက် သောမီး ထောင်ပန်းတို့ဖြင့်ရောပြွမ်းယှုတ်ယှက်စွာသော၊သမဏ္ဍာ၊အရေပ်ဆက်ဝန်း ကျင်မှ၊သတာယောဇနာနုဗရတစ်ဝေါ၊ယူဇနာတရာအရှစ်ဆို့မျှံ့ခဲ့သောမီး လျှံ အဟုန်ရှိ၍၊ကဒရိယတစနာ၊ပြင်းထန်စွာပူလောင်သော၊ မဟာနိရယာ၊ ငရဲကြီးမှ၊စဝမာနာ၊ ရုတေကုန်ထတ်သော်၊မစ္စုနော၊သေခြင်းမှ၊ ဘာယဆိ နုခေါ်၊ကြောက်ထန်ကုန်သေးသသော၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ပုန်ဆို့၊မေးလျှောက်ပြန်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ကြောက်ကြောက်ကုန်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့,ဝိသဇ္ဇိ, ဖြေတော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ နိရယော၊ ငရဲသည်၊ ကေန္ဒဒုက္ခပေဒနိယောနု၊ စင်စစ်ဒုက္ခကိုသားခံစား ရသည်မဟုတ်ပါသော၊ နေရယိကာ၊ငရဲနေကြ်ကြစ်ကုန်သော၊ တေသဏ္ဌာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကေန္ဒဒုက္ခဝေဒနိယော၊ စင်စစ်ဒုက္ခကိုခံစားရကုန် သည်ဖြစ်ကုန်လျက်၊ နိရယာ၊ငရဲမှ၊စဝမာနာ၊ ရုတေလတ်သော်၊မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ၊ကိသယနဘာယန္တိ,အတဲ့ ကြောင့်ကြောက်ထန်ပေကုန်သနည်း နိရယော၊ငရဲနေကြ်၊ကိသရမန္တိ,အတဲ့ ကြောက်ရွေ့လျော်နိုင်ကုန်သနည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မေးလျှောက်ပြန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲနေကြ်ဖြစ်ကုန်သော၊တေသဏ္ဌာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊နိရယော၊ငရဲနေကြ်၊ နရမန္တိ,မရွေ့လျော်ကုန်၊ တေ၊ထိုငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယာ၊ငရဲမှ၊ မုဠ္ဍတုကာမာဝ၊လွတ်လိုကုန်သည်သာတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယေနု၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုငရဲသူ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောသန္ဓာသော၊ အကြင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ,ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသို့ထိတ်လန့်ရ ခြင်းသည်၊မရဏသော၊သေခြင်းဟူသောဘေး၏သာလျှင်၊ အနုဘာဝေါ၊ အကျိုးဆက်ပေတည်း၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေ နု၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊မုဠ္ဍတုကာမာနုံ၊လွတ်လိုကုန်သောငရဲ

သူသတ္တဝါတို့အား၊ ရတိယာ၊ သေခြင်းမှ၊ သန္ဓာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သည်၊ဥပဒ္ဒေတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့သော၊ ယံ၊ အကြင်စကား သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုစကားကို၊ ခေါ်၊စင်စစ်၊ နဿဒ္ဓဟာဒိ၊ မယုံနိုင်ပေ၊ ဘဉ္ဇနာဂ သေနှ၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ ထိုဝေရသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တသော။ ယံ၊ အကြင် လွတ်ခွင့်ဟူသော ရတိအရာကို၊ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရာအခွင့်သည်၊ ဟာသနီယံ၊ ကြည်ရွှင် ဘွယ်သည်သာတည်း၊ ဝိ၊ဘုရားတပည့်တော်ကို၊ ကာရေတေနှ၊အကြောင်း ဖြင့်၊ သညာပေတိ၊ သိမှတ်ပါစေဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေးဟောက် လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မရဏာဘယ်ခေါ်၊ သေခြင်းဟူသည်၊ဧတေ၊ဤဘေး အရာသည်၊အဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးအင် မမြင်သူတို့အား၊တာသနီယဋ္ဌာ နံ။ကြောက်ထန့်ဘွယ်ရာသာတည်း။ ဣဒ္ဓေ၊ဤအရာ၌နှိုက်၊အယံ၊နှော၊ဤ သတ္တဝါ၊အပေါင်းသည်၊တာသတိစ၊ ထိတ်ထည်းထိတ်၏။ဥဒ္ဓတိစ၊လန့် သည်းလန့်၏။စ၊အ ကြောင်းကိုဆိုအံ့၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကဏ္ဍသပ္ပ သ၊ဖြွေ၊ဟောက်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောင့်၏။သော၊ထိုသူသည်၊မရဏသ၊သေ ခြင်းမှ၊ဘာ၊သန္ဓော၊ကြောင့်သည်ဖြစ်၍။ ကဏ္ဍသပ္ပသ၊ဖြွေ၊ဟောက်မှ၊ ဘာယ တိ၊ကြောက်သေသတတိ၊ စ၊ထိုဖြင့်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဟတ္ထိသ၊ ဆင်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောင့်၏။(ပ)၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊သိဟသ၊ခြင်္သေ့ မှ၊ဘာယတိ၊ကြောင့်၏။(ပ)၊ဗျဂ္ဃသ၊ကျားမှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ဒီပိသ၊သစ်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောင့်၏။ယော၊အကြင်သူသည်၊ အစ္ဆသ၊ဝံမှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ ယော၊အကြင်သူသည်၊တရစ္ဆသ၊ ဆောင်းမှ၊ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ယော၊အကြင်သူသည်၊ မဟိံသသ၊ကျွဲ မှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဂဝယသ၊နွားမှ၊ဘာယ တိ၊ကြောက်၏။ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဥဒကာ ၊ရေမှ၊ဘာယတိ၊ကြော့ ၏။ယော၊အကြင်သူသည်၊ခါဏုကသ၊သစ်ဂုတ်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ကဏ္ဏကသ၊ဆူးငြောင့်မှ၊ ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ စ၊ထိုဖြင့်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ သတ္ထိယာ၊ထား်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ သော၊ထိုသူဘို့သည်၊မရဏသ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တော၊ကြောက်သည် ဖြစ်၍၊သတ္ထိယာ၊ထား်မှ၊ဘာယတိ၊ကြောက်၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မ ရဏသ၊သေခြင်း၏။ ဧသော သရဝသ သဘာဝတော ၊ဤကိုယ်လက္ခဏာ သဘာဝနှင့်တ ကွဖြစ်သော တန်ခိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ ထိုသေ

ခြင်းတရား၏သရသသဘာဝတေဇနေ၊ ကိုယ်လက္ခဏာသဘာဝနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ တန်ခိုးကြောင့်၊ သက်လေသာ၊ ကိလေသာဂို သေးကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏာသေးသေခြင်းမှ၊တသန့်၊လန့်ကုန်၏၊တာ ယန့်၊ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ရုပ်ဝတုကာမဘပ်၊လွတ်လို ကုန်သော်လည်း၊နေရယိကာ၊ ငရဲသူဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့ သည်၊ မရဏာသေ သေခြင်းမှ၊ ထသန့်၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏၊ ထာယန့်၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒုစ၊ ဤလောကဒုက်၊ ဝုဂိသသ၊ယောက်ျား၏၊ကာယေ၊ကိုယ်ဒုက်၊မေခေါ၊အဆိပ်သည်၊ဂဏ္ဍို၊ အဖေအထုံ၊သည်၊ဥပဒ္ဒေယျ၊ဖြစ်ခဲ့ငြားအုံ့၊သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊တေန ရောဂေန၊ထိုရောဂါဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်၊ဥပဒ္ဒဝါ၊ဥပဒ်မှ၊ပရိမုဠ္ဠ ဝုကာမော၊လွတ်လိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သလ္လကတ္တံ၊ ရောဂါကိုပယ် တတ်သော၊ ဘိသက္ကံ၊ဆေးသမား၏ကို၊အာမန္တာပေယျ၊ခေါ်စေရာ၏၊သလ္ လကတ္တော၊ ရောဂါကို ပယ်တတ်သော၊ သောဘိသက္ကော၊ ထိုဆေးသမား သည်၊တသ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ဝစနံ၊ စကား၊ကို၊သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ဝန်ခံ၍၊တ သရောဂဿ၊ ထိုရောဂါကို၊ ဥဒ္ဓရတာယ၊ဘောက်ထုတ်ခြင်းငှါ၊ဥပကရ ဏံ၊အဆောက်အဦးကို၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏၊သဏ္ဌာန်၊ထားယပ်ကို၊ တိဝိဓံ၊ မြမြထက်အောင်၊ ကရေယျ၊ပြုရာ၏။ ဒဟနသလာကံ၊ဘောက် သောတုတ်တံကို၊အဋ္ဌိမ္ဘ၊မီးနှိုက်၊ပက္ခိပေယျ၊ထည့်ရာ၏၊ခါရ,ထေဝဏ်၊ဆပ် ပြာနှင့်ဆားကို၊နိသဒါယ၊ကျောက်ပြင်နှိုက်၊ပိ"သာပေယျ၊ကြိတ်စေရာ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာတုရသ၊ပြင်းစွာခံစားရသော၊တသ၊ထိုအနာကို တိဝိဓာသဏ္ဌာနကဿ,ဒေနနေန၊ ထက်ထွသောထားဖြင့်ဖြတ်ခဲ့ခြင်း၌၊ယ မကာသ ထာကာဒဟနေန၊အရုံသောဘောက်တုတ်၍ထိုးဘောက်ခြင်း၌၊ ခါရ,ထော ဝပ္ပ,ဝသနေန၊ဆပ်ပြာဆား,ထည့်သွင်းခြင်း၌၊ တာသော၊ထိတ်လန့်ခြင်း သည်၊ဥပဒ္ဒေယျနှုခေါ်။ ဖြစ်ရာအုံ့ထော၊ မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဝိနိုတော်မှ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြောင်လိတ်လန့်ရာ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ကျောက်ဆိုထေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မှုတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊အာတု ရသ၊ပြင်းစွာခံစားရသော၊ တသ၊ထိုယောက်ျားအား။ရောဂါ၊ရောဂါမှ၊ ရုပ်ဝတုကာမဿ၊ဘပ်၊ လွတ်လိုသော်လည်း၊ ဝေဒနာဘယာ၊ ဝေဒနာသေား ကြောင့်။ သန္တာသော၊ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ။ ဤအတူသာသည်၊နိုရယာ၊ငရဲမှ၊ရုပ်ဝတုကာမာနံ၊

လွတ်လိုက္ခုန်သော၊ နေရယိကာနုံ၊ ငရဲသူငရဲသားဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနုံ ဝါဒိ၊ သတ္တဝါတို့ အားထည်း။ မရဏာ ဘယသန္တာသော၊ သေခြင်းဘေး ကိုသိတ်သန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်၏။ မုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောကဓိ၊ ဣဿရာပရာဓိကော၊ မင်းကိုပြစ်ဖျားသော၊ သခ်လိကဗန္ဓနေန၊ သံခြေကျဉ်း အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အစ်လျက်၊ ဂဠေ၊ နှောင်အိမ်ဓိ၊ ပက္ခိတ္တော၊ သွင်းထား သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရိမုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်လိုသည်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တမေနုံ၊ ထိုသူကို၊ မောစေတုကာမော၊ လွတ်စေလိုသော၊ သောဣဿရော၊ ထိုအစိုးရသူသည်၊ ပကြော်သောပေယျ၊ ခေါ်စေရာ၏၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးဆုံ၊ ဣဿရာပရာဓိကသေ၊ မင်းကိုပြစ်ဖျားသော ပုရိသသ၊ ယောကျ်ားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတဒေါသော၊ ပြုအစ်သော အပြစ်ရှိ၏၊ မုတိ၊ ဤသို့၊ ဘာနုနာ့သ၊ သိသောသူအား၊ ဣဿရေ ဒဿသနေန၊ အစိုးရကိုပြင်ခြင်းကြောင့်၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဓေယျနုံ ခေါ်၊ ဖြစ်ရာအုံ့သော။ မုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ အာမ၊ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ရာ၏။ မုတိ၊ ဤသို့ကျေးဇူးတော် သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မုတိ၊ ဟုတ်ပေ၏ဟု၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဿရာပရာဓိက-သော၊ အစိုးရကိုပြစ်ဖျားသော၊ တသ္မာ ပုရိသသ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ပရိမုစ္စိ တုကာမသော ပါ၊ လွတ်ခြင်းငါ့အလိုရှိသော်လည်း။ ဣဿရော ဘယာ၊ အစိုးရ ဘေးမှ၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ရုစ္စိတုကာမာနုံ၊ လွတ် လိုက္ခုန်သော၊ နေရယိကာနုံ၊ ငရဲသား ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနုံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့ အားထည်း၊ မရဏာ ဘယာ၊ သေခြင်းဘေးမှ၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သည်၊ ဥပဓိတိ၊ ဖြစ်၏။ မုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ ဘုရား တပည့်တော်သည်၊ ယေနကာရဏေန အကြောင်းအကြောင်းဖြင့်၊ ကြောကပ္ပေယျ၊ သက်ဝင်ချယုံကြည်နိုင်ရာ၏၊ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ အမရိပိ၊ တပါ၊ လည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိကာ ရဏံ၊ လွန်သောအကြောင်းကို၊ ဒြေကိ၊ ဟောတော်မူပါဦးလော၊ မုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့် ဣဓ၊ ဤလောကဓိ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒဠ္ဘပိသေန၊ ပူပြင်းသော အဆင်ရှိသော၊ အာသိပိသေန။ ဖြင့်သည်၊ ဒဠ္ဘော၊ ကိုက်အစ်သည်၊ ဘဝေယျ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တေနပိသပိကာရေန၊ ထိုအဆင်ဟူ

သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဝေတယျ၊ ထည်းရာ၏၊ ဥပ္ပတေယျ၊ လန့်ရာ၏၊ ဝန္ဒေယျ၊လူးရာ၏၊ပဝန္ဒေယျ၊ထိုင်ရာ၏၊အညေတရော၊တယောက်သော၊ပုရိ သော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဗဟုဝန္ဒေနာ၊အစွမ်းရှိသော၊ မန္တပဒေနာ၊မန္တနဝါ ထာဖြင့်၊ဒဠ္ဍပိသံ၊ပူပြင်းသောအဆိပ်ရှိသော၊ တံအာသိပိသံ၊ထိုခြွေကို၊အာ နေတွာ။ခေါ်၍၊ တံဒဠ္ဍပိသံ၊ထိုပူပြင်းသောအဆိပ်ကို၊ ပစ္စာစမာပေယျ၊ရုပ် ယူစေရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးနှုတ်၊ ဝိသဂတသာ၊အဆိပ် ရောက်သော၊တဿပုရိသဿ၊ထိုယောက်ျားအား၊ဒဠ္ဍပိသော၊ပူပြင်းသော၊ အဆိပ်ရှိသော၊တတ္ထိ'သပ္ပေ၊ထိုခြွေသည်၊ သောဏ္ဍိဟောတု၊ ချမ်းသာနေ့အ ကြောင်းကြောင့်၊ဥပဂဠ္ဆတု၊အနီးသို့ကပ်ရောက်ထေသော်၊သန္ဓာသော ထိတ်ထန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျနုခေါ၊ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ဩဝါဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ဟု၊သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့ယူ၊တထာဟု၊ပေ၊ထိုသို့ သဘောရှိသော၊အဟိတ္ထိ၊ခြွေကို၊သောဏ္ဍိဟောတုပါ၊ ချမ်းသာနေ့အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဥပဂဠ္ဆတု၊ အနီးသို့ကပ်ရောက်လတ်သော်၊ တဿ၊ထို ယောက်ျားအား၊ သန္ဓာသော၊ထိတ်ထန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ်ဤအတူသာသည်၊ နိရယာ၊ငရဲမှ၊ရေစွဲတုကာ မာန်၊ လွတ်လိုကုန်သော၊ နေရယိကာန်၊ ငရဲသူငရဲသား ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံပါ၊သတ္တဝါတို့အား၊လည်း၊မရေဏတယာ၊သေတော်မှ၊ သန္ဓာသော၊ ထိတ်ထန့်ခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊မရဏံ'သေခြင်းကို၊အနိဋ္ဌ၊ အလိုမရှိအပ် သော၊တဿာ၊ထိုကြောင့်၊နိရယော၊ငရဲမှ၊နေရယိကာ၊ ငရဲသူဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ပရိရေစွဲတုကာမာပါ၊ လွတ်လိုကုန်သော်သည်း၊ မစ္စုနော၊သေခြင်းမှ၊ဘာယန္တိ၊ကြောက်လန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ'ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း၊တော်၊ဤအနက်သဘောကို သမ္ဗဒိတ္ထာပါ၊ဝန်ခံပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ထျောက်ဆိုလေ၏၊ ၊တတိ ယာ၊သုံးခုကို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယနာဘာယနပဌာ၊ ကြောက်မကြောက်သောသဘောကို မေးသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀၀-မဗ္ဗုပါသရဏတ္တိပညာ၊

ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန္ဓကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ဧတေ၊ ဤစကား တော်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ပြောတော်မူသုရား သည်၊ ထေရသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်ဗိုက်၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်နေသော်လည်း၊ မဗ္ဗုပါသာ၊ သေမင်း၏ ကြောင့်ကွင်းမှ၊ နရဗ္ဗေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ သရဒ္ဒမဏ္ဍေ၊ သရဒ္ဒရာထယ်ဗိုက်၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်နေသော်ထည်း၊ မဗ္ဗုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ နရဗ္ဗေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိဝရံ၊ အခေါင်းကျောက်လိုက် သို့၊ ပဝိသာ၊ ဝင်၍၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်နေသော်လည်း၊ မဗ္ဗုပါသာ၊ သေမင်း၏ ကြောင့်ကွင်းမှ၊ နရဗ္ဗေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ယဒတ္ထု၊ အကြင်အရပ်ဗိုက်၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်နေသောသူသည်၊ မဗ္ဗုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ ရဗ္ဗေယျ၊ လွတ် လေရာ၏၊ သောဝဏ္ဏပဗ္ဗတေ သော၊ ထိုသေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှကင်းလွတ် ရာမြေအရပ်သည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ၊ .

ပုန၊ တသန်၊ ဘဂဝတာ၊ ပြောတော်မူသုရား သည်၊ ပရိဇ္ဇာစ၊ ထေးကာရုန် ရှင်ပရိတ်တော်တို့ကိုထည်း၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊ အ ဘယ်ပရိတ်တို့နည်းဟူမူ၊ ရတနသုတ်၊ ရတနသုတ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တ သုတ်၊ မေတ္တသုတ် လည်းကောင်း၊ ခန္ဓပရိတ်၊ ခန္ဓပရိတ်ထည်းကောင်း၊ မောရပရိတ်၊ မောရပရိတ် ၊ထည်းကောင်း၊ ဓဇဂ္ဂပရိတ်၊ ဓဇဂ္ဂပရိတ် ထည်းကောင်း၊ အာဋာနာဋိယသုတ်၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ထည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလိမာလပရိတ်၊ အင်္ဂုလိမာလပရိတ်ထည်းကောင်း၊ ဟူတိ၊ ဤသည်တို့ ပင်တည်း၊ ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန္ဓကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ အာကာသဂ တောပိ၊ ကောင်းကင်ပျံကစ်မျောက်နေထိုင်သူသည်ထည်းကောင်း၊ သရဒ္ဒ မဏ္ဍဂတောပိ၊ သရဒ္ဒရာထယ်တွင်ဝင်၍ နေထိုင်သူသည် လည်းကောင်း၊ ပါသာဒ ကူဋိယေ ဂုဟာ ပဗ္ဗာရေ ဒရီဗိယ ဝိဝရမဗ္ဗတန္တရ ဂတောပိ၊ ပြာသာဒမထက် အိမ်ပေါ်လိုက် ဂုတွင်း တောင်ခေါင်း ချောက်ကြားတွင်း စပေါက်တောင်ကြားတို့ဗိုက် ၊ ဝိုးဆောင်းနေထိုင်သူသည် လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ ယဒိ နရဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍မလွတ်ပေအုံ၊ ကေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့မူ၊ ပရိဇ္ဇကမ္ပိ၊ ပရိတ်ကာရံမန္တန်မန်းမှတ်ခြင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ မှားခဲ့ထေရာ၏၊ ပရိဇ္ဇကရတောနု၊ ပရိတ်ရွတ်မှုပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊

မရှုပါသား၊သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ပရိရုဒ္ဓိ၊လွတ်ရခြင်းသည်၊ယဒိဘာဝ တိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်ရှိက်၊(ပ)၊ မရှုပါသား၊ သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ နရဗ္ဗေယျ၊ မလွတ်ရာ၊သောဇရတိပဋေသော၊ ထိုသေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှလွတ်ကင်း သောအရပ်မည်သည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိချေ၊မူတိ၊ဤသို့၊ယံဝနေ၊အကြင်စကား သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံပိဝနေ၊ထိုစကားသည်လည်း၊မိ ရှာ၊မှားယွင်းခဲ့ရာ ၏၊အယံပိပဋ္ဌော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ ဂဏ္ဍိတောအဗုဒအထုံးထက်၊ ဂဏ္ဍိတရောလွန် ပွားအဗုဒအထုံးဖွဲ့၏၊သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ထဝ၊အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပဗ္ဗတ္ထော၊အစဉ်ရောက်၏၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြေပ်:စေအပ်၏၊မူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊သျှောက်ဆို၏၊ ။

ရှေ့ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ တေ၊ဤစကား တော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော တော်မူအပ်သနည်း၊ · အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်ရှိက်၊(ပ)၊မရှုပါသား၊သေ မင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ၊ရဗ္ဗေယျ၊လွတ်လေရာ၏၊ သောဇရတိပဋေသော၊ထို သေမင်း၏ကြောင့်ကွင်းမှ လွတ်ကင်းရာအရပ်သည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိချေ၊မူတိ၊ ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ ပရိဇ္ဇာစ၊ ပရိတ်တော်တို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏၊ ပန၊မှတ်ယူ ရန်ကား၊တဗ္ဗ၊ထိုပရိတ်တော်မန္တန်သည်လည်း၊ သာဝသေသာယကာသ၊ အသက်မသေနိုင်ရန်အကြောင်းရှိသေးသော၊ဝယသမ္ပန္နသ၊ အရွယ်နှင့်ပြည့် စုံသော၊အပေဘကမ္မာ ဝရတာသ၊အနုန္တရိက်ကံစသည် ဝိတ်ဝင်တား:ဖြစ် ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသူအကျိုး:ဌ၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သော မင်းကြီး၊ဒီဃယုကသ၊ အသက်စွယ်:ဟုန် ကုန်သေပြီးသူအား၊ ဌိတိယာ၊ ကာလ ဖြင့်နည်း တည်နေနိုင်ရန်၊ ကိရိယာဝါ၊ ပြုနိုင်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ဥပဏ္ဏမောဝါ၊အစွယ်:ထိုးထသည်လည်း:ကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိပေ၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအား:ဖြင့်၊ မတာသ ၊သေသေပြီး၍ သုက္ခသ၊ခြောက်သွေ့သော၊ ကောဋ္ဌာပသ၊ အခေါင်:ရှိသော၊ နိဿေဒဟ သ၊ အချိုကြွေစာမရှိသော၊ ဥပရဒ္ဓဇိရိတသ၊ စိမ်:ယှဉ်မှာက် ညွှန်ခက် မဝေအသက် ချုပ်သေပြီးသော၊ ဂတာယုသင်္ခါရသ၊ ကြီး:ပွါ: သည်ပင် အသက်ရှင်အောင် ပြုပြင်စိရင် ခြင်းကင်းသော၊ ရုက္ခသ၊သစ်ပင်အား၊

ကုန်ကြသကဲ့သို့ဖြစ်ရကုန်သည်။ ဤဗုဒ္ဓဝင်ကား ရေကို၊ အာကာသကို ရေ၊ မီးတို့ကို ဖျန်းသော်သည်း၊ အလွတ်တော်ဝါ၊ ဗိုလ်ခြင်းထန်းခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ဗိတဟရိတ ဘုရားဝါ၊ အညွှန့်ရွက်ဝင် စိမ်းရင်ခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ နှဘုရားဝယ်ကျ၊ မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇဝမေဝခေါ်၍ အတူပင်ထျင်း၊ သောသမ္ဘပရိတ္တကမ္ပေနှ၊ ဆေးကုခြင်း ပရိတ်ရွတ်ခြင်းကိစ္စဖြင့်၊ ဒိဏာယကသာ၊ ကုန်ပြီးသော အသက်ရှိသောသူအား၊ ဒုတိယာ၊ တည်နေခြင်းဌ၊ ကိရိယာဝါ၊ ပြုနိုင်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဥပကွမောဝါ၊ အစွမ်းလုံ့ထသည် ထည်းကောင်း၊ နုဏ္ဍိ၊ မမ္ပိ၊ ပေ၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာယာ၊ ဖြေနှိုက်၊ ယာနိတာနိ ဩသဓာနိ၊ အကြင်ဆေးပင်မျိုးတို့ သည်ထည်းကောင်း၊ ယာနိတာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ အကြင်ဆေးတို့သည်၊ သဏ္ဌိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိဝိ၊ ထိုဆေးတို့သည်ထည်း၊ ပရိဒိဏာယကသာ၊ ကုန်ပြီးသောအသက်ရှိသောသူအား၊ အကိစ္စကရာနိ၊ ပြုလုပ်မှုကိုမပြုနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာဝ သေသဒယကာ၊ အသက်ကြွင်းရှိသေးသော၊ ဝယသမ္ပန္နံ၊ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အဝေတကမ္ပဿ ဝေဒ၊ မာတုစသာတကစသောကဲ့မှကင်းသောသူကို၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ ရက္ခကာ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဂေါ၊ ပေတိ၊ သုံ့ချုံ့စေ၏၊ တာသ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဘဝတ၊ ဖြတ်ရှာသုရား သည်၊ ပရိတ္တာ၊ ပရိတ်တရားတော်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိ ပ္ပာ၊ ဥဒ္ဓန်ပြုအပ်ကုန်၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကသာ၊ ကော၊ ထယ်သမား သည်၊ ခဏ္ဍေ၊ စပါ၊ သည်၊ ပရိပဏ္ဍေ၊ ကြီးရင့်မှည့်ရွယ်သော်၊ သသနှာဌေ၊ စပါ၊ ပင်သည်၊ မတေ၊ သေခဲ့သော်၊ ဥဒကပ္ပဝေသနံ၊ ရေသွင်းခြင်းကို၊ ဝါ၊ ရေ ယူ၊ တား၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယံပနသသံ၊ အကြင်ကောက်ပင်သည်ကား၊ တရုတ်၊ သေ၊ ပယ်၏၊ မေဃသဒ္ဒါဘံ၊ မိုးယံ၊ တိမ်ရောင်ရှိ၏၊ ဝယသမ္ပန္နံ၊ နှုန်ယ်၏၊ တံ သသံ၊ ထိုကောက်သည်၊ ဥဒကဝဿိယာ၊ ရေအား ကြီးခြင်း ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကြီးပွါး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇဝမေဝခေါ်၍ အတူပင်ထျင်း၊ ဒိဏာယ ကသ၊ အသက်ကြွင်းကုန်သော်ပြီးသောသူအား၊ တောသဇ္ဇပရိတ္တကိရိယာ၊ ဆေးတည်းဟူသောပရိတ်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို၊ ထပိတာ၊ ပယ်၍ထား အပ်၏၊ ပန္ဒိကဿိတ္တာ၊ ပယ်ပစ်အပ်၏၊ ယေပနတေ မနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သာဝ သေသာယုကာ၊ အသက်ကြွင်းရှိကုန်၏၊ ဝယသမ္ပန္နာ၊ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပရိတ္တဘေသဇ္ဇာနိ၊ ပရိတ် တော်တည်းဟူသောဆေးတို့ကို၊ ဘဏိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူ

တို့သည်၊ပရိတ္တာဘေသဇ္ဇေတိ၊ ပရိတ်ဆေးတို့ကြောင့်၊ ဝနန္တိ၊ကြီးပွါးကုန်
၏၊နေ့တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘဉ္ဇနနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဒီဃာယုကောဝ၊
ကုန်ပြီးသောအသက်ရှိသောသူသည်၊ ယဒိမရတိ၊အကယ်၍သေသည်ဖြစ်
နှင့်၊သာဝသေသာယုကောဝ၊ အသက်ကြွင်းရှိသော သူသည်။ယဒိဇီဝတိ၊အ
ကယ်၍အသက်ရှည်နှင့်၊ဘဉ္ဇနနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား
ဘေနတိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တာဘေသဇ္ဇာနိ၊ ပရိတ်ဆေးတော်တို့သည်၊
နိဝတ္ထကာနိ၊အကျိုးမရှိ၊ဟုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ နေ့တိ၊ဤသို့၊အာဟ။
ထျော်ဆိုလေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တယား၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ဘေသဇ္ဇေ
တိ၊ဆေးတို့ကြောင့်၊ ပဒိုနိဝတ္ထိဘော၊ ထျော်ကျူသော၊ ကောစိ၊တရုံတခု
သော၊ရောဂါ၊ ရောဂါကို၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ပန၊ မြင်ဘူးပေ၏လော၊ နေ့တိ၊ဤသို့
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘဉ္ဇနနာဂသေန၊အရှင်တုရား၊အနေကသတာနိ၊အရေမကကုန်
သောရောဂါတို့ကို၊ အာမဒိဋ္ဌာနိ၊ညြောမြင်ဘူးပါကုန်၏၊ နေ့တိ၊ဤသို့ထျော်
လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘေနတိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား။ ပရိတ္တာဘေ
သဇ္ဇာကိရိယာ၊ ပရိတ်ဆေးကို ပြုခြင်းသည်၊ နိဝတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိကုန်၊
နေ့တိ၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊နတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုစကားသည်၊
မိ ဆွာ၊မှားသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်ရာ၏၊နေ့တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
ဘဉ္ဇနနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဝေဒ္ဓာနံ၊ဆေးဆရာ
တို့၏၊ဥပဏ္ဍမာ၊ထုံ့ထတို့သည်၊ တေသဇ္ဇပါနာနေ့ထေပါ။ ဆေးသောက်ခြင်း
လိမ်းခြင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ရှားပေကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုသူတို့အား၊
တေနဥပဏ္ဍမေန၊ထိုထုံ့ထကြောင့်၊ရောဂါ၊ရောဂါသည်၊ပဋိနိဝတ္ထတိ၊ထျော
ကျူသလော၊ နေ့တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ ထျော်ဆို လေ၏၊ ။မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ပရိတ္တာနဂ္ဂိ၊ပရိတ်တို့ကိုထည်း၊ ပဝတ္တယမာနာနံ၊ရွတ်ဆိုအင်ကုန်
စဉ်၊သဒ္ဒေါ၊အသံကို၊ သုယတိ၊ကြားရပါ၏၊လော၊ဖြတ်ပါ၊ထျာသည်၊သက္ခတိ၊
ခြောက်၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဗျာဝဋ္ဋတိ၊ တွန့်လည်၏၊ ကတ္ထော၊လည်
ချောင်းသည်၊အောတုရတိ၊နာကျင်၏၊ တေသံပရိတ္တာနံ၊ထိုပရိတ်တို့၏၊တေန
ပဝတ္ထေန၊ထိုရွတ်ဆိုသံကြောင့်၊သဇ္ဇာဗျာဓေယော၊ အလုံးရှိ်သောရောဂါတို့
သည်၊ဝူပသမေန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊သဇ္ဇာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော ဤတိယော၊တေ
ရန်တို့ကား၊အပဂစ္ဆန္တိ၊ဝဲကုန်၏၊နေ့တိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တယား၊သင်သည်၊ အဟိနာ၊ ဖြေသည်၊ဒဠ္ဍော၊
ကိုက်အပ်သော၊ ကောစိ၊ တရုံတဦးသောသူကို။ မန္တပဒေန၊ မန္တာန်မန်း

သဖြင့်၊ ဗိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ပါကိယမာနာ၊ ချသည်ရှိသော်၊ ဗိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ စိုက္ခ
သဿနော်၊ ကုစားသတ်သော်၊ ဥဒ္ဓ၊ အထက်သို့၊ အလော၊ အောက်သို့၊ အာ
စယမာနော၊ ပျို့အံ့သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗော ပန၊ မြင်ဘူး ပါသလော၊ မှတ်၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟိန္ဒိတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြောက်မြင်
ဘူးပါ၏၊ အဇ္ဇေ တရကိုပိ၊ ယသုတ္တိုင်ထည်း၊ တံ၊ ထိုအဆိတ် ထုတ်ခြင်း
သည်၊ သောကေ၊ သောကန္တိုက်၊ ဝန္ဒုက်၊ လည်း၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဣတ္ထောက်ဆိုး၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊
ပရိတ္တဘောသဒ္ဓကိရိယာ၊ ပရိတ်ဆေးဖြင့်ပြုပြင် ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တကာ၊အ
ကျိုးမရှိကုန်၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစ
ကားသည်၊ ဓိ ဣဿ၊ ဖြားရှင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟိန္ဒ
တော်မူ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြ ဦးနှံ့ ကတပရိတ္တံ၊ ပြု
အပ်ပြီးသောပရိတ်ရှိသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ အဟိ၊ ဖြေသည်၊ ဒုံ ဘိတ
ကာမော၊ ကိုက်လိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နဒုံ သတိ၊ မကိုက်၊ ဗိဝဒုံ ဖွင့်ထေ
ပြီးသော၊ ရုဒ်၊ ပစစ်ကို၊ ပိ ဒ္ဓဟတိ၊ ဗိတ်လေ၏၊ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား၊ ဥက္ခိတ္တ
ထရဒ္ဓဇ်၊ မိုးအပ်ပြီးသောဘင်းပုတ်သည်ထည်း၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်ပြောက်နိုင်၊
တော၊ ထိုခိုးသူကို သည်၊ သရဏ်၊ တင်းပုတ်ကို၊ မုဠ္ဠိတ္တာ၊ လွှတ်၍၊ ပေမံ၊ ချစ်
ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်ပြီး သော၊ ဟတ္ထိနာ
ဂေါ၊ ဆင်ကြောင်သည်ထည်း၊ သမာဂတ္ကာ၊ လာပြီး၍၊ ဥပရေမတိ၊ ကြင်ဦးဘဲ
သေ၏။ ပဇ္ဇလိတော၊ ကြောင်ကြောင်တောက်သော၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓောပိ၊ မီးပုံ
ကြီး သည်ထည်း၊ ဥပဂတ္ကာ၊ လာရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းစဲလေ၏။ ၊ဟ
ထာ ဂတ်၊ ထောလောဆယ် သေစေတတ်သော၊ ခါယိတံ၊ ခဲအစ်သော၊ ဗိသံ
ပိ၊ အဆိပ်သည်ထည်း၊ အဂဒ ၊ ဆေးသဘွယ်သည်၊ သမ္ဘဒ္ဓတိ၊ ဖြစ်ထေ၏၊ အာ
ဟာရဇ္ဇ ဝါ၊ အဟာရအကျိုးဌာ်ထည်း၊ ဗဟုတိ၊ ဗျို့နှံ့ ထေ၏။ ဂဝါကာ၊ သူ
သတ်တို့သည်၊ ဟန္ဒ ကာမာ၊ သတ်လိုကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ
ဂတ္ကာ၊ ကပ်ကုန်၍၊ ဒါသဘူတာ။ ကျွန်အဖြစ်သို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဗိယာ၊ ချစ်
မြတ်နိုးကုန်သည်၊ သမ္ဘဒ္ဓန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဏ္ဏ ဣဿာ ပိပါ၊ သော၊ နင်းမိသော
ကြော့ ကွင်းသည်လည်း၊ နသံ ဝဒတိ၊ မဟ္ကွဲမိ ထေ။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘယာ၊ သင်သည်၊ သုတပုဗ္ဗံ ပန၊ ကြားဘူးပါ၏
လော၊ ကတပရိတ္တာ ဣသ၊ ပြုအပ်ပြီးသောပရိတ်ရှိသော၊ မောရသ၊ ဥဒေါင်း
မင်းအား။ သတ္တ ဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ရုနှစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ လုဒ္ဓကော၊ မုဆိုး
သည်၊ ပါသံ၊ ကြော့ ကွင်းကို၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်ခြင်းဌာ်၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်

ထေ။ အကာဘပရိတ္တသုံ။ "မပြိုအပ်သောပရိတ်ရှိသော၊ မောရသားဥဒေါင်:
မင်းအား၊ တံဃောဝဒိဝသံ၊ ထိုနေ့ရှိက်ပင်ရှည်၊ ပါသံ၊ ကြော့ကွင်းသို့ဥပနေ
သိ၊ ဆောင်၏၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ သုတဝုဇ္ဈ်ပန်။ ကြားဘူးပါသလော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊
အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျုတိ၊ ကြောက်ကြားဘူးပါ
၏၊ သောသဒ္ဒေါ။ ထိုအသံသည်၊ သဒ္ဒေဝကေ၊ နှတ်နှင့်တကွ သော၊ ထောကေ၊
ထောကန်ရှိက်၊ အဘ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှုန်ကက်၏။ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ရှောက်ဆို
လေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တဘော
သဇ္ဇကိရိယာ၊ ပရိတ်ဆေး ကိုပြုပြင်ခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိသေ
ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်
ဝိနိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘယာ၊ သင်သည်၊ သုတဝုဇ္ဈ်ပန်၊ ကြားဘူးပါ၏၊
ထော၊ ဒါနဝေါ၊ ဒါနေါမည်သော ဘီလူးသည်၊ ဘရိယ၊ မယား၊ ကို၊ ပရိ
ဝတ္ထကြောဝ၊ စောင့်ရှောက်လိုမျှ၊ သမုဒ္ဂေ၊ ကြုပ်ပင်ရှိက်၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း
၍၊ ဂိလိတွာ၊ မျိုမျိုမ်ကုန်ဆုံးနှာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
ရှိက်၊ ကောဝ၊ တဒဟာက်သော၊ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာဓိရ်သည်၊ တသ္သ ဒါနဝ
သ၊ ထိုဒါနေါဘီလူး၏၊ ရတနာ၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တာယ၊ ထို
မိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အဘိရမတိ၊ ပျော်ပါး၏၊ ယဒါ၊ အ
ကြင်အခါရှိက်၊ သော ဒါနဝေါ၊ ထိုဒါနေါဘီးလူးသည်၊ အညာသိ၊ သိ၏၊
အထ၊ ထိုအခါရှိက်၊ သမုဒ္ဂံ၊ ကြုပ်ကို၊ ဝမိတွာ၊ ထွေးအန့်၍၊ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၏၊
ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာဓိရ်သည်၊ သမုဒ္ဂေ၊ ကြုပ်ကို၊ ဝိဝရေ၊ ဖွင့်လှစ်သည်
နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်တည်း၊ ဟေနုကာမ်၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့၊ ပက္ကာမိ၊ ဝေ
သွားလေပြီ၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ သုတဝုဇ္ဈ်ပန်၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျုတိ၊ ကြောက်ကြား
ဘူးပါ၏၊ သောပိ သဒ္ဒေါ။ ထိုအသံသည်လည်း၊ သဒ္ဒေဝကေ၊ နှတ်နှင့်တကွ
သော၊ ထောကေ၊ သောကန်ရှိက်၊ အဘ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှုန်ကက်၏။ ဖုတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သော ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ထိုဝိဇ္ဇာ
ဓိရ်သည်၊ ပရိတ္တဗလေန၊ ပရိတ်တော်၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဂဟာဏာ၊ ဖမ်းယူ
ခြင်းမှ၊ မုတ္တော၊ နှုတ်လွတ်သည်မဟုတ်လော၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊ မေးတော်မူ
၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြောက်ဟုတ်ပါ၏။ ဖုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထက်
သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တဗလံ၊ ပရိတ်
တော်၏အစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ပေ၏။ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန္နာတနည်းသော်ကား၊အပရော၊ တပါးသော၊ ဝိဇ္ဇာပရော၊ဝိဇ္ဇာရိုရ်သည်၊ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်နှင့်၊ရဲညော၊ မင်း၏၊အနေ့ဟုရေ၊နန်းတော်တွင်းနှင့်၊မဟောသိယာ၊မိဖုယား၊နှင့်၊ သင်္ခီ၊ တဘွား၊သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ဖြစ်မှား၍၊ဂဟာဏာပဏ္ဍော၊ဘမ်းရန်အခွင့်သို့ရောက်သည် သမာနော၊ဖြစ်သျှက်၊ခေတာနု၊ဟာခတာခြင်းဖြင့်၊ မန္ဒဇလေနု၊ မန္ဒနှစ်ပွမ်းအင ကြောင့်၊အဒေသနံ၊ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊သုတဝုဇ္ဈံ၊နု၊ကြားဘူးပါသလော၊ဣတိ.ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမသုယျတိ၊ကြောင်ကြားဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ ဟာ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောဝိဇ္ဇာရော၊ထို ဝိဇ္ဇာရိုရ်သည်၊ပရိတ္တဇလေနု၊ပရိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဂဟာဏာ၊ ထမ်းယူခြင်း ဗ္ဗ၊မတ္တောနု၊လွတ်သည်မဟုတ်သော၊ဣတိ.ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမ၊ကြောင်ဟုတ်ပါ၏၊ဣတိ.ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက် ပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ပရိတ္တဇဟာနု၊ပရိတ် ၏အစွမ်းဟူသည်၊အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏၊ဣတိ.ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗေယောဝ၊ခစ် သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊သာသျှင်၊ပရိတ္တံ၊ပရိတ်သည်၊ရက္ခတိ၊ကို၊ စောင့်ကုန်သလော၊ဣတိ.ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ကေစ္စေ၊ အမျှော်သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊စောင့်၏၊ ကေစ္စေ၊ အမျှော်သူတို့ကို၊ နရက္ခတိ၊မစောင့်နိုင်၊ဣတိ.ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ နသဗ္ဗတ္ထိ၊ကံ၊ အလုံးရှိ သောအကျိုးကိုမပြုနိုင်၊ ဣတိ ဤသို့ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးနှင့် ဘောဇနံ၊အစားသည်၊သဗ္ဗေသံ၊ခစ်သိမ်းသောဝုဋ္ဌိ(ထီတို့)ဇီဝိတံ၊ အသက် ကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်လေသလော၊ဣတိ.ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ကေစ္စေ၊အမျှော်သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ကေစ္စေ၊ အမျှော်သူတို့ကို၊နရက္ခတိ၊မစောင့်နိုင်၊ဣတိ.ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုလေ၏ ကိုကာရဏာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ကေစ္စေ၊အမျှော်သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်သ နည်း၊ကေစ္စေ၊အမျှော်သူတို့ကို၊နရက္ခတိ၊မစောင့်သနည်း၊ဣတိ.ဤသို့၊အာဟာ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေစ္စော၊ အမျှော်သူတို့သည်၊တံယေဝ၊ဘောဇနံ၊ထိုအစာကိုသာသျှင်၊အတိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ လွန်စွာစား၍၊ ဝိသူစိကာယ၊ ဝမ်းလျှောသဖြင့်၊ မရန္တိ၊သေကုန်၏၊ ဣတိ

တသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ကေဠေ၊အ၎ကျိုသူတို့ကို၊ရဟန္တာ၊စောင့်၏၊ ကေဠေ၊အ၎ကျိုသူတို့ကို၊နုရဟန္တာ။မစောင့်နှင်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောကြား၏။ ။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ဘောဇနံ၊ အစားသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊နုရဟန္တာ၊မစောင့်နှင်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်သုရား၊ ဖြတ်၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘောဇနံ၊အစားသည်၊ ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလေ၏၊ ကတမေဟိ၊အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဖြတ်၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊အစားသည်၊ ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊အတိဘုဇ္ဇေန၊အလွန်အမင်းစားသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဥသ္မာဒုဗ္ဗလတာယ၊ဝမ်းမီးအားနည်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဖြတ်၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊ အစား သည်၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ဟရတိ၊ဆောင်ကြဉ်းလေ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ဘောဇနံ၊ အစားသည်၊ အာယုဒဒံ၊အ သက်ကိုပေးနှင်းလင့်ကစား၊ဒုဗ္ဗလပစာရေန၊မကောင်းသဖြင့်ဖြိုခဲခြင်းကြောင့် ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလေ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောကား၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊ကေဠေ၊အ၎ကျိုသူတို့ကို၊ရဟန္တာ၊စောင့်၏၊ကေဠေ အ၎ကျိုသူတို့ကို၊နုရဟန္တာ၊မစောင့်၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တိဟိ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်း တို့ဖြင့်၊ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊နုရဟန္တာ၊မစောင့်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ် မည်ကုန်သော၊ တိဟိ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊ နုရဟန္တာ၊ မစောင့်သနည်း၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ကံ သည်တားမြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေသာတား မြစ်သဖြင့်သည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓေယ္ယနုတာယ၊ မယုံကြည်သဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊တိဟိ၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ ဖြင့်၊ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊ နုရဟန္တာ၊ မစောင့်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊သတ္တာနုရက္ခေန၊ သတ္တဝါကိုအစဉ်စောင့်ပေလင့် ကစား၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ကတေန၊ပြုထုံသဖြင့်၊ အာရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းကို၊ဇာတိ၊စွန့်ထေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥဃမာအားဖြင့်၊ မာဘာ၊အမိသည်၊ကုန်ဆိုဂတ်၊ဝမ်းသို့ရောက်သော၊ပုတ္တံ၊သားကို၊ဟေါသေ

တိ၊ပွေးမြူ၏၊တိတေနှ၊သားတို့အစိုးအပွါးအားဖြင့်၊ဥပစာခေနှ၊ကောင်းစွာ ကျွတ်ခြင်းဖြင့်၊ဓနေတိ၊ပွေးသွားတို့၊ ဇနယိတ္တာ၊ပွေးသွားပြီး၍။ အသုစိမလ ဆိယ်ကျက်ကိုက်၊မစင်အညစ်အကြေးနှပ်ကို၊အပနေတ္တာ၊ပယ်စွန့်၍၊ဥတ္တမဝရ သုဝဏ္ဏ၊အလွန်မြတ်၍ နှစ်သက်တောင့်တအပ်သော နံ့သာကို၊ ဥပဝိမ္ဘတိ ထိပ်းကျွံ၏၊ပရေ၊သူတပါး၊တို့ကာညှ်၊ အတ္ထောသန္ဓေဝါ။ ဆဲဆိုသော်ငင်း၊ ပဟာရနှင့်ဝါ၊ ပုတ်ခတ်သော်လည်းကောင်း။ အနုကမ္ပိတဟာဒယာ၊သနှား ကျွင်နှာသောစိတ်ရှိ၍၊ အာကာနိတ္တာ၊ဆွဲငင်၍၊ သာဓိနော၊အရှင်သို့ဥပနေ တိ၊ဆောင်နှင်း၏၊ပနှ၊ ထိုသို့ပင်ဆောင်နှင်း သော်ထည်း၊တာသော၊ထိုအမိ၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊အပရဒ္ဓေ၊ အပြစ်ရှိသည်၊ဝေလာတိဝတ္တော၊ဥပဒေ ကိုလွန်ကျူးသည်၊ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဆဲ၊အထ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ နံ့၊ထိုမိသားကို၊ သော၊ ထိုအရှင်သည်၊ ဒဏ္ဍာမရဏ္ဍရ၊ကာရဒ္ဓိတိ၊ တုတ် ဆောက်ပုတ်နှုးလက်သိုးကိုဖြင့်၊ ဟနတိ၊ရိုက်နှက်၏၊ပေါ်ထေတိ၊ပုတ်ခတ် ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဆဝိ၊မေးဦးဆံ၊ တာသေ၊ ထိုသားတို့၊မာတာ၊အမိ သည်၊ အာကာသုနပရိကာသုနံ၊ ဆွဲဆောင်ငင်ထုတ်ခြင်းကို၊ ဂါဟံ၊နှုတ်ယူ ခြင်းကို၊သာမိနော၊ အရှင်အား၊ဥပနယနံ၊အနိုးသို့ကပ်၍ဆောင်ယူခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းဌ၊ ဝဿာတိနှခေါ၊ရှိနိုင်ပါဆဲထော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ထိုသို့မရှိနိုင်ပါ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ရှေ့ကဆိုပြီ။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကေန၊အဘယ်မည်သော၊ကာရ ဏေန၊အကြောင်းဖြင့်၊ နတိလဘတိ၊မရသနည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အပရာဓေန၊ အပြစ်အား ဖြင့်၊နတလဘတိ၊မရပါ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ရှေ့ကဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊အာ ရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်ကို၊ ပရိတ္တံ၊ပရိတ်တော်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အပရာဓေန၊အပြစ်အား၊ဖြင့်၊ဝဓံ၊မြှင်သည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊သာရ၊ ကောင်းစေပြီ၊ ပဠော၊ ပြဿနှာမေ၊ခွန်းကို၊ သုဝိနိစ္ဆိတော၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်ပြီ၊ဂဟာတော်၊ ယူအပ်သည်ကိုထည်းကောင်း။အဂ ဟာတော်၊မယူအပ်သည်ကို ထည်းကောင်း၊ကတော်ပြုအပ်ပြီ၊ အန္ဓကာရော၊အ ရိုက်ကို၊ အာလောကော၊ အလင်းကို၊ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊တွံ၊အရှင်ဘုရား သည်၊ဒိဋ္ဌစာလံ၊ဒိဋ္ဌတည်း ဟူသောကွန်ယက်ကို၊ ဝိနိဝေဌိတံ၊ဖြေအပ်ပြီ၊ ဂဏ်ဝေ့ပဝရ၊ ဂိုဏ်း ဆရာ၏ အမြတ်သို့၊ အာသဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်ပြီ၊ ဆုတိ၊

ဤသို့၊အာဟာ၊ယျော်ဆိုလေ၏၊စဝုတ္ထိ၊လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မစ္ဆရိယသမုဒ္ဓါပတ္ထာ၊ မစ္ဆရိယသမုဒ္ဓါ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀၁–ဘဂဝကောသလာဘန္တရာယပဗ္ဗာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တရေ့၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊သဒ္ဓေ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ကိ'ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သ နည်း၊တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိဝရိယ္ယပါ တသေနာသနဂိ လာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှုံးဆွမ်းကျောင်း အိပ်ရာနေရာသူ နာအထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ လာဘီ၊ရတော်မူ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ပုနစ၊တဘန်လည်း၊ တထာဂတော၊ဘု ရားသည်၊ပဠိသာယံ၊ ပဠိသာလမည်သော၊ဗြာဟ္မဏဂါမ်၊ပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ကိဗ္ဗိဒေဝ၊တရုံတရောကိုမျှ၊အလ ဘိတ္တာ၊မရခဲ့ဘဲ၊ ယထာဝေဝတေနုပဗ္ဗေန၊ဆေးမြိတိုင်းသောသဝိတ်ဖြင့် နိဗ္ဗန္ဓော၊ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘုရေ့၊အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိဝရိယ္ယပါတသေနာသနဂိ လာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှုံးဆွမ်း ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ အထောက် အပံ့ဖြစ်သော ဆေးလေးပါး သောပစ္စည်းအသုံးအ ဆောင်တို့ ကို၊ယဒိလာဘီ၊အကယ်၍ရသည်ဖြစ်၏၊တေန ဟိ။ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဠိသာယံ၊ပဠိသာလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမ်၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ကိဗ္ဗိဒေဝ၊တရုံတရော၊တစိုးတစိကိုမျှ။အလ ဘိတ္တာ၊မရခဲ့ဘဲ၊ ယထာဝေဝတေနုပဗ္ဗေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသောသဝိတ်ဖြင့် နိဗ္ဗန္ဓော၊ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယ'ဝစနံ၊အကြောင်းစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ'ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊မိန္ဒာ၊မှားရာ၏၊ ပဠိသာယံ၊ပဠိသာလ မည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမ်၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိ သိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ကိဗ္ဗိဒေဝ၊ တရုံတရကိုသာလျှင်၊ အလဘိတ္တာ၊မရခဲ့ဘဲ၊ ယထာဝေဝတေနုပဗ္ဗေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသောသဝိတ်ဖြင့်၊ယ ဒိနိဗ္ဗန္ဓော၊အ ကယ်၍ ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊တ ထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိဝရိယ္ယပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယ

ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှိုးဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာအထောင်အ
ပ်ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ထောက်၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
တံဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ ဗိမ္ဗာ၊ မှားရာ၏။ အယံ ဝိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာ
မေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းရှိ၏။ သမဟ
ဿော၊ ကြီးကျယ်၏။ ဒုန္ဒိဇ္ဇေဝေ၊ ဖြေနိုင်ခဲ၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်
တဝ၊ အရှင်ဆုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်း
ကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ရှေးကဆိုကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိဝရိယ
ပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သက်နှိုးဆွမ်းကျောင်း
အိပ်ရာနေရာသူနာအထောက် အပ်ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ထောက်
ရလတ္တယိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဠဝသော
လံ၊ ပဠဝသာသမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏာဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအ
လို့ငှါ၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တရုတ်တရုကိုသာလျှင်၊ အလဘိတ္တာ၊
မရခဲ့ဘဲ၊ ယထာပရိတေနပဏ္ဍေန၊ ဆေးမြီးခိုင်းသောသပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခ
မ္မော၊ ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏။ ပန၊ ဟုတ်ယူရန်ကား၊ တမ္ပ၊ ထိုသို့မရခြင်းသည်
ထည်း၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော၊ မာရဝသ၊ မာရ်မင်း၏
ကာမတော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ပါနှိုတော်မူ၏။ ။ ဘန္တေနာဂသေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂဏနပထံ၊ အရေ
အတွက်ဂဏန်းကို။ ပတ္တ ဣတ္ထကမ္ပေ၊ လွန်သောပြီးသော ကမ္ပာတို့ပတ်လုံး၊
အတိသန်တံ။ ပြုလုပ်စိုးမိုးတော်မူအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တော်သည်၊
ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ပတ္ထိတံ၊ ကုန်ဆုံးထေပြီသော၊ အရေနုမ္ပတ္တေန၊ ယဆတ္ထင်သာဖြစ်ပေါ်
သော၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော သတ္တောရှိသော၊ မာရေန၊ မာရ်မင်းသည်၊
တာသ၊ ကုသလာ၊ ထိုကုသိုလ်တော်၏၊ ဗလဝေဝ၊ အစွမ်းတော်ကို၊ ကိန္တိ
ဝိတိတံ၊ အသို့ဝိတက်ခြင်းလော သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဝိတက်ဝင်ခြင်းမူကား။ တတ္ထ ဝတ္ထုတ္ထိ၊ ထိုအ
ကြောင်းရှိက၊ ဒ္ဝိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက၊ ဥပဝါဒေါ၊
ပြောဆိုတွယ်သည်၊ အာဂ ဆ္ဆ တိ၊ ဆိုက်ရောက်ထေ၏။ ကတမေသု၊ အဘယ်
မည်ကုန်သော၊ ဒ္ဝိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက၊ ဥပဝါဒေါ၊
ပြောဆိုတွယ်သည်၊ အာဂ ဆ္ဆ တိ၊ ဆိုက်ရောက်သနည်း။ ကုသလတောပိ၊

ကုသိုလ်ထက်ထည့်။ အကုသိုလ်၊အကုသိုလ်သည်၊ ဗလဝတရံ၊အားကြီး
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓဗလတောဒိ၊ ဘုရား၏အားအစွမ်းထက်ထည့်။
မာရဗလံ၊မာရ်မင်း၏အားအစွမ်းသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏ အဟု၊ ဤသို့၊နှိုင်းယှဉ်နေသည်၊နှစ်ပါးသောအရာတို့နှိုက်၊ ဥပဝါဒေါ၊
ပြောဆိုသွယ်သည်၊အာဝ၌ တိ၊ ဆိုက်ရောက်သေး၏၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်
ပြန်မူကား၊ ရာဇာ၊သာ၊သစ်ပင်၏၊ မူလတောဒိ၊ အရင်းထက်လည်း၊ အဋ္ဌ
သစ်ပင်ဖျားသည်၊ ဘာရတရံ၊ သာ၍သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေရာ၏၊
ဂုဏသံပရိကိဏ္ဏတောဒိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြွမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူးတရား
ထက်ထည့်။ ပါဒိသံ၊မကောင်းသောတရားသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဟု၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ဣဿာက်ဆုံးသေး၏။ ၊မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊တာဝတိ၊ကာနု၊ ထိုမျှသောက်ဖြင့်၊ ကုသလတောဒိ၊ ကုသိုလ်
ထက်သည်း၊အကုသလံ၊အကုသိုလ်သည်၊ဗလဝတရံနာမ၊ အားကြီးသည်
မည်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဗုဒ္ဓဗလကောဒိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား အားတော်
ထက်လည်း၊မာရဗလံ၊မာရ်အားသည်၊ဗလဝသရံနာမ၊ အားကြီးသည်မည်
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်နိုင်ပေရာ၊ ဗုဒ္ဓဗလတောစ၊ဘုရားရှင်၏ အားအစွမ်း
ထက်ထည့်။မာရဗလံ၊မာရ်မင်း၏အားအစွမ်းသည်၊ ဗလဝတရံနာမ၊လွန်
သောအားရှိ ပသ့် မည်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော
ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ကာရဏာ၊ အကြောင်းကို၊ အာနုဘိတ္ဝါ၊ အလိုရှိ
အပ်၏။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ား
သည်၊ရညော၊စက္ကဝတ္တိသ၊စကြာဝတေးမင်း၏အကျိုးငှါ၊မရဏ်ဝါ၊ပျားရည်
ကိုထည့်ကောင်း၊ မရုဒိဏ္ဍိကဝါ၊ ပျားမုန့်ဆုပ်ကိုထည့်ကောင်း၊အဏ္ဍံ၊တ
ပါ၊သော၊ဥပါယနံဝါ၊လက်ဆောင်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဆာတိဟေယျ၊ရှေး
ရှုဆောင်ယူခဲ့ရာ၏၊ တမေနံ၊ထိုသူကို၊ ရညော၊စက္ကဝတေးမင်း၏နွားရှေ
ယော၊တံခါး၊စောင့်သည်၊ဝေဝ၊ဤသို့။ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ကိံ ဝဒေယျ၊အဘယ်
သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘော၊အိုအချင်းယောကျ်ား၊အယံ၊ဤအခါသည်ကား၊
ရညော၊မင်းအား၊ဒဿနာယ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊အဂတော၊အခါမဟုတ်ချေ၊
ဘော၊ အိုအချင်းယောကျ်ား၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ တဝ၊
သင်၏၊ဥပါယနံ၊လက်ဆောင်ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊တဝ၊ သင့်အား၊ရာဇာ
မင်းကြီး၊ဒဿေ၊ ဒဿေကို။ ပုရေတရေ၊ယတိ၊မတစ်မီ၊ သိဿံ သိဿံ၊
ဣဿရိယာ ဣဿရိယာ၊စရိုဝတ္တ၊ ပြန်သည်ရှေ့ရှေ့ကို၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊

တတော၊ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်၊ သောဝုဒိသော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ ဒဿနာဘယာ။ ဒဿနာဘယာ ဟူသောဘေးမှ၊ တသိတော၊ ထိတ်လန့်ကြောက်၊ ဥဒ္ဓိကွေ့ပါ၊ ကုန်ကွယ်ကြောက်၊ တံဥပါယာနံ၊ ထိုထက်ဆောင်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သိစေ သိစေ၊ ကျင်စွာကျင်စွာ၊ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ ပြန်သည်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တာဝတကေနု၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်၊ သောစက္ကဝတ္တိ။ ထိုစကြာဘုရားတော်မင်းသည်၊ ဥပါယနဝိဂတဆမဂ္ဂကေနု၊ လက်ဆောင်ချို့ချမ်းမြတ်ဖြင့်၊ ဗွါရပါလတော၊ တံခါးစောင့်အောက်၊ ရဇ္ဇယကာရောနာမ၊ အားအစွမ်းကုန်ရှိသော မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ထေသထော၊ ပန်၊ ထို့ပြင်၊ အည်ခဲ့၏ ဤလက်ဆောင်မှတပါးသော၊ ကိုယ်ပိုင်တရုံတရသော၊ ဥပါယနံ ဝါ၊ ထက်ဆောင်ကိုမူလည်း၊ နသောဘယျ၊ မရသေအုံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတိ၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သောဠသိ ရပါ ထော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်၊ ဣဿရိယကတော၊ ပြုရှုအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါယနံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ နိဝါ ရေသိ၊ တားမြစ်၏၊ ရာဇဒဏ္ဍ မကျွန်ုပ်ရဟော၊ မင်းဒဏ်မထိုက်သင့်ပါ၊ အညေနု၊ တပါး သော၊ ဠါ ရေနု၊ တံခါးဖြင့်၊ သဟသဟာသာ ဂုတ်ပါ၊ အသဟအရာ အသဟ ထောင်ထည်း၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဥပါယနံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ သျှောက်ဆို၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာ ယျင်၊ ပါ ဗိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ ဣဿရိယကတော၊ ပြုရှုအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဟဋ္ဌသာ ဝ ကော၊ ပဋ္ဌသာ ဝ ရွာ ဒ္ဓနေ ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ ကာ ဂဟ ပတိ ကော၊ ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ကို၊ အနွာ ဝိသိ၊ ပူးကပ်၏၊ ပန်၊ ထိုသို့ဖြစ်သော် ထည်း၊ အညာနိ၊ တပါး ကုန်သော၊ အနေ ကာနိ၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဒေ ဝတာ သ တာ ဟ သ ဟာ ဿာနိ၊ နတ်အသိန်းတို့သည်၊ အမတ်၊ အမြို့ကဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗ၊ နတ်နွယ်ကဖြစ်သော၊ ဘြဟ်၊ ဘြဟ်ကို၊ ဂ ဟေ ဘွ ၊ ကိုင်ယူ ကုန်၍၊ ဘဂဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ ယေ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊ ဘြဟ်၊ နတ်ဘြဟ်ကို၊ ဘြဟ ဟိ ယာ ဝ ၊ ထည့်ခဲ့ သွင်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမ ဿ မာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဒ္ဓ ဝိကာ၊ ထက်ဆုပ်ချီကုန်လျက်၊ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဘန္တေ နာ ဂ သေန၊ နာ ဂ သိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟောတု၊ ရှိပါစေတော့၊ ထောကော၊ ထောကန္တိ၊ ဥတ္တာ မဝုဒိ သ ဿ ၊ ယောဂျားမြတ်ဖြစ်ပေသော၊ ဘဂ ဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စတ္တာ ရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ သုလဘာ၊ ရလွယ်ပေကုန်၏၊ ဒေ ဝ မနုဿ သ

ကိုနှတ်လူတို့သည်၊ ယာဒိတောဝ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာယှင်း၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်စကြာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ပစ္စယော၊ပစ္စည်း တို့ကို၊ပရိဘုဥ္ဇတိ။ ဆုဠဲ:ပေးတော်မူရပေ၏။ အပိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ မာရသ၊ မာရ်၏၊ ယောအဓိပ္ပါယော၊ အကြောင်း ဆွမ်းမရရန်အလိုရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သော၊ထိုအလိုသည်၊တာဝတကေန၊ထိုမှ၊သော်ကြောင့်၊ထိုဌာနမှ ပြီးရသော်ဟုကား၊ယံ၊ အကြောင်းကြောင့်၊သော၊ထိုမာရ်နှတ်မင်းသည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘောဇနသ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်၏၊အန္တရာယံ၊အ ကန့်အကွက်ဘေးရန်ကို၊ဒဿ၊ အသိပန်ပြုနိုင်ဘို့ဟုကား၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘု ရား၊ယွေ၊ဤအရာနှင့်၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်၏၊ကပ်၊ယူ မှီးခြင်းသည် နဆိတ္ထတိ၊မပြတ်ပါလေ၊ ဘဏ္ဍ၊ထိုအရာနှင့်၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော် သည်၊ဝိမတိစာတော၊ နှလုံးအလိုလိုဖြစ်၍၊သံသယမရှိသော်။ယူ မှီးခြင်း သို့ပြေးဝင်ယှက်ရှိ၏၊ယံ၊အကြောင်းကြောင့်၊ အရဟာတော၊ဟူဖော်အတူးကိုခံ တော်မူသူကိုကဲ့သို့သော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုဆရာ မရှိဘဲမိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာသိတော်မူတတ်ထသော၊ သဗ္ဗဝေဒေ၊ နှတ်နှင့်ကကွသော၊ သောကေ၊လူအပေါင်းနှင့်၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဝေ၊ပြတ် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်ထသော၊ကုသလဝေ၊ပုညသမ္ဘဝသော၊မြတ်သော ကုသိုလ်ပုညတို့ဖြစ်ထွန်းရာ ဖြစ်ထသော၊ အာသမသမသော၊ အတုမရှိထ သော၊အနုပမသော၊နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာ မရှိထသော၊အပ္ပဋိသမသော၊အတူမ ရှိထသော၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ဆဝတ်၊ယုတ်သော၊ထာ မက်၊ဗိုးစဉ်းသော၊ပရိတ္တ၊ အနည်းငယ်သော၊ပါပ်၊မကောင်းသော၊အနုရိ ယ၊မစင်ကြယ်သော၊ဝေဒနာ၊ကိုယ်၊လောဘ၊ကိုယ်အန္တရာယ်ကို၊ မာရော၊မာရ် နှတ်မင်းသည်၊အကာသိ၊ ပြုနိုင်ဘို့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုအရာ နှင့်၊မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏၊ မာနုသံ၊ စိတ်သည်၊ နုပဏ္ဍန္တိ၊မသက် ဝင်နှင်ပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်ကား၊ ဟုမေ. စတ္တာရော၊ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေစတ္တာရော၊ အဘယ်ထေးပါးတို့ နည်း၊အဒိဋ္ဌန္တရာယော၊ မရည်ရွယ်တဲ့အန္တရာယ်ပြုခြင်းထည်းကောင်း၊ဥဒ္ဒိ သကတန္တရာယော၊ ရည်ရွယ်ပြီးသည်ကိုအန္တရာယ်ပြုခြင်းရင်း၊ဥပဘဋ္ဌန္တ ရာယော၊ ရှေးရှေ့သည်ကိုအန္တရာယ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇန္တရာ ယော၊သုံးဆောင်သည်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဟုမေစတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုထေး

ပါးတို့တွင်၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယောနာမ၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယ်မည်သည်ကား၊ ကတမော၊ အဘာယ်နည်း၊ အမ်းနာဒီသမရည်ရွယ်မှု၏၊ ဆဒ္ဒသ နေနှုန်းမြင်သော အားဖြင့်၊ အနုဘိယခ်ိတ်၊ မစိုးခင်ရသေးသောထာတ်ကို၊ ကောစိ၊ တရုံတ ယောက်သောသူသည်၊ ပရသ၊ သူတပါးအား၊ ဒိဋ္ဌေန၊ ပေးသဖြင့်၊ ကိုး၊ အ အဘာယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရာယ်၊ ထာတ်ထာဘ၊ အန္တရာယ် ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဒိဋ္ဌန္တရာ၊ ယောနာမ၊ အဒိဋ္ဌန္တ ရာယ်မည်၏၊ ဥဒ္ဓိသကန္တရာ၊ ယော၊ ဥဒ္ဓိသကန္တရာယ်မည်သည်ကား၊ က ကတမော၊ အဘာယ်နည်း၊ ဆုတ၊ ဤလောကဆိုက်၊ ဧကစ္စ ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ ဥပဓိသိတွာ၊ ရည်ရွယ်ပြီး၍၊ ဥဒ္ဓိသ ၊ ညွှန်ပြ၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘော ဇဉ်သည်၊ ပရိယဟ္ကံ၊ စိုးခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုထာတ်ထာဘ ကို၊ ကောစိ၊ တရုံတယောက်သော သူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ က ရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒ္ဓိသကတန္တရာ၊ ယောနာမ၊ ဥဒ္ဓိသ ကတ န္တရာ၊ ယ်မည်၏၊ ဥပဓ္ဓိဒ္ဓန္တရာ၊ ယော၊ ဥပဓ္ဓိဒ္ဓန္တရာ၊ ယ်မည်သည်ကား၊ ကတမော၊ အ ဘာယ်နည်း၊ ဆုတ၊ ဤလောကဆိုက်၊ ယံကိဉ္စိ၊ တရုံတခုသောထာတ်ကို၊ ဥပဓ္ဓ ဒ္ဓံ ၊ စိုးခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပဒ္ဓိဂ္ဂဟိတံ၊ မခံမယူအပ်သေး၊ တဏ္ဍ၊ ထိုလောဆိုက်၊ ကောစိ၊ တရုံတ ယောက်သောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တ ရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥပဓ္ဓဒ္ဓ န္တရာ ယောနာမ၊ ဥ ပဓ္ဓဒ္ဓန္တရာယ်မည်၏၊ ပရိဘောဂန္တရာ၊ ယော၊ ပရိဘောဂန္တရာယ်သည်၊ က တတမော၊ အဘာယ်နည်း၊ ဆုတ၊ ဤလောကဆိုက်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးရုံ သော၊ ပရိ ဘောဂ ံ ၊ အသုံ: အဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုအသုံ:အ ဆောင်ဆိုက်၊ ကောစိ၊ တရုံတယောက်သောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တ ရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပရိဘောဂန္တရာ၊ ယောနာမ၊ ပ ရိဘောဂန္တရာယ်မည်၏၊ မဟာရာဇမင်းတြော်၊ အန္တရာယ၊ ထာတ်ထာ ဘ၏အန္တရာယ်ကို သည်၊ ဆုမေ၊ ခေါ်စတ္တာ၊ ဤ၊ ထေ:ပါ:တို့တည်း၊ ပန၊ စိ စစ်ဦးအံ့၊ ယံ၊ ဆကြောင် ဘောဇဉ်ကို၊ ပါ ဝိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာ ရော၊ မာ ရ ိ သည်၊ ပဠ္ဌသာသကော၊ ပဠ္ဌသာသ ရှာ ဆိုက်နေ ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဟ ပတိ ကော၊ ပုဏ္ဏား အိမ်ရှင်ကို ကို၊ အန္ဓာ ဝိသိ ပူ:ဝင်၏၊ တံ၊ ထိုထာတ်သည်၊ ဘဝ ဝ ဘော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေ ဝ ပရိဘောဂ ံ ၊ သုံ:ဆောင် အပ်သော ပစ္စည်း ထည်းမဟုတ်၊ ဒုဗ ဝ ဘ ံ ၊ ရှေးရှစ်ခင်အပ်သော ပစ္စည်း ထည်းမ ဟုတ်၊ ဒုဗ္ဗိသ ကတံ၊ ရည်ရွယ်ပြုအပ်သောပစ္စည်း ထည်းမဟုတ်၊ အနာ ဂတံ၊ မရောက် သေးသော၊ ဆသမ္ဘတ္တံ၊ မရောက်သေးသော ထာတ်ကို၊ အဒ္ဓသ

နေနှုန်း၊ မမြင် သောကြောင့်၊ အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကတ်၊ ပြုအပ်၏၊ ပန်းစင်စစ်သော်ကား၊ တံ၊ ထိုအန္တရာယ်သည်၊ ကောသ၊ တပါး တည်းသော ဘဝဝတ္ထုယေး ဝ၊ မြတ်စွာဘုရား အားသာလျှင်၊ နှုန်း၊ မဟုတ်ပေ၊ အထူခေါ်၊ အကယ်အားဖြင့်၊ ယေတော၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌ ကိုက်ခဲ ကွန်ကြွ ကြ၊ ဆွမ်းခံထွက်ကုန်၏၊ အဇ္ဈာဝတာ၊ ရှေးရှုလာရောက်ကုန်၏ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးရံ တို့သည်ပင်၊ တံ ဒိဋ္ဌဝသံ၊ ထိုနေ့ကို၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်း ဘောဇဉ်ကို၊ နယာဘိ သူ၊ မရရှိကြပေကုန်၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တသာဘဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥဒ္ဓိသကတံ၊ ရည်ရွယ်ပြုအပ်သော လာဘ်ကို လည်း ကောင်း၊ ဥပကွဒ္ဓံ ရှေးရှစ်ရင်အပ်သော လာဘ်ကို လည်း ကောင်း၊ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကို လည်း ကောင်း၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကြား၏၊ တံ၊ ထိုပြုခြင်းမည်သော်လည်း၊ သဒေဝကေ၊ အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကေ၊ ဝသ ဝတ္တီနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော၊ ထောကေ၊ ညြကာသ ထောကနှိုက်၊ သသမဏဗြဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ နတ်လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တ ထောကနှိုက်၊ အတ်ဝါ သည်၊ နုပသာဝိ၊ မမြင်ပါပေ၊ သစေ၊ အကယ်၍ ကောစိ၊ တရုံ တယောက်သော သူသည်၊ ရှာသာယ၊ ပြုပြုခြင်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသကတံ၊ ရည်ရွယ်ပြုအပ်သော လာဘ်ကို လည်း ကောင်း၊ ဥပကွဒ္ဓံ ရှေးရှစ်ရင်အပ်သော လာဘ်ကို လည်း ကောင်း၊ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကို လည်း ကောင်း၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကြား၏၊ တသာ၊ ထိုသူ၏ ရေ့ရှေ့ ပြီးခေါင်းသည်၊ သတဓာ ဝါ၊ အစိတ်တရာ အားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ သဟဿဓာ ဝါ၊ အစိတ် တထောင် အားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ဗဟေယျ၊ ကွဲယ်ချ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေနစိ၊ တရုံ တပြီးသည်၊ အနာဝရဏီယာ၊ မဝိတ်ပင်နှိုင်ကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တရားတို့သည်၊ ဟေ့ မေစတ္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ စတ္ကာရော၊ ထေးပါး တို့သည်၊ ကတမော၊ အဘာယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥဒ္ဓိသကတော၊ ရည်ရွယ်ပြုအင်သော၊ ဥပကွဒ္ဓေ၊ ရှေးရှကပ်အင်သော၊ ထာဘော၊ လာဘ်ကို၊ ကေနစိ၊ တရုံ တပြီးသည်၊ အန္တ ရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရာနုဂတာ ။ ကိုယ်တော်သို့အ

စဉ်လိုက်သော၊ဗျာမပ္ပဘာ၊တယ်မ္ဘသောရောင်ခြည်တော်ကို၊ကေနစိ၊တရံ
တဦးသည်၊အန္တရာယ်၊အန္တရာယ်ကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတ်၊
အကြွင်းမရှိသိမြင်နိုင်သော၊ဥာဏတရတနံ၊ ဥာဏ်တော်ရတနာကို၊ ကေနစိ၊
တရံ တဦးသောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊
နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ဓိဝိတံ၊အသက်တော်ကို၊ကေနစိ၊ တရံ တဦးသောသူသည်၊ အန္တ
ရာယံ၊အန္တရာယ်ကို၊တာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေနစိ၊တရံ တဦးသည်၊
အနာဝရဏီယာ၊မဝိတ်ပင်နိုင်ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့
သည်၊ဖွားမြေစတ္တာရော၊၍ထေးပါ၊တို့တည်း၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဗ္ဗေဒိ၊ အလုံးရှင်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ၉တောဂုဏာ
ရှိ၊ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ကေရသာ၊တူသောသဘောရှိကုန်၏၊အရောဂါ
အန္တရာယ်မရှိကုန်၊အကုဋ္ဌ၊မယွက်စိုးကုန်၊ အပရုပဏ္ဏမာ၊ သူတပါးတို့
ထံ့လမပြုနိုင်ကုန်၊အရသာနိ၊ မထိမရှနိုင်ကုန်သော၊ကိုရိယာနိ၊အမှုအရာ
တို့ပေတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပါဒိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊မာရ်
သည်၊အဒဿသနေန၊မမြင်စေမူ၍၊ နိတိယိတ္တာ၊ပုန်းလျှိုး၍၊ ပဠူသာထဗြာဟ္မ
ထဝဟာပတိကေ၊ပဠူသာထရှာသား၊ဝုဏ္ဏားအိပ်ရှင်တို့သို့၊ဇနွာပိသိ၊ပူးဝင်
၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥဝမာဆား၊ဖြင့်၊ရညော၊မင်း၏၊စစ္ကွေ
ပဠွန္ဓရစ်ဖြစ်သော၊ဗိသမေ၊မညီညွတ်သော၊ဒေသေ၊အရပ်ရှိက်၊အဒဿသနေ
နမမြင်စေမူ၍၊ နိတိယိတ္တာ၊ပုန်း၍၊ စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်၊ပန္ထံ၊ထပ်ခိုး
ကို၊ရှုသော်ရှိ၊ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊
ယာဒိ၊အကယ်၍၊တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ပသေယျ၊ဖြင့်ငြားအံ့၊ အဝိ
မေးဦးအုံ့၊တေစောရာ၊ထိုခိုးသူတို့သည်၊သောဣဿိ၊ချမ်းသာခြင်းကို၊လဘေ
ယျုံ၊ခဲ့ခေါ်၊ရကုန်ရာသထော၊အုတိ၊၍သို့၊အာဟာ၊ပိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊နဟိ၊မရှိနိုင်ရာ၊ဟရသုနာဝု၊ဆိုနှင့်ဖြင့်၊သတာဝေ၊ဝါ၊အစိတ်အရာထည်း
ကောင်း၊သဟာသဝေ၊ဝါ၊အစိတ်တထောက်ထည်းကောင်း၊ ဟာလာပေယျ၊ခွဲ
စေရာ၏၊အုတိ၊၍သို့၊အာဟာ၊ယျောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဝေမေဝခေါ်၊၍အတူသာယှင်၊ပါဒိမင်း၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်သည်၊
အဒဿသနေန၊မမြင်စေမူ၍၊နိတိယိတ္တာ၊ပုန်းလျှိုး၍၊ပဠူသာသကော၊ ပဠူသာ
ထရှာနှိုက် နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မထဝဟာပတိကေ၊ ဝုဏ္ဏားအိပ်ရှင်တို့သို့၊

အန္ဓာဝိသိ၊ပူးကပ်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပန္နာတနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊သပတိကာ၊ထင်ရှိသော၊ ရွှေတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊ အဒဿနေန၊ မမြင်စေမူ၍၊နိလိယိတ္ထာ၊ပုန်းလျှိုး၍၊ပရဝုဂိသံ၊ တပါးသောယောဂျားကို သေဝတိ၊ဖြိုခဲ့၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပါပိ မာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်သည်၊အဒဿနေန၊ မမြင်စေမူ၍၊ နိတိယိ တ္ထာ၊ပုန်းလျှိုး၍၊ပဠူသာထကော၊ ပဠူသာထရွာနှင့်ကနေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ကို၊အန္ဓာဝိသိ၊ပူးကပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ရွှေတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊သာမိကသား၊ထင်၏၊သံရေခါ၊မျက်မှောက်နှင့်၊ ဗဟု ပုရိသံ၊ တပါးသောယောဂျားကို၊ ယဒိသေဝတိ၊အကယ်၍ဖြိုခဲ့၏၊ အပိ၊ မေးဦးနှုံ၊သာရွှေတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊သောတ္ထိ ်ချမ်းသာခြင်းကို၊ လဘေထ၊ခု ခေါ်၊ရရာနေ့ထောင်ရွှတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊မရှိနိုင်ရာ၊ရွှတ္ထိ ်မိန်းမကို၊ဟနေယျ၊သတ်ရာ၏၊ရွှတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ထိုမိန်းမကို၊ သာမိကော၊ အရှင်သည်၊ ဝဓေယျာပိ၊သက်မူထည်းသတ်ရာ၏၊ဗန္ဓေယျပိ၊ခွဲမူထည်းခွဲရာ၏၊ဒါသိတ္ထိ ဝါ၊ကျွန်မဖြစ်ကိုသည်း၊ဥပနေယျာသိ၊ထားမူထည်းထားရာ၏၊ရွှတိ၊ဤသို့ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ ခေါ်၊ဤအတူ သာလျှင်၊ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်သည်၊အဒဿနေန၊မမြင်စေ မူ၍၊နိတိယိတ္ထာ၊ ပုန်းလျှိုး၍၊ ပဠူသာထကော၊ ပဠူသာထရွာသား၊ဖြစ်ကုန် သော၊ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့သို့၊ အန္ဓာဝိသိ၊ ပူးကပ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယဒိ၊အကယ်၍၊ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ် သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဥဒ္ဓိသကတံ၊ ရည်ရွယ်ပြုအပ်သော ဆာတ်ကိုရင်း၊ ဥပဏ္ဍမှ ်ခ္ဓ ်ရှေ့ရှုပြုအပ်သော ထာတ်ကိုရင်း၊ ပရိဘောဂ ်၊ အသုံ ်းအဆောင်းကိုရင်း၊ အန္တရာယံ၊အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ပြုပြီးနှုံ၊ တ ၊ထိုမာရ်၏၊ ရဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတဓာဝါ၊ အစိတ်တရာရင်း၊ သဟဿဓာဝါ၊အစိတ်တထောင်လည်းကောင်း၊ ဗဟေယျ၊ကွဲရာ၏၊ ရွှတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊တော်၊ဤစကားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုတိုင်းမှန်ပေ၏၊ ပါပိမတာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရေန၊မာရ်နတ်သည်၊ စောရိကာယ၊ ထုည်ပတ်သဖြင့်၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်၊နိတိယိတ္ထာ ပုန်းလျှိုး၍၊ပဠူသာထကော၊ပဠူသာထရွာသား၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏဂဟပ တိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့သို့၊အန္ဓာဝိသိ၊သက်ရောက်ပူးဝင်ထေ၏၊ဘဂ္ဂေ

အရှင်ဘုရား ၊ပါဒိမာ၊ယုတ်မာသော၊သောမာရော၊ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ဘဂ
ဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဥဒ္ဒိသကတ်၊ ရှည်၍ပြုအပ်သော ဆာတ်ကို
ထည့်ကောင်း၊ဥပဟ္ဟဒု ။ရှေးရှုပြုအပ်သောလာတ်ကို ထည့်ကောင်း၊ ပရိ
ဘောဂ ၊အသုံ:အဆောင်ကိုထည့်ကောင်း။ အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊
သစေကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုကြား၏။ အသား၊ ထိုမာရ်နတ်၏၊ မုဠ္ဠဝါ၊
ဥက္ကောင်းသည်မူထည်း။ သတရာဝါ၊ အစိတ်တရာရင်း၊ သဟဿသာဝါ၊
အစိတ်တထောင်ရင်း၊ဖလေယျ၊ ကွဲလေရာ၏၊အသား၊ထိုမာရ်နတ်၏၊ ကာ
ယော၀ါ၊ကိုယ်သည်မူလည်း၊ဘုသရေပ္ပဒိယ၊ ဖွဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့၊ ဝိကိရေယျ၊ကြဲ
ရာ၏၊ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန့်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား။သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧ၀ ၊ဤသို့။ ထံ။ထိုဆနက်သဘော
ကို၊ဟထား၊အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ဘိဇ္ဇာဝိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊
အာဟာ၊ထျော်ပေ၏၊ ။ပဠဝိ၊ငါးရုတ်ကို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂ
ဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထာဘဂ္ဂရာယ၊ လာတ်၏အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော၊
ပညာ၊ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗာဟာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

---

၁၀ ၂-အစောနန္ဒသပါပကရေတောဗဟုအပုညပညာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရား
တို့သည်၊ ထကထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိ ်ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း
ယော၊အကြင်သူသည်၊အစောနန္ဒော၊မသိတဲ၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်
သတ်ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊သော၊ထိုသူသည်။ ဗဟုဝတရံ၊ အလွန်အား
ကြီး၊သော၊အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွါ:စီး၊ထေ၏။ ဖွဲ့တို၊ဤသို့
ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊ပုနစ၊တဘာန်သည်း၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဝိနယ
ပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညာတော်တော်ရှိက်၊ အစောနန္ဒသာ၊ မသိသော၊ဟောန်:
အား၊အနာပတ္တိ၊ အပြစ် အာပတ်မသင့်၊ ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန့် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ အစော
ဒ့ါတွာ၊ မသိမူ၍၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော
ပြုလျက်၊ ဗဟုဝတရံ၊အလွန်အားကြီး၊သော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ယဒိ
ပသဝတိ၊ အကယ်၍ပွါ:စီး၏ကြားနှင့်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်
အစောနန္ဒသာ၊ မသိသော ရဟန်:အား၊ အနာပတ္တိ။ အပြစ်အာပတ်မသင့်
ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊ ဟံဝစနံ၊အကြင်စကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကား

သည်၊ဖိန္ဓာ၊မှားလေရာ၏၊ အစာနန္ဒသား၊မသိသောရဟန်းအား၊ယခုအနာ
ပတ္တိ၊အကယ်၍အပြစ်မရှိဆုံ၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ အစာနိတ္ထာ၊မသိ
မှု၍၊ပါဏာတိပါတ်၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူ
သည်၊ဗဟုဝတရံ၊ဆလွန်အားကြီးသော၊အပုညံ၊မကောင်းမှုကို၊ပသဝတိ၊
ပွါးစီးလေ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊တံဝိဝနံ၊ထိုစကားသည်လည်း၊ဖိန္ဓာ၊မှားထေ၏
အယံပိပညော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတော ကောဋိကော၊
အစွန်းနှစ်ဘက် ထွက်သော၊ ဒုရတ္တရော၊ ခဲယဉ်းသော၊ ဒုရတိက္ကမော၊လွန်
မြောက်နိုင်ခဲသော၊ အယံပညော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ တဝ၊အရှင်
ဘုရားသို့၊ အနုဂ္ဂဏှော၊ အစဉ်ရောက်ခဲ့၏၊ သော၊ထိုပြဿနာ မေးခွန်းကို၊
တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေအပ်ပါ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်၊ဤစကား
တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောကြောင်းမူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။ ယော၊အကြင်သူသည်၊အစာနန္ဒော၊မသိတဲ့ပါဏာ
တိပါတ်၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊
ဗဟုဝတရံ၊ အလွန်အားကြီးသော၊ အပုညံ၊မကောင်းမှုကို၊ပသဝတိ၊ပွါး
စေ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်ထည်း၊
ဝိနယပညတ္တိယာဝိ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်ရှိက်လည်း၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အစာနန္ဒသား၊ မသိသောရဟန်းအား၊အနာပတ္တိ၊အပြစ်မရှိ၊
ဟူတိ၊ဤသို့၊ဘဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုအရာ၌ရှိက်၊အတ္ထနော်ရ
အဓိပ္ပါယ်အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အတ္ထနော်ရ၊အဓိပ္ပါယ်အထူးသည်၊ကတ
ဝံ၊အဘယ်နည်း။ သညာဝိမောက္ခာ၊ သညာကြောင့်အပြစ်လွတ်သော၊ အာ
ပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နောသညာ ဝိမောက္ခာ၊ သညာကြောင့်
အပြစ်မလွတ်သော၊ အာပတ္တိ၊အာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ယာယံအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်၊ သညာဝိမောက္ခာ၊ သညာ
ကြောင့်အပြစ်လွတ်၏၊ တံအာပတ္တိ ် ၊ ထိုအာပတ်ကို၊အာရဒ္ဓ၊အကြောင်း
ပြု၍၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစာနန္ဒသားပါ၊မသိသောရဟန်း
အား၊ထည်း၊အနာပတ္တိ၊ အပြစ်မရှိ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်
၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဖိန်ဒြတော်မူ၏၊ကန္တေနာဂသေနနာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊သဘုံကောင်းလှပါပြီ၊ဝေ ် ၊ဤသို့၊ တော်၊ဤစာနက်သဘောကို
တထား၊အရှင်ဘုရားဖိန်ဒြတော်မူတိုင်း။ သမ္ဘဒ္ဓိ ဆ္ဆာမိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊

အာဟာ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏။ ။ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပါပကရုထော၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းနှင့်၊ အစာနုန္တသော၊ မသိသောရဟန်း၏၊ ဗဟုအဝုညပဌာ၊ များသောမကောင်းမှုပွါး၏ဟူသော်ပြုသနာ့မေးခွန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀၃-ဘဂဝတောဘိက္ခုဂဏေအနုပေက္ခဘာဝပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုဝ်ထာသိတံ၊ အာဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတသခေါ၊ ဘုရားရှင်၏မူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟရိဿာမိ၊ ထိန်းသိမ်းအံ့၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငဲ့ကွက်တွယ်တာခြင်းသည်ထည်းကောင်း ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ မရေဒ္ဓေသိကော၊ ငါလျှင်ရည်ညွှန်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငဲ့ကွက် တွယ်တာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ဤသို့တွယ်တာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံဝိ၊ ဟောသည်း ဟောတော်မူခဲ့၏၊ ပုနစ၊ တဿန်လည်း၊ မေတ္တေယျသ၊ မေတ္တေယျမည်းသော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏၊ သဘာဝဂုတ်၊ ဓမ္မတာဂုဏ်တော်ကို၊ ပရိဒီပယမာနေန၊ ထင်းရှား ပြတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုဝ်ဘဏိတံ၊ အာဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇေတရတ်၊ ယသုအခါ၌ကား၊ အနေကသတံ၊ အရာမကသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရာမိ သေယျထာဒိ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ သော၊ ထိုမေတ္တေယျဘုရားရှင်သည်၊ အနေကသဟဿံ၊ အထောင် မကသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရိဿတိ၊ ဆောင်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဂဝတော်မူအပ်၏၊ ဘဂ္ဂနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်းတော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတသခေါ၊ ဘုရားရှင်၏မူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟရာမိ၊ ထိန်းသိမ်းဆောင်ကြဉ်းအံ့၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငဲ့ကွက် တွယ်တာခြင်းသည် ထည်းကောင်း ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မရေဒ္ဓေသိကော၊ ငါလျှင် ရည်ညွှန်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငဲ့ကွက် တွယ်တာခြင်း သည်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဒိဘုဏိတံ၊

အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော် မူသည်ရှိသော်၊ အနေကသတ်၊အရာမကများလှစွာသော၊တိကွဲ့သံစု၊ရဟန်းအပေါင်းကို ပရိဟာရိသ၊ပ်ပ်ပ်

သေယျထာဒိ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ.ထိ.အတူ၊ သော၊ ထိုမေဏ္ဍကဟူ
ဘုရားရှင်သည်။ အနေကသဟဿသံ၊ အထောင်မကသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊
ရဟန်း သံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရိသတိ၊ ဆောင်ထက္ခဏ်၊ ရှုတိ၊ ဤသို့
ဘာဝနာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စ၊စင်စစ်ကား၊
ဟောထိ'ပဋ္ဌေ၊ ထိုပြဿနာ၌ကား၊ ဧကော၊တရသော၊ အတ္ထော၊ အနုက်အ
ဓိပ္ပါယ်သည်၊ သာဝေသော၊အကြောင်းရှိ၏။ ဧကော၊တရသော၊အတ္ထော၊
အနုက်အဓိပ္ပါယ်သည် နိရဝေသေသော၊အကြောင်းမရှိ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သို့၊နှအနုဂါမိ
ကော၊အစဉ်မလိုက်ချေ၊ပန်၊ကေန်အားဖြင့်၊ပရိသာ၊ပရိသတ်သည်၊တထာ
ဂတသ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ အနုဂါမိကာ၊အစဉ်လိုက်ရ၏။ အဟံတိ ဝါ၊ငါ
ဟူ၍ရင်း၊မမန္တိ ဝါ၊ငါဥစ္စာဟူ၍ရင်း၊ သော၊ဤစကားသည်ကား၊ သမ္ဘုတိ၊
သရုပ်ခြင်းသာတည်း။ သော၊ဤငါဥစ္စာဟူသောစကားသည်၊နှပရမတ္ထော
ပရမတ်မဟုတ်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏
ပေမ၊ချစ်ခြင်းကဟောသည်၊ဝိဂတံ၊လွတ်ကင်း၏။ သိနေဟော၊တစ်မက်လေး
မြတ်ခြင်းသည်၊ဝိဂတော၊ကင်း၏။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
မယ္ဟန္တိ ဝိ၊ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်း၊ ဂဟဏံ၊စွဲယူခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပန်၊စင်
စစ်သော်ကား၊ဥပါဒါယ၊ဥပါဒါဟည်တ်၏။ အဝသယော၊ဖြိုတွယ်ရာသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ပထဝိ၊
မြေကြီးသည်၊ ဘုမ္မဋ္ဌာနံ၊မြေနှိုက်တည်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏
ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥပသသယံ၊ဖြိုရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်
၏။ တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ပထဝိဋ္ဌာ၊မြေနှိုက်သောတည်ရာကုန်
၏။ မဟာပထဝီယာ၊မြေကြီး၏အား။ တေ၊ဤသတ္တဝါတို့ကား၊ မယ္ဟံ'ငါ၏
ဥစ္စာတို့တည်း၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊ နစဟောတိ၊ဖြစ်
ထည်းမဖြစ်ပေ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊တထာ
ဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့
၏ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥပသသယံ၊ဖြိုရာသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးမူ၊ ဧတေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊တထာဂတ
ဋ္ဌာ၊ဘုရားရှင်လျှင်တည်ရာဖြစ်ကုန်၏။ တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏အား
သော၊ဤဥစ္စာတို့သည်၊ မယ္ဟံ'ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ရှုတိ၊ဤသို့၊ ၊အပေက္ခာ၊
ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊နစဟောတိ၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဝါပန်၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟာတိ၊ကြီးစွာသော၊

မဟာမေဃော၊ သည်းထန်သောဖိစီးသည်၊အဘိဝဿနှော၊ ရွာသည်ရှိ
သော်၊တိဿရက္ခပသုမနုဿာနှ၊ မြက်သစ်ပင်သတ္တဝါလူတို့အား၊ဝန်ခြိုး
ပွါးခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊သန့်တိ၊အစဉ်ကို၊အနုပါလေတိ၊စောင့်ရှောက်
၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ဝဋ္ဋပရိဝိ
နောစ၊ဖိစီးကိုမှီ၍အသက်မွေးရကုန်၏၊မဟာမေဃသော၊ဖိစီးကြီးသည်၊
မယ့်၊ငါ၏သတ္တဝါပေတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊နှစ
ဟောတိ၊ဖြစ်ထည်းမဖြစ်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ဤအတူသာ
သျှင်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ ကုသလမဂ္ဂေ၊ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဒေနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊
အနုပါလေတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဧတေသတ္တာ၊ထို
သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗပရိဝိနောဟုရားရှင်ကိုမှီ၍အသက်မွေးရကုန်၏၊
ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဧတေ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ မယ့်၊ငါ၏
သတ္တဝါတို့ပေတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊ နှစဟော
တိ၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ တံ၊ ထိုသို့ငဲ့ညှာခြင်းမရှိခြင်းသည်၊ ကိသဟေတု၊
အသလ်ကြောင့်နည်း၊အတ္ထာနုဒိဋ္ဌတာ၊ငါဟုအယူရှိသောစွဲလမ်းခြင်း၏၊
ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂဝန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ဘုရား၊ သာဓုကောင်းပါပြီ၊ ပဠော၊ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ သုနိဒ္ဓေ၊ကောင်
ယုံကြားကင်း၏၊ ဗဟုဝိဓေ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကာရဏေ၊ကို
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏိတော၊ နက်နဲသောပြဿနာကို၊ ဥတ္တာနီကတော၊
ထင်ရှားပြုအပ်ပြီ၊ဂဏ္ဌိ၊အရေအတွက်ကို၊ဘိန္နော၊ဖျက်အပ်ပြီ၊ဂဟဏံ၊ယူအပ်
သည်ကိုသည်းကောင်း၊ အဂဟဏံ၊ မယူအပ်သည်ကို သည်းကောင်း
ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ အန္ဓကာရေ ၊ အရိက်ရှိက်၊ အာလောကော၊အလင်းကို
ကတော၊ပြုအပ်ပြီ၊ပရမ္ပရာဒါ၊သူတပါးတို့ရှင်ပ်စွဲခြင်းကို၊ဘဂ္ဂါ၊ချိုးဖဲ့အပ်ပြီ
ဒီနုပုဏ္ဏာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့အား၊ စက္ခု၊ပညာစက္ခု၊သည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊
ထင်ရှာဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ထျောက်ဆိုသတည်း၊ ၊သတ္တမီ၊ရုနစ်ရ
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဘိက္ခု
ဂဏ၊ရဟန်းအပေါင်းရှိက်၊ အနုပေက္ခဘာဝဟု၊ မငဲ့သည်၏ဆဖြစ်ရှိက်
ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိဘာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀၄–တံထားဂတသုတ်အဘေဒ္ဓပရိသပညာ၊

သင်္ကန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကော်အရှင်ဘုရား၊ တုမ္မေ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘဏ္ဍာထ၊ဆိုကုန်၏၊ ကိं ဘဏ္ဍာထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘေဒ္ဓပရိသော၊ မျက်သောပရိသတ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုနစ၊ တဘာန်လည်း၊ ဒေဝဒတ္တော နေ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကေ ပ ဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဠုဘိကွဲ့သတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ ဘိန္နာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍာထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘဏ္ဍာနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကော်အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အဘေဒ္ဓပရိသော၊ မျက်သောပရိသတ်ရှိအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဘဏ္ဍ၊ အရှင်ထုရား၊ ဒေဝဒတ္တော နေ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကေ ပ ဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဠုဘိကွဲ့သတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ ဘိန္နာနိ ခွဲအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိဿာ၊ မှားရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော နေ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကေ ပ ဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဠုဘိကွဲ့သတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ ဘိန္နာနိ၊ ခွဲကုန်ပြီး၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ခွဲကုန်သော်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘေဒ္ဓပရိသော၊ မျက်သောပရိသတ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိဿာ၊ မှားသော ရာ၏၊ အယံ ပိ ပဠော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ တ ဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏ ဂန္ဓိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဒုန္နိဝေ္ဌ ပေ ၊ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ၏၊ ဂဏ္ဍိတောပိ၊ အဖုအထစ်များသည်ထက်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတရော၊ အဖုအထစ်များ၏ ထွေ၊ ဤ အရာနှိုက်၊ အယံ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ အာ ဝ ဇော၊ ပိတ်ပင်၏၊ နိ ဝုတော၊ ဖုံးကွယ်၏၊ ဩ ဝုတော၊ ကွယ်ကာ၏ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့၏၊ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ခွဲ ရှက်၏ ထွေ၊ ဤ အရာနှိုက်၊ တ ဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏဗလံ၊ ဥာဏ်စွမ်းတော်ကို၊ ပရ ဝါ ဒေသု၊ သူတပါးအယူတို့နှိုက်၊ ဒ ဿော ဟိ၊ ပြတော်မူပါ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ။

မဟာရောစ၊ မင်းဖြတ်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘေဒ္ဓ ပရိ၊ သော၊ မျက်စိ၊ သော ပရိသတ်ရှိ၏၊ ဒေ ဝ ဒ တ္တော နေ ၊ ဒေ ဝ ဒ တ်သည်လည်း၊ ကေ ပ ဟာရံ၊ ပြိုင်နက်၊ ပဠုဘိကွဲ့သတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ ဘိန္နာနိ ခွဲကုန်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊

ဝတ္ထု၊ တိုသို့ကွဲပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဘေဒကသေ၊ခွဲတတ်သူ၏၊ ဗလေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘေဒကေ၊ခွဲပျက်မည့်သူသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိခဲ့သော်၊ အဘေဒ္ဓံနာမ၊ မကွဲပျက်သောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပေ၊ ဘေဒကေ၊ခွဲတတ်သူသည်၊ သတိ၊ရှိလေသော်၊မာတာ၊ အမိသည်လည်း၊ ပုတ္တေန၊သား၌၊ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက်၏၊ ပုတ္တောပိ၊သားသည်လည်း၊ မာတရာ၊ အမိ၌၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက်၏၊ ပိတာပိ၊ အဘသည်လည်း၊ ပုတ္တေန၊သား၌၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက်၏၊ ပုတ္တောပိ၊သားသည်လည်း၊ ပိတရာ၊အဘ၌၊ဘိဒ္ဓတိ၊ ကွဲပျက်၏၊ ဘာတာပိ၊ အစ်ကိုသည်လည်း၊ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၌၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ ကွဲပျက်၏၊ဘဂိနိပိ၊နှမသည်လည်း၊ဘာတရာ၊မောင်၌၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက်

၏၊သဟာယောပိ၊အဘော်သည်လည်း၊သဟာယေန၊ အဘော်၌၊ဘိဒ္ဓတိ၊ ကွဲပျက်၏၊နာဝါပိ၊လှေသော်မှလည်း၊ နာနာဒါရုသယံဘိတ္တာ၊အပျိုးပျိုးသော ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ဖွဲ့စပ်အစ်သျှက်၊ ဥဒိတဝေဂ သမ္ဘဟာရေန၊ လှိုင်းလုံးခတ်ခြင်း ကြောင့်၊ဘိဒ္ဓတိ။ ကွဲပျက်ရတုံ့သေး၏၊ မရုကန္တာသမ္ဘန္ဓမဟာသာ၊ဟူးကဲ့သို့ချို ပြိန်သောအသီးရှိသော၊ရေကန္တာပိ၊သစ်ပင်သည်လည်း၊ အနိလဗလဝေဂါဘိ ဟတော၊ထေ၏အစွမ်းဟု သည်ဝုတ်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက် ရတုံ့သေး၏၊ ဓာတိဝန္ဒံ၊ ဓာတ်နှင့်ပြည့်စုံ့သော၊ သုဝဏ္ဏာဒီ၊ ရွှေသည် ထည်း၊သောပေါ၊သံကြောင့်၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ ပျက်ရတုံ့သေး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘေဒ္ဓပရိသော၊ ပရိသတ်ကွဲပျက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သော၊ဤအလိုသည် ဝိညူနံ၊ပညာတို့၏၊နအဓိပ္ပါယော၊အလိုမဟုတ်ပေ၊သော၊ဤအလိုသည်၊ဗုဒ္ဓါ နံ၊ဘုရားရှင်တို့၏၊ နအဓိဗျတ္တိ၊နှလုံးသွင်း မဟုတ်ပေ၊ သော၊ဤအလိုသည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ပညာရှိတို့၏၊နဆန္ဒော၊ဆန္ဒမဟုတ်ပေ၊အဝိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဘေဒ္ဓပရိသောတိ၊ အဘေဒ္ဓပရိသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒေ၊ဤအနာဂတ်ကာ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣဒေ၊ဤအရာ နှင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကတေန၊ ပြုကျင့်တော်မူ အပ်သော၊အဒါနေနနဝါ၊အပေးအကမ်းမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊အဒ္ဓိယတ္တေ နနဝါ၊ ချစ်ဘွယ်ကိုမဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနတ္ထစရိယာ[illegible]ဝါ၊အ ကျိုးမဲ့ကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသမာနတ္တ [illegible]ကြ[illegible]ပြု၍ မကျင့်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ယတောကုတောစိ၊ဟု ရှိတရသောဘဝ

နှိုက်သည်းကောင်း၊ စရိယ၊ အကျင့်ကို၊စရိုက်ရှိသပါ၊ ကျင့်တော်မူစည်ပင်
လည်း၊တထာဂတသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာယနေ၊ပြုသော၊အနေနေနဝါ၊အ
ပေးအကမ်းမရှိသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အပိယဝစနေနဝါ၊ချစ်ဘွယ်ကိုမဆို
သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဆနဝုဏ္ဏစရိယာယဝါ၊အကျိုးမဲ့ ကျင့်သဖြင့် လည်း
ကောင်း၊အသမာနတ္ထတာယဝါ၊ကိုယ်တူပြု၍မကျင့်ခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း
ပရိသာ၊ပရိသတ်သည်၊ဘိန္နာ၊ကွဲပျက်ရေ၏၊ ဓာတု၊ဤသို့၊ နသုတ ပုဗ္ဗေ၊ငါ
မကြားဘူးပေ၊ကေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊အဘေဒ္ဓပရိသောတိ၊အဘေဒ္ဓပရိသဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်
၏၊တယာပိ၊ သင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဗောဓိသတ္တသား၊ဘုရားထောင်းဖြစ်
သော၊တထာဂတသား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာယနေ၊ ပြုအပ်သော၊ဓာတိနာ
နာမကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်
သည်၊ ဘိန္နာ၊ကွဲပျက်၏၊ ဓာတု၊ဤသို့၊နဝဂေါ်၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ဗုဒ္ဓဝစ
နေ၊ဘုရားရှင်စကားတော်နှိုက်၊ ကိုယ်၊ တရုတ်တရသည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊ဓာတု
ဤသို့၊တော်၊ဤအကြောင်းကဲ့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊သိသင့်ပါ၏၊ ဓာတု၊ဤသို့၊အာဟာ
ဝိနိုဒေါ်ဟု၏၊တသာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ဘိန္နာ
ကွဲပျက်၏၊ဓာတု၊ဤသို့ထည်းကောင်း၊တသာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိသာ
ပရိသတ်သည်၊ဘိဒ္ဓတိ၊ကွဲပျက်၏၊ ဓာတု၊ဤသို့ထည်းကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိပါ
ဘဂဝေါ်၊အရှင်ဘုရား၊ တော်၊ဤအကြောင်းသည်၊ ထောကေ၊ထောကနှိုက်
နောစဒိ ပတိ၊ကျမ်းစနှိုင်ခ် လည်းမတွေ့ဖြင်ပါ၊ နောပိသုယ္ယတိ၊ကြားလည်း
မကြားအပ်ပါပါ၊ ဘဂဝေါ်နာဂသေန၊ နာဂသိုက် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား
သာရ၊ ကောင်းထွာပါပေ၏၊ ဝေမေတံ၊ ဟုတ်မှန်ပေ၏၊ တထာ၊ထိုအရှင်
ပိန်တော်မူတိုင်း၊သမ္ဘိဇ္ဈာပိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ဓာတု၊ဤသို့၊ အာဟာ၊သျှောက်ဆို
၏၊ ၊အဋ္ဌပိ၊ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တထာဂတသား၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အဘေဒ္ဓပရိသား၊မကွဲသောပရိသတ်ရှိသော၊ ပညာ၊ပြုသနာမေ
ဓွန်းသည်၊နိုဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ဒုတိယော၊နှစ်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊အဘေဒ္ဓဝဂ္ဂေါ်၊အဘေဒ္ဓဝဂ်သည်၊ နိုဗ္ဗိတောပြီးပြီ၊ ၊ဒုတ
ယတ္ထိ ဝဂ္ဂေါ်၊ဤအဘေဒ္ဓဝဂ်ဌ၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ပညာ၊ပြုသနာတို့သည်
ဟောဏ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊

၃-မေတ္တာကပညာ၊ ၃-ပဏာမိတဝဂ်-
၁၀၅-သေဌမမေတ္တပညာ၊

ဘုန်းတော်ရှင်ကြီးနှင့်၊ နာဂသိန်း ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘုရဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုဘာသိတံ၊ အဘယင်္သိဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ ပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မောဟိ၊ တရားတော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိ ဧနေ၊ ထိုသတ္တဝါအစေါင်းနှင့်၊ ဒိဋ္ဌေစေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မြှောက်နှင့်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်နှင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘာနှင်လည်း၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဝိဟိ ဘာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော၊ ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုသိပြီးသော၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပုတ္တဇွန်၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ၊ ရဟန်းတော်ကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေဝါ၊ ရှင်သာမဏေကို လည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုးရ၏၊ ပစ္စုဋ္ဌေတိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ဘဉ္ဇနှာဝသေန၊ နှာဂသိန်း ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘုရဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မောဟိ၊ တရားတော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိ ဧနေ၊ ထိုသတ္တဝါအစေါင်းနှင့်၊ ဒိဋ္ဌေစေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မြှောက်နှင့်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်နှင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဝိဟိတာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို သိပြီးသော၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ၊ ရဟန်းတော်ကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေဝါ၊ ရှင်သာမဏေကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုးရ၏၊ ပစ္စုဋ္ဌေတိ။ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားဆိုသည်၊ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထိုစကားသည်၊ မိဿာ၊ မှားလေရာ၏။ ။သောတာပန္နော သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဝိဟိတာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော ဒိဋ္ဌိပဋ္ဌော။ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနော၊

သိက္ခာသုံးပါးကို သိကြီးသော၊ ဂိဟိ၊လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာ သည်၊ပုထုဇဉ်နှုတ်၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ဝါ၊ရဟန်းတော်ကိုထည်းကောင်း၊ သာမဏေရံ၊ဝါ၊ရှင်သာမဏေကို လည်းကောင်း၊ အဘိ၊ဝါ၊ဒေတိ၊ ရှိခိုး၊ရှေ့၌ ပစ္စုဋ္ဌေတိ၊ခရီးဦးကြို၊ဆိုရှေ့၌၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟော တော်မူအုံး၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောခဲ့သော်၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ဝါသေဋ္ဌဟုဏ္ဍား၊ ဓမ္မော ဟိ၊တရား၊တော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထ ဓနေ၊ထိုသတ္တဝါ၏ဥစ္စာ ဒိဋ္ဌေ စ ဓမ္မေ၊မျက်မှောက်ဘဝ၌ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထိသမ္ဘရာယေ၊တမလွန်နှင်ကို ထည်းကောင်း၊သေဋ္ဌော၊အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ယံ ဝစနံ၊အကြင် စကား၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်၊ ပိ၌ဟာ၊ဖွား၊ယွင်း၊သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ ပိ ပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဒ ဘောကောဠိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား သို့၊ အနု ပုဗ္ဗော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊အရှင် ဘုရား သည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြေပြီးစေအပ်၏၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက် ဆိုလေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တေ၊ဤစကား ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟော တော်မူအပ်သနည်း၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌဟုဏ္ဍား၊ မဟော၊ဟိ၊ တရား၊တော် သည်သာလျှင်၊တတ္ထ ဓနေ၊ထိုသတ္တဝါ၏ဥစ္စာ ဒိဋ္ဌေ စ ဓမ္မေ၊မျက် မှောက်နှင်ကို ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ သမ္ဘရာယေ၊ တမလွန်နှင်ကို ထည်း ကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဖွားတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟော တော်မူအပ်၏၊ သော၊တာဝပနွော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဗိဟိတာပါယော၊ အပါယ်ဘံခါး၊ဗိတ်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုသိပြီး သော၊ဂိဟိ၊လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ဒါယကာ သည်၊ ပုထုဇဉ်နှုတ်၊ပုထုဇဉ် ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ဝါ၊ရဟန်းကိုထည်းကောင်း၊သာမဏေရံ၊ဝါ၊သာမဏေကို ထည်းကောင်း၊အဘိ၊ဝါ၊ဒေတိ၊ရှိခိုး၊ရှေ့၌ပစ္စုဋ္ဌေတိ၊ခရီးဦးကြို၊ဆိုရှေ့၌၊ဖွားတိ ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

တတ္ထ ပန၊ထိုအရာ၌ကား၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ ကာ ရဏံ၊ထိုအကြောင်းသည်၊ကတမံ၊အဘယ်နည်း၊ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊ယော ဟိ၊အကြင်အကျင့်အသွင်တို့ဖြင့်၊သမဏော၊ရဟန်းသာမဏေသည်။ အတိ ဝါဒနုပစ္ဆုဇ္ဇာနုသမ္ဘာနုပူဇနော၊ဟော၊ရှိခိုး၊ခြင်း၊ခရီးဦး ကြို၊ဆိုလေးမြတ်ခြင်း ခြင်းပူဇော်ခြင်း၊ဌာ၊ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမဏသ။ ရဟန်း၏။ သမ

ထေကာရဏာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဆုမေဓာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝိသဒိုဟေပန်ဒုစ်ဆယ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဒွေစလိုဂ်ါနိုး၊ အသွင်အမျှဒုစ်ယို့တို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောဒို့ဖြစ်ကုန်၏၊ သမထသ၊ ရဟန်း၏၊ သမထကာရဏာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝိသဒိ၊ ဒုစ်ဆယ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား၊ တို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘာယသည်တို့နည်း။ ဒွေ၊ ဒုစ်ပါ၊ ကုန်သော၊ လိုဂ်ါနိုစ်၊ အသွင်တို့သည်လည်း၊ ကတမော၊ အဘာယသည်တို့နည်း၊ သေဒ္ဓေ၊ ဖြတ်သော၊ ဓမ္မာ၊ ရာဂေ၊ တရား၌ကပ်မော၊ တရား၌ကပ်မြဲ ထည်းကောင်း၊ အဒ္ဓေ၊ ဖြတ်သော၊ နိယမော၊ ဥပသပ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓေ၊ ဖြတ်သော၊ အာစာရော၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓေ၊ ဖြတ်သော၊ ဝိ ဘာရော၊ ကောင်းမွန်စွာဝတ်ရုံ နေထိုင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံယမော၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သံဝရော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းထည်းကောင်း၊ သောရစ္စ ကောင်းသောအကျင့်နှိုက်မွေ့လျော်ခြင်းထည်းကောင်း။ ကေဠာစရိယာ၊ တယောက် ထည်းတည်း ကျင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ကေဠာဘိရတိ၊ တယောက် ထည်းတည်း မွေ့လျော်ခြင်း လည်းကောင်း။ ပဓိသဏ္ဌာနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘိရိသြတ္တပ္ပ၊ မကောင်းမှုမှကင်ကြောက်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ ကောင်းမှုနှိုက်အား၊ ထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အပ္ပမာဒေ၊ ကုသိုလ်နှိုက်မဝေ့မလျော့ခြင်းထည်းကောင်း၊ သုဏ္ဏာဝ၊ ဒါနံ၊ သုဂတ်အညစ်အကြေးမဖြူစင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသော၊ ဘုရားဟောပါမိုဒ်တော်ကို သင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆာ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သိလာဒိအဘိရတိ၊ သိလထစသည် နှိုက်မွေ့ထျော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒိုရာသယတာ၊ တပ်မက်မောခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒေ၊ ဝိပူဂိဘာ၊ သိက္ခာပုဒ်နှိုက်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ကာသာ၊ ဝ၊ ဓာ၊ ဓာတ်၊ ဖန်ရည်ဆိုးသကိန်းကိုဂတ်ရုံခြင်းရင်း၊ ဘဏ္ဍု ဘာ၊ ဝေါ၊ ဦးခေါင်း ပြည်းသည့် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ ဆုမေ၊ ခေါ်ဝိသတ်၊ ဤဒုစ်ဆယ်ကုန်သော တရား၊ တို့ကား၊ သမထ၊ ရဟန်း၏၊ သမထကာရဏာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား၊ တို့သည်၊ ဟောဒို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဆုမေ၊ ဤဒုစ်ပါ၊ တို့သည်ကား၊ လိုဂ်ါနိုး၊ အသွင်၊ တို့သည်၊ ဟောဒို့ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘေတဂေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တို့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရား၊ တို့၏၊ အနုနတ္တာ ပရိ

ပုဏ္ဏားတို့၊ မယုတ်မလေ့ကျင့်ပြည့်စုံသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဗန္ဓတို့သာမန္နာဝ
တတို့၊အလုန်ပြည့်စုံလုံလုံသောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊အသေကျွတ်မှီ ကြီး
ပွါးသောသိက္ခာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ အရဟန္တာဘုရား။ ရဟန္တာတို့၏ဖြစ်ရာ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဩဝါဒကျမတိ၊သက်ရောက်နိုင်သော်၊ သေဒ္ဓ ဖြတ်သော
ဘုရားရှင်၏အရဟတ္တဖိုလ်တရားအထူးသို့၊ ဩဝါဒကျမတိ၊သက်ရောက်နိုင်သော
၏အရဟတ္တာသန္နာဝတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်အနီးသို့ရောက်သောအကျင့်ဂုဏ
၏ဖြစ်တို့၊ ဤသို့၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသ
ကာသည်၊ပုထုဇဉ်နှင့်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အဘိဝါဒေတုံ၊ဂိုဏိုး
ခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ခရီးဦးကြိုးဆိုခြင်းငှါ၊အရဟတ်၊ထိုက်၏။ ။

သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ဂိုဟန်းသည်၊ ဗိကာသဝေဟိ၊ရဟန္တာတို့နှင့်၊သာမ
ညတို့၊တူသော ဇာတ်အသွင်အကျင့်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ပေ၏။ မေ
ဝါ အား၊သောသမယော၊ထိုဇာတ်တူအဖြစ်ကိုရှိခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိချေ။
ဤသို့၊ မနုသိကတွေ၊နှလုံးသွင်း၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်
သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇဉ်နှင့်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ ခရီးဦးကြိုးဆိုခြင်းငှါ၊
အရဟတ်၊ထိုက်၏။ ။

သော ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ အလွဟရိသံ၊ ဖြတ်သောပရိသတ်သို့၊ဥပ
ဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ တံဌာနံ၊ထိုဖြတ် ထွတ်သောပရိ
သတ်သို့၊ နဥပဂတော၊မကပ်ရောက်မသက်ဝင်ပေ။ ဤသို့၊မနုသိက
တွေ၊နှလုံးသွင်း၍၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါ
သကာသည်၊ပုထုဇဉ်နှင့်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အဘိဝါဒေတုံ
ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ ခရီးဦးကြိုးဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတ်၊ထိုက်၏။ ။
သော၊ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ အာဏာပါတိမောက်
ရွတ်သည်ကို၊သောတုံ နာယူခြင်းငှါ၊ ထဘတ်ရေ၏။ ဤသို့၊မနုသိ
ကတွေ၊ နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊
ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇဉ်နှင့်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု ရဟန်းကို၊အဘိဝါ
ဒေတုံ ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ပစ္စုဋ္ဌာတုံ ခရီးဦးကြိုးဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတ်၊ထိုက်၏။
သော၊ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ အညေ၊တပါးသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ရှင်ပြု
နိုင်၏၊ဥပသမ္ပါဒေတိ၊ရဟန်းပြုနိုင်၏၊ ဓိနုသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်ကို၊ဝဿေတိ၊တိုးပွါးစေနိုင်၏၊ ဤသို့၊သောတာပန္နော၊သောတာ
ပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇဉ်နှင့်ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊

ဘိက္ခု၊ရေဟန်းကို၊အဘိဝါဒေတုံ၊ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊အရေဟတိ၊ထိုက်၏။ ၊သော၊ထိုရေဟန်းသည်၊အပ္ပမာဏသု၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သောသိက္ခာမဇ္ဈေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊သမ္ဘာဝနာ၊ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်ထေ,ရှိ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊တေသု၊ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊နုဝတ္ထာမိ၊မကျင့်နိုင်၊အုတိ၊ဤသို့,သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရေဟန်းကို၊အဘိဝါဒေတုံ၊ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊အရေဟတိ၊ထိုက်၏။ ၊သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရေဟန်းသည်၊ သမဏာလိုက်၊ ရေဟန်း၏အသွင်သို့၊ ဥပဂတော၊ကပ်ရောက်သော်၊ဗုဒ္ဓါဒိပ္ပါယော၊ဘုရား၏ဇလိုတော်ရှိက်၊ ဒ္ဒိတော၊ တည်ရှိနေပေ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ တေနလိင်္ဂေန၊ထိုအသွင်မှ၊ ရှုရ၊ဝေးလွှဲစွာ၊ အပဂတော၊ ဘဲကြည်ကင်းလွတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ မနသိကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရေဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၏၊ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရေဟတိ၊ထိုက်၏။ ၊သော၊ထိုပုထုဇဉ်ရေဟန်းသည်၊ ဟဂ္ဂကန္ဓသော၊ ပွါးများရှည်ထွားသောလက်ကတီးပွေးရှိလျက်၊ အနုဗ္ဗိတအမဇ္ဈိတော၊ မျက်စိ ဆေးမခြယ်ကိုယ်ဝယ်တန်ဆာမဆင်ဘဲ၊ အနုလိတ္တာသိသဂန္ဓော၊ အစဉ်ထာဝရလိမ်းကျံ၍အပ်သောသိသဏ္ဍ,သာပွေးရှိပေ၏။အဟံ ပန၊ငါမူကား၊မဏ္ဍနဝိဘူသနာ ဘိရတော၊တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်း၌ပွေ့,ထေ,၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနသိကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရေဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရေဟတိ၊ ထိုက်၏။ ၊အပိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ မဟာဝေါ၊ မင်းမြတ်၊ဗိသတိ၊နှစ်ဆယ်ကုန်သော၊သမဏာကရဏာ၊ ရေဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ယေ တေ၊ဓမ္မာ၊ အကြောင်းတရား၊တို့သည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဒ္ဒေ,နှစ်ပါးကုန်သော၊ လိင်္ဂါနိ၊အသွင်တို့သည်ထည်း၊ကောင်း၊ သန္တိ,ရှိကုန်၏။သဗ္ဗေဝိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ဓမ္မာ၊ ဤတရား၊တို့သည်၊ ဘိက္ခုသ၊ ရေဟန်း၏အား၊ သံ ဝိဇ္ဇန္တိ,ရှိကုန်၏။သောယေ၊ထိုပုထုဇဉ်ရေဟန်းသည်ပင်လျှင်၊တေ၊ဓမ္မေ၊ထိုတရား၊တို့ကို၊ဝါ,ရေတိ၊ ကျင့်ဆောင်၏။အညေပိ၊ သူတပါး၊ တို့ကိုလည်း။ တဏ္ဍာ၊ထိုကျင့်စဉ်တို့နှင့်၊ သိက္ခာပေတိ၊ကျင့်စေ၏။မေ၊ငါ၏အား။သောအာ ဂမော၊ထိုရေဟန်း၏ကောင်းသောကျင့်ဝတ်အလေ့,သည် လည်းကောင်း။

သိက္ခာပနဉ္စ၊ကျင့်စေခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိပေ။ဤတို့၊ဤသို့၊မနုသိကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ပုထုဇဉ်နှင့်၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာဘိဝါဒေတု၊ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတု၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ထိုက်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ရာဇဂုမာရော၊မင်းသားသည်၊ပုဏ္ဏာဟိတသ၊ ပုဏ္ဏာဟိတ်၏၊သန္တိကေ၊ အထံ၌ကပ်၊ပိဏ္ဍ၊အတတ်ကို၊အဓိယတိ၊သင်ယူ၏၊ ခတ္တိယမ္ဘိ၊မင်းကျင့်ဝတ်ကို၊သိက္ခတိ၊သင်၏၊သော၊ထိုမင်းသားသည်၊အပရေနု၊တပါး၊သော၊သမယေန၊အခါ၌၊အသိသိဏ္ဍာ၊ဆတိသိက်မြှောင်ပြီး၊သော်၊ အာစရိယ်၊ဆရာပုရောဟိတ်ကို၊အယ်၊ ဤသူကား၊မေ၊ငါ၏အား၊သိက္ခာပကော၊သင်ကြားပေသောသူတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အသိဝါဒေတိ၊ရှိခိုး၏၊ပစ္စုဋ္ဌေတိ၊ခရီးဦးကြိုဆို၏၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊သိက္ခါပကော၊သင်ကြားပေသည်၊ဝံသဝရော၊အနွယ်ကိုဆောင်ပေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မနုသိကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ပုထုဇဉ်နှင့်၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အာဘိဝါဒေတု၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ပစ္စုဋ္ဌာတု၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊အရဟတိ၊ထိုက်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဣမိနာပိပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ဘိက္ခုဘူမိယာ။ရဟန်းအဖြစ်၏၊ ဇေတံမဟန္တံ၊ဤမြတ်သည့်အဖြစ်ကို၊ဇေတ်အသမ၀ိပုထဘာ၀ံ၊ ဤအတူမရှိပြန့်ပြောသည့်အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိလေသးလား၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်ဖြစ်သော။ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊အရဟတ်၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ယဒိသစ္ဆိကဆောတိ။အကယ်၍မျက်မှောက်ပြုနိုင်၊ တဿ၊ထိုလူရဟန္တာ၏၊ဒေဝ၊နှစ်ပါးသားဖြစ်ကုန်သော၊ဂတိယော၊အထားတို့သည်၊ဘ၀ဆို၊ဖြစ်ကုန်၏၊အနုညာ၊ ဤမှတပါးအလားမရှိပြီ၊ တတ္ထ်ယေ၀ဒိ၀သေ၊ထိုရဟန္တာဖြစ်သောနေ့ဆိုက်ပင်သျှင်၊ပရိနိဗ္ဗာယေယျု၀ါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သော်လည်း၀ံ၊ရာ၏၊ဘိက္ခုဘာ၀ံ၀ါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့လည်း၊ ဥပဂစ္ဆေယျု။ ကင်ရောက်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဟိ၊အကြောင်းကား၊ ယဒိဒ်ယာ ဇေသောဘိက္ခုဘူမိ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာပဇ္ဇတ္တာ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အစလာ၊မတုန်လှုပ်ပေ။ မဟာတိ၊ လွန်မြတ်၏၊ အစ္ဆရိယာ၊အလွန်ဖြင့်တက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ။မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အား အရှင်ဘုရား။ပဠေ။ ပြဿနာမေးခွန်း သည်။ ဥာဏဂတော၊ သိနိုင်ခြင်းသို

ရောက်ထက်ပြီ။ပဌော၊ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ဗဟုဝဝတာ၊အားကြီးလွန်စွာ၊အတိ ဗုဒ္ဓိနှာ၊ အလွန်ပညာရှိသော၊တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သုနိဒ္ဒေမ္ဗတော၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ဘဝါဒိသေနှ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်တူသော၊ဗုဒ္ဓိမတာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ဣမံပဏှံ၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းကို၊ အညော၊တပါးသောသူသည်။ ဝေ၊ဤသို့၊ဝိနိ၀ဋ္ဌေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊နှသက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်ပေရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏။ ၊ပဌမာ၊ရှေးဦးစွာ သော၊သေဌမမ္မပဏှာ၊သေဌမမ္မပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဒ္ဒါဘာ၊ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀၆-တထာဂတသုသဇ္ဇသဏ္ဌာနံဟိတာဟရဏပဏှာ၊

ဘန္တေနှာဂသေန၊နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊ကိုဘဏထ၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ၀ါတို့၏၊ အဟိတံ၊အကျိုးမဲ့တို့၊အပနေတွာ၊ပယ်၍၊ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွါးကို၊ဥပဒဟတိ၊ရှက်ဆောင်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ပုနစ၊ ဘဘန်လည်း၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊ကိုဘဏထ၊အဘယ်သို့ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊အ ဋ္ဌိကဿ။ပမေ၊ ဖီးပုံကြီး ဥပမာရှိသော၊ဓမ္မပရိယာယော၊တရားဒေသနာတော် ကို၊ဘဥ္ဇမာနော၊ဟောတော်မူသတ်သော်၊ သဒ္ဓိမဏ္ဍာနံ၊ခြေ၀ဲကျိုက်မျှထောက် ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ဗဟတော၊ခံ၀ယ်ငင်ခြင်းငှါ၊ဥဏ္ဍာထောဟိတံ၊ သွေး ပူသည်းဥဋ္ဌတ်၊အနံတွက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊ အဋ္ဌိကဿ။ပမ၊ဖီးပုံကြီး ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယော။တရား ဒေသနာတော်ကို၊ဒေသေန္တေန၊ဟောတော်မူသော၊ တထာဂတေန၊ ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊သဒ္ဓိမဏ္ဍာနံ၊ ခြောက်ကျိုက်မျှထောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွါးကို၊အပနေတွာ၊ပယ်၍၊အဟိတံ၊ အကျိုး မဲ့ကို၊ဥပဒဟိတ၊ဆောင်အပ်ထေ၏တကား။ ဘန္တေနှာဂသေန၊ နှာဂသိန် ကိုယ်းတော်အရှင်ဘုရား၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာ နံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ၀ါတို့၏၊အဟိတံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွါးကို၊ယဒိဥပဒဟတိ၊အကယ်၍ဆောင်ခဲ့၊ တေနဟိ၊ထို သို့ဆောင်ခဲ့သော်၊အဋ္ဌိကဿ။ပမေ၊ဖီးပုံကြီးဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယော၊

တရားဒေသနာတော်ကို၊ဘည့်မာနေ၊ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဠာယတနာ
နှင့်၊ခြောက်ကျိပ်မျှသော်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနှင့်၊ ရဟန်းတို့၏၊ ရခေတာ၊
ခံတွင်းမှ၊ဥဿုဟောဟိတ်၊သွေးပူသည်၊ဥဋ္ဌတ်၊ အနှိုတ်ကွက်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊
ယခ်ဝစနှင့်၊အကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တ်၊ထိုစကားသည်၊ မိန္ဓာ၊မှား
ယွင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်မျာ၏၊ ၊ယဒိ၊အကယ်၍၊အဋ္ဌကွန္ဒုပမေ၊ မီးပုံ
ကြီးဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယေ၊တရား ဒေသနာတော်ကို၊ ဘည့်မာနေ၊
ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဠာယတနာနှင့်၊ခြောက်ကျိပ်မျှသော်ကုန်သော၊
ဘိက္ခုနှင့်၊ရဟန်းတို့၏၊ဥဿုဟောဟိတ်၊ သွေးပူသည်၊ရခေတာ၊ ခံတွင်းမှ၊
ဥဋ္ဌာ၊အနှိုတ်ကြားအုံ၊တေနဟိ၊ထိုသို့ အနှိုတ်ခဲ့သော်၊တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဠာယတနာနှင့်၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊အဟိတ်၊
အကျိုးမဲ့ကို၊အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဟိတ်၊ အကျိုးစီးပွါးကို၊ ဥပဒဟာ
ဆောင်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ယခ်ဝစနှင့်၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တ်ဝစ
နှင့်၊ထိုစကားသည်၊ မိန္ဓာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယ်ဝိ
ပညော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ အစွန်းနှစ်
ဘက်ထွက်၏၊တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုဗုဒ္ဓတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊
ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြေပ်းစေ
အပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ရှေ့ကဆိုခဲ့လေ၏၊ ၊

ဟုဘာရာ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဠာယတနာ
နှင့်၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊အဟိတ်၊အကျိုးမဲ့ကို၊အပနေတွာ၊ပယ်၍၊
ဟိတ်၊အကျိုးစီးပွါးကို၊ ဥပဒဟာတ်၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌကွန္ဒုပမေ၊
မီးပုံကြီး ဥပမာရှိသော၊ဓမ္မပရိယာယေ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘည့်မာ
နေ၊ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဠာယတနာနှင့်၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်ကုန်
သော၊ဘိက္ခုနှင့်၊ရဟန်းတို့၏၊ရခေတာ၊ခံတွင်းမှ၊ ဥဿုဟောဟိတ်၊ သွေးပူ
သည်၊ဥဋ္ဌတ်၊အနှိုတ်ကွက်၏၊ပန ထိုသို့ဖြစ်သော်ထည်း၊ တဠ္ဠ၊ထိုသွေးပူအနှိုရ
ခြင်းကား၊တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော
တရားဟောခြင်းကြောင့်၊နု၊မဟုတ်ပေ၊ တေသံယေဝ၊ ထိုရဟန်းခြောက်
ကျိပ်တို့၏သာလျှင်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကတေန၊ပြုသောကံကြောင့်၊ရခေတာ
ခံတွင်းမှ၊ဥဿုဟောဟိတ်၊သွေးပူသည်၊ ဥဋ္ဌတ်၊အနှိုတ်ကွက်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့။
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဋ္ဌကွန္ဒုပမ၊မီးပုံကြီးဥပမာရှိသော၊ဓမ္မပရိယာယ်၊

တရားဒေသနာတော်ကို၊ယခုနှာသေယျ၊ အကယ်၍မဟောခြားဆဲ၊တော
သံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ ရခတော၊ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍသောဟိတံ၊ သွေးပူသည်၊
အပိုနှဉ္ဇဝန္ဓေယျ၊အနှိုက်ရမည်လော၊ဖြတ်ဤသို့၊အာဟ၊မေးလျှောက်သော
၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နှဟိ၊မအနှိုက်ပေရာ၊ ဝိန္ဓေ၊ဖောက်သောအားဖြင့်
ပဓိပန္နာနံ၊ကျင့်ကုန်သော၊တော်သံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ဓမ္မပရိယာယ်၊တရားဒေသနာတော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရကုန်၍၊
ပရိဇ္ဇာဟော၊ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်နှင့်၊ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လတ်
၏၊တေနဟိ၊ပရိဇ္ဇာဟေန၊ ထိုကိုယ်ပူလောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တော်သံ၊ထို
ရဟန်းတို့၏၊ ၊ရခတော၊ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍသောဟိတံ၊သွေးပူသည်၊ဥဂ္ဂ
တံ၊အနှိုက်လေ၏၊ဖြတ်ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘန္တေနာဂ
သေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊တထာ
ဂတသေဝ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ကတေန၊ပြုခြင်းကြောင့်၊ တော်သံ
ထိုရဟန်းတို့၏၊ရခတော၊ခံတွင်းမှ ဥဏ္ဍသောဟိတံ၊သွေးပူသည်၊ဥဂ္ဂတံ
အနှိုက်၏တကား၊ တတ္ထ၊ထိုသွေးပူအနှိုက်ရာ၌၊ တထာဂတောယေဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊တော်သံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ နာသနာဟ၊ပျက်စီး
ခြင်းငှါ၊အဓိကာရော၊ လွန်ကျူး၊ပြုကျင့်ပေ၏တကား၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာ
ဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ အဟိ
ဖြေသည်၊ဝမ္ဗိက်၊တောင်ပို့တွင်းသို့၊ပဝိသေယျ။ဝင်ရာ၏၊ အထ၊ထိုနောင်
မှ၊ပံသုကာမော၊မြေမှုံ့ကိုအလိုရှိသော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ ဝမ္ဗိက်၊တောင်ပို့ကို၊ ဝိဒ္ဓိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊
ပံသုံ၊မြေမှုံ့ကို၊ဟရေယျ၊ဆောင်ရာ၏၊တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏၊ ပံသုဟာ
ရတေန၊မြေမှုံ့ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ဝမ္ဗိကဿ၊ တောင်ပို့၏၊ သုသိရံ၊
အားပါက်သည်၊ဝိဒဟေယျ၊ ဖိတ်ရာ၏၊ အထ၊ထိုနောက်မှ၊ တဿေဝ၊ထို
တောင်ပို့နှိုက်ပင်သျှင်း၊သော၊ထိုဖြေသည်၊ အဿသေယ်၊ ရှုရှိုက်ရန်လေ
ကို၊အလဘာမာနော။ မရသည်ဖြစ်၍၊ မရေယျ၊သောရာ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊ သော အဟိ၊ ထိုဖြေသည်၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။
ကတေန၊ပြုသောကြောင့်၊မရတံ၊သေခြင်းသို့၊ပတ္တော၊နု၊ ရောက်သည်မ
ဟုတ်လော၊ဖြတ်ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။သော
အဟိ၊ထိုဖြေသည်၊တဿပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ပကတေန၊ ပြုသော
ကြောင့်၊မရတံ၊သေခြင်းသို့၊ အာမပတ္တော၊ သြော်ရောက်၏။ ဖြတ်ဤသို့
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်

ဘုရား။ ဧဝမေတံခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာ ဂတောယေဝ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ အဓိကာရော၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်၏၊ ကောသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ နာသနာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ အဓိကာရော၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနော၊ ဟောတော်မူထတ်သော်အနုနယပ္ပဋိစ္စ၊ ချစ်ခင်ခြင်းရေ၊ ထားခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အနုနယပ္ပဋိစ္စ၊ ချစ်ခင်ခြင်းရေ၊ ထားခြင်းကို၊ ဝိပ္ပရုဇ္ဇော၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားပွဲ၌ကား၊ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိနိဗ္ဗာ၊ မှားသောအားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသသာ၊ ယောက်ျားဘည်း၊ အမ္ပ ၀ါ၊ သရက်ပင်ကို ထည်းကောင်း၊ ဓမ္ပ ၀ါ၊ သပြေပင်ကို လည်းကောင်း၊ မဓုက ၀ါ၊ သစ်မည် စည်ပင်ကို လည်းကောင်း၊ စာဃမာနသ၊ ထွက်စဉ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌၊ ယာနိဟသာနိ၊ အကြင်အသီးတို့သည်၊ သာရာနိ၊ သန့်မာကုန်၍၊ ဒဠ္ဘဗန္ဓနာနိ၊ မြဲမြဲနှံသော အညှာရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ ဘဇ္ဇေ ၀ ၊ ထိုသစ်ပင် နှင်ကပင်လျှင်၊ ဆဗ္ဗ၊ တာနိ၊ မကျွံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိမ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်နှင်ကဲ့၊ ယာနိ ဟသာနိ၊ အကြင်အသီးတို့သည်၊ ပူတိ ဝဏ္ဏမူလာနိ၊ ဖုတ်သောအညှာရှိကုန်သည်၊ ဒုဗ္ဗလ ဗဗ္ဗနာနိ၊ အားသေးစွာ ဖွဲ့ဆက်ကုန်၏။ တာနိ ဟသာနိ၊ ထိုဆသီးတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေ ဝ ခေါ၊ ဤအတူသာ လျှင်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္ပံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော် မူလတ်သော်၊ အနုနယပ္ပဋိစ္စ၊ ချစ်ခြင်း ရေ ်ထားခြင်းကို။ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ အနုနယပ္ပဋိစ္စ၊ ချစ်ခြင်းရေ ်ထားခြင်းကို ဝိပ္ပမုတ္တော ၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္ပံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧ ဝံ။ ဤသို့။ ဓ ဓမ္ပေ။ တ ရားတော် ကို၊ ဒေသိယမာ ၊ နေ၊ ဟောတော်မူထတ်သော်။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ တတ္ထ။ ထိုတရားပွဲ၌ကား၊ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ။ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။ ယေ ပန ။ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဝိနိဗ္ဗာ၊ မှားသောအား

ဖြင့်၊ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ပတ္တိ၊ လျှောကျကုန်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ကသကော၊ ထယ်ထွန်ယောက်ျား၊သည်၊ ဥည့်၊စပါးကို၊ ရှောပေတုကာ မော၊ဗိုက်ပို့ လိုရှိ၊ခေတ္တ၊ထယ်ကို၊ ကသတိ၊ထွန်၏၊တသား၊ထိုထယ်ထွန် ယောက်ျား၊သည်၊ ကသန္တာ၊ထွန်ယက်စဉ်၊အနေကသတသဟဿာနိ၊ အသိန်းမကကုန်သော၊တိကာနိ၊မြက်တို့သည်၊မရှိ၊သေကုန်၏၊မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ပရိပဏ္ဍမာနုသေ၊ရှင့်သန်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သဏ္ဌေ၊သဏ္ဌဝါတို့ ကို၊ဗောဓေန္တော၊သိစေလို၍၊ အနုနယပဋိစဝ်၊ ချစ်ခြင်း၊ရေ:ထား၊ခြင်းကို၊ ဝိပုလရတ္တော၊ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ:ဤသို့၊ဓမ္မ၊တရားကို၊ဒေသိယမာနေ၊ဟောတော်မူလတ်သော်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ထိုတရားပွဲ၌ကား၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန်၊ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ ယေ၊အ ကြင်သူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊မှားသောအား၊ဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ထို သူတို့သည်၊ တိကာနိ၊ဝိယ၊မြက်တို့ကဲ့သို့၊ မရှိ၊သေကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊မနုဿာ၊လူ တို့သည်၊ရသဟေတု၊ အရသာဟူသော၊ဆကြောင်း၊ကြောင့်၊ယင်ကန့်၊စက် ဖြင့်၊ဥက္ခ၊ကြီးကို၊ ဝိဇ္ဇယန္တိ၊ကြိတ်ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုသူတို့သည်၊ဥက္ခ၊ ကြီးကို၊ဝိဇ္ဇယမာနာနံ၊ကြိတ်ကုန်သော၊ယော၊အကြင်ကြိတ်သည်၊ တတ္ထ၊ထို စက်၌ကား၊ ယန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ ယန္တမုခဝတာ၊ယန္တရား၊စက်သို့ ရောက် ကုန်သော၊ယောကိမယော၊အကြင်ဝိုး၊တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိုဝိုး တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇယန္တိ၊ကြိတ်မိကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအ တူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပရိပဏ္ဍမာနုသေ၊ရှင့် သောစိတ်ရှိကုန်သော၊သဏ္ဌေ၊သဏ္ဌဝါတို့ကို၊ဗောဓေန္တော၊သိစေတော်မူ လို၍၊ဓမ္မယန္တ:တရား၊စက်ကြီး၊ကို၊ အတိဝိဇ္ဇယတိ၊ကြိတ်တော်မူ၏၊ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊တတ္ထ၊ ထိုတရား၊စက်ကြီး၌၊ ဝိဇ္ဇာ၊ မှား၊သောအား၊ဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ကိဝိဝိယ၊ပိုး၊တို့ကဲ့သို့၊ မရှိ၊ သေကုန်၏၊နေ့တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဝိန်တော်မူ၏၊ ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အာရှင်သုရား၊ တေဘိက္ခူ။ ထို ရဟန်း၊တို့သည်၊ တာဟဝမ္မဒေသနာယ၊ ထိုဓာတုရားဒေသနာတော်ကြောင့်၊ ပတိတာနေ၊ ကျွေကြကုန်သကဲ့သို့၊နေ့တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးပါဦး၏ တစ္ဆကော၊ သစ်ရွှေသမားသည်၊ ရက္ခ၊သစ်ကို၊ တစ္ဆကြော်၊ရွှေသော်၊ ဥရုကာ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်သည်ကို၊ကရောတိနုခေါ်၊ပြုသည်မဟုတ်သော၊ဖ္ဂုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိနိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ နုတိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝန္ဒနိယံ၊ပယ်သင့်သည်ကို၊ အပနေတွာ၊ပယ်၍၊တစ္ဆတိ၊ရွှေ၏၊ဝေ၊ ဤသို့သျှင်၊တစ္ဆကော၊သစ်ရွှေသမားသည်၊ဖ္ဂုဒ်ရက္ခ၊ဤသစ်ပင်ကို၊ဥရုကာ်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ပရိသုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်သည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဖ္ဂုတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ်၊ ဤအတူ သာသျှင်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ရက္ခ၊ကို၊စောင့်ရှောက်ထိုက်၊ဗောဓနေယျသတ္တဝါ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိဖြင့် မည်သည့်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေတုံ၊သိစေခြင်းငှါ၊နုသတ္တောတိ၊မစွမ်းပေရ၊ ပန်၊စင်စစ်သော်ကား၊ မိန္ဓာ၊မှားသော အားဖြင့်၊ ပဋိပန္နော၊ကျင့်ကုန်သော၊ သတ္တော၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အပနေတွာ၊ပယ်၍၊ဗောဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ဒေ သေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဧကံ၊ဤသို့၊ဧကောဗောဓနေယျသတ္တော၊ဤသစ္စာလေး ပါးသိမည့်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေတိ၊သိစေ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ပန်၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသော အမှုကြောင့်၊ တေ၊ထို ရဟန်းတို့သည်၊ မိန္ဓာ၊မှားသောအားဖြင့်၊ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဒ ဏိ၊ဌက်ယောပင်သည်သည်းကောင်း။ ဝေဠု၊ဝါးပင်သည် သည်းကောင်း၊ အသဿတရီ၊ အသပတိုရ်ဖြင်းမ သည်သည်းကောင်း။ အတ္တဇေန၊မိမိမှဖြစ် သောအသီးသားကြောင့်၊ ဟညတိ၊ယထာ၊သေရကေသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ်၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်၊မိန္ဓာ၊မှားသောအားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုရဟန်းတို့ သည်၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသောကံကြောင့်၊ဟညန္တိ၊ သေရကုန်၏၊ပတ န္တိ၊လျှောကျကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊စောရ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အတ္တကတေန၊မိမိပြုသောကံကြောင့်၊ စက္ခုပ္ပဒုန်း၊မျက်ထိုး ထုတ်ခြင်းသို့၊သူလာရောပန်း၊တံကျင်ကျိုခြင်းသို့၊သိသင့်ရာ၌ခုန်၊ဦးခေါင်းဖြတ် ခြင်းသို့၊ပါပုဏ္ဏန်တို့၊ရောက်ကုန်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ်၊ ဤအတူသာသျှင်။ ယေတေ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ မိန္ဓာ၊မှားသောအား ဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ။ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တကတေန၊မိမိပြု သောကံကြောင့်။ ဟညန္တိ၊ သေရကုန်၏၊ ဓိနသာသနာ၊ ဖြတ်စွာတရား

သာသနာတော်မှ၊ပတန္တိ။လျှောကျူကုန်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သမ္ဘိမတ္တာ
နုံ၊ခြောက်ကျိပ်မျှကုန်သော၊ယောသံဘိဂ္ဂါနုံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏၊မုခတော
ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍဝေါဟိတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဋ္ဌတံ၊ အနှိုက်၏၊ တောသံ၊
ထိုရဟန်းတို့အား၊ တံ၊ ထိုသို့သွေးပူဆင်ခြင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဆုံးရှုံးသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော ကြောင့်၊နေ့ဥဋ္ဌတံ၊ အနှိုက်သည်
မဟုတ်၊ ပရေသံ၊တပါးသူတို့သည်၊ ကတေန၊ပြုသောကြောင့်၊ နဥဋ္ဌတံ၊
အနှိုက်သည်မဟုတ်၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနောယေဝ၊မိမိ
၏သာသျှင်၊ ကတေန၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဥဋ္ဌတံ၊အနှိုက်၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊သဗ္ဗဇနသ
ခတ်သိမ်းသောသူအား၊ အမတံ၊ အမြှိုက်အရသာကို၊ဒဒေတိ၊ ပေးမူ၏
တောသံ၊ထိုသူတို့အား၊အမတံ၊အမြှိုက်အရသာကို၊ ဆသိတ္တာ၊စားပြီး၊အရော
ဂါ၊အနာကင်းကုန်ကုန်ကာ၊ ဒီဃာယုကာ၊ အသက်ရှည်ကုန်ကုန်ကာ၊ သမ္ဘတိ
ယော၊အထိုးရုံ်သော ဘေးဥပါဒ်တို့သည်၊ ပရိမုဋ္ဌေယျုံ၊ လွတ်ကုန်ရာ၏၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ဒုဗ္ဗလစာရေနှ၊ ဘောက်ပြန်၍ကျင့်သဖြင့်၊ တံ၊ထိုအမြှိုက်အရသာကို၊
အသိတ္တာ၊စားပြီး၊မရုတ်ဝါ၊သေခြင်းသို့မူလည်း၊ပါပုတောယူ၊ရောက်ရာ၏။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးအုံ၊ အမတဒါယကော၊အမြှိုက်အရသာကို
ပေးသော၊သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊တတောနိဒါနံ၊ထိုဆကြောင်း
ကြောင့်၊ကိုယ်ခြိုးစိုးစဉ်းသော၊အဝုညံ်မကောင်းမှုသို့၊အာပဇ္ဇယူနုခေါ၊ရော
ရာသလော၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဘိက္ခုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊
မရော်နိုင်ရာ၊ ဖုတိ၊ဤသို့ယျော်ထတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေ
ဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿသဟ
သမ္ပိ၊တသောင်းသော၊ ထောကဓာတုယာ၊ ဒေသကဓာတ် အတွင်းနှိုက်၊
ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့အား၊ အမတံ၊အမြှိုက်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒါနံ၊ဓမ္မဒါန
ဟော်ကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘဗ္ဗာ
ကျွတ်ထိုက်ကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဓမ္မာမတေန၊ တရားအမြှိုက်ဖြင့်၊
ဇရာနှင့်၊သေခြင်းပါးကိုထိမြင်နိုင်ကုန်၏၊ယေတေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါ
တို့သည်၊အဘဗ္ဗာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဓမ္မာမတေန၊
တရားအမြှိုက်ဖြင့်၊ဟည့်နှိုး၊သေကုန်၏၊ ပတန္တိ၊လျှောကျူကုန်၏၊မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊ကောဇနံ၊အစာသည်၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခတ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့
၏၊ဖီဝိတံ၊ဆသက်ကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်၏၊ ကေဠေ၊အချိုသူတို့သည်၊ထံ၊ထို

အစာကို၊ဆုဖြတ်တွား၊စား၍၊ဝိသုဒ္ဓိကာယ၊ဝမ်းလျှောသဖြင့်၊ မရွှံ့၊သေကုန်
၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊မေးဦးဆုံ၊ ဘောဇနခါယကော၊ဘောဇဉ်ပေး
သော၊သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျား၊သည်၊ တတောနိဒါနံ၊ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ကိုယ်ပို၊စဉ်းသော၊ အဝုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျနုခေါ၊
ရောက်ရာသသော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
နဟိ၊ထိုသို့မရောက်နိုင်ရာ၊ ဟုတ်၊ဤသို့ လျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသာ၍ဟု၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဒသသဟာသိလောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်
နှင့်၊ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ အမတံ၊ အမြိုက်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒါနံ၊
ဓမ္မဒါနတော်ကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ ယေတေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
ဘဗ္ဗာ၊ကျွတ်ထိုက်ကုန်၏၊တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဓမ္မာမတေန၊တရား၊တည်း
ဟူသော၊အမြိုက်ဖြင့်၊ ဇရာ၊နှင့်၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ ဃောသတ္တာ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား၊အဘဗ္ဗာ၊မကျွတ်ထိုက်ကုန်၊တေ၊သို့သတ္တဝါ
တို့သည်၊ဓမ္မာမတေန၊တရား၊အမြိုက်ဖြင့်၊ဟာသ၊နှင့်၊သေကုန်၏၊ ပတာ၊ကျ
ကြကုန်၏၊ဟုတ်၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊
တထာ၊အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊သမ္ဘိဇ္ဇ ဘမိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊
အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ။ဒုတိယာ၊နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့
အား၊ယိတဟရုဏမဟတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်ခြင်းပြုသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀၇–ဝဏ္ဏရုယနိဒဿနပဉ္စာ၊

သင်္ကန်နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတေ
နမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘာယတ်သို့ ဟောတော် မူအပ် သနည်း၊ ။
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ကောင်း
၏၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ကောင်း၏၊
မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ကောင်း၏၊သစ္စ
ဏ္ဍ၊အလုံးစုံသော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးနှိုက်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊

သာရ၊ကောင်း၏၊ ဖွဲ့တို၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ဝုန္ဒစ၊ တာဘန်ထည်း၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန် သော၊ပရိသန်၊ပရိသတ်တို့၏၊ မရှေ့၊အလယ်၌ကို၊ နိဿိဒိတ္ဝာ၊နေတော်မူ ၍၊ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့၏၊ ဝုရတော၊ရှေးရှု၌ကို၊ သေလသား၊သေလ မည်သော၊ဗြာဟ္မဏသား၊ဝုဏ္ဏား၊အား၊ကောသောဟိတံ၊အဓိပ်ဖြင့်ဖုံ:ထွေပ်: အပ်သော၊ဝတ္ထုဂုဏ်၊ အင်္ဂါဓာတ်တော်ကို၊ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ၊ ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊စောင့်စည်း၊ခြင်း၊သည်၊သာရ၊ကောင်း၏၊ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ယာဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူဆုံ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူ ခဲ့သော်၊ သေလသား၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏ သား၊ဝုဏ္ဏား၊အား၊ ကောသောဟိတံ၊ အဓိပ်ဖြင့်ဖုံ:ထွေပ်:အပ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဏ် ယူ၊အင်္ဂါဓာတ်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ဖွဲ့တို၊ ယံဝစနံ၊အ ကြောင်းစကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား၊ကို၊ ဝိဇ္ဇာ၊များ၊ယွင်း သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သေလသား၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏသား၊ ဝုဏ္ဏား၊အား၊ ကောသောဟိတံ၊ အဓိပ်ဖြင့်ဖုံ:ထွေပ်:အပ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဏ်၊ အင်္ဂါဓာတ်တော်ကို၊ ယာဒိဒသေသိ၊ အကယ်၍ပြသည်ဖြစ်ဆုံ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပြသည်ဖြစ်ခဲ့ သော်၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊စောင့်စည်း၊ခြင်း သည်၊သာရ၊ကောင်း၏၊ ဖွဲ့တို၊ ယံဝစနံ၊အကြောင်းစကား၊သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တ:ထိုစကား၊သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊များ၊ယွင်း သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ ဝိပဋ္ဌော၊ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်ဘက် ဆွန်:ထွက်၏၊တဝ၊ အရှင်ဘုရား၊သို့၊အနုဗုဇ္ဇော၊ အစဉ်ရော်၏၊သော၊ထို ပြဿနာမေးခွန်:ကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ဒိဋ္ဌာယတိတဗ္ဗော၊ငြိမ်:စေအပ် ၏၊ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှော်ဆိုထေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်:ဖြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တေ:ဤစကား၊ကို၊ဘာသိတ:၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ:ဘာသိတ:၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊စောင့်စည်း၊ခြင်း သည်၊သာရ၊ကောင်း၏၊ ဖွဲ့တို၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊သေလသား၊သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏသား၊ဝုဏ္ဏား အား၊သည်း၊ကောသောဟိတံ။ အဓိပ်ဖြင့်ဖုံ:ထွေပ်:အပ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဏ်၊ အင်္ဂါဓာတ်တော်ကို၊ဒသိတံ၊ပြတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်:ဖြတ်၊ခေါ၊ စင်စစ်၊ယသ၊အကြောင်သူ့အား၊ တထာတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌ကို၊ ကခ်ါ၊ ယုံမှား၊ခြင်း သည်၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇာ၊ဖြစ်၏၊ တသ၊ထိုသူ့အား၊ ဗောဓနတ္ထာယ၊သိစေ

ခြင်းငှါ။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂြိဟာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊တပ္ပဒိဘာဂ်၊ထိုအင်္ဂါဓာတ်၏အစဉ်ဖြစ်သော၊ ကာယ်၊ယောဂျားကိုယ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။ဆောယောဝ၊ထိုသူသည်သာလျှင်၊ တံပါဒိဟာရိယ်၊ထိုတန်ခိုးတော်ဖြင့်ပြသောအင်္ဂါဓာတ်တုကို၊ပသေတိ၊မြင်၏။ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ပန်၊စင်စင်၊ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ကော်၊ဤစကားကို၊ နုသဒ္ဓဟိသေတိ၊ယုံကြည်ထတ္တံ.နည်း၊ ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရိသဂတော၊ပရိသတ်သို့ရောက်သော၊ ကောယော၊ တဏှာက် ထည်းတည်းသာလျှင်၊ တံဂုဟ္ဘ်၊ထိုလျှို့ဝှက်သော အရာကို၊ ပသေတိ၊မြင်ရလေ၏။အဝသေသာ၊ကြွင်းသောပရိသတ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ဝ၊ထိုပရိသတ်နှိုက်ပင်လျှင်၊ ဝသန္တာ၊နေပါကုန်လျက်၊ နပသန္တိ၊မမြင်ရကုန်၊ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တော်၏အကြောင်းကို၊ကောပန၊အာဘယ်သူသည်လျှင်၊သဒ္ဓဟိသေတိ၊ယုံကြည်လိမ့်နည်း၊ ရှေးယ်၊တောင်းပန်ပါ၏၊ တွေ့အရှင်ဘုရားသည်၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်အား၊ တတ္ထ၊ထိုအရာနှိုက်၊ကာရဏာ၊ အကြောင်းကို၊ဥပမိသ၊ညွှန်တော်မူပါဦး၊လော၊ကာရဏောန၊အကြောင်းဖြင့် ခံ၊ဘုရားတပည့်တော်ကို၊သညာပေတိ၊သိစေပါဦး၊လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တယာ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ဗျာဓိတော၊နာ၍ဥာဏာတိမိတ္တော်ဟု၊မျိုးဆွေမိတ်သင်္ဂဟာတို့သည်၊ပရိကိတ္တေ၊ ဝိုင်းဝန်းအပ်သော၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော၊ဝုရိသော၊ယောဂျားကို ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ပန၊မြင်ဘူးပါသထော၊ရှုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ အာမဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ကြေပ်မြင်ဘူးပါ၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးအံ့၊ယောဟဝေဒ နာယ၊အကြင်ဝေဒနာဖြင့်၊ သောပုရိသော၊ထိုယောဂျားသည်၊ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏၊တေ်ဝေဒနံ၊ဤဝေဒနာကို၊သာပရိသာ၊ထိုဆွေမျိုးပရိသတ်သည်၊ ပသေတိ၊ခေါ်၊မြင်ရပါသထော၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊နတိ၊ထိုသို့မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဠာနာယော၊ဖိဖိ သည်ပင်လျှင်၊သောပုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ ဝေဒယတိ၊ခံစား၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေ၊ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ယသော၊အကြင်သူအား၊သာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားနှိုက်၊ကခ်ါ၊ယုံကြားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏။ တသော၊ထိုသူအား သာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓနတ္ထာယ၊သိစေ

ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တပ္ပဋိဘာဂ်၊ထိုအင်္ဂါတရားဖြစ်သော၊ကာယိကဝေယျာဝစ္စကိုယ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြတော်၏။ တပါဒိဟာရိယ်၊ထိုတန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြသောအင်္ဂါ၀ေတာ်တော်ကို၊ သောယေ၀၊ထိုသူသည်သာလျှင်၊ပသေတိ၊မြင်ရ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၀ါ၀ေန၊ဘုန်းသီလသော်ကား၊ကိုယ်ခန္ဓာ၀ေ၀၊တရုတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ပုရိသ၊ယောကျ်ားကို၊ ဘုတော၊ဘုတ်တရွေ့သည်၊အာဝိသေယျ၊ပူးကပ်နာ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊မေးဦးအုံ၊ပရိသာ၊ပရိသတ်သည်၊တံဘုတာ၀မနုံ၊ထိုဘုတ်၏လာခြင်းကို၊ ပသေတိ၊မြင်သောသော၊ ဣတိ၊ဤကို၊ အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊မမြင်ပါ၊ သောယေ၀အာတုရော၊ ထိုနာဂျင်ဖွားရှိစ်ကင်ခံ၍သောသူသည်သာလျှင်၊တသေဘုတသေ၊ထိုဘုတ်ဟာ၌၏။ အာ၀မနုံ၊လာခြင်းကို၊ ပသေတိ၊မြင်နိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧ၀မေ၀ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယသေ၀၊အကြင်သူအား သာလျှင်၊တထာ၀တော၊မြတ်စွာဘုရားနှင်ကန်ကဝ်ါ၊ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ဥပ္ပန္နါ ဖြစ်၏။ တေ၊ထိုသူ၊ အာ၊သာလျှင်၊ တထာ၀တော၊မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓနုတ္တ၊ယ၊သိစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တပ္ပဋိဘာဂ် ထိုအင်္ဂါတရားဖြစ်သော၊ကာယိ၊ယောကျ်ားကိုယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဆာယာယ၊အရိစ်ပုံကို၊ဒိဋ္ဌာယ၊ဒီ၊ မြင်သော်ထည်း၊ ယ၊အကြင်ပုံတုကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဒိဋ္ဌ၊ဂတော၊ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသို့မောက်ထေ၍၊ ဂုယ္ဟ၊အင်္ဂါ၀ေတာ်သည်၊ဒိဋ္ဌ၊ယေ၀၊မြင်ပြီးပင်လျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ထေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခရဠာ၊ခဲရင်းတော်မူသည်ကိုထည်း၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သောယေ၀၊ထိုသူသည်သာလျှင်၊ တပါဒိဟာရိယ်၊ထိုတန်ခိုးတော်ဖြင့်ပြုသော အင်္ဂါ၀ေတုကို၊ ပသေတိ၊မြင်ရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေနာ ဂ၊သေနု၊ နာ၀ထိန် ကိုတ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဧကေသေ၊ တယောက်တည်းကိုပင်၊ဒုဒ္ဒသေ၊ခဲယဉ်းသော်၊ယုံ၊အကြင်ဂုယ္ဟသည် အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုဂုယ္ဟကို၊ ဒ၊သာ ဘန္တေ၊ပြတော်မူသော၊ ဘ၀ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခရ၊ပြုနိုင်ခဲသည်ကို၊ ကတံ၊ပြုတော်မူ၏။ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟု၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘ၀ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုယ္ဟ၊ ထွေ့ဝှက်ဆောင်သောအင်္ဂါကို၊ ဒုဒ္ဒသေတိ၊ ပြတော်မမူ၊

ပန်းစင်စစ်သော်ကား၊ ရှုဒ္ဓိယံ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဆာယံ၊အရိုဝ်ကို၊ဒသေ
သိ၊ပြုပေသည်တကား၊ ကသ္ဍာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူသ
နည်း၊ဟောခဲ့ကေယျ၊သပ္ပာယေးပါ၊ကိုသိလတ္တံ့ ကုန်သော၊သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂဟ
တို့ကို၊ဟောခဲ့ကုန်ရာ၊သိစေခြင်းငှါ၊ဒသေတိ၊ပြုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း
ဖြတ်၊ဘထောဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိရိယံ၊ပြုသင့်သောအမှုကို၊ယ
ဒိဟာပေယျ၊အကယ်၍ယုတ်စေကြောင့်၊ဟောခဲ့ကေယျာ၊သိထိုက်ကုန်သော
သင်္ဂြိုဟ်၊ သင်္ဂဟဝါတို့သည်၊ နဗုဇ္ဈေယျုံ၊မသိနိုင်ကုန်ရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်း
ဖြတ်၊ခေါ်၊စင်စစ်၊ယသ္ဍာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဟောခဲ့ကေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော၊သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂဟဝါတို့ကို၊ဟောတော်
သိစေခြင်းငှါ၊ယောဇည်။သိတော်မူ၏၊ တသ္ဍာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတော
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ယေနယေနယောဂေန၊အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်
ဟောခဲ့ကေယျာ၊သိသိုက်ကုန်သော၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ သင်္ဂဟဝါတို့သည်၊ဗုဇ္ဈန္တိ၊သိကုန်
၏၊တေနတေန ယောဂေန၊ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောခဲ့ကေယျ၊ သိထိုက်
ကုန်သော၊သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂဟဝါတို့ကို၊ဟောတော်၊သိစေတော်မူ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ယထာ၊ဥပမာဆိုးဖြင့်၊ သလ္လကတ္တော၊ဝေဒနာ
ကိုပယ် တတ်သော၊ ဘိသတ္တော၊ ဆေးသမား၊သည်၊ ယေနယေနဘော
သဇ္ဇေန၊အကြင်အကြင်ဆေးဖြင့်၊ အာတုရော၊ နာကျင်သောဝေဒနာသည်၊
အရောဂေါ၊အနာမရှိ၊သည်၊ဟောတို့ဖြစ်၏၊ တေနတေနဘေသဇ္ဇေန၊ထိုထို
ဆေးဖြင့်၊အာတုရံ၊နာကျင်သောဝေဒနာသည်၊ဥပဂဟတိ၊ငြိမ်း၏၊ဝမ္ဘိ
ယံ၊အန်ထိုက်သောသူကို၊ဝမေတိ၊အန်စေ၏၊ ဝိရေစနိယံ၊ဝမ်းလျှောထိုက်
သူကို၊ဝိရေစေတိ၊ ဝမ်းလျှောစေ၏၊ အနုသေပနိယံ၊ လိမ်းဆေးတင်ထိုက်
သူကို၊အနုလိမ္ပေတိ၊ လိမ်းဆေးတင်၏၊ အနုဝါသနိယံ၊ ချွေးတုတ်သင့်
သောသူကို၊ အနုဝါသေတိ၊ ချွေးတုတ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊
ဧဝမေဝခေါ၊၍အတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ယေန
ယေနယောဂေန၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ဟောခဲ့ကေယျာ၊သိထိုက်
ကုန်သော၊ သင်္ဂြိုဟ်၊သင်္ဂဟဝါတို့သည်၊ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊တေန
တေနယောဂေန၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောခဲ့ကေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော
သင်္ဂြိုဟ်သင်္ဂဟဝါတို့ကို၊ဟောခဲ့ကေ၊သိစေတော်မူ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်
ရှုတ္ထိ၊ဗိန်းမသည်၊ မုဋ္ဌဂဿ၊တွေ့ဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိ၍၊ အဒသာနိယံ၊မဖြ
ဆယ်သော၊ဂုဟ်၊အင်္ဂါတို့ကို၊ဘိသတ္ထသ၊ဆေးသမား၊အား၊ဒသေတိ၊

ပြီး၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဝေဝေမဝေခေါ်၍ အတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိနေယျ၊ သိထိုက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေထုံ၊ သိုးစပ်ခြင်းငှါ၊ အဒဿနီယံ၊ မပြအပ်သော၊ ဂုယ္ဟ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အင်္ဂါကို၊ ဖွဲ့ဆိုယာ၊ ဘုန်းခိုးတော်ဖြင့်၊ ဆောယာ၊ အရိုင်ပုံတုကို၊ ဒဿေသိ ပြီးတော်မူ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗဏ်ပုဗ္ဗိုဏ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထော၍ အဒဿနီယော၊ မပြအပ်သော၊ ဩကာသောနာမ၊ အရှေ့မည်သည်နှင့်၊ မရှိပေ၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ကောဓိ၊ တရုံတယောက်သောသူသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားတော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယဒိ ဗုဒ္ဓေယျ၊ အကယ်၍ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးအံ့၊ တဿ ဒိ၊ ထိုသူအား လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဟဒယံ နှလုံးသားတော်ကို၊ ဒဿယျ၊ ပြရာ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂညူ၊ အကြောင်းကို သိတော်မူ၏၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာတော်ရှင်လိမ်မာတော်မူ၏။ ၊

မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒသာ၊ နန္ဒမည်သော၊ ထေရသား၊ မထေရ၏၊ အမိရင်ကြီ၊ အလိုအရှာသယကို၊ ဖောနိတွာ သိတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဒေဝဘဝနံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ခေါ်တွာ၊ ဆောင်၍ဖူမိနာ၊ ဤလုံ့သဖြင့်၊ အယံ ကုထပုဏ္ဏော၊ ဤအမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဗုဒ္ဓါသာကိ၊ သိမ်ငယ်သတ်တို့၊ ဖုတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ ဒေဝကညာ ယော၊ နတ်ကညာတို့ကို၊ ဒဿေသိ၊ နန္ဒ၊ ပြသည်မဟုတ်ပါသော၊ တေ နန္ဒ၊ ထို ကြောင့်သည်း၊ ယောကုထပုဏ္ဏော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိမြင်လေပြီ၊ ။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဖုတိခေါ်၊ ဤသို့လျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကမျှား စွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ သုဘအာရုံကို၊ ကိဉ္စေ ဣဒ္ဓေ ယျတ်ချ တော်မူပါလျက်၊ ဂရဟဉ္စ ကဲ့ရဲ့တော်မူပါလျက်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓေ ဣ စက် ဆုပ်တော်မူပါလျှက်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ ဗောဓနဟေတု၊ သိနိုင်ရန် အကြောင်းကြောင့်၊ ကုက္ကုဋပါဒိနိယော၊ ခိုကြွေသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ အဿရာ ယော၊ နတ်သမီးတို့ကို၊ ဒဿေသိ၊ ပြီးတော်မူတိသေး၏၊ ဝေ ဝိ၊ ဤမျှတိုင် သည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုဝုးသည်၊ ယောဂညူ၊ အကြောင်းကိုသိ တော်မူ၏၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာတော်ရှင်ကိုလိမ်မာတော်မူ၏။ ၊

မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဝုန်၊ တဘန်၊ အာပရိစ၊ တပါးသည်း၊ တထာဂတော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရူဠ္ဍပဏ္ဍိကသား၊ ရူဠ္ဍပန်မည်သော၊ ထေရသား၊ မထေရ်

ဏ်၊ဘာတရား၊ နောင်တော်မဟာပန်မထေရ်သည်၊ နိကမ္ပိတသ၊နွင်ထုတ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတသ၊ဆင်းရဲစဉ်။ဒုမ္မနသ၊နှစ်ထိုးမကောင်းစဉ်၊ စူဠပန္ထိ
ကသ၊စူဠပန်မည်သော၊ ထေရသ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပဂတ်သော၊ အနိုးသို့ကြွ
မြောက်၍၊ သုရခ၊ချောညက်သော၊ စောဠကွန်ခဲ့၊အဝတ်ပိုင်းကို၊ ဆွတ်နှာ၊၍
အကြောင်းဖြင့်၊အယ်ကုထပုတ္တော၊၍အမျိုးကောင်းသားသည်၊ဗုဒ္ဓါသင်
သိသတ္တံ၊ဆိုတဲ့၊ ၍သို့၊ မနုသိကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊အဒါသိ၊ပေးလေ၏၊သောစ
ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ တေနကာရဏေန၊ထို
အကြောင်းကြောင့်၊ဖိနသာသနေ၊ဗြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ကပ်၊ဝတ
ဘာဝံ၊ဝတ်တော်အဖြစ်သို့၊ပါပုဏာ၊ရောက်လေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဧဝံ၊ ၍သို့လည်း၊ တထာဂတော၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂညူ၊အ
ကြောင်းကိုသိတော်မူ၏၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာတော်၌ကပ်ထိပ်မာ
တော်မူ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဟုန့်၊တဘန်၊အပရိ၊တပါး၊လည်း၊တထာဂတော
ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊မောဿရာဇ၊သား၊မောဿရာဇ၊မည်သော၊ဗြာဟ္မဏသ
ပုဏ္ဏား၊အား၊ ယာဝတာ၊ယ်။သုံ:ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ထွေ:ပြသနာမေးခွန်းကို၊
ပဉ္ဍော၊ မေးလျှောက်လျှက်၊ ဧဝံ၊၍သို့မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ဆွမသ
ကုထပုတ္တသ၊၍အမျိုးကောင်းသား၏၊မာနော၊မာန်သည်၊ဥပသမိသတိ၊
ငြိမ်းတတ်၏၊ မာနူပသမာ၊မာန်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဆတိသမယော၊ ဘဝ
ေးထပါး၊ကိုသိမြင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဆွတ်၊၍သို့၊ မနုသိ
ကတ္တာ၊နှလုံးပြု၍၊ နဗျာကာသိ၊ဖြေတော်မမူ၊ တေနစ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
တသကုထပုတ္တသ၊ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊မာနော၊မာန်သည်၊ဥပသမိ
ငြိမ်းလေ၏၊ မာနူပသမာ၊ မာန်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထို
ပုဏ္ဏား၊သည်၊ဆသု၊ခြောပါးကုန်သော၊အတိညာသု၊အတိညာဉ်တို့၌၊ ဝတ
ဘာဝံ၊ဝတ်တော်အဖြစ်သို့၊ပါပုဏာ၊ရောပြီ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊
၍သို့လည်း၊ တထာဂတော၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ယောဂညူ၊ အကြောင်း
ကိုသိတော်မူ၏၊ဒေသနာကုသလော၊ဒေသနာတော်၌ကပ်ထိပ်မာတော်မူ၏၊
ဆွတ်၊၍သို့၊အပဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂဟေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ကောင်းလှပါပြီ၊ ပဉ္ဍော၊ပြသနာမေးခွန်းကို၊ဗဟုဝိဓေ
ဟိ၊များသောအပြားရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊သုနိဗ္ဗေဓိ
တော၊ယုံမှားကိုဖျောက်အစ်ပြီ၊ဂဟာတော်၊ယူသင့်သည်ကို ထည်း၊ကောင်း
အဂဟာတော်၊မယူသင့်သည်ကို ထည်း၊ကောင်း။ ကတ်ပြုတော်မူပြီ၊အန္ဓကာ

ရောအရိုက်ကို၊ အာထောကောဟာ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ကတောပြုအပ်ပြီ၊ ဂဏ္ဌီ၊အဖုအထစ်ကို၊ ဘိန္နော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ပရေဒဝါဒါ၊ သူတပါးစွပ်စွဲသောစကားကို၊ ဘဝ္ဂါ၊ချိုးပဲ့အပ်ပြီ၊ဖိနပ်ဟောင်း၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ စက္ခု၊ပညာစက္ခုကို၊ တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥပါဒိတံ၊ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တိဏ္ဍိယာ၊တိတ္ထိတို့သည်၊ နိပ္ပဒိဘာနာ၊စကားဆိုရာ မရကုန်ပြီ၊ တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဂဏိတဝေပဝဏ်၊ ဂိုတမ်းတို့၏ မြတ်သည်ထက် အမြတ်သို့၊အာသဇ္ဇ၊ကပ်ရောက်ပြီ၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊တတိယာ၊ သုံးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဂုဟ္ဟနိဒ္ဒသနပဋ္ဌာ၊ ရှေ့ဖြတ်အပ်သောအင်္ဂါကိုပြခြင်းပြသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၀၈–တထာဂတသဝါစာဖရုသာနဿတိပဋ္ဌာ၊

ဘဏ္ဍနာဂသေနနာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗြဟ္မသေနာပတိနာတရားစစ်ဖိတ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တရာန်း၊သာရိပုတ္တရာမည်သော၊ ထေရေနမထေရ်ဖြတ်သည်၊ ဧတေ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ ဘာသိတ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တထာဂတော၊ဘုရားရှင်သည်၊ ပရိသဒ္ဒဝစိသမာစာရော၊သန့်စင်ကောင်းမြတ်သော နှုတ်အသံ့အကျင့်ရှိ၏၊ တထာဂတော၊ဘုရားရှင်သည်၊မေ၊ငါ၏၊ဆွေဒ၊ဤနှုတ်အကျင့်ကို၊ ပရော၊သူတပါးသည်၊ မာအညာသိ၊မသိစေလင့်၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ယဉ်၊အကြင်မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ရှေ့ဘဝ၊စောင့်ရှောက်၏၊တ၊ဝစီဒုစ္စရိတ၊ထိုမကောင်းသော အကျင့်သည်၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊မှုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ပုနစ၊တဘာန်လည်း၊ တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလဒ္ဓ ပုတ္တသ၊ ကလဒ္ဓပုဏ္ဏား၏သား၊ဖြစ်သော၊ သုဒိန္နသ၊သုဒိန္နမည်သော၊ထေရသ၊မထေရ်၏၊အပရာ ဝေ၊ပဗ္ဗမမ္ဘုဖြစ်ခဲ့၊ပါရာဇိကံ၊ပါရာဇိကအာပတ်ကို ပညာပေန္တော၊ပညတ်တော်မူထတ်သော်၊ဖရုသသာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော ဝါစာ၊စကား၊တို့ဖြင့်၊ မောစ၊ပရိသ ဝါ ဒေန၊အချည်းနှီးသော ယောက်ျား ဟူသော ဝါဒဖြင့်၊ သရေ ဒါ ဝ ရိ၊ခေါ်ပေါ်ထေ၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဘေနစ ဝေ ၊ ပရိသ ဝါ ဒေန၊ ထိုအချည်းနှီးသော ယောက်ျား ဟူသော ဝါဒဖြင့်သည်း၊ မကိုစ္ဆာ ဝ သေန၊ ကျက်နှာ မသာစိတ်မပါသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဘာသိတော၊ မိန့်ဆိုရကား၊ ရှေ့ဖြတ်ဟု၊ ဗိတ်ပင်အပ်သောကြောင့်၊

ဗိပ္ပဓိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာဖြစ်၍၊ အရိယမဂ္ဂ၊အရိယာမဂ်ကို၊ ပဋိပိဏ္ဍိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊မစွမ်းနိုင်လေ၊ ဘဏ္ဍနာဂသေနနာဂသိန်ကိုယင်ကော်အာရှင်ဘုရား၊ ယာဒိ၊အကယ်၍၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ ဝစီသမာစာရော၊ သန့်စင်ကောင်းဖြတ်သော နှုတ်အလေ့အကျင့်ရှိအံ့၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ဝစီဒုစ္စရိတ်၊ဝစီဒုစရိုက်သည်၊ယာဒိနတ္ထိ၊အကယ်၍မရှိမှ၊ တေနဟိ၊ထိုသို့မရှိခဲ့သော်၊ ကသန္ဒပုဏ္ဏာ သ၊ကသန္ဒပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော၊သုဒိန္နသ၊သုဒိန်မည်သော၊ ထေရသ၊ မထေရဿ၊ အပရာဓေ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်ရာ၌ကား၊ မေဿပုရိသ ဝါဒေန၊ မေဿပုရိသ ဟူသောဝါဒဖြင့်၊ သရဒါစိတ္တော်ပြောဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ ဆတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဝိန္ဒာ၊ ရှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကသန္ဒပုဏ္ဏသ၊ ကသန္ဒပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော၊ သုဒိန္နသ၊ သုဒိန်မည်သော၊ထေရသ၊မထေရဿ၊ အပရာဓေ၊လွန်ကျူးရာ၌ကား၊ မေဿပုရိသ ဝါဒေန၊မေဿပုရိသဟူသောဝါဒဖြင့်၊ယ ဒိသမုဒါစိတ္တော်၊ အကယ်၍ပြောဆိုအံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ပြောခဲ့သော်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိသုဒ္ဓ ဝစီသမာစာရော၊သန့်စင်ကောင်းဖြတ်သောအလေ့အကျင့်ရှိ၏၊တထာဂတသ၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ဝစီဒုစရိုက်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ ဤသို့၊ယံ ဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ ဆတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည် ဝိန္ဒာ၊ရှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပညော၊ဤပြိုသနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ထိုပြိုသနာမေးခွန်းကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မေးလျှောက်ထေ၏။ ।

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဖွဲ့သေနာပတိနှာ၊တရား၊စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရေနှ၊သာရိပုတ္တရာမည်သော၊ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ဧတေ၊ဤစကားကို၊ဘာသိတ၊ဟော့တော်မူအပ်၏၊ကိ ဘာသိတ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၊ သန့်စင်သော နှုတ်အလေ့အကျင့်ရှိ၏၊ တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဓုဒ်၊ဤနှုတ်အကျင့်ကို၊ ပရော၊သူတပါးသည်၊မာအညာသိ၊မသိစေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ၊အကြင်အကျင့်ကို၊ ရက္ခေယျ၊စောင့်ရှောက်၏၊တ ဝစီဒုစ္စရိတ၊ ထိုနှုတ်အကျင့်သည်၊ တထာဂတ

သ၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊နတ္ထိ၊မရှိပေ၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ဘဂဝတာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထန္ဒပုဏ္ဏားသ၊ ကထန္ဒပုဏ္ဏား
၏သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မတောသုဒိန္နသ၊ အရှင်သုဒိန်အား၊ အပရာဇေ
လွန်ကျူးခြင်း ကျင့်ရာဌာန်၊ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိကာကို၊ ပညာပေနေ့နေ့၊ပညတ်
တော်မူသော၊ မောဃပုရိသ၊ဝါဒေန၊ မောဃပုရိသဟူသော ဝါဒဖြင့်၊
သမုဒါစိဏ္ဏ်၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ပန်၊ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်သင့်ကစား၊ တဠ၊ထိုသို့သိခြင်း
သည်ထည်း၊ ဒုဗ္ဗစိတ္တေန၊ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ နသမုဒါစိဏ္ဏ်၊ မပြောမဆိုပေ၊
အသာရဇ္ဇေန၊ မချုစ်ချယ်သော စိတ်ဖြင့်၊ယာထာ ဝတ္ထုတော်နှ၊ ဟုတ်
တိုင်းသော သဘောဖြင့်၊ သမုဒါစိဏ္ဏ်၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုစကားခဲ့၊
ယာထာဝတ္ထုတော်၊ ဟုတ်တိုင်းသော သဘောဟူသည်၊ ကိဉ္စ၊အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟသဟဠ္ဍသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ဖွားမတ်ခြင်းအကြောင်းဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်ရှိက်၊ စတုသစ္စာတိသမယော၊
သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်ရှင်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေ၊ တသ၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပုရိသတ္တနံ၊ ယောက်ျားအဖြစ်သည်၊ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသာ
တည်း၊ အညံ၊ မကောင်းသည်ဌတမါ: ကောင်းသည်ကို၊ ကရိယမာနံ၊
ပြုအပ်သော်၊ အညေန၊ ကောင်းသည်ဌတမါ: မကောင်းသောအား၊ဖြင့်၊
သ ဟ ဝ တိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ မောဃာပုရိသောတိ၊ မောဃပုရိသ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဖွားတိပိ၊ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝ
တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထန္ဒပုဏ္ဏား ကထန္ဒပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်
သော၊အာယသ္မတောသုဒိန္နသ၊အရှင်သုဒိန်အား။သဘာဝဝစနေန၊ သဘော
လက္ခဏာစကားဖြင့်၊ သမုဒါစိဏ္ဏ်၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ အဘူတဝါဒေန၊ မဟုတ်
မမှန် သောဝါဒဖြင့်၊ နော သရေဒါစိဏ္ဏ်၊ ခေါ်ဝေါ်သည် မဟုတ်ပေ၊ဖွားတိ၊
ဤသို့၊အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန့် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဘာဝ'ပိ၊သ
ဘောအတိုင်းကိုထည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဏ္ဏောသန္တော၊ဆဲရေး
လျှက်၊ ဘဏတိ၊ဆို၏၊ တသ၊ထိုသူအား၊ မယံ၊တပည့်တော်တို့သည်၊
ကဟာပဏံ၊ ငွေတကျပ်သော၊ ဒဏ္ဍ'ဒဏ်ကို၊ ဝါရေမ၊ တတ်ကုန်၏၊
သော၊ထိုဆဲရေးခြင်းသည်၊ အပရာဓောယေဝ၊ အပြစ်ပါပေတည်း၊ဝတ္ထု၊
အကြောင်းအရာကို၊ နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ ဝိသု'အသီးအခြား၊ဝေါဟာရ၊ခေါ်
ဝေါ်ခြင်းကို၊အာစရဏ္ဏော၊ ပြောဆိုလျှက်၊အဏ္ဏောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ဖွားတိ၊
ဤသို့၊အာဟု၊လျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပန်၊မေးဦးအံ့၊

သုတဝုဇ္ဈံ၊ ရှေးနှိုက်ကြားဘူးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိလော၊ တယာ၊သင်သည်၊ ခလိတသ၊ ချွတ်ချော်မှား ယွင်း၍ အာဘိဝါဒနံဝါ၊ ရှိခိုးသည်ဟုထည်း ကောင်း၊ပစ္စုဋ္ဌာနံဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုသည်ဟု ထည်းကောင်း၊ သက္ကာရံဝါ၊ ပူဇော်သည်ဟုထည်းကောင်း၊ ဥပါဟနာနုပ္ပါဒနံဝါ၊ ထက်ဆောင်ပေးသည် ဟုထည်းကောင်း၊ သုတဝုဇ္ဈံ၊ ကြားဘူးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေနဝေသန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊နတိ၊မရှိပါ၊ ယတောဝုတောစိ၊တရုံ့တရုပ်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ၊တရုံ့ တရာ၌ကား၊ ခလိတော၊ချွတ်ချော်သူသည်၊ ပရိဘာသနာရဟော၊ ရှေ့ရွတ် ဆဲရေးထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဇ္ဇနာရဟော၊ ခြိမ်းခြောက်ထိုက် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အသ၊ ထိုချွတ်ယွင်းသူ၏၊ဥတ္တမင်ပါ၊ ဦးခေါင်းကို သော်လည်း၊ဆိန့်ခွဲ၊ဖြတ်ကုန်၏၊ ဟနန္တိ ပါ၊ရိုက်မူထည်း ရိုက်ကုန်၏၊ဗန္ဓန္တိ ပါ၊နှောင်ဖွဲ့မူထည်းနှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ စာတန္တိ ပါ၊ သတ်မူထည်းသတ်ကုန် ၏၊ဇာဏေန္တိ ပါ၊မီးသော်လည်းမြှိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ ဣတိ ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေဟိ၊ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိရိယာယော၊ ပြုသင့်သည်ကိုသာ ဣဒ်၊ကတာ၊ပြုချေ၏တကား၊ အကိရိယာ၊မပြုသင့်သည်ကို၊ နောကတာ၊ မပြုပေ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ ၊

ဘဂ္ဂေနာဂဝေသန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိရိယမ္ပိ၊ပြုသင့် သည်ကိုထည်း၊ကုရုမာနေန၊ပြုလုပ်သူသည်၊ပဟိဠေန၊ သင့်လျော်သဖြင့်၊ အနုဒ္ဓပိကေန၊လျှောက်ပတ်သဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ဘဂ္ဂေနာဂဝေသန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဝနေနပိ၊ကြားသဖြင့် ထည်း၊တထာ ဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဒ္ဓေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော ကော၊ လောကသည်၊ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်ထန့်တုံ့သေး၏၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက် ကြောက်တုံ့သေး၏၊ဒဿနေန၊မြင်သဖြင့်ကား၊ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ၊ဩတ္တပ္ပ တိ၊ထိတ်ထန့်၏၊ဟိရိယတိ၊ရှက်၏၊ဥပသင်္ကမေန၊အနီးကပ်သဖြင့်၊ယထိစ္ဆိ ပါ သနေန၊ဆည်းကပ်သဖြင့်၊တတ္ထဂ္ဂရိ၊ထို့ထက်လွန်စွာ၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ထိတ် ထန့်၏၊ ဟိရိယတိ၊ရှက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးဆုံ၊ တိကိ ဣဓ ကော၊ ဆေးဆရာသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ ဆတိသန္ဓေ၊ စွတ်ဖိုကဲ့သော်၊ ဒေါသေ၊ဒေါသသည်၊ ကုပိတေ၊ ဘောက်ပြန်သော်၊ ဘိနေဟနိယာနိ၊ ဆိပ်မြွေကုန်သော၊ ဘော သဇ္ဇာနိ၊ဆေးတို့ကို၊ ဒေတိ၊ခေါ၊ ပေးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ပိန်ခြောက်မှု၏၊ ဘဏ္ဍာ၊ အခွင့်အရေးများ၊ နတ်၊ ထိုသို့မပြုပါ၊ တိတ္ထာနိ၊ ထက်ထွက်ကုန်သော၊ သေခန်ဟာနိ၊ ရောဂါကို ရေးချစ်တတ်ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ အရောဂကာမော၊ အနာမရှိလိုသည်၊ ဟုတ်လား၊ ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဖွတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ ကိလေသ ဗျာဓိဝူပသမာယ၊ ကိလေသာနှာ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တတာဂ တသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်း တမ်းသော်လည်း၊ သဂ္ဂေ၊ သဂ္ဂဝါတို့ကို၊ သိနေဟယတိ၊ နှုးညံ့စေ၏၊ ရေနှကော၊ နှုးညံ့သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်သည်း၊ ဥဒ္ဒေ ၊ မူသော၊ ဥဒကံ ပိ၊ ရေသည်သည်း၊ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလိုးစုံ သော၊ သိနေဟနိယံ ၊ ယွန္တပျောင်းသွယ်ကို၊ သိနေဟယတိ၊ နှုး ညံ့စေ၏၊ ရေနကံ၊ နှုးညံ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊ အတ္ထဝတီ၊ အကျိုးရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကရုဏာသဟဂတာ၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပိတုဝစနံ၊ အဘာ စကားသည်၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား၊ အတ္ထဝန္တံ ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ ကရုဏာသဟဂတံ ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊ အတ္ထ ဝတီ၊ အကျိုးရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကရုဏာသဟဂတာ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်း သော်လည်း၊ သဂ္ဂာနံ၊ သဂ္ဂဝါတို့၏၊ ကိလေသပ္ပဟာနာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဂါမနိ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂ ၊ မကောင်းယနံ ့ တို့ငင်သော၊ ဂေါရူတ္တိပိ၊ နွားကျင်ငယ်ရေကို လည်း၊ ပိတံ ၊ သောက်ခဲ့သော်၊ ဝိရသံ ပိ၊ အရသာမရှိသော်လည်း၊ အဂဒံ ၊ ဆေး သည်၊ ခါယိတံ ၊ စားခဲ့သော်၊ သဂ္ဂာနံ ၊ သဂ္ဂဝါတို့သည်၊ ဗျာဓိ ၊ အနာကို၊ ဟန တိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင် တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်၊ အတ္ထပတိ၊

အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကရုဏာသဟဂတာ၊ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊မ ဟန္တော၊ကြီးသော်သည်း၊တုဿပုဏ္ဏော၊လဝါရသည်၊ယဿ၊အကြင်သူ၏ ကာယော၊ကိုယ်ရှိက်၊ပကိတ္တာ၊ကျွေးသော်သည်း၊ရုဒ်၊နာကျင်ခြင်းကို၊နက ရောတိ၊မပြုတတ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿဟ ။ သ ။ ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝါစာ၊စကားတော်သည်၊ကဿစိ၊တစုံ တယောက်အား၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ နဥ္စတိ၊ဒေတိ၊မပြစ်စေတတ်ပေ၊ဟူတိ၊ဤ သို့၊အဟု၊ ဘိက္ခုတော်မူ၏၊ ။ ဘဏ္ဍနာဂဝေနေ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ ပညော၊ပြဿနာမေး၊ခွန်းကို၊ ဗဟူတိ၊မျိုးစုံကုန်သော၊ ကာရ ဏောတိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သုပိန္ဓိ ဣတိ၊ကောင်းစွာ ဆုံ:ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဘဏ္ဍနာဂဝေနေ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာရိ၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ဤသို့ ဧတေ၊ဤအနက်သဘောကို၊ကထာ၊အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း သမ္ပဒိ ဣတိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဩဝါဒ်ဆို ထေ၏၊ ။ စတုတ္ထိ၊ထေးရုတ်ရှိ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘု ရား၏အား၊ ဗရ္ဗသ ကြမ်းတမ်းသော၊ ဝါစာ၊စကားသည်၊ နတ္ထိတိ၊မရှိဟူ သော၊ပညာ၊ပြဿနာမေး၊ခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀၉–ရုက္ခာနံစေတနာဘာဝပညာ၊

ဘဏ္ဍနာဂဝေနေ၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊သဂဝတာ၊မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ဧတေ၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိံ ဘာသိ တံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား၊အစေတနံ စေတနာမရှိသော၊ အယဿုဝန္တံ၊မကြားတတ်သော၊အဓာနဝန္တံ၊ မသိသော၊ ဗုဒ္ဓိမဟတ်သော်၊ဤပေါက်ပင်ကို၊ အာရုဠ္ဠာ ဝိရိယေ၊ ဝိရိယဟိုက်ထုတ်၍၊ ရုဝံ၊ အမြီ၊ အမ္ပမဏ္ဍော၊မမေ့မလျော့တဲ့၊ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊သုခ ဝေဒယတို့၊ ချမ်းသာစွာခံစားပါသလော၊ပုဏ္ဏသိ၊မေးရပါသ နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ထပ်နှိုင်းထည်း၊ဘဂ ဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗဟုနာ ရုက္ခေါ ဝိ၊ကြွေပင် သည်ထည်း၊ ဘာဝဒေ၊ထိုအခိုက်အတံ့ ရှိက်၊ဘာရုဠ္ဠ ၊ ဘာရုဠ္ဠ ပုဏ္ဏား၊ မဟန္တံ ပိ၊ငါ့အား၊ထည်း၊ဝစနံ၊စကား သည်၊အဏ္ဍ ရှိ၏၊မေ၊ငါ၏၊ ဝစနံ၊စကား

ကို၊သုဏောဟိ၊နာဒိုးထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဝတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။
ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊
ယဒိအစေတနော၊အကယ်၍စေတနာမရှိအံ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့စေတနာမရှိခဲ့
သော်၊ဖန်ဆန်း၊ကြွေမည်သော၊ရုက္ခေန၊သစ်ပင်သည်၊ ဘာဝေ္ဗါ၊ဇနေ၊ ဘာဝေ္ဗါ
ဇပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ သလ္လပိတံ၊ပြောဆို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံ၊စနံ၊
အကြင်စကားသည်၊အဏ္ဍ၊ဂို၏၊တံ၊ထိုစကားသည်၊မိန္ဒာ၊ဖျားယွင်းသည်၊
ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဖန်ဆန်း၊ကြွေမည်သော၊ ရုက္ခေန၊သစ်ပင်သည်လည်း၊
ဘာဝေ္ဗါ၊ဇနေ၊ဘာဝေ္ဗါ၊ဇပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ ယဒိသလ္လပိတံ၊အကယ်၍
ပြောဆိုအံ့၊တေန၊ထိုသို့ပြောဆိုကဲ့သော်၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊အစေတ
နော၊စေတနာမရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယံ၊စနံ၊အကြင်စကားသည်၊အဏ္ဍ၊ဂို၏၊တံ
ဝိ၊စနံ၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ မိန္ဒာ၊ဖျားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊
အယံပိပညော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်
ဘက်အစွန်းထွက်၏၊တဝ၊အရှင်ဆုရား၏၊အနုပ္ပဏ္ဏော၊ အစဉ်းရောက်၏၊
သော ထိုပြဿနာကို၊ တယာ၊အရှင်ဆုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေ
အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊ စေတနာ
မရှိဘဲ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတံ၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဖန်ဆန်း၊ ကြွေမည်သော၊ ရုက္ခေန၊ သစ်ပင်သည်၊ ဘာဝေ္ဗါ၊ဇနေ၊ ဘာဝေ္ဗါ၊ဇ
ပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတံ၊ပြောဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ပန်၊စင်စစ် သော်ကား၊ တဗ္ဗဝနံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ လောက
သမညာယ၊ လောက ဟည်တိ်အား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝါတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အစေတနသ၊ စေတနာမရှိသော၊ ရုက္ခသ ၊ သစ်
ပင်အား၊ သလ္လပေါနာမ၊ ပြောဆိုခြင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ အပိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ရုက္ခောတိ၊ရုက္ခဟူသော၊ ဧတံ၊ဤအ
မည်သည်၊ တတ္ထိ ရုက္ခေ၊ထိုသစ်ပင်ဖို့ကို၊ အဝိဝတ္ထာယ၊ စောင့်နေသော၊
ဒေဝတာယ၊ နတ်၏၊ အဝိ၊စနံ၊ စွဲ၍ဆိုသော စကား၊တည်း။ စ၊ထိုပြင်၊
ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ သလ္လပတိ၊စကားပြော၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣတော
စကား၊သည်၊လောကပညတ္တိ၊ လောကပညတ်တည်း၊ ။မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊ သကဋ်ယည်းကို၊ ဥညသ၊စပါး၊ဖြင့်၊ပရိ
ပူရိတံ၊ပြည့်စေအပ်သော၊ သကဋ်ယည်းကို၊ ဥညသကဋ်တိ၊စပါးယည်း
ဟု၊ဧနော၊လူအပေါင်းသည်၊ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ စ၊စင်စစ်သော်ကား၊

တံ၊ထိုလည်းသည်၊ ဥည့ပယိ၊စပါ်ဖြင့်ပြီးသော၊ သကဒ္ဓ ်၊လည်းသည်၊နှ၊
မဟုတ်၊ ရုက္ခမယိ၊သစ်သားဖြင့် ပြီးသော၊ သကဒ္ဓ ်၊ လည်းပေတည်း၊ပန်၊
စင်စစ်သော်ကား၊သကဒ္ဓေ၊လည်းနှိုက်၊ဥည့သ၊စပါ်၏၊ အာကိရိတဗ္ဗာ၊
လောင်းထည့်အပ်သောကြောင့်၊ မည့်သကတန်ခြေ၊စပါ်လည်းဟူ၍၊ ဖနော။
ထုမျှားအပေါင်း ပည်၊ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေ
ခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊နှသလ္လပတိ၊မပြောဆို၊ရုက္ခေါ
သစ်ပင်သည်၊အစေတနော၊စေတနာမရှိ၊တတ်ခ်ိ ရုက္ခေ၊ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊အမိ
ဝတ္ထာ၊စောင့်သော၊ တာသာဒေဝတာယ၊ထိုနတ်၏၊ တော်အမိဝစနံ၊ ဤအ
မည်ကို၊ရုက္ခောတိ၊သစ်ပင်ဟူ၍၊ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ဟူတိ၊ထိုကြောင့်
ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊သလ္လပတိ၊စကားပြော်၏၊စ၊စင်စစ်၊သော၊ဤစကား
သည်၊ လောကပဏ္ဍိတ်၊ ထောကပညတ်တည်း။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒမိ ်၊နို့ဝမ်းကို၊မန္ထယ
မာနော။ မွှေနှောက်သည်ရှိသော်၊ တက္ကဠ ်မန္ထေမိတိ၊ ရက်တက်မွှေ၏ဟု၊
ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်ထ၏၊ ယံတက္ကဠ ်၊အကြောင်းရက်တက်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
တံ၊ထိုရက်တက်ကို၊သော၊ထိုသူသည်၊နှမေ၊ကတိ၊မမွှေ၊ဒမိ ်ယေဝ၊နို့ဝမ်း
ကိုသာသျှင်၊သော၊ထိုသူသည်၊ မန္ထေ၊ကော၊မွှေနှောက်သော်၊ တက္ကဠ ်၊ရက်
တက်ကို၊မန္ထေမိ၊မွှေနှောက်၏၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ဝေမေ
ဝခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊နှသလ္လပတိ၊မပြောဆိုနိုင်၊
ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊စေတနာမရှိ၊ ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊
တတ်ခ်ိ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊ အမိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ယာဒေဝတာ၊
အကြောင်နှတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသ္မာ၊ထိုနတ်၏၊ တော်အမိဝစနံ၊ဤအမည်
သည်၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်တည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊သလ္လပတိ
စကားပြော်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့လည်း၊ သော၊ဤစကားသည်၊လောကပဏ္ဍိတ်
လောကပညတ်သာတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊
ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊အသ ်ကော ်၊ထင်ရှားမရှိသောယုန်ချိုကို၊သာဝေတုက
မော၊ပြီးစေလို၊သော်၊အသ ်ကော ်၊ထင်ရှားမရှိသောယုန်ချိုကို၊ သာဝေတိ၊ ပြီး
စေ၏၊ဟူတိ၊ဤ သို့၊ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊အသိဒ္ဓ ်၊ ထင်ရှားမပြီးသည်ကို
သိဒ္ဓန်ခြေ၊ထင်စွာပြီး၏ဟု၊ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊သော၊ဤစကား
သည်၊လောကသမညာ၊ ထောကပညတ်တည်း။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဝေမေဝခေါ်၊ဤအတူသာလျှင်၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊နှသလ္လပတိ၊မပြော
ဆို၊ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊စေတနာမရှိ၊တတ်ခ်ိ ရုက္ခေ၊ထိုသစ်

ပင်၊အဓိဝတ္ထုရာ၊စောင့်သောဃ၊ယာပနဒေဝတာ၊အကြင်နတ်သည်၊အတ္ထိရှိ၏၊ တဿ၊ထိုနတ်၏၊တော်အဓိဝစန်၊ဤအမည်သည်၊ ရှေးကျွေ၊သစ်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သော၊ဤစကားသည်၊လောကပဏ္ဍိတ်၊ ထောကပညတ်တည်း မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ရှေးကျွေ၊သစ်ပင်သည်၊သလ္လပတိ၊ပြောဆို၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့သည်း၊ လောကော၊လောကနှိုက်၊ ပဏ္ဍိတ္တိယာ၊ပညတ်သော၊ယာယ သမညာယ၊ အကြင်အမည်အား၊ဖြင့်၊ ဧနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ဝေါဟရ တိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တာယေဝ လောကသမညာယ၊ ထိုလောကပညတ်အား၊ဖြင့် သာဝတ္ထိ၊သဂ္ဂေနုံ၊သဂ္ဂ ဝါဟ်ရှိအား၊ခမ်း၊ဘရားတော်မြတ်ကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊သာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊ တော်၊ဤအနက်သဘောကို၊တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ သမ္ဘဒ္ဓိ ရွှာမိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ပဠာမိ ငါ၊ဆုတ်ရှိ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ရှုကျွန်းသစ် ပင်တို့၏၊ စေတနာစေတနာဘာဝပညာ၊ စေတနာရှိမရှိသည့် အဖြစ်နှိုက် ပြုသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၀-ဒွိန္ဒိဝိဏ္ဍပါတာနံမဟပ္ဖလဘာဝဝဏ္ဏာ၊

ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝမ္ဘသဂ်ိတိကာရ ကေတိ၊ဘုရားပါးတော်ကိုသင်္ဃာဝတင်ကုန်သော၊ထေရေတိ၊မထေရ် တို့သည်၊ တော်၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောအပ်၏၊ ကိ'အဘာသိတံ၊အ ဘယ်သို့ဟောသနည်း၊ ၊

ရုန္ဓသေ၊ရုန္ဓမည်သော၊ ကမ္ဘာရသေ၊ရွှေခန်းထိပ်သည်၏၊ ဘတ္တံ၊ဆွမ်း ကို၊ဘုဥ္ဇိတွာ၊ဘုဉ်းပေ၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗာဠ'၊ဖြင်းထန်စွာ သော၊ မာရဏာန္တိက၊သေလွန်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊အာဗာဓ'၊အနာသို့ သမ္ဘဝသို၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မေ၊တပည့်တော်သည်၊သုတံ၊ ကြား၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောအပ်၏၊ ၊ဝုန၊တဘန်၊ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ'ဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အဘုန္ဓ'၊အာနုန္ဓာ၊ ဒွေ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ဗ္ဗမေ ဝိဏ္ဍပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမဖလာ၊ တူသောအကျိုး ရှိကုန်၏၊သမဝိပါကာ၊ တူမျှသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊အညေတိ၊တပါး

ကုန်သော၊ဗိဿာပါ၊တဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်၊အတိုဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ မဟာပွဿ
တရာစေ၀၊အလွန်သည်း အကျိုးကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသတရာစ၊အလွန်
လည်းအကျိုးဆက်ကြီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါတော်၊ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊
ဘဂ၀တာ၊ဖြတ်စွာတုရားကသည်၊ ရန္ဓသ၊ရန္ဓမည်သော၊ ကမ္မာရသ၊ရွှေ
ပန်းထိပ်သည်၏၊ဘဏ္ဍ၊ဆွမ်းကို၊သုဏ္ဍာ၀ိသ၊ဘုဉ်းပေးပြီး၍၊ခရေ၊ကြေမ်း
တမ်းသော၊အာဗာဓော၊ပေမ်းရောဂါသည်၊ယဒိဥ္စပ္ပန္နော၊အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့ဆဲ့၊
ပဗာဠ္ဌာ၊အလွန်ပြင်းသော၊ မာ၀ုတာန္ဓိကာ၊သေခြင်း အဆုံးရှိသော၊ဝေဒ
နာ၊ဝေဒနာသည်၊ ယဒိပ၀ဏ္ဏာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဆဲ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့
သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဆုမေဝိဿာပါတာ၊ဤ
ဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမဖလာ၊တူမျှသောအကျိုး ထူးရှိကုန်၏၊သမဝိပါ
ကာ၊တူမျှသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ဗိဿာပါတိ
ကေဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်၊အတိုဝိယ၊အလွန်လျှင်၊မဟာပွဿတရာစေ၀၊အကျိုး
လည်းရှိကုန်၏၊မဟာနိသံသာစ၊လွန်ပြတ်သောအကျိုးဆက်သည်းရှိကုန်၏
ဆုတိ၊ဤသို့၊ယံ၀စနံ၊ အကြင်စကားသည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏။ တံ၀စနံ၊ထိုစကား
သည်၊ဗိဏ္ဍာ၊မှားယွင်းသည်၊ဘ၀ေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ယဒိ၊အကယ်၍၊ဒွေ၊နှစ်ပါး
ကုန်သော၊ဆုမေဝိဿာပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊သမာသမဖလာ၊တူသော
အကျိုးရှိကုန်၏၊သမဝိပါကာ၊တူသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊အတိုဝိယ၊အ
လွန်သျှင်၊အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ ဗိဿာပါတေဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်မဟာပွ
ဿတရာစေ၀၊အကျိုးထည်းကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသာစ၊ကြီးသောအကျိုး
ဆက်သည်းရှိကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ၏၊တေနဟိ၊ထို
သို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ဘဂ၀တာ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ရန္ဓသ၊ရန္ဓမည်
သော၊ကမ္မရသ၊ရွှေပန်းထိပ်သည်၏၊ ဘဏ္ဍ၊ဆွမ်းကို၊ဘုဏ္ဍာ၀ိသ၊စား
သုံးပြီးစဉ်၊ခရေ၊ကြေမ်းတမ်းသော၊ အဗောဓော၊ အနာသည်ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်
၏၊ပဗာဠ္ဌာ၊ပြင်းသော၊မာ၀ုတာန္ဓိကာ၊သေခြင်းအဆုံးရှိသော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒ
နာ သည်၊ပ၀ဏ္ဏာ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ယံ၀စနံ၊အကြင်စကားသည်၊အဏ္ဍိ၊
ရှိ၏၊တံ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဗိဏ္ဍာ၊ မှားသည်၊ဘ၀ေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ၊
ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ကံ၊အသို့နည်း၊သော
ဗိဏ္ဍာပါတော၊ထိုဆွမ်းသည်။ ဗိသဂတတာယ၊အဆိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော
ကြောင့်၊မဟာပွားလေသနည်း။ အကျိုးကြီးထေသလော၊ ရောဂုပ္ပါဒကတာယ၊
ရောဂါကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ မဟာပွားလေသနည်း၊အကျိုးကြီးထေသ

ထော၊ အာယုဝိနာသဟေတာယ၊ အသက်ကိုဖျက်ဆီးဟတ်သောကြောင့်၊မ
ဟပ္ပထောနုခေါ၊အကျိုးကြီးထေသထော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာသူရား၏၊ဇိုဝိ
တဟေတုတာယ၊အသက်ကိုသောင်တတ်သောကြောင့်၊မဟပ္ပထောနုခေါ၊
အကျိုးကြီးထေသလော၊တဏ္ဍုလ၊ထုံစကားနှိုက်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ကာရဏံ
အကြောင်းကို၊ဖြေကုန်း၊ ဟောဟော်မူပါဦး၊လော၊ပရမ္ပဝါဒ၊ သူတပါးစွပ်စွ
သောစကားကို၊နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ချင်းငှါ၊ဖြေကုန်း၊ ဟောတော်မူပါဦး၊လော၊
ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌၊အယံ ဇနော၊ဤလူမကပေါင်းသည်၊ သမ္ဘုဇ္ဇော၊တွေ့ဝေသည်၊
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ထောဘဝေသေန၊ ထောတ၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊အတိဗဟု၊အ
လွန်များစွာ၊ခါယိတေန၊စားသောကြောင့်၊ လောဘိတမဟဂ္ဂဒိကာ၊ဝမ်းလွေး
သွန်သောအနာသည်၊ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊မှုတ်၊ဤသို့၊ သမ္ဘုဇ္ဇော၊တွေ့ဝေသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊အယံပိ ဝဠော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊ဥဘတော
ကောဋိကော၊နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊အ
စဉ်ရောက်ပါ၏၊သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊
နိဗ္ဗာယိဟဗ္ဗော၊ပြေပ်ဝေအပ်၏၊မှုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်း၊ဖြတ်၊ဓမ္မသဂီတိကာရကေဟိ၊ထုရား၊ဟောပါဦးတော်
ကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော၊ ထေရေဟိ၊မထေရ်တို့သည်၊တေ၊ဤစကား
ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူ
သနည်း၊ ၊ရုန္ဓသေ၊ရုန္ဓမည်သော၊ကမ္ဗောဇသေ၊ ရွှေမန်းထင်သည်၏၊ဘဏ္ဍာ
ဆွမ်း၊ကို၊ဘုဥ္ဇိတွာ၊ဘုဉ်းပေး၍၊ဗုဒ္ဓေ၊ ဖြတ်စွာထုရား၊သည်၊ ပဗာဠ်ပြင်း
ထန်သော၊မာရတာန္ဓိက်၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ အာဗာဓ်အနာသို့
သမ္ဘုသိ၊ရောက်တော်မူ၏၊ မှုတ်၊ဤသို့၊မေ၊ဝါသည်၊ သုတ်၊ကြားအပ်၏
မှုတ်၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

ဘဂဝတာစ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း၊ဘဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏
ကိ ဘဏိတံ၊အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ဘွေ့နှင်ပါ
ကုန်သော၊ဟူမေပိဏ္ဍပါတာ၊ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမဟလာ၊တူမျှသော
အကျိုးရှိကုန်၏၊သမဝိပါကာ၊ တူမျှသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အညေဟိ
တပါ၊ကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်
မဟပ္ပထတရာစေဝ၊ အလွန်တည်း၊အကျိုးကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသတရာ
စ၊အလွန်ထည်း အကျိုးဆက် ရှိကုန်၏၊ ဘွေ့နှစ်ပါး၊သော ဆွမ်းတို့သည်၊
ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ယဒုဘိဏ္ဍပါတာ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုထည်း
ပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၍၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာ ထုရား၊သည်၊

အနုတ္တရံ၊အတုမရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အာဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မူ၏၊ ယဉ္စဝိဇ္ဇာပါတိ၊ အကြင်ဆွမ်းကို လည်း၊ ပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၍၊ အနုပါ ဒိသေသာယ၊ ခန္ဓာ အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ဣမေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိဇ္ဇာပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမဖလာ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊တူမျှသောအ ကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ ပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပ္ဖလတရာစေ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုး ထသည်ရှိကုန်၏၊မဟာနိသံသတရာစ၊ကြီးမြတ်သောအာနိသင်ထည်းရှိကုန် ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့။ဘဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ သောစဝိဇ္ဇာပါတော၊ထိုဆွမ်းသည်ထည်း၊ဗဟု ဂုဏော၊များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ အနေကာနိသံသော၊များသောအာနိသင်ရှိ ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဟဋ္ဌာ၊ရွှင်ကုန်လျက်၊ ပသန္နမနသာ၊ကြည်ညိုသင်သောစိတ်ရှိကုန်လျက်၊ အယံ၊ဤဆွမ်းသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပဏ္ဍိမော၊နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ဝိဇ္ဇာပါတော။ ဆွမ်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မနုသိကတ္ထာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ဒိဋ္ဌိ၊နတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဩဒ၊ဩဒာကို၊သူကရမဒ္ဒဝေ၊ဝက်ပျိုသားဠ၊အာကိရ၊သုံးထောင်းထည့် ကုန်၏၊ ၊တဗ္ဗပန၊ထိုအာဇည်သည်ကား၊သမ္ဘာပါကာ၊ကောင်းစွာကျက် ၏၊သဟုပါကာ၊ပေါ့ပါးစွာကျက်၏၊ မနုညံ၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဗဟု,သော်၊ များသောအရသာရှိ၏၊ ဥဠာရဂ္ဂိတောဇသာ၊ ဝမ်းမီးဟောဇောဆောက်ဖို့တိတ်၊ အစိုးအပွားဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကောစိ၊တယု၊တရုသော၊ အ နုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ရောဂေါ၊ရောဂါသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇနော၊ဖြစ်တော်မမူ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား ၏၊ပကတိရဇ္ဇယေ၊ပကတိကပင်အားနည်းသော၊ သရီရေ၊ကိုယ်တော်မှာ ဝိတေ၊ကုန်ပြီးသော၊အာယုသင်္ခါရေ၊အာယုသင်္ခါရမှာ၊ဥပ္ပဇ္ဇနော၊ဖြစ်သော ရောဂေါ၊ရောဂါသည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ အတိဝေ၊တိုးပွါး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့် ၊ပကတိယာ၊ ပြကတော,အား၊ဖြင့် ၊ဧထ,မာ နော၊ကောက်ထောင်သော၊ဧဏ္ဍိ,မီး၊သည်၊အညတ္ထိ,တပါး၊သော၊ဥပါဒါနေ၊ ဖီ,စာကို၊မီ,နှေ,ပေ,ခဲ,သော်၊ ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ ပဇ္ဇလတိ၊တောက်ပထေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ၊ဤ၊ အတူသာလျှင်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ

ဘုရား၏ပကတိနဗ္ဗလေ၊ ပကတိကအားနည်းသော၊သမ္ပီရေ၊ကိုယ်တော်
နှင့်၊ဒိဋ္ဌေ၊ကုန်ပြီးသော၊အာယုသင် ၊ရေ၊အာယုသင်ခြေနှင့်၊ ဥဿန္နော၊ဖြစ်
သော၊ရောဂေါ၊ရောဂါသည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ အာဘိဝမ်း၊တိုးပွါးလေ၏၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝါပန်၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊
သန္ဓမာနော၊ စီးဆင်းသော၊ သောတော၊ရေအယဉ်သည်၊ မဟာမေဃော၊
ရိပယ်းကြီးသည်၊ အာဘိဝုဋ္ဌေ၊ရွာသတ်သော်၊ မဟောဃော၊ ရေအပေါင်း
သည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ဥဒကဝါဟကော၊ရေအယဉ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ပကတိနဗ္ဗလေ၊ပကတိကအားနည်းသော၊သမ္ပီရေ၊ကိုယ်
တော်နှင့်၊ဒိဋ္ဌေ၊ကုန်ပြီးသော၊အာယုသင်ရေ၊အာယုသင်ခြေနှင့်၊ဥဿန္နော
ဖြစ်သော၊ရောဂေါ၊ရောဂါသည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊အာဘိဝမ်း၊တိုးပွါးလေ၏၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန်၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအား၊ဖြင့်၊
ပကတိယာ၊ သဘောအား၊ဖြင့်၊ အာဘိသန္ဓေတု၊ပြောသော ဝတ်ရှိသော၊
ကုန်ဆုံ၊ဝမ်းရှိသူသည်၊အညတ်ခြင်း၊တပါး၊သောစားဘွယ်ကို၊ အဇ္ဈောဟာရေ
မျိုခဲ့သော်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊အာယမေယျ၊ပြေ၊ရာ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်
ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပကတိနဗ္ဗ
လေ၊ပကတိကအားနည်းသော၊ သမ္ပီရေ၊ကိုယ်တော်နှင့်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ကုန်ပြီး
သော၊အာယုသင်ခြေ၊ အာယုသင်ခြေနှင့်၊ ဥဿန္နော၊ဖြစ်သော၊ ရောဂေါ
ရောဂါသည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ အာဘိဝမ်း၊တိုးပွါးလေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊တဆင့်ဝိဏ္ဍပါ၊တေ၊ထိုဆွမ်းနှင့်၊ဒေါသော၊အပြစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပေ
၊စင်စစ်၊ တသော၊ထိုဆွမ်း၏၊ဒေါသ၊အပြစ်ကို၊ အာရောပေတုံ၊တင်ခြင်း
ဌာ၊နသည်ကား၊မတတ်ကောင်း၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊တဉ္စေ
နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကေန၊အဘာယိမည်သော၊
ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်၊ဒွေ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ဝိဏ္ဍပါတာ၊ဆွမ်းတို့
သည်၊သမာသမဟသာ၊တူမျှသော၊အကျိုး၊ရှိကုန်သနည်း၊ သမဝိပါကာ၊တူမျှ
သော၊အကျိုး၊ဆက်ရှိကုန်သနည်း၊အဘိဝယာ၊အလွန်သျှင်၊ အညေဟိ၊တပါး
ကုန်သော၊ ဝိဏ္ဍပါ၊တေဟိ၊ဆွမ်း၊တို့ထက်၊ မဟာပုလတရာ၊စေ၊ကြီးမြတ်
သော၊အကျိုး၊ရှိကုန်သနည်း၊ မဟာနိသံသာ၊ကြီးမြတ်သော အာနိသင်ရှိ
ကုန်သနည်း၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ဓမ္ဓာနုမဇ္ဇနသမာပတ္တိ၊သော၊တရား၊တော်ကိုသော်၊သတ်၍ သမာပတ်
ဝင်စား၊သည့်ဈေးမ်း၊အား၊ကြောင့်၊ ဒွေ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ဝိဏ္ဍပါတာ၊ဆွမ်း

တို့သည်၊သမာသမဖလသာ၊တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊တူမျှ
သောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အတိဝိယ၊အလွန်ကျော်၊အညောဟိ၊တပါးကုန်
သော၊ဝိတ္ထာပါတေဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်၊မဟာဗွယတာရာစေဝ၊ကြီးမြတ်သော
အကျိုးလည်းရှိကုန်၏၊ မဟာနိသံသာစ၊ကြီးမြတ်သောအာနိသင်လည်းရှိ
ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်းတော် အရှင်ဘုရား၊ကတမေသံ၊ အာဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ အနုမဇ္ဇနသမာပတ္တိဝသေန၊ အာဘန်ဘန်သုံ:သတ်ဝင်စား
သည့်အစွမ်းအားကြောင့်၊ဒွေ နှစ်ပါးကုန်သော၊တေဝိဇ္ဇာပါတာ၊ထိုဆွမ်းတို့
သည်၊သမာသမဖလသာ၊တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်သနည်း၊သမဝိပါကာ၊တူမျှ
သောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သနည်း၊ အတိဝိယ၊အလွန်ကျော်၊ အညောဟိ၊တပါး
ကုန်သော၊ ဝိတ္ထာပါတေဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟာဗွယတာရာစေဝ၊ ကြီးမြတ်
သောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သနည်း၊မဟာနိသံသာစ၊ကြီးမြတ်သောအာနိသင်
ရှိကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်
နဝန်း၊ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရေသမာပတ္တိနံ၊အစဉ်အတိုင်းကောင်း
စွာဆောင်၍ဝင်စားအပ်ကုန်သော၊အနုဏောမပရိဏောမသမာပဇ္ဇနဝသေန
အစဉ်အပြန် အတုံ့အတွယ်ဝင်စားသည့် အစွမ်းကြောင့်၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်
သော၊တေဝိဇ္ဇာပါတာ၊ထိုဆွမ်းတို့သည်၊သမာသမဖလသာ၊တူမျှသောအကျိုး
ရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊ တူမျှသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အတိဝိယ၊
အလွန်ကျော်၊အညောဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဝိတ္ထာပါတေဟိ၊ဆွမ်းတို့ထက်၊မ
ဟာဗွယတာရာစေဝ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးသည်းရှိကုန်၏၊မဟာနိသံသတ
ရာစ၊ကြီးမြတ်သောအာနိသင်လည်းရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒ္ဝိသုယေဝ၊
နှစ်ပါး သာကျော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ ဘုရားဖြစ်သောနေ့ပရိနိဗ္ဗာန်စံ
သောနေ့တို့နှင့်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲစွာ၊တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရ သမာပတ္တိယော၊ အစဉ်အတိုင်းကောင်း စွာ
ဆောင်၍ ဝင်စားအပ်သော သမာပတ် တို့ကို၊ အနုဏော မပရိဏော
မံ၊အနုသုံးပရိသုံး၊ သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်းစား တော်မူသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာမသမာပဇ္ဇိ၊ကြောင်ဝင်စား
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်းတော်အရှင်ဘုရား၊ အစ္ဆရိယံ၊ဆန်းကြယ်ရှိပေစွ၊ဘဉ္ဇနာဂသေန၊နာဂ
သိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပေစွ။ ဣမတ္တိ

ဗုဒ္ဓကျွေးကြွ၊ ဤဘုရားခေတ်တော်ကြီးမှ၊ ယခုအသက်သစ္စရမခါနှုန်း၊ အကြင်အသက်သည်ဖြစ်၍မြတ်သောခါနုသည်၊ အဏ္ဍ၊ဂ္ဂ၏၊တဝ္ဗ၊ထိုခါနုကြီးကိုလည်း၊ ဗွီဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဗုဒ္ဓမေတ္တိဝိဏ္ဍပါတေတိ၊ဤဆွမ်းတို့ဖြင့်၊အဂဏိကာ၊ မရေတွက်လေရဲ့တကား၊ ဘဉ္ဇနုဂဏသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အမ္ဗရိယံ၊ဆံတွယ်ရှိပေစွ၊ ဘဉ္ဇနုဂဏသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဗ္ဗုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ နဝ၊ကိုးပါးကုန်သော၊အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ယာ၊အစဉ်အတိုင်း ကောင်းစွာ ဆောင်၍ ဝင်စား၊အဝ်ကုန်သော သမာပတ်တို့သည်၊ ယာဝမဟန္တာ၊အလွန်ဖြတ်ကုန်၏၊ယင်ကြောတိနာမ၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ နဝ၊ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိဝသေန၊ အစဉ်အတိုင်း ကောင်းစွာ ဆောင်၍ ဝင်စား၊အပ်ကုန်သော သမာပတ်တို့၏ အစွမ်း၊အာ၊ဖြင့်၊ ဒါနုံ၊ဒါနုသည်၊ မဟာမွတ်ထတရော၊ အကျိုးကြီးမြတ် သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာနိသံသတရော၊ ကြီးမြတ်သောအာနိသင်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဘဉ္ဇနုဂဏသေန နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊တော်၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တတော၊အရှင်ဘုရား ဗိန္ဓတော်မူတိုင်း၊ သမ္ဗဒ္ဓိ ဆွမ်း၊ ဝန်ခံပါ၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊ ၊ဆင်ခြင်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒွိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗိဏ္ဍပါတာနံ၊ ဆွမ်းတို့၏၊ မဟာပွဿဘာဝယာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ရှိကပြုသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိဘာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၀–ဗုဒ္ဓပူဇာယာနုညာတာနုညာတပဏ္ဍာ၊

ဘဉ္ဇနုဂဏသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တထာဂတေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘော်၊ဤစကားကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ"ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ထရေ၊ သင်ကိုသည်၊တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သဒ္ဓိဝိဟာရိယ၊အထောင်းတော်ကိုပူဇော်ချင်၍၊အဗျာဝဋာ၊လုံ့ထမရိုက်ကြကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြထေကုန်၊ အာဟု၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝုနစ၊တတာနုဏည်း၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ကိ"ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော် မူ သနည်း၊ ပူဇနိယာ သာ၊ပူဇော်ထိုက်သောဘုရားရှင်၏၊ နံဓာတု"၊ထိုသရီရဓာတ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ပူဇော်ကုန်ထော့၊ ဝေ"ကရာ၊ဤသို့ပူဇော်သော သူတို့သည်၊

ဖွားတော၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သင်္ဂ၊နှတ်ပြည်သို့၊ ဂမိသဃ၊ သွားကုန်သတ္တံ့၊ ဖွားကို၊ ဤသို့၊ဘဏိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဘဏ္ဍနာ ဂဝေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်သုရား။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ တထာဂတ၊သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရပူဇာယ၊ ကိုယ်ကို ပူဇော်ခြင်းနှင့်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊ လုံ့လမပြတ်ကြိုးကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်သော့၊ဖွားတို့၊ဤသို့။ ယဒိဘာသိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ မူဇနိယ၊ မူဇော်ထိုက်သောဘုရား၏၊နံ့ဝေတုံ၊ထိုဝတ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ပူဇော်ကုန်သော့၊ဝေ၊ ကရာ၊ဤသို့ပူဇော်သောသူတို့သည်၊ ဖွားတော၊ဤကောင်းမှုကြောင့်၊သင်္ဂ၊ နှတ်ပြည်သို့၊ ဂမိသဃ၊သွားရကုန်သတ္တံ့၊ ဖွားတို့၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊မှား၊ယွင်း၊သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ။တထာဂတေန၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပူဇနိယ၊သ၊ ပူဇော်ထိုက်သောဘုရား၏၊နံ့ဝေတုံ၊ထိုဝတ်တော်ကို၊ပူဇေထ၊ပူဇော်ကုန်သော၊ ဝေ၊ကရာ၊ဤသို့ပူဇော်သောသူတို့သည်၊ဖွားတော၊ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သင်္ဂ၊နှတ်ပြည်သို့၊ ဂမိသ၊ဃ၊ သွား၊ရကုန်သတ္တံ့၊ ဖွားတို့၊ဤသို့၊ ယဒိ၊အကယ်၍၊ဘဏိတ်၊ဟောတော်မူအံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ တထာဂတ၊သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သရီရပူဇာ၊ကိုယ်တော်ကိုပူဇော်ခြင်းနှင့်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊လုံ့လ မပြတ်ကုန်သည်၊ဟော၊ထ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဖွားတို့၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကား၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်၊ဗိဇ္ဇာ၊မှား၊ယွင်း၊သည်၊ ဘဝေယျ ဖြစ်ရာ၏၊ ။အယံပိ၊ဘဏ္ဍော၊ဤပြဿနာမေးခွန်း၊သည်သည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ အနုပဗ္ဗော၊အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ ဒိဋ္ဌာ ယိဘဗ္ဗော၊ပြိုင်းစေအပ်၏၊ဖွားတို့၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တော်၊ဤစကား၊တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ တထာဂတ၊သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရပူဇာ၊ယ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းနှင့်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊လုံ့လ မရိုက်ကြ ကုန်သည်၊ ဟော၊ထ၊ဖြစ်ကြလေ၊ကုန်၊ဖွားတို့၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဝုန်၊ တဘန်၊အပရံ၊စ၊တပါ၊သည်း၊ဘဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ၊ ဘဏိတံ အဘယ်သို့ဟောကေသ်မူသနည်း။ မူဇနိယ၊သ၊ ပူဇော်ထိုက်သော ဘုရား၏

ဏ်၊နံဝေတဲ့၊ ထိုဝေတ်တော်ကို၊ပူဇော်ထ၊ပူဇော်ကြကုန်သော၊ ဝေ၊ကာ၊ ဤသို့ပူဇော်သော သူတို့သည်၊ဣ တော၊ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သင်္ဂ၊နတ် ပြည်သို့၊ဂမိသတ၊ သွားရကုန်သတ်တဲ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတ်၊ ဟောတော်မူအပ်ဏ်၊ပန်၊ထိုသို့ဟောကော်မူသော်ထည်း၊တဘူ၊ထိုသရီရမူဝေ၍ကြောင်း ကြမရိုက်ထင့် ဟူသောစကားမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး ၊သင်္ဂေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့ဏ်အကျိုးငှါ၊နဘာသိတ၊ဟောတော်မူသည့် မဟုတ်၊ ဖိနပုတ္တာနံ့ယော၀၊ ဘုရားသားတော်တို့ကိုသာထင်၊ အာရဗ္ဘ၊အ ကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝတ်၊ ဟောတော်မူအပ်ဏ်၊ ကိ ဘဂဝတ်၊အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ တထာဂ တသ၊ဘုရားရှင်ဏ်၊ သရီရမူဇာယ၊ အထောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းနှင့်၊ အဗျာ၀ဇ္ဇ၊သင့်လမရိုက်ကြကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဣတိ၊ဤသို့ ဘဂဝတ်၊ ဟောတော်မူအပ်ဏ်၊ ၊တိသဗ္ဗံ၊ဗုဒ္ဓဏ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ ဖိနပုတ္တာနံ့၊ ဘုရားသားတော်တို့ဏ်၊ ယဒိဒံ ပူဇော၊အကြင်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိဏ်၊တော်၊ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊အကာမံ၊အလုပ်ဝတ်မဟုတ်၊သင် ၊ရာ နံ့၊သင် ၊ရတို့ကို၊သမ္ဘသနံ့၊သင့်သင်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ယောနိသော အသင့်အားဖြင့်၊မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊သတိ ပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊သတိပဋ္ဌာန်သေးပါးကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ရှုပ်ကျွတ်ဟော၊ အာဝုံအထွတ် အမြတ်ကိုစွဲယူခြင်းသည် ထည်း ကောင်း၊ကိလေသယဇ္ဇ၊ ကိလေသာကိုစစ်ထိုးခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဏ္ဍမနုယုဇ္ဇနာ၊ အရေဟတ္တာဖိုလ် ဟူသော ဝိဇိအကျိုးကို အားထုတ်ခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊တော်၊ဤအမှုမျိုးကား၊ဖိနပုတ္တာနံ့၊ဘုရားသားတော်တို့ ဏ်၊ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သောအမှုပေတည်း၊ အ၀ဿသာနံ့၊ ရဟန်းမကြွင်း ကုန်သော၊ ဒေ၀မနုဿာနံ့၊နတ်လူတို့ဏ်၊ ပူဇာ၊ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကရဏီ ယာ၊ပြုအပ်သောအမှုပေတည်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ တယာ၊ဤပမာ အားဖြင့်၊ ၊ မဟိယာ၊ပြေအပြင်နှင့်၊ ရာဇဝုတ္တာနံ့၊မင်းသားတို့သည်၊ ဟတ္ထိ အသ ၀ဒ္ဓဏ်ရထ ရဒ္ဓါသိကဿ၊ ဆင်စီးအတတ် မြင်းစီးအတတ် လေး အတတ်ခေါ်အတတ်စာရေးအတတ်ဂဏန်းအတတ်ကို၊ ခဏ္ဍမ္ဘာသုတိသမ္ဘု တိယုဒ္ဓယုဒ္ဓဗျူဟပဒုကိရိယာ၊သန့်လျှက်အတတ်မန္တန်အတတ် ဗေဒင်အတတ် ဝမ္ဘသတ်အထက်စစ်ထိုးခြင်းစစ်ထိုးစေခြင်းအတတ်အမှုကို၊ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ဏ်၊ အ၀ဿသာနံ့၊မင်းသားမကြွင်းကုန်သော၊ ပုထုဇ၀ဿသုဒ္ဓါနံ့ မျှားစွာကုန်သော ကုန်သည့် သူဆင်းရဲတို့သည်၊ ကသိ၀ါ နိဗ္ဗာ၀ေါ၀ုဏ္ဍာ၊

ထွန်ယက်ခြင်းကုန်ရောင်းဝယ်ခြင်းနွားထိမ်းခြင်းကို၊ ကရကိယာ၊ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ မဟာရော်ဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဖိနုပုဏ္ဏာနုံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ယဒိဒံပူဇာ၊အကြင်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တော်၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊အကယ်၊အထုပ်ဝတ်တရား၊မဟုတ်ပေ၊ သင်္ဘါရာနုံ၊ သင်္ဘါရတရားတို့ကို၊ သမ္ဘသနုံ! သုံးသပ်ခြင်းသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရော၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အာရုံမှီထားသောရဟန်းတော်၊ အာရုံအထွတ် အမြတ်ကို ယူခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ကိုဏ်ဆယယုဒ္ဓ၊ကိုယ်သောကိုစစ်ထိုးခြင်းထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေ ဗလံ ယုဇ္ဈနာ၊အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော ဝိပါဿနာကျိုးကို အားထုပ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ဤအမှုမျိုးကား၊ ဖိနုပုဏ္ဏာနုံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ကရကိယံ၊ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ အဝ ဟသာနုံ၊ရေဘန်းမှကြွင်းကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနုံ၊နက်လူတို့၏၊ ပူဇာ၊ပူဇော်ခြင်းသည်၊ကရကိယာ၊ပြုအပ်သောအမှုတို့တည်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါ ပန်၊တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ မာတာ ဝကာနုံ၊ ပုဏ္ဏားဟို့တို့၏၊ ဆုရုဝေဒံ၊ဆုရုဗေဒင်ထည်းကောင်း၊ယဇုဝေဒ၊ယဇုဗေဒင် ထည်းကောင်း၊ သာမဝေဒံ၊သာမဗေဒင် ထည်းကောင်း၊အာထဗ္ဗဏဝေဒ၊ အာထဗ္ဗဏ ဗေဒင် ထည်းကောင်း၊ ထက္ခဏံ၊ ထက္ခဏာ အတတ် ထည်းကောင်း၊ ဆုတိဟာသံ၊ စကားဟောင်း အတတ်ထည်းကောင်း၊ ပုရာဏံ၊ ပုရာဏ်ကျမ်း အတတ် ထည်းကောင်း၊ နဿတ္ထု၊နိဿတ္ထု ကျမ်းအတတ် ထည်းကောင်း၊ ကေဠဝုဒါနံ၊ ကေဠဝုဒါန ကျမ်းအတတ် ထည်းကောင်း၊ အက္ခရပ္ပဘေဒံ၊အက္ခရာဝေဘန်သောအတတ်ထည်းကောင်း၊ပဒံ၊ပုဒ်အတတ် ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာ ကရဏံ၊ ဗျာကရိုဏ်း ကျမ်း အတတ်ထည်းကောင်း၊တာသမယ္ဟံ၊ဟောပြောကြောင်းဖြစ်သော အတတ်ထည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါတံ၊ဥပါဒိယျ သည်ကိုဟောသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သုဝိနံ၊အိပ်မက်ဟော၊ အတတ်ထည်းကောင်း၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ဟော အတတ်ထည်းကောင်း၊ဆဇ္ဇဂီ၊ခြောက်ပါးသော ဗေဒင်အတတ်ထည်းကောင်း၊ စဋ္ဌဂါတိ၊ ထကြွတ်ကိုဟောသောအတတ်ထည်းကောင်း၊ သူရိယဂ္ဂါတိ၊ နေကြွတ်ကို ဟောသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သုဏ္ဏရာဟုစရိတံ၊ သောကြာရာဟု ကြွတ်တို့နှိုင်းယှဉ်ဗျူဟာကျင့်သောအဟောအတတ်ထည်းကောင်း၊ဩဇ္ဇ ဟယုဒ္ဓ၊ ကြွယ်ကြွတ်တို့စစ်ထိုးခြင်းကိုသိသော အတတ်ထည်းကောင်း၊

ဒေဝနန္ဒဗျာဘိသလရီ၊ကော်လည်းသံ ဟောအတတ်လည်းကောင်း၊သက္ကန်ဓိ၊ ပြိုတ်ပြောင်းကြွယ်ကျွေဟောအတတ်ထည်းကောင်း၊ ဥက္ကာပါတ်၊ဥက္ကာပြန် ကြွယ်ကျွေဟော အတတ်လည်းကောင်း၊ ဘူမိကမ္ပ၊ ပြေကျွမ်းအတတ် လည်းကောင်း၊ဒီသာဒါဟ်၊ အရပ်မျက်နှာနီကဲ့ ပူပန်သော အတတ်လည်း ကောင်း၊ဘုမ္မန္တလိက္ခ်ာ၊ဘူမိကိတ်အန္တရိက်ဟောအတတ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိသံ၊ နက္ခတ်အတတ်ထည်းကောင်း၊ ထောကာယတိက်၊ထောကကို ရှည်ထွားစေသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သာစက္ကံ၊ ခွေးမြည်ဟောအ တတ်ထည်းကောင်း၊ ဓိဂစက္ကံ၊ သားငှက်မြည်တွန်ဟော အတတ်ထည်း ကောင်း၊ အန္တရစက္ကံ၊ တပါးသော သားငှက်မြည်ဟော အတတ်ထည်း ကောင်း၊ဓိသဝဏ္ဏပ္ပါဒ်၊ရောနှောချီဟောသောအတတ်လည်းကောင်း၊ သကုဏာမျှတရုတ်၊ငှက်မြည် ငှက်အော်ဟော အတတ်လည်းကောင်း၊ ဓုတိ၊ ဤသို့၊သမ္ဘာ၊အလုံးရံသည်၊သိကျွာ၊သင်အပ်သောအတတ်မည်၏၊ ကရဏီ ယာ၊ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊အဝသေသာနံ၊ဝုဏ္ဏားခွ ကြွင်းကုန်သော၊ဝုဏ္ဏ ဝေသသုဒ္ဓါနံ၊မျိုးစွာကုန်သော ကုန်သည် ဆင်းရဲသားတို့၏၊ ကသိဝါဏိ ဇ္ဇာဝေါ၊ကဿ၊ ထွန်ယက်ခြင်း ကုန်ရောင်းခြင်းနွားထိန်း ကြောင်းခြင်းကို၊ ကရဏီယာ၊ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ မဟာဆာ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအဘုရားသျှင်၊ဖိနုဝုတ္ကာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ယဒိဒံပူဇာ၊အကြင် ပူဇော်ခြင်းသည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊တော်၊ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊အကမ္မ၊အလုပ်ဝတ် တရားမဟုတ်၊သပ်ါရာနံ၊ သပ်ါရတရားတို့ကို၊ သမ္ဘာသနံ၊ သုံ:သတ်ခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရော၊နှလုံး သွင်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေး ပါးကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ အာရမ္ဘဝီသာရဝုဋ္ဌိဟော၊ အာရုံ အထွက်ကိုစွဲယူခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေသာကို စစ်ထိုးခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မာနုဿတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ သောမိမိအကျိုးကို အားထုတ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊တော်၊ ဤအမှုမျိုး ကား၊ ဖိနုဝုတ္ကာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သောအမှု တည်း၊အဝသေသာနံ၊ဟောနှင့်ကြွင်းကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ ၏၊ပူဇာ၊ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကရဏီယာ၊ပြုအပ်သောအမှုတည်း။ မဟာဆာ ၊မင်းမြတ်၊ တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အကမ္မ၊မပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊မာယတ္ဌန္တု၊ လုံ့လမပြုကုန်ထင့်၊ ဓုမေ၊ ဤမည်ကုန်သော၊ ကမ္မေ၊အမှုတို့ကို၊ ယတ္ဌန္တု၊လုံ့လပြုကုန်လော၊ ဓုတိ၊

ဤသို့၊အာဟ၊ ဓိန္ဒတော်မူ၏။ ၊အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊တုဗျော့၊ သင်တို့သည်၊ တထာဂတာသား၊သုရားရှင်၏၊ သရီရေပူဇာယ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်း နှိုက်၊အဗျာဝဇ္ဇာ၊ထို့သမပြုကြကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ၊ဤစကားကို၊ယခု နာတော်ထယူ၊ဆကာသ်၍ မဟောဆုံ၊အတ္ထနော၊ဓိဓိ၏၊ ပတ္တစိဝရ၊သင်္ဃာ သင်္ကန်းကိုမျှထည်း၊ဝရိယာဒါ၊ပေတွာ၊ကုန်ဆုံးစေ၍၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည် ဗုဒ္ဓပူဇ ယော၊ ဘုရားအထောင်းကို ပူဇော်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဓိန္ဒတော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေ၊နာဂသေန၊နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဧတေ၊ထိုစကား၊ကို၊တထာ၊ အရှင်ဘုရားဓိန္ဒတော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝဓိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ၊သတ္ထာ၊ဓိ၊ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားအထောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ အနုညာ ကာနုညာတယဉ္စာ၊ ခွင့်ပြုအပ်မပြုအပ်သော အမေးပြဿနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၁၂-ဘဂဝတောပါဒေ၊ပဗ္ဗိကာ၊ပတာနုပဗ္ဗာ၊

ဘဂ္ဂေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တုဗျော့၊အရှင် ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ကိ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝ ဆ ဆ ကသ၊ ကြွေဆွားတော်မူစဉ်၊ အဇ၊စတနာ၊ စေတနာ၊မရှိသော၊အယံ ဝထ၊ ဤမြေကြီး သည်၊နိန္ဓ၊နိုင့်ရာအရေ၊သည်၊ဥန္ဓမတိ၊ပြည့်မောက်၏၊ဥန္ဓတ ၊ပြည့်မောက် ရာအရေ၊သည်၊ဩဂတမတိ၊နိုင့်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊တုဗျော့၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊ဝုစ္စ၊တဘန်လည်း။ ဘဏထ၊ဆိုတော်မူကုန် ၏၊ကိ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ပါ၊ခြေတော်ကို၊ သက္ခလိကာယ၊အိုးချပ်သည်၊ခတော၊ ထိုခိုက်အပ် ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊တုဗျော့၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏၊ ယာဝတာ သက္ခလိကာ၊အကြင်အိုးချပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ဗဟိတာ၊ ကျ၏၊ကိ သဟနု၊ အဘယ် ကြောင့်၊ သာသက္ခလိ ကာ၊ထိုအိုးချပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒါ၊ခြေတော်မှ၊ နုနိ ဝတ္တာ၊မဆုတ်နုတ်သနည်း။ဘဂ္ဂေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်

ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂ၊ ဆ၊ ဏ သား၊ ကြွတော်မူစဉ်၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယ်မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ နိန္နံ၊ နိမ့်ရာအရပ်သည်၊ ယဒိဥ္ဇနမတိ၊ အကယ်၍မြင့်မောင်း၏ ဥန္နတံ၊ မြင့်မောက်သောအရပ်သည်၊ ယဒိဩဏတမတိ၊ အကယ်၍နိမ့်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ခလိကာယ၊ အိုးချမ်းသည်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ယံ၊ စနံ၊ အကြင်စကား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ဝစနံ၊ ထိုစကား သည်၊ ဖိန္ဓာ၊ မှားယွင်း သည်၊ ဘဝေယျ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပါဒေါ၊ ခြေတော် ကို၊ သက္ခလိကာယ၊ အိုးချမ်းသည်၊ ခတော၊ ထိခိုက်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ထိခိုက်သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဂ၊ ဆ၊ ဏ သား ကြွသွား စဉ်၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယ်မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီး သည်၊ နိန္နံ၊ နိမ့်ရာအရပ်သည်၊ ဥန္နမတိ၊ မြင့်မောက်ရေ၏၊ ဥန္နတံ၊ မြင့်မောက်ရာအရပ် သည်၊ ဩဏမတိ၊ နိမ့်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ယံ၊ စနံ၊ အကြင်စကား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကား သည်၊ ဖိန္ဓာ၊ မှားယွင်း သည်၊ ဘဝေယျ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ ဗိမဟော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်သည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပဒဏ္ဍော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သောထိပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား သည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းအပ်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ။

ဗုဒ္ဓမဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သင်္ဃ၊ ဓုန်၏၊ တော်၊ ဤစကား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကိ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ ရှိသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဂ၊ ဆ၊ ဏ သား ကြွသွားကော်မူစဉ်၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယ်မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီး သည်၊ နိန္နံ၊ နိမ့်ရာအရပ်သည်၊ ဥန္နမတိ၊ မြင့်မောက်၏၊ ဥန္နတံ၊ မြင့်မောက်ရာအရပ်သည်၊ ဩဏမတိ၊ နိမ့်ရှိင်း၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ဤစကား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်၊ သက္ခလိကာယ၊ အိုးချမ်းရှိက်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊ သာ သက္ခလိကာ၊ ထိုအိုးချမ်းသည်၊ အတ္ထနော၊ ဓိတိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ နစပတိတာ၊ ကျသည်မဟုတ်၊ ဒေဝဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဥပရိဘာဂေ၊ ထိုး၊ လဲကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏၊ ။ ဗုဒ္ဓမဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟဿာနိ၊ ဘဝအသီးနှင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အာဃာတံ၊ ရန်ညှိုးကို၊ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့ခဲ့လေ၏၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တေနအာဃာတေ

နှ၊ထိုရန်ညှိုးဖြင့်၊ မဟာနန္ဒ၏ကြီးစွာသော၊ကုဋေသိန်းပြည်မှာတော်ထွန်ပမာ
တည်ရှိသော၊ပါသာဏ်၊ကျောက်လုံးကို၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏ဥပရိ
အထက်ဗိုက်၊ပါတော်သာမိ၊ ချယိုက်ဆုံ၊ဖွာတိ၊ဤသို့၊ မနုသိကတွေ၊နှလုံး
ဘား၍၊ ပရိဗ္ဗိုလိုပ်၏၊အသ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ဖွေ၊ နှုရကုန်သော၊ သေသော၊
ကျောက်တို့သည်၊ပတဝီတော၊ဖြေမှ၊ ဥဒ္ဓတိတွေ၊ထလတ်၍၊တံပါသာဏ်၊
ထိုကျောက်ထုံးကို၊ သံပဒိုဏ်ဆုံ သု၊ ခံသာကုန်၏၊အထ၊ ထိုအခါ၌ကား၊နေသ၊
ထိုကျောက်တို့၏၊သမ္ဘဟာရေနေ၊ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပဝဒိကော၊ကျသော၊ပါ
သာဏတော၊ကျောက်မှ၊ဘိဒ္ဓိတွေ၊ ကွဲ၍၊ယေနဝါတေနဝါ၊အကြင်ထိုထို
ဤကြီးအရပ်ဖြင့်၊ပဘင်္ဂီ၊ ကျပြေးသောထက်၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏
ပါဒေ၊ခြေတော်ရှိက်၊ပတိတာ၊ကျ၏၊ဖွာတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။
ဘဂ္ဂနာဝေ ယန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ဥပမာအား
ဖြင့်၊ဖွေ၊နှစ်ရကုန်သော၊သေသော၊ကျောက်တို့သည်၊ပါသာဏ်၊ကျောက်ကို၊
သမ္ဘဒိုဏ်ဆုံ သုယထာ၊ခံသောကုန်သကဲ့သို့၊ ကထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ပဝဒို
ကာဝိ၊ကျတော်သည်း၊ သမ္ဘဒိုဏ်ဆုံတဗ္ဗာ၊ခံအပ်ကုန်သည်မဟုတ်ပါထောမ္ဟ
တိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ထျောက်ဆိုထေ၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သမ္ဘဒိုဏ်ဆုံတံ
ဒိ၊ခံ၍သေသ်လသည်း၊ ဣဒ၊ ဤကျောက်လုံးကြီးသာရှိက်၊ ကေစ္စ၊အချို
သောဂတ္ထုဏည်၊ပဠုရုတိ၊ ထျောက်ကြွ၏၊ပသဝတိ၊လိပ်ခ္ဍာ်ဆင်း၏၊ဌာန်၊
ထားသောနေရာသို့၊ နဥပ်ပန္ဓတိ၊ မ ယတ်ရောက်ခြင်းပေ၊ ။မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ ပါဏိနာ၊ထက်ဖြင့်၊ဂတိ
ကာ၊ယူသည်ရှိသော်၊အဂ်ိထန္ဓရိကာတိ၊ ထက်ခြောင်းကြားတို့မှ၊ပဠုရုတိ
စိုး၏၊ပသဝတိ၊ဂို၏၊ဌာန်၊ တည်ထားရာသို့၊နဥပဂန္ဓတိ၊မရောက်၊ခေါ်ရံ၊ခို
ရည်ကို၊တဏ္ဍာ၊ ထက်တက်ရည်ကို၊မရ၊ဟူးရည်ကို၊သပ္ပိ၊ထောပတ်ကို၊
တေလ၊ ဆီကို၊မဓုရသ၊ ငါးပားငံးရည်ကို၊ဓံသရသ၊အမဲပားငံးရည်ကို၊ပါ
ဏိနာ၊ထက်ဖြင့်၊ဂဟိတ၊ယူသည်ရှိသော်၊အဂ်ိထန္ဓရိကာတိ၊လက်ခြောင်း
ကြားတို့မှ၊ပဠုရုတိ၊စိုး၏၊ ပသဝတိ၊ဂို၏၊ဌာန်၊တည်ရာအရပ်သို့ နဥပဂ
ဗ္ဗတိ၊မရောက်။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဗေမေဝ၊ခေါ်ဤအတူသာလျှင်၊သမ္ဘ
ဒိုဏ်ဆုံ ခံ၍ခြင်းငါ့ဥပဝတာနှ၊အနိုးသို့ကပ်ကုန်သောဒိုဏ်ဆုံ၊နှုရကုန်သော၊
သေသာနှ၊ကျောက်တို့၏၊သမ္ဘဟာရေနေ၊ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ပါသာဏတော၊
ကျောက်မှ၊ပပဒိုကာ၊ကျသည်၊ ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ တိဒ္ဓိတွေ၊ကွဲ၊၍၊ ယေနဝါ
ဘေနဝါ၊ အကြင် အမှတ်မရှိထိုထို ဤကြီးအရပ်ဖြင့်၊ ပဘင်္ဂီ၊ကျပြေးထော
ထျောက်၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်ရှိက်၊ပတိတာ၊ကျကုန်

ဏ်။ ။မဟာရာဇာ။မင်းမြတ်၊ပန္နတနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့် သတ္တာသုခုမအနုဇေသမံ၊ထိပ်ပွေ့သေးငယ်ယောအနုမြူ၊နှင့်ညီမျှသော၊ပုဋ္ဌဝဏ် သဲ၊သည်၊ရေပြိုနှာ၊လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ယူသည်ရှိသော်၊အဂ်ုလန္တရိကာ ဟု၊လက်ခြောင်းကြား၊တို့မှ၊ပျံ့ရေတိ၊စီး၏။ ပသဝတိ၊ရှိ၏။ဌာနံ၊တည်ရာအ ရပ်သို့၊နဥပဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူ သာလျှင်၊သမ္ဘိန္ဓနဂ္ဂ၊ခံထားခြင်းငါ၊သမာ၊ကောင်းစွာ၊အာဂန္ဆန္တာနံ၊လာ ကုန်သော၊ဖွဲ့နှီး၊နှစ်ရက်ကုန်သော၊သေလာနံ၊ကျောက်တို့၏။ သမ္ဘာဝေန၊ခပ်မိ ခြင်းကြောင့်၊ ပါသာဏတော၊ကျောက်မှ၊ပတိကာ၊ကျသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ကွဲ၍၊ယေနဝါတေနဝါ၊အမှတ်မရှိထိုထို၌၌အရပ်ဖြင့်၊ပတန္တိ၊ ကျပြေးသောလျှက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ချေတော်ရှိက်၊ ပတိတာ၊ကျလေ၏။ ။မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ပန္နတနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ကဗဠော၊ဆွမ်းလုပ်သည်၊ မုခေန၊ခံတွင်းဖြင့်၊ဂဟိ တော၊ယူသည်ရှိသော်၊ဖွာ၊ဤအရာ၌ကား၊ ကေစိ၊ဆရာ၊အချို့သောဆွမ်းလုံ ၏၊ရေခတော၊ခံတွင်းမှ၊ မျိုတွား၊လွတ်၍၊ပျံ့ရေတိ၊လျှောကျ၏။ ပသဝတိ၊ ဆင်း၏၊ဌာနံ၊တည်ရာအရပ်သို့၊နဥပဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဝေ မေဝခေါ။ ဤအတူ သာလျှင်၊ သမ္ဘိန္ဓနဂ္ဂ၊ ခံထား၊ခြင်းငါ။ သမာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂန္ဆန္တာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဖွဲ့နှီး၊ နှစ်ရက်ကုန်သော၊ သေ လာနံ၊ကျောက်တို့၏။ သမ္ဘာဝေန၊ ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပါသာဏတော၊ ကျောက်မှ၊ပတိကာ၊ကျောက်ချပ်ကျောက်ထွာသည်၊ဘိဒ္ဓိတွာ၊ကွဲ၍၊ယေ နဝါယေနဝါ၊အမှတ်မရှိထိုထို၌၌အရပ်ဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ကျပြေးလာသျှက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ချေတော်ရှိက်၊ ပတိတာ၊ကျလေ၏။ ဖွာတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘဏ္ဍနာဂ၊သေနှ၊နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဟောတုဖြစ်ပါစေ တော့၊သေသော်ကား၊ကျောက်ဟို့မှ၊ပါသာဏော၊ကျောက်ချပ်သည်၊သမ္ဘိန္ဓိ တော၊ခံထားသော၊အထ၊ထိုသို့မဟုတ်၊ မဟာပထဝီယာ၊ပြေကြီးသည်၊ အပစိတိ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာယထေဝ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ပဝဒ္ဓိကာယဝိ၊ ကျော်ချပ်သည်လည်း၊ အပစိတိ၊ရှိသေခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗာ၊ပြုသင့်သကော၊ ဖွာတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေး၍ကျောက်လေ၏။ ။မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဖွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ဖွာမေ၊ဤပုဏ္ဍရိတ်ကို့သည်၊ အပစိတိ၊ရှိသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊မပြုပါကုန်၊ ဖွါဒသ၊တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကတမေ၊အဘယ် ပုဏ္ဍရိတ်ကို့သည်၊ အပစိတိ၊ရှိသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊မပြုကုန်သနည်း၊

ရဏ္ဍာ၊ရာဂကြီးသူသည်၊ရာဂဝေသနှ၊ရာဂ၏အစွမ်းကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိ
သေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ဒုဋ္ဌော၊ဒေါသကြီးသောသူသည်၊ဒေါသဝသန
ဒေါသ၏အစွမ်းကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ရေဠော၊
တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟဝသေနှ၊မောဟ၏အစွမ်းကြောင့်၊အပစိတ်၊
ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ဥဿုတော၊မာန်ကြွသောသူသည်၊မာနဝသေနှ
မာန၏အစွမ်းကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊ နှကရောတိ၊မပြု၊ဒိဋ္ဌိတော၊
ဂုဏ်မရှိသောသူသည်၊အဝိသေသတာယ၊ဂုဏ်ထူးမရှိသောကြောင့်၊အပစ
တိ၊ရှိသေခြင်းသည်၊နှကရောတိ၊မပြု၊အတ်သဒ္ဓေါ၊ အလွန်ခက်ထန်သော
သူသည်၊အနီသောဇနတာယ၊အချုပ်မရှိသောကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်း
ကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ တိဏော၊ ယုတ်သောသူသည်၊ တိနသဘာဝတာယ၊
ယုတ်သောသဘောထားကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု
ဝစနှကရော၊သူတပါး၊အလိုကိုလိုက်နာရှုသူသည်၊ အနီသရဝတာယ၊အစိုး
မပိုင်သောကြောင့်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ပါပေါ၊ယုတ်
မာသောသူသည်၊ကဒရိယတာယ၊ကောက်ကျစ်သောကြောင့်၊ အပစိတ်၊
ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောတိ၊မပြု၊ဒုက္ခသိတော၊ဆင်းရဲစေသောသူသည်၊ပဒို
ဒုက္ခသနှကာယ၊ဒုစ်စာကိုတုံ့ပြုလိုသောကြောင့်၊ အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို
နှကရောတိ၊မပြု၊ လုဒ္ဓေါ၊ထောဘကြီးသူသည်၊ ထောဘာ ဘိဘူတာယ၊
လိုခြင်ခြင်း ဒုစ်စာကသောကြောင့်၊ အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊ နှကရောတိ၊
မပြု၊အာသုတိတော၊သောင်ရှက်ဆဲးသောသူသည်၊ အတ္ထသာဇနတာယ၊
အကျိုးကိုပြုံ စေလိုကြောင့်၊ အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊ နှကရောတိ၊မပြု၊
မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဗွါဒသ၊တဆဲ့နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓမေခေါ၊ ဤဘုရား
သည်၊အပစိတ်၊ရှိသေခြင်းကို၊နှကရောဇ္ဇိ၊မပြုကုန်၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊
သာစပပဒိုကာ၊ထိုကျောင်ဝတ္ထုသည်သည်း၊ပါသာဏသမ္ဘဝေန၊ ကျောင်
ချင်းခတ်မိသောကြောင့်၊ဘိဒ္ဒိတ္ဝာ၊ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တကတမိသာ၊ မရှည်သော
အရေပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ယေနဝါတေနဝါ၊ ထိုထိုအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ပတမာနာ၊
ကျသောသူက၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်ရှိက်၊စတိ
တာ၊ကျ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သတ္တာသုဒမအာနုဘေ၊ သိမ်ဖွေ
သောဝယ်သောအကျင့်ကြံသည်၊ အနိလဗဟသမာဟာတော၊ ထေနှင့်ပေါင်း
ဖက်ရခြင်းကြောင့်၊ အနိမိတ္တကတမိသော၊မရှည်သောအရေပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ယေနဝါတေနဝါ၊ အရှေ့တ်မရှိထိုထိုဤဤအရပ်ဖြင့်၊ အဘိကိရတိယထော၊
ကြိုးသဲသကဲ့သို့၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊သာ

ပပဒိုကာ၊ ထိုကျောက်ချပ် ကျောက်လွှာသည်၊ ပါသာဏ သမ္ဘာဝေနှ၊ ကျောက်ချင်းခတ်မိသောကြောင့်၊ ဘိဒ္ဓိတွား၊ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တကတမိသား၊ မရည်ရွယ်သော အရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိထိုထို ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနှာ၊ ကျွဲပြေးလာလျက်၊ ဘဂဝတော၊ ခြေတော်ရှင်တို့၏ ပါဒေ၊ ခြေတော်ရှိ၏၊ ပတိ ဘာ၊ ကျွဲလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာပပဒိုကာ၊ ထိုကျောက်ချပ်ကျောက်လွှာသည်၊ ပါသာဏတော၊ ကျောက်ရိုး၊ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား၊ ယဒိနာဝေယျ၊ အကယ်၍မြစ်ငြားအံ့၊ တေသေဿ၊ ထိုကျောက်ဘို့သည်၊ တဒ္ဓိပါသာဏပပဒိုက်၊ ထိုကျောက်တက်ကျောက်လွှာကို၊ ဥပ္ပတိတ္တာ ရုန်ကျော်ပျံတက်၍၊ ယဒိဝဟေယျုံ၊ အကယ်၍ခံယူကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပနုစင်စစ်၊ သေသပပဒိုကာ၊ ဤကျောက်တက်ကျောက်လွှာသည်၊ နဘုမဋ္ဌာ၊ မြေမှိုက်တည်သည် မဟုတ်ခဲ့ဘုံ၊ နအာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်မှိုက်တည်သည်မဟုတ်ခဲ့ဘုံ၊ ပါသာဏသမ္ဘာဝေ ဝေနှ၊ ကျောက်ချပ်ချင်းထိခိုက်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓိတွား၊ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တ ကတမိသား၊ မရည်သော အရပ်ဌာနရှိလျက်၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ ထိုထို ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနှာ၊ ကျွဲဆင်းလျက်၊ ဘဂဝတော၊ ခြေတော်ရှင်တို့၏ ပါဒေ၊ ခြေတော်ရှိ၏၊ ပတိတာ၊ ကျွဲ၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပနှ၊ ဘနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊ လေဖွေသည်၊ ဥက္ခိတ္တံ၊ ချိုးစင်သော၊ ဝုဏာဏပဏ္ဍံ၊ သစ်ရွက် ဆွေးသည်၊ ဒ ဘိတ္ထ ကတမိသံ၊ မရည်းသော အရပ် ရှိလျက်၊ ယေနဝါ တေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ ထိုထို ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတတိ၊ ကျွဲ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝ မေဝေါ၊ ဤအတူ သာတည်း၊ ဧသော ပပဒိုကာ၊ ဤကျောက်ချပ် ကျောက်လွှာသည်၊ ပါသာဏသမ္ဘာဝဝေဝေနှ၊ ကျောက်ချပ်ချင်းထိခိုက်သော အဟုန်ဖြင့်၊ အနိမိတ္တကတမိသား၊ မရည်သော ၊ အရပ်ရှိလျက်၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ ထိုထို ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနှာ၊ ကျသည်ရှိ၏သတည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်ရှိ၏၊ ပတိတာ၊ ကျ၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ စင်စစ် သော်ကား။ အကတညူ ဩသ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုမသိသော၊ ကဒရိယသ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ ဒေဝ ဒတ္တသ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဒုက္ခာနုဘာဝနာယ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ် စေခြင်းငှါ၊ သာပပဒိုကာ၊ ထိုကျောက်ချပ်ကျောက်လွှာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပါဒေ၊ ခြေတော်ရှိ၏၊ ပတိတာ၊ ကျ၍ရလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိုက်ကိုယ်တော်၌ အရှင်ဘုရား၊

သာရေ၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝं၊ဤသို့၊ တော်၊ဤအနက်ကို၊တထာ၊အရှင်ဘုရား ဓိန္ဒတော်မူတိုင်း၊သမ္ဘဒ္ဓိန္ဟာယိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ဖွဲ့တို့၊ဤသို့၊အာဟု၊ လျှောက်ဆို လေ၏၊ ၊အဋ္ဌမိ-ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ ခြေတော်နှင်း၊ ပမဒ္ဓိကာ၊ကျွောက်ချပ် ကျွောက်ထွာ သည်၊ ပတနပဏ္ဍာ၊ကျသော ပြာသာနာမေးခွန်းသည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၃-အဂ္ဂဂ္ဂသမဏောပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတ၊ဟောတော်မူအင်၏၊ ကိ၊ဘာသိတ၊အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အာသဝါနံ၊အာသ ဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ဟုန်းမည် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖွဲ့တို့၊ဤသို့၊ ဘာသိတ၊ဟောတော်မူအင်၏၊ပုနစ၊ တဘန်းသည်း၊ ဘာသိတ၊ ဟောတော်မူပြန်၏၊ ကိ၊ဘာသိတ၊အဘယ်သို့ ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ နှင့်၊ အမရီဘူတ၊ပြည့်စုံသော၊ တ၊နရံ၊ထိုသူကို၊ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကေ၊ လောကန္တိက်၊သမဏော်၊ဟုန်းဟု၊အာဟု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ဖွဲ့တို့၊ဤသို့၊ဘာသိတ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဘတြ၊ ထိုစကားနှင့်၊စပ်လျှောရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖွဲ့မေ၊ဤဘုရားတို့သည်၊ ဓမ္မာ၊ ဟုန်းဖြစ်ကြောင်းတရားတို့တည်း၊ ခန္ဓာ ဂဏည်းခံခြင်း ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊အပ္ပါဟာရတာ၊ နည်းပါးသောအဟာရ ရှိခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ ရတ္တိပိမ္ဘဟာနံ-မေရုနှင့်မကြည့်ခြင်း သည်ထည်း ကောင်း၊ဆာကိုမ္ဘည်ဏ်၊ ဗဟိဒေါမရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောန်ကို၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ပန၊လျှောက်ဦးဘုံ၊ သဗ္ဗာနိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ဤ အင်္ဂါတို့သည်၊အပရိကိ္ခဏာသဝဝသ၊ အာသဝေါမကုန်သေးသော၊ သကိ ဝေ ယသေသ၊ကိုယေသာ၏သောပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊အင်္ဂါ၊အင်္ဂါတို့သည် ဟောန်ကို၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ၊အကယ်၍၊အာသဝါနံ၊အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ခယာ၊ကုန်ခြင်း ကြောင့် သမဏော၊ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ခဲ့ဏ်း၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်၊စတုန္နံ၊လေးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမဏီဘူ တ၊ပြည့်စုံ၏သော၊တ၊နရံ၊ထိုသူကို၊ ဝေ၊စင်စစ်၊လောကေ၊ လောကန္တိက်၊

သမတ်၊ရဟန်းဟု၊အာဟု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ဖြတ်၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကား သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊မိန္တာ၊မှားယွင်းသည်၊ဘဝ ယူ၊ဖြစ်ရာ၏၊ယဒိ၊အကယ်၍၊စတုဿ်၊လေးပါးကုန်သော၊ဝေဒေါ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ယဒိ၊ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်ပြီးမှုံ၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ အာသဝါ နံ၊အာသဝေါ တရားလေးပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဖြတ်၊ ဤသို့၊ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိန္တာ၊မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေ ယူ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပဋ္ဌာ၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်သည်း။ ဥဘတော ကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာသည်၊တဝ၊ အနှောင်ဘုရားသို့၊အနုဗုဒ္ဓော၊အစဉ်မောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်း ကို၊တယာ၊အနှောင်ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဖြတ်၊ ဤသို့၊အာ ၊က၊ရေ့ကျော်ကိုဆိုလေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တော်၊ဤစကား တော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော တော်မူအပ်သနည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဖြတ်၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊တဘန်းသည်း၊ဘဏိတံ၊ဟောတော် မူပြန်၏၊ကိ ဘဏိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ စတုဿ်၊လေး ပါးကုန်သော၊ဝေဒေါ၊အင်္ဂါတို့နှင့်၊သမဂီဘူတံ၊ပြည့်စုံ၍ သော်တံနှင့်၊ထိုသူ ကို၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ယောကော၊လောကဿိ၊ သမတ်၊ရဟန်းဟု၊ အာဟု၊ဆို ကုန်ပြီ၊ဖြတ်၊ ဤသို့၊ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေသံ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂုဏ်ဝေါနေ၊ ဂုဏ်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော တော်မူအပ်သနည်း၊ စတုဿ်၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဒေါ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံ၍ သော်တံ၊နှင့်၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊စစ်စင်၊လောကော၊လော ကဿိ၊သမတ်၊ရဟန်းဟု၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ဖြတ်၊ ဤသို့၊ တဒိဒ ဝစနံ၊ထို စကားကို၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားလေးပါးတို့၏၊ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖြတ်၊ဤသို့၊ဖုဒ ပနံ၊ဤစကားသည်ကား။ နိဗ္ဗဝသောသဝ စနံ၊အကြွင်းမဲ့ရှိသောစကားတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဝိ၊စင်စစ်သော်

ကား၊ ယောကေစိ၊ အမှတ်မရှိအကြောင်သူကိုသည်၊ ကိုယေသုပသမာယ၊ ကိုယေသာပြိမ်းခြင်းဌ၊ ပဒိုပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထိုးရံသော သူတို့ကို၊ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍ဒိဋ္ဌာသပေါ၊ အာသဝကုန်ပြီးသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းကို၊ အဂ္ဂ၊မြတ်၏ဟု၊ အဏ္ဍာယတိ၊ ဆိုရ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ယားနိကာနိုစိ၊ အလုံးရံ ကုန်သော၊စလစတသဗုဗ္ဗါနိ၊ရေပန်းကြည်ပန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုပန်းတို့တွင်၊ဝသိကံ၊ရိုစပ်းရွေပန်းကို၊ အဂ္ဂ၊မြတ်၏ဟု၊အဏ္ဍာ ယတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အဝသေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဝိဝိဓာနိ၊အထူးထူးအ ပြားပြားများကုန်သော၊ ယာနိကာနိစိ၊ အလုံးရံ ကုန်သော၊ ပုပ္ဖဇာတာနိ၊ပန်း မျိုးတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗာနိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊တာနိပုပ္ဖါနိ ယေဝ၊ ထိုပန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ထောက်၍ထောက်၍၊ ဝသိက် ယေဝ ပုပ္ဖ ၊ရိုစပ်းရွေပန်းကိုသာလျှင်၊ ဇနသာ၊လူအပေါင်းသည်၊ ပဏ္ဍိတ ၊ တောင့်တအပ်၏၊ဗိဟယိတ ၊မြတ်နိုးအပ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေ ဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယေကေစိ၊အလုံးရံ သော သူတို့သည်၊ကိုယေသု ပသမာယ၊ ကိုယေသာပြိမ်းစေခြင်းဌ၊ ပဒိုပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ် သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥပါ၊ဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ ထောက်၍၊ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော၊ သမဏော၊ရဟန်းကို၊ အဂ္ဂ ၊ မြတ်၏ဟု၊ အဏ္ဍာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဝညေ၊ ခပ်သိမ်း သောစပါးဘုံတွင်၊ သာလိ၊သကေးစပါးကို၊ အဂ္ဂ ၊လွန်ကဲ၏ဟု၊ အဏ္ဍာ ယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားများကုန်သော၊ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ညေဘာတိ ယော၊ စပါးမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ တာဝညေဘာတိယော၊ ထိုစပါးမျိုးတို့ကို၊ ဥပါ၊ဒါယဥပါဒါယ၊ထောက်၍ ထော ၊ က၊ သရီရ၊ယာပနာယ၊ကိုယ်၏မျှတခြင်းဌ၊ ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ် တို့မည်ကုန်သည်။ဟာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊သာလိယေဝ၊ သကေးစပါးကိုသာလျှင်၊အဂ္ဂ ၊လွန်ကဲ၏ ဟု၊အဏ္ဍာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကိုယေသုပသမာယ၊ ကိုယေသာပြိမ်းခြင်းဌ၊ပဒို ပန္နာ၊ကျင့်ကုန်သည်၊ ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးရံသောသူ

တို့ကို၊ဥပါဒါယု ပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊ ဝိတာသဝေါ၊အာသဝေါ ကုန်ပြီးသော၊ သမ္ဘောဝ၊ရဟန်းကို၊အင်္ဂ၊ဖြတ်ဖျက်ဟူ၍၊အာကွာယတိ၊ဟော အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေနာဝသေန၊ နာဝသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ သာဝ၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊ တော်၊ဤအနက် ကို၊တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ သမ္ဘဒ္ဓိ၊ဟု၊ဝန်ခံပါ၏။ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊နဝမိ၊ ကိုးခုတ်၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂ္ဂသမ္ဘဝဟူ၊ဖြတ်သော ရဟန်းမဖြတ်သော ရဟန်းနှင့် ပြီးသနာမေးခွန်းသည်နှင့်မမှီတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၄-ဝဏ္ဏဘာဏနဝဏ္ဏာ၊

ဘဂေနဂ္ဂ္ဂ၊ဝသေန၊ နာဝသိန် ကိုယ်းတော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊တော်၊ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိံ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပဒေ၊သူတပါးတို့သည်၊မမ ဝါ၊ ငါဟုရား၏ဆည်း၊ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ဘာ သေယျုံ၊ပြီးမွမ်းကုန်ငြားအုံ၊ဓမ္မသာဝါ၊တရားတော်၏သည်း၊ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး ဇူးကို၊ဘာသေယျုံ၊ပြီးမွမ်းကုန်ငြားအုံ၊သံဃသာဝါ၊သံဃာတော်၏သည်း ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ဘာသေယျုံ၊ပြီးမွမ်းကုန်ငြားအုံ၊ ဘ,ဘြာ၊ထင်ပြီးမွမ်းချီ ကုန်းမှတ်၊သင်တို့သည်၊ အာနန္ဒော၊နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယော၊မပြု အပ်၊သောမနုဿံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊နကရဏီယံ၊မပြုအပ်၊စေတသော စိတ်၏၊ဥဿာဟတ္ထံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းနှစ်ပြုက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊မပြု အပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊တဘန်သည်း၊တ ထာဂတော၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သောလသ၊သောလမည်သော၊ဖြောဟွယ်ထေ သ၊ပုဏ္ဏားအား၊ယထာဘုဇ္ဈ၊ သဘောမှန်စွာသော၊ဝဏ္ဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို၊ဘည္ဇမာနော၊ပြီးမွမ်းသည်ရှိသော်၊အာနန္ဒိတော၊အားကြိုးနှစ်သက်၍၊သု မနော၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥဿဟတော၊စိတ်ထားရှင်၍၊ ဘိယျော၊တဘန်၊ ဥတ္တရိ၊အထွန်၊သကဂုဏ်၊ မိမိဂုဏ်ကို၊ပကိတ္တေသိ၊ကြားတော်မူ၏၊ကိံ ပ ကိတ္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြားတော်မူသနည်း။ ၊

သေသ၊ သေသပုဏ္ဏား၊အဟံ၊ ငါသည်၊ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊အနုတ္တရော၊အကုမဂ္ဂါသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းပေတည်း၊သေ သ၊ သေသပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ငါသည်၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့မလည်

စေနိုင်သော၊ စက္ကွံ၊ တရားစက်ကို၊ ဝေမွန်၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝတ္ထေမိ၊ လှည့်ဆည်တော်မူ၏။ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ပကိဏ္ဏေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အိုကျွေ၀ေ၊ ရဟန်း၊ တို့၊ ပရေ၊ သူတပါး၏ သည်၊ မမ ၀၊ ငါ့ဆုရား၏ သည်း၊ ဝဏ္ဏ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြုမှပ်ကုန်ကြားနှင့်၊ ဝမ္မသ ၀၊ တရားတော်၏ သည်း၊ ဝဏ္ဏ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြုမှပ်ကုန်ကြားနှင့်၊ သံ ဃ သ ၀၊ သံ ဃာ တော်၏ သည်း၊ ဝဏ္ဏ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြုမှပ်ကုန်ကြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိ ပြုမှပ်ရာ၌ကား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အာနုဘော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နုက ရေထီးယော၊ မပ္ပြအပ်၊ သောမနဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နုကရေထီယံ၊ မပ္ပြ အပ်၊ စေဘသော၊ ဗိတ်၏ ဥ ဗ္ဗိ သ ၊ ဗိ ဘ ဏ္ဍ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းနှစ်ပြုက်ခြင်းကို၊ နုက ရေထီယံ၊ မပ္ပြအပ်၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွါဆုရားသည်၊ ယဒိ ဘဏိတံ အာဟယ်၍ ဟောတော်မူ၏။ ၊ တနုဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သေ ဝ ဿ သေ ဝ မည်း သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဝ ဿ ၊ ပုဏ္ဏား အား၊ သ ထာ ဘုရွေ၊ ဟုတ်မှန်စွါ သော ဝဏ္ဏေ ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ပြုမှပ်ခဲ့သော်၊ အာနုဒ္ဓိ တော၊ အားကြီး နှစ်သက်၍ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥ ဗ္ဗိ သ ၊ ဝ ဗိ တော၊ စိတ်ထားကြည်ညှာ၍ ဘိ ယျော၊ ဘဘန်၊ ဥ ဗ္ဗ ရိ ၊ အလွန်၊ သ ကရုဏ်၊ ပိယိ၏ ရုဏ်တော်ကို၊ ပ ကိ ဏ္ဏေ သိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ။ မှုတိ ၊ ဤသို့ ၊ ယံ ဝ စနံ ၊ အကြင်စကား သည်၊ အ ဏ္ဍ ရ ၏ ၊ တံ ဝ စနံ ၊ ထိ စကား သည်၊ ဗိ ဏ္ဍ ၊ ပျားယွင်း သည်၊ ဘ ဝေ ယျ ၊ ဖြစ်ရာ ၏ ၊ ယ ဒိ ၊ အ ဟ ယ် ၍ ၊ ဘ သ ၊ ဝ ဘော ၊ ဖြတ်စွာ ဆုရား သည်၊ သေ ဝ ဿ ၊ သေ ဝ မည်း သော ၊ ဗြာ ဟ္မ ဏ ဝ ဿ ၊ ပုဏ္ဏား အား ၊ သ ထာ ဘုရွေ ၊ ဟုတ်မှန် သော ၊ ဝ ဏ္ဏ ရုဏ် ကျေးဇူး ကို ၊ ဘ ညမာ နေ ၊ ပြုမှပ် ခဲ့ သော် ၊ အာ နု ဒ္ဓိ တော ၊ ပျားစွာ နှစ်သက်၍ ၊ သု မ နော ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ၊ ဥ ဗ္ဗ သ ၊ ဝ ဗိ တော ၊ စိတ်ထားကြည်ညှာ ၍ ၊ ဘိ ယျော ၊ ဘ ဘန် ၊ ဥ ဗ္ဗ ရိ ၊ အ လွန် ၊ သ ကရုဏ် ၊ ကိုယ်တော်၏ ရုဏ်တော် ကို ၊ ပ ကိ ဏ္ဏ သိ ၊ ဟော ကြား မူ ပြား နှင့် ၊ တ နု ဟိ ၊ ထို သို့ ဟော တော်မူ ခဲ့ သော် ၊ ဘိ ကွေ ၊ ဝ ၊ ရ ဟန်း တို့ ၊ ပ ရေ ၊ သူ တ ပါး တို့ သည် ၊ မ မ ၀ ၊ ငါ ဆု ရား ၏ သည်း ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ရုဏ် ကျေးဇူး ကို ၊ ဘ သေ ယျ ၊ ပြုမှပ် ကုန် ကြားနှင့် ၊ ဝ မ္မ သ ၀ ၊ တ ရား တော် ၏ သည်း ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ရုဏ် ကြီး ဇူး ကို ၊ ဘ သေ ယျ ၊ ပြုမှပ် ကုန် ကြား နှင့် ၊ သ ံ ဃ သ ၀ ၊ သ ံ ဃာ တော် ၏ သည်း ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ရုဏ် ကျေးဇူး ကို ၊ ဘ သေ ယျ ၊ ပြုမှပ် ကုန် ရာ ၏ ၊ တ တ္ထ ၊ ထို သို့ ချီ ပြုမှပ် ရာ ရှိ ကား ၊ တု ဗ္ဗေ ဟိ ၊ သင်တို့ သည် ၊ အာ နု ဒ္ဓေ ၊ နှစ်သက်ခြင်း ကို ၊ နု ကရ ေ ထီ ယော ၊ မ ပ္ပ ြ အ ပ် ၊ သော မ နဿ ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကို ၊ နု ကရ ေ ထီ ယံ ၊ မ ပ္ပ ြ အ ပ် ၊ ဥ ဗ္ဗ ိ သ ၊ ဗ ိ တ ် ထ ား ကြ ည် ညှ ာ ၊ ပျံ့ လွင့် ခြင်း နှစ်

ချို ကိုခြင်းကို၊နကဏီရယ်၊မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယင်ဝစန်၊အကြင်စကား သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝစန်၊ထိုစကားသည်၊မိန္တာ၊မှားယွင်းသည်၊ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏၊အယံဝိပဋော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောဋိ ကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပုဗ္ဗော၊အစဉ် ရောက်၏၊သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗာယတိ တားဇ္ဇ၊ငြိမ်းစေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ကျေးဇူးပြုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဂဝတာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဧတံ၊ဤစကား တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားတော်မူအပ်သနည်း၊သိက္ခာဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပရေ၊သူတစပါးတို့သည်၊မမ ဝါ၊ငါဘုရား၏သည်း၊ဝဏ္ဏံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ဘာသေယျုံ၊ပြောဆို ကုန်ကြားအံ့၊ ဓမ္မသဘာ၊ကရားတော်၏ထည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို၊ ဘာသေယျုံ၊ပြောဆိုကုန်ကြားအံ့၊သံဃသဘော၊သံဃာတော်၏ထည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ကြားအံ့၊ဝ ဗြ၊ ထိုသို့ပြီးမြတ်ရာ၌ ကိ၊တူးမှတ်၊သင်တို့သည်၊ အာနန္ဒော၊နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နကရဏီ၊ယာ၊မပြုအပ်၊ သောမနဿံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ။ မပြုအပ်၊စေဘသော စိတ်၏၊ဥပ္ပါသာဝိတတ္တံ၊ပျံ့လွင့်ခြင်းနှင့်ပြုက်ခြင်းကို၊နှ ကရဏီယံ၊မပြုအပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊တထာ ဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သေထသာ၊သေထမည်သော၊ဗြာဟ္မဏသမ ဏဏ္ဍာ၊အားထည်း၊ သထာဘုရွေ့ဟုတ်ရှိနှစ်စွာသော၊ ဝဏ္ဏေ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို၊ဘည့်မာနေ ၊ပြီးမြတ်ထတ်သော်၊ အာနန္ဒိတော၊မျှားစွာနှစ်သက်၍၊ သမ နော၊ဝမ်းမြောက်၍ဥပ္ပါသာဝိတော၊ကြွေးကော်ရွှင်၍၊ဘိယျော၊တဘန်၊ဥတ္တရိ ၊ အလွန်၊သကဂုဏ်၊ကိုယ်တော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကိတ္တိတံ၊ဟောကြား တော်မူ၏၊ကိ ပကိတ္တိတံ၊အဘယ်သို့ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ။

သောဝ၊သေထပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ငါဘုရားကား၊ ရာဇာ၊မင်းမြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ဖြစ်၏၊ အနုတ္တရော၊အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းပေတည်း။ အဟံ၊ငါကား၊အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊လူသာမန်တို့မလည်စေနိုင်သော၊စက္ကံ၊တရား စက်ကြီးကို၊ ဓမ္မေန၊ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝတ္တေမိ၊လှည့်သည်ထည်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပကိုးတ္ထသိ၊မြိုးကျူးဟောပြောတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဇဋ္ဌမ် ရှေးဦးစွာ၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မသာ၊တရားတော်၏၊သဘာ ဝသရသထဏ္ဍတံ၊သဘောကိုစွန့်တဂွသထဏ္ဍတာကို၊သဘာဝ၊ဟုတ်တိုင်း အဝိတထံ၊မချွတ်မယွင်းသော၊ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သော၊ ဘဏ္ဍ၊မှန်ကန်သော၊

တာသည်ကို၊ ကြောင့်သောသဘောကို၊ ပရိဒီပယာမာနေနှင့်၊ ပြုတော်မူလိုသော ကြောင့်၊ ဘဂဝတ်၊ဟောတော်မူ၏။ ကိုယ်ဘဂဝတ်၊အာဘယ်သို့ဟောတော်မူ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းကို၊ ပရေ၊သူတပါးတို့သည်၊ မမ ဝါ၊ငါ၏ဟူ၍ ရှိသည်း၊ ဝတ္ထု၊ရုပ်ကျေးငှားကို၊ဘာသေယျု၊ မြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်ကြားအံ့၊ ဓမ္မသဝါ၊တရားတော်၏ရှိသည်း၊ ဝတ္ထု၊ရုပ်ကျေးငှားကို၊ဘာသေယျု၊ မြီး မွမ်းပြောဆိုကုန်ကြားအံ့၊ သံဃသဝါ၊သံဃာ၏ရှိသည်း၊ ဝတ္ထု၊ရုပ်ကျေးငှား တော်ကို၊ဘာသေယျု၊ မြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်ကြားအံ့၊ တ၊ ကြ၊ ထိုသို့မြီ မွမ်းခြင်း၌၊ တုဗှေတိ၊သင်တို့သည်၊အာနန္ဒောကြည့်ရှုခြင်းကို၊နုကရဏီယော၊မပြု အပ်၊သောမနုဿ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊နုကရဏီယံ၊မပြုအပ်၊စေတသော စိတ်၏၊ဥပ္ပါဒါဝိတက္ကာ၊ပွါးလွင့်ခြင်းနှင့်ပြိုက်ခြင်းကို၊ နုကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊၏ သို့၊ဘဂဝတ်၊ဟော၊တော်မူအပ်၏။ ၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာတရား သည်၊ သေထသ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏသား၊ပုဏ္ဏား၊အား၊ ယထာ ဘုး၊စွ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ဝဏ္ဏ၊ရုပ်ကျေးငှားတော်ကို၊ ဘဏ္ဍမာနေ၊ ဟောဆိုလတ်သော်၊အာနန္ဒာတော၊အလွန်နှစ်သက်၍၊သုမနော၊ဝမ်းမြောက် ဥပ္ပါသာဝိတော၊ကြည့်ရှုခြင်း၌၊တိယျော၊တဘန်၊ဥတ္တရိ၊အလွန်ယိမနုဿက ရုက်၊အကြင်ပိဝိရုက်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုရုက်ကို၊ ပကိတ္တိတံ၊ကြား တော်မူ၏။ ကိုယ်ပကိတ္တိတံ၊အာဘယ်သို့ကြားတော်မူသနည်း။ ၊သေထ၊ သေသပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ငါကား၊ ရေ၊ဧ၊မင်းဖြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊အနုတ္တ ရော၊အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရေ၊ဧ၊ထရားမင်းတည်း။ သေထ၊သေထပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ငါကား၊ အမ္ဘိ၊ဝတ္ထိယံ၊သူတပါးတို့မထည့်စေနိုင်သော၊စတ္ထံ၊တရား စက်ကြီးကို၊ဓေမ္မနှုတ်ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ဝတ္တေမိ၊ထည့်စေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ ပကိတ္တိတံ၊ကြားတော်မူ၏၊တံ၊ထိုစကားတော်သည်၊ထေ၊ဘာဟေ၊တု၊ ထေ၊ဘုရားသောအကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ဟောကြားသည်မဟုတ်၊ ယသဟေ၊တု၊ အခြံအရံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ဟော ကြားသည်မဟုတ်၊ အတ္ထဟေ၊တု၊ ပိဝိအကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားသည်မဟုတ်၊ ဓမ္မဟေ၊တု၊အသင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ဟောကြားသည်မဟုတ်။ အနေ၊ဝါ ထိုကမျှတာယ၊ အတွင်းတ ပည်ဖြစ်လိုသောကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ဟောကြားသည်မဟုတ်၊ ဆဏေ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဆနုကမ္ပါယ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်လိုသဖြင့်၊ကာရုဏ္ဍေန၊ သနားသဖြင့်၊ ဟိတာ၊သော၊ စိုးပွါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧ၊ ၏ဤသို့ဟောသဖြင့်၊ ဣမသ္မာ၊ဤပုဏ္ဏား၏ရှေ့ကောင်း၊ တိဏ္ဏံ၊မာဏဝကသတာနဉ္စ၊တပည့်

လုင်သုံ:ရာတို့၏သည်းကောင်း၊ဖျောဘိသမယော၊ သဠာလေးအင်သိမြင်ခြင်းသည်၊ဘဝိသောတိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊မနုသိကတွေ့ရှုလုံ:သွင်:၍၊ ဘဝ်ကိုတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ"ဘဝ်ကိုတံ၊အသဝ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။သေလ၊သေလဝုဏ္ဏော:၊အတ်၊ငါကား၊ရာဇာ၊မင်:သည်၊အတ္တိ၊ဖြစ်၏၊အနုတ္တရော၊အတုမရှိသော၊ဖျရာဇာ၊ တရား:မင်:ပေတည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဘိယျော၊တဘန်:ဥတ္တရိ"၊အလွန်၊ သကရုဏ်:ပိ"ဝိရုဏ်ကို၊ ဘဝ်ကိုတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ပိန္ဒတော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား:သာရေ:ကောင်:ပါပြီ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတေ၊ဤအနက်သဘောကို၊တထာ၊ အရှင်ပိန္ဒတော်မူတိုင်:သမ္ဗဒိ ရွှာပိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ရှုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ထျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဒေသဝိ၊ဆယ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်:ဖြစ်သော၊ဝဏ္ဏဘဏာနပညာ၊ ရုတ်ကျေ:ဇူ:ကိုဟောခြင်:နှိုက် ပြသနာမေ:ခွန်:သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီ:ခြင်:သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀၅–အတ်"သာနိဂ္ဂဟာပညာ။

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဝဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧတေ၊ဤစကား:ကို၊ ဘဝ်ကိုတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ"ဘဝ်ကိုတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊သော၊ကော၊လောကနှိုက်၊ပရိ"၊သူတပါ:ကို၊ အတ်"သယံ၊မနှိပ်စက်သောသူသည်၊ ဝိယော၊နတ်လူချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ဖြတ်နှိုး:ထိုက်သည်၊ ဟောတိသိ၊ဖြစ်ထတ္တံ့၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ ဘဝ်ကိုတ"၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊တဘန်:ထည်း။ ဘဝဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရား:သည်၊ဘဝ်ကိုတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ"ဘဝ်ကိုတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။နိဂ္ဂဟာရေတံ၊နှိပ်စက်ထိုက်သူကို၊နိဂ္ဂဟေယျ၊နှိပ်ရာ၏ ပဋိဂ္ဂဟာရထံ၊ ထောက်ပံ့ထိုက်သူကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ထောက်ပံ့ရာ၏၊ရှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝ်ကိုတ"၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နိဂ္ဂဟောနာမ၊နှိပ်ခြင်:မည်သည်ကား၊ဟတ္ထေ ဒေါ၊လက်ကိုဖြတ်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပါဒေ ဒေါ၊ခြေကိုဖြတ်ခြင်:သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝဓော၊ရိုက်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗန္ဓနံ၊နှောင်ဖွဲ့ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရဏံ၊ ပြုလုပ်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရဏံ၊သတ်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ကတိပိကောပနံ၊ ဓိပိဒ္ဓြေကို အစဉ်ဖျက်ခြင်:သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဝဝတော၊ ဖြတ်စွာ

ထုရားတို့၏ တော်ဝစနံ ဤစကားတော်သည်၊ နယုတ္တံ၊မသင့်ထိုက်၏ ဘဝ၀၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်ဝစနံ၊ဤစကား တော်ကို၊ ဝတ္ဝါ၊ ဟောခြင်း ၌၊ နစအရဟတိ၊ထိုက်ထိုက်မထိုက်ပါ၊ဘုန်းနှာဝသေနနှာဝသိန်ကိုထပ် တော်အရှင်ဘုရား။သောကေ၊ထောကန္ဓိက်၊ပရိ၊သူတပါ:ကို၊ အဟိ သယံ၊ မည်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ ဗိယောဒုတ်လူ ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ ဖြတ်နိုး ထိုက်သည်၊ ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဘဝဝတာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ယဒိဘာဝါဟိ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ နိဂ္ဂဟာရဟေ၊နှိပ်ထိုက်သူကို၊ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏၊ ပဂ္ဂဟာရဟေ၊မြှင်းမြှောက်ထိုက်သူကို၊ပဂ္ဂဟေ၊မြှင်းမြှောက်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ယံ၀စနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တ၀စနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိ ဿ ဒ၊ မှားယွင်းသည်၊ဘ၀ေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ယဒိ၊အကယ်၍၊တထာ၀တေန။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊နိဂ္ဂဟာဟေ၊နှိပ်ထိုက်သောသူကို၊နိဂ္ဂဟေ၊နှိပ်ရာ၏၊ ပဂ္ဂဟာရဟေ၊ထောက်ပံ့ထိုက်သူကို၊ပဂ္ဂဟေ၊ ထောက်ပံ့ရာ၏၊ယဒိဘာဝါ ဟိ၊အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အုံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သောကေ၊ ထောကန္ဓိက်၊ပရိ၊သူတပါ:ကို၊ အဟိ သယံ၊မည်ညှဉ်းဆဲသောသူ သည်၊ဗိယောဒုတ်လူ ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ ဖြတ်နိုးထိုက်သည်၊ ဟောဟိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံ၀စနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ဆဏ္ဍိ၊ ရှိ၏၊တ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဝိ ဿ ဒ၊မှားယွင်းသည်၊ ဘ၀ေယျ၊ ဖြစ်ရာ ၏။အယံပိပညော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊တ၀၊အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ဆစဉ်ရောက် ၏၊သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော ပြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ သို့သို့၊အာဟ၊ ရှေးဟောင်းဆရာတို့လေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဘ၀ဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေ၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိံ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ သောကေ၊ထောကန္ဓိက်၊ပရိ၊သူတပါ:ကို၊ အဟိ သယံ၊ မည်ညှဉ်းဆဲသောသူ သည်၊ဗိယောဒုတ်လူ ချစ်အပ်သည်၊မာမကော၊ဖြတ်နိုးအပ်ကည်း၊ဟော ဟိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊နိဂ္ဂဟာရဟေ နှိပ်ထိုက်သူကို၊နိဂ္ဂဟေ၊နှိပ်ရာ၏၊ ပဂ္ဂဟာရဟေ၊ ပြိုးမြှောက်ထိုက်သူကို၊ ပဂ္ဂဟေ၊ပြိုးမြှောက်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတဉ္စ၊ ဟောလည်းဟောခဲ့၏ သောကေ၊ထောကန္ဓိက်၊ပရိ၊သူတပါ:ကို၊ အဟိ သယံ၊မည်ညှဉ်းဆဲသောသူ သည်၊ဗိယောဒုတ်လူ ချစ်အပ်သည်၊မာမကော၊ဖြတ်နိုးအပ်သည်၊ ဟော

ဟိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣဏိ၊ဣတိ၊ဘဝိတ္ထ၊ ဟောထည်းဟောခဲ့၏။ မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊ ငါ၊ ဤစကားတော်သည်၊ သမ္ဗေသိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
တထာဂတာနံ၊ဘုရားရှင်တို့၏၊ အနုမတ၊ခွင့်ပြုအပ်သော စကားတည်း။
သော၊ဤစကားသည်၊ အနုသိဋ္ဌ၊ ဆုံးမသော စကားတည်း။ သော၊ ဤ
စကားတော်သည်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဟောကြားတရားတည်း။ ။မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ဟိသစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ ဝေဒေ၊ တရားတော်သည်၊ အဟိ သလက္ခ
ဏော၊မည်ကြောင်းဆဲခြင်းသဘောရှိ၏။ တေ၊ ဤစကားတော်သည်၊ သဘာဝ
ဝစနံ၊သဘာဝစကားပေတည်း။ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံပနဝစနံ၊ အကြောင်း၊ကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
တံ၊ပနဝစနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊အ
ဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ထိုက်သသူကို၊နိဂ္ဂဟော
နှိပ်ရာ၏၊ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ခြိုမြှောက်ထိုက်သသူကို၊ပဂ္ဂဟော၊ခြိုးမြှောက်ရာ၏၊
ဣတိ၊ဣသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ သော၊ဤစကားသည်၊ဘာသာ၊ ဆိုရိုး
စကားတည်း။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဥဒ္ဓတ၊ပျံ့လွင့်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊
နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်အပ်၏၊ ထိနံ၊ တွန့်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊
ခြိုးမြှောက်အပ်၏၊ အကုသလံစိတ္တံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောစိတ်ကို။ နိဂ္ဂဟော
တဗ္ဗံ၊နှိပ်အပ်၏၊ကုသလံစိတ္တံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ခြိုး
မြှောက်အပ်၏။ အယောနိသောမနသိကာရော၊မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊
နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်၏၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရော၊
နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြိုးမြှောက်ထိုက်၏၊ ဝိနိစ္ဆယ ပဒီပနော၊
မှားသောအကျင့်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်၏၊ သမ္မာပဋိပန္နော၊မှန်ကန်
သောအကျင့်ကို၊ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ခြိုးမြှောက်ထိုက်၏၊ အနရိယေ၊ပုတ္တဇဉ်
ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်၏၊အရိယေ၊ အရိယာကို၊ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ခြိုး
မြှောက်အပ်၏၊စောရေ၊ခိုးသူကို၊နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊နှိပ်၏၊ အစောရေ၊ခိုးသူ
ချဉ်ကပ်သူကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြိုးမြှောက်ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ဣသို့၊ အာဟ၊
ပိန္ဓိတော်မူ၏။ ။

ဘဂ္ဂေနာဂ၊သနုနာဂ၊သိနိုကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဟောတု၊ဟုတ်လတ
ပေပြီ၊ဣဒါနိ၊ယခု၊တွင်၊အရှင်ဘုရားသည်၊ မမ၊ဘုရားတပည့်တော်၏၊ဝိသ
ယံ၊အာရာသို့၊ပဠာဂတော၊ရှေးရှုရောက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပြီ၊ အဟံ၊ဘုရား
တပည့်တော်သည်၊ ယံ၊ အကြောင်နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ပုဗ္ဗာဝိ၊ မေးပါ၏။ မေ
ဘုရား၊တပည့်တော်၏၊သောဆဏ္ဍော၊ထိုအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဥပဂတော၊ကပ်

ရောက်၏၊ပန်းလျှောက်ပါအုံ့၊ ဘဏ္ဍနာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်
ဘုရား၊ စောရောဒိုးသူကို၊ နိုဂ္ဂဏ္ဌေနှ၊နှိပ်သောသူသည်၊ ကထံနိုဂ္ဂဟော
တဗျော၊အသို့နှိပ်အပ်ပါသနည်း၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။မဟာ
ရာဇ၊မင်းမြတ်၊စောရောဒိုးသူကို၊နိုဂ္ဂဏ္ဌေနှ၊နှိပ်သောသူသည်၊ဧ၀ံ၊ ဤ
သို့၊နိုဂ္ဂဟောတဗျော၊နှိပ်အပ်၏၊ကိုနိုဂ္ဂဟောတဗျော၊ အဘယ်သို့နှိပ်အပ်သ
နည်း၊ပရိဘာသနီယော။ဆဲထိုက်သောဒိုးသူကို၊ပရိဘာသိတဗျော၊ဆဲအပ်
၏၊ ဒဏ္ဍနီယော။ ဒဏ်တပ်ထိုက်သောဒိုးသူကို၊ ဒဏ္ဍိတဗျော၊ဒဏ်တပ်ရာ
၏၊ ပဗ္ဗာဇနီယော၊နှင်ထုတ်ထိုက်သောဒိုးသူကို၊ပဗ္ဗာဇေတဗျော၊ နှင်ထုတ်
အပ်၏၊ဗန္ဓနီယော၊ နှောင်ဖွဲ့ထိုက်သောဒိုးသူကို၊ဗန္ဓိတဗျော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်
၏၊ စာတနီယော၊သတ်ထိုက်သောဒိုးသူကို၊ စာတိတဗျော၊သတ်အပ်၏၊
ဖြေတိ၊ဤသို့၊နိုဂ္ဂဟောတဗျော၊နှိပ်အပ်၏၊ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။
ဘဏ္ဍနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ပန်း၊ မေးလျှောက်ပါဦး
အုံ့၊စောရာနုံ့၊ဒိုးသူတို့ကို၊ယံစာတနုံ့၊ အကြင်သတ်ခြင်းသည်၊ အဏ္ဍ၊ဂ္ဂိ၏
တံ၊ထိဥပဒေကို၊တထာဂတာနုံ့၊ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ အနုမတ်၊အလိုတူခွင့်
ပြုပါသလော၊ဖြေတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
နုအနုမတ်၊ အလိုတူခွင့်ပြုသည်မဟုတ်၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏။ ၊ဘဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား၊ပန်း၊မေးလျှောက်ပါဦး့အုံ့၊စောရောဒိုးသူကို၊
အနုသာသနီယော၊ဆုံးမအပ်၏၊ဖြေတိ၊ဤသို့၊တထာဂတာနုံ့၊ ဘုရား၊ရှင်တို့
သည်၊ကိုသ။အဘယ်ကြောင့်၊ အနုမတော၊ အခွင့်ပြုအပ်သနည်း၊ ဖြေတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ မေးလျှောက်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယောသော၊ အကြင်
ဒိုးသူကို၊စာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏၊ သော၊ထိုဒိုးသူကို၊ တထာဂတာနုံ့၊
ဘုရား၊ရှင်တို့၏၊အနုမတိယာ၊အလိုအား၊ဖြင့်၊ နစာတိယတိ၊ မသတ်အပ်၊
ယော၊အကြင်ဒိုးသူကို၊စာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏ ၊သော၊ထိုဒိုးသူသည်၊
သယံ၊မိမိသည်၊ ကတေနု၊ပြုသော ကံကြောင့်၊စာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏၊
အပိစ၊ ဘနည်းသော်ကား၊ ဓမ္မာနုသိဋ္ဌိယာ၊ လောကဥပဒေ အား၊ဖြင့်သာ
ဟု၊ အနုသာသိယတိ၊ဆုံးမအပ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အကာရဏံ၊အ
ကြောင်းမဲ့သော၊အပရာဓံ၊အပြစ်ကင်းသော၊ဝိတိယံ၊ခရီးလမ်းနှင့်၊ဝိစရ
ဏ္ဍ၊ထွက်သည်သည်သော၊ ဝုဂိသံ၊ယောကျ်ား၊ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဘမ်း၍၊စာတ
ယိတုံ။ သတ်ခြင်း၌၊သက္ကာပန်၊ တတ်ကောင်းပါသလော၊ ဖြေတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်၏၊ ၊ဘဏ္ဍ၊ အရှင်ဘုရား၊ နသက္ကာ၊ ထိုသို့မတတ်
ကောင်းပါ။ဖြေတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ကေန၊

အာဘယ်မည်သော၊ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ စာယိတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နှသဏ္ဍာ၊ မတတ်ကောင်းပါ သလော၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဘိန္နေတေ၊ မှု၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကာရုကဏ္ဍာ၊ သတ်ထိုက်သော အကြောင်းမဲ့သော ကြောင့်၊ စာယိတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နှသဏ္ဍာ၊ မတတ်ကောင်း၊ မှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ သျှောပမေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ၊ မဝ ခေါ်၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ စောရော ခိုးသူကို၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အနုမတ်ယာ၊ အလိုအား ဖြင့်၊ နဟညတိ၊ သတ်ဆစ်သည်မဟုတ်၊ သာယံ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုသော ကံကြောင့်၊ သော၊ ထိုခိုးသူကို၊ ဟညတိ၊ သတ်အပ်၏၊ ပန၊ မေ၊ ပါ၊ ဆုံ၊ ကြွေ၊ ဤအရာ၌ကား၊ အနုသာသကော၊ ဆုံးမတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိုယ်၌ တရုံတရသော၊ ဒေါသံ၊ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ ကိုး၊ ဟောက်လေ သတဲ့၊ မှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဘိန္နေတေ၊ မှု၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မရောက် နိုင်ပါ၊ မှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမ တော်သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော၊ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဘိန္နေတေ၊ မှု၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာ ဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရား ဘိန္နေတေ၊ မှု ကိုင်း၊ သမ္ဘိဇ္ဈာ ဘိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏၊ ကောဒသမိ၊ တဆဲ တရုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဟိ သာနိဂ္ဂဟာပညာ၊ မည့်ဆဲအပ် သည်ကို နှိပ်စက်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၆—ဘိက္ခုပ္ပဏာဝိတပညာ၊

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုး ဘာသိတံ၊ အာဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဟေတု၊ ငါ ဘုရား သည် အကြောင်းနှင့်၊ အမျက်ဒေါသမရှိသည်၊ ဝိဂတဝိဒေါ၊ ကင်းသော ရုစရှိက် ပြောင့်သစ်ဝတ်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘာနံ ဝ လည်း။ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မည်

ကုန်းသားထေရေ၊မထေရ်တို့ကို၊သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ပဏာမေ
သိ၊နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ဘုန်းနှာဝသော၊နှာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
ကို၊အသို့နည်း။ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုပိတော၊အမျက်
ထွက်၍၊ပရိသတ်၊ပရိသတ်ကို၊ပဏာမေသိနုခေါ်၊နှင်ထုတ်ထေသကဲ့သို့၊ဥဒါ
ဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်၍၊ ပဏာမေသိနုခေါ်၊ နှင်ထုတ်ထေသ
ကဲ့သို့၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊တော်ဤအကြောင်းကို၊ဖွင့်ပြနာမတိ၊ ဤမည်သော
အကြောင်းပေတည်း။ဟု၊ဖြေနာဟု၊သိ။တော်မူပါလော၊ဘုန်းနှာဝအရှင်ဘုရား
ကုပိတော၊အမျက်ထွက်၍ ပရိသတ်၊ပရိသတ်ကို၊ဃဒိပဏာမေသိ၊အကယ်၍
နှင်ဘက်ဆုံ။ တေနဟိ၊ထိုသို့နှင်ထုတ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတသား ဖြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ကောဓော၊အမျက်ကို၊အပ္ပဋိဝတ္တိတော၊မနှုတ်ပယ်အပ်သော၊
ယဒိ၊အကယ်၍၊ တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်၍၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်ဆုံ။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ နှင်ထုတ်ခဲ့သော်၊ အဝတ္ထုသို့၊အကြောင်း မဟုတ်ရာနှင့်၊ အစာ
ဘုန်းနှာ၊မသိခြင်းကြောင့်၊ ပဏာမိတာ၊ နှင်အပ်ကုန်၏။ ဖုတ်၊ဤသို့လျှင်၊
အယ်ပါပဏ္ဍော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်သည်း။ ဥဘတော ကောဋိကော၊
နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ဘဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပ္ပဏ္ဏော၊ဆစဉ်ရောက်၏
သော၊ထိုပြဿနာကို၊ တဏှာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဒိဋ္ဌာယတိတ္ထော၊ပြီမင်းစေ
အပ်၏။ဖုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ၊ဤစကား
တော်ကို၊ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏။ကိုဘာသိက်၊အဘယ်သို့ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။အဟု၊ဝါဒများသည်၊အကြွာခနော်၊အမျက်ဒေါသမရှိ
သည်၊ပါဂတခိုလော၊ ကင်းသောရစရိုက်ကြောင့်သစ်ဝတ်ရှိသည်၊ အဘို့ဖြစ်
၏။ဖုတ်၊ဤ သို့၊ ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂဿနာ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂလာန်မည်ကုန်သော၊ထေရေ၊မထေရ်တို့ကို၊
သပရိသာ၊ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ပဏာမိတာ၊နှင်အပ်ကုန်၏။ တဉ္စ၊ထိုနှင်ခြင်း
သည်သည်း၊ကောပေန၊အမျက်အား၊ဖြင့်၊နှ၊မဟုတ်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ဖုတ်၊ဤလောကနှင့်၊ကောစိဒေါ၊ဘရုံ တဦးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုရိသော၊
ယောဟ္ကား သည်၊မဟာပထဝိယာ၊မြေနှင့်၊ မူလော၊ဝါ၊သစ်မြစ်နှင့်ထည်း
ကောင်း၊ ခါရေ၊ဝါ၊ သစ်ဝတ်နှင့် ထည်းကောင်း၊ ပါသာဏော၊
ကျောက်နှင့်ထည်းကောင်း၊ဂဠုဠေ၊ဝါ၊အိုးကွဲနှင့် ထည်းကောင်း၊ဝိသ
မေ၊ မည်ညှတ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ဝါ၊ မြေပြင်နှင့် ထည်းကောင်း၊ခလိ
တွား၊ ချုတ်ချော်၍၊ပဟာတိ၊ထည်းလေ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဟိ၊မေးဦး

ခုနှံ့မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်၍တံ၊ ထိုယောက်မ်ား ကဲ့၊ ပါ၊ တေတိနှုခေါ်၊ ထည်းစေသ်သော၊ ရှုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဓေဝ်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတ်၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသည်၊ ကောပေါ၀ါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်သည်းကောင်း၊ ပသာဒေါ၀ါ၊ ရွှင်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အနုနယပဋိစ္စ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းရ ်ခြင်းနှင့်မယှဉ်ကုန်၊ သယမေ၀၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ သောဇဏသော၊ ထိုလူဖျင်းသည်၊ ခဝ်တွေ၊ ချွတ်ချော်၍ပတ်တော၊ ထည်း ၏၊ ရှုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧ၀မေ ၀ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား၊ ကောပေါ၀ါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ပသာဒေါ၀ါ၊ ရွှင်ခြင်းသည်ရှင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ အရဟန္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ ်မူထိုက် ကုန်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာသေးပါ၊ ဘုရားကဲ့ ဝိဝိအလိုလိုသိတော် ကုန်ထသော၊ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အနုနယပဋိစ္စ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းမုန်းထားခြင်းနှင့် မယှဉ်ကုန်၊ အထခေါ်၊ စင်စစ်၊ သယံ၊ ဝိဝိသည်၊ ကတေနေ၀၊ ပြုသော်ထံ ကြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အတ္ထနော၊ ဝိဝိ၏၊ အပရာဇေန၊ ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ပဏာမိတာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်း သော်ကား၊ ရှုစ၊ ဤလောကနှိုက်၊ မဟာသ ရုန္ဒေါ်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ မတေန၊ သေ၁သော၊ ကုဏ်ပေန၊ အကောင်ပုပ် နှင့်၊ နသံ၀ဿတိ၊ ကဝ်ကွမ်နေ၊ မဟာသရုန္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ နှိုက်၊ ကော်၊ သေ ပေသော၊ ယံကုဏ်ပ်၊ အကြောင်အကောင်ပုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တံ ကုဏ်ပ်၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ ဝိပ္ပမေ၀၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ နိဿ္ဘ၊ ဘတိ၊ ထုတ် ပယ်၏၊ ထလံ၊ ကုန်းသို့၊ ဥဿာ၊ ဂေတေ၊ ဖယ်ရှားလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ၊ မဟာသရုန္ဒေါ်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ ကုပိတော၊ အမျက် ထွက်၍၊ တံ ကုဏ်ပ်၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ နိဿ္ဘ၊ ဘတိ နှုခေါ်၊ ထုတ်ပယ်သော သော၊ ရှုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဗိန္ဓေဝ်မူ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတ်၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ မဟာသရုန္ဒသ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအား၊ ကောပေါ၀ါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ရှင်း၊ ပသာဒေါ၀ါ၊ ရွှင်ခြင်းသည်ရှင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ မဟာသရုန္ဒေါ်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အနုနယပဋိစ္စ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ ချစ်ခြင်း ရုန်းခြင်းနှင့်မယှဉ်ပါ၊ ရှုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ မဟာရာ ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧ၀မေ ၀ခေါ၊ ဤအတူသာသော်၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့ အား၊ ကောပေါ၀ါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပသာဒေါ၀ါ၊

ရှင်ခြင်းသည်သည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊မရှိ၊အရဟန္တာ၊လူနတ်တို့၏ပူဇော်အ
ထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို
ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူကုန်ထားသော၊တထာဂတာ၊သုရားရှင်တို့သည်၊
အနုနယပဋိဃပရိဗျယုဋ္ဌာ၊ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းနှင့်မယှဉ်ကုန်၊အထခေါ်၊စင်စစ်
ယင်ကား၊သယံ၊မိမိသည်၊ကတေနေဝ၊ပြီသောကံကြောင့်သာလျှင်၊တော
ထိုအရှင်တို့သည်၊အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊အပရာဓေန၊အပြစ်ကြောင့်၊ ပထာဝိ
တာ၊နှင်ထုတ်အစ်ကုန်၏၊ မဟာဘုရာဇမင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ပထ
ဝိယာ။ မြေ၌၊ခလိတော၊ ထည်းလျှက်၊ပတိယတိ၊ ကျွန်၏၊ဝေ၊ဤ အတ္ထဖိန
သာသနဝရေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မြတ်၌၊ခလိတော၊ချွတ်ချော်
၍၊ပထာဝိ၊သတိ၊နှင်ထုတ်အစ်၏။ ၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊သမုဒ္ဒေ၊သမုဒ္ဒရာ
နှင်းက၊မတ်၊ သောသော၊ကုထပ်၊အကောင်ဝုပ်ကို၊နိဗ္ဗုဟာတိယထာ၊ထုတ်
ပယ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ ဤ အတ္ထဖိန သာသနဝရေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်မြတ်နှင်း၊ခလိတော၊ချွတ်ချော်၍၊ပထာဝိယတိ၊နှင်ထုတ်အစ်၏။ ၊
မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ပန၊စင်စစ်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တော
ထိုသူတို့ကို၊ ယံပထာမေသိ၊အကြင်ကြောင့်နှင်ထုတ်၏၊ တောသံ၊ထိုသူ
တို့၏၊အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဟိတကာမော၊အစီးအပွါ
ကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုခကာမော၊ချမ်းသာခြင်းကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝိသုဒ္ဓိကာ
မော၊ကိလေသာ စင်ကြယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ပထာမေသိ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ
၏၊ဝေ၊ ဤသို့နှင်ထုတ်သော်၊ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ဇာတိဇရာဗျာဓိမရ
ဏောတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့မှ၊ပရိမုစ္စိဿန္တိ၊လွတ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မနသိကတွာ၊နှလုံးထား၍၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ပထာမေသိ၊နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ
၏။ဘဒ္ဒေ၊နာဂသေန၊နာဂသိန့်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊သာဓု၊ကောင်းပါပြီ
ဝေ၊ဤသို့၊တော်၊ဤအနက်သဘောကို၊တထာ၊အရှင်သုရားမိန့်တော်မူတိုင်း
သမ္ပဋိစ္ဆာမိ၊ဝန်ခံမိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ၊ဒွါဒသမိ၊တဆဲ
နှစ်ခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊တိကဋ္ဌ ပရိတ္တာဝိတပဋ္ဌာ၊ရဟန်းတော်
ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊တ
တိယော။ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိတ္တာဝိတဝဏ္ဏော၊ပရိတ္တာဝိ
တဝဏ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးပြီ။ ၊

၃-မေဏ္ဍကပญှာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊
၁၀၇ ဆုဒ္ဓိယာဂမ္ဘီဝါနုကပญှာ၊

ဘဉ္ဇနနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောကော်မူအပ်၏၊ကိုဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊မမ ဝါ၏၊သာဝကာနုံ၊တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆုဒ္ဓိမဇ္ဈာနုံ၊တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူနုံ၊ ရဟန်းတော်တို့တွင်၊ ယဒိဒဲ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အကြင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဏ္ဍိဂ်၏၊ဧတေ၊ ဤမဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ဧဝဲ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံဝိ၊ ဟောထည်းဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ပုနစ၊တဘာန်သည်း၊သော၊ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဃာဏေဟိ၊ ဆောက် ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ ခိုးသူငါးရာတို့ဝိုင်းဝန်းရိုက် ပုတ်အပ်၍၊ ဘိန္နသီသော၊ ဦးခေါင်း တော်ကွဲ၍ကျ၏။ သမ္ဘုဏ္ဍိ ဟတ္ထိမိသ ဓမ္ဓိဆိန္နပရိဝဋ္ဋော၊ ညှက်ညှက်ကြေ သောအရိုး အသားအကြောပြတ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတောကိရ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသတတ်၊ ဘဉ္ဇနနာ ဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မည်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ဆုဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်၏၊ကောဋိ ၊အတွင်အတိတ်သို့၊ ယဒိဂတော၊ အကယ်၍ တည်းရောက်ခဲ့လေအုံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ရောက်ထေ မူကား၊ ဃဏေဟိ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ ခိုးသူငါးရာတို့ဝိုင်းဝန်းရိုက် ပုတ်အပ်၍၊ပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ယဒ်ဝစနုံ၊အကြင်စကားသည်၊ အဏ္ဍိ၊ဂ္ဂ၏၊ဝဏ်ဝစနုံ။ ထိုစကားသည်၊ မိန္ဓာ၊ မှားယွင်းထေရာ၏၊ ဃဏေဟိ၊ ဆောက် ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ခိုးသူငါးရာတို့ ဝိုင်းဝန်းရိုက် ပုတ်အပ်၍၊ ယဒိပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊ အကယ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအုံ့၊ ဆုဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး၏၊ ကောဋိ ၊ အတွင် အတိတ်သို့၊ ဂတောဝ၊ရောက်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ယဒ်ဝစနုံ၊အကြင်စကားသည်၊အဏ္ဍိ၊ဂ္ဂ၏၊ ၊ တံဝိဝစနုံ၊ထိုစကားသည်သည်း၊မိန္ဓာ၊မှားယွင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏ အဏ္ဍနော၊မိမိ၏၊ ဆုဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပစာဝတုံ၊သတ်သည်ကို၊ အပနယိတုံ၊ဟန့်ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသမတ္ထောကိ ၊ မစွမ်းနိုင်လေသထော၊ သဒေဝကသ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကသသိ၊ လူအပေါင်း၏ထည်း၊ ပဋိသရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို၊ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊အရဟောတိကိ ၊ထိုက်သည်မဟုတ်

သော၊ အယံဒီပဠော၊ ဤပြည်သနာမေးခွန်း သည်ထည်း၊ ဥတေ၊ သောကောဒို့ ကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ ဆနဒ္ဒကြော၊ အစဉ် ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြည်သနာ မေးခွန်းသည်၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား သည်၊ ဒုဗ္ဗာယဝိတဇ္ဇော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရှေးဟောက်ဆို ထေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တော်၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိဿ ဘာသိတ်၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏ဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင် ယဒိဒံမဟာမောဂ္ဂလာနော၊အကြင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေ ဤမဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဂ္ဂ၊အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိ တိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာယဿာ၊ရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ထရုဒ္ဓဟာ ဘော၊ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ရိုက်နှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရသည်ရှိပေ၏၊ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်ပေ ထင့်ကစား၊ တဗ္ဗ၊ထိုဆောက်ပုတ် ဒဏ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်ထည်း၊ ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတေန၊ အကုသိုလ်ကံ သည်ခိုင်စက်သောကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ရပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဣဒ္ဓိမတော၊ တန်ခိုးကြီးသူ၏၊ဣဒ္ဓိပိသယောဒိ၊တန်ခိုးအရာသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါ ကောဒိ၊ ကံ၏အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့ သည်၊အစိန္တိယာနု၊မကြံဆင်ထုန်သည်မဟုတ်သော၊ အစိန္တိယေန၊မကြံ ဆင်သောတန်ခိုး၊ဆရာဖြင့်၊ အစိန္တိယံ၊မကြံအပ်သောကံ၊အကျိုးကို၊ အပန ယိတဗ္ဗံနု၊ပယ်ရှင်းရမည်မဟုတ်သော၊ယထာနာမ၊ဥစမာမည်သည်ကား၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဗလကာမာ၊အသီးကိုအလိုရှိသူတို့သည်၊ ကဝိဏ္ဍေ န၊သီးသီးဖြင့်၊ကဝိဏ္ဍံ၊သီးသီးကို၊ပေါထေန္တိ၊ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊အမ္ဗေန၊သ ရက်သီးဖြင့်၊အမ္ဗံ၊သရက်သီးကို၊ပေါထေန္တိ၊ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊ ဘန္တေနာဂ သေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊အ စိန္တိယေန၊မကြံဆင်သောတန်ခိုးဖြင့်၊အစိန္တိယံ၊မကြံအပ်သောကံ၊အကျိုးကို ပေါထယိတ္ကာ၊ပုတ်ခတ်၍၊ အပနေတဗ္ဗံ၊ပယ်ဆင်သည်မဟုတ်သော၊ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အစိန္တိယဗ္ဗိ၊ မကြံ စည့်ဆင်သည့် ချည်းဖြစ်သော်ထည်း၊ ကေစိ၊တပါးသည်၊ဒေဝဒတ္တိ၊အတိုင်း

အရှည်ထက်အလွန်၊ဗလဝတရံ၊ အားကြီးတ္တံ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မတိယာ၊မြေဖြင့်နှိုက်၊ သမစ္ဆေ၊ ဇာတ်တူကုန်သော၊ရာဇာနော၊မင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊သမစ္ဆေါနံ၊ဇာတ်တူကုန်သော၊ တောသိပိ၊ထိုမင်းတို့တွင်သည်း၊ ဧကော၊တဦးသောမင်းသည်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောမင်းတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊လွှမ်းမိုးလွန်ကဲ၍၊အာဏာ၊အာဏာဝစက်ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေနိုင်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝ မေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တောသံအစိန္တိယာနံ၊ထိုမကြံအပ်သောတန်ခိုးကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယော၊ ကံ၏အကျိုးသည် သာလျှင်၊ အဓိမတ္တံ၊အတိုင်းအရှည်ထက်အလွန်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးတ္တံ၏၊ ကမ္မဝိပါကံယော၊ ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ခိုးတို့ကို၊ အဘိဘဝိယ၊လွှမ်းမိုး၍၊ အာဏာ၊ အာဏာဝစက်ကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ၊ ကမ္မာဓိဋ္ဌာယိတာသ၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သူ၏၊အဝသေယာ၊ ကံမှကြွင်းကုန်သော၊ကိဒိယာ၊အမှုတို့သည်၊ ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ နလဘန္တိ၊မရနိုင်ကြကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပန၊ထို့ပြင်၊ အာနေ၊ ဤယောဂကိန်းက၊ကောမိ၊ တရုံ တဠိုးသော၊ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ကိတ္တိဗ္ဗိုဒေ၊ တရုံတရသာ သျှင်ဖြစ်သော၊ပကာရဏော၊အရာနှိုက်၊အပရဏ္ဏတိ၊ ပြစ်မှားလတ်၏၊တသ၊ ထိုသူ၏၊မာတာ၊ဝါ၊ အမိသည်လည်း၊ကောင်း၊ပိတာ၊ဝါ၊ အာစာသည်ထည်း ကောင်း၊ဘဂိနိ၊ဝါ၊ နှမသည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဘာတရော၊ဝါ၊ အစ်ကိုသည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဃဝိ၊ လသဟာယကာ၊ဝါ၊ အဆွေအတော်သဟဲတို့သည်ထည်း ကောင်း၊ နှတာယန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်ကုန်၊ အထခေါ၊ထိုအခါနှိုက်၊ ရာဇာယော၊ မင်းသည်သာလျှင်၊ ထဏ္ဍ၊ထိုသူနှိုက်။ အတိဘဝိယ၊ လွှမ်းမိုး၍၊အာဏာ၊အာဏာဝစက်ကို၊ပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုအရာနှိုက်၊ကာရဏာ၊အကြောင်းကား၊ကိ၊အဘယ်နည်း။ တသ၊ထိုယောကျ်ား၏၊ အပရာဓိကတာ၊ အပြစ်ရှိသည့် အပြစ်ကြောင့် တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တောသံအစိန္တိယာနံ၊ ထိုမကြံအပ်သောတန်ခိုးကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယော၊ ကံ၏အကျိုးသည် သာလျှင်၊ အဓိမတ္တံ၊အတိုင်း အရှည်ကိုလွန်စွာ၊ ဗလဝတရံ၊အားကြီး၏၊ ကမ္မဝိပါကံယော၊ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းသော တန်ခိုးအရာတို့ကို၊အတိဘဝိယ၊လွှမ်းမိုး၍၊အာဏာ၊အာဏာကို၊ပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ၊ ကမ္မာဓိဋ္ဌာယိတာသ။ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သူ၏၊ အဝသေသား၊ကြွင်းကုန်သော၊ကိဒိယာ၊ အမှုတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နလဘန္တိ၊မရကုန်၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝါဟန၊တနည်းသော်ကား။ ယထာ=ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိယာ၊ပြေနှိုက်၊ဒဝဝုဟော၊တောမီးသည်၊သရဇ္ဇိတေ၊ တောက်ထောင်လတ်သော်၊ ဟဒ္ဒသဟာသ'၊ အိုးပေါင်းအထောင်မှဖြစ်သော၊ ဥဒကံပိ၊ ရေသည်လည်း၊ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သေ၊ အထခေါ၊ထိုအခါနှိုက်၊အဂ္ဂိယော ဝ၊မီးသည်သာ=ကျွင်း၊တဏ္ဍု၊ထိုရေသောင်းရာနှိုက်၊အဘိဘဝိယ၊လွှမ်းမိုး၍၊ အာဏ်၊အာဏာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ၊တဏ္ဍု၊ ထိုအရာနှိုက်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ'၊အဘယ်နည်း၊ တေဇသာ၊ မီး၏၊ ဗလဝတာ၊ အားကြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဇေမေ ဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တောသံ=ဆစ်နှင့်ယာနံ၊ ထိုမကြီနိုင်သောတန်ခိုးကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယေ ဝ၊ ကံ၏=အကျိုးသည်သာလျှင်၊အဓိမတ္တံ၊ထွန်စွာ၊ ဗလဝတရံ၊=အားကြီးလတ္တံ၏၊ ကမ္မဝိပါကံယေ ဝ၊ ကံ၏=အကျိုးသည်သာလျှင်၊သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းသော တန်ခိုးတို့ကို၊=အဘိဘဝိယ၊လွှမ်းမိုး၍၊အာဏ်၊အာဏာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ကမ္မာဓိဋ္ဌာယိတ သော၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သူအား။ အဝသော သာ၊ ကံမကြွင်းကုန်သော၊ ကိရိယာ၊=အမှုမျိုးတို့သည်၊ညြှကာသံ'၊=အလွင့်ကို၊နလဘန္တိ၊=မရနိုင်ကြကုန်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊=မဟာရာဇ=မင်းမြတ်၊ကမ္မာဓိဋ္ဌာယိတ သော၊=အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သော၊=အသယသ္ဓတော၊=သက်တော်ရှည်သော၊=မဟာမောဂ္ဂလာနသ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား၊=ထရုဇ္ဇေဟိ၊=ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊=ပေါထိယမာနသ၊=ပုတ်ခတ်မှိုက်နှက်=ဆဝ်ပါထုက်၊ ဆုဒ္ဓိယာ၊=တန်ခိုးကို၊ သမန္နာဟာရော၊ နှုတ်ခမ်းနှိုက်=ဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ နာဟောသိ=ဖြစ်တော့ထေး ဆုတိ=ဤသို့၊ အာဟ=ပါန်တော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေနာဂဝေန=နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား=သာဝ=ကောင်းပါပြီ=ဝေ=ဤသို့၊ ဇေ=ဤအနက်သဘောကို=ဟ=ထ=အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ သမ္ဘဒ္ဓိ=ဆ=ဝါ=ဝန်ခံပါ၏။ ဆုတိ=ဤသို့=အာဟ=ကျောက်ဆိုပေ၏။ ၊ပဌမ=ရှေးဦးစွာ= ဆုဒ္ဓိယာ= တန်ခိုး=ကမ္မဝိပါကာ ဟု=ကံ၏ အကျိုးပေးပြီးသနာ မေးခွန်းသည်= နိဗ္ဗိတာ= ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ= ၊

၁၁၀-ကမ္မဝိနယာနံပဒိဋ္ဌာနာပဒိဋ္ဌာနဟု=

ဘဂ္ဂေနာဂဝေန=နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား= ဘဂဝတာ=မြတ်စွာဘုရားသည်=တော်=ဤစကားတော်ကို= တာသိတံ= ဟောတော်မူအပ်၏=

ကိ ်ဘာသိတာ်၊ အဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟထာဂတပုဗ္ဗဝေဒိတော၊ သုရားရှင်သည် ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ဝိဝေါ၊ သွင့်လွှစ်မှ၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ပဒိ ဿ ဿ နှော၊ ဗုံးလွှမ်းခဲ့သော်၊ နောဝိရောစတိ၊ မတင့်တယ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံပိ၊ ဗဟာသည်းဟောအပ်၏၊ ဝုန်း၊ ထဘန်း၊ ပရိဝ၊ တပါ်းသည်း၊ ပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အလုံးရံ်သော၊ ဝိနယဝိဒူကဠု၊ ဝိနည်းဝိဒူကတ်တော်ကိုသည်းကောင်း၊ ဝိဟိတံ၊ ဝိတ်ထားအပ်၏၊ ပဒိ ဿ ဿ နှုံ၊ ဗုံ ်လွှမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ ဘဂ္ဂေ နာဂေ သေနေ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗိနေ သ သနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တော ဝါ သမယံ၊ သင့်မြတ်သောအ ခွင့်ကို သည်းကောင်း၊ ပတ္တော ဝါ သမယံ၊ လျှောက်ပတ်သောအခွင့်ကိုသည်း ကောင်း၊ ယဒိ ဘဒ္ဒေ ဘဒ္ဒ၊ အကယ်၍ရှုရောဆုံ့ ဝေ၊ ဤသို့ရပါမူကား၊ ဝိနယပဏ္ဏတ္တိ၊ ဝိနည်းပညတ်သည်၊ ဝိဝေါ၊ သွင့်လွှစ်မှကား၊ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာ ၏၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သောဘေ ယျ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိ ဝိနည်းဝိဒူကတ်ရှိက်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာ သည်၊ သံဃမော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ နိယမော၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓ ဝုဏ္ဏ အာစာရ ဝုပဏ္ဏတ္တိ၊ သိဒ္ဓ ဝုဏ်အာကျင့်ကို ပညတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရသော၊ အတ္ထိ ရ သ သည်၊ ဓမ္မ ရ သော၊ ဓမ္မ ရ သ သည်၊ ဝိ ရ တ္ထိ ရ သော၊ ဝိ ရ တ္ထိ ရ သ သည်၊ ကေ ဝ လံ၊ အလုံးရံ်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ နာ ရေ ဏ၊ ထိ အကြောင်း ကြောင့်၊ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာ၏၊ ဘ ဂ္ဂေ နာ ဂ သေ နေ၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘ ဂ ဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟထာ ဂ တ ပုဗ္ဗ ဝေ ဒိ တော၊ သုရားရှင်သည် ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မ ဝိ နယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ဝိ ဝ ဒေ ါ၊ သွင့်လွှစ်မှ၊ ဝိ ရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ပ ဒိ ဿ ဿ နှော၊ ဗုံ ်လွှမ်းခဲ့သော်၊ နောဝိ ရောစတိ၊ မတင့်တယ်၊ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ ယ ဒိ ဘ ဒ္ဒ ံ တံ၊ အကယ်၍ဟောနှုံ့၊ တေ နာ ဟိ၊ ထိ သို့ဟောခဲ့ သော်၊ ပါ တိ မောက္ခုဒ္ဒေ သော၊ ပါ တိ မောက်ရွတ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ကေ ဝ လံ၊ အလုံးရံ်သော၊ ဝိ နယ ဝိ ဒူ ကဠု၊ ဝိ နည်းဝိ ဒူ ကတ်ကို သည်းကောင်း၊ ဝိ ဟိ တံ၊ ဝိ တ်ထားအပ်၏၊ ပ ဒိ ဿ ဿ နှုံ ်ဗုံ ်လွှမ်းအပ်၏၊ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ ယံ ဝ စနံ၊ အကြောင်းစကားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ ဝ စနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒိ ဿ ဝ ၊ မှားသည်၊ ဘ ဝ ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပါ တိ မောက္ခုဒ္ဒ ေ သော၊ ပါ တိ မောက်ရွတ်ခြင်းကို သည်းကောင်း၊ ကေ ဝ လံ၊ အလုံးရံ်သော၊ ဝိ နယ ဝိ ဒူ ကဠု၊ ဝိ နည်းဝိ ဒူ ကတ်

ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဗိဟိတ်၊ဝိတ်ထား၊အပ်၏၊ပဒိ ဏ္ဍ နှင့်ဖုံးတွယ်၊အပ်၏၊ဖွဲ့တိ၊ ဤသို့၊ယေဒိဘက်တိတ်၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူဆဲ့ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာ ဂတာ့ဝေဒိတော၊ ဘုရား၌ရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ဓမ္မဝိနယ ဟော၊သုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းသည်၊ဝိဝဒေါ၊ ဘွင့်ထွက်ခဲ့သော်၊ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ဖွဲ့တိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကား သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ ဝစနံ၊ထိုစကား သည်၊ မိဿာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ ဒိ ပဠေါ၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်ဘက်အ စွန်းထွက်၏၊ ဘဝ၊အရှင်ဘုရား သို့၊အနုပုဗ္ဗော၊အစဉ်ရောက်၏၊သော၊ထို ပြဿနာကို၊ တယာ၊အရှင်ဘုရား ဘည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေအပ်၏၊ဖွဲ့ တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်လေ၏၊ ။

မ ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဧတံ၊ဤစကား ကို၊ကာသိတ်၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိုယ်ဘာသိတ်၊အဘယ်သို့ ဟောတော် မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတဿဝေဒိတော၊ ဘုရား၌ရှင် သည် ဟော၊ကြား၊အပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်း သည်၊ ဝိဝဒေါ၊ဘွင့်ထွက်မှ၊ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ နောပဒိ ဏ္ဍ ဏ္ဍော၊ဖဇုံ:ဖွယ်:၊ ဖွဲ့ဘိ၊ဤသို့၊ဘာသိတ်ပါ၊ ဟာလည်းဟော၊အပ်၏၊ ပုန၊တဘာန်၊စရံ၊တပါ: လည်း၊ ပါ:ဘိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊အလုံးရံသော၊ဝိနယဝိဒူကတ္ထ၊ဗိနည်း:ပိဋကတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဗိဟိတ်၊ ဗိတ်ထား၊အပ်၏၊ ပဒိ ဏ္ဍ ဏ္ဍ ဏ:ဖွယ်:၊ ဖွဲ့ဘိ၊ဤသို့၊ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘာသိတ်၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ ပန၊ထိုသို့ ပင်ဟောသော်လည်း။ တဠ, ထိုသို့ဗိတ်ထား ခြင်းကား၊ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးရံ တို့အား၊နှ၊မဟုတ်ပေ၊ သိမ်၊ အဝိုင်းအခြား ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဗိဟိတ်၊ဗိတ် ထား၊အပ်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကိုဝိဒေန၊သုံ:ပါ:အပြား အား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ပါ:ဘိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါ:ဘိမောက် ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊အဝိုင်းအခြား ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဗိဟိတော၊ ဗိတ်အပ်၏၊ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးရှိကဖြစ်ကုန်သော၊တထာဂတာနံ၊ဘုရား၌ရှင်တို့၏၊ဝံသဝသေန၊အနွယ် ၏အစွမ်း:ကြောင့်၊ ပါ:ဘိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါ:ဘိမောရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊ အဝိုင်းအခြား ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဗိဟိတော၊ဗိတ်အပ်၏၊ ဓမ္မသာ ၊တရားတော် ကို၊ဂရုကတ္တွာ၊အလေးပြုသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ပါ:ဘိမော ခ္ခုဒ္ဒေသော၊ပါ:ဘိ မောက် ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊အဝိုင်းအခြား ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဗိဟိတော၊ဗိတ်

အဝ်ဏ်၊ ဘိက္ခုဘူမိယာ၊ ရဟန်းဖြစ်ရာဌာနဏ်၊ ဂရုကတ္တာ၊ အထေးပြုအဝ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊ အဝိုင်းအခြားကို၊ ဗိဟိတောဝ၊ ဗိတ်အဝ်ဏ်၊ ။

ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ တုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသ ဝသေန၊ အစဉ်အဆက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက် ပြုခြင်းကို၊ သိမ်၊ အဝိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဘဝိတိတောဝ၊ အသ္မိ ဗိတ် အဝ်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတို့အလယ်နှိုက်၊ ယဒိဒံ ပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသော၊ အကြောင်ပါတိမောက်ရွတ်ဆိုခြင်းသည်၊ အဝ ေ ယသာနံ၊ ရဟန်းမကြွင်းသမျှသူတို့၏၊ ယဒိဒံ ဗိဟိတောဝ၊ အကြောင်ပိတ်ခြင်း သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သော စည်းကမ်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခစ်ဘိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တတာဂတာနံ၊ တုရား ရှင်တို့၏၊ ဝံသော၊ အစဉ် အဆက်ပေတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏၊ ခတ္တိယမဟာ၊ မင်း တို့၏ အထွေအကျွင်သည်၊ ခတ္တိယေ သုယေဝ၊ မင်းတို့နှိုက် သာလျှင်၊ စရ တိ၊ ကျင့်၏၊ ဧဝမေတံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏၊ ထောကသ၊ ထောကဏ်၊ ပဝေဏီ၊ အစဉ်အဆက်ကို၊ အဝသေသာနံ၊ မင်းမကြွင်းသမျှတို့ အား၊ ဗိဟိတာ၊ ပိတ်အဝ်ထေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတို့အလယ်နှိုက်၊ ယဒိဒံ ပါတိမောက္ခု ဒ္ဒေသော၊ အကြောင်ပါတိ မောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊ အဝသေသာနံ၊ ရဟန်းမ ကြွင်းသမျှသူတို့၏၊ ယဒိဒံ ဗိဟိတောဝ၊ အကြောင်ပိတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သော စည်းကမ်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခစ်ဘိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ တုရား ရှင်တို့၏၊ ဝံသော၊ အနုယိအစဉ်ပေတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယ ထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မတိယာ၊ မြေနှိုက်၊ ဂဏိကာ၊ ဂုဏ်းတို့သည်၊ ဝတ္ထုတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊ အဘာယနည်းဟူမူကား၊ မဏ္ဍာ၊ မဏ္ဍာမင်းတို့ဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ အတောဏာ၊ အတောဏာဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇုတာ၊ ပဇ္ဇု တဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂိရိယာ၊ ဓမ္မဂိရိဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ ဒြိဟ္မ ဂိရိယာ၊ ဒြိဟ္မဂိရိ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ နဒုကာ၊ အင်ကြင်ပ် ညှင်တို့ဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ နဒ္ဓကာ၊ ကချေသည်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း။ လဃိကာ၊ ရွှမ်းသမားတို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဝိသာစာ၊ မြေသူတိတို့ ဂိုဏ်းလည်း ကောင်း၊ မဏိဘဒ္ဒါ၊ မဏိဘဒ္ဒနတ်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ စန္ဒိမသူရိယာ၊

ထနှတ်ဒုနှတ်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ သိရိဒေဝတာ၊ သိရိနှတ်တို့ဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ ကာလိဒေဝတာ၊ကာလိနှတ်တို့ဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊သိဝ၊ မဟာသရနှတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ဝသုဒေဝ၊ဝသုနှတ်တို့ဂိုဏ်းလည်း ကောင်း၊စဝနိုကာ၊ စဝနိုကနှတ်တို့ဂိုဏ်းသည်းကောင်း၊ အာသိပါသာ၊အာသိ ပါသနှတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ဘဒ္ဒိပုတ္တာ၊ ဘဒ္ဒိပုတ္တနှတ်တို့ဂိုဏ်းလည်း ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂဏိကာ၊ ဂိုဏ်းတို့သည်၊ပေါ၏ နို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တော သင်ကော်သ၊ ထိုထိုအမျိုးဂိုဏ်းတို့၏၊ရဟာသ၊လျှို့ဝှက်အပ်သောအမှုသည်၊ တောသုတောသုဂဏောသုယေဝ၊ ထိုထိုဂိုဏ်းတို့ဌာသာလျှင်၊ စတေ၊ကျွန်ုပ်၏၊ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသမျှ တို့အား၊ပိတိတံ၊ ဝိတ်အင်၏၊ ၊မဟာဒုရာ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ဘိက္ခုမရွှေ့ရှေ့ရဟန်းတို့အထယ်ခ၊ ယဒိဒ္ဓ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊အကြင်ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊အဝသေ သာနံ၊ရဟန်းမကြွင်းသမျှသူတို့၏၊ယဒိဒ္ဓ ပိတိတော၊အကြင်ဝိတ်ခြင်းသည် အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧသော၊ ဤစည်းကမ်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ဝံသော၊ အစဉ်အဆက်ပေတည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗကာရာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ထုံရားရှင်တို့၏၊ ဝံသဝသေန၊ အစဉ်အဆက်၏အစွမ်း ကြောင့်၊ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ဆိုခြင်းကို၊သိမ်းအပိုင်း အခြားကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပိတိတော၊ဝိတ်အင်၏၊ ၊

မမ္ပသေ၊ တရားတော်၏၊ဂရုကတ္တာ၊အထေးပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊သိမ်း၊အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ·ပြု၍၊ကထံဝိတိတော၊ အသို့ဝိတ်အပ်သနည်း၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ဒေမ္မော၊ တရားသည်၊ ဂရုကော၊လေးပင်၏၊ ဘာရိယော၊ဝန်ကြီးတရ တည်း၊တဏ္ဍ၊ ထိုဝန်လေးသောပါတိမောက်တရားနှိုက်၊ သမ္ဘတ္တကာရီ၊သ ဘောမှန်စွာကျင့်နိုင်သူသည်၊အည်း၊ဘိဓမ္မတပါး၊အခြားသူကို၊အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေနိုင်၏၊တံ၊ထိုနှစ်သက်စေခြင်းသည်၊တဏ္ဍ၊ထိုတရားသို့၊ပရာ၊ တဗ္ဗိုးမှ၊ပရံ၊ တဗ္ဗိုးသို့၊ သမ္ဘတ္တကာ ရိတာယ၊ သဘောမှန်စွာ ကျင့်သော ကြောင့်၊ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏၊တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ တဏ္ဍ၊ထို တရား၊သို့၊ပရာ၊တဗ္ဗိုးမှ၊ပရံ၊တဗ္ဗိုးသို့၊ အသမ္ဘတ္တကာရိတာယ၊သဘောမမှန် ပြုကျင့်သောကြောင့်၊နပါဝုဏာတိ၊ မရောက်တော့ထေ၊စ၊ထိုသို့ဖြစ်လေ၍၊ အယံ သာရမ္ဘော၊ ဤကောင်းမြတ်သောကရားသည်၊ အယံ ဝဝေဒမ္ဘော၊ဤ ထွတ်မြတ်သောတရားသည်၊ အသမ္ဘတ္တကာရီနံ၊ သဘောမမှန်ကျင့်သူတို့

ဏ်ီ၊ဟတ္ထ၀ကတော၊ လက်ဖ္ဖ်ားရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဠာတော၊မထေမဲ့ဖွတ် အပ်သည်၊ အ၀ညာတော၊အယုတ်သဖြင့်သိအပ်သည်၊ ဟိဒ္ဓိတော၊ရှုတ်ချ အပ်သည်၊ဝိဒ္ဓိတော၊အပြစ်တင်အပ်သည်၊ဂရေဟိတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊မာ ဘာ၀တု၊မဖြစ်ပါစေလင့်၊ အယံ သာ၀ဇ၀ေဒနာ၊ဤကောင်းဖြတ် သောတရား သည်၊ အယံ ၀ရ၀ေဒနာ၊ ဤထွက်ဖြတ် သောတရားသည်၊ဒုတ္ထနဂတော၊သူ ယုတ်မာတို့သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဩဠာတော၊မထေမဲ့ဖွတ်အပ်သည်၊အ ၀ညာတော၊အယုတ်သဖြင့်သိအပ် သည်၊ဟိဒ္ဓိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်၊ဝိဒ္ဓိ တော၊အပြစ်တင်အပ်သည်၊ဂရေဟိတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊မာဘာ၀တု၊မဖြစ် ပါးစလင့်၊ဣတိ၀ေ၊ ဤသို့ဤသျှင်၊ဓမ္မသ၊ တရား၏၊ဂရုကတ္တာ၊ အသေးပြု အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊အဝိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဗိုဟိတော၊ဗိတ်အပ်၏၊ ၊မဟာရာ ဇ၊မင်းဖြတ်၊ယထာ၊ဥဿမာအာ ဖြင့်၊သာ၀ပ၀ေ့အာဘိဇာတဇာတိမ ဏ္ဍ ဂတ္ထ သောဟိတစန္ဒနံနာမ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ပွန်ဖြတ်သည် ထက်အထူးပွန်ဖြတ်ကျက် ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ဖာတ်အမျိုးရှိ သော့ရဲရဲနီသော စန္ဒကူးနံ့သာမည် သည်ကား၊ သ၀ရပူရံ၊လူရှိင်းတို့အရေပ်ဒေသသို့၊ အနုဂတံ၊အစဉ်ရောက် ထက်သော်၊ ဩဠာတံ၊ မထေမဲ့ဖွတ်အပ်သည်၊ အ၀ညာတံ၊ အယုတ် သဖြင့် သိအပ်သည်၊ ဟိဒ္ဓိတံ၊ ရှုတ်ချအပ်သည်၊ ဝိဒ္ဓိတံ၊ အပြစ်တင်အပ် သည်၊ ဂရေဟိတံ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်း ဖြတ်၊ ၉ ပေ မေ၀ ခေါ၊ ဤ၂ တို့သာ သျှင်၊ အယံသာ ရ ဝ ဝေ့ဒနာ၊ ဤဖြတ်သော တရားသည်၊ အယံ ၀ ရ ဝ ေ ဒ နာ ၊ ဤထွက်ဖြတ်သော တရားသည်၊ ပ ရ ေ ဒ ရာ ၊ အ ဆ ဂ် ဆ ဂ် ၊ အ သ ဒ္ဓ ဏ္ဍ ကာ ရ ရိ ခ်ံ ၊ ဒ ေ ခ် ် ( ) ( ) ( )

အဝိုင်းအခြားကို၊ကတွား၊ပြု၍၊ဗိဟိတော၊ဗိတ်အင်၏၊ ၊ဘိက္ခုဘူမိယာ၊ရ ဟန်းအဖြစ်၏၊ဂရုကာတ္တာ၊အသေးပြုအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခ ဒ္ဒေသော၊ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊အဝိုင်းအခြားကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊က ထ ဗိဟိတော၊ အဘယသ္မိဗိတ်အပ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓတို၊၏သည်ကား၊ပုဏ္ဏား၊အ မေးတည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ်၊စင်စစ်၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ရဟန်းအဖြစ် သည်၊အတုလိုးယား၊မချိန်စက်နှင်း၊အပ္ပမေယျော၊အတိုင်းအထွာမရှိ၊အနန္တ ယော၊အတိုးမပြတ်နှင်း၊ကေနစိ၊တစုံတခု၊သည်၊အလ္လာဝေတုံ၊အတိုးပြတ် ခြင်းငါလည်းကောင်း၊တုဝေတုံ၊ချိန်စက်ခြင်းငါလည်းကောင်း၊စရိမေတုံ တိုင်းထွာခြင်းငါလည်းကောင်း၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ဝေ၊ရ၊ဝေ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ဘိက္ခုဘာဝေ၊ရ ဟန်းအဖြစ်၌၊ ဒ္ဒိတော၊တည်သော၊အယံ၊ ဤရ ဟန်းသည်၊ ၊လောကေန၊နတ်လူအပေါင်းနှင့်၊ သမသမော၊တူမျှသည်၊ မဟာဝဏ၊မြစ်စေသတည်း၊ ဗုဒ္ဓတို၊ဤသို့၊ မနုသိကတွား၊နှလုံးပြု၍၊ဘိက္ခု၊ နံ၊ရဟန်းတို့၏၊ အနုရေယော၊ အတွင်းနှိုက်သာလျှင်၊ ပါတိမောက္ခဒ္ဒေ သော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊ စရိတ်၊ကျင့်၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ထောကေ၊လောကနှိုက်၊ ယံ၊ဝဇ္ဇ၊ဝတာ ဟု၊ အကြင်အလွန်တောင့်တ၊အပ်၍ မြတ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ အဏ္ဍ၊ဂ္ဂ၏၊ဝဏ္ဏ ဝါ၊အဝတ်သေ၊ပ်သည်း ဖြစ်စေ၊ အဏ္ဍရေဏ၊ဝါ၊ အခင်းသေ၊ပ်သည်းဖြစ်စေ၊ ဂဒ္ဒတုရဂ်ရထသုဝဏ္ဏ ရတ မဏိမုတ္တာ ဓ္ဓဏ္ဍိရတနာဒိနိ၊ဝါ၊ ဆင်ခြင်း ရထား၊ရွှေ၊ငွေ ပတ္တမြား၊ပုလဲ ဓိန်းမရတနာ စသည်တို့သေ၊ပ်ထည်း ဖြစ်စေ၊ တေသဇ္ဇေ၊ ထိုအလုံးရံတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်း၏အထံ၌၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ၊မေ၊ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယာ၊ဝ၊ဘာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊ သုဂတာ ဂ၊မ၊ဂ၊ဝ၊ဏ္ဍ အာစာ ရ၊သီ၊ယ၊မ၊သိ၊သ သံ၊ဝ၊ဝုတ္ထာ၊ ဘုရား၊ရှင်၏ အာဂုံ၊ဝ၊ရိယတ် တော်အကျင့် ဓ္ဓ၊ဒ္ဒြ၊ကိုဆုံ၊မခြင်း သိသစောင့်စည်းခြင်း ဂုဏ်တို့သည်၊ သ၊ဒ္ဓ၊ ဒ္ဓ၊လေ ကုန်၏၊သဇ္ဇေ၊ခေါ်သိမ်း၊ကုန်သော၊ တေ၊ထိုအာစာရ၊သီ၊လ စသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊သံ၊ဃ၊ရဟန်း၊အပေါင်းသို့၊ဥပဂတာ၊ဆိုက်ရောက်ရကုန်သည်၊ ဘ၊ ဝ၊ တ်ဒ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဘိက္ခုဘူမိယာ၊ ရဟန်းအဖြစ်နှိုက်၊ဂရုကာတ္တာ၊ အသေးပြုအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက် ရွတ်ခြင်းကို၊သိမ်၊ဝိုင်းခြား၊ခြင်းကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ ဗိဟိတော၊ ဗိတ်အင်၏၊ ဒ္ဓ၊ တ်၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ၊နာ၊ဂ၊သေ၊ နာ၊ဂ၊သိန် ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊သာရ၊ကောင်း၊ပါ၊ပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊ တော်၊ဤအနက်သ၊ဘော

ကို၊တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဗ္ဗာဝိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ ဗုတ်၊ ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊ဒုတိယာ၊ နှစ်ရပ်မှီ၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ဓမ္မဝိနယာနုံ၊သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၏၊ပဒိ ဗ္ဗ ဗ္ဗနှာပဒိ ဗ္ဗ ဗ္ဗနှင့်ပဋ္ဌာ၊ဗုံ ဘွယ်ခြင်းမဟုတ်ဘွယ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၁၉-ရုသာဝါဒသုတဝဏ္ဏနာဘာဝပဌာ၊

ဘဂဝန်တော်နှာဂသေန၊ နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ထေ၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ဘာ သိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊သမ္ဘာနရုသာဝါဒေ၊သိလျက် ချက်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော် မှရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗုတ်၊ဤသို့၊ ဘာသိတံပိ၊ဟော သည်းဟောတော်မူအပ်၏။ပုနစ၊တာဘန်ထည်း၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘဏိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ၊ဘဏိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊သမ္ဘာနရုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချက်ယွင်းသောစကားကိုဆို ခြင်းကြောင့်၊ထဟုတ်၊ပေါ့ ထွေ့ဌသော၊အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့၊ အာ ပတ္တိ၊ရောက်၏၊ ကေသ၊တပါ၊သောရဟန်း၏၊ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌ကပ်၊ ဒေသနာဝတ္ထုကို၊ပြောကြားရခြင်းအကြောင်းရှိ၏၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ဘဂဝန်နှာဂသေန၊ နှာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင် ဘုရား၊ဣဒ္ဓေ၊ဤအရပ်၌ကပ်ဝိသေသော၊အထူးသည်၊ ကောပန၊အဘယ်သို့ ပါနည်း၊ကာရဏာ၊အကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အသို့ပါနည်း။ ၊ကေန၊တပါ၊ သော၊ရုသာဝါဒေန၊ရုသား၊ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ယဉ္စဉ္ဆိ ဗ္ဗတိ၊ အကြင်အဖြစ်ဖြတ် ၏၊ ၊ကေန၊တပါ၊သော၊ရုသာဝါဒေန၊ ရုသား၊ဆိုခြင်းဖြင့်၊သတောကိ ဗ္ဗော၊ ကုစား၍ရှိသည်၊ယဉ္စ ဟောတိ၊အကြင်ပြစ်ရှိ၏၊ ဝိသေသော၊အထူးသည်၊ ကောပန၊အဘယ်သို့နည်း၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိ၊အသို့နည်း။ ဘဂဝန်နှာဂသေန၊နှာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ သမ္ဘာနရုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချက်ယွင်းသောစကားကိုဆို ခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ယဒိ ဘဏိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊တေ နဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သမ္ဘာနရုသာဝါဒေ၊ သိလျက် ချက်

ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်၊ ထဟုတ်၊ပေါ့သော၊အာပတ္တိ၊ပါစိတ်
အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိ၊ရောက်၏။ ကေသ၊တပါးသောဟုတ်၏။ သန္ဓိ
ကေ၊အထံ၌ကား၊ ဒေသနာဝတ္ထုကား၊ ပြောကြား၊ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏။
ဤကား၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကား
သည်၊မိန္တာ၊မှား၊ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာဝတော၊ဖြတ်စွာ
ဆုရားယည်၊ သမ္ဘာသနမုသာဝါဒေ၊ သိသျှက်ချက်ယွင်းသော စကားကို
ဆိုခြင်းကြောင့်၊ထဟုတ်၊ပေါ့သော၊အာပတ္တိ၊ပါစိတ်အာပတ်သို့၊အာပတ္တိ
တို၊ရောက်၏။ကေသ၊တယောက်သောဟုတ်၏။ သန္ဓိ ကေ၊အထံ၌ကား၊
ဒေသနာဝတ္ထုကား၊ ပြောကြား၊ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဤကား၊ဤသို့၊ယဒိ
ဘဏိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊
သမ္ဘာသနမုသာဝါဒေ၊ သိတျှက်ချက်ယွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊
ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဤကား၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကား
သည်၊မိန္တာ၊မှား၊ယွင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ ပိ ဥဒ္ဒေသော၊ဤပြဿနာ
မေးခွန်းသည်ထည်း၊ဥဒ္ဒေသကောဇိုကော၊ နှုတ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ တဝ
အရှင်ဘုရားသို့ အနုဗုဇ္ဈော၊အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာ မေးခွန်းကို
ဟယား၊အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြေပြီ၊စေအပ်၏။ ।

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တော်ဤစကား
ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊ အာဒေယ်သို့ဟောတော်
မူအပ်သနည်း၊သမ္ဘာသနမုသာဝါဒေ၊သိတျှက်ချက်ယွင်းသောစကားကိုဆို
ခြင်းကြောင့်၊ပါရာဇိကော၊သာသနာတော်မှ ရှုံ၊ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဤကား၊ဤသို့၊ဘာသိတံပိ၊ဟောထည်း၊ဟောအပ်၏။ သမ္ဘာသနမုသာ
ဝါဒေ၊သိသျှက်ချက်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်၊ထဟုတ်၊ပေါ့သော
အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့ အာပတ္တိ၊ရောက်၏။ ကေသ၊တဦးသော
ခုဟန်း၏။ သန္ဓိ ကေ၊ အထံ၌ ဒေသနာဝတ္ထုကား ပြောကြား၊ခြင်း လျှင်အ
ကြောင်းရှိ၏။ ဤကား၊ဤသို့၊ဘဏိတဗ္ဗ၊ဟောထည်း၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ।
တဗ္ဗပန၊ ထိုစကား၊သည်ထည်း၊ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဝတ္ထု၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်
ဂရုကထဟုတ်၊ထေး၊သောအဖြစ်ပေါ့သောအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တား၊ထိုဆိုသတ္တံ့သော်စကား၊ကို၊ကိ ဣတိ၊အဘယ်
သို့အကြောင်းမေ့သနည်း။ ဤ၊ဤလောကတွင်၊ ကောဓ၊ ဟစ ဗ ဗဦးသော
ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယာဝကျွန်းသည်၊ ပရသ၊ သူတပါး၏အား၊ ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်၊

ပဟာရ်၊ဝုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ဒဏ္ဍယူ၊ပေးခြင်းအား၊တုဗ္ဗေ၊သင်မင်းကြီးတို့သည်၊ တ သား၊ထိုသူအား၊ ကိ ဒဏ္ဍံ၊အာဘယ်မျှသောဒဏ်ကို၊ ဝါ ရေထ၊ ထမ်း ဆောင်စေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ၊အရှင် ဘုရား၊ သော၊ထိုသူသည်၊နက္ခမာဒိတ်၊သည်းမခံနိုင်ပါဟု၊ယဒိ အာဟ၊အ ကယ်၍ဆိုတုံခဲ့၊ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်၊ တ သား၊ထိုသူအား၊ အကျွေမမာနေ၊ သည်းမခံသည်ရှိသော်၊ ကဟာပဏ၊ ဒဏ်ငွေတာကျပ်ကို၊ ဟာရာပေမ၊ ဆောင်စေကုန်ရာ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပန၊တနည်းသော်ကား၊ ဣဒ၊ဤဆောက်ရှိက်သော ယောဝုဒ္ဓိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်ပင်လျှင်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်၊ပဟာရံ၊ဝုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ဒဏ္ဍယူ၊ပေးရာ၏၊ ကာသာပန၊ ထိုသူအား၊ကား၊ကောဒဏ္ဍော၊ အာဘယ်မျှဒဏ်ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊အသား၊ထိုသူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ဒီ၊လက် ကိုသည်း၊ဆေဒါပေယျာမ၊ဖြတ်စေကုန်ရာ့၊ပါဒံ၊ခြေကိုသည်း၊ ဆေဒါပေ ယျာမ၊ဖြတ်စေကုန်ရာ့ ယာဝ ဘီသံ၊ဦးခေါင်းတိုင်အောင်၊ ကဋ္ဌမုဏ္ဍေ၊ အညွှန့်အညောက်ပြုတ်အောင်၊ ဆေဒါပေယျာမ၊ ဖြတ်စေကုန်ရာ့၊ သဇ္ဇံ၊ အလုံးရှံ့သော၊တံဂေဟံ၊ထိုအိမ်ကိုသည်း၊ဝိလုမ्पာပေယျာမ၊ဖျက်ဆီးစေ ကုန်ရာ့၊ ဥဘတောပသော၊ နှစ်ဘက်သော အမျိုးအဆွေတို့ကို၊ သဗ္ဗာမ်၊ ရုနစ်ဆက်သော၊ ယာဝကုလံ၊ အမျိုးတိုင်အောင်၊ သမုဒ္ဓရာတာ၊ပေယျာမ၊ သတ်စေကုန်ရာ့ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကေသ၊တယောက်သောသူအား၊ ပါဏိ၊ဟာ ရေ၊လက်ဖြင့်ဝုတ်ခတ်ရာမှိုက်၊သုရ၊မာ၊အနည်းငယ်သော၊ကဟာပဏော ဒဏ္ဍော၊ငွေတကျပ်မျှသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ တဝ၊သင် မင်းကြီးအား၊ ပါဏိ၊ဟာရေ၊ လက်ဖြင့် ဝုတ်ခတ်ရာမှိုက်၊ ဟတ္ထဆေ ဒ္ဓံ၊ လက်ဖြတ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ပါဒဆေ ဒ္ဓံ၊ခြေဖြတ်ခြင်းသည်ထည်း ကောင်း၊ယာဝကဋ္ဌမုဏ္ဍေ၊အကြင်အညွှန့်အညောက်ပြုတ်အောင်ပြုခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ သဇ္ဇဂေဟဒါနံ၊ အလုံးရှံ့သောအိမ်ကို သိမ်းယူခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ ဥဘတောပသော၊နှစ်ဘက်သောအမျိုးအဆွေတို့ကို၊ ယာဝသတ္တမကုဏ္ဌာ၊ဆွေရုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊သမုဒ္ဓရာတာ၊သတ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာရှိက်၊ ဝိ သ သော၊အထူးသည်၊ကော ပန၊အာဘယ်နည်း၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မနုဿကဋ္ဌေ၊ရှေ့၊

လူချင်းထူးတွေသောကြောင့်တည်း၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေတံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သမ္ဘာဝနရသာဝါ ဒေါ၊ သိထက်ကျွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဝသေန၊ ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂရုကဃဟုကောဒေ၊ အလေးအပေါ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ ဝမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ရုသာဝါ ဒသ၊ ရုသား ဆိုခြင်း၏၊ ဂရုကဃဟုကဘာဝပညာ၊ ဂရုဃဟုအဖြစ် နှိုက်ပြီးသနာမေးခွန်းသည်။ နိမ္မိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၂၀-ဗောဓိသတ္တာသာမ္မတာပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခမ္ဘတာခမ္ဘပရိယာယေ၊ ခမ္ဘတာအပြားကို ဟောရာဒေသနာဘော်နှိုက်၊ ဧတေ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဗျာဒိတ်ကြားရာနေ့ဦးစွာနှိုက်မင်ယျင်၊ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏၊ မဘဝါဝိဘ ရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိယတာ၊ မြဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗောဓိ၊ သမ္ဘည္ဘာဝညာဏ်သည်၊ နိယတာ၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ နိယတာ၊ မြဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗော၊ သား သည်၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ ဝိ၊ ဟောသည်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ ပုနစ၊ တဘာနံ သည်း၊ တုမှေ၊ အရှင်မြတ်တို့သည်။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း၊ တုသိတေ ကာယေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်နှိုက်၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဠ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာ ဝိလောကနာနိ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ မဟာဝိလောကနာ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးတို့သည်၊ ကတမေ အဠ၊ အဘယ်ရှစ်ပါး တို့နည်း၊ ကာသံ၊ ဘုရားဖြစ်ရန်အခါကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဒီပံ၊ ဘုရား ဖြစ်ရာကျွန်းကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဒေသံ၊ ဘွားတော်မူရာအရပ်ကို၊

ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ကုသ ဖြစ်ရာအမျိုးဟောတိကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ စနေဂ္ဂေါ်မယ်တော်ကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ အာယုံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ မာသံ၊ သွားမည့်လရက်ကို၊ ဝိလောကေတိ။ ကြည့်၏။ နေကျွမ်း၊ တောထွက်ခြင်းကို၊ ဝိလော ကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာဝိလောကနာနိ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတေ၊ ဆိုကုန်၏။ ၊ ဘဒ္ဒေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဥာဏော၊ ဥာဏော်သည်၊ အပရိပဏ္ဏော၊ မရင့်မာခဲ့သော်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဆိုမြင်နိုင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဥာဏော၊ ဥာဏော်သည်၊ ပရိပဏ္ဏော၊ ရင့်မာခဲ့သော်၊ ဟူမေ၊ ဤကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ယန္တ ရဒ္ဓိ၊ မပြတ်သည်း၊ အာဂမေတုံ၊ ငန်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ သက္ကာ ဝေ၊ တတ်နိုင်သည်သာတည်း။ ပရိပဏ္ဏမာနသံ၊ ရင့်သန်သောစိတ်ကို၊ အနုတိဏ္ဏမနိယံ၊ မလွန်မြောက်နိုင်၊ ဗောဓိသဏ္ဌော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိလော ကေတိ၊ ကြည့်ရသနည်း။ ဘဒ္ဒိကာလေ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဥပဇ္ဈာယိ၊ ဖြစ်ပေအံ့၊ ဟူတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ အပရိပဏ္ဏော၊ မရင့်သော၊ ဥာဏော၊ ဥာဏော်၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥာဏော၊ ဥာဏော်သည်၊ ပရိပဏ္ဏော၊ ရင့်မာခဲ့သော်၊ ဟူမေ၊ ဤကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ သန္တ ရဒ္ဓိ မပြတ်သည်း။ အာဂမေတုံ၊ ငန်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ သက္ကာ ဝေ၊ တတ်နိုင်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗောဓိသဏ္ဌော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ ကုသ၊ အမျိုးကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်သနည်း။ ကမ္မ၊ အဘယ်မည့်သော၊ ကုသေ၊ အမျိုး၌ကား၊ ဥပဇ္ဈာယိ၊ ဖြစ်ရမည်နည်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံးထား၍၊ ကုသံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိလော ကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဘဒ္ဒေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ပုဗ္ဗေ ဝ၊ ဗျာဒိတ် ကြားရာ ရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားထောင်း၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိယတာ၊ မြဲကုန်ကြားမည်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့မြဲကုန်သော်၊ ကုသံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အဏ္ဍ၊ ဥ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြော်ယွင်းသည်၊ ဘဝေ ယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကုသံ၊ အမျိုးကို၊ ယဒိ ဝိလောကေတိ၊ အကယ်၍ကြည့်ကြားမည်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ကြည့်ခဲ့သော်၊ ပုဗ္ဗေ ဝ၊ ဗျာဒိတ် ကြားရာ ရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားထောင်း၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိယတာ၊ မြဲကုန်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊

ယံဘုရား၊ အကြင်စကားသည်အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံစေး၊ထိုစကားသည်၊ ပိန္ဓာ၊ ရှားယွင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံဒိဋ္ဌိ၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည် ထည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား သို့၊အနုပဂ္ဂေါ၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ဖြေ၏၊ ပြင်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုတော်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဗျာဒိတ်ကြားရာရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိ သတ္တဝါ၊ ဘုရားလောင်း၏၊မာဂဝါဒိကရော၊အမိအဘတို့သည်၊နိယတာ၊ ဖြိုကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ကုဏ္ဍဠ၊အမျိုးကိုထည်း၊ ဝိဒေဟကတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ပန၊အကြောင်းသော်ကား။ ကုလံ၊အမျိုး ကို၊ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သင့်၊ ဝိဒေဟကေတိ၊ ကြည့်သနည်း၊ မေ၊ ငါဘုရား လောင်း၏၊ယေမာတာပိတရော၊အကြင်အမိအဘတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ပေလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့ မဟုတ်၊ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားမျိုးတို့ပေလော၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ကုလံ၊အမျိုးကို၊ ဝိဒေဟကေတိ၊ကြည့်၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဋ္ဌန်၊ရှစ်ဦးကုန်သော သူတို့အား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးကပင်၊ အနာဂတံ၊အနာဂတ်အရေးကို၊ ဩလောကေတွဲ၊ ကြည့်ရှုရသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော အဋ္ဌန်၊ ရှစ်ဦးကုန်သော သူတို့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်အရေးကို၊ ဩလောကေတွဲ၊ ကြည့်ရှုရသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါဏိဇာ သော၊ ကုန်သည်အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးစွာကပင်။ ဝိဏ္ဏယ ဘဏ္ဍံ၊ရောင်းဝယ်ခန့်ညစ္စာကို၊ဩလောကေတွဲ၊ကြည့်ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဟတ္ထိနာဂ သား၊ဆင်ပြောင်အား၊သော၊ဘဏ္ဍာယ၊နှာမောင်းဖြင့်၊ပုဗ္ဗေ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊အနာဂတော၊ ထာသတ္တံ့ သော၊မရွှေ့၊ခရီးကို၊ ဩလော ကေတဗ္ဗော၊ကြည့်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သာကဋိကသား၊ဝှာသည်းသမား အား။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊ရောက်သတ္တံ့ သော၊ တိတ္ထံ၊ ဝှာသည်းစခန်းဆိပ်ကို၊ ဩလောကေတွဲ၊ ကြည့်အစ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ဆာမကသား၊ပဲ့ သူကြီးအား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊အနာဂတံ၊ရောက် သတ္တံ့ သော၊တိရဏ၊ ကမ်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ နာဝါ၊လှေကို၊ ပေသေတဗ္ဗာ၊စေအစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိသက္ကသား၊ဆေးသမားအား။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊အာယု၊အသက်ကို၊ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အာတုရော၊သူနာကို၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ကပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊

ဥတ္တရသောတုသ၊တံကားအား၊ဟုဇ္ဇေဝ၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ထိုနာထိုရဘာဝ ခိုင်မခိုင်အဖြစ်ကို၊ ဝေနိုတွား၊သိ၍၊ဆာဘိရူဟိတဖွဲ့၊ တက်လျှောက်ရသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုသား၊ရဟန်းအား၊ဟုဇ္ဇေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊အနာဂတ်၊သာသတ္တိ့သော၊ကာလ၊အခါကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တွား၊ ဆင်ခြင်၍၊တောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇိတဖွဲ့၊ စားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားသောင်းတို့အား၊ကုလ၊အမျိုးကို၊ ခတ္တိယကုလ၊ဝ၊ မင်းမျိုးထောဟု ရင်း၊ဗြာဟ္မဏကုလ၊ဝ၊ပုဏ္ဏားမျိုးထောဟုရင်း။ ဟုဇ္ဇေဝ၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ညီထွေသောကေတဖွဲ့၊ကြည့်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဗ္ဗန်း၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ဖုရေမသံခေါ်၊ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဟုဇ္ဇေဝ၊ရှေးဦးက ပင်လျှင်၊အနာဂတ်၊သာသတ္တိ့သော၊အခါကို၊ညီထွေသောကေတဖွဲ့၊ကြည့်အပ် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဝေတိ၊ဤအနက်သဘောကို၊တဿ၊အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊သမ္ပဋိစ္ဆာ မိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ။စတုတ္ထိ၊ထေးရတို့ ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ဗောဓိသတ္တာ၊ဘုရားလောင်း၏၊ ဝမ္မတာ၊ပညာ၊ ဝမ္မတာ သဘာဝ၌ကပ် ပြီးသနာ မေးခွန်းသည်၊ နိမ္မိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂၁—အတ္ထာနံနိမ်ပါတနဝဏ္ဏာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်၊တေ၊ဤစကားတော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ် ၏။ကိ"ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ နပါ၊ဟေတဖွဲ့၊မသတ်အပ်၊ ယော၊အကြင်ရဟန်း သည်၊ပါ၊တေယ္ယ၊သတ်ခြား၌၊ယထာ၊မမ္မော၊အပြစ်အား၊ထေ၊ပ်စွာ၊ ကာ၊ရေ တဇ္ဇော၊ဆုံးဖြတ်အပ်၏၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ပါ၊ဟောထည်း၊ဟောတော် မူအပ်၏၊ ၊ပုနစ၊တဘာန်ထည်း၊ကုမ္ဘေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ဘဏ္ဍ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ကိ"ဘဏ္ဍ၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ပြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ယဉ္ဇကဇ္ဇ၊စီ၊အမှတ်မရှိသော၊အဝေ၊ဝ်ရှိက်၊သာ၀ကာနံ၊တပည့် သားတို့အား၊ ဝမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ အနေကပရိယာယေန၊ မျိုးစုံသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဒေသိယမာနော၊ဟောတော်မူသော်၊ ဇာတိယာ၊ဇာတိမှ

ထည့်ကောင်း။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှထည့်ကောင်း။ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမှ ထည့်ကောင်း။မရဏသော၊သေခြင်းမှထည့်ကောင်း။ သရဗ္ဗေဒါယ၊ဝိုင်း ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ဓမ္မ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တိ၊သင့်စွ၊ ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းကို၊သမတိက္ကမတိ၊လွန်မြောက်နိုင်၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို၊ပရမာယ၊မှန်မြတ်သော၊ ပသံသာယ၊ ပြီးမှမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပသံသတိ၊ပြီးမှမ်း၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ တုဗ္ဗေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဆိုကြကုန်၏။ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသမန် ကုံယတော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊နပါတေတဗ္ဗံ၊မချအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါတေယျ၊ချေငြားအုံ့၊ ယထာဝမ္ဘော။ အပြစ်အားလျှော်စွာ၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ယဒိဘာဝိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအုံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဟော တော်မူခဲ့သော်၊ဇာတိယာ၊ဇာတိမှထည့်ကောင်း။ဇရာယ၊အိုခြင်းမှထည့် ကောင်း။ ဗျာဓိနော၊နာခြင်းမှလည့်ကောင်း။ မရဏသော။ သေခြင်းမှထည့် ကောင်း။ သရဗ္ဗေဒါယ၊ဝိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါ၊ဓမ္မ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဓိဗ္ဗာ၊ဌားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဇာတိ ယာ၊ဇာတိမှထည့်ကောင်း။ ဇရာယ၊အိုခြင်းမှထည့်ကောင်း။ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမှထည့်ကောင်း။မရဏသော၊သေခြင်းမှထည့်ကောင်း။ သရဗ္ဗေဒါ ယ၊ဝိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါ၊ဓမ္မ၊တရားတော်ကို၊ ယဒိဒေသေတိ၊ အကယ်၍ဟော တော်မူငြားအုံ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ နပါတေတဗ္ဗံ၊ မသတ်အပ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း သည်၊ပါတေယျ၊သတ်ငြားအုံ့၊ ယထာဝမ္ဘော၊အပြစ်အားလျှော်စွာ၊ ကာရေ တဗ္ဗော၊ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တံ၊ထိုစကားသည်၊ ဓိဗ္ဗာ၊ဌားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အယံ ဝိပဿော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ဥဘတောကောဋိကော၊နှစ်သက် အစွန်းထွက်၏၊တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုဗ္ဗတ္တော၊အစဉ်ရောက်၏၊သော၊ထို အမေးကို၊တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဓိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ။ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ।

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇော်၊ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်

မူအပ်သနည်း၊ ဘိကွေ၀ေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တာနုံ၊ ဗိမိကိုယ်ကို၊ နပါတေ တဗ္ဗံ၊ မချအပ်၊ သော၊ အကြင် ရဟန်း သည်၊ ပါတေယ္ယ၊ ချင်ပြားဆံ့ ယထာ၀ေဠော၊ အပြစ်အား ထေ၀ါစ္စာ၊ ကာရေ တဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ် အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတဗ္ဗိ၊ ဟောထည်း ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အရှတ်မရှိသော ဆရပ်နှိုက်၊ သာ၀ ကာနုံ၊ တပည့် သာ၀ကတို့အား၊ ဝမ္မ၊ တရား တော်ကို၊ ဒေသိယမာနေန စ၊ ဟောတော် မူသော်လည်း၊ အနေက ပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဓာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသည်းကောင်း၊ ဓရာယ၊ အိုခြင်း မရှိသည်းကောင်း၊ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမရှိသည်းကောင်း။ မရဏာသ၊ သေခြင်းမ ရှိသည်းကောင်း၊ သရဇ္ဇေ ဒါယ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းဌာ၊ ဝမ္မော၊ တရား တော်ကို၊ ဒေ သိတော၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌ကား၊ ယေန ကာရ ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပရိကိ္ခပိစ၊ ပယ်ရှင်းသည်းပယ်၏၊ သမာဒပေတိစ၊ ဆောက်လည်းဆောက်တည်စေ၏၊ တံပနကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည် ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိသတ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဣတ္ထေ၊ ဤ၌ရောနှိုက်၊ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ယေန ကာရ ဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ပရိကိ္ခပိစ၊ ပယ်ရှင်းသည်းပယ်၏၊ သမာဒပေသိစ၊ ဆောက်လည်းဆောက် တည်စေ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း သည်၊ ကိံ ပန၊ အဘာယ်သို့ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိလ ၀ါ၊ သိလမရှိသော၊ သိလသမ္ပန္နော၊ သိလနှင့် ပြည့်စုံ၍သော ရဟန်း သည်၊ သတ္တေန၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ ကိလေသ ဗျာဓိဂူဟသမေ၊ ကိလေသာ အနာ ပြိမ်းစေရာ၌ကား၊ အဂဒသမော၊ နတ်ဆေးနှင့် တူပေ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ ကိလေသ ရေ၀ေ ဝ ဝ ဝ ဝ ကိလေသာပြုညစ်ကို ပယ်နိုင်ရာ၌ကား၊ ဥဒကသမော၊ ရေနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိဒါနေ၊ အလုံးစုံ သော စည်းစိပ်ချမ်းသာမျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်ရာ၌ကား၊ မဟာ ရတနသမော၊ ပတ္တမြားရတနာနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ စတုရောဃ ပါရဂမနေ၊ ထောပါးသော သြဃ၏ ကမ်းသို့ရောက်စေနိုင်ရာ ရှိက်၊ နာ၀ါသမော၊ လှေသဘော်နှင့်တူ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ ဓာတိ ကန္တာရတာရဏေ၊ ဓာတိခရီး မှကယ်တင်နိုင်ရာ ရှိက်၊ သတ္ထ၀ါဟသမော၊ ထွက်ပြေးနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏၊ ဘိဝဂ္ဂိသန္တာပနိဗ္ဗာပနေ၊ မီး သုံးမျိုးတို့၏ပူပန်ခြင်းကိုပြိမ်းစေရာ၌၊ ၀ါတသမော၊ လေနှင့်ထည်းတူပေ၏

သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ မာနသမရိယုရတော၊ စိတ်နှလုံးကိုပြည့်စေနိုင်ရာ၌၊ မဟာမေဃသမော၊ ရိုးသားကြီးနှင့်သည်းတူပေ၏၊သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကုသလသိက္ခာပနေ၊ကုသိုလ်ကိုကျင့်စေရာ၌ကြက်၊အာစရိယသမော၊ဆရာနှင့်သည်း တူပေ၏၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တ ဝါတို့၏၊ ခေမပထ မာစိက္ခတော၊ ဘေးကင်းရာခရီးကိုပြောကြားရာ၌၊သုဒေသကသမော၊ ကောင်းသောခရီးညွှန်နှင့်သည်းတူ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ဗဟုဂုဏောပေတော၊များသောကျေးဇူးရှိသော၊အနေကဂုဏောပေတော၊မနည်းသောကျေးဇူးရှိသော၊အပ္ပမာဏဂုဏောပေတော၊မနိုင်းချိန်နိုင်သောဂုဏ်ရှိသော၊ ဂုဏာရာသီ၊ဂုဏ်တို့၏ရပေါင်းရာဖြစ်သော၊ ဂုဏပုဏ္ဏော၊ ဂုဏ်တို့၏ ရပုံရာဖြစ်သော၊ သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဝနိကရော၊ကြီးပွါးအောင်ပြုနိုင်သော၊သိသဝါ၊သိထရှိသောသူသည်၊မာဝိနာဘီ၊ မယုက်စိုးပါစေထင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္ပါယ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်လိုခြင်း၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သိဂ္ဂါလဒဠ်၊ သိဂ္ဂါဝုန်တော်ကို၊ ပညပေသိ၊ပညတ်တော်မူ၏၊ကိုဗညပေသိ၊ အဘယ်သို့ဟုညတ်တော်မူသနည်း၊ကိုကျင်ဝေ။ရဟန်းတို့၊အတ္တာနုံ၊ဒိသိကိုယ်ကို၊နမဿိတောတဗ္ဗံ၊မသက်အင်ပေး၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ပါတေယျ၊ သတ်ငြားဆဲ၊ယထာဝေဠော၊ အပြစ်အားလျော်စွာ၊ကာရေတဗ္ဗော၊ဆုံးမအပ်၏၊အာတိ၊ဤသို့၊ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဣဒေ၊ဤအရာ၌ကား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဓိကွဿိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ အာဒိကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စိတ္တြကထိကေန၊ ဆန်းကြယ်စွာစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ကုမာရကဿပေန၊ကုမာရကဿပမည်သော၊ ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ ပါယာသိရာဇညဿ၊ပါယာသိမည်သောဘုရင်အား၊ပရလောကံ၊တမလွန်ဆောက်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ ယမာနေန။ပြုတော်မူလျက်၊တော်၊ဤစကားတော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ရာဇာ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ယထာယထာခေါ။ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊သိထဝန္တော၊ သိလရှိကုန်သော၊ ကထေတာဝေါ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းဝတ္ထုအားတို့သည်၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ တတာတတာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများတို့ကြီးပွါးစေရန်၊ဗဟုဇနသုခါ ယ၊လူအများတို့ချမ်းသာစေရန် ၊ထော

ကာနုကမ္ပါ၊သ၊လူအပေါင်းကိုစောင့်ရှောက်ရန်၊ဒေဝမနုဿသားနှင့်၊ နတ်လူတို့
၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်းငှါ၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
ပဋိပန္ဇန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။
ကောန၊အဘာဝတ်မည်သော၊ကာရဏေန၊အကြောင်းကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေသနည်း၊ မဟာဗုဒ္ဓ၊မင်း
ဖြတ်၊ ဗောဓိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်သည်း၊ နတ္ထာ၊ဆင်းရဲ၏၊ ရောဂါ၊အို
ခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထာ၊ဆင်းရဲ၏၊ဗျာဓိ၊နာခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထာ၊ဆင်း
ရဲ၏၊မရဏ၊ထွက်သေခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊သောကော၊ ဝိုးရိပ်
ခြင်းသည်ကည်း၊ နတ္ထော၊ဆင်းရဲ၏၊ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်ထည်း၊
နတ္ထော၊ဆင်းရဲ၏၊ နတ္ထိ၊ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊
ဒေါမနဿ၊ထွက်၊စိတ်ပင်ပန်းခြင်းသည်သည်း၊နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဥပါယာသော
ဝိ၊ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းသည်ထည်း၊နတ္ထော၊ဆင်းရဲ၏၊ အဋ္ဌိယေဟိ၊ မချစ်
သောသူတို့နှင့်၊သမ္ပယောဂေါ၊အတူနေခြင်းသည်ထည်း၊နတ္ထော၊ဆင်း
ရဲ၏၊ပိယေဟိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့်၊ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ ခွဲခြင်းသည်ထည်း။
နတ္ထော၊ဆင်းရဲ၏၊မာတုမရဏ၊ထွက်၊အဓိသေခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ
၏၊ပိတုမရဏ၊ထွက်၊ အာဘသေခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဘာတုမရ
ဏ၊ထွက်၊အစ်ကိုသေခြင်းသည်လည်း၊နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ဘဂိနိမရဏ၊ထွက်၊ နှမသေ
ခြင်းသည်ထည်း၊နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ပုတ္တမရဏ၊ထွက်၊သားသေခြင်းသည်ထည်း၊
နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဒါရမရဏ၊ထွက်၊ မယားသေကြေပျက်စီးခြင်း သည်လည်း၊
နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ဒါ ဝမရဏ၊ထွက်၊ကျွန်သေခြင်းသည်ထည်း။ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊
ဥာတိမရဏ၊ထွက်၊အဆွေအမျိုးတို့သေခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဥာ
တိဗျသနဿ၊ဆွေမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်ထည်း၊နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ရောဂဗျ
သနဿ၊ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဘောဂဗျသနဿ၊
စည်းစိမ်ပျက်ခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သီလဗျသနဿ၊ သီလ၏
ပျက်စီးခြင်းသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနဿ၊ အယူ၏ပျက်စီး
ခြင်း သည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ရာဇဘယဿ၊ မင်းဘေးသည်ထည်း၊
နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊စောရဘယဿ၊ခိုးသူဘေး သည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ ဆင်းရဲ၏၊
ဝေရိဘယဿ၊ ရန်သူဘေးသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဒဏ္ဍဘယဿ၊
တော်ဖွတ်ခြင်းဘေးသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အဂ္ဂိဘယဿ၊ မီးဘေး
သည်ထည်း၊နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဥဒကဘယဿ၊ ရေဘေးသည်ထည်း။ နတ္ထ၊
ဆင်းရဲ၏၊ ဥဒကဘယဿ၊ လျှင်းတံပိုးဘေးသည်ထည်း၊ နတ္ထ၊ဆင်းရဲ၏၊

အာဝဇ္ဇနဘယဟု၊ ဝဲရစ်သောဘားသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ကုန်ကြီးလဘယဟု၊ မိကျောင်းဘော်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ သုသုကာဘယဟု၊ ငါးရဲဘားသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ အဏ္ဍာနေ ဝါဒဘယဟု၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းဘေးသည်သည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ပရေနေ ဝါဒဘယဟု၊ မိမိကို သူကပါးစွပ်စွဲခြင်း ဘေးသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ဒဏ္ဍဘယဟု၊ ဒဏ်ဘေးသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ခုဠတိဘယဟု၊ မကောင်းသောဂတိဘေးသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ပရိသဿရဇ္ဇဘယဟု၊ ပရိသတ်ကြောက်ခြင်းဘေးသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ အာဇီဝကဘယဟု၊ သူ့ကိုမှီ၍အသက်မွေးရခြင်းဘေး သည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ မရဏဘယဟု၊ သေရခြင်းဘေးသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ဝေဏ္ဏေတိတာဒ္ဒနဟု၊ ကြေပ်ထုံးတို့ ဖြင့်ရှိက်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ကသာတိတာဒ္ဒနဟု၊ ဆူးကြိပ် ဖြင့်ရှိက်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ အဠဒဏ္ဍကေတိတာဒ္ဒနဟု၊ လေးတောင်ဝင်ကုတ်တို့ဖြင့်ရှိက်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ဟတ္ထစ္ဆေဒနဟု၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန် ဆင်းရဲ၏၊ ပါဒစ္ဆေဒနဟု၊ ခြေကိုဖြတ်ခြင်းသည်သည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ဟတ္ထပါဒစ္ဆေဒနဟု၊ လက်ခြေကိုဖြတ်ခြင်း သည်သည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ကဏ္ဏနာသစ္ဆေဒနဟု၊ နှားကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ နာသစ္ဆေဒနဟု၊ နှာခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ကဏ္ဏနာသစ္ဆေဒနဟု၊ နှားနှာခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲ၏၊ ဗိလင်ထပလတ်ကဟု၊ ဦးခေါင်းခွံ့တွင်သံပူခဲထည့်၍ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ပဒုမ်းရည်အိုးကဲ့သို့၊ ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ သမ်မုဇ္ဇိကဟု၊ ခေါင်းခွံ့ကိုခွါ၍ ခရုသင်းကဲ့သို့ဦးခေါင်းပြည်းအောင်ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ ရာဟုခံတွင်းကဲ့သို့ ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ ဇောတိမာလိကဟု၊ ကိုယ်ကိုဆီပတ်ရစ်၍မီးပန်းတိုင် ကဲ့သို့ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတဟု၊ လက်နှိုက်ဆီပတ်ရစ်၍မီးတောက်စေ၍မီးခွက်ကဲ့သို့ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ ဧရကဝတ္ထိကဟု၊ လည်ပို ပျိုမှပမျှက်တိုင်အရေကိုခွါ ဆုပ်၍ပိန်းရှက်ကဲ့သို့ပြွက်လုပ် ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း။ စီဝရကဝါသိကဟု၊ လည်မှပမျှက်တိုင်အရေကိုခွါ၍ကျွတ်၍ကျွတ် ကောင်ကဲ့သို့ ပြွက်လုပ်ခြင်းသည်ထည်း၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲခြင်း ပေတည်း။ ဧကောယျကဟု၊ ခြေလက်နှိုက် သံကွင်း တပ်သံ

ချောင်းနှက်၍မိုးရွှဲ့ သျှက်လေး ဘက်ထောက်တွားကော်သား ကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ဗဒ္ဓသံသိုကဖွဲ့နှစ်ဘက်သွားသံမျှားချိတ်ဖြင့် အခေအသား အကြောကိုချွတ်စေ၍အရိုးကျွတ်ရှိအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ကဟာပဏာကဖွဲ့ ထက်သောပဲခွပ်ဖြင့်တကျပ် သားမျှကျစေလျက်အသားကို ရွေးဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ခါရာပဓိုဖွဲ့ကဖွဲ့ လွှဲ့စသည်မှမ်း၍ဆပ်ပြာဆားတို့ဖြင့်ပက်ဖြူးခြင်းသည်ထည်း၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း ပလိဝေပရိဝတ္တိကဖွဲ့ ဘေးစောင်းအိပ်စေလျက်ထံသင်းနှက်ချွတ်ခါးကျည့်ကဲ့သို့ထည်းစခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ပလာဝပိဋ္ဌကဖွဲ့ အခေမရုပ်စေတဲ့အရိုး ကိုညှက်ရွာထုခါပစ်ချ၍ကောက်ရိုးခွေကဲ့သို့ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ ဆင်းရဲခြင်း ပေတည်း၊ တဏ္ဍေန၊ ပူသော၊ တေသေန၊ ဆိုဖြင့်၊ ညြှိသိပ်ခန့်ဖွဲ့ သွန်းလောင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ သုနခေတ်ခါခါပနဖွဲ့ ခွေးတို့ကိုက်ဝှက်ခဲစေခြင်းသည်ထည်း၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲ၏၊ ဇီဝသူဏာရောပနဖွဲ့ အသက်ရှင်စဉ်တံကျင်ထိုးခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲ၏၊ အသိနာသိ ပန္ဓေဒနဖွဲ့ သံလျက်ဖြင့်ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲ၏၊ ။မဟာရာဇ။မင်းမြတ်၊ ဇေဝ္ဗပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝိဓာနိ၊ များသော အပြားရှိကုန်သော၊ အနေကဝိဓာနိ၊ မနည်းသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲမျိုးတို့ကို၊ သံသာရဂတောဝ၊ သံသရာနွှိက်မျောပါးသောသူသည်၊ အနုဘာဝတိ၊ အစဉ်ခံစားရပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ တိမဂ္ဂပဇ္ဇတော၊ တိမဂ္ဂါတောင်နွှိက်၊ အတိဝုဋ္ဌံ၊ အလွန်ရွာသော၊ ဥဒကံ၊ မိုးရေသည်၊ ဂဂ်ါယ၊ ဂင်္ဂါမည်သော၊ နဒီယာ၊ မြစ်နွှိက်၊ ။ ပါသာဏသက္ခရေခရေမ ရှမ္ဘအာဝဋ္ဌဒ္ဒိဝိကအာဝရဏနိဝရဏာမ္ဗုဃကသာခါသု၊ ကျောက်ခဲကျောက်စရစ်ကြမ်းသောကျောက်လုံးရေဝဲလှိုင်းကန့်သင်းဆယ်မျိုးသစ်မြစ်သစ်ခက်တို့နွှိက်၊ ပရိယောဂ္ဂဟရတ်၊ တွယ်မိုးဖို့၏ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေဝ္ဗပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝိဓာနိ၊ များသော အပြားရှိကုန်သော၊ အနေကဝိဓာနိ၊ မနည်းသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲမျိုးတို့ကို၊ သံသာရ ုတောဝ၊ သံသရာနွှိက် မျောပါးသောသူသည်၊ အနုဘာဝတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏၊ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဝတ္တေ၊ အစဉ်ဖြစ်သောဝဋ်သည်၊ ဒုက္ခ၏ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပဝတ္တေ ၊ အစဉ်မဖြစ်သောဝဋ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပ္ပဝတ္တေ သ၊ အစဉ်မဖြစ်သောဝဋ်

ဏီ၊ဂုဏ်ဆဋ္ဌ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုထည့်ကောင်း။ ပဝတ္တော၊ဝင့်အစဉ်ဖြစ်ရာ နှိုက်၊ ဘာယဋ္ဌ၊ဘေးကိုထည့်ကောင်း။ ဒိပယာမာနော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပဝတ္ထာသေ၊ ဝင့်အစဉ် ပြတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓိ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဘတ်ဇရောဗျာဓိမရဏံ၊ ဝဋ်သံသရာ နေခြင်းအိုခြင်းနာခြင်း သေခြင်းကို၊ အတိက္ကမာယ။ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သမာဒပေသိ၊ဆောက်တည်စေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ယောနယောနကာရဏေန၊ အကြောင်းအကြောင်းအကြောင်းဖြင့်၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊ ဒုဒ်၊ဤသည်ရှိခင်း ကာမဂုဏ်၊အကြောင်းပေတည်း။ ဒုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော အရှင်ဘုရား။ သာရ၊ ကောင်းပါ ပြီ၊ပဋ္ဌော၊ပြုဃနာမေးခွန်းသည်၊ သုနိဒ္ဒေ၌တော၊ ယုံမှားကင်းပြီ၊ကာရ ဏာ၊အကြောင်းကို၊ သုဂတိတံ၊ ကောင်းစွာဟောဆင်ပြီ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇော၊ဤအနက်သတ္တဝါကို၊ တထာ၊အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊သမ္ဘဒ္ဓိ ဆိုး၊ဝန်ခံပါ၏။ ဒုတ်၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏။ ၊ပဋ္ဌမိ၊ငါးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြင့်သော၊ အဏ္ဍာနံ၊ ဓိတိကိုယ်ကို၊ နိပါတနပဋ္ဌာ၊ သတ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နှစ်မြှတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၂၂-မေဏ္ဍာဘာဝနာနိသံသပဋ္ဌာ၊

ဘဏ္ဍနာဝသေန၊နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား။ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ဝေါ်၊ ဤစကား၊ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ'ဘာသိ တံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မေဏ္ဍာယ၊ မေဏ္ဍာ၏၊စေတောပရိမဏ္ဍိယာ၊ကောခေ၊သည်မှ၊ စိတ်၏ထွက်ခြင်းကို၊ အာ ယောပိ၊ဘာယ၊ အဘာနဲ့ဘာနဲ့ မြဲခဲယက်သော်၊ ဘာပိ၊ဘာယ၊ ပွါးထုံ့ခဲ့သော်၊ ဗဟုတိ၊ကတာယ၊ များစွာပြုလုပ်အပ်သော်၊ ယာနီ၊ကတာယ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော်၊ ဝတ္ထု၊ကတာယ၊ စိတ်၏ခိုင်ကျည်တည်နေအောင်ပြုလုပ် အပ်သော်၊ အနုဋ္ဌိတာယ၊ စွဲမြဲ၍ တည်ခဲ့သော်၊ ပရိစိတာယ၊ ပွါ်နှံ့စေအပ် သော်၊သုသမာရဒ္ဓါယ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော်၊ ကောဒသ၊တာ၊ခဲ့ တပါး၊ကုန်သော၊ဆာနှံ့သံသ၊ အကျိုးတို့ကို၊ပါ၏ကော်၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ကောဒသ၊တာ၊ခဲ့တပါး၊တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊အိပ်ပျော်ရ၏၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ပဗုဇ္ဇတိ၊နိုးရ၏၊

ပါပကံ၊ယုတ်သော၊သုဝိနံ့၊အိပ်မက်ကို၊နုပသသတိ၊မမြင်မက်၊မနုဿာနံ့၊ထူ
တို့သည်၊ ဗိယော၊ချစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အမနုဿာနံ့၊နတ်တို့သည်၊ပိ
ယော၊ချစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒေ၀တာ.နတ်တို့သည်၊အနုဂ္ဂဟံ၊အစဉ်
စောင့်ရှုနှိုး၏။ အာသ၊ ထိုမေတ္တာဈာန်ရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊အဋ္ဌ ၀ါ၊ဂိုးသည်
လည်း၊ နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ဝိသံ ၀ါ၊အဆိပ်သည်လည်း၊ နကမတိ၊
မကျရောက်နိုင်၊သတ္ထံ ၀ါ၊လက်နက်သည်လည်း၊ နကမတိ၊မကျရောက်
နိုင်၊ဂုဝေ့ ၊ယျောင်ရွာ၊စိတ်ကို၊စိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ရေ၀ဝ
ဆွေး၊မျက်နှာအဆင်းသည်၊ဝိပ္ပသိဒတိ၊အထူးကြည်လင်၏။အသံရင့်ကြီ
မတွေ့ဝေတဲ၊ကာလံကရောတိ၊သေရ၏။ ဥဒ္ဓေ့ ၊မေတ္တာဈာန်ဖမ်းမိထပ်သို
လွန်၍၊ အဗ္ဗဟိတ္ထော၊ထိုးထွင်း၍ မသိသော်၊ ဗြဟ္မာလောကူပဂေါ၊ဗြဟ္မာ
ပြည်တိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အုတိ၊ ဤသို့၊ဘာသိတံ၊
ဟော တော်မူအပ်၏။ ၊ပုနစ၊ တဘာနံ့လည်း၊ တုမ္ဟေ၊ အရှင်တုရားတို့
သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။
မေတ္တာဝိဟာရီ၊မေတ္တာပွါ:၍နေထိုင်ရှိသော၊သာမောကုမာရော၊ သာမသ
တို့သား၊သည်၊ဝိဂတသံဟေနေ၊သား၊အပေါင်းဖြင့်၊ပရိ၀ုတော၊ ခြံရံလျက်၊ပ၀
နေ၊ဝိဂတသမ္ဘဒါဖြစ်အနိုးတော်ကြီး၌ကား၊ ဝိစရန္တော၊သွားထတ်သော်၊ဗိန္ဓိယ
ကျွေန်၊ဗိန္ဓိယကျွမည်သော၊ရည်ရွယ်မင်းသည်၊ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊
သလ္လေန၊ဖြာ:ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ဖြစ်ကုန်သော်၊ တဏ္ဍေ ၀ေ၊ထိုအရပ်နှင်ကပ်ဝင်ကျင်၊
ရုန်ဆို့တော၊မိန်းမောမ်ား၊ပတိတော၊လည်း၏။ အုတိ၊ဤသို့၊တုမ္ဟေ၊အရှင်တုရား
တို့သည်၊ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ၊ဘဂ္ဂေ နခ ၀ေ၊နခ ဝိနံ့ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ဘ၀ ၀ တော၊ဖြတ်စွာတုရား သည်၊ဘိက္ခ ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊မေတ္တာ
ဟ၊မေတ္တာ၏၊(၀)၊ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်ရောက်နိုင်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အုတိ၊ဤသို့၊ယဒိသကိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့
တေနဟိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာပွါ:၍နေထေ
ရှိသော၊ သာမောကုမာရော၊ သာမ သတို့သား၊သည်၊ ဝိဂတသံဟေနေ၊ သား
အပေါင်းဖြင့်၊ပရိ၀ုတော၊ခြံရံလျက်၊ပ၀နေ၊ဝိဂတသမ္ဘဒါဖြစ်အနိုးတော်ကြီး၌
ဝိစရန္တော၊လှည့်လည်သော်၊ဗိန္ဓိယကျွေန်၊ ဗိန္ဓိယကျွမည်သော၊ ရည်ရွယ်မင်း
သည်၊ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ဖြာ:ဖြင့်၊ဝိဒ္ဓေါ၊ ဖြစ်ကုန်သော်
ကား၊ တဏ္ဍေ ၀ေ၊ထိုအရပ်နှင်ကပ်ဝင်ကျင်၊ရုန်ဆို့တော၊မိန်းမောမ်ား၊
ပတိတော၊
လည်း၏။ အုတိ၊ဤသို့၊ ယံ ၀စနံ့၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ ၀စနံ့၊
ထိုစကားသည်၊ဝိနိစ္ဆ၊ဖြာ:သည်၊ ဘ ၀ေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ၊မေတ္တာဝိဟာရီ၊

မေတ္တာပွါး၍နေထေ,ရှိသော၊ သာမေဝကုမာရော၊ သာမသတ္တိသားသည်၊ ဖိဂ်သံစောနှ၊သား အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝုတောဟု၊ခြံ၌ထျက်၊ ပဝနေ၊ဖိဂသမ္ဘဒါ ဖြစ်အနိုး တောကြီးနှင်ကပ်၊ ဝိစရန်ကြောင့်၊ ထည့်ထည့်သော်၊ ဗိုဠ်ယကျွေနှ၊ ဗိုဠ် ယကျွမည်သော၊ရည်ရွယ်မင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေနှ၊အဆိပ်လူးသော၊သလ္လေနှ၊ ပြွားဖြင့်၊ဝိဒ္ဓေ၊ ပြစ်လွှတ်ရကား၊ တဏ္ဍေ၊ထိုအရပ်နှင်ကပင်ကျွင်၊ ရုန်ကြီ တော၊ဖိနုံးမောရ၊ ယဒိပတိကော၊ အကယ်၍ထည်းဆ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ထည်းခဲ့သော်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏(ပ)၊ နကမ တိ၊မကျွေးရောက်နှင်ပ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အဖြိုး ရှိ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဖိန္ဓာ၊ ရှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပညော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက် အစွန်းထွက်၏၊အယံပိပညော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊သုနိပုတော၊ အလွန်သိပ်မွေ့,၏၊ ပရိသဏ္ဌော၊ ထက်ဝန်းကျင်နှားညှံ,၏၊ သုခုမော၊သိပ် မွေ့,ထွာသည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဓိရော၊နက်နဲ၏၊အနိပုဏာနံမနုဿာနံ၊ ပညာနည်းသော သူတို့၏၊ဂဠော၊ကိုယ်နှင်ကပ်၊ သော်၊ ချွေးသည်၊ မောဝေယျ၊ ယိုကျရာ၏၊ သောပညော၊ ထိုပြဿနာသည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုဗ္ဗတ္တော၊အစဉ် ရောက်၏၊ တံမဟာဇနေ၊ဇနမိုတ်၊ ထိုများစွာသော အရှုတ်မျိုးတို့ဖြင့်ထွေး ယှက်သောမေးခွန်းကို၊ဝိဇမ္ဗေတိ၊ဖြေရှင်းပါလော၊အနာဂတာနံ၊လာထတ်, ရုန်သော၊ဖိနုဝတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့အား၊ နိဗ္ဗာပနာယ၊ငြိမ်းစေခြင်း ငှါ၊စကြွ၊ပညာမျက်စိကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ ဣတိ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ဤစကား ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိ ဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊မေတ္တာ၏(ပ)၊ နကမတိ၊မ ကျွေးရောက်နှင်ပ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ မေတ္တာဗိဟာရီ၊ မေတ္တာပွါး၍ နေထိုင်ရှိသော၊ သာမေဝကုမာရော၊ သာမသတ္တိသားသည်၊ ဖိဂသံစောနှ၊ သား အပေါင်းဖြင့်၊ပရိဝုတောဟု၊ခြံ၌ထျက်၊ ပဝနေ၊ဖိဂသမ္ဘဒါ ဖြစ်အနိုးတောကြီးနှင်ကပ်၊ ဝိစရန်ကြောင့်၊ ထည့်သည်သော်၊ ဗိုဠ်ယကျွေနှ၊ ဗိုဠ် ယကျွမည်သော၊ရည်ရွယ်မင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေနှ၊ အဆိပ်လူးသော၊သလ္လေနှ၊ ပြွားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေ၊ပြစ်ရကား၊ တဏ္ဍေ၊ ထိုအရပ်နှင်ကပင်ကျွင်၊ ရုန်ကြီတော၊ ဖိနုံးမောရ၊ပတိတော၊ထည်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပန,စင်စစ်၊ တဏ္ဍ၊ထိုအရာ၌၊ ကာရဏာ၊အကြောင်း

သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တည္ထေ၊ထိုအရာနှင့်၊ကာရဏတဲ့၊အကြောင်းသည်၊ ကတမံ၊ အာဘယပါနည်း၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဧတေ၊ဤရဟန်းကျေးဇူးတို့သည်၊ပုဂ္ဂ ဃနေ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ရဏာ၊ရဟန်းတို့သည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်၊ဧတေ၊ထိုရဟန်းကျေး ဇူးတို့သည်၊ခမတ္တာဘာ၀နာယ၊မေတ္တာဘာ၀နာ၏၊ ရဏာ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ သာမော၊သာမဏေသော၊ ကုမာရော၊သတ္တိသားသည်၊စာဝဲ၊ပေအိုးကို၊ဥက္ခိပတ္ကော၊မြှောက်ပင့်၍မ၍ တတ္ထိ ံသမယော၊ထိုခြိမဂိုက်နှင့်၊မေတ္တာဘာ၀နာယ၊မေတ္တာဘာ၀နာနှင့်၊ ၀မတ္တော၊မေ့ လျော့သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်သေ၏၊ ၊

မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ယတ္ထိ ံခဏေ၊အကြင်ခဏနှင့်၊ပုဂ္ဂဿော၊ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊မေတ္တာ၊မေတ္တာသို့၊သမာဟေ၊ဆိုက်ရောက်ပွါး၊များသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တဿပုဂ္ဂဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထိ ံခဏေ၊ထိုခဏနှင့်၊ အဂ္ဂိ ၀ါ၊မီးသည်သည်း၊နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ဝိသံ၀ါ၊အဆိပ်သည်ထည်း၊ နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊သတ္ထံ၀ါ၊လက်နက်သည်ထည်း၊ နကမတိ၊မကျ ရောက်နိုင်၊ တဿ၊ထိုမေတ္တာပွါး၏၊ ယေကေစိ၊အမြတ်မရှိသောသူတို့ သည်၊ အတိတကာမာ၊အကျိုးမဲ့ကိုလိုကုန်၍၊ ဥပဂတ္တိ၊ကပ်ရောက်ကုန် သော်၊တံ၊ထိုသူကို၊နုပသဿန္တိ၊မခြောင်ကုန်၊ တတ္ထိ ံ၊ထိုမေတ္တာပွါးရှိက်၌၊ဩ ကာသံ၊အခွင့်ကို၊နုလဘန္တိ၊မရကုန်၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဧတေ၊ထိုရဟန် တို့သည်၊ပုဂ္ဂဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ရဏာ၊ရဟန်တို့သည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်၊ဧတေ၊ရ ဏေ၊ထိုရဟန်တို့သည်၊မေတ္တာဘာ၀နာယ၊မေတ္တာဘာ၀နာ၏၊ရဏာ၊ရဟန် ကျေးဇူးတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ဤထေါက ၌၊ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊သဂ်ါမသုရော၊စစ်သည်သူရဲသည်၊အဘေဇ္ဇ ကဝစရော၊ဆိတ်၊မပျက်သောချစ်ကွန်ယက်ကို၊ သန္ဓယ်တွေ၊ဖွဲ့ဝတ်၍၊သင်္ဂါ ၊စစ်မြေသို့၊ ဩတရေယျ၊ သက်ရာ၏၊တ ၊ထိုသူရဲအား၊ ဒိဋ္ဌော၊ပြစ် ဝတ်အပ်ကုန်သော၊သရော၊ပြားတို့သည်၊ ဥပဂတ္တော၊ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊ ပတန္တိ၊ပြန်၍ကျကုန်၏၊ ဝိကိရန္တိ၊ လွင့်ကြဲကုန်၏၊ တတ္ထိ ံ၊ထိုသူနှင့်၊ဩ ကာသံ၊အခွင့်ကို၊ နုလဘန္တိ၊မရကုန်၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ဧသော၊ဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊သဂ်ါမသုရသ၊ စစ်သား၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်သည်၊နှ၊မဟုတ်၊ ဧသော၊ဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊ အဘေဇ္ဇကဝစရော၊ မပျက်သော ချစ်ကွန်ယက်၏၊ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယသာ၊ အကြင်စစ် တိုက်သူရဲအား၊ဒိဋ္ဌော၊ ပြစ်အပ်ကုန်သော၊သရော၊ပြားတို့သည်၊ ဥပဂတ္တော၊

ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊ပတ္တန်တို့၊ပြန်၍ကျကုန်၏၊ ဝိကိရဏတို့၊ထွင့်ကြဲကုန်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ်၊ဤအတူသာသျှင်၊ဧတေ၊ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ ပုဂ္ဂလသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဂုဏ်း၊ ဂုဏ်တို့သည်၊နှ၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဧတေ၊ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ မေတ္တာဘာဝနာယား၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဂုဏ်း၊ဂုဏ်တို့သည်၊ဟောကြ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယခု၎င်းခေတ်အခါက၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊မေတ္တာ၊မေတ္တာသို့၊သမာပဇ္ဇော၊ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ထိုခေတ်ထိုခေတ်အခါက၊ တသေဝုဂ္ဂလသား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဝါ၊မိုးသည်ထည်း၊နဂမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ ဝိသံဝါ၊အဆိပ်သည်ထည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ သတ္ထံ ဝါ၊ထက်နက်သည်ထည်း၊ နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ယောကေစိ၊အမှတ်မရှိသူတို့သည်၊ တသာ၊ထိုမေတ္တာပွါးသူ၏၊အဟိတကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုအလိုရှိကုန်၍၊ ဥပဂတ္တာ၊ကပ်ကုန်သော်၊ နုပသာန္တိ၊ မခြောင်ကုန်၊တတ်၊ ထိုမေတ္တာပွါးခိုက်နိုက်၊ ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊နုထဘာန္တိ၊ မရကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယခုတေဂုဏ်း၊အကြင်ဂုဏ်တို့သည်၊သန္တိ ရှိကုန်၏၊ဧတေဂုဏ်း၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ ပုဂ္ဂလသား၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဂုဏ်း၊ဂုဏ်တို့သည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်၊ယခုတေဂုဏ်း၊အကြင်ဂုဏ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဧတေဂုဏ်း၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ မေတ္တာဘာဝနာယား၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဂုဏ်း၊ဂုဏ်တို့သည်၊ ဟောကြ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣဒေ၊ဤထောကနိုက်၊ပုရိသော၊ယောကျ်းသည်၊ဒိဋ္ဌံ၊ နက်ခ်ဖြစ်သော၊ အန္ဓရဝေါနံ၊ကိုယ်ပျောက်ဆေး၊မူထံ၊ဆေးမြစ်ကို၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်ခ်၊ကရေယျ၊ရှိထေရာ၏၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လော်၊ တံမူထံ၊ထိုဆေးမြစ်သည်၊တသာ၊ထိုသူ၏၊ဟတ္ထဂတံ၊ထက်ခ်ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ တာဝ၊ထိုရွှေ့ထောက်၊အညော၊တစေါ်သော၊ကောစိ၊တစုံတဦးသော၊ပကတိမနုဿော၊ပကတိလူသည်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်းကို၊ နုပသတိ၊မခြောင်နိုင်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊ ပုရိသသား ယောကျ်း၏၊ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ နှ၊မဟုတ်ပေ၊ဧသောဂုဏော၊ဤဂုဏ်သည်၊ အန္ဓရဝေါနသား၊ ကိုယ်ပျောက်သော၊မူထသော၊ ဆေးမြစ်၏သာ သျှင်၊ဂုဏော၊ဂုဏ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊သော၊ထိုသူကို၊ပကတိမနုဿာနံ၊ ပကတိလူတို့သည်၊စက္ခုဗုဒ္ဓေ၊ မျက်စိမြင်ကောင်းရှိက်၊နုဒိဿတိ၊မထင်၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ်၊ဤအတူသာသျှင်၊ဧတေဂုဏော၊ ဤဂုဏ်တို့သည်၊ပုဂ္ဂလသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဂုဏော၊ဂုဏ်

တို့သည်၊နှုမဟုတ်ကုန်၊ ဧကောဂုဏော၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာ ယ၊မေတ္တာပွါးများသူ၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ဟောကုန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယတ္တိ ခဏော၊အကြင်ခဏတွင်၊ဝုဋ္ဌဃော၊ဝုဋ္ဌိတ် သည်၊မေတ္တာ၊မေတ္တာကို၊သမာပဇ္ဇော ဝင်စားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသာ ဝုဋ္ဌသသ၊ ထိုဝုဋ္ဌိတ်အား၊တတ္တိ ခဏော၊ ထိုခဏတွင်၊ အဋ္ဌဝါ၊ဖီးသည် ထည်း၊နုကမတိ၊မကျွေးရောက်နိုင်၏၊ဗိသံဝါ၊အဆိတ်သည်ထည်း၊နုကမတိ၊မ ကျွေးရောက်နိုင်၏၊သတ္ထံ ဝါ၊လက်နက် သည်ထည်း၊နုကမတိ၊မကျွေးရောက်နိုင်၏၊ ယေကေစိ၊အဖုတ်မရှိသော သူတို့သည်၊တသ၊ ထိုသူအား၊အဟိတကာ မာ၊အကျိုးမဲ့ ကိုလိုကုန်၍၊ဥပဝတ္တိ ကာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊တ၊ထိုသူကို၊ နုပသဿန္တိ၊မမြင်ကုန်၊တတ္တိ ၊ထိုသူနှင့်၊ ဩဝါဒာဒိ၊နုထဒေန္တိ၊မ ရကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧတေ၊ဤဂုဏ်တို့သည်၊ဝုဋ္ဌသသ၊ဝုဋ္ဌိတ်၏၊ ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊နှုမဟုတ်ကုန်၊ ဧတေ၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝ နာယ၊မေတ္တာပွါးများခြင်း၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ဟောကုန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သုကတ်၊ကောင်းစွာပြုအပ် သော၊မဟာသေဏိ ၊ လိုဏ်ကြီးသို့၊ အနုပ္ပဝိဋ္ဌ ၊ သက်ဝင်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊မဟာမေဃော၊ရိုးကြီးသည်၊အဘိဝဿ ကြောင့်၊ရွာသွန်း ထွက်၊တောမယိတုံ၊ စွတ်စိုစိမ့်သောဌာ၊နသင်္ကွာတိ၊ မတတ်နိုင်၏၊မဟာရာ ဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧသော၊ဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊ပုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်သည်၊ နှုမဟုတ်၊ဧသော၊ဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊မဟာသေ ဏဿ၊လိုဏ်ကြီး၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊အကြင် ကြောင့်၊မဟာ၊ကြီးစွာသော၊ မဟာမေဃော၊ရိုးကြီးသည်၊အဘိဝဿ မာနော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊တ၊ ထိုယောကျ်းကို၊ နတောမေတိ၊မစိုမစွတ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာသတည်း၊ ဧတေ၊ဤဂုဏ်တို့ သည်၊ဝုဋ္ဌသဿ၊ဝုဋ္ဌိတ်၏၊ ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ နှုမဟုတ်ကုန်၊ ဧတေဂုဏာ၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ် တို့သည်၊ဟောကုန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယတ္တိ ခဏော၊အကြင်ခဏတွင်၊ဝုဋ္ဌဃော၊ဝုဋ္ဌိတ် သည်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ သမာပဇ္ဇော၊ဝင်စားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္တိ ခဏော၊ ထိုခဏတွင်၊ တသ၊ဝုဋ္ဌသဿ၊ ထိုဝုဋ္ဌိတ်အား၊ အဋ္ဌဝါ၊ ဖီးသည်ထည်း၊ နုကမတိ၊မကျွေးရောက်နိုင်၏၊ ဗိသံဝါ၊ အဆိတ်သည်ထည်း၊ နုကမတိ၊ မကျွေးရောက်နိုင်၏၊ သတ္ထံ ဝါ၊ လက်နက်သည်ထည်း၊ နုကမတိ၊

မဏ္ဍူရောက်နိုင်၊ယေကောဗိ၊အမှတ်မရှိသူကိုသည်၊ တသ၊ထိုသူ၏၊ အဟိ
တကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို လိုကုန်၍၊ ဥပဂတ္တိ၊ ကပ်ကုန်သော်၊ တံ၊ ထို
သူကို၊နမဿန္တိ၊မဖြင်ကုန်၊တသ၊ထိုသူအား၊အဟိတံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ကာ
တုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧတေ၊
ထိုဂုဏ်ဘိုသည်၊ဝုဋ္ဌဿ ၊ဝုဋ္ဌိ(၏)၊ဂုဏ၊ဂုဏ်ဘိုသည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်
ဧတေဂုဏ၊ထိုဂုဏ်ဘိုသည်၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ(၏)
ဂုဏ၊ဂုဏ်ဘိုသည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်(၏)၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ
(၏)၊ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဠ္ဌရိယံ၊
ဆုံဘွယ်ရှိပေစွ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဗ္ဘု
တံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊မေတ္တာဘာဝနာ၊မေတ္တာဘာဝနာသည်၊ သဗ္ဗပါပ
နိဝါရကာ၊အထိုးရဲ့သောမကောင်းမှုကိုတားဖြစ်နိုင်(၏)၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ
သျှောက်ဆိုပေ(၏)၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာ
ဝနာသည်၊ဟိတာနံ၊ စီးပွါးကိုလိုသူတို့(၏)လည်းကောင်း၊ အဟိတာနံ၊စီး
ပွါးကိုမလိုသူတို့(၏) လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကုသလဂုဏာဝဟာ၊ အထိုးရဲ့
သောကုသိုလ်ကျေးဇူးကို၊ ယေဘာသတ္ထာ၊ အကြင်သတ္တဝါ တို့သည်၊
ဝိညာဏဘဗ္ဗါ၊ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ကုန်(၏)၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါ
ဝါတို့ကုသည်၊မဟာနိသံသာ၊ အကျိုးအာနိသင်ကြီးမားလတ္တံ့သော၊ မေတ္တာ
ဘာဝနာ၊မေတ္တာဘာဝနာကို၊သံဝိဘဇိတဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာဆည်းကပ်အပ်ပေ
(၏)၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ(၏)၊ ၊ဆဋ္ဌိ၊ခြောက်ခုတို့(၏)ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ မေတ္တာဘာဝနာနိသံသပညာ၊ မေတ္တာဘာဝနာ(၏) အကျိုးနှိုက်
ပြုသနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၂၃-ကုသလာကုသလကာရိနောသမေဝိသမပညာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကုသလကာရိသပိ၊
ကုသိုလ်ပြုသူ(၏)လည်းကောင်း၊အကုသလကာရိသပိ၊ အကုသိုလ်ပြုသူ(၏)
လည်းကောင်း၊ဝိပါကော၊အကျိုးတရားသည်၊သမသမော၊ တူမျှပါသလော၊
ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ၊ကောစိ၊တစုံတခုသော၊ဝိသေသော၊အထူးသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်(၏)၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ကုသလသသစ၊ ကုသိုလ်(၏)သည်းကောင်း၊ အကုသလသသစ၊ အကု
သိုလ်(၏)လည်းကောင်း၊ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊

အတ္ထိ။ ရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣသလိ၊ ကုသိုလ်သည်၊ သုခဝိပါက်၊ ချမ်းသာကိုပေးတတ်၏။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ရွာသို့ကပ်ဖြစ်စေတတ်၏။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ ဒုက္ခဝိပါက်၊ ဆင်းရဲကိုပေးတတ်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကံ၊ ငရဲသို့ကပ်ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟောတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ ဘဏထ၊ အဘာယသ္မိ ဆိုကုန်သနည်း။ ဒေဝဒတ္တော ဒေဝဒတ်သည်၊ ကေန္တကဏ္ဍော၊ ကေန်ယုတ်ညစ်၏။ ကေန္တကဏ္ဍေဟိ၊ ကေန်ယုတ်ညစ်ကုန်သော၊ မေဒွေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ကေန္တသုဏ္ဍော၊ ကေန်ကောင်းမြတ်၏။ ကေန္တသုဏ္ဍေဟိ၊ ကေန်ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဟုနစ၊ တဘန်လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၊ ယသေနစ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့်ထည်း၊ ကောင်း၊ ပဇ္ဇေနစ၊ အပင်းအသင်းအားဖြင့်ထည်း၊ ကောင်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သမသမော၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌ကား၊ အဓိကတရော၊ ပါ၊ လွန်ကဲသေး၏။ ၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီမည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌ကား၊ ဗြဟ္မဒတ္တော သော၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော၊ ရညော၊ မင်း၏။ ပုရောဟိတပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်၏သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ မန္တန်အာဘတ်ကိုဆောင်သော၊ ဆဝကစဏ္ဍာ သော၊ ယုတ်သောလူရိုင်းမျိုးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်မန္တန်ကို၊ ပရိဝတ္တိတွာ၊ မန်းရွတ်၍၊ အကာသေ၊ အခါမဲ့၌ကား၊ အမ္ဗဟလာန်၊ သရက်သီးတို့ကို၊ နုဒ္ဒတ္တော သိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ၊ဣဒေ၊ ဤဝေတ်၌ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တတော၊ ဒေဝဒတ်၏အောက်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအားဖြင့်၊ နီဟီနော၊ ယုတ်၏။ ၊ယသေနစ၊ အပြီအရိအားဖြင့်ထည်း၊ နီဟီနော၊ ယုတ်၏။ ၊ပုန၊ တဘန်၊ အပရံစ၊ တပါ၊ ထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မဟာမဟိပတိ၊ ကျားစွယ်သော ပြေပြင်ဆရာ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကာမသမဒီ၊ အလိုးရှင်သောအလိုနှင့်ပြည့်စုံ၏သော၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ တသ၊ ထိုမင်း၏။ ဥပဇ္ဇာ ဟောတေ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသက္ခရာသမ္ဘဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံသော ထက္ခတာနှင့်

ပြည့်ရုံသောဟူ၏နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တာသ ထိုဆင်၏၊စာရဂတ်ဝိထေသံ၊ တင့်တယ်စွာသွားခြင်း၏ စရိယသည်ကို၊ အသဟာမာနော၊သည်းမခံနိုင်၍၊ဆုစာ၊မင်းကြီးသည်၊ဝဝ'သတ်ခြင်းကို၊ ဆုန္ဒကော၊အလိုရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ဆရာကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ကိ'အဝေါစ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာစရိယ၊ဆင် ဆရာ၊ဟတ္ထိနာဂေါ။ ဆင်ပြောင်ကို၊ဟော၊သင်သည်၊ အတိကွိတော၊မသင် အပ်ပါသလော၊တသော၊ဆိုဆင်၏၊အာကာသဂမနံ။ ကောင်းကင်နှင်းသွား နိုင်သော၊ ကာရကံနာမ။ အကြောင်းမည်သည်ကို၊ကရောတိ၊ပြုလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ တတ္ထပိ၊ထိုအခါနှင်းလည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားထောင်းသည်၊ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်အောက်၊ ဓာတိ ယာ၊ဓာတ်အား၊ဖြင့်၊နိဟိနော၊ယုတ်၏၊သာမကော၊နိမ့်၏၊တိရစ္ဆာနဂတော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၏၊ ၊ပုနစပရံ၊တပါ၊ထည်း၊ယဒါ၊အကြောင်းအခါနှင်း၊ ဒေဝ ဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ပဝနေ၊တောကြီးနှင်း၊ နဠာယိကော၊ နွားယောက် ကိုရှာဖွေသော၊မနုဿော၊လူသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ထပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ နှင်း၊ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား၊ထောင်းသည်း မဟာပထဝီ၊ ကြေးကြောင့်နှင်း၊ မဏ္ဍရောနာမ၊ပြောက်မင်းမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ထပြီ၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအ ရာ၌ထည်း၊ တာဝ၊လက်ဦးစွာ၊ မနုဿာသာ၊လူ၏လည်း၊ကောင်း၊တိရစ္ဆာ နဂတာသစ၊တိရစ္ဆာန်၏လည်း၊ကောင်း၊ဝိသေသော၊အထူးသည်၊ဒီသတ်၊ ထင်၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤအရာနှင်းလည်း၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား၊ထောင်းသည်၊ဒေဝဒတ္တတော၊ဒေဝဒတ်အောက်၊ ဓာတိယာ၊ အမျိုး ဓာတ်အား၊ဖြင့်၊နိဟိနော၊ယုတ်နိမ့်၏၊ ၊ပုန၊တဘာန်၊အပရံ၊တပါ၊ထည်း၊ ယဒါ၊အကြောင်းအခါနှင်း၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊နေသာဒေါ၊ရဆိုးဖြစ် သော၊သောလုတ္တရောနာမ၊သောလုတ္တရမည်သော၊ ဗလ၀ါ၊ဗလဝတရော၊ အားကြီးသည်ထက်အားကြီးသော၊နာဂဗလော၊ဆောင်ပြောင်ကဲ့သို့အား၌ သော၊မနုဿော၊လူသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါနှင်း၊ ဗောဓိ သတ္တော၊ထုရား၊ထောင်းသည်၊ဆဒ္ဒန္တော၊နာမ၊ ဆဒ္ဒန္တမည်သော၊ နာဂရာ ဇာ၊ဆင်မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါနှင်း၊ သော်လုဒ္ဒကော၊ ထိုမုဆိုးသည်၊တံ'ဟတ္ထိနာဂ'၊ ထိုဆင်ပြောင်ကို၊ ဃာတေတိ။ သတ်၏၊ တတ္ထပိ၊ထိုအခါနှင်းထည်း။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ အဓိကတရော၊လွန်ကဲ၏၊ ၊ပုန၊တဘာန်၊ ပရံ၊ တပါ၊ထည်း။ ယဒါ၊အ ကြောင်းအခါနှင်း၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ဝနစာရကော၊ တောနှင်းသာ

တ္တည့်ထည့်သွားထားလျက်၊ အနိုကေတဝါသီ၊ အိမ်မဲ့သောနေခြင်းရှိသော၊ မနုဿသား၊ လူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားသောင်းသည်၊ မ ဂ္ဂ ဏ္ဍာယတိ၊ ဗေဒင်သင်ပြတတ်သော၊ တိတ္တိရော၊ ခါမျိုး ဖြစ်သော၊ သဂုတောဒေ၊ ဌာကိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌ကား သည်း၊ သောဝနစရကော၊ ထိုတောရိုက်ဌာည့်လည်သူသည်၊ တံသကုတော၊ ထိုဌာကိုး၊ ဆာတေတိ၊ သတ်ဏ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဆာတ်ရိုက်ထည်း။ ကာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဆာတိယာ၊ ဆာတ်အားဖြင့်၊ အမိကတ ရော၊ လွန်ကဲ၏၊ ၊ပုနဿ၊ ဘာဘန်၊ ပရိ၊ တပါးသည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ ရှိက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကသာဘုနာမ၊ ကဆာဘုအမည်ရှိသော၊ ကာသိကဇာတ်၊ ကာသိကရုဇ်မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားသောင်းသည်၊ ခန္တိဝါဒီ၊ ခန္တိဝါဒီမည်သော၊ တာပသော၊ ရဟေ သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ သောရ ဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ တသ္မတာပသသ၊ ထိုရဟေ အား၊ ကုဒ္ဓေ၊ အမျက် ထွက်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ဝ သကဋ္ဌေ ရေပိယ၊ ဝါးမျစ်ကွဲသို့၊ ဆေ ဒါပေသိ၊ ဖြတ်စေ၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဆာတ်ရိုက်ထည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝ ဒတ္တော သော ဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဆာတိယာ၊ ဆာတ်အားဖြင့်ထည်း ကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြိုအရံအား ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အမိကတရော၊ လွန်ကဲ ၏၊ ၊ပုနစပရံ၊ ထိုမှတပါးသည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ ရှိက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပနစရော၊ တောရိုက်ဌာည့်လည်သော၊ မနုဿသား၊ လူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားသောင်း သည်၊ နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယမည်သော၊ ဝါနရိန္ဒော၊ ပြောမင်းသည်၊ အဟော သိ၊ ဖြစ်ကေပြီ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌ကား ထည်း။ သောဝနစရော၊ ထိုတောရှုဆိုး သည်၊ မာတရော၊ အမိနှင့်ထည်းကောင်း၊ ကနိဋ္ဌဘာတိကေနစ၊ ညီငယ်နှင့် ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ ၊ တကွ၊ တံဝါနရိန္ဒံ ၊ ထိုပြောက်မင်းကို၊ ဆာတေသိ၊ သတ်ကေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဆာတ်ရိုက်ထည်း၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဆာတိယာ၊ အမျိုးဆာတ်အားဖြင့်၊ အမိကတရော၊ ဘုရားလောင်းထက် လွန်ကဲ၏၊ ၊ပုနစပရံ၊ ထိုမှတပါးသည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ ရှိက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကာရေ ဏ္ဍိယောနာမ၊ ကာ ရဏ္ဍိယမည်သော၊ အစေထကော၊ ဆဝတ်မဝတ်သော၊ မနုဿသား၊ လူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း သည်၊ ပဏ္ဍရကောနာမ၊ ပဏ္ဍရကမည်သော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊

အဟောသိ၊ဖြစ်ထေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ထိုစာတော်နှင့်ထည်း၊ တာဝ၊ သက်ဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တောယောဝ၊ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးစာတ်အား ဖြင့်၊အဓိကတရော၊ သုရားလောင်းထက်လွန်ကဲ့၏၊ ၊ပုနစပရံ၊ထိုမှတပါး ထည်း၊ယဒါ၊အကြောင်အခါနှင့်၊ဒေဝဒတ္တောဒေဝဒတ်သည်၊ပဝနေ၊ တောနှင့်၊ဇရိုလော၊ ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ထေပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ ဗောဓိသတ္တော၊သုရားလောင်းသည်၊ တဏ္ဍကောနာမ၊ တဏ္ဍကမည်သော၊ မဟာသူကရော၊ဝက်ကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ထေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုစာတော်နှင့်ထည်း၊တာဝ၊သက်ဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တောယော၊ ဒေဝဒတ်သည်သာ လျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးစာတ်အားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ သုရားလောင်း သက်လွန်ကဲ့၏၊ ၊ပုနတဘန်၊ ပရိစ၊တပါးထည်း၊ ယဒါ၊ အကြောင်အခါ နှင့်၊ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ စေတိသု၊စေတတိုင်းတို့နှင့်၊ သုရ ပရိစရောနာမ၊ သုရပရိစရမည်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဥပရိဝုဂိသမဏ္ဍော၊ယောက်ျားအထက်ခန့်သော၊ ဂဂနော၊ကောင်းကင် နှင့်၊ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်နှင့်သွားနိုင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှင့်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ သုရားထောင်းသည်၊ ကပိလောနာမ၊ကပိလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ထေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ထိုစာတော်နှင့် ထည်း၊တာဝ၊ကွန်းဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တောယော၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ဇာ တိယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယသေနစ။ အခြားရှိသော်လည်း ကောင်း၊အဓိကတရော၊လွန်၏၊ ၊ပုနတဘန်၊ပရိစ၊တပါးထည်း၊ယဒါ၊ အကြောင်အခါနှင့်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ သာမောနာမ၊သာမမည် သော၊မနုဿော၊လူသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ထေပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ဗော ဓိသတ္တော၊ သုရားထောင်းသည်၊ ဂုဏနာမ၊ဂုဏမည်သော၊ဓိဝရာဇာ၊သမင် မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ထိုစာတော်နှင့်ထည်း၊ တာဝ၊ကွန်းဦး စွာ၊ဒေဝဒတ္တောယော၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ဇာတိယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊လွန်၏၊ ၊ပုနတဘန်၊ပရိစ၊ တပါးထည်း၊ယဒါ၊အကြောင် အခါနှင့်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ပဝနစရော၊တောနှင့်လှည့်လည် သော၊မနုဿော၊ လူဖြစ်သော၊ ရုဒ္ဓကော၊မူဆိုးသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ဗောဓိသတ္တော၊ သုရားလောင်းသည်၊ဟတ္ထိနာဂေါ၊ဆင် ပြောင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ သော်ရုဒ္ဓကော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊တသ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏၊ဒန္တေ၊ ခွယ်တော်တို့ကို၊သတ္ထကဒ္ဒတ်၊ရ နစ်ကြိမ်ဆိန်ခဲ့တွာ၊ ဖြတ်၍၊ဟရိ၊ ဆောင်ထေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ထိုစာတော်နှင့်

လည်း၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒေဝဒတ္တော်ယောဝ၊ဒေဝဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ယောနိ
ဟာ၊ယောနိအားဖြင့်၊ အမိကတရော၊ လွန်ကဲ၏၊ ၊ပုန်၊တဘန်၊ ပရိစ၊
တပါ၊ထည်း၊ဒေဝဒတ္တော်၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ခတ္တိယမြတ်၊ မင်း၏ဂုဏ်ရှိ
သော၊သိရိလော၊ ပဏဝိဇယမင်္ဂလာနှင့်တတ်သောမြေခွေးသည်၊ အဟောသိ
ဖြစ်ပြီ၊သော၊ထိုမြေခွေးသည်၊ ယာဝတာ၊ ၊ အကြင်ရွှေ့သော်၊ဇမ္ဗူဒီပေ
ဇမ္ဗူဒီက်ကျွန်းနှင့်၊ ပဒေသရာဇာနော၊ ပဒေသရေ၏မင်းတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိ
ကုန်၏၊တောသမ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံသောသူတို့ကို၊အနုယုတ္တော်၊ ယုတ္တိပြုပင်ခြင်းတို့
ကို၊အကာသိ၊ပြုပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ဗောဓိသတ္တော်၊တုရားထောင်းသည်
ဝိရုဠောနာမ၊ ဝိရုဠရမည်သော၊ ဗဟ္ဓိတောပညာရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊
တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှင့်ထည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တော်ယောဝ၊ဒေဝ
ဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ ယခေါနု၊ အခြိုအရံ အားဖြင့်၊ အမိကတရော၊ လွန်ကဲ
၏၊ ၊ပုန်၊တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါ၊ထည်း၊ ယဒါ၊ ၊ အကြင်အခါနှင့်၊ ဒေဝ
ဒတ္တော်၊ဒေဝဒတ်သည်၊ ဟတ္ထိနာဂေ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊
သဠုကိကာယ၊ဇီလုံးမည်သော၊သရုကိကာယ၊ဂျက်မ၏၊ပုတ္တကေ၊သား
တို့ကို၊ဃာတေသိ၊သတ်သေပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ ဗောဓိသတ္တော်၊ထု
ရားထောင်း သည်ဝတည်း၊ဟတ္ထိနာဂေ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ယူထပတိ၊ဆင်
မင်းသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှင့်ထည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦး
စွာ၊ဥဘောပိ၊နှစ်ပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊တော၊ထိုဆင်မင်းတို့သည်၊သမသ
မာ၊တူမျှကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ပုန်၊ တဘန်၊ပရိစ၊တပါ
ထည်း၊ ဒေ ဝဒတ္တော်၊ဒေဝဒတ်သည်၊အဓမ္မောနာမ၊အဓမ္မမည်သော၊ယက္ခော
နတ်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါနှင့်၊ဗောဓိသတ္တော်၊ ဘုရား
ထောင်းသည်ထည်း၊ဓမ္မောနာမ၊ဓမ္မမည်သော၊ယက္ခော၊နတ်သည်၊အဟော
သိ၊ဖြစ်ပြီ၊တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှင့်ထည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောပိ၊နှစ်
ယောက်သော၊နတ်တို့သည်၊သမသမာ၊တူမျှကြကုန်သည်၊အဟေသုံ၊ဖြစ်
ထေကုန်ပြီ၊ ၊ပုန်၊ တဘန်၊ပရိစ၊ တပါ၊ထည်း၊ယဒါ၊ အကြင်အခါနှင့်၊
ဒေ ဝဒတ္တော်၊ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗနှ ်ကုထသတာနံ၊ ငါ၊ရာကုန်သောအမျိုး
သားတို့ကို၊ဖျောသရော၊အစိုးရသော၊ နာ ပိကော၊ထွေသူကြီး၊သည်၊အဟော
သိ၊ဖြစ်ပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဗောဓိသတ္တော်၊တုရားထောင်းသည်ထည်း၊ပဗ္ဗ
နှ်ကုထသတာနံ၊ငါ၊ရာသောအမျိုးသားတို့ကို၊ဖျောသရော၊အစိုးရသော၊နာ ပိ
ကော၊ထွေသူကြီး၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူးပြီ၊တတ္ထပိ၊ထိုဇာတ်နှင့်ထည်း၊
တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥဘောပိ၊နှစ်ဦးကုန်သောထွေသူကြီး၊တို့သည်၊သမသမာ၊

တူမျှကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ဝုန်၊တဘန်၊ပရိစ၊တပါးလည်း၊ ယဒါ၊အကြင်အခါမှိုက်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဠုန္ဒ သကဒုသတာ နှင်းရာသောတည်းတို့ကို၊ဖျားသရော၊အစိုးရသော၊ သဏ္ဌဝါဟော၊တည်း မှုးကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါမှိုက်၊ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ဘုရား ထောင်းသည်သည်း၊ ပဠုန္ဒ သကဒုသတာနှင်း၊ငါးရာကုန်သောတည်းတို့ကို၊ ဖျားသရော၊အစိုးရသော၊ သဏ္ဌဝါဟော၊တည်းမှုးကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊တဘ္ဘပိ၊ထိုဇာတ်မှိုက်သည်း၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောပိ၊နှစ်ဦးကုန် သောတည်းမှုးကိုသည်ထည်း၊သမသမာ၊တူမျှကြကုန်သည်၊ အဟေ သုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ ၊ဝုန်၊တဘန်၊ပရိစ၊တပါးထည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါမှိုက် ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊သာခေါနာမ၊သာခမည်သော၊ ဝိဂရာဇာ၊သား မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါမှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ဘုရား လောင်းသည်ထည်း၊ နိဂြောဓောနာမ၊နိဂြောဓမည်သော၊ ဝိဂရာဇာ၊သား မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တတ္ထဝိ၊ထိုဇာတ်မှိုက်သည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦး စွာ၊ဥဘောပိ၊နှစ်ဦးသောသားမင်းတို့သည်သည်း၊ သမသမာ၊တူမျှကြကုန် သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ဝုန်၊ကဘန်၊ ပရိစ၊တပါးထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါမှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ သာခေါနာမ၊သာခမည် သော၊သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါမှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ဘုရားလောင်းသည်သည်း၊နိဂြောဓောနာမ၊နိဂြောဓမည် သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထဝိ၊ထိုဇာတ်မှိုက်ထည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောပိ၊နှစ်ဦးစုံ တို့သည်ထည်း၊ သမသမာ၊တူမျှကုန် သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ဝုန်၊တဘန်၊ ပရိစ၊တပါးထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါမှိုက်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ ခဏ္ဍဟာသောနာမ၊ခဏ္ဍ ဟာသမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါမှိုက်၊ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ဘုရားလောင်းသည်၊စဏ္ဍောနာမ၊စဏ္ဍမည်သော ရာဇကုမာရော၊မင်းသား သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါမှိုက်၊ သောခဏ္ဍဟာသောဟော၊ ထိုခဏ္ဍဟာသဝုဏ္ဏား သည်ပင်လျှင်၊ ဇဋိက တရော၊ဣန်ကဲ့၏၊ ၊ဝုန်၊တဘန်၊ ပရိစ၊တပါးထည်း၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ မှိုက်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါမှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊တသ၊ထိုမင်းဏ၏၊ဝုတ္တော၊သားဖြစ်သော၊ပဒုမောနာမ ပဒုမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊

ထိုအခါ၌ကား၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ သကဝုတ္တိ၊ ပိပိသားကို၊ စောရ ပယါတေ၊ခိုးသူကို ချုရာဖြစ်သော ကပ်းပါး၌ကား၊ ဝိပါပေထိ၊ ချစေ၏၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ ကုတောစိ၊တရုံတခု၊ ဒိတ္ဌာဝ၊အာဘသည်ပင် ဣတိ၊ဝုတ္တာနံ၊သားတို့ထက်၊ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ၏၊ ဝိသိဋ္ဌော၊ထူး၏၊ တတ္ထပိ။ထိုဇာတ်၌ကားသည်း၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည် အဓိကတရော၊လွန်ကဲ၏၊ ၊ဝုန်၊တာဘန်၊ဟရိ၊တပါးသည်း၊ယဒါ၊အကြင် အခါ၌ကား၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊မဟာလ ဘာလေါနာမ။မဟာလတာ၀ မည်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌ကား၊ဗောဓိ သတ္တော၊ဘုရားသောင်းသည်၊တသ၊ထိုမင်း၏၊ဓမ္မပါသောနာမ၊ဓမ္မပါဒ မည်သော၊ဝုတ္တော၊သားသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌ကား၊သော ရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊သကဝုတ္တသ၊ပိပိသား၏၊ဟတ္ထပါဒေ၊ထက်ခြေတို့ကို ရင်း၊ သိသ္မိ၊ဦးခေါင်းကိုရင်း၊ ဆေဒါပေသိ၊ဖြတ်စေ၏၊ တတ္ထပိ၊ထိုဇာတ် ၌ကားသည်း၊တာ၀၊ရှေးဦးစွာ၊ ဒေ၀ဒတ္တောယေ၀၊ဒေ၀ဒတ်သည်ပင်ဣတ္ထ ဥတ္တရော၊ဖြတ်၏၊အဓိကတရော၊လွန်ကဲ၏၊ ၊အဇ္ဇေတရဟိ၊ ယ၊ရဘုရား ဖြစ်တော်မူရာ၌ကား၊ဥဘော၀ပိ၊နှစ်ပါးရုံ တို့သည်လည်း၊ သကျကုလေ၊သော ကိ၀င်ယျိုး၌ကား၊ဇာယိ သု၊ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားသောင်း သည်၊ သဗ္ဗညု၊ခစ်သိမ်းသော တရားကို သိတော်မူသော၊ လောကနာထ ကော၊ထူသုံးပါး တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဒေ၀ဒတ္တော၊ဒေ၀ဒတ်သည်၊ ဒေ၀ါတိဒေ၀သ၊ နတ် ဘုရားထက်ဖြတ်သော၊ တသ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌ကား၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဈာန်၊တန်ခိုးကို၊ ခိုင်ကြွေတွေ့၊ဖြစ်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓါသယံ၊ဘုရားဆသွင်ကို၊ အကာသိ၊ပြုလေပြီ။ ၊ဘဇ္ဇနာ၀သေ၊နာ၀ ဘိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိ၊ အသ္မိ၀ါနည်း၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ထုရားတပည့်တော်သည်၊ဘဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံ သည်၊ တထံ၀ါနူခေါ၊ဖုန်ပါသထော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ဗိတထံ၀ါနူခေါ၊ ဗျာ၊ထေသထော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ဆိုထေ၏၊ ၊

မ ဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ တွံ၊သင်မင်းကြီး၊သည်၊ ဗဟုဝိဓံ၊ မျိုးသောအ ပြားရှိသော၊ယံကာရဏံ၊အကြင်အကြောင်းကို၊ ဣဒါသာရေသိ၊ဆောင်သွင်း ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံ သည်၊တထေ၀တထံ၀ေ၊ဖုန်သည်သာမျည်းတည်း အညထာ၊ဖုန်သည်မှတပါး အမျိုးအားဖြင့်၊နော၊မဖြစ်ပေ၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊အာ

ဟာ၊ဝိန္ဒတေဝ်မူ၏၊ ဘဏ္ဍနာဝသေန၊နာဝ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ကယော့ဝိ၊မည်းညစ်သောတရား သည်ထည်းကောင်း၊ သုဏ္ဍော ဝိ၊ဖြူစင်သောတရား သည်ထည်းကောင်း၊ သမဂတိကာ၊တူမျှသောဂတိရှိ ကုန်သည်၊ယဒိဟောန္တိ၊အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ကုသလံဝိ၊ကုသိုလ်တရား သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလံဝိ၊ အကုသိုလ် တရား သည်တည်းကောင်း၊ သမသမဝိပါကာ၊ တူမျှသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ ဖုဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊သော်ဆိုပေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊ကုသလံဝိ၊ ကုသိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ အကုသလံဝိ၊ အကုသိုလ် သည်သည်းကောင်း၊သမသမဝိပါကာ၊တူမျှသောအကျိုးရှိသည်၊နဟိဟော တိ၊မဖြစ်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒတ်သည်၊သဗ္ဗဇနေဟိ၊ အလုံးစုံ သောသူတို့နှင့်၊ နဟိပဋိဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်ပေ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊နေဝပဋိရုဒ္ဓေါ၊မဆန်းကျင်ပေ၊တသ၊ထိုဒေဝဒတ်၏ ဗောဓိသတ္တေန၊ဘုရားထောင်းနှင့်၊ယောပဋိပိရုဒ္ဓေါ၊ အကြောင်းဆန့်ကျင်ခြင်း သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောပဋိပိရုဒ္ဓေါ၊ ထိုဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ ၊တတ္ထ ယောဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌ကသာသွင်း ပဋိတိ၊ခံစားရ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်ထည်း၊ ဆုသရိယော၊ အပိုးရသောအဖြစ်ရှိက်ဝ်ကော၊ တည်ရှိသကဲ့ ၊ဇနပဒေသု၊ဇနပုန်ကျိုးရှိက်၊ အာရုဏ္ဍ၊ အစောင့်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သေတု ၊တံတားကို၊ သဘ ၊သဘင်ကို၊ ပုညသာသံ၊ အလှူတင်းကုပ်ကို၊ ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊ သမဏပြောဟွတာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကပ ကဒ္ဒိကဝ ကိဗ္ဗ ကာနံ၊ အထီးကျန်သူခရီးသွား သူတောင်စားတို့အား၊ နာထာနာထာနံ၊ကိုးကွယ် ရာရှိ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သူတို့အား၊ ဟဏာ ပဏိတိတံ၊ တောင်တ တိုင်း သော၊ ဒါနံ၊ အလှူတော်ကို၊ ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ သော၊ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တသ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဝိပါကေန၊အကျိုးကြောင့်၊ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းရှိက်၊သမ္ဘတ္တိယော၊စည်းစိမ်တို့ကို၊ပဋိလဘတိ၊ရ၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဒါနေန၊ အလှူကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ ဒမေန၊အာဇီဝဆုံးမခြင်းကို၊ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊သံယမေန၊စောင်းစည်းခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ဥပေါသထကမ္မေန၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ သမ္ဘတ္တိ ၊စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိသ ကိ၊ခံစားရလတ္တံ့၊ ဖုဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊ ဘော်၊ဤစကားကို၊ ဝတ္တုံ ၊ဆိုခြင်းငှါ၊ ကသ၊အဘယ်သူအား၊သတ္တာ၊စွမ်းနိုင်ရှိနည်း၊ ၊

မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊တွေ့၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့ယင်ဝေနှံ့၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ဆိုကုန်၏၊ကို ဝဒေသိ၊ အဘာဟ်သို့ဆိုသနည်း။ ဒေဝဒတ္တောစ၊ ဒေဝဒတ်သည်ထည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တောစ၊ ဘုရားလောင်းသည်သည်းကောင်း၊ ဧကတောဝ၊တပေါင်းတည်း၊ ဆန္ဒဝရိဝတ္ထန်၊ အစဉ်သဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ဤကို၊ ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ဆို၏၊ သော်သမာဂမော၊ထိုပေါင်းမိခြင်းသည်၊စောတိသတသာ၊ ဘဝတရာ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ နအဟောသိ၊မဖြစ်ရပေ၊စောတိသဟသာ၊ ဘဝတထောင်၏၊အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းဘည်း၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပေ၊ စောတိသတသဟသာ၊ ဘဝတသိန်း၏၊အစွယေန၊လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံ မိခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ကဒါဟစိ၊တကြိမ်တခါ၊ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော၊အဟောဝတ္ထာနံ၊နေ့ညဉ့်တို့၏၊အစွယေန၊လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပန၊စင်စစ်၊မန္ဒသဏ္ဌာပဒိဿာဘာယ၊လူအဖြစ်ကိုရှောင်ကုန်၏၊ယင်ကောကာဏာ ကဏ္ဍပေါ်ဗမ်၊အကြင်ယိပ်မကန်းဥစမာကို၊ ဥပဒသိတ်၊ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ တတ္ထပမ်၊ ထိုဥပမာအတိုင်းသာလျှင်၊ ဣမေသံ၊ဤဘုရားလောင်း ဒေဝဒတ်ကို၏၊ သမာဂမ်၊ပေါင်းဆုံခြင်းကို၊ ဝါရေယ်၊ မှတ်ယူဟော်မူ၊မဟာရာဇ မင်းမြတ်၊ဗောဓိသတ္တသ၊ဘုရားလောင်းအား၊ ဒေဝဒတ္တေနေ၊ဒေဝဒတ်နှင့်သာလျှင်၊သမ္ဘိ၊တကွ၊သမာဂမော၊ပေါင်းဆုံ မိခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်လေ၊ ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ သာဓု ဝုတ္တောဝ၊ အရှင်သာဓုဝုတ္တရောမည်သော၊ ထေရောပိ၊မထေရ်သည်ထည်း၊ အနေကေသု၊များစွာကုန်သော၊စောတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်၊ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ပိတာ၊အဘသည်း၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ စောတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်၊မဟာပိတာ၊ဘကြီး၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူးပြီ၊အနေကေသု၊များစွာကုန်သော၊စောတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်၊ စူဠပိတာ၊ဘထွေး၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ စောတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်၊ ဘာတာ၊အစ်ကို သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊များစွာကုန်သော၊ စောတိသတ သဟဿေသု၊ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်၊ဝုဏ္ဏော၊သားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ဘူး ပြီ၊အနေကေသု၊များစွာကုန်သော၊စောတိသတသဟဿေသု၊ဘဝအသိန်းတို့ဝယ်

နှိုက်၊ဘာဂိနေယျော၊တူသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေကေ သု၊များစွာ ကုန်သော၊ဇာတိသတသဟဿသု၊ ဘဝအသိန်းတို့နှိုက်၊ပိဋကတ္တယ၊အဆွေ ခင်ပွန်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗောဓိသတ္တဝါ၊ ဘုရားထောင်းသည်ထည်း၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟဿသု၊ ဘဝအသိန်း တို့နှိုက်၊သာရိပုတ္တသ၊သာရိပုတ္တရေမည်သော၊ ထေရေသ၊ မထေရ်၏၊ ပိတာ၊ အဟောသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန် သော၊ ဇာတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့၌၊ မဟာပိတာ၊ ဘကြီး သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဇာတိ သတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့၌၊ ရုဒ္ဓပိတာ၊ ဘထွေး တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဇာတိသတ သဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့၌၊ဘာဒတာ၊အစ်ကိုသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ကုန်ပြီ၊အနေကေသု၊များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအ သိန်းတို့နှိုက်၊ပုတ္တော၊သားသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊အနေကေသု၊များ ကုန်စွာသော၊ ဇာတိသတသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့နှိုက်၊ ဘာဂိနေ ယျော၊တူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသ တသဟဿေသု၊ ဘဝအသိန်းတို့နှိုက်၊ ပိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဏ္ဍာဂိုဏ်ဘယ ဝရိယသ ပန္နာ၊သတ္တထောဏာနှိုက်အကျိုးဝင်ကုန်၍၊သံသာရသော တံ၊သံသရာယဉ် သို့၊အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်လျက်၊ သံသာရသောတေန၊သံသရာအ ယဉ်ဖြင့်၊ဝယ္ဘက္ကာ၊ မြောကုန်သော၊သမ္ဗေဒိ၊ အလိုးရိုးကုန်သောသတ္တဝါတို့ သည်ထည်း၊အဝိယောဟိ၊ ရန်းသေးသူတို့နှင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိယောဟိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့် ထည်းကောင်း၊သမာဂ္ဂ ဟိ၊ တကွပေါင်းဆုံမိကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥဒမာအား၊ဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊ဝယ္ဘမာနံ၊ မြောသည်ရှိသော်၊ သုဗိဒ္ဓသုဗိကတ္ထာ ဘာပါ ပကေန။ စင်ကြယ် မစင်ကြယ်ကောင်းမကောင်းနှင့်၊ ။သမာဂ္ဂ ဟိ၊ ပေါင်းဆုံမိ ၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဇေဝေမေဝခေါ၊ ၍အတူသားလျှင်၊သတ္တုနှိုက်ဘ ယပရိယာပန္နာ၊ သတ္တထောဏာနှိုက် အကျိုးဝင်ကုန်၍၊ သံသာရသောတံ၊ သံသရာအယဉ်သို့၊အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ပါရကုန်ထိုက်၊သံသာရသော တေန၊သံသရာအယဉ်ဖြင့်၊ ဝတ္တမာ၊မြောပါးကြကုန်သော၊သမ္ဗေဒိ၊အလိုးရိ သောသတ္တဝါ တို့သည်ထည်း၊ အဝိယောဟိ၊ ရန်းသော သူတို့နှင့် ထည်း

ကောင်း။ ဝိယောဟိဝိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့် ထည်းကောင်း၊ သမာဂန္ဓနိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းရှိ၏။ ။မ ဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ယခေါ်ရှာ၊ ဘီလူးသည်၊သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊အဝမ္ဘော၊မတရားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊အဝမ္ဘေ၊မတရားသည်နှင့်၊နိယောဇေတွာ၊တိုက်တွန်း၍၊သတ္တပညာသဝသကောဠိယောစ၊နှစ်ပေါင်းငါးဆဲ ခုနှစ်ကုဋေတို့ပမာဏထုံးထည်းကောင်း၊သဗ္ဗိဠဝသသတသဟဿာနိ၊ နှစ်ပေါင်း ရြောက်သန်းတို့ပတ် ထုံးထည်းကောင်း၊မဟာနိရယော၊ အဝိစိငရဲကြီးနှင့်၊ ပစ္စိ၊ ခံစားရလေပြီ။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ယခေါ်ရှာ၊ဘီလူးသည်၊သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ဝမ္ဘော၊တရားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊ဝမ္ဘေ၊တရားနှင့်၊နိယောဇေတွာ၊တိုက်တွန်း၍၊သတ္တပညာသဝသ ကောဠိယောစ၊ နှစ်ပေါင်းငါးဆဲ ခုနှစ်ကုဋေတို့ပတ်ထုံးထည်းကောင်း၊သဗ္ဗိဠဝသသတသဟဿာနိ၊နှစ်ပေါင်းရြောက်သန်းတို့ပတ်ထုံးထည်းကောင်း၊သင်္ဂေါနတ်ပြည်နှင့်၊သဗ္ဗကာမသမဒီ၊အလုံးရှိသောအလိုနှင့်ပြည့်ရှိ၍၊မောဒိ၊ ပျော်ရွှင်ရ၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အဝိစိ၊တနှုတ်သော်ကား၊ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ဣမမတ္တိ ဘဝေ၊ဤဘဝ၌ကား၊ အနာသာဒနိယံ၊ မပြစ်မှားထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွဲဘုရားကို၊ အာသာဒယိတွာ၊ပြစ်မှား၍ထည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွှတ်သော၊သံဃံ၊သံဃာတော်ကို၊ဘိန္ဒိတွာ၊သင်းခွဲ၍သည်းကောင်း၊ဃဏဝိ၊ဖြေသို့ပါဝိသိ၊ဝင်ရလေပြီ၊ကထာဂတော၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊သဗ္ဗဝမ္ဘေ၊ ခပ်ထပ်သောတရားဘို့ကို၊ဗုဒ္ဓါတွာ၊သိတော်မူ၍၊ ဥပမိသမ်ယော၊နိဗ္ဗာန်နှင့်၊ နိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘဂ္ဂေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊သောရေ၊ကောင်းပါပြီ၊ဧေ၊ဤသို့၊တော်၊ဤအနက်သဘောကို၊ တဿ၊အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။သဗ္ဗဒိဋ္ဌာမိ၊ဝန်ခံပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။သတ္တမိ၊ခုနှစ်ခုတို့ဏ်ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ကုဃသအကုသလကာရိနော၊ကုသိတ်အကုသိုလ်ကုဋ္ဌိသောသူ၏၊သမာဓိသမာပတ္တိ၊ညီမျှမညီမျှနှိုက်ပြီးသနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂၄–အမရာဒေဝီပညာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေနနာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ၄တံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ၊

သမ္ဘာပိ၊အလုံးရုံ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဖုတ္ထိသော၊ဝိန်းမတို့သည်၊ခဏ်ဝါ၊အခွင့်ကိုလည်း ကောင်း၊ရဟောဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုထည်းကောင်း၊ သစေ ထဘောထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ အဝိ၊ ထိုမှတပါး၊ တာဒိသံ၊ ထိုမိဒိုလင်နှင့်တူသော၊ နိမ္မနကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သောသူကိုလည်း၊သစေလ ဘောထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ပါပ်၊အကျင့်ယုတ်ကို၊ကရေယျုံ၊ပြုကုန်ရာ၏၊ အညံ၊တပါးသူကို၊ အထဋ္ဌာ၊ မရ ဃဋ္ဌသော်၊ ဝိဇ္ဇ ဇ္ဇိနာပါ၊အသွား ဆွံ့သူလူကုန်နှင့်သော်လည်း၊ ၊ အတူတကွ၊ပါပ်၊အကျင့်ယုတ်ကို၊ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဖုတ်၊ဤသို့၊ဘာသိတံပိ၊ ဟောလည်း၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

ဝုနစ၊တဘာနိ်ထည်း၊ကတိယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ကိုကတိယတိ၊အဘယ်သို့ ဆိုအပ်သနည်း၊မဟော၊သဝ၊သ၊ မဟော သဝ၊ဝ၊ဝ၊ဝ၊ဝ၊ ဘဂိယာ၊မယား ဖြစ်သော၊အမရာနုမ၊အမရာမည်သော၊ ဖုတ္ထိ၊ပိန်းမသည်၊ဂါမကော၊တော ရွာ၌ကိုက်၊ထပိတာ၊စစ်ထားခဲ့၍၊ ပရိုးပုလတိုကာ၊ ထင်နှင့်ကွေ့ကွင်းထုက်၊ ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊နိသိန္နာ၊နေ့ရ၍ပိုဝိတ္ကာ၊ဆိတ်ငြိမ်ပါထုက်၊ဈာ ဗျ ဒ္ဒိသမ်ားမင်းနှင့်တူသော၊သာမိကံ၊ထင်ကို၊ ကဒိတ္ကာ၊ပြု၍၊သဟ၊သော နှ၊သ ပြားထောင်ထုပ်ဖြင့်၊ နိမ္ဘိယာမာနာ၊ဘိတ်ပေပါထုက်၊ ပါပ်၊မကောင်းမှုကို၊နာကာသိ၊မပြုကျင့်သေ၊ဖုတ်၊ဤသို့၊ ကတိယတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သမ္ဘာပိ၊အလုံးရုံ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဖုတ္ထိသော၊ဝိန်းမတို့သည်၊ ခဏ်ဝါ၊အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ရဟောဝါ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုထည်းကောင်း၊ သ၊စ၊ထ၊ဘ၊ထ၊အကယ်၍ရကုန်အံ့၊ အ၊ဝိ၊ထိုမှတပါး၊တာဒိသံ၊ဝိ၊ဝိ၊လင်နှင့် တူ၊ သ၊ နိမ္ဘ၊ကံ၊ဝါ၊ဘိတ်မန်သူကိုမူထည်း၊ သ၊စ၊ထ၊ဘ၊ထ၊အကယ်၍ ရကုန်ငြားအုံ့၊(ပ)၊သ၌ံ၊တ၊ကွ၊ ပါပ်၊မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဖုတ်၊ဤသို့၊ ယ၊ဒိ၊ဘ၊ဂိ၊တံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူခဲ့အုံ့၊ ၊ ဟေ၊ဒိ၊ ထိုသို့ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ မ၊ဟော သ၊ဝ၊သ၊ မ၊ဟော သ၊ဝ၊ ပညာရှိ၏၊ ဘ၊ဂိ၊ယာ၊ မယား၊ဖြစ်သော၊ အ၊မ၊ရာ၊နာ၊မ၊ အ၊မ၊ရာ မည်သော၊

ရွာတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ (ပ)၊ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြုကျင့်ထေ၊ ရွာတ်၊ ဤသို့၊ ယင်ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိန္ဓာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ။ မဟာသ ဝသ၊ မ ဟာသဝေါ ပညာ ရှိ၏၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မယား ဖြစ်သော၊ အမရ၊ နာမ၊ အမရာမည်သော၊ ရွာတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊(ပ)၊ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊ ယဒိနာ ကာသိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မပြုခဲ့သေ၏။ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ခဲ့ကုန်ကြားအံ့၊(ပ)၊ သဒ္ဓိ၊ အတူဘက္ခု၊ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ရွာတ်၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိန္ဓာ၊ မှားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ။ အယံ ပိ ပဠော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်သည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်တက် အစွန်းထွက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုဗုဇ္ဇော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင် ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ရွာတ်၊ ဤသို့၊ ဆာဟ၊ လျှောက် ဆိုလေ၏၊ ။

မ ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ဤစကား ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ခဲ့ကုန်ကြားအံ့(ပ)၊ သဒ္ဓိ၊ အတူ ဘက္ခု၊ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်မှ၏၊ ရွာတ်၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ ဝိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ မဟာသ ဝသ၊ မ ဟာသ ဝေါ ပညာ ရှိ၏၊ ။ ဘဒ္ဒိယ၊ မယား ဖြစ်သော၊ အမရ၊ နာမ၊ အမရာမည်သော၊ ရွာတ္ထိ၊ မိန်းမသည်(ပ)၊ ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြုလေ၊ ရွာတ်၊ ဤသို့၊ ကတိယတိစ၊ ဟောသည်းဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာ ရွာတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ရေဟသေ ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို။ သဘာမာနာ၊ ရှိသည် ရှိသော်၊ တာဒိသေန ၊ ထိုသို့သောရှိသော၊ ပုရိသေန ၊ ယောကျ်ား နှင့်၊ သဒ္ဓိ ၊ အတူ ဘက္ခု ၊ ပါပကမ္မံ ၊ မကောင်းမှုကို ၊ ကရေယျ ၊ ပြုရာ၏၊ သာ ၊ ထိုအမရာ သည်၊ နကရေယျ ၊ မပြုရာ ၊ ခတ်ဝ ၊ အခွင့်ကိုသည်းကောင်း ။ ရေဟောဝ ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုသည်းကောင်း ။ သစေလဘေထ ၊ အကယ်၍ခဲ့ကြား အံ့ ၊ ဝ ၊ ဒိသံ ၊ မိမိသင်ခဲ့ရှင့်တူသော ၊ နိမန္တကံ ဝ ၊ ကိုတ်မန်သူကိုသည်းကောင်း ။ သစေ ဟောဘေ ၊ အကယ်၍ခဲ့ကြားအံ့ ၊ သာ ၊ ထိုအမရာသည်၊ ပါပကမ္မံ ၊ မကောင်းမှု ကို ၊ နကရေယျ ၊ မပြုရာ ၊ မဟာရာဇ ၊ မင်းမြတ် ၊ အမရာ ၊ အမရာမည်သော ၊ သာ ရွာတ္ထိ ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဝိဝိနိ ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုစူးစမ်းလတ်သော်၊ ခတ်

ဝါ၊အောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ရေဟောဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို ထည့်ကောင်း၊ တာဒီသံ၊ဗိမိသင်နှင့်တူသော၊ နိမန္တကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သူကိုလည်းကောင်း၊ နှအန္ဒသံ၊မခြင်းလေ၊ ။ဣဒေ၊ဝေ၊ကော၊ ဤလောကနှင့်ကား၊ ဂရေ၊ဘာ၊ယ၊။ ကဲ့ရဲ့အပ်သောဘေးကြောင့်၊ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊ ပရေ၊လော ကော၊ဟာ၊မလွန်ဘဝနှင့်ကား၊ နိမ္မယ၊ဘာ၊ယ၊ ဝရဲ၊ဘေးကြောင့်၊ ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊ပ၊ပ်၊မကောင်းမှု၊သည်၊ကာဋုကဘိပါကာ၊ ခါ၊စပ်သောအ ကျိုး၊ဂ္ဂိ၊ဏ်ုး၊ဒုက္ခ၊ကို၊ဤသို့စုပ်၍၊ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊ ဝိယိ၊ချစ် ပြီ၊သူဘဉီ၊ကို၊အရေ၊ဖွ်ိ၊ဘုကာ၊မာ၊ မပယ်စွန့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊သာမိ၊ကသ၊ ဗိဒိသင်ကို၊ ဂရုကတာ၊ယ၊ အလေးပြုတ္ထ သောကြောင့်၊ခက်၊အောင့်ကို၊နှပသိ၊မခြင်းလေ၊မမ်ွ၊တ၊ရား၊ကို၊အစေယ၊ဏ်ကို၊ အ၊ရှိ၊အသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊ အနရိ၊သံ၊မစင် ကြယ်သော၊အ၊ကျင့်ကို၊ ဂရေ၊ဟ၊ဏ်ကို၊စက်ဆုတ်၍၊ ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊ မခြင်းလေ၊ကိ၊ရိ ယ်၊ဗိ၊ဒိ၊ဝတ်အ၊ကျင့်ကို၊ဆ၊ကိ၊ဒ္ဓိ၊ဘုကာ၊မာ၊မဟ္ဗ ်ိ၊လိ၍၊ခက်၊ အောင့်ကို၊နှပသိ၊မခြင်းလေ။ ။ဝေ၊ဒ၊ပေတ်၊ဤသို့သောဘာ၊ဂ္ဂိ၊ကုန်သော၊ဗဟု ဟိ၊များ၊ဖွာ၊ကုန်သော၊ ကာ၊ရ၊ဏေ၊တိ၊အ၊ကြောင်းတို့ကြောင့်၊ခက်၊အောင့်ကို၊ နှပသိ၊မခြင်းလေ၊သာ၊ထိုအ၊မရာ၊သည်၊ သော၊ကော၊လောကနှင့်ကား၊ ရေဟာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ဝိ၊ဝိ၊နှ်တွေ၊ စူ၊စပ်၍၊အ၊ပသ၊ဏ်ကို၊မခြင်းလေ၊ကား၊ ပါ၊ပ် အ၊ကျင့်ယုတ်ကို၊နှ၊ကာသိ၊ပြုလေ၊ ။သ၊ထိုအ၊မရာ၊သည်၊ မနုဿော ဟိ၊လူ၏ဘုရား၊ရေဟာ၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊သ၊စေ၊ဆ၊ဘော၊ယ၊ကျူ၊အ၊ယ်၍ခြောင်းဆံ့ အ၊ဆ၊ထိုသို့လူ၏ဆိတ်သော်ထည်း။အ၊မနုဿ၊ဟ၊ဟ်၊နှတ်တို့ဘုရား၊ရေဟာ၊ ဆိတ် ကွယ်ရာကို၊နှ၊ဆ၊ဘော၊ယ၊မ၊ရာ၊အ၊မနုဿ၊ဟ၊ဟ်၊နှတ်တို့ဘုရား၊ ရေဟာ၊ ဆိတ် ကွယ်ရာကို၊သ၊စေ၊ဆ၊ဘော၊ယ၊ကျူ၊အ၊ယ်၍ခြောင်းဆံ့ ၊အ၊ဆ၊ထိုသို့နှတ်ဘုရားဆိတ် သော်ထည်း၊ ပ၊ရ၊စ်ကြွ၊ဂ်ိ၊ရှ၊ဟ်၊ သူ၊တ၊ပါ၊စိတ်ကိုသိ၊ကုန်သော၊ ဒေ၊ဝ၊တာ၊ဟ်၊ နှတ်တို့ဘုရား၊ရေ၊ဟာ၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နှ၊ဆ၊ဘော၊ယ၊မ၊ရာ၊ သ၊စေ၊အ၊ယ်၍၊ ပ၊ရ၊စ်ကြွ၊ဂ်ိ၊ရှ၊ဟ်၊ သူ၊တ၊ပါ၊စိတ်ကိုသိ၊ကုန်သော၊ဒေ၊ဝ၊တာ၊ဟ်၊နှတ်တို့ဘုရား၊ရေ၊ဟာ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ဆ၊ဘော၊ယ၊ခြောင်းဆံ့၊အ၊ကြ၊နှာ၊ပ၊ဗိ၊သည်ပင်ဖြင့်၊ ပါ၊ပေ ဟ်၊မကောင်းမှုတို့ဘုရား၊ရေ၊ဟာ။ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နှ၊ဆ၊ဘော၊ယ၊ မ၊ရာ၊ ။

သစေ၊အကယ်၍၊အတ္တနာဝ၊ငါ၏ကိုယ်ပင်လျှင်၊ပါပေတိ၊မကောင်းမှုတို့မှ၊ ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ သဘောယူ၊ပြေး၏။ အဝမ္ဘေနု၊မတရားခြင်းမှ၊ ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ နုသဘောယူ၊မရုဏေရာ၊ ၊ဝေရှုပေတိ၊ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ဗဟုဝိဝေတိ၊များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကာရုဏေ ဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နုဝတိတ္ထာ၊မရုမ္ဘု၍၊ပါပ်၊ မကောင်းမှုကို၊နာကာသိ၊မပြုလေ။ ၊နိမ္ဘုကတ္ထိ၊ ဘိတ်မနှိုက်သူကဲ့သည်း၊ သာ၊ထိုအမျှသည်း၊ထောကော၊သောကနှိုက်၊ဝိစိနုတ္ထာ၊ရှုးစမ်း၍၊တာဒိသံ၊ ထိုမိမိသင်နှင့်တူသောသူကို၊ အဃဘက္ခီ၊ မရှိုင်၍၊ ပါပ်၊မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊မပြုပေ။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာသဟေ၊ မဟာသဟါမည်သော၊ပဏ္ဍိ ကော၊ ပညာရှိသည်၊ အဗ္ဘုတိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂေါ်တ်၊ အဂါ်ဘို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၍ပေသတည်း၊ကတမေတိ၊အဘယ်မည် ကုန်သော၊အဗ္ဘုတိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂေါ်တ်၊အဂါ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၍သနည်း။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မဟာသဟေ၊ မဟာသဟါသည်၊သူရောရဲရင့်၏၊ ဟိရိမာ၊ မကောင်းမှုမှရှက်တတ်၏၊ သြတ္တပ္ပီ၊မကောင်းမှုမှသန့်တတ်၏၊ သပဏ္ဍော၊အသင်းများ၏၊ မိတ္တသမ္ဘန္ဓာ မိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ခမော၊ သည်းခံတတ်၏၊သိသဝါ၊ သိမ်းဆီ၏၊သစ္စဝါဒီ၊ ဖြောင့်မှန်စွာဆိုတတ်၏၊သောစေယျသမ္ဘန္ဓော၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ အကျွေးခံနော၊ အမျက်မရှိ၊အနတိမာနီ၊ အလွန်ထောင်လွှားခြင်းမရှိ၊အနု သူယျကော၊ပြုစုခြင်းမရှိ၊ ဝိဝိယဝါ၊ လုံ့ထက်ကြီး၏၊ အာယူဟကော၊အား ထုတ်၏၊ သင်္ဂါဟကော၊ သူတစ်ပါးကုန်ကြီးမြှင့်တတ်၏၊ သံဝိဘာဂိ၊ အချာအား လျော်စွာဝေဖန်၏၊ သခိယော၊စကားနူးညံ့၏၊ အသင်္ခေါ၊မစဉ်းလဲ၊ဓမ္မ ယာဝိ၊ တရားတည်တံ့ခြင်းမရှိ၊အတိဗုဒ္ဓိသမ္ဘန္ဓော၊ထွန်ကဲ့သောဥာဏ်ရှိ၏၊ ကိုယ်တို့ မာ၊ကျေနပ်စောခြင်းရှိ၏၊ဝိဇ္ဇာသမ္ဘန္ဓော၊အတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဥပနိသိတာ နံ၊မှီခိုသူဟု၏၊ ဟိတေသိ၊စီးပွါးကိုရှာ၏၊ သမ္ဘဝနဿ၊လူဖြစ်ဖွယ်အလုံးသည်း ပဏ္ဍိုးတား၊လိုသားတောင့်တအပ်၏၊ ဝနပါ၊ဥစ္စာရှိ၏၊ ယသဝါ၊ အခြံ့အရံ ဆယ်ကျော်အစေခံရှိ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မဟောသဟေ၊ မဟောသဟ ပည်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ အဗ္ဘုတိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန် သော၊ဤမေတိအင်ေတိ၊ဤအင်ါ်ဘို့နှင့်၊ သမ္ဘန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏ပေ၏။ ၊ သာ၊ထိုဆမျှသည်း၊ တာဒိသံ၊ မိမိသင်နှင့်တူသော၊ နိမ္ဘုကံ၊ ဘိတ်မနှိုက် သော၊အည့်တပါးသူကို၊ အဃဘိတ္ထာ၊ မဝှေသေကြောင့်၊ ပါပ်၊ အကျင့်

ယုတ်ကို၊နာကာသိ၊မပြုလေ၊အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဗိန္ဓိတော်မူ၏။ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တော်၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဟ၊ထား၊ အရှင်ဘုရား၊ဗိန္ဓိတော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဋိ ဆ္ဆာမိ၊ဝန်ခံပါ၏။အုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊အဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အမရာဒေဝိပညာ၊ အမရာဒေဝိပြဿနာ သည်၊နိဗ္ဗာန၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၂၅-ဗိဿာသဝါနိုအဘာဃနုပညာ၊

ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်၊ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိုဘာသိတံ၊အဘယ်သို့ဟောကြောင်းမူအပ်သနည်း။ အရဟန္တော၊ရဟန္တာ တို့သည်၊ဝိဂတဘယသန္တာသာ၊ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းကင်းကုန်၏ အုတိ၊ဤသို့။ဘာသိတံပိ၊ဟောဆည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ဝုနစ၊တဘန် ထည်း၊ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂရေ၊မြို့တော်ရှိကာ၊ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသို့၊ ဩပတန္တေ၊ရှေးရှု ရောက်လတ်သော၊ ဝနေ၊ပါလကာ၊ ဝနေ၊ပါလမည်သော၊ဟတ္ထိ၊ဆင်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ပဗ္ဗဇိတဿ ဒိ၊ရဟန္တာ၊ငါ၊ရာတို့သည်၊ ဒိနဝဝ၊ထုရား၊မြတ်ကို၊ပရိစ္စဇိတွာ။ စွန့်ကုန်၍၊ အာသန္ဒီ၊အာသန္ဒီမည်သော၊ ဃဏ၊မဃဏ်ကို၊ကော်တပါး၊ထသ်း၊ထပေတွာ ပစ်ထား၊ခဲ့ကုန်၍၊ ဒိသာ၊ဝိဒိသံ၊အရပ်ထေး၊မျက်နှာသို့၊ပက္ကန္တာ၊ ဘဲသွား ထေကုန်ပြီ။ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကို၊အသို ပါ၊နည်း။ တေအရဟန္တော၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ ဘယာ၊ ကြောက်ကုန်၍၊ ပက္ကန္တာ၊ခေါ၊ ဘဲကုန်သကဲ့သို့၊ ဒိဝိဗ္ဗာ၊ဖြစ်သော၊ ကဝ်ဌေ၊အမှ ဖြင့်၊ပညာယိ၊သတ်၊ ထင်ရှား၊ထင်တို့ အုတိ၊ ဤသို့စိတ်ထား၍၊ ဒသဗလ၊ ဘုရား၏ရှင်ကို၊ပါ၊တောတူကာမ၊ ဖိုဇတ်ခြေတော်မှ ချလိုကုန်၍၊ ပက္ကန္တာ ခေါ၊ ဘဲကုန်သကဲ့သို့၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ချေမူ၊ တထာ ဂတာ၊သ၊ ဘုရား၏ရှင်၏၊ အတုလ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိပုလ၊ပွါ၊ကြီးပြားသော၊ အသမ၊ ရဟန္တာတို့နှင့်မတူတန်သော၊ ပါ၊ဒိုဟာ၊ရှိသ၊ တန်ခိုးတော်ကို၊ ဒဿကာ မ၊ရှုလိုကုန်၍၊ ပက္ကန္တာ၊ခေါ၊ ဘဲကြကုန်သကဲ့သို့။ ၊ဘဂ္ဂေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတ ဘယသန္တာသာ၊ ကြောက်ခြင်း

ထိတ်ထန်ခြင်း ကင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိ ဘဂဝါတိ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌ကား(ပ)အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ကော်၊တပါးထည်း၊ ထပေတွား၊ ပစ်ထားခဲ့၍၊ ဒိသာဝိဒိသံ၊ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပက္ခန္တာနိ၊ ဝဲကြွတော်မူကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အဏ္ဍိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိဿာ၊ မှားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊ဘဂ္ဂေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကုတော် အရှင်ဘုရား၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် မည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဩပတန္တံ၊ ရှေးရှု ရောက်သတ်သော၊ ဝနပါထကံ၊ ဝနပါလမည်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပဠုဒိ ဘာသဝသတာနိ၊ ရဟန္တာဝါးရာတို့သည်၊ ဖိနဝရံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ပရိဠ ဖိတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ကော်၊ တပါး ထည်း၊ ထပေတွား၊ ထားကုန်၍၊ ဒိသာဝိဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ယဒိပက္ခန္တာ၊ အကယ်၍ ထွက်ကုန်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ထွက်ခဲ့သော်၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတာဘယသန္တာသာ၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်ထန်ခြင်းကင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အဏ္ဍိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိဿာ၊ မှား ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊အယံ ပိ ပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေး ခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘယော ကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်း ထွက်၏၊ သောပဋ္ဌော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အ နုပုဗ္ဗော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘု ရားသည်၊ ခိုဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို လေ၏၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တော်၊ ဤစကား ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတဘယသန္တာသာ၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်ထန်ခြင်းကင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ ဝိ၊ ဟော သည်းဟော တော်မူအပ်၏၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့ တော်၌ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဩပတန္တံ၊ ရှေးရှုရောက်သတ် သော၊ ဝနပါလကံ၊ ဝနပါလမည်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပဠု ဒိဘာသဝသတာနိ၊ ဝါးရာကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်၊ ဖိနဝရံ၊ ဘုရားမြတ် ကို၊ ပရိစ္စဖိတ္ဝာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊

ကော်၊ဘပါးထည်း၊ထပေတ္ကာ၊ ပစ်ထားခဲ့၍၊ဒီသာဝိဒိသံ၊ထိုထိုအပေါ်သို့၊ ပဏ္ဍုန္ဒာနိ၊တဲကြွေကြွေကုန်၏။ ၊ပန်းစင်စင်၊တဖွဲ့ထိုသို့ကြွေခြင်းသည်ထည်း ဘယာ၊ကြောက်သောကြောင့်၊နှုတ်၊မဟုတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပါ၊တေတုကာမတာယ၊ ဧကိတိန္ဒြေဖျက်လိုသည်အဖြစ်ကြောင့်၊နာပိ၊ဟုတ် ထည်း၊မဟုတ်၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ ပန်းမှတ်ရန်ကား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အ ကြောင်းဖြင့်၊အရဟန္တော၊မဟန္တာတို့သည်၊ ဘာသေယျ၊ဝါ၊ကြောက်မူ လည်း၊ကြောက်ကုန်ရာ၏၊ တာသေယျ၊ဝါ၊ ထိတ်ထန့်မူလည်း ထိတ်လန့် ကုန်ရာ၏၊သောဟေတု၊ထိုအကြောင်းကို၊ အရဟန္တာခုနှစ်၊ရဟန္တာတို့သည်၊ သမုဒ္ဓိန္ဓော၊ အကြင်းမဲ့ဖြတ်ဆပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ဝိဂတာဘယာသန္တာသာ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းကင်း ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ခတာန္တေပိ၊တူးဖြို သော်လည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒန္တေပိ၊ ခွဲ၊ဘာက်သော်လည်းကောင်း၊ သရဒ္ဒ ပဿိတဂိရိသိခရေ၊ သရဒ္ဒရာတောင် တောင်တွတ်ကို၊ ဝါရေန္တေပိ၊ဆောင် ရသော်လည်း၊ဘာယတ်ခဲ့ခေ၊ကြောက်ထိတ်ထိတ်သော၊ဖွယ်ကို၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန့်တော်မူ၏။ ၊ထိုနည်း၊အရှင်ဘုရား၊နှုတ်ဘာယတ်၊မကြောက်ပါ၊ ဖွယ်တို ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟျောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊ ကေန၊ အာဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နှုတ်ဘာယတ်၊မ ကြောက်ထိတ်ထိတ်နည်း၊ဖွယ်ကို၊ဤသို့၊အာဟ၊ပိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား ယေ၊နဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝီယာ၊မြေကြီးသည်၊ ဂိရိသိခရံ၊တောင်တွတ်ကို၊ဘာယေယျ၊ဝါ၊ကြောက်မူထည်းကြောက်ရာ၏ တာသေယျ၊ဝါ၊ ထန့်မူလည်းထန့်ရာ၏၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်းသည်၊နည်း၊မရှိပါ၊ ဖွယ်ကို၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟျောက်ဆို ပေ၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ် ဝေမေဝခေ၊ဤစကားသာလျှင်၊ယေနဟေ တုနာ၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ဘာသေယျ၊ ဝါ၊ကြောက်မူလည်းကြောက်ကုန်ရာ၏၊တာသေယျ၊ဝါ၊ထန့်မူလည်းထန့် ကုန်ရာ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အရဟန္တာနှစ်၊ရဟန္တာတို့ အား၊နည်း၊မရှိပါ၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ဂိရိသိခရံ၊တောင်တွတ်ကို၊ဆိန့်ခွဲတော်၊ ခွဲတောက် သော်ရင်း၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ဖြိုဖျက်သော်ရင်း၊ ပတန္တော၊ ပြိုကျသော်ထည်း ကောင်း၊အင်္ဂိနာ၊မီးသည်း ဒဟန္တော၊ ထောင်သော်ထည်းကောင်း၊ ဘာ

ယတိုနှ၊ ကြောက်ထေသထေသ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နတိ၊မကြောက်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ကောနကာရဏာနေ၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ယေနဟေတုနာ၊အကြင်အကြောင်းဖြင့် ဂိရိသိခရိ၊တောင်ထွတ်သည်၊ ဘာယေယျာဝါ၊ ကြောက်မူထည်းကြောက်ရာ၏၊တာသေယျာ၊ ထန့်မူထည်းထန့်ရာ၏။ သောဟေတု၊ထိုအကြောင်းသည်ဂိရိသိခရေ၊သ၊ တောင်ထွတ်အား၊ နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ သျှောက်ဆိုးပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ်။ ဤအတူသာသတ္တုင်း ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဘာယေယျုံ ဝါ၊ကြောက်မူထည်းကြောက်ကုန်ရာ၏၊တာသေယျုံ ဝါ၊ထန့်မူထည်း ထန့်ကုန်ရာ၏၊သောဟေတု ထိုအကြောင်းသည်၊အရဟန္တာနှ၊ရဟန္တာတို့အား၊ နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယဒိ၊အကယ်၍၊ ယောကစာတုသတသဟဿေသု၊ ထောကစာတ်တသိန်းအတွင်း တို့နှိုက်၊ သဗ္ဗာနိကာယပရိယာပန္နာ၊သဗ္ဗထောကဒ္ဓိအကျုံ်းဝင်ကုန်သော၊ယေကေစိ၊ အရှင်မရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊သဗ္ဗဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗေပိ၊အ လုံးစုံ ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသဗ္ဗာ၊ထိုသဗ္ဗဝါတို့သည်၊သဗ္ဗေဟိ ဗ္ဗာ၊ လွှ ်ထက်နှက်စွဲကုန်ကျော်၊ကော်တပါ်းသော၊အရဟန္တ ်၊ ရဟန္တာကို၊ဥပဝ ထိတွာ၊ရှေ့ရှုပြေ့သာကုန်၍၊တာသေယျုံ၊ထန့်စေကုန်ပြီးအုံ၊အရဟတော၊ ရဟန္တာ၏၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ကိုယ်ရှိ၊ဝိုးစည်းသော၊အညတ္ထ ်၊ ကပါ်းသော အဖြစ်သည်၊နဘဝေယျ၊မဖြစ်ရာ၊ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား၊ကိ ်၊ အသို့ နည်း၊အဠာနမနဝကာသတာယ၊ အကြောင်းမဟုတ် အရာ မဟုတ်သော ကြောင့်၊နဘဝေယျ၊မဖြစ်ရာ၊ ၊

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အပိ၊စင်စစ်သော်ကား၊ တေသံ၊ဝိကာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ စေတောပရိယတ္ထာ၊ စိတ်အကြံအစည် သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်သတ်၏။ အဠ၊ယနေ့၊ နရ၀ရ၊ဗ,ဝ,ရ၊ မြတ်သူတို့ ထက် အထူး သဖြင့် မြတ်ထသော၊ ဇိနဝ,ရ,ဝ,သော၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သောဘုရားသခင်၊နဂ,ရ,ဝ,ရ၊ ဂ,ဗ,ဗြိတ်ရှိမြက်သို့၊ အနုပ္ပဝိဋ္ဌေ၊အစဉ် ဝင်ထက်သော်၊ ဝိသိယာ၊ ခရီး၊မဖြင့်၊ ဝနပါ၊သကော၊ ဝနပါ၊ထမည်သော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ အာပတိသတိ၊ ရှေ့ရှေ့သာသတ္တိ့၊ အသံ်သယံ၊ ယုံ

ရှားကင်းသော၊အတိုဒေဝဒေတ်၊ အလွန်မြတ်သော ထေရကနတ်ကို၊ ဥပ
ဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ နေဝရိုးဖြိုသတိ၊ မစွန့်ပယ
ထင်တို့။ ။ဟဒါ၊ အကယ်၍၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ အလုံးစုံ ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
မယ်၊ငါတို့သည်၊ ဘဝဝန်ကို ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နေဝရိုးဖြိုသောမ၊ မစွန့်
ကုန်ပြီးအံ့၊အာနန္ဒာသော၊ အာနန္ဒာမထေရ၏ဂုဏ်ကား၊ဂုဏ်တော်သည်၊ ပါ
ကဋေါ၊ထင်ရှားသည်၊နဘပိသတိ၊မဖြစ်ထင်တို့၊စေ၊စင်စစ်ကား၊ ဟုတ်ဆိုခ
ဂေါ်၊ဆင်ပြောင်သည်၊တထာဂတ်၊ဘုရားရှင်သို့၊နဟောဝသရပဂမိသတိ
မကင်းနိုင်ထင်တို့။ ။ဟန္ဒ၊ယခု၊ မယ်၊ငါတို့သည်၊ အပဂန္ဓာမ၊ ဘဲသွား
ကုန်အံ့၊ဧကံ၊ဤသို့ဘဲသွားသော်၊မဟာတောရ၊မျှားစွာသော၊ ဗုဒ္ဓကာယသော
လူအပေါင်း၏ဆွမ်းကိုးလသဗ္ဗန္ဓမောဏ္ဍောစ၊ဤကိုထေသာအတ္ထဗျတ္တိ
ရခြင်းသည်ထည်း၊ဘပိသတိ၊ဖြစ်ထင်တို့။အာနန္ဒာသော၊ အာနန္ဒာမထေရ၏
ဂုဏ်တော်ကား၊ပါကဋေါ၊ ထင်ရှားသည်ထည်း၊ ဘပိသတိ၊ဖြစ်
ထင်တို့။ဣတိ၊ဤသို့၊စေကောပဂိုပိတကြောင့်၊ စိတ်တော်၏ အကြံသည်၊ အ
ကောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဧကံ၊ဤသို့၊မနုသိကတွေ့ကုန်ကုန်ကို၊တောအရပ်ကြောင့်၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊အာနိသံသံ၊အာနိသင်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ ဒိသာပိဒိသံ
ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပက္ကန္တာ၊ ဘဲကြွတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်
တော်မူ၏၊ ။ဘဂဝေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပဠေ
ပြီသနာကို၊ သုပိဘဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်ပြီ၊ ဧကံ၊ ဤသို့၊ အရ
ဟန္တာနံ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧတေ၊ဘယံ၊ ဤကြောက်ခြင်းသည်ရင်း
ဧသောသန္တာသော၊ ဤထန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ အာနိ
သံသံ၊အာနိသင်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်တော်မူကုန်၍၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့
သည်၊ဒိသာပိဒိသံ၊ထိုထိုအရပ်သို့၊ပက္ကန္တာ၊ ဘဲကြွတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောကြားဆိုပေ၏။ ။နဝမိ၊ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ဒီဃာသဝါနံ၊ရဟန္တာတို့၏၊ အဘာဝယနပဠာ၊ မကြောက်ခြင်းနှိုက်
ပြီသနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂၆–တထာဂတာသသဗ္ဗညုတဘာဝပဠာ၊

ဘဂဝေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုဗျော၊အရှင်ထု
ရားတို့သည်၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံကိုသိ

တော်မူ၏။ ဤကား ။ ဤသို့ ဆရာတပ်၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။ ပုနစ၊ တဘန်သည်း၊ ဘဏ္ဍာထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိုယ်ဘဏ္ဍာထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်သနည်း၊ တထာဂတေနှ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနပုဗ္ဗမုခေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်အမှီးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို၊ ပဏာမပြု၊ နှင်ထုတ်တော်မူခဲ့သော်၊ စာတုမေယျကာ၊ စာတုမြို့ သား ဖြစ်ကုန်သော၊ သဏ္ဌာန၊ သာကိုဝင်မင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သတိသတိ၊ သတိပဋိမည်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏပမ္ဗ၊ မျိုးဝေဠုပမာကို သည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏတရုဏပမ္ဗ၊ နွားထယ်ဥပမာကို ထည်းကောင်း၊ ဥပဒဿသောတ္တာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို ပဿာဒေသုံ၊ ရှင်စေကုန်ပြီ၊ ခမာပေသုံ၊ ကြေချမ်းစေကုန်ပြီ၊ ခိဏ္ဏတ္တိ၊ သိစေခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ ဤသို့ ဆရာတပ်၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဘဏ္ဍာနာဝ သေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်အသို့ပေနည်း၊ ယာဝတိဥပမာ ဟု၊ အကြင်ဥပမာတို့ဖြင့်၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝေတော၊ နှစ်သက်လျက်၊ ခမိတော၊ ကြေချမ်းလျက်၊ ဥပသङ္ကော။ ပြင်းထန်လျက်၊ ခိဏ္ဏတ္ထိ ဆိုမြင်ခြင်းသို့ ဂတော၊ ရောက်၏။ တာဥပမာ၊ ထိုဥပမာတို့ကို၊ တထာဂ တသ၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အညတာနုခေါ်၊ မသိမြင်ပါကုန်သလော၊ ဘဏ္ဍာ နာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တထာဂ တသ၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ တာဥပမာ၊ ထိုဥပမာတို့ကို၊ အညာတာ၊ မသိခဲ့ အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မသိခဲ့သော်၊ ဘဏ္ဍနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အ ရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသဗ္ဗညူ။ အလုံးရှိ သောတရား တို့ မသိတော်ရာ၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ညာတာ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့သိ ခဲ့သော်၊ ဩကသ၊ ဆွဲငင်၍၊ ပယဟ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဝိမံသာပေက္ခော၊ စူးစမ်း လိုရကား၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်၏။ ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ နှင်ခဲ့သော်၊ တသ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အကာရဏ္ဍတာ၊ ကရုဏာမရှိသည် အဖြစ်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ အယံ ဝိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည် ထည်း၊ ဥဘ တောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာသည်၊ တဝ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်း ကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြင်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။ ။

မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ဃာ၏ အလုံးရှိ ကိုယ်တော်မူ၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝတိံသာပြည်၊ ထိုဥပမာတို့ဖြင့်လည်း၊ပ ယန္ဒော၊ ကြည်လင်ကျက်၊ သြဒေတော၊ နှစ်သက်ကျက်၊ခမိတော၊ကြေချမ်းကျက်၊ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းကျက်၊နိဗ္ဗာန်တည်၊ထိုမြင်ခြင်းသို့၊ဂတော၊ရောက်ရပေ၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မသာမိ၊ တရားအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိ ဟောပေ၊ဘုရားရှင်သည်ဟောကြားအပ်ကုန်သော၊ သြဝါဒမျှတို့၊ ဥပမာ တို့ဖြင့်၊တော၊ထိုသာကိုဝင်မင်းတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဓေသုံ၊အားရစေကုန်ပြီ၊တောသေသုံ၊နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊ ပသာဒေသုံ၊ ကြည်လင်စေကုန်ပြီ၊ တောသဗ္ဗ၊ ထိုသာကိုဝင်မင်း တို့အားထည်း၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ရွှင်ရကား၊ သာဓု တဲ့၊ကောင်း၏ဟု၊ အဇ္ဈန္ဒုမောဒိ၊ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ ၊မဟာ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ သာမိကသ၊ထင်၏၊ သန္ဓကေနော၊ ဥဒ္ဓာ ဖြစ်သော၊ ဓနေန၊ ဥဒ္ဓာဖြင့်၊ သာမိကံ၊ ထင်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ တောသေတိ၊ ရွှင်စေ၏၊ ပသာ ဒေတိ၊ ကြည်လင် စေ၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း၊ သာမိကော၊ ထင်သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ ဟု၊ အဇ္ဈန္ဒု မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ ၊မဟာ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝ မေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ စာတု မေယျကာ၊စာတုမဲ့ရှိသား ဖြစ်ကုန် သော၊သကျာ၊သာကိုဝင်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟမ္ပတိ၊သဟမ္ပတိမည်သော၊ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော ဟော၊မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဥပမေတိ၊ဥပမာ တို့ဖြင့်၊တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဓေသုံ၊ အားရစေကုန်ပြီ၊ တောသေသုံ၊ နှစ်သက်စေကုန် ပြီ၊ပသာဒေသုံ၊ ကြည်လင်စေကုန်ပြီ၊ တောသဗ္ဗ၊ထိုသာကိုဝင်မင်းတို့အားလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ပသန္နော၊ကြည်ရွှင်ရကား၊သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟူ၍၊ အဇ္ဈန္ဒုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ ၊မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါဟနံ၊ တနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဠကော၊ ဆေးကြာသည်သည်၊ ဧညော၊ မင်း၏၊ သန္ဓကေနော၊ဥဒ္ဓာသသျှင်ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏပဏာကေန၊ရွှေထီး ဖြင့်၊ရဲညော၊မင်းကြီး၏၊ ဥတ္တာမင်္ဂ၊မြတ်သောဦးဂါကို၊ ပသာဓယမာနော၊ ပြွေပြင်ထက်၊ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ အာရာဓေတိ၊နှစ်သက်စေ၏၊ တောသေတိ၊

ရှင်စေ၏၊ပသာဒေတိ၊ကြည်စေ၏၊တသေ၊ထိုဆေတ္တာသည်အားထည်း၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ပသန္နော၊ကြည်ရှင်ရကား၊သာဓုတိ၊ ကောင်းပေ၏ဟု၊ အဇ္ဇနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ ယထိစ္ဆိကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ အနုဗ္ဗါဒေတိ၊ပေး ကမ်း၏၊ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာထျင်၊စာတုမေယျကာ၊စာတုမဟိ္ဓိသား၊ဖြစ်ကုန်သော၊သကျာ၊သာကိုဝင်မင်းတို့သည် သည်းကောင်း၊ သဟမ္ဘတိ၊သဟမ္ဘတိမည်သော၊ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာသည်သည်း ကောင်း၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတောဟော၀၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်ဟောတော် ရှုအပ်ကုန်သည်သာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဩပမ္မေဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊တထာဂတ်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊အာရာဓေသေ့၊နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊ တောသေသုံ၊ ရှင်စေ ကုန်ပြီ၊ပသာဒေသုံ၊ကြည်ညိုစေကုန်ပြီ၊တေ၊သည်၊ထိုသာကိုဝင်မင်းတို့အား ထည်း၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ရှင်ရကား၊ သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟူ၍၊ အဇ္ဇနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ ၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပန၊ တနည်းသော်သည်း၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊သဒ္ဓိဝိ ဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်၊ ဥပဇ္ဈာယ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ အာဘာတံ၊ဆောင်အပ်သော၊ဗိတ္တာပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဥပဇ္ဈာ ယသ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား၊ ဥပနာမေတ္ကော၊ ကပ်ဆက်လျက်၊ ဥပဇ္ဈာယ်၊ဥ ပဇ္ဈာယ်ကို၊အာရာဓေတိ၊နှစ်သက်စေ၏၊တောသေတိ၊ ရှင်စေ၏၊ပသာဒေ တိ၊ကြည်ညိုစေ၏၊တဉ္စ၊ထိုတပည့်ကိုလည်း၊ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်သည် ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟူ၍၊အဇ္ဇနု မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်၏ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤနည်းထု သာထျင်၊စာတုမေယျကာ၊စာတုမဟိ္ဓိသား၊ဖြစ်ကုန်သော၊သကျာ၊သာကို ဝင်မင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သဟမ္ဘတိ၊ သဟမ္ဘတိမည်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်ထည်းကောင်း၊ တတာဂတပ္ပဝေဒိတောဟော၀၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဩပမ္မေဟိ၊ဥပမာတို့ဖြင့်၊တထာဂ တံမြတ်စွာဘုရားကို၊အာရာဓေသုံ၊နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊တောသေသုံ၊ ရှင်စေ ကုန်ပြီ၊ပသာဒေသုံ၊ကြည်ညိုစေကုန်ပြီ၊တေ၊သည်၊ထိုသာကိုဝင်တို့အားထည်း တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ရှင်ရကား၊သာဓုတိ၊ ကောင်းပေ၏ဟု၊ အဇ္ဇာနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗရတ္တာ၊ အလုံးရှိ သော်ဆောင်းရမ်း၊ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်လိုသောကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊တရား တော်မြတ်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်

မှ၏။ ဘဏ္ဍနာဂသေနနာဂသိန်ဂိုယ်တော်အရှင်သုများ၊ သာရုကောင်း ပါပြီ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တော်၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်သုရားမိန့်တော် မူတိုင်း။ သမ္ဗဒ္ဓိ ရှာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ထေရော်ကဆိုပေ၏။ ။ ဒသမီ၊ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ တထာဂတသာ၊ ဗြတ်စွာသုရား၏၊ အသဒ္ဓညုပညာ၊ အသဒ္ဓညု ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်တာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။ စတုတ္ထော၊ ထေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓညုတညာဏဟေတု၊ သဒ္ဓညုတညာဏဝဝတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ရှုမတ္တိ ဝ ဂေ၊ ဤသဒ္ဓညုတညာဏဝဝတ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်ခု ကုန်သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာမေးခွန်းတို့ကို၊ သင်္ဂီတာ၊ ရေတွက် အစ်ကုန်၏။ ။

ဓိတိန္ဓပဌာဝါဠိတော်နိဿယပဌမတွဲပြီး၏။